

اللَّهُمَّ
عَظِيمِ رَغْبَتِي فِيهِ
اجْعَلْهُ نُورًا لِيَجْرِي وَشِفَاءً لِيَصَدِّقَ
وَدِي مَا بَأْهُتُ وَحُزْنِي اللَّهُمَّ زَيِّنْ لِي
وَجَمِّعْ لِي وَجْهِي فَوْقَ بَيْتِكَ وَثِقَلِي بِمِيزَانِي وَ
اسْرُفِي جَنَّتِي بِإِلَافِي وَيُدْعَلِي طَاعَتِكَ لِنَاءِ اللَّيْلِ
وَاطْرَافِ النَّهَارِ أَحْسَنَ مَعَ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْمُنْتَجِبِينَ الْأَخْيَارِ
الْأَبْرَارِ

NG 61
entals
PR 47

يا الله	يا من	يا رحيم	يا كريم
يا قدير	يا رحيم	يا رحيم	يا رحيم
يا من	يا رحيم	يا رحيم	يا رحيم
يا رحيم	يا رحيم	يا رحيم	يا رحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

لا	الله	الا	الله	محمد
رسول	علي	ولي	لاح	اور
اور	لاح	اور	لاح	اور
اور	لاح	اور	لاح	اور
اور	لاح	اور	لاح	اور

ابراهيم خليل الله	روح نبي الله
موسى كلمه الله	علي روح الله
محمد حبيب الله	علي ولي الله

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم

١	٢	٣	٤	٥
٦	٧	٨	٩	١٠
١١	١٢	١٣	١٤	١٥
١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠
٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

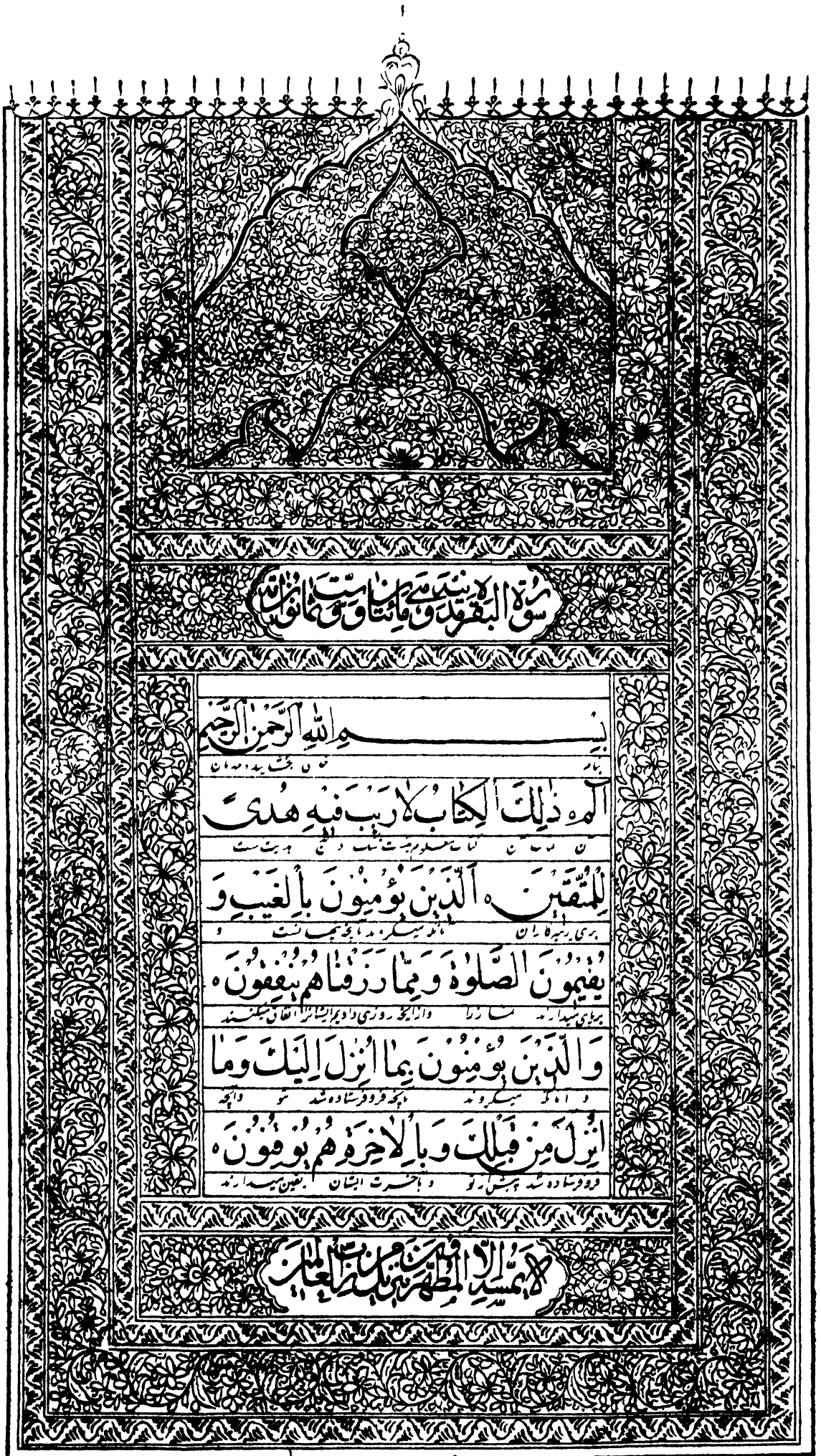
يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الله	علي	علي	علي
علي	علي	علي	علي
علي	علي	علي	علي
علي	علي	علي	علي

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم
 يا رحيم يا رحيم

سورة البقرة مائة واثنتان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُن لَكَ الْكِبَرُ إِذْ هَدَى

لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِمَّا

أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُؤْمِنُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely providing commentary or additional information related to the main text.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary or providing further details.

الذمَاءِ وَخَنُّ نَسَبِهِمْ بِحَدِّكَ وَنَفَذَ سُلْكَ قَالَ ابْنِي اعْلَمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ ه وَاعْلَمْ

آدم را نام نهادند و خن نسیب خود را بر تو و مستزه میدادیم مرا لعنت بدو شد که من امیدوارم که خن نسیب خود را بداند و اعلم

ادَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا تَعْرِضُهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ ابْنِيُّونِي بِاسْمَاءِ هُوَ لَوْلَا إِنْ

آدم را نام نهادند همه اسامی بعد عرض کرد آنها را بر ملک پس گفت خن در عهد مرا با ما می ایستاد اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ه قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا بِالْمَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ه قَالَ

هستید راست گویند گفتند و ایتم پاک بودی را دانستی امر را که آنچه امری ما را بدستی توانی و دانای صاحب ملک گفت

يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ قَالُوا لَمْ نَرِ لَكَ أَنْتَ أَنْتَ أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ

ای آدم خبر ده ایشان را با ما می ایستاد پس چون خبر داد ایشان را با ما می ایستاد گفت ای خن تقصیر مرشای که من میدادم پنهان اسماها

وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ه وَذُقْنَا الْمَلَائِكَةَ أَبْصَادًا لِأَدَمَ

و زمین را و میدانم آنچه را آشکار میکنید و آنچه را پنهان میکنید که بیان میدارید و چنانکه میگویند مرسلان را که همه کند مرادم را

فَبَطَلُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِي وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ه وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُرْ ابْنَتَ

پس همه کردند که شیطان ابا کرد و سرکش کرد و بود از کافران و گفتیم ای آدم اسکر کن شو

وَزَوْجَكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

و جنت در بهشت و بخورید از آن فزادان هر جا که خواهید و نزدیک مشوید این درخت را پس خواهید بود از ظالمان

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

پس لغزش دادشان ابلیس از آن پس بیرون کردشان از آنجا بودند در آن و کشید فرو شوید بعضی از شما باشد بر دانه را دشمن

لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَفْرغًا إِلَى حَيْثُ هُنَّ فَلَغَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ

مرسازست در زمین فزادگاه و مایه عیش تا وقتی پس فرار کرد آدم از پروردگارش که چند پس پذیرفت توبه را

إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ه فَلَمَّا اهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَأَمَّا يَا بَنِيكُمْ مَتَى هَدَىٰ فَمَنْ تَبِعَ

بدستی که اوست توبه پذیر رحیم گفتند فرو شوید از آن همه پس اگر آمد بشما از آن برای پس سلب کرد

هُدَايِي فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ه وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

هدایت مرا پس بخوفت بر ایشان و نماندشان اندویشان شوند و کسانیکه کفر شدند و محبت کردند با ما ایضا ما انما

و در عهد مرا با ما می ایستاد
پس از آنکه از آنجا آمدند
و در عهد مرا با ما می ایستاد
پس از آنکه از آنجا آمدند
و در عهد مرا با ما می ایستاد
پس از آنکه از آنجا آمدند

تَعْلَمُونَ

فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ آيَاتِنَا لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْعَذَابُ أَلِيمٌ ۝

پس در وقت دوم بر آنها نازل شد که لعنت خدا بر آنهاست و عذاب دردناک است

لَقَوْمِهِ فَمَلْنَا أَضْرِبُ بِبَصَاكِ الْحَرِّ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشْرَ عَيْنًا فَرْجًا كَلِمًا

بر قومی که ستم کردند بر ما ما را در راه بیابان با آتش سوزیدیم و از شکاف آن بیست و دو چشم و دوازده دهانه از آن بیرون آمدند

أَنْسِ مَن مِّنْهُمْ كَلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

هر مردی از آنها که بخورد و بیاشامد از رزق خدا و تجاوز از حد میکند در زمین فساد کندگان و مفسدان

فَلَمَّا يَا مُوسَى لَنْ نُصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ

لَقَدْ آتَىٰ مُوسَىٰ بَرَكَةً مِنْ رَبِّهِ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ بِأَنَّ لَهُ مِثْلَ الْمُنْتَهَىٰ أَنْ يَخْرُجَ مِنْهَا

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُمْ يَنْتَهِبُونَ أَمْوَالَهُمْ

ذَلِكَ

ع

ع

الثَّالِثُ لَا آيَاتٍ مَا مَعْدُودَةٌ قُلْ أَتُخَذُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
 آتش که روزهای معدود بخواند و اگر کسی بخواند خدا چنان را پس بر آن عهده کند خدا چنانست
 أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ بَلَىٰ مَرَكِبٌ سَيِّئَةٌ وَأَخَاطُكُ بِهِ خَطِيئَةٌ
 ای میگویند بر خدا آنچه را نمیدانید از کس کسب کند بیچاره و احاطه کند باد که آنست
 فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 پس آنست ایسرا اشد ایشان در آن جاودانیانند و آنکه ایمان آوردند و کردند نیکوکاران
 وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَإِذَا خذنا ميثاق بني إسرائيل
 آنست ایسرا اشد ایشان در آن جاودانیان است که بگویند که میبندیم
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا
 که خدا را و پسر و مادر نیکی کردن و صاحب قرابت و حیسان و بیچارگان و بچند از برای مردان خوبان
 وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ۚ وَإِذَا خذنا
 و برای ای دارید نماز را و بدهید زکوة را پس برگشتید اگر اندکی از شما دستا آوردی گردانند که بدکاران
 مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ فَسَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ أَنفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ شَاهِدُونَ
 چنان از شما که مرزید خونتان را و بیرون کنید خودتان را از خانهتان پس اقرار کردید او را که ای ستمگر
 لَكُمْ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فِرْقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَطْرُقُونَ عَلَيْهِمْ
 پس شما ای بیگانه میکشید خودتان را و بیرون کنید باره را از خودتان از خانهشان اهرم پشت میشود بر آنها
 بِاللَّيْلِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ فَتَأَدُّوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 بجهت و بیداد و اگر آوردند شما اسیران قدر میدیدید آنها و حال که حرام کرده شده است بر شما از ایشان ای بیگانه
 بَعْضَ الْكُفَّابِ وَتَكْفُرُونَ بَعْضٌ فَا جَرَأَ مِنْ يَفْعَلُ مِنْكُمْ الْآخَرَىٰ فِي الْحَيَاةِ
 چاره از کتاب و کافر میشود بعضی دیگر بر بعضی است جزای کسی میکند آنها از شما که خواری در زندگانی
 الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۚ
 دنیا و روز قیامت برگرداننده شوند بسوی سخت ترین عذاب و دست خدا غافل از آنچه میکنید
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُشْرُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 آنها کسانی که خریدند زندگانی دنیا را با آخرت پس زخمی داد و شود از آنها عذاب و از آنها
 يُصَرِّفُونَ ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَهَيَّأْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ الْأَنْبِيَاءَ دَاوُدَ وَإِسْحَاقَ
 برای داده شوند و بچنین برانید دادیم موسی را کتاب و برایشم فرستادیم از انبیا رسولان را و دادیم با عیسی بن
 مَرْثًا الْبَيْنَاتِ وَأَيَّدْنَا بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكَ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُكَ
 مرثی آن چنان و دایم کردیم او را بروح پاکس ای پس هرگاه آمدن رسولی رسوست آنچه خواهی نفسانی شما
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِقْنَا بَيْنَكُمْ وَفَرِقًا تَقُولُونَ ۚ وَقَالُوا أَلْقُونَا غُلْفًا بَلْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ
 سرکشی کردید پس پاره میکشید کردید و پاره را میکشید و گفتند دلماهایم غلاف ناراست بلکه لعنت کرد خدا
 بِكُفْرِهِمْ قَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ۚ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا هُمْ كَاذِبُونَ
 بسبب کفرشان پس کمی ایمان آوردند و چون آمدن کتابی از نزد خدا که صدق آن چیزیست که با ایشان بودند

من

مِنْ قَبْلِ لَيْسَتَقِيحُونَ عَلَى الذِّبْرِ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ
 از پیش کفر می کردند بر آنچه که از ایشان آید و کفر می کردند پس آن بر اوست خدا
 عَلَى الْكَافِرِينَ هـ بِسْمَا أَشْرَفُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ نَبِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ
 بر کافران بیست آنچه فرستاد بر آن خودشان را که کفر شوند آنچه و فرستاد خدا از احدی نیکترند خدا
 مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاكُرُ مِنْ عِبَادِهِ فَبِأُوْلَئِكَ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
 از فضلش بر آن کس که شاکر از بندگانش پس بدست کردد بغضی بر کسی و از برای کافران عذاب
 مُهِينٌ هـ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوَدُّونَا إِذْ أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُونَ
 غار کنند و چون گفته شود در کتابها که ایمان آورید آنچه فرستاد خدا گویند ایمان می آوریم خود فرستاده شد بر ما و کافر میشوند
 بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ يُقْتَلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ أَنْ كُنْتُمْ
 آنچه سؤالی است و آن حق است تصدیق کننده مراد از ایشان است بجز پس چرا می کشند پیغمبران خدا را از پیش اگر بودند
 مُؤْمِنِينَ هـ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
 موسی و در این امر شمارا موسی با آن بیگناهی پس و اگر کشید کوسال را از بعدش و شما ستمکاران
 وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ رَفَعْنَا قَوْفَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا
 و ستمکاران را که رفیق برمان شمارا و بلند کردیم بالای شما طور را بجز آنچه دادیم شمارا بجزت و بشنوید گفتند
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ يَكْفُرُهُمْ قُلْ بَسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِنَّمَا كُنْتُمْ
 شنیدیم و نافرمانی کردیم و آشرب شد اند در دلباشان کوسال را بسبب ایشان بجز چه چیز است که امر میکند شمارا بان ایمان شما اگر
 كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ هـ قُلْ إِنَّكَ أَنْتَ الْذَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَاصَّةٌ مِنْ دُونِ النَّبِيِّينَ
 هستی موسی بجز اگر باشد از برای شاهانه آخرت نزد خدا خاصه از جنب مردمان
 فَخَوَّاهُ الْمَوْتُ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ هـ وَلَنْ يَتِمَّوْهُ أَبَدًا مَا فَدَمْتَ أَيُّدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 پس از زود کشیدن را اگر کشید راست گویان و از زود رفتن شمارا بر سر بسبب آنچه پیش فرستاد دستشان و خدا داناست
 بِالظَّالِمِينَ هـ وَلَيَجِدَنَّ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ
 بجز کافران و هرگز نمی یابی آنها را حرص تر از مردمان بر زندگی و از آنها که شرک آورده دوست میدارد احدی
 لَوْ يَسْتُرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضِعٍ مِنَ الْعَدَابِ أَنْ يَعْتَرِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ مَّا يَعْمَلُونَ هـ
 که کاش عمر داده میشد هزار سال و نیست او دور شده پیش از عذاب اینکه عمر داده شود و خدا بیگناست آنچه میکنند
 قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 بجز آنکس که باشد دشمن جبرئیل را پس در سینه او فرود آورد و از او نازل کرد پس بر آن خدا تصدیق کننده مراد از ایشان است و دور
 وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ هـ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
 و هدایت و بشارت مراد از ایشان است سید باشد دشمن مراد از او ملائکه اش را و پیغمبرش و جبرئیل را
 وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ هـ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ
 و ستمکاران را پس در سینه خدا دشمن است مراد از ایشان و همچنین فرود فرستادیم بر آیتهای روشن و کافران
 بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ هـ أَوْ كَلَّمَآ عَا هَدُوا عَهْدًا بَيْنَهُمْ فَمِنْهُمْ مَنْ بَدَّلَ كَثْرًا لِيُؤْمِنُوا
 آنها که فاسقان او و هر گاه بیان کنند عهد را آنچه فرستاد که در میان ایشان ایمان می آورند

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

مكتبة

ع

اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدَّمُوا لَكُمْ

خدا امرش را بدستگیر خدا بر هر چیزی توانست و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوات را و آنچه از پیش بر شما آورده

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا

خود ما تا آن از نیکی می باید آید نزد خدا بدستگیر خدا بدستگیر است و گفتند و گفتند داخل نشود هر که را بهشت را مگر

مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّكُمْ قُلْ مَا تَوْابُهُمْ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ بَلْ

آنکه که بوده باشد از یهودان یا نصرانیان اینست آرزویشان آن بود که باز یزد حجست خود را آنگونه راست گویند از

مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنکه خاص گردانند و چهره از برای خدا داد و نیکی کار است مراد است از ایشان و پروردگارش و نه خوف است بر ایشان و نگرانی ایشان اندوهگین

وَقَالُوا الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ

و گفتند یهودان که هستند نصرانیان بر چیزی و گفتند نصرانیان که هستند یهودان بر چیزی و

هُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

آنها میخوانند کتاب را همچون گفتند آنانکه نمیدانند مثل گفتن ایشان پس خدا حکم میکند میان ایشان روز قیامت

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمَهُ وَسِعَىٰ فِي

در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند و کیست ظالمتر از آنکه منع کرد کسی نامی خدا را که مذکور شود در آنجا نامش و گویند در

خُرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَأْكَانٌ لَّهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي

خزانی آنها ایشان باشد برایشان که داخل شود آنها را کردند و دارند آن را ایشان است در دنیا خوارگی و در آخرت

الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۗ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيُّمَا تَوَلَّوْا فَمُوجُهُ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ

آخرت عذاب بزرگ و در خدایت مشرق و مغرب پس هر که را داورید بخواهید و در خدایت بدستگیر خدا واسع

عَلِيمٌ ۗ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ لَمْ يَكُن لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانُونَ

دانا است و گفتند و ارادت خدا فرزند را دانیم بالین الله مراد است از آسمانها و زمین است بملی او را فرمان بر دارند

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَكُنْ فَيَكُونُ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

ساخت آفریننده آسمانها و زمین و چون آماده کند چیزی را پس میفرماید که بشود پس بشود و گفتند آنانکه نمیدانند

لَوْ لَا يَكْفُرُنَا اللَّهُ آوَانِيْنَا إِلَيْهِ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهتْ

چرا سخن میکنند با خدا می آید ما را آری همچون گفتند آنانکه بودند از پیششان مثل گفتن ایشان تشابهت در سخن

قَوْلِهِمْ فَذَرْنَا الْآيَاتِ لِنُحْمِرَ نُوحْفُونَ ۗ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسَبِّلْ

دلماشان بچینق بیان کردیم اینها را برای کسی که یقین میکند بدستگیر و فرستادیم ترا بر حق بشارت دهنده و ترساننده و بر سرید

عَنْ صَحَابِ الْجَحِيمِ ۗ وَلَنْ نُزِجَ عَنْكَ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَىٰ

از اهل دنیا و نوح و مشرک و مشرک هرگز از تو نبود و نصاری و آنکه روی کنی ایشان را بجز بدستگیر بدست

اللَّهُ هُوَ الْمَهْدَىٰ وَلَنْ أُبِغِتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ

خدا است هدایت و اگر بپس روی کنی خواهشها ترا پس از آنچه آمد ترا از او آنکه نباشد مرثا از خطایح

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۗ الَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكِتَابُ يَلُونَهُ حَقٌّ وَلَا وَهٍ ۗ أُولَٰئِكَ يَوْمُنُونَ بِهِ وَمَنْ

یابوری چون یاری دهنده آنکه دادیم ایشان کتاب میخوانند او را حق خوانند ایشان آنکه ایمان دارند بدان و پس

يَكْفُرُ بِهِ فَاُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ه يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ

اَلْتِي فَضَّلْتُمْ عَلَي الْعَالَمِينَ ه وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا يُخْرِجُ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ فِيهَا

عَدْلٌ وَلَا نَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ه وَاذِ ابْنِ اِبْرَاهِيمَ رَدَّهٖ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهٖنَّ قَالَ

اَلْتِي جَاءَكَ لِلنَّاسِ اِيْمَانًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا اِيْنَالُ عَهْدِي لِنَظَالِمِيْنَ ه وَاذِ جَعَلْنَا

الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ رَبِّ اِهِيْمٍ مَّصَلًّ وِعَهْدِنَا اِلَى اِبْرَاهِيْمَ

اِسْمِعِيْلَ اَنْ طَهَّرَ بَيْنِي لِلطَّائِفِيْنَ وَالْعَاكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ه وَاذِ قَالَ اِبْرَاهِيْمُ رَبِّ

اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَاَرْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ

وَمَنْ كَفَرَ فَاَمْتَعَهُ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْرَبْهُ اِلَى عَذَابِ النَّارِ وَاَنْتَ الصَّيْرُ وَاذِ رَفَعَ اِبْرَاهِيْمُ

الْفَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمِعِيْلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ه رَبَّنَا وَاَجْعَلْنَا

مُسْلِمِيْنَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ

الرَّحِيْمُ ه رَبَّنَا وَاَبْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ

وَيُزَكِّيهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ه وَمَنْ رَعَىٰ عَنْ مِلَّةِ اِبْرَاهِيْمَ اَلَا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ

لَقَدْ اَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَاَتَمَّهٖنَّ فِي الْاٰخِرِيْنَ الصَّالِحِيْنَ وَاذِ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلَمْ قَالَ لَسْتُ

رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ه وَوْصَىٰ بِهَا اِبْرَاهِيْمَ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبَ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ اَلْدِيْنَ فَلَا

تُؤْمِنُوْنَ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ه اَمْرُكُمْ شَهْدَةٌ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا

تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِي قَالُوْا نَعْبُدُ اٰلِهَكَ وَاٰلَ اَبَائِكَ اِبْرَاهِيْمَ وَاِسْمَاعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ

وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ

وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ

وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ

وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ

وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ وَاٰلِهٖمْ

فادین علی العلیین استیجا
و اولی و اولی و اولی
الاسود و اولی و اولی
من کبریا و اولی و اولی
اسکاف و اولی و اولی
الاسود و اولی و اولی
الاسود و اولی و اولی

و

تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
که بجز ایشان پس بگردان رویت را جانب مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید رویت را بجاها پیش و بدرستیکه
أُولَئِكَ الْكُفَّارُ لَيْسُوا بِالْعَالَمِينَ
وَأُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنُوا لَعْنَةً غَمَّاهُمْ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ هـ وَلَيَأْتِيَنَّ الَّذِينَ
داوه شد که کتاب را بر اینه میداند که آن حق است از پروردگارشان و نیست عدا غافل از آنچه میکنند و اگر ساری آنها را
أُولَئِكَ الْكُفَّارُ بِكُلِّ آيَةٍ مَا يَبْعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِبَائِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِبَائِعٍ قِبْلَةَ
که داوه شد که کتاب را بر اینه میگردانند ترا و نه تو با حق سویی بقتل آنها و نیستند بعضی بقتل بعضی بقتل
بَعْضٍ وَلَيَأْتِيَنَّ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ هـ الَّذِينَ آمَنُوا
بعضی را و هر اینه که روی کنی خواهشهای آنها از بیداری است از دانش بدستیکه از آنچه هر اینها از ظالمانی است که خواهشهای
الْكِتَابِ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِن فَرِحْنَا مِنْهُمْ لَيَكْفُرُونَ الْحَقُّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ هـ
کتاب را میشناسند و آنچه بخواهند پس از آنها را میشناسند و بدستیکه پاره آنها را میشناسند پس هر اینه بدستیکه حق را و ایشان میداند
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ هـ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُومُولُهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِنَّمَا
حق از پروردگارش است پس بپا بسازند از جهت کس که آن و از برای هر یک جا نیست که او متوجه است از آنچه پیشی جویند در جهات هر جا
تَكُونُوا آيَاتٍ يَكْرِهُهُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هـ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
که باشد می آرد شما را خدا سبکی بدستیکه خدا بر همه چیز تواناست و از جایی که بیرون رفتی پس بگردان
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ هـ وَمِنْ
رویت را سوی مسجد الحرام و بدستیکه آن هر اینه حق است از پروردگارش و نیست خدا غافل از آنچه میکنند و از
حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
جایی که بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید رویت را بجاها ترا سوی آن
لَيْسَ لَكُم مِّنْهُ جُنْدٌ وَمَا لَكُم مِّنْهُ لَحْمٌ مِّمَّا ذُكِّرْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ هـ
نموده باشد مردم را ترا بر شما چیزی که آنها گم کرده اند از ایشان پس بر سر سید ایشان و بر سر از من که نامم گم نمیدانید
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ هـ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ
بر شما و باشد که شما هدایت یابید همچنانکه فرستادیم در شما رسولی از شما که بخواند بر شما آیاتهای ما را و پاک سازد
وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ هـ فَادْكُرُونِي أذكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي
شمارا و بیاورد شما را کتاب و حکمت و تعلیم در شمار آنچه نموده باشید که بدستیکه پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شمارا و شکر کنید مرا
وَلَا تَكْفُرُون هـ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ هـ
و ای کسانی که ایمان آورده اید یا ربی بخواهید صبر و نماز بدستیکه خدا با صابران است
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ هـ وَلَنَبِّئُكُمْ
و گویند مرگهای آنستند که در راه خدا که مردگانند بگویند زنده باشند و لیکن نمیدانند و هر اینه که از نامم شمارا بگویند
مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَنَبِّئُوا الَّذِينَ آمَنُوا
از ترس و گرسنگی و کاستن از مال و نفس و ثمرات و بشارت ده صلوات را آنها را
إِذَا أصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا الْآلَاءُ اللَّهِ وَإِنَّا لَآلِيهِ رَاجِعُونَ هـ وَأَنَّكَ عَلَيْهِم مُّصَلِّتٌ مِّنْ
چون رسد ایشان مصیبتی گویند بدستیکه آنها را از آنچه خدا در راه خدا که مردگانند بگویند زنده باشند و لیکن نمیدانند و هر اینه که از نامم شمارا بگویند

ع

ع

و در هر جا

وَرَحْمَةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ إِنَّ الصَّافِيَ وَالْمُرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ
 دَرَسَتْ دَیْسَانِ ایشان راه یافته اند در سبیلک صفا و مروره از شامهای طراست بر سبیلک حج گزاران را می خوانند
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 پس گناه نیست بر او که طواف کند به آنها و هر که بخواست کند خیر را پس در سبیلک خدا شاکر داناست بدین کسی که ایشان می خوانند
 مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ وَأُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ
 آنچه را در دو کتاب از پیش از بعد از ایشان در دو کتاب از برای مردمان در کتاب است آنرا لعن میکندشان
 اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ نَابُوا وَاصِلُوا بِنُبُوِّنَا وَأُولَئِكَ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ وَأَنَا
 خدا و لعن میکندشان لعن کنندگان مگر آنکه توبه کردند و صاحب شدند و بیان کردند پس با توبه می برود از ایشان و من
 التَّوَابُ الرَّحِيمُ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا وَأُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةُ
 توبه پذیر مردمان بدین کسی که کافر شدند و مردند و ایشان کافر بودند آنرا بر ایشان لعنت است خدا و ملک و
 النَّاسُ أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ وَالْهَکْمُ لِلَّهِ
 مردمان همگی جاودا ایشان در آن سخت سبید از ایشان عذاب و دنیا سبیلک و کردید و از شما حدای
 وَإِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
 و احد است بخت الهی مگر او که رحمن رحیم است بدین سبیل در خلق استاساس و زمین و اختلاف شب
 وَالنَّهَارِ وَالْفَلَکِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَمِينًا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
 و روز و شبها بیک جاری میشود در دریا با یکدیگر می رساند مردمان را و آنچه با او فرستاد خدا از آسمان از
 مَاءٍ فَأَحْيَاهُ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبِهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ
 آب پس زنده کرد آن زمین را بعد مردنش و بر آنکه کرد در آن از هر جنبه و گردانیدن بادها و ابر
 الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ
 سخن میان آسمان و زمین برایشانست برای که بعضی در می آید و از مردمان کسبت که می کند از
 دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 عیب خدا بمان و دوست میدارند با بتها چون دوست دارند خدا و آنکه ایمان آورده اند سخت تر دوست دارند خدا و هر گاه بیند آنکه مظلوم
 إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ إِذْ تَبَرَّءَ الَّذِينَ
 هنگامیکه بینند عذاب را ای که قوت مردار است همگی و اینکه خدا سخت عذاب است آنکه بگریزی خود را از
 اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا رَأَى الْعَذَابَ وَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ وَقَالَ الَّذِينَ
 پیروی کرده شد بدان آنکه پیروی کرده اند کاش بودی برای عذاب و بریده شود نبات آن سببها و کشتند آنکه
 اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّءُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسِرَاتٍ
 پیروی کرده بودی برای بارگشتی و براری بگریزی از ایشان همچنانکه تباری بگریزی از ما پس لعن میکندشان خدا اعمالشان را حسرت
 عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخارجين مِنَ النَّارِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا
 برایشان و شما شد ایشان بیرون روندگان از آتش است مردمان بخورد از آنچه در زمین است حلال
 طَيِّبًا وَلَا يَتَّبِعُوا آخِطَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَ
 پاکیزه و پیروی کنید گمراهی شیطان را بدین کسی که او را در شکیست آشکار حلال نیست که در سبیلک سبیلک
 د

۵

ع

تفحیض

الْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ. وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا

بَلْ نَبِّئُكُمْ بِالَّذِينَ عَمِلُوا عَلَيْهِ بَايَأًا أَوْ كُنَّا أَبَاؤَهُمْ وَلَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ. وَمِثْل

الَّذِينَ كَفَرُوا كَمِثْلِ الَّذِينَ نَبِّئُكُمْ بِمَا لَا يَسْمَعُونَ الْإِدْعَاءَ وَبَدَأَ صَوْمُكُمْ مَعَهُمْ

فَتَقُولُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَلِمَاتٌ طَيِّبَاتٌ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

يَتَّقُونَ. إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَحُمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لغير الله فَمَنْ

غَرَبَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فَلَائِمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ

وَيَكْتُمُونَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزِيدُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَ

ةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابُ بِالْمَغْضُوفِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ذَلِكَ بَيِّنَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ. لَبَسَ السَّيِّئُ أَوْ جُوهَكُمْ قَبْلَ

الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْيَوْمَ مِنَ اللَّهِ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ

وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَ

فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ يَعْهَدُ لَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ

فِي الْبَنَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتْلُ الْخَرَاءُ وَالْعَبْدُ بِالْعَدْلِ وَالْأَنْثَى

بِالْأُنثَى مِنْ عَفْوٍ لَهُ مِنْ اجْتِهَادٍ فَانْبِاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَحْفِيفٌ

مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً مِنْهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِرِينَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِرِينَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِرِينَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِرِينَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِرِينَ

من

أَيُّهَا النَّاسُ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ . وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْنُوا بِهَا إِلَى الْحُكْمِ

اینهاست برای مردمان در آنجا که ایشان برتر باشند و بخورید و نماند از میانان بناحق و آنچه که بیندازد از آنجا حکام

لِنَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْأَثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ . يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ فُلَيْ هِيَ

ناخورید یاره از اموال مردمان بدست و شما میدانید بر سرست ترا از آنها که این

مَوَاقِبُ لِلنَّاسِ وَالْحَجُّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَى

وفاقت برای مردمان حج کردن و نیست کار خوب بیکه در است بجایها از پشتهاست و لیکن بیکه آن است بر سرست

وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ . وَفَالْيَوْمِ الَّذِي بَقَايَاكُمْ

در است بجایها از درهاست و بر سرست از خدا باشد که شما را بخورید و کارزار کنید در راه خدا با کسانیکه کارزار میکنند

وَأَخْرَجَكُمْ مِنَ دِيَارِكُمْ أَزْوَاجًا مُنكَّرِينَ وَجَعَلُوا لَكُمُ الْحَرَامَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

از خدا گذرد بر سرستیکه خدا دوست میدارد از خدا گذردندگان را و بگشتند ایشانرا جانیکه باید بشناسانند و از خارج کنند ایشانرا از جایها

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَكَّلْنَا لَهُ الْقُرْآنَ وَالْحَرَامَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

پس کارزار کن سید ایشان سبقت خدای کافران پس اگر بگذاشتند پس بر سرستیکه خدا امر کرده در جهت و کارزار کنید ایشانرا تا نباشند

وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَكَّلْنَا لَهُ الْقُرْآنَ وَالْحَرَامَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

فَقَاتِلْهُمْ كَمَا قَاتَلُوا بِرَأْسِهِمُ الْمُجْرِمِينَ . فَانصُرُوا اللَّهَ فَهُوَ يَنْصُرْكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ

پس بجنگید با ایشان چون سبقت خدای کافران پس اگر بگذاشتند پس بر سرستیکه خدا امر کرده در جهت و کارزار کنید ایشانرا تا نباشند

وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَكَّلْنَا لَهُ الْقُرْآنَ وَالْحَرَامَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

فَقَاتِلْهُمْ كَمَا قَاتَلُوا بِرَأْسِهِمُ الْمُجْرِمِينَ . فَانصُرُوا اللَّهَ فَهُوَ يَنْصُرْكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ

وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَكَّلْنَا لَهُ الْقُرْآنَ وَالْحَرَامَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

فِي الْحَيِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ سَعَلَهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الْقَوِيُّ وَتَقْوُنُ يَا أُولِي

الْأَلْبَابِ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَذَكُرُوا

عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَذَكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ أَنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لِمَنِ الصَّالِينَ ثُمَّ

أَقْبَضُوا مِنْ حَيْثُ أَرَادَ النَّاسُ وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ فَإِذَا قَضَيْتُمْ

مَنَاسِكَكُمْ فَذَكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ وَأَوْشَدْ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا

فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الآخِرَةِ مِنْ خَلَافٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَخَلَّى فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْرَ

عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُ قَوْلَهُ

فِي الْحُجُوفِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْإِخْصَامِ وَإِذْ تولى سَعَى فِي

الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ وَإِذْ أَيْقَلَ لَهُ تَقْوَى

اللَّهُ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسِبَهُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْمِهَادُةُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ

بِإِثْمِهِ مُرْتَابًا لِقَاءِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَاسِقِ وَالْمَلَائِكَةُ

وَفِي الْأُمُورِ إِلَى اللَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا وَ

وَأَمَّا السَّابِقُ فَيَنْسِلُ سَهْلًا وَجَنَابًا وَيُخَالِفُ بِمَا جَاءَهُ مِنَ الْأُمُورِ لِيُتَمَرَّقَ

الْحَقُّ
نَصِيحًا

وَمَنْ يَدُلَّ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ. وَزَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

وکیبکند نیت نعمت خدا را از بعد از آنکه آید او را پس بدینکه خدا سخت عفو نیست آیاستند برای شایسته کار

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَلِيُخْرُجُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

زندگانی دنیا و میزاید بکنند آنکه ایمان آورده اند و کسانی که برتر کار شدند بالای ایشان باشند روز قیامت و خدا روز قیامت

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

کسی که میخواهد بدون حساب بود مردمان است واحد پس بفرست خدا پیغمبرانشا ترزده دیده در میان

وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اَخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اَخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا

و درود شد. بیان کتاب را حق را فرستد میان مردمان در آنچه اختلاف کرده اند و اختلاف کرد

أَوْتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعْيَابَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اَخْتَلَفُوا فِيهِ

درد شد بشارت از جمله آیات شایسته از راه بیان ایشان پس هدایت کرد خدا اختلاف ایشان آورد و در آنچه اختلاف کرده اند

مَنْ أَحْسَنُ بِأَذِيهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ

از حق بازترش و خدا هدایت میکند هر کس را که خواهد بر راه راست آیا شماستند که در حق خود بدست

وَمَا يَأْتِكُمْ مِثْلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَتَّبِعِيهِمْ أَبَاسًا وَضُرًّا وَزُلْزُلًا حَتَّى يَقُولَ

و یاد داشت تا بهر مثل اولی که شدند بهر آیه رسد ایشانرا سخن بگری و سخن بگری و از برای هر که شد تا از هر کس

الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ الْإِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ. هَسْتَأْتُونَكَ مَا ذَاكَ

رسول و کسانی که ایمان آورده اند اولی باشد برای کردن خدا را و کسانی که در میان ایشان روز قیامت است و هر کس ترا که چیزی

دعوت

وَكُنْ مِثْلَ الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ الطَّلَاقُ

بیت چاشت مثل ایمن برایت است بحول و در اراست بریشان با یاد و نوری و خدا عز و جل است و طلاق

مَرَّانَ فَإِسْكَ مَعْرُوفٍ أَوْ تَسْبِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَجِلْ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آيَنُوهُمْ مِنْ

مردان است بر چه ماستن بچوست بار اگر در - بیکولی و حلال باشد هر گاه که بچسبید از آنچه داد و ما شسته

شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُفِيمَا حَدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِضَمَ الْأَيْمَانُ حَدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ

چون که تیرهای نرارد حدای خدا پس اگر تیرسد بکس برای هر حدی خدا را پس بیست شاهی

عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ نِكَاحٌ حَدُودُ اللَّهِ فَلَا تُعَدُّوهُمَا وَمَنْ يَعْذُ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ

بیتان در آنچه خدا بدین نیکان این حدای خداست پس در کلمه در اراست و کس بکلمه در اراست یا از حدی خدا را پس است

مِنَ الظَّالِمِينَ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا يَجِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ

سازمانت پس اگر طلاق دجا و را پس حلال بشود از برای او از بعد از آنکه در اید شوهری جدا و را پس اگر طلاق دهاس بیست شاهی

عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُفِيمَا حَدُودَ اللَّهِ وَنِكَاحٌ حَدُودَ اللَّهِ يَبْتَئِنَهَا الْقَوْمُ يَعْلَمُونَ

بیتان که رجعت کنند اگر چه داشته باشند از این حدای خدا و این حدای خداست - بیان بکلمه در اراست بیست شاهی

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُغْنِ جِلْهُنَّ فَإِسْكَوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سِرِّهُنَّ مَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوا

و چون طلاق بکنید بر آنها سر پس بزیاد شوند دست را بر سر بیست شاهی - یا در بیست شاهی و کارند باید

ضُرَارًا لِيُعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَذُكُرُوا

از راه بخرید بکنند - بعدی بکشد و بکشد - آنرا پس بچین سر از در و بکنند - و آنکه بکشد آیههای خدا را در وی بکنند و او باید

بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ بِعَظَمَتِهِ وَأَنْقُو اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ

بیت خدا بر شما و بر او در دست و در کتاب و حکمت که با بیدار گاران و بر هر چه از خدا و بندگی

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُغْنِ جِلْهُنَّ فَلَا تُغْضَلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحَنَّ زَوْجَهُنَّ

خدا هر چه دانست و چون طلاق دهم بر شما پس برسد بدین است پس هیچ بکشدش که بکس از هر چه شوهر است

إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

و نشدند حدای هم در دستان خودی این بند داده بشود بیان بکشد از شما از ایمان او در وی و در و در ایمان

ع

ثلثه

النفوس

اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرَةً وَالَّذِينَ يَبُوءُونَ بِمَنكُمُ وَيَدْرُونَ أَزْوَاجَهُمْ بِنَفْسِهِمْ أَرْبَعَةَ
خدا بچشم بینند بیاست و کسانی که متوکی میشوند از شما و همسران شما را انظار میدهند بخود ایشان چهار
 أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَ الْإِنثَاءُ أَجْلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ
و ده روز پس چون رسیده باشند از شما بیست ماهی بر شما در آنچه کردند بخود ایشان بخوبی و خدا
 يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتُمُ فِي أَنْفُسِكُمْ
بچشم بینند آگاهست و بیست ماهی بر شما در آنچه بجا آورده اید ایشان از خواستگاری زنان یا ایشان در سینه در پنهان کردن
 عِلْمَ اللَّهِ أَنكُمْ سَأَلْتُمُوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْتِيهِنَّ مِنْكُمْ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا فَوَلا مَعْرُوفًا وَ
و آنست خدا که شما بزرگواران را خواستگاری کردید ایشان را و لیکن و عده مدتی ایشانرا پنهانی کردید که بگویند نعمتی خوب و
 لَا تَنْفِرُوا مَوَاعِدَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
صد کشید بسن نکاح را تا آنکه رسد کتاب مدت را و بداند در سینه که خدا میداند آنچه را در سینه است
 فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
پس خدا را سزاوارند و بداند در سینه که خدا میداند آنچه را در سینه است بیست ماهی بر شما اگر طلاق بدید زنان را که رس کرده باشند
 أَوْ نَفَرَ ضَالِّينَ فَرِيضَةً وَمِعْوَهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ وَعَلَى الْمُقِرِّ قَدَرَهُ مَا عَابَا بِاللَّعْنِ
یا سر کرده باشند برای ایشان معرفی و رجوع در اسارت ایشان را رواست افزاینده اسب و برکت است طلاقه اسب رجوع و اسارت بخوبی
 حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَفَدَّ فَرَضَهُنَّ فَرِيضَةً
حق بودنی بر سینه کاران و اگر طلاق دادید ایشان پیش از آنکه رسند ایشانرا و بچین سینه کرده اند برای ایشان معرفی را
 فَضْفًا مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدُ النِّكَاحِ وَإِنْ تَعَفَّوْا
پس نصف آنچه سینه کرده اید که آنکه بخشید با بخشید کسی بدست دست بسن نکاح را بیکه بخشید
 أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنْ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرَةً حَافِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ
نزدیک است بر تقوی و فراموشی کنید احسان را میان در سینه که خدا بچشم بینند بیاست نگاهاری سید را از زمان
 وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقَوْمُوا لِلَّهِ فَإِنَّ خِصْمَ فِرْجَالٍ أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأذْكُوا
و نماز میان و با سید از برای خدا و حاجوانان پس اگر بر سید پس با ده گان یا سواران پس چون این شود پس از این
 اللَّهُ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ يَبُوءُونَ بِمَنكُمُ وَيَدْرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
خدا را چنانکه شما را بیست نماز آنچه بودید که بداند و کسانی که متوکی میشوند از شما و همسران شما را انظار میدهند بخود ایشان و وصی
 لِأَزْوَاجِهِمْ مَا عَالَ إِلَى الْكُحُولِ غَيْرَ خَرَّاجٍ فَإِنْ خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
از برای همسران شما معی سال بدون بیرون کردن پس اگر بیرون رود پس بیست ماهی بر شما در آنچه کردند بخود ایشان
 مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَاللِّطَّلَاقُ مَنَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ كَذَلِكَ
از خوبست و خدا عزیز حکیمست در طلاق دادد شد با راستیست بخوبی حق بودنی بر سینه کاران و بچین
 سَبَّحَ اللَّهُ لَكُمَا يَا بَنِي آدَمَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَلَمْ نُرِ الْذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أَلْفٌ فَذُكُوا
پس بگو خدا را برای شما این باشد که در سینه بیست ماهی بر شما در آنچه کردند بخود ایشان و ایشان الوف بودند
 الْوَيْفُ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مَوْتُوا أَمْ خَابَهُمْ إِنْ اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
مترت پس گفت مرگ را خدا که بمرید پس ند کرد ایشانرا در سینه که خدا بچشم بینند صاحب فضل است بر مردم و لیکن بیشتر مردم

الرحمن

وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

و اگر بودی دفع خدا مردمان را با مردمان بعضی بر اینجه می شد زمین بسکن خدا صاحب فضل است بر جهانیان

لَيْسَ لَكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنَلُّوَهَا عَلَيْكَ أَلَّا تَكُونَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ

این آیه ای خداست که شما را آرزای بر تو بحق بر ستمگر تو بر اینجه از مرسلان این رسولان برتری دادیم بار خدایا

عَلَىٰ بَعْضِ مَنَّهُمْ مِنْ كَلِمٍ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَيُّهَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيُّهَا

بر باره از ایشان که است که سخن کردش خدا و گد کرد باره شما را ایسا و دادیم طیبی بن مردم را ایسا و

أَيُّهَا يَسُوعَ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيُّهَا كُرْدُ ابْنِ كُرْدٍ وَكُلِّ قَوْمٍ مِمَّنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمُ

اینگد کرد پیش بروح پاک و اگر میخواست خدا کارزار میگرداند آنکه از جهت ایشان بودند از بعد آنکه آمدت بر

الْبَنَاتِ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فِيهِمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَن كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ

بیتا و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان کلی بود که ایمان آورد و از ایشان کسی بود که کافر شد و اگر خواسته بود خدا کارزار میگردانی و لیکن خدا

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَنَا يَوْمَ لَا يَبِيعُ فِيهِ

سنگد آنچه را میخواهد ای ایها که ایمان آوردند اطاعت کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش از آنکه بساید روزی که نماند هیچ در آن

لَا خَلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ

زدوستی و زنیستایی و کافران ایشانند ستمگران خدا نیست خدائی مگر او می بودمست بگردش

سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

سند و نه خوابی مراد است آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نیست آنکه شفاعت کند نزد او مگر با اذنش

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ

سداند آنچه را میان آسمانها و زمینهاست و آنچه را خلف ایشان است و اما چه میبینند چیزی از علمش مگر آنچه خواست باشد که بایشان با قدرتش

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا الْكِرَاهِ فِي الدِّينِ قَدِ بُدِّنَ

آسمانها و زمین را و گران بپایش حفظشان و او است برتر برین است الراهی و دین بجزینها نیست

الرُّسُلِ مِنَ النَّبِيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى

راست روی از کراهی پس سبک کافر شد بطاعت و ایمان در سندا پس همین چنگ در زد بر سبکیز حکم

و اگر بودی دفع خدا مردمان را با مردمان بعضی بر اینجه می شد زمین بسکن خدا صاحب فضل است بر جهانیان این آیه ای خداست که شما را آرزای بر تو بحق بر ستمگر تو بر اینجه از مرسلان این رسولان برتری دادیم بار خدایا بر باره از ایشان که است که سخن کردش خدا و گد کرد باره شما را ایسا و دادیم طیبی بن مردم را ایسا و اینگد کرد پیش بروح پاک و اگر میخواست خدا کارزار میگرداند آنکه از جهت ایشان بودند از بعد آنکه آمدت بر سداند آنچه را میخواهد ای ایها که ایمان آوردند اطاعت کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش از آنکه بساید روزی که نماند هیچ در آن سنگد آنچه را میان آسمانها و زمینهاست و آنچه را خلف ایشان است و اما چه میبینند چیزی از علمش مگر آنچه خواست باشد که بایشان با قدرتش سداند آنچه را میان آسمانها و زمینهاست و آنچه را خلف ایشان است و اما چه میبینند چیزی از علمش مگر آنچه خواست باشد که بایشان با قدرتش آسمانها و زمین را و گران بپایش حفظشان و او است برتر برین است الراهی و دین بجزینها نیست راست روی از کراهی پس سبک کافر شد بطاعت و ایمان در سندا پس همین چنگ در زد بر سبکیز حکم

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَانَةُ اللَّهِ مِائَةٌ عَامٍ

و آن افاده بود بر سخنان کت چگونگی زنده بگردانیدن را خدا بعد موت پس سرانجامها صد سال

ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَلِمَتٌ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ قَالَ بَل لَّبِثٌ مِائَةٌ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى

پس بر بخش کت چه قدر در یک کت در یک کرم روزی با باره از روز کت بگردید کردی صد سال پس هر کس

طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ

طعامت و شربت که فاسد شده و نگاه کن به حمارت و برای آنکه یادگیری برای مردمان و نگاه کن به استخوانها

كَيْفَ نَشِئُهَا ثُمَّ تَكْسُوهُمَا حَتَّىٰ أَفْلَاكٌ بَيْنَ يَدَيْهِ فَانظُرْ إِلَىٰ ذِي الْعَرْسِ

که چگونه مردم می نسیم پس می پوشیم اسارا کت پس چون ظاهر شد مراد کت سلام که خدا بر همه چیز توانست و هنگام کت بر زمین

رَبِّ ارْجِعْ كَيْفَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَبْطِئَنَّ قَلْبِي فَالْحَدِيثُ

برورد که این ظاهر که چگونه زنده میکنی مردمانا کت ای ایمن باورده کت آری ولیکن برای آنکه سار آمد دلم کت پس هر کس چاره را

مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا

از سرع پس باره باره که اینها سوت پس کردن بر هر کوهی از آنها جزو را پس بخوان کت می آیند را ساعی و

أَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَثَلُ الَّذِينَ يُبْفِقُونَ آمَؤُلَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ جِبْتٍ

جان در سینه خدا عزیز حکیم است مثل کسی که اتفاق میکند اموات را در راه خدا چون مثل دانه است که برود و میسخت

سَبِيلٍ فِي كُلِّ سَبِيلَةٍ مِائَةٌ حَبٌّ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ مِنَ نِسَاءِ اللَّهِ وَاسِعٌ عِلْمُهُ الَّذِينَ

خوب در هر حوضه صد دانه باشد و خدا هم افزاید برای ستم جوها و خدا واسع علمش است

يُبْفِقُونَ آمَؤُلَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا اتَّفَقُوا عَلَيْهِمْ وَلَا أَدَّىٰ لَهُمْ

اتفاق میکنند اموات را در راه خدا پس ازین میکنند آنچه را اتفاق کردند نمی دانند آری مرا با اینک چندان نزد بود

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا

دست خوبی بر ایشان و ایشان اندوختن نمیشود کت را خوب و امر بخش بهتر است از صدقه که درین ابتدا از آزاری

وَاللَّهُ عَفِيفٌ جَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا بَطُولُ أَمْرٍ أَلَيْسَ بِالَّذِي كَانَتِي يَبْفِقُونَ

و خدا بی نیاز صاحب عظمت است ای کسانی که ایمان آوردند باطل نمیشود صدقها را بخت شدن و آزار چون کسی که اتفاق میکند

المراد

الرحمن

الثمرات واصابه الكبر وله ذرية ضعفاء فاصابها اعصار فيه نار فاحترق كذلك بين الله

لكم الايات لعلكم تتقون يا ايها الذين امنوا انفقوا من طيبات ما كسبتم وما اخرجنا لكم

من الارض ولا ياتموا الحديث منه تنفقون ولستم ياخذونه الا ان تعضوا فيه واعلموا ان

الله عفي حمده الشيطان يعبدكم الفرو بامركم بالفحشاء والله بعدكم مغفرة منه وفضلا

والله واسع علمه يوفي الحكمة من يشاء ومن يوف الحكمة فقد اوتي خيرا كثيرا وما يذكر

الا اولوا الالباب وما انفقتم من نفقة او نذرتن من نذر فان الله يعلمه وما للظالمين

من انصاره ان يبدوا الصدقات فيعماهي وان تحوها وتووها الفراء فهو خير لكم و

بكم عنكم سيئاتكم والله بما تعملون خبير ليس عليك هداهم ولكن الله يهدي من يشاء وانفقوا من خير

فلا تنفكوا وما تنفقون الا ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من خير يوف اليكم وانتم لا تظنون

للفقراء الذين احصوا في سبيل الله لا يستطيعون ضرابا في الارض بحسبهم الجاهل اعيا

من التعفف تعرفهم بسيماهم لا يسألون الناس الحافا وما تنفقوا من خير فان الله به عليم

الذين ينفقون اموالهم بالليل والنهار سرا وعلانية فلهم اجرهم عند ربهم لا خوف عليهم

ولا هم يحزنون الذين ياكلون الربوا الا بقومون الا كما بقوم الذي تحبته الشيطان من

المس ذلك بائتمم فالوا انما البع مثل الربوا واحل الله البيع وحرم الربوا فمن جاءه موعظة

من ربه فانتهى فله ما سلف وامره الى الله ومن عاد فان تلك اشباب النار هم فيها خالدون

بمجي الله الربا وربي الصدقات والله لا يحب كل كفار اشيمه ان الذين امنوا وعملوا الصالحين

سوف يوفى الله اجرهم كاملا غير منقوصا

الذين امنوا وعملوا الصالحين سوف يوفى الله اجرهم كاملا غير منقوصا

الذين امنوا وعملوا الصالحين سوف يوفى الله اجرهم كاملا غير منقوصا

الذين امنوا وعملوا الصالحين سوف يوفى الله اجرهم كاملا غير منقوصا

الذين امنوا وعملوا الصالحين سوف يوفى الله اجرهم كاملا غير منقوصا

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ

مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ زُجُجٌ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرٌ

إِلَىٰ مِيسِرَةٍ وَإِن قَضَيْتُمْ فَأْخِرْ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ

نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَدَاكُمُ بَيْنَ يَدَيْنِ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ

بَيْنَ يَدَيْكُمْ كِتَابًا بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيَمْلِكِ الَّذِي عَلَيْهِ

الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخُسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا

بِتَضَعُكَ أَنَّ يَمْلِكَ هُوَ قَلِيلٌ وَلِيهِ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا

رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن بَرَّوْا بَيْنَهُمَا فَادْعُ مَدِينَكُمُ الْآخِرَ

وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةَ إِذَا مَادَعُوا وَلَا تَأْمُرُوا أَن يَكْتُبَهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَفْطَحْتُم

عَلَيْكُمْ جَنَاحَ الْاَلْتِكُفُوهَا وَاسْهَدُوا وَإِذَا بَايَعْتُمْ وَلَا بَيْعَاتٍ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ فَإِن فَعَلُوا فَإِنَّهُ مَوْفٍ

بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ

مَقْبُوضَةٌ فَإِن أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّي الَّذِي أَنذَرَ بَأْسَهُ أَجْرَهُ وَأَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّي الَّذِي أَنذَرَ بَأْسَهُ أَجْرَهُ

وَمَن يَكْتُمُوا فَإِنَّهُ لَمِنَ الْكٰفِرِينَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ مَن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ

مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ

مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ

مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ

مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ

مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مِمَّن يَشَاءُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فَذِيْرُهُ اَمِنْ الرَّسُوْلِ مِمَّا اَنْزَلَ النَّبِيْهِ مِنْ رِيبِهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اَمِنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكِتٰبِهِ وَرُسُلِهِ لَا
تُرَاوْنَ كَرِيْمًا كَرِيْمًا يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
تَقْرٰى بِبَيْنِ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِمْ وَفَالُوْا اَسْمِعِنَا وَاَطَعْنَا غَفَرَ لَكَ رَبُّكَ نَبَا وَاَيْتِكَ الْمَصِيْرَةَ لَا يَكْفُرُ
وَلَقَدْ مَكَّيْمًا يَمِيْنًا اَسْمِعِي رَجُلًا مِّنْهُمْ وَاطَاعَتِ كَرِيْمًا اَمْرًا شَرِيْفًا يَرْوَدُ كَرَامًا وَيَسُوْى لَشْرًا لَتَكْفُرُنَّ
اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا وَاَوْخِطْنَا رَبَّنَا
خُذْ عَنَّا رِيسًا مَّكَرًا قَدِيْسًا رَايَ اَوْسًا يَنْزِلُ كَسْبًا كَرِيْمًا يَرْوَدُ كَرَامًا وَيَسُوْى لَشْرًا لَتَكْفُرُنَّ
وَلَا تُحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتُمْ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحِطِكُنَا مَا لَاطَافَةُ كِتٰبِكَ وَاَعْفُ عَنَّا
كَرِيْمًا يَرْوَدُ كَرَامًا وَيَسُوْى لَشْرًا لَتَكْفُرُنَّ
وَاَعْفُ لَنَا وَاَرْحَمْنَا مَوْلٰنَا سُورَةُ الْاَعْرَافِ مَعَانِيهَا
اَنْفَاوَسِيْرًا مَرَاوَسًا مَحَابِبًا حَسْبًا مَالِي
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اللّٰهُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ هُ تَزَلُ عَلَيْكَ الْكِتٰبُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ
تَدْبِيْرًا كَرِيْمًا يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
التَّوْرَةَ وَاَلْاِنْجِيْلَ مِنْ قَبْلِ هٰذِيْكَ لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَيٰتِيَ اللّٰهِ هُمْ
وَدُوْرًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوْ اِنْفَامٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْْءٌ فِيْ الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ هُوَ
بِشَيْْءٍ شَدِيْدٌ غَدَابٌ يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
الَّذِيْ يَصُوْرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ هُوَ الَّذِيْ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ
صُوْرًا يَسُوْرًا يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
مِنْهُ اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
اَزَانَ اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
تَشٰبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَاَبْتِغَاءَ مَا يَحِبُّوْنَ وَاللّٰهُ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
اَمْتَابَهُ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّكَ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا اَلْبَابِ اِنْ رَجَعُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا
اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيْهِ اِنَّ اللّٰهَ
وَاَمْرًا شَرِيْفًا يَرْوَدُ كَرَامًا وَيَسُوْى لَشْرًا لَتَكْفُرُنَّ
لَا يُخَلِّفُ الْمِيْعَادَ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ يَغْنٰى عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْْئًا وَاُولٰٓئِكَ
يُسْتَكْبَرُوْنَ وَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا اَلْبَابِ اِنْ رَجَعُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا
هُمْ وَقَدْ اَلْتَابَهُمْ كَذٰبًا اِلْفِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوْا اَيٰتِنَا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ
جَزِيْبًا اَلْتَابَهُمْ كَذٰبًا اِلْفِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوْا اَيٰتِنَا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فَذِيْرُهُ اَمِنْ الرَّسُوْلِ مِمَّا اَنْزَلَ النَّبِيْهِ مِنْ رِيبِهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اَمِنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكِتٰبِهِ وَرُسُلِهِ لَا
تُرَاوْنَ كَرِيْمًا كَرِيْمًا يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
تَقْرٰى بِبَيْنِ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِمْ وَفَالُوْا اَسْمِعِنَا وَاَطَعْنَا غَفَرَ لَكَ رَبُّكَ نَبَا وَاَيْتِكَ الْمَصِيْرَةَ لَا يَكْفُرُ
وَلَقَدْ مَكَّيْمًا يَمِيْنًا اَسْمِعِي رَجُلًا مِّنْهُمْ وَاطَاعَتِ كَرِيْمًا اَمْرًا شَرِيْفًا يَرْوَدُ كَرَامًا وَيَسُوْى لَشْرًا لَتَكْفُرُنَّ
اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا وَاَوْخِطْنَا رَبَّنَا
خُذْ عَنَّا رِيسًا مَّكَرًا قَدِيْسًا رَايَ اَوْسًا يَنْزِلُ كَسْبًا كَرِيْمًا يَرْوَدُ كَرَامًا وَيَسُوْى لَشْرًا لَتَكْفُرُنَّ
وَلَا تُحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتُمْ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحِطِكُنَا مَا لَاطَافَةُ كِتٰبِكَ وَاَعْفُ عَنَّا
كَرِيْمًا يَرْوَدُ كَرَامًا وَيَسُوْى لَشْرًا لَتَكْفُرُنَّ
وَاَعْفُ لَنَا وَاَرْحَمْنَا مَوْلٰنَا سُورَةُ الْاَعْرَافِ مَعَانِيهَا
اَنْفَاوَسِيْرًا مَرَاوَسًا مَحَابِبًا حَسْبًا مَالِي
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اللّٰهُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ هُ تَزَلُ عَلَيْكَ الْكِتٰبُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ
تَدْبِيْرًا كَرِيْمًا يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
التَّوْرَةَ وَاَلْاِنْجِيْلَ مِنْ قَبْلِ هٰذِيْكَ لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَيٰتِيَ اللّٰهِ هُمْ
وَدُوْرًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوْ اِنْفَامٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْْءٌ فِيْ الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ هُوَ
بِشَيْْءٍ شَدِيْدٌ غَدَابٌ يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
الَّذِيْ يَصُوْرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ هُوَ الَّذِيْ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ
صُوْرًا يَسُوْرًا يَوْمَ تَدْعُوْنَهُمْ لِيَخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ لِيُقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
مِنْهُ اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
اَزَانَ اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
تَشٰبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَاَبْتِغَاءَ مَا يَحِبُّوْنَ وَاللّٰهُ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
اَمْتَابَهُ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّكَ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا اَلْبَابِ اِنْ رَجَعُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا
اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
تَشٰبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَاَبْتِغَاءَ مَا يَحِبُّوْنَ وَاللّٰهُ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
اَمْتَابَهُ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّكَ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا اَلْبَابِ اِنْ رَجَعُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا
اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
تَشٰبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَاَبْتِغَاءَ مَا يَحِبُّوْنَ وَاللّٰهُ وَرِجَالًا يَنْزِلُوْنَ فِيْهَا
اَيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اَمْرٌ الْكِتٰبِ وَاخْرُ مَتَشٰهِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا
اَمْتَابَهُ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّكَ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا اَلْبَابِ اِنْ رَجَعُوْا فَاُولٰٓئِكَ اُولُوْا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الکتاب

رَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْبُ مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
 برورد کار داشت بر ما بود که سجد این راه راست است پس چون احساس کرد عیبی از ایشان آن حضرت را گفت کس است انصار من پس وی خدا
 قَالَ الْخَوَارِجُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّ مَسِيحُ بْنُ مَرْيَمَ رَجُلٌ مَلَكٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ الْكِتَابَ وَأَتَيْنَاهُ بِالْحَقِّ
 گفتند خواران ما انصار خدا ایمان آوردیم بخدا و گواهی بده با که ما مسلمانیم برورد کار ایمان آوردیم با حق و فرستادی
 الرَّسُولَ فَانْتَبِهْ فَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ طِينٍ مُسْوًى وَجَعَلْنَاكَ مِنْ قَدْحٍ فَارِغٍ فإِذَا قَالَ اللَّهُ يَا
 و پیروی کردیم پس بر ما سجد را راست بدان و مکر کرد و مکر کرد خدا و خدا بهتر مکر کند گان است بحکم لغت خدای
 عَيْبُكَ فِي مَنُوقِكَ وَرَاضِيكَ إِلَى وَمَطْهَرَتِكَ مِنَ الذَّنْبِ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الذَّنْبِ أَسْعُوكَ
 عیبی بدرستی که بر دراز کرده توام و بندگ را خسته توام بسوی خود و پاک کننده از آلودگی کافر شدند و گرداننده ام سنان را بسوی تو کردند
 فَوَقَّ الذَّنْبِ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ ثُمَّ آتَى مِنْ حَيْكَمِهِمْ فَاحْكُم بَيْنَكُمْ فَمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ فَمَا كَا
 باقی مسایید کافر شدند تا روز قیامت پس نسبت بازگشت شما بر هم میکنید بیاسان از خود و دیگران از اختلاف کردند پس آیا
 الذَّنْبِ كَفَرُوا فَاعْلَمُوا أَنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ وَأَمَّا الَّذِينَ
 آلودگی کافر شدند پس عذاب عظیم است بر عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست بر شما از هیچ انصار که نجات دهد و اما آنکه
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ سَلْوَةٌ عَلَيْكَ مِنْ
 ایمان آوردند و کار کردند خوب را پس نام بدید آنرا نشانرا خدا دوست میدارد ظالمان آن بخوانش بر تو از
 الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ إِنَّ مَثَلَ عَيْبُ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلْفَهُ مِنْ زُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 آیتها و ذکرها حکمت بدرستی که مثل عیبی نزد خدا چون مثل آدم است ساقش از خاک پس گفت را دراز است
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ مَنْ جَاءَكَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ عَلُوا
 حق از پروردگارت پس باش از شک کندگان پس سبکی دل که با تو دران از بعد از آنچه آمد ترا از علم پس بخوبی
 نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْهَلُ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
 شما را پس سزاوار و سزاواران را و زنانمان را و نفسمان را و نفسها را پس سزاواران را و نفسها را پس سزاواران را و نفسها را
 الْكَاذِبِينَ إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَإِنْ
 دروغ گویند درستی که این بر زبان قصصی راست است و نیست الهی مگر خدا و بدرستی که خدا بی نیاز است از هر کس است پس اگر
 نُوَافِقُونَ اللَّهَ عَالِمِينَ بِالْمُفْسَدِينَ فُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 بر روند پس بدرستی که خدا دانست بندگان بخوانی ای اهل کتاب بیایید به کلمه راستی میان ما و میان شما
 الْأَتَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَخُذُ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ آرِبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ نُوَافِقُوا
 آنچه ستم مگر خدا را و شریک نداریم چیزی را و چیزی نداریم مان بعضی را از باب ارادت پس اگر بعضی از شما
 أَشْهَدُ وَأَيُّهَا مَسِيحُ بْنُ مَرْيَمَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 گواه باشید با که ما مسلمانیم ای اهل کتاب چرا میخوانید در ابراهیم و آنچه دو فرستاده شد در توره و انجیل
 إِلَّا لِمَنْ بَعْدَهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ مَا أَنْتُمْ هؤُلاءِ حَاجِمٌ فِيمَا كُنْتُمْ بِهِ عَالِمِينَ فَلِمَ تَحْجُونَ فِيهَا لَيْسَ كَمِثْلِهِ
 مگر از بعد از او آید پس نمی آید پس آگاه باشید شما آسمان را بخوانید و آنچه دو فرستاده شد در توره و انجیل در کتب است
 عِلْمُ اللَّهِ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَأَنَا
 علم خدا میداند و شما نمیدانید بود ابراهیم یهودی و نصرانی و مگر بود حنیف بود و من برای ستم و

ثلث

كَانَ مِنَ الشُّرَكِيِّنَ. إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِأَرْهَمِ الَّذِينَ آتَبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ

نمود از مشركان بدستگير كردن كروى کرده اند و ايمان بپيغمبر است و كسانى ايمان آوردند و خدا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنَّا وَلَمْ يَلْمِزُوا فِي شَيْءٍ مِّنْ حَقِّ الْكِتَابِ وَنُصَلُّوْكُمْ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا

ولى مومنانست دوست داشته اند كروى از اهل كتاب كه گناه كنند شما را و گناه ميكنند شما را كه خود را گمراه سازد و اولى

تَعْرِفُوْنَ. يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ. يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ

بايند كه اهل كتاب چرا فرموديد آياتى خدا و شما گواهي ميديد كه اهل كتاب چرا كفر ميديد

اَلْحَقُّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوْنَ اَلْحَى وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ. وَفَاَلَمْ تَرَ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي اُنزِلَ

حق را با باطل و تكفرون الحى و انتم تعلمون و فلان ظانفتم كه اهل كتاب ايمان آوردند بآنچه نازل شد

عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ. وَلَا تُؤْمِنُوا اِلَّا بِمَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ

بر آنكه ايمان آوردند اول روز و كافر شدند آخرش باشد كه ايشان برگردند و ايمان مي آوريد مگر بربى كه ابتدا خلق شد و دين شما را بخواند

اَلَّذِي هَدَىٰ اِلٰهُنَّ اَنْ يُّوْفَىٰ اَحَدٌ مِّثْلَ مَا اُوْتِيْتُمْ اَوْ يَخَاجُكُمْ عِنْدَكُمْ فُلْ اِنْ اَفْضَلُ بَدَا لِلّٰهِ

هايت هايت خداست اينكه واد و شو و احدى مثل آنچه داده شد بيايحت آورد شما را نزد پروردگارشان بجز در شريكى فضل بدست خدا

يُوْفَىٰ مِنْ لِّسَانِ اللّٰهِ وَاَللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيمٌ. يَخْصُ بِرَحْمَةٍ مِّنْ لِّسَانِ اللّٰهِ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. وَمِنْ اَهْلِ

بهداد از لسانى كه بخوبى و خدا و اسع داناست مخصوص بيكردن از ايشان امر كه بخوبى و خدا صاحب فضل است بزرگ و از اهل

اَلْكِتَابِ مَنْ اِنْ نَامَنَهُ يَقْبِضَ اِرْهَادَهُ اِلَيْكَ وَفِيهِمْ مَنْ اِنْ نَامَنَهُ بَدَّ بِنَارِكَ اِلٰهُ يُوَدُّ اِلَيْكَ الْاِمَانَةَ

كتاب كسى باشد كه ايمان بيايست با او بسيار ميرساند از تو و از ايشان كسى باشد كه ايمان بيايست با او بسيار ميرساند از تو و او را دوست دارد

عَلَيْهِ فَاَمَّا ذٰلِكَ يَأْتِيهِمْ فَاَلَا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاٰمِيْنِ سَبِيْلٌ وَيَقُولُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكُذْبَ وَهُمْ

بر او ايستاده آن بايست كه ايشان گفتندت برا در امين راهى و ميگويند بر خدا دروغ و ايشان

يَعْلَمُوْنَ. بَلَىٰ مَنْ اَوْفَىٰ بَعْدِيهِ وَاَقْبَىٰ فَاِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ الْمُنْتَقِيْنَ اِنَّ الَّذِينَ يَشْرُوْنَ بَعْدَ اللّٰهِ وَاِيْمَانِهِمْ

ميدانند آرى كسى كه وفاء كرد بعهدش و بيزگارى كرد پس بدستگيرد خدا و دست ميرسد و بيزگارى از او بدستگيرد كسان كه حوس ميكنند بعهد خدا و ايمان

مَنْ اَفْلَحًا اُولٰٓئِكَ اَخْلَاقُ كُفْرٍ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يَكْلِمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يَرْكَبُهُمُ

بهاي اهل كسب است ضميمه ايشان را و اجرت و سخن بخوريد ايشان خدا و نظر نمى كند بسوي ايشان روز قيامت و باي كه اهل ايمان

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ. وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُوْنَ اَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِخُبْرِهِ مِنْ اَلْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ

و ايشان ازت عذاب درد و بدستگيرد ايشان باره درى عهد را با ايشان از كتاب ناپه ندارد از كتاب و بايند آن اهل كتاب

وَيَقُولُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَيَقُولُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكُذْبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ وَمَا

و ميگويند آن از نزد خداست و است آن از نزد خدا و ميگويند بر خدا دروغ و ايشان ميدانند بايند

كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّوْفَىٰ اِلٰهُ اللّٰهِ الْكِتَابَ وَاَلْحُكْمَ وَالثَّوْقَةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُوْنُوا عِبَادًا لِّىْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

بر اى كسانى است كه بپيغمبر از خدا كتاب و حكم و پيغمبرى پس بخويد مردم را كه بشويد بندگان مرا از غير خدا

وَلٰكِنْ كُوْنُوا رَبَّانِيْنَ بَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ اَلْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ. وَلَا يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ

و ليكن بشويد ربانان بسبب بودگان كه تعليم دهد كتاب را و بسبب بودگانى كه بخويد و بپيغمبر ايد شما را كه بسبب بودگانى كه

وَالنَّبِيِّنَ اَنْ يَّا بَا اَيُّكُمْ يَكْفُرُ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ. وَاِذَا خَذَ اللّٰهُ مِثْقَالَ تَيْبَتِيْنَ لِمَا اَبْتَكُمُ

و بپيغمبر ايد ارباب ايا از شما كس كه كفر بعد از آنكه مسلمان بوديد و اذ خدا الله ميثاق تيبتينى را بابتكرد

بگردد

الکتاب

کتاب و حکمته ثم جئتكم رسولاً مصدقاً لما معكم لئولئمن به ولتصرونه قال اقرئهم
 واخذتم على ذلك اصرى قالوا افرزنا قال فاشهدوا وانامعكم من الشاهدين
 فمن نولى بعد ذلك فاولئك هم الفاسقون فاضهد دين الله يبعون وله اسلم من في السما
 والارض طوعاً وكرهاً واليه يرجعون قل امنا بالله وما انزل علينا وما انزل على ابرهه
 واسماعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتى موسى وعيسى والتيتون من ربهم
 لانفرد بين احديهم ونحن له مسلمون ومن يبع غير الاسلام ذنباً فلن يقبل منه
 وهو في الآخرة من الخاسرين كيف بهدى الله قوماً كفروا بعد ايمانهم وشهدوا
 ان الرسول حق وجاءهم البينات والله لا يهدي القوم الظالمين اولئك جزاؤهم
 ان عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين خالدين فيها لا يخفف عنهم
 العذاب ولا هم ينظرون الا الذين باؤا من بعد ذلك واصحوا فان الله غفور رحيم
 ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازادوا كفراً لن نقبل ثوبهم واولئك هم الضالون
 الذين كفروا وما تواتوا وهم كفار فلن يقبل من احدىهم ملاً الارض ذهباً ولو
 افدى به اولئك لهم عذاب الهم وما لهم من ناصرين لن نزالوا اليه حتى ينفقوا عما
 يحبون وما شفيعوا من شئ فلان الله به عليهم كل الطعام كان حلالاً لى اسرائيل الا
 ما حرم اسرائيل على نفسه من قبل ان ننزل التوراة فل فانوا بالتوراة فانلوا ما ان كنتم
 صادقين فمن افترى على الله الكذب من بعد ذلك فاولئك هم الظالمون

کتاب و حکمتی پس آمد شمارا و پیوسته ای نقد بر کشنده و ایچرا با شماست بر زمین خواهی اوردا و البته و بر زمین می خواهم
 اورا گفت ای افرزنا کردید و گرفتند هم ان بیان و گفتند و از کردیم گفت پس گواه باشید و مع شما از شما جدا نمی پس
 برکت بعد ان پس این است انها فاسقان ای پس غیر دین خدا را بطلند و مراد از کردن تعاد است که
 اسما و صفت خواه و ما خواه و بسوی اورا برگردانند و بنویسند که ایمان آوردیم خدا را و کفر خود را که خدا را که
 بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و ایچرا داده شد موسی و عیسی و سایر پیغمبران از پروردگارت
 معرفت میکنیم بیست احدی از ایشان و ما را و اسلام و کینه میجوید جز اسلام و دینی را پس قبول کرده میشود
 هرگز از ان و اورا جز از ان کارالت چگونه بود این میکند خاتم را که گفته شد بعد از ایشان و
 لایستی که نیست حق است و بدایت از ایشان و خدا بدایت میکند قوم ظالمین را انها جز نشان الحق
 برایشان لعنت خدا و ملائکه و مردم است با و داین اند در ان تخفیف داده میشود ان
 ایشان عذاب و نشان منظور میشود مگر انچه خود کرده اند بعد ان و اصحاب کردند پس بدست خدا از ان
 بدست خدا انچه گفته شد بعد ايمانهم پس افزودند کفر را هرگز قبول نمیشود و انها انما کفران
 بر چند داده بد بان انبار برایشان لعنت عذاب برورد و نیست اینست که هیچ کاری کشنده نیاید پس که انما الحق و انما
 از ان خود است پس در انچه بر او سفارش است که خدا ان دناست همه طعامها بود حلال برای انچه از ان سفارش
 که حرم اسرائیل بود و او اسرائیل بر خود سفارش از اسرائیل آنچه خود کرده و سفارش بود پس از انکه از ان سفارش
 راست گویان پس سبیل افتری بسته در خدا در و ع را از بعد ان پس انما انما ظالمان

توراة
 ان ما اولی الی اولی علم
 هر کس از یک آن بیاید
 بر قطع از جا و در سخن
 شکست کلاب و از انچه
 دانه از در و عمل ما شاد
 بجز انرا و زایل شود و
 الخروف
 در ظرف پاک نرسد
 و آب چاه نشود در
 انچه با دوم و انرا را
 در سه سوره دار زرقا
 بسبار بار آورده و در
 کند

فَلْصَدَقَ اللَّهُ فَبَعَثَ مِثْلَهُ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. إِنْ أَوَّلَ

بگو راست خدا پس بر وی گشاید مثل ابراهیم را حق گرای و بنود از شرک آوردندگان بد رشتی که اول

بَيْتٍ وَضَعَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِيكُم مِّبْرَازًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ. فِيهِ آيَاتٌ

خانه که بنا نهاده شد برای مردمان پراکنده است که بر زمین بگواست بجهت و هدایت برای عالمیان در آنست آیهها

بَيِّنَاتٌ مِّمَّا إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَاللَّهُ عَلَى النَّاسِ حَاجُّ الْبَيْتِ مِنْ أَسْطَافِ

روشن مقام ابراهیم و بس که داخل شد از ابراهیم و در خدا راست بر مردمان حج که از اردن آن خانه بس که

إِلَيْهِ سَبِيلًا. وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيْرٌ عَنِ الْعَالَمِينَ. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ

استقامت رویی آن راه را و بس که کافر شد پس بدرسبیل خدا بی نیاز است از عالمیان بخوای اهل کتاب چرا کافر میشوید آیهها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْمِعُوا بَعْضَ مَا نَدْعُو بِكُمْ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْسَبُوا عَدْوَنَا عَدْوَكُمْ

خدا و خداست راست را بخوای می شنید بخوای اهل کتاب چرا از میسرا به از راه حق

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَمَّا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ فَلَا يَدْعُونَ إِلَيْنَا أَلَّا نَكْفُرَهُمْ

کسی را ایمان آورد بخوای پس از ابراهیم و شما سنا و اند و نیست خدا تا قبل از آنکه می شنید ای اهل کتاب نیاید ایمان

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَمَّا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ فَلَا يَدْعُونَ إِلَيْنَا أَلَّا نَكْفُرَهُمْ

ای در راه اطاعت می شنید که وی را از ایمان داده شدند که برای میسر و اند شما را بعد از ایمان در دستان کافران و

وَأَمَّا نَتَلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَوَدَّ أَنَّ إِلَىٰ حِرَاطٍ

بخوای ابراهیم می شود و شما خوانده می شود در شما آیهها خدا در شماست بعزمت و بس که موسی و یسوع و عیسی و اوستا

مُسْتَقِيمَةٍ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ. وَأَعْصِمُوا

براه راست ای ایمان یمان او و در بر میسر از خدا حق بر سبب کارین و میسر و است که و شما باشد مسلمانان بترس

بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلْفَقَنَ

شوی بحبل خداست همه و متفق شود و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و شما میسر بودید و شما ایس الفت بهر سبب

قُلُوبَكُمْ فَاَصْحَمَ بَيْنَهُمْ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ ه

ایمان و ایمانان پس کردید بدستش بر آوردن و بودید بر کنار معنی از شد پس و بنید شما را از آن چنین بیان

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ. وَلَنْ كُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَمَا مُرُونَ

بعضی از شما میسر نشان را باشد که هدایت باشد و باید که بنید شما همه که بخوای است بسوی خوب و ابرگشاید

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ. وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا

بمعروف و نهی کنند از منکر و اعضا را بس که ایستد و شما شنید چون کسی که تفرق شدند و اختلاف

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. يَوْمَ يُبْضَخُ وُجُوهٌ وَتُسَوَّىٰ وُجُوهٌ

بروند از بعد از آنکه آمد آیهها و انا از برای ایشان است عذاب بزرگ روزی که سفید شود و و سیاه شود و و

فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ مَا يَنْكُرُكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ. ه

پس ای آنکه سیاه شد رویهاشان آن ای که کافر شد بعد ایمان آوردنشان پس شنید عذاب را بسبب بودنشان از کفر

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَبِمَا رَحِمَهُ اللَّهُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ. تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بشنید و اما آنکه سفید شد رویهاشان پس شنید در رحمت خدا ایشان در آن جا و ایمان این آیههاست بخوای از آن

بقره

مبطل

بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ بِدُظْلًا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى

بِحقی و نیست خدا که اراده کند ظلم را برای عالمیان و هر خدا را ستاورد از آسمانها و آنچه در زمینست و سوی

اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ۝ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

خسار کردانید و میشود امر با جمیع بهترین امری که بیرون آورده شد برای مردم امر میکنند معروف و نهی میکنند از

الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ

مسک و ایمان می آورید خدا و اگر ایمان می آوردند اهل کتاب بر آنها بود بهتر برای شما بعضی ایمان موافقت و اکثرشان

الْفَاسِقُونَ ۝ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُواكُمْ يَوَلُّوكُمْ إِلَّا بِنَصْرِ اللَّهِ ۝ يَصْرِفُ

فاسقان ضرر رسد شما را مگر اذی و اگر از برای و اگر کارزار میکنند با شما مسکروانند شما را پس نصرت داده میشود

عَلَيْهِمُ الدَّلِيلُ أَنْ يُمَاتُوا بِغَيْرِ الْإِسْلَامِ مِنَ اللَّهِ وَجِبِلٌ مِنَ النَّاسِ وَبِأَوَّلِ الْبَعْثِ مِنَ اللَّهِ وَ

زده شده بر ایشان قواری که هر جا یافته شوند مگر بز بهاری از خدا و زندهای از مردم و باز شدت بعضی از خدا و

ضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ

زده شد بر ایشان در ماندگی آن با مشیت ایشان بود که کافر شدند با آیات خدا و میکشیدند پیغمبران را

بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ لَيْسَ أَسْوَأَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ مُنْجَلُونَ

بغیر حق آن با آنچه عاصی شدند و بودند که لغت می میکردند میمانند ایشان از اهل کتاب گروهی باشند از آید و

آيَاتِ اللَّهِ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُمْ بِالْعُرْفِ

بیمانه آیات خدا را اوقات شب و ایشان سجده میکنند و ایمان می آورند حق را و زیاده پسین و امر میکنند معروف

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُؤْتُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَمَا فَعَلُوا

و نهی میکنند از منکر و شتاب میکنند در خیرات و آنها هستند از صالحان و آنچه میکنند

مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۝ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ

از خیر پس هرگز ناسمائی کرده نمیشود و خدا داناست بر سر سر کاران بدرستیکه آنچه کافر شده اند عاقبت ستمکاران

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ مَا

امواتان و اولاد ایشان از خدا چیزی را و آنها اصحاب آتشیان دران جاودانیان مثل آنچه را

يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صَارَا صَابٌ حَرِيحٌ قَوْمٌ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

انفاق میکنند دران زندگانی دنیا چون مثل باد است که باشد دران سرمای سخت برسد سخت زار و ستمکارانند

فَمَا هَلَكْتُمْ وَمَا ظَلَمْتُمْ اللَّهَ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ

بر خود ایشان پس با بندگان و با بندگان و با بندگان بر خود ایشان ظلم کردند ای کسانی که ایمان آورده اند بجز برادران

دُونِكُمْ لَا يَأْتِيَنَّكُمْ خَبْرٌ لَكُمْ مِنْهُ وَلَا تَحْتَسِبُوا بِالنَّصِيحَةِ مِنَ الْبَغْيَاءِ مِنْ أَقْوَامِهِمْ وَمَا تَحْتَسِبُ

بجز آن که آید از شما در خفا و دوست داشته رنج با ائمن شمارا بجهت ظاهر شد و ستمی از دهنهاشان و آنچه از زبان

صُدُّوهُمْ أَكْبَرُ فَذَيْبَاتُكُمْ الْآيَاتِ أَنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مَا أَنْتُمْ إِلَّا حَيَاتٌ مَجْمُوعَةٌ وَأَنْتُمْ كَمَا كُنْتُمْ

میدار و ستمهاشان بر سر کس است محقق میان کردیم برای شما بسیار اگر باشد شما که ستم کنید بعضی آنها ستمها را ستم کردید

وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذْ الْفَوْكُكُمْ فَأَلَّوْا أَمْنًا وَإِذْ أَخْلَوْا عَضْوًا عَلَيْكُمْ الْآثَامِلِينَ

میدارید شما را و دوست دارید شما را و میگردید کتاب همه مشر و چون طافات کردید شما را گفتید ایمان آوردیم و چون طوفت کردید که ستمها را ستم کردید

الْفَيْضُ قُلْ مُؤْتُوا عِبَادَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ إِنْ تَسْتَكْبِرُوا فَسَاءَ حَسَنَةُ سُوْءِهِمْ
 حشم بجزیره شمشیر بدرستیکه خدا داناست بذات سینه اگر کسی بیگانه شمارا خوبه به هم ایشان
 وَإِنْ تَصْبِرُوا سَبِيَّةً فَغُرَابُهَا وَإِنْ نَصِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُ هُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 و اگر برسد شمارا ندی شاد میشود بان و اگر جبر کنند و بر همه کاری کنند ضرر نرسد سازد که نشان جبری بدرستیکه خدا جان
 مُحِيطٌ وَإِذْ عَدُوٌّ مِنْ أَهْلِكَ يَتَوَيْءُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ
 بیگانه محاسبت و همکار میگردد و رفتی با مدد از اهل بیت میسازد و در میان برای کارزار و خلافت برای و انما است
 هَمَّتْ طَائِفَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ
 قصد کردند دو طایفه از شما که بددی کنند و خدا بود با در شان و بر خدا پس باید که توکل کنید بر ایشان و محبت
 نَصَرَكَ اللَّهُ يُبَدِّرُ وَأَنْتُمْ إِذْ لَمْ تَفْقَهُوا لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ إِذْ نَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ
 نصرت داد شما را خدا در بدر و شما بود از بی لیلان پس بر همه چیز خدا باشد که شما است که از انبیا است که میگردد بر شما
 يَكْفِيكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا
 ای کفایت میکند شما را خدا و مدد کند شما را خدا تا آن که بر از از طاعت خود فرستاده شد ای که صبر کنید و تقوی
 وَبِأُولَئِكَ مِنْ قَوْمِهِمْ هَذَا يُمِدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 کمند و میاید شما از نورشان این امداد میکند شما بر هر در که شما بخواهید چهار از ملائکه نشان کننده
 وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلَطْمِئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 و آنچه ایند از انصاف بر شما است برای شما و برای آنچه ممکن شود و بهمان بان و نیست نصرت که از نزد خدا
 الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِمَّنْ الذِّينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتُوهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ لَيْسَ لَكَ
 عزیز حکیم تا قطع کند پا و از انصاف که فرستند یا بخواهد که از انصاف باز بر گردند انما ایست از نصرت
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأَيُّهَا ظَالِمُونَ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
 مرتاز از مرتب است می یازد بر او از انصاف این یا عذاب کند یا شانه را بر سر بر سنگ ایشان ظالمند و مرتضی است از خود
 مَا فِي الْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 سنانا و آنچه بر زمین است می ایزد از انصاف بخواهد و عذاب میکند از انصاف و خدا امر زنده را رحمت است ای انصاف
 آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
 ایمان آوردند و مجبورید بار بار از بابهای رسم افروده و بر همه چیز خدا باشد که شما است که شکر شود و بر همه چیز از انصاف
 أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
 که میباشد برای کافران اطلاع است نماید خدا و رسول را باشد که شما رحمت کرده شود و شتابید سوی امرش از خود
 وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
 آنان و همی که هستند سعادتمند درین است همیشه برای بر همه کاران انانکه اتفاق میکنند در خوشی و ناخوشی
 وَالْكَافِرِينَ الْعَبْطُ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً
 و فرود آمدن حشم و عفو کنندگان از مردم و خدا دوست است بر هر در که کار کرد و انانکه چون کردند فاحشه
 أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
 و ظلم کردند بر خود یا استن یاد کردند خدا را پس استغفار کردند و فتنه گران را استغفار کرد که بپایند که انانکه خدا او را بر او

راجع

تورع

و بعد از آنکه در
 حسین بن علی
 خاندان حق تعالی
 بر سر پند و
 نصیحت سار و کرده
 صحیح و موافق
 همه بر خداست
 بود و هر که
 نرداق سار
 و در هر چه بود

بُصِرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۚ أُولَٰئِكَ جِزَاءُ مَن غَفَرْنَا مِنْ دَنبَائِهِمْ وَجَنَاتٌ يُجْرَىٰ

داصل نور زید بر او کزوند و ایشان میداند آنها جزایان است از هر دگرشان و است تا کز رود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۚ فَدَخَلَتْ مِنْ فَلَكُمُ سَنَنٌ فَبِعِزَّتِي

از زیرشان چرا جودایان و آنها دیکوت اجر عمل کنندگان بجهت گذشت است تا سنا بر سر کند در

الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ۚ هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ

این نظر کنید که چون بوده است عاقبت کذب کنندگان این بایست برای مردم و هدایت است و نذرت

لِلنَّاقِبِينَ ۚ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ إِنْ يَمْسِكُمْ

برای پیکاران دست شوید و اندوختن نبردید و شما بر توبه اگر باشد سوزان اگر رسد سنا را

فَرِحَ فَمَدَّ مِنَ الْقَوْمِ فَرِحَ مِثْلَهُ ۚ وَبَلَىٰ أَيَّامٌ مِّنْ دُونِهَا يُرْوَىٰ عَلَيْهَا وَبَلَىٰ أَيَّامٌ مِّنْ دُونِهَا

خجسته پس خمیس کرد قوم را چاره نماند و این روزها بیکر و ایشان بنوبت میان مردم و برای آنکه بماند خدا کسایتا

أَمِنُوا وَبَخَّذُوا مِنْكُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۚ وَلِيُخَيِّرَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

کامان آوردند و بخرد از شما کز آن وحدا دوست میدارد ظالمان را و برای آنکه ظاهر کردانند خدا کسایتا و آوردند

بِمَحْنٍ الْكَافِرِينَ ۚ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

بها کافران را آید شد که داخل میشود بر بهشت و ناست خدا کسایتا که می بود کرد

مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ ۚ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمُوتُونَ الْمَوْتِ مِنَ قَبْلِ أَنْ نَلْقَاهُ فَنَقَدْ

از شما با یکدیگر صابران و بجهت که بودید از زمین کردید مرگ را از پیش از آنکه ملاقات کرد از این زمین

رَأَيْتُمْ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۚ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَأَنْتُمْ

دیدن از شما نظر کردید و نیست محمدی که پیش از او پیش از او پیش از او پیش از او پیش از او

مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْفَلِتْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ

مرد بود یا کشته شده بود بر پشت شما بر پشت شما و سیکر بر کرد بر پشت شما پس ضرر نیست خدا را

شَيْئًا وَسَجَّزَىٰ اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۚ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

هیچگونه و برودی جز امید و خدا شکر کاران را و نسیب باشد مرگی را که ببرد کمر دادن خدا

كِتَابًا مَّوْجِلًا وَمَنْ يَرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يَرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ مِنْهَا

کتابی سعین مدت و سیکر میخورد ثواب دنیا را بدهد ثواب آخرت را بدهد ثواب آخرت را بدهد

وَسَجَّزَىٰ الشَّاكِرِينَ ۚ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرًا وَهُوَ وَالْيَاقِينُ

و برودی سنا بدهد شکران و بها از پیش از او سنا بدهد با او سنا بدهد با او سنا بدهد با او سنا بدهد با او

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۚ وَمَا كَانَ

در راه خدا و ضعیف شدند و کزوند و سنا و صا دوست میدارد صابران را و بزد

قَوْلَهُ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَبِحَبْلِكَ

وستان کز آنکه بگفتند بپروردگارا بیا ما را کما ما را و از حد گذران ما را در کارمان و نایب کردن و صا ما را

وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۚ فَانَّهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ

و نطرت ده ما بر قوم کافران پس داد ایشان خدا ثواب دنیا و حسن ثواب آخرت

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحُسَيْنَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا انْطَبِعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا وَارْتَدُّوكُمْ

و خدا دوست میدارد و بیشتر کارانرا آنکه ایمان آورده و اطاعت کرده اند بر شما برگرداندند و شما را بر سرگردانان

عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَقْلِبُوا خَائِبِينَ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

بر پشتتان پس بر برگردید زمان کاران که خدا صاحب پیامت داد و بهترین یاورانست

سَلَفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالرُّعْبَ بَيْنَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا

بر روی انکارم در دلهای آنها که گشتند ترس با هم ترس آوردند بخدا ما دام که فرو نماند و نشانی بر ما نماند

وَمَا وَهُمْ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ وَلَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسَبُونَهُمْ

و جایگاهشان آتش است و بدست جایگاه ظالمان و چه راست کرد با شما خدا و وعده آنرا انجام داد که بگفته بودید

يَاذَنِبُهُ حَتَّىٰ إِذَا فِئْتُمْ وَاذْهَبَ عَمَّ فِي الْأَمْرِ وَعَصِيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا يُحِبُّونَ

تو را و تا آنکه بگردد دل گردن و سارعه نمودند در کار و عصیان و زنده ماند از بعد آنکه نمودن شما آنچه دوست میداشت

مِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْلِيَكُمْ

از شما کسی است که خواهد دنیا را و از شما کسی است که خواهد آخرت را پس برگردانید شما را از ایشان تا بگذرد از شما

وَلَقَدْ عَفَىٰ عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلُونَ

و بجهت عفو کرد از شما خدا صاحب فضل است بر مؤمنان پس که بیکدیگر در پی رسیدید و نمی ایستادید

عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي آخِرِكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمِّ لَكِبَالًا

بر احدی و رسول بخواند شما را در آخرتتان پس بر سر داد شما را غمی بجهت غم شما

تَحَزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ثُمَّ أَنْزَلَ

اندوختن نمود بر آنچه گشت شد و آنچه رسید شما را خدا آگاه است آنچه میکنید پس فرو فرستاد

عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نَعَّاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ

بر شما از بعد غم ایمنی بپوشد گروهی از شما و طایفه بجهت غم خود اندوختن نمود از شما خود را

يُظَنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ فَلَمَّا نَزَلَ

گمان میکردند بجهت حق را گمان جاهلیت میکنند اما باشد مراد از امر هیچ چیزی نبود بر سر کار

كَلِمَةً يَخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَابَدُونَ لَكَ يَفُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ

مردمانیست پنهان میدارند در نفسشان آنچه را آشکار میکنند برای تو بگویند اگر بودی مراد از امر

شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هُنَا قُل لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ

جایی که گشته بودید و اینجا بجای آنکه در خانه بماند بر آمدند آنرا گشته شده بود در ایشان قتل

مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْلِيَّ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُخَصَّ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بذات سینه در سینه آنها که گشته بود از شما و بر برگرد روی بروی شدند و دعوت جبار بر سر است از ایشان

بذَاتِ الصُّدُورِ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ آتَى الْجَعَانَ إِنَّمَا اسْرَظُمْهُ

بذات سینه در سینه آنها که گشته بود از شما و بر برگرد روی بروی شدند و دعوت جبار بر سر است از ایشان

الشَّيْطَانُ يَبْعَثُ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

شیطان بپوشد آنچه کسب کردند و بجهت که عفو کرد خدا از ایشان و در سینه خدا آمد زنده و علم است آنکه ایمان

نصف

امونا

أَمْوَالَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ كَفَرُوا وَقَالُوا لَإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا

ایمان آورده باشند چون آنانکه گناه کردند و گفتند و گفتند برای برادرانشان چون سفر میکردند در زمین با بودند

غَزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَ

فازبان اگر میبودند نزد ما نمی مردند و کشته نمیشدند تا بجزداند خدا آنرا حسرت در دلهاشان

اللَّهُ يَجِيءُ وَيُمِيتُ وَاللَّهُ يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَنْ قُتِلُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مَمَّةً

خدا زنده میکند و میمیراند و خدا آنچه میکنید بسیار بیناست و اگر کشته شدید در راه خدا با مردید

لَمَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِمَّا يَجْعَلُونَ وَلَنْ مَتُّ أَوْ قُتْلُمْ لَأِلَى اللَّهِ تَخْرُجُونَ فِيمَا رَجَعْتُمْ مِنْ اللَّهِ

برای آمرزش از خدا و رحمتی بزرگتر از آنچه جمع میکنند و اگر مردید یا کشته شدید برای سبب خدا مشهور میشوید پس برمی گردید از خدا

لَنْتُمْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا الْفَلْبَ لَا أَنْفُضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

نترسید که در میان شما و اگر بودی بخوی سخت دل براینه پرکنند و بشوند از حوالی تو پس عفو کن از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان

وَسَأُورِهِمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

و مشورت کن با ایشان در کار پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا در سبب خدا دوست بسیار توکل کند

إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُكُمْ مِنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ

اگر ناری بید بر شما خدا پس نیست قالی بر شما و اگر دایم بگذارد شما پس نیست اگر ناری شما را بد از بعد او

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلِبَ وَمَنْ يَغْلِبْ فَإِنَّمَا غَلَبَ

و بر خدا پس بدو توکل کنید مؤمنان و نباشد بر هیچ نبی که غلبه کند و کسی غلبه کند باید با حق تعالی

بِوَمَلِيقِهِمْ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَمِنْ ابْتِغَاءِ رِضْوَانِ اللَّهِ

کرده روز قیامت پس تمام داده شود هر نفسی آنچه کسب کرد و ایشان ظلم کرده نمیشوند ای پس بیکدیگر روی کرد و رضای خدا را

كَمْ بَاءَ لِيُخَاطَبَ مِنْ اللَّهِ وَمَا وَبِهِ جَهَنَّمَ وَبَيْنَ الْمَصِيرِ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ

چون نیست که با کسبت کرد بعضی از خدا و آراگاهش جهنم است و بد است آنچه با کسبت ایشان مرشداند نزد خدا و خدا

بَصِيرٌ يَمَا يَعْمَلُونَ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ

بسیار است آنچه میکنید بچنین که کسبت کرد خدا بر مؤمنان چون فرستاد ایشان رسوله را از خود ایشان

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

که بخوانند بر ایشان آیتش را و پاک کرد ایشان و تعلیم دهد ایشان کتاب و حکمت و اگر چه بودند از پیش

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَوْ كَمَا أَصَابَكُمْ مَضِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا فَلَمْ يَأْتِ هَذَا

بر اینه در گمراهی نبود یا آید چون رسید شما را چیزی که بچنین رسایند و دوش از آن خطیب از شما بود این

فَلْهُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْفَتْحِ ه

بجز آن بود از نزد خود ما همان بدستیک خدا بر همه چیز تواناست و آنچه رسید شما را روزیکه روبرو شدند

الْجَمْعَانَ مَبَاذِينَ اللَّهُ وَيُعَلِّمُ الْمُؤْمِنِينَ وَيُعَلِّمُ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ نَعَا لَوْ

دو جماعت بر آمدن خدا و ما بداند مؤمنان و ما بداند آنانکه ظان در دریدند و کشته شد امر ایشان که بسیارند

قَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْادٍ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ لَأَلْبَغْنَاهُمْ وَلَكِنَّ يَوْمَئِذٍ

گفتند که در راه خدا یا دفع نمیشدند اگر میدانستیم که روزی که در آن هر آنه سبب میکردند ایشان مگر آن روزی که

بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْمُونُ

ایمان بر زبان را میگویند برسانان ایمان نیست در دلهاشان خدا عالمتر است آنچه پوشیده میکنند

الَّذِينَ قَالُوا لِلْإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا الْوَاطِعُونَ مَا فِئْتُوا قُلُوبًا قَادِرُونَ أَنْفُسِكُمْ

کسانی که گفتند برادرشان دشمنند الاطاعت میکردند ما را کشته نمیدادند کجایند و خودشان

الْمَوْتِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَانًا بَلْ

مرگ را اگر حسند راست گویند و حسند را بداند آنرا کشته شد در راه خدا مردگان بگم

أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ

زندگاند نزد پروردگارشان روزی داده میشود شادمانند آنچه دادشان خدا از فضلش و شادمانی میکنند

بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَسْتَبْشِرُونَ

جسایند محقق شده اندماتشان از بعد ایندیست حقی برایشان و نشانان اند و دلها میشود شادمانی میکنند

بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

بجسی از حسنا و فضل و پرستیدند صانع میکند اجری مؤمنان را انانکه اجابت کردند مرخصا و رسول را

مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْفُرْجُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ الَّذِينَ قَالُوا

از بعد رسیدن بایشان اجرت برای انانکه بسکوی کردند از ایشان و برین کار شدند از عظمی انانکه گفتند برایشان

النَّاسُ إِنْ النَّاسُ فَدَجَعُوا الْكُفْرَ فَخَشَوْهُمْ فَرَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا أَحْسَبْنَا اللَّهَ وَنِعْمَ

مردم در شک مردم بجهنم جمع شدند بری ما پس برسد انان بر او و ایشانرا ایمان و حسند پس است ما خدا و خوب

الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ لَمْ يَسْمَعْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ

دیکل است پس گردیدند بجسی احسنا و فضلی پس گردایشانرا بدی و بر روی کردند رضای خدا را خدا

ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ إِنَّمَا ذُكِرَ الشَّيْطَانُ يَخُوفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ

صاحب فضل بزرگ است جزین بود انکه شیطان ترسانند و سائلش را پس برسد ایشان و برسد اینرا انانکه

مُؤْمِنِينَ وَلَا تَحْزَنْكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا بِرِئَاةِ اللَّهِ

مؤمنان و ما بدکارند و برین ساردر انانکه شتاب میکنند در حسند برین ایشان هرگز ساردر که خدا را چیزی که بر خدا

أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَهُمْ عَذَابُ عَظِيمٍ إِنْ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

کردند برای ایشان حسنی در آخرت و برین ایشانست عذاب عظمی بر سبب انانکه خریدند حسنا ایمان

لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا غُلِبُوا فِي

هرگز برسد بر خدا را چیزی در برای ایشانست عذاب پردرد و باید که بیدارند انانکه کافرند انانکه غلبت اوان ایشانرا بر ایشان

لَا نَفْسِهِمْ إِنَّمَا غُلِبُوا فِي الْحَرْبِ وَكُفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكُفَرُوا بِرُسُلِهِمْ لَنْ يَصُرُوا

برای خودشان جزینست که غلبت ایشانرا بر ایشانرا و کفرت از آیات خدا و کفرت از رسل خدا و کفرت از خدا

الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَلَكُمْ

مؤمنانرا بر آنچه شما هستید ماضا حسنا را و برین را انانکه با کفره و نمانند انکه خدا مطلع کرد انانکه کفرت

الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تَوَمَّنُوا

غیب و لیکن خدا برینگزیند از رسلش انانکه میخواهد بیل ایمان گردید خدا و برینش و اگر ایمان گردید و

مغفرا

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيمَا مَوْعُودٍ أَوْ عَلَىٰ جُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بِلَا سُبْحَانَكَ فَبِمَا عَذَابِ النَّارِ
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَن ذَخِلَ النَّارَ فَقَدْ آخِزْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّنَا
 سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
 وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّاعِ الْآبْرَارِ رَبَّنَا وَإِنَّا مَاعِدُنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا
 نُخْرِجُهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْعَهْدَ فَاَسْحَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَصِيعُ عَمَلًا
 عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنِّي بِبَعْضِكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
 مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَفَاتَلُوا وَقِيلُوا لَا كُفْرَانَ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
 وَلَا دُخْلَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
 حُسْنُ الثَّوَابِ لَا يَغْفِرُكَ قَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَنَاعُ قَلْبٍ ثُمَّ مَا وَهُمْ
 جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمِهَادُ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا تَمَّ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبْرَارِ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ
 يَمُنُّ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْرُونَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ تَمَنَّا
 فَلَوْلَا أُولَئِكَ كَفَرْتُمْ جَاهِلِيَّةً إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ وَتَقْوَى اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذکر کنند خدا را ایستاده و نشسته و بر جوب ایشان و نظر میکنند در خلق

سمای و زمین پروردگارا حق کردی اینها باطل دانستی بلیت را پس نگاه دار ما را از عذاب آتش

پروردگارا بدستی که کسی را که داخل میکند در آتش پس تحقیق فکر و اندی و اوست و بلیت مرض ما را هیچ یاری کننده آن پروردگارا بدستی

شنیدیم که ندا کند بخوان که ایمان آید پروردگاران پس ایمان آوردیم پروردگارا پس ما را کفایت کند ما را و

در گذران اما چه بای ما و بران ما با ایمان پروردگارا بدستی ما را آنچه وعد کرده ما بر رسولانت و

خوار گردان ما را روز قیامت بدستی که وظیفه میکنی وعد ما پس اجابت کرد مرا ایشان را پروردگاران چه در سبیل من طاعت میکنند مرا

کارشما ما از شما از مردی یا از زنی جهنمینان از بعضی پس تا که معاشرت اختیار کردند و اخراج شدند

از دیارشان و رنجانند سدید در راه من و کار را زد کرده و کشیدند بهر چه بود و سبک را کنم از ایشان که انصاف است

و هر چه داد و سپرد ایشان را در بهشت تا آنکه بیرون از زیر سنا محسوس توانی از نزد خدا و خدا نزدیک است

خوبی ثوابت تا بدو کسب بر آورد آمد آنکه کارشما در سبیل شایسته است اهل پس سکنان

چشم است و بد بزرگ لیکن آنکه بهر چه کرد ما را و در کارشان برای ایشان است بهر چه کرد از زمینان حرام

جاودانیان در آن نزل از نزد خدا آنچه نزد طاعت بزرگ برای بندگان و بدستی از اهل کتاب هر چه

کسی باشد که ایمان آورد خدا و آنچه فرود شده شد بها و آنچه فرود شده شد ایشان خشنوع کنند کاسد برای خدا عرض میکنند بایستای خدا بای

اهل را آفت از ایشان باشد و ایشان نزد پروردگانشان بدستی خدا زود حساب است آنکه ایشان که ایمان آوردند

بگیرید و بجا بیاورید و آگاه باشید و بیزیرید از خدا باشد که کارشما شود

بسم نام

ثلثه

بالتوا

وَجِيَاءَ إِتْمَا التَّوْبَةِ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ
 فَوَلِّكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَتْ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَ
 هُمْ كَفَّارًا وَلِئِكَ آعْتَدْنَا لِمَنْ عَذَابًا أَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَزْنُوا
 النِّسَاءَ كَزُنَاحِ وَأَنْ تَعْلَوْهُنَّ لَيْذٌ هُوَ بَعْضٌ مَا أَنْبَيْتُمْ هُنَّ الْآنَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كُنَّ هُنَّ حَامِلٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ نَكْرَهُ هُوَ شَيْنٌ وَمَجْحَلٌ اللَّهُ فِيهِ خَيْرٌ
 كَثِيرٌ وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَأَنْتُمْ أَحَدُهُمْ فُطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا
 مِنْهُ شَيْئًا أَنْ تَأْخُذُوا بِهِ بَيْنَانَا وَأَنْتُمْ مَسِينَةٌ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَقْبَضَ بَعْضُكُمْ إِلَى
 بَعْضٍ وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا وَلَا تَنْكِحُوا أُمَّهَاتِكُمْ وَأُمَّهَاتِ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
 أَنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْنًا وَسَيِّئًا حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
 وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَاللَّاتِي رُضِعْتُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
 مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ اللَّاتِي فِي جُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ
 بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُوهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ بَنَاتِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ
 وَأَنْ يَجْعُوا بَيْنَ الْأَخْيَارِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَجَلٌ لَكُمْ مَا وَدَّ أَنْ يُتَّفَقَ
 بِأَمْوَالِكُمْ مَحْضِينَ غَيْرِ مَسْأَلِينَ فَمَا اسْتَفْتِمُوهُنَّ فَاوْهِنَ جُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا
 تَأْخُذُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لِمَا أَنْبَيْتُمْ أَنْ تَعْلَوْهُنَّ بِسَائِلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ وَمَنْ زَنَى
 فَزَانٍ زَانِيَةً فَلَهُمَا نِكَاحٌ غَيْرُ مَسْأَلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ وَمَنْ زَنَى فَزَانٍ زَانِيَةً فَلَهُمَا نِكَاحٌ
 غَيْرُ مَسْأَلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ وَمَنْ زَنَى فَزَانٍ زَانِيَةً فَلَهُمَا نِكَاحٌ غَيْرُ مَسْأَلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ

وَجِيَاءَ إِتْمَا التَّوْبَةِ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ
 فَوَلِّكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَتْ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَ
 هُمْ كَفَّارًا وَلِئِكَ آعْتَدْنَا لِمَنْ عَذَابًا أَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَزْنُوا
 النِّسَاءَ كَزُنَاحِ وَأَنْ تَعْلَوْهُنَّ لَيْذٌ هُوَ بَعْضٌ مَا أَنْبَيْتُمْ هُنَّ الْآنَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كُنَّ هُنَّ حَامِلٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ نَكْرَهُ هُوَ شَيْنٌ وَمَجْحَلٌ اللَّهُ فِيهِ خَيْرٌ
 كَثِيرٌ وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَأَنْتُمْ أَحَدُهُمْ فُطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا
 مِنْهُ شَيْئًا أَنْ تَأْخُذُوا بِهِ بَيْنَانَا وَأَنْتُمْ مَسِينَةٌ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَقْبَضَ بَعْضُكُمْ إِلَى
 بَعْضٍ وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا وَلَا تَنْكِحُوا أُمَّهَاتِكُمْ وَأُمَّهَاتِ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
 أَنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْنًا وَسَيِّئًا حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
 وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَاللَّاتِي رُضِعْتُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
 مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ اللَّاتِي فِي جُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ
 بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُوهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ بَنَاتِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ
 وَأَنْ يَجْعُوا بَيْنَ الْأَخْيَارِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَجَلٌ لَكُمْ مَا وَدَّ أَنْ يُتَّفَقَ
 بِأَمْوَالِكُمْ مَحْضِينَ غَيْرِ مَسْأَلِينَ فَمَا اسْتَفْتِمُوهُنَّ فَاوْهِنَ جُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا
 تَأْخُذُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لِمَا أَنْبَيْتُمْ أَنْ تَعْلَوْهُنَّ بِسَائِلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ وَمَنْ زَنَى
 فَزَانٍ زَانِيَةً فَلَهُمَا نِكَاحٌ غَيْرُ مَسْأَلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ وَمَنْ زَنَى فَزَانٍ زَانِيَةً فَلَهُمَا نِكَاحٌ
 غَيْرُ مَسْأَلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ وَمَنْ زَنَى فَزَانٍ زَانِيَةً فَلَهُمَا نِكَاحٌ غَيْرُ مَسْأَلٍ لَكُمْ فِي مَا تَزْنُونَ

حَافِظَاتُ الْغَيْبِ بِمَا خِطَّ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فِعْظُوهُنَّ وَاجْهَرُوهُنَّ
حافظات غیب که در محبت را با چشم نگاه داشتند و آن زنانی که میترسند از آنکه با ایشان بیستند و پنهانانه در دوری از خداوند آنگاه
 فِي الْمَضَاجِعِ وَاصِرُوهُنَّ فَإِذَا طَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا
در خوابگاهها و بر بیدارشان پس اگر زنی را در دوری از شما آنگاه پس بگریزید بر او راهی را بدستی که خدا باشد برتر از دست
 وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا
و اگر ترسید از ناسازی میانشان پس بفرستید ششده دوری از آن مرد و دوری از آن زن اگر بخواهند اصلاح کرد
 يُوفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
سازگار کسی میداند میان ایشان برستی که خدا باشد دانسته آگاه و پرستش کنید خدا را و شریک مساوی با او چیزی را و
 بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
پو والدین سگونی کردن و بصاحب قرابت و یتیمان و در ماندگان و بیسای صاحب قرابت و بیسای
 الْبُحْبُوبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
بیگانه و بسراه در سبیل و ابن سبیل و بچرا مالکند بیسنانان در سبیل خود دوست میدارد که از
 مُخَالَفَتِهِمْ وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
مخالفه از آن بخل بکشند و میگویند و امر میکنند مردم را بخل و پنهان میدارند آنچه دادشان خدا است
 فَضْلِهِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أموالَهُمْ رِمَاءَ النَّاسِ لَا
ارضا نشدند و آماده کردیم برای کافران عذاب خوارکننده و آنکه بخل میکنند امرشان از برای مردم و
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُرِ الشَّيْطَانَ قَرِينًا فَهِيَ آيَةٌ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ
ایمان نمی آرند بخداوند برون با رسیدن و کسیکه باشد شیطان را و راه بسرا هم بر می آید است و چه چیزی بود بر ایشان
 لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا لَمَا ذَقْنَاهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا إِنْ اللَّهُ
اگر ایمان آورده بودند بخدا و روز آید همین و آنفاق میکردند از آنچه روزی آید ایشان را باشد است ایشان را و
 يظلم مُثْقَلًا ذَاتُوا زُنُكٌ حَسَنَةٌ يَضَاعِفُهَا وَيُؤْتِي مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا فَكَيْفَ
ظلم میکند مقدار ذره و اگر باشد سگونی می افزاید آنرا و میدهد از خود شش جز بزرگت پس چگونه باشد
 جُنَا مِنْ كُلِّ مَمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجُنَابِكِ عَلَى هَوْلَاءَ شَهِيدًا يَوْمَئِذٍ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بجایم از هر امری شایسته و چهارم ترا بر است شایسته از خود دوست میدارند آنکه کارشند
 وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تَسْوَىٰ بِهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
و اطاعتی کردند پیغمبر را که کاشش همواره کرده شود ایشان زمین و نمی پوشند از خدا سخن را ای آن کسان که ایمان آوردند
 تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنَابًا لِغَارِبِ سَبِيلِ حَقِّ
نزدیک شلوغ نماز را و شما ایشان است آنرا و سگونی برانید آنچه را میگوید در جنب مکرر روندگان راه تا و سگونی
 نَفْسِيًا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمُ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسَ النِّسَاءَ
مسلم کند و اگر بشید یا باران یا بر سفری یا آید احدی از شما از حاجت یا همسرت کرد آید یا زنان
 فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَسَيَّئُوا بِأَيْدِيهِمْ فَمَسَحُوا بِوُجُوهِهِمْ وَأَيْدِيهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَظِيمًا
پس نیافتند آبی پس تیمم کردند بر روی زمین آن پس مسح کردند رویها را و دستها را بر سر خود باشد و گندیده از آن

ARABIC PRINTED BOOKS.

الذکر

منهجه

العذاب ان الله كان عزيزا حكيما والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم

عذاب را بر ستم خدا باشد عزيز ستم و انانکه ايمان آوردند و كردند كارهاي خوب زود بايست كه داخل بهشت شوند
جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدانهم فيها ازواج مطهرة وندخلهم
بهشتها را كه بيرون از زير انا نه با جاودانگان در آنها هميشه ايشان است آنها جنتهاي بايستند و دري ايشان

ظلا ظليلا ان الله يامركم ان تؤدوا الامانات الى اهلها و اذا حكمتم

در سايه باينده بر ستم خدا ابريكنند شما را كه بر سايند امانت را با اهلش و چون حكم كنيد

بين الناس ان تحكوا بالعدل ان الله نعم بما يعظكم به ان الله كان سميعا بصيرا

چنانچه در ميان آنچه حكم كنيد عدالت بر ستم خدا خوب چيزي كه بنده ميدهد به شما را امان بر ستم خدا باشد شنواي بهشتي
يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولي الامر منكم فان

اي ان كسان كه ايمان آورند اطاعت خدا را و اطاعت كنند رسول او را و صاحبان امر را از شما پس اگر

تنازعتم في شئ فردوه الى الله و الرسول ان كنتم تؤمنون بالله و اليوم الآخر

خلافت كنيد او در چيزي كه اختلاف داريد از اينها خدا و رسول اگر بايستيد اگر ايمان آوريد بخدا و روز بازپس

ذلك خير و احسن تاويلاه المذري الذين يزعمون انهم امنوا بما انزل اليك

آن بهتر و خوبتر است بجهت آن كه مذيبي آنها نگاه كنوي با آنكه همان بسبب زنديگي ايشان ايمان آورند باينه فرود شده است و بگو

وما انزل من قبلك يريدون ان يتحاكوا الى الطاغوت و قد امروا ان يذكروا

د آنچه فرود شده است چه چيز از تو ميخواهند كه داور بر ستم بگردند بسوي طاغوت و حقيقت كه امر کرده شدند كه كافه شوند

به و يريد الشيطان ان يضلهم ضلالا بعيدا و اذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل

بان و ميخواهد شيطان كه گمراه كند ايشان را كه راهي دور است و چون گفته شود در ايشان را كه بايست بسوي آنچه فرود شده است

الله و الى الرسول رايت المنافقين يصدون عنك صدودا فكيف اذا

ضد او بسوي رسول مي بيني منافقين را كه باز دارند از تو باز دارند دشمني پس چگونه باشد و ستم

اصابهم مصيبة بما قدمت ايديهم فوجاؤك يخلفون بالله ان اردنا الا

برسد ايشان مصيبت بسبب آنچه هميشه فرستاد دستشان پس مي آيند بسوي تو قسم ميخورند بخدا كه نخواهيم ما را

احسانا و نوفيها اولئك الذين يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم و

يكوئي و مواظقت بهر سايند آنها كسان اند كه سب دارند خدا آنچه باشد در دلتان پس روي بگردان از ايشان و

عظهم و قل لهم في انفسهم قولا بليغا و ما ارسلنا من رسول الا ليطاع

بنده ايشان را و بگو در ايشان را در طاعتشان اقسامي از كندند و طاعتنا و بگو بسوي چه چيز است كه براي آنها اطاعت کرده بود

بافز الله و لو انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله و استغفر لهم

بذون خدا و اگر آنها ايشان بنگاه ستمگر كردند بر خود ايشان آمده بودند بسوي تو پس ايرسش خواست بودند از خدا و ايرسش خواستند بر ايشان

الرسول لو جدوا لله توابا رحيماء فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكوك فيما

رسول بر اين بافته بودند خدا را و بهر چيز رحيم پس نمي آيند بجز در كار تو كه ايمان بخواهند داشت تا آنكه حكم كنند ترا در آنچه

شعب بينهم لا يجدوا في انفسهم حرجا مما فضيت و يسلوا تسليما و لو اننا

خلافت سوز ايشان پس باشد در مورد با ايمان تا خود خودي از آنچه حكم كردي تو و ستم كنند تسليم كردي و اگر اكر ما

ع

كُنِبًا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَلَوْهٗ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ

نوشته بودیم بر ایشان که کشته خود با تازی یا سیر و ن سواد از شهر ایشان بکشند از آنرا که اندکی از ایشان

وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا وَعُظُوا بِهِ لَكَانَ جِرَامَهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيْبًا وَإِذَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

و اگر که ایشان کرده بودند آنچه را که نهاده شد بر ایشان بر این بود که هرگز از برای ایشان وسعت نزدش نیست کرد ایندن و درین حکام بر ایشان

مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا وَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يَطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ

از نزد خود اجر می بزرگ و هدایت کردیم بر ایشان راه راستی و سبک اطاعت کند خدا و رسول را

فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

پس آنها باشند با آنها که انعام کرده خدا بر ایشان از پیغمبران و صدیقان و شهادت و صالحان و خوبند آنها ان فقالت از خدا و پس خدا و آنها

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا

این است آنکه در آنکه فضل از خدا بر ایشان است و کفایت است از خدا و پس خدا و آنها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا بَأْسَابِئِ وَأَنْفِرُوا جَمِيعًا وَإِذْنَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده بجزید سلاحتان پس بیرون روید قریب فرج یا سیر و ن روید بسم و در سبک از شما

لَنْ لِيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شُهَدَاءَ

بر این نیست که در آنکه کند پس اگر برسد تار مصیبتی گفت محقق که است از خدا بر این که سبک که بودیم با ایشان

وَلَنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ يَكُنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمْ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ

و اگر برسد شما فضل از خدا بر این که سبک که بودیم با ایشان و میان او و دینش ای کاش من بودم

مَعَهُمْ فَافُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

با ایشان پس سیر و ن می با هم قریب بزرگ پس باید که کارزار کنند در راه خدا آنها که خریدند زندگی دنیا را

بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

بجستند و سبک کارزار کنند در راه خدا پس شسته شود یا غالب آید پس زود باشد که ببینیم او را اجر بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ

و چیست بر شما که کارزار نکنند در راه خدا و وضعیان از مردان و زنان و کشته زندان

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَوْلِيَٰهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

آنها بگویند پروردگارا ما بیرون بر ما از این شهر که ستمکار است ایست و بگردان برای ما از نزدت

وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ

باوری و بگردان برای ما از نزدت باوری کنند آنها که ایمان آورند کارزار میکنند در راه خدا و آنها که

كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَٰهَا الشَّيْطَانِ كَيْدَ

کافر شدند کارزار میکنند در راه طاغوت پس کارزار کنید با اولیای شیطان بر سبک که

الشَّيْطَانِ كَأَن ضَعِيفًا الْمُرْتَالِي الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ

شیطان باشد که است آنچه حکم بخوردی با آنها که گفته شد بر ایشان باز دارید دستها را و بر پای دارید نماز را

وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ

و پس سزد زکوة را پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار درین حکام بآید از ایشان که میترسند از مردم چون ترسیدن از خدا

ع

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً فَاَوْ اَرْبَابًا لَمْ يَكْتِبْ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا اٰخِرُنَا اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى

یا سخت تر از کسی که دنیا اندکی است و آخرت بهتر است از برای کسی که بزرگوار و نظر کرده باشد و قتل است

فَلَمْ يَمُنَّ أَجْرًا قَلِيلًا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا هَٰ أَيْنَ مَا تَكُونُوا

در چه باشد شمار امرک و اگر بوده باشد در چه جایست استخوان و اگر میرسد ایشان را خوبه بیکرند این

يُدْرِكُهُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَلَنْ نُصِيبَهُمْ حَسَنَةً يَّقُولُوا هٰذِهِ

از نزد خداست و اگر میرسد ایشان را بدی میگویند این از نزد دست بگویم از نزد خداست بر چه

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً يَّقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَإِنِ

بیرسد از بدی پس باشد از دست و در ستادیم ترا برای مردم رسول و پس باشد خداست

أَقُولُوا أَلَمْ نَكُن مِّنْ قَبْلِهِ قَوْمًا مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنَّمَا حِطِّيءٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا

این قوم ما که نزد یک میت که بعهد سخنی را آنچه میرسد بنویس از خوبی پس باشد از خدا و آنچه

أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا هَٰ

بیرسد از بدی پس باشد از دست و در ستادیم ترا برای مردم رسول و پس باشد خداست

مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ فَذَٰلِكَ طَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حِطِّيءًا هَٰ وَيَقُولُونَ

کسی اطاعت کرد رسول ما پس همین اطاعت کرد خدا را و کسی که در راه بدی است ما را برای ایشان نگاه دارند و میگویند

طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا

فرمان بردارست پس چون بیرون بیرون از نزد تو نبرد میکنند در حق طایفه از ایشان که میگویند و خدا میسازد آنچه را

يُبَيِّتُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكُفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا هَٰ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ

نهی میکنند و شب پس روی گردان از ایشان و توکل کن بر خدا و بس باشد خدا وکیل ای پس تامل نکنند در ستان

وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا هَٰ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمِينِ

و اگر بود از نزد چشمه خدا بر اینها یا ممت بودند در آن اختلاف بسیار و چون می آید ایشان را امر از امین

أَوْ الْخَوْفِ إِذَا عَاوَجُوا بِرَأْسِهِمُ الْقُرْآنَ يَلْوِهُ يَسْفُتُونَ هَٰ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ

یا بسم افتاد میکنند آنرا و اگر رسیده بودی رسول و بوی صاحبان امر از ایشان بر اینها باشد پس آنکه

و ترجمه
سخت تر از کسی که دنیا اندکی است و آخرت بهتر است از برای کسی که بزرگوار و نظر کرده باشد و قتل است
ای حدیثی از طلبه
غیب بود بجز وقت
طرح اشک غم
توب من بر بدی
واجب
قر

صف

ع

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْعَلُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَرْبَبٍ فِيهِ وَمَنْ أصدقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

نیست الهی مگر او هرگز هیچ خواهد کرد و کتابی روز قیامت نیست مثل دران و کسیت راست گویند از خدا در سخن

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَنَ وَاللَّهُ أَرَاهُمُ أَكْبَرًا يَتَّبِعُونَ آيَاتَهُمْ

پس بیست شمار در منافقان دو گروهی و خدا بزرگ داند ایشان را بچو کسب کردند از ایشان پس که بدایت کنید آنرا که اضلال کرد خدا

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا وَدَعَاؤُكَ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ

و را که اضلال میکند خدا پس هرگز نیابد برای او راهی و دوست داشتند که کافر شوند همچو آنکه کافر شدند پس بوده باشند

سَوَاءٌ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَحُذَرُهُمْ

یکسان پس که ایشان دوستان تا آنکه هجرت گیرند از راه خدا پس اگر روگردانند پس بگریزیدشان

وَأَقْلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَا ضِرَاءَ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ

و بکشیدشان بر ما بیایدشان و بگریزید از ایشان دوستی و نه یاری مگر آنکه بر میروند

إِلَى قَوْمِنِكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ

بجوشید ایشان را و میان ایشان پیمان یا آمده باشند شمارانگ شده سینهشان را که کارزار کنند با شما

يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطْنَا عَلَيْهِمْ قُلُوبًا تَأْتِيهِمْ فَيَقَاتِلُوكُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ

کارزار کنند با جماعتشان و اگر خواسته بود خدا بر اینها تسلط میداد ایشان را بر شما پس هر آینه کارزار کرده بود و در شما بر ایشان که بخواهد بود خدا را پس

يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا سَيَجِدُونَ

کارزار کرده بودند شما و آنرا که کفر را پس بگریزید از شما و سبب را از باز ندارند دستشان از شما پس بگریزید از شما

أَخْرَجَ بَرِيدُونَ بَرِيدًا يَجُوزُونَ فِي الْأَرْضِ أَتَمَّ اللَّهُ لَهُمْ سُبُلَ الْأَرْضِ وَمِنْهَا

و گران از ایشان بر بیرون کنند و این سبب از جماعتشان بر کاه خوانده شدند بسوی ایشان بزرگ داند شوند دران

فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا قَوْمًا يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُونَ فَتَحْتَمِلُوا إِلَيْهِمْ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ يَجِدُوا قَوْمًا يُقَاتِلُوكُمْ

پس اگر نماند بر شما از آنکه بجنگند با شما و بجنگند با شما و بجنگند با شما و بجنگند با شما

وَأَقْلُوهُمْ

۸

الذین

عَذَابًا عَظِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِتَّنَّوْا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
عذاب عظیم ای ایمنان که ایمان آوردید چون سحر میکنید در راه خدا پس تپش کنید و مگوید را هیچکس
الْفُئِ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَبِئْسَ اللَّهُ مَغَارًا
الحاکم شما سلام هستی عموماً بجهت استیجاب به بر خوداری زندگانی دنیا پس نزد خداست عینتتای
كثِيرَةً كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَبِتَّنَّوْا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بسیار همچاکم بودید از پیشین پس منت گذاشت خدا بر شما پس تپش کنید در اینکه خدا باشد همچو میکند
خَيْرًا هَلَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
الکاه برابر نیستند نشنا از عموماً پیشه صاحبان رنج با جهاد کنندگان
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
در راه خدا با مالشان و صنهاشان از خودی داد خدا جهاد کنندگان را با مالشان و نفسشان
عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَى وَفَضَلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
برشته با برتر و همه را وعده داد خدا یکی و از خودی داد خدا جهاد کنندگان را بر
الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا هَلَا يَسْتَوِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَالَّذِينَ هُمْ
و نشنا عظیم برتر از او و از پیش و رحمت و باشد خدا امر زنده
رَحِيمًا هَلَا يَسْتَوِي الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا لَوْ كُنَّا
مهربان درستی آنانکه میبراندشان ملائکه ستمکاران بر خودشان گفتند در چه بودید اعترفتند بودید
مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا الْمَلَائِكَةُ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ فَهَاجِرُوا فِيهَا وَلِلَّهِ
ضعفان در زمین گفتند آیا بود زمین خدا وسیع است پس هجرت چیستا کنند در آن پس آنها
مَا وَأَمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا هَلَا يَسْتَوِي الَّذِينَ هَجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
چایکامشان دور حشت و بدست بازگشت مگر عاجزان از مردان و زنان و
الْوَالِدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا هَلَا يَسْتَوِي الَّذِينَ هَجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
سرزدان کنداشته باشند چاره و نداشت راهها پس آنها شاید که خدا
أَنْ يَفْعُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا هَلَا يَسْتَوِي الَّذِينَ هَجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
در گذراند از ایشان و باشد خدا عفو کننده آمرزنده و آنکس که هجرت کند در راه خدا ایضا بدور
الْأَرْضِ مُرَاغِمًا كَثِيرًا وَسِعَةٌ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
در بین موضعهای بسیار و زمانی و یکبار پس رود از خانه اش مسافر سوی خدا و رسولش پس
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا هَلَا يَسْتَوِي
در یاد آور امرک پس تپش لازم شد اجرش بر خدا و باشد خدا آمرزنده مسرفان و چون سحر کنید
فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
در زمین برایت بر شما کماهی که گوناگون کردند از نماز اگر برسید که مشغول سازند شما را آنانکه
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَيْهِمْ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ كَمَا كَانُوا
ناله شدند در اینکه کاسران باشد مرشاران دشمن اشکار و چون با کسی در ایشان پیرا قامت کردی را از ایشان

فَلَنْفَسَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا آسِيْلَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُوفُوا مِنْ وَرَائِكَ

پس باید که بایستند باره از ایشان با تو و باید که بگردند اسلحه شان را پس چون سجد کردند پس بایستند از پشت سر شما

وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَهُمْ

و باید که بیایند باره و دیگر که نماز کرده باشند پس نماز کنند با تو و باید که بایستند ایشان او سلاح شان را

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوِ تَعْلَمُونَ عَنْ آسِيْلِكُمْ وَأَمْتِعِكُمْ فَيُهْلِكُونَ عَلَيْكُمْ مِثْلَهُ

دوست و همتد آنکه کافر شدند که غافل شوید از اسلحه جان و متاع ایشان پس هلاک برسد بر شما مثل

وَإِحْدَاهُ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَرْضَكُمْ بِكُمْ أَدَىٰ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مُرْطَبِينَ تَضَعُوا

سلاح خود و نیست گناهی بر شما اگر باشد بشما بر سبی از باران یا باشد چنانچه باران که بگذاردند

أَسْلِحَتِكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا فَإِذَا فَضَيْتُمْ

اسلحه خود و بگردید با سلاح خود در سبک خود آماده کرد برای کافران عذاب خوار کننده پس چون گذاردند

الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَرُكُوعًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا

نماز را پس یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته و بر سبک و بر سبک ایستاده پس چون آرامید پس اقامت کنید

الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُورًا ه وَلَا تَهْوَ فِي ابْتِغَاءِ

نماز را در سبک نماز باشد بر مؤمنان نوشته وقت معین شده و است شود در طلب

الْقَوْمِ إِنَّ تَكُونُوا تَأْتُونَ فَانْتَهَمُوا لَمْ يَكُنْ كَمَا تَأْتُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ

آن قوم که بایستد که آنرا بگردید پس بسبک آنرا بگردید همچنان که آنرا بگردید و امید میدارید از خدا آنچه را امید میدارید

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ه إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس

و باشد خدا دانای حکیم در سبک با فرو فرستادیم به شما بر حق تا حکم می میان مردم

بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلخَاشِعِينَ خَصِيمًا ه وَاسْتَغْفِرْ لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا

با آنچه نمود ترا خدا و مباش برای خاست کنندگان دشمن و آمرزش خواه از خدا در سبک خدا باشد آمرزنده

رَحِيمًا ه وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ

رحیم و مجادل نمی از جانب آنکه خاست میکنند با خود ایشان در سبک خدا دوست نیندازد کسی که باشد

خطبه

تلاوت

حَاطِيَةً أَوْ إِنَّمَا تَمَرُّمْ بِهِ بَرِيًّا فَعِدَا حَمَلْ بَهْتَانَا وَأَوْثَمَابِنِيَاهُ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ

کنایه یا پیرا پس نیت ندان بکنایه پس محبت برداشت افتد و کنایه آشکارا و اگر نبود فضل خدا

عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ لَهْمَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يَضْلُوكَ وَمَا يَضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

بر تو در عملش هرگز نصد میگردند که از ایشان که اضلال کنند ترا و اضلال میکنند مگر خودشان را و

يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

ضرر نرسد ترا از چیزی و فرود ستاد خدا بر تو کتاب و حکمت و تعلیم داد ترا آنچه را بودی که بدانی او

كَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا هَلَا خَيْرٌ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ

باشد فضل خدا بر تو عظیم است چیزی در بسیاری از راه سخنشان مگر کسی که امر کند بصدقه

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

یا کار خوبی یا اصلاح میان مردم و کسی که کند آنرا در طلب رضای

اللَّهِ فَسَوْفَ نُوْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ

خدا پس زود باشد که بگویم آنرا بزرگ عظیم و کسی که زحمت دهد رسول را از بعد آنچه ظاهر شد برای او

الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

جایات و پسردهای کند غیر راه نوسازد با زعمدارم او را بر آنچه دست میدارد می اندازد پس راه او زنج و بد است جای بازگشت

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يُشْرِكْ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

در سبب خدا می آموزد که شریک آورد شود با او و می آموزد آنچه بهتر است از برای کسی که بخواند و کسی که شریک آورد

فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا لَاحِقًا إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّا نَأْتِيهِمْ فَمَا يُدْعُونَ إِلَّا الشَّيْطَانَ مَا مَرِيدًا

پس محبت گناه شد گراهی دوری بچوینند از عیبش را و کرده اند مگر شیطان سرکش

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اخذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَلَا ضَلَمْتُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا يَرَى السُّفَهَاءُ

لعن کرد او را خدا و گفت هرگز نگیرم از بندگانت پسرده و هرگز نگیرم از ایشان را و در از روی نظر دیوانگان

فَلْيَبْذِكُمْ أَذَانَ الْإِنْعَامِ وَلَا مَرْهَمٌ فَلْيَغْفِرْ لِمَنْ خَلَقَ اللَّهُ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ

پس بپسند گوشتهای بار را از این بپسندیدند استبداد خدا را و کسی که بخورد شیطانا دوست از عیبش

اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خَسْرًا مَبِينًا يَعْبُدُهُمْ ذُنُوبُهُمْ وَمَا يَعْبُدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عَجْوًا هَؤُلَاءِ

خدا پس محبت که زبان کند زبانی هویدا و عده میدارند از او در از روی اندازد و عده میدارند از شیطان که در عیب آنها

مَأْمُومٌ جَهَنَّمَ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مِحْصًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

از آنکه ایشان و در رحمت و پسنند از آن که بزرگ گاهای و آنانکه ایمان آورند و کردند کارهای خوب را بر روی در از عیبش

جَنَّاتٍ بَاطِنٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ

در هشتتای بیکه میرود از زیر آن پسردها عداد ایشان در آنها همیشه و عده دادن خدا برستی و کسیت رست تر از خدا

قِيلًا هَلْ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي هَلْ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلُ سُوءًا يُجْزَىٰ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ

در گفتار محنت از روی شایسته و از روی های اهل کتاب کسی میکند بدی حسد او او میشود بان و پسنند برایش از عیبش

اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نُصِيرَاهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

خدا دوستی و نه پادوسی و کسی که کند کارهای خوب از تر یا داده او مؤمن باشد پس آنها

تلاوت

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَبْلُغُونَ نَقِيرًا هـ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

و اصل میبندد در بهشت و شکرده میشود بیشتری و گشت بهتر در دین از کسی خالص گرداند و پیش را برای خدا و دیگر

وَاتَّبَعِ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا هـ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

و بر وی کردون ابراهیم را حق گزای و گرفت خدا ابراهیم را دوست و در خداست آنچه در آسمانهاست و آنچه

الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا هـ وَيَسْئَلُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يَفْتِكُمُ

بمیت و باشد خدا همه چیز محیط و بپرسندستویانته در زنان بگو خداستوی مید و شما

فِيهِنَّ وَمَا يُنَالِي عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ اللَّاتِي لَا تُوْنُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ

در آنها و آنچه خوانده میشود بر شما در کتاب در میان زنان که میبندد آنها را آنچه نوشته شده

طَهْرًا وَرُغْبُونَ أَنْ تُنكِحُوْهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ أَنْ تَقُوْمُوا لِلنِّسَاءِ بِالْهَيْطِ

برای نشان و رغبت دارند که نکاح کنند آنها را و عاقران از سنه زندان و آنکه کار گذاری پسند مران نیاز ابدالت

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا هـ وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثَوْرًا وَارْعَاضًا

و آنچه میکند از خوبی پس بدینکه خدا باشد بان دان و اگر زنی گمان برد از شوهرش سر باز زدن یا روی گردانیدن

فَلْأَجْنَحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ لَأَنْفُسِ الشُّعْرَ وَإِنْ مُحْسِنًا

پس است که است بر آن و که صلاح کنند میان خود مسلم و صلح بهتر است و حاضر گردانیده شدت اظهار کج و اگر شکوی کنند

وَتَقْوَا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا هـ وَلَنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ نَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ

و بپسندید برین بس که حد باشد بپسندید آگاه و هرگز نتوانید که عدالت کنید میان زنان و اگر

حَرَضُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا هَآءَا كَالْعُلْفَةِ وَإِنْ صَلُّوا فَتَقْوَا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا

خوستاند پس میل کنند تمام میلک و گذارید او را چون جوس و اگر صلاح آید و برین بسند پس بشکند شما شد امر زنده

رَحِيمًا هـ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كِلَا مِنْ سَعْيِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا هـ وَ لِلَّهِ مَا فِي

رحیم و اگر جدا شوند سناری بگرداند خدا هر یک را از تو انکوش و باشد خدا واسع و حکیم و در خدا است آنچه در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ

آسمانهاست و آنچه در زمین است و همچنین وصیت کردیم آنرا که داده شدید کتاب از پیش شما و شما را اینکه

تَتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا هـ

بپسندید خدا و اگر کاسه شوی پس بشکند خدا آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و باشد خدا بی نیاز و ستوده

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا هـ أَلَمْ يَشَأْ يَذْهَبِكُمْ أَهْلُ النَّاسِ يَا

و در خدا است آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و بس است خدا وکیل اگر خواهد بپسندد شما را مردم و چاره

يَا خَرِيْنَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ قَدِيرًا هـ مَنْ كَانَ يَرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا

و گرانزا و باشد خدا بر آن توانا کسی باشد که خواهد ثواب دنیا پس نزد خداست ثواب دنیا

وَالْآخِرَةُ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا هـ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَقْوَامِينَ بِالْقِسْطِ شَهِدُوا لِلَّهِ

و احسنه و باشد خدا شنوای و بینا ای ایمان که ایمان آوردید باشد که گذاران فرمان و عدل که ایمان برای خدا

لَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُرْهُنَّ فَإِنَّهُنَّ أَوْلَىٰ بِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا لِمَا

اگر بر باشد بر نفسها مان با والدین و نزدیکان اگر باشد خواهر یا محارم پس خدا نزد است بان و بر روی بخندد آگاه

ان تعدلوا وان تلووا او تغر ضوا فان الله كان بما تعملون خبيرا يا ايها الذين

که بیاورید اگر پشیمانید یا عواض گیرید پس درستی که خدا باشد با شما میکند آگاه ای انجمن

امنوا امنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي

ایمان آورند ایمان آورند بپسند و رسولش و کتابی که فرودستاد بر رسولش و کتابی که

انزل من قبل ومن يكفر بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر

فرودستاد از پیش و کسی که کافر میشود بخدا و ملائکه اش و کتابهاش و رسولانش و روز از پس

فقد ضل ضللا لا بعیدا ان الذين امنوا ثم كفروا ثم امنوا ثم كفروا ثم

پس بجهت گمراه شدند دوری درستی که آنکه ایمان آوردند پس گمراه شدند پس ایمان آوردند پس گمراه شدند پس

ازدادوا وكفروا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا له ثيرا لنفقين

زیاده کردند کفر را باشد خدا که باززد ایشان را و نه آنکه هدایت کند ایشان را برای گروهی که منافقانند

بان لهم عذابا الیما هن الذين يتخذون الكافرين اولیاء من دون المؤمنین

با که برای ایشان عذاب دردناک است آنکه ببندند کافران را دوستان از غیر مؤمنان

ایبتغون عندهم العزة فان العزة لله جميعا وقد نزل عليكم في الكتاب

ای بپوشند نزد ایشان عزت پس درستی که عزت هر خداست یکی و همچنین فرودستاد بر شما در کتاب

ان اذا سمعتم ايات الله يكفر بها ويستمهزى بها فلا تقعدوا معهم حتى

آنکه چون بشنوید آیتهای خدا را که کفر در نزد او میشود و آنرا استهزا کرده میشود آن پس بپوشید ایشان

تخوضوا فی حدیث غیره انکم اذا امثلهم ان الله جامع المنافقین وکفرین

شروع کنید در سخن غیر آن درستی که درین حکام باشند منافقان درستی که خدا جمع میکند منافقان و کافران را

فی جهنم جميعا هن الذين یربصون بکم فان کان لکم فح من الله فالوا لمن کان

در جهنم همگی آنکه نگاه میکنند بر شما پس اگر شد برای شما فحش از خدا بگفته اند آن خود

معکم وان کان للكافرين نصيب فالوا لمن سجد علیکم و تمنعکم من

با شما و اگر شد برای کافران نصیب پس بگردید آنکه سجد کنند غالب شدیم بر شما و باز نماندیم شما از

المؤمنین فالله یحکم بینکم یوم القيمة ولن یحعل الله للكافرين علی المؤمنین

مؤمنان پس خدا حکم میکند میان شما روز قیامت و هیچگاه و اندر هر خدا برای کافران بر مؤمنان

سبیلا ان المنافقین یجادعون الله وهو خادعهم و اذا قاموا الی الصلوة

راهی درستی که منافقان فریب میدهند خدا و او فریب میدهد ایشان و چون برخیزند نماز

قاموا کسالی یرأون الناس ولا یدکرون الله الا فلیکا مدبذبین بین ذلك

برخیزند سستگان سستمانند مردم را و او میکنند خدا را که از کسی سستروان در میان آن

لا الی هؤلاء ولا الی هؤلاء ومن یضلل الله فلن یجد له سبیلا ه یا ایها

نه سوی ایشان و نه سوی آنها و کسی که گمراشد خدا پس نیایی بر گمراهی او راهی است

الذین امنوا لا یخذوا الکافرين اولیاء من دون المؤمنین ان یریدون ان

انجمن ایمان آورند بخندند کافران را دوستان از غیر مؤمنان ای انجمن

جَعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۚ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ

النَّارِ وَلَنْ يُجَدَّهُمْ نَصِيرًا ۚ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا

ذِيهِمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ مَا

يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ أَلْوَنًا ۚ إِنَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۚ لَا

يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۚ إِنَّ

يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَوْ يُخَفَّوهُ أَوْ يُنْفِثُوهُ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوفًا قَدِيرًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ

يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ

نُؤْمِنُ بِبَعْضِهَا وَنُكْفِرُ بِبَعْضِهَا يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سُبُلًا ۚ أُولَٰئِكَ

هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

عَفُوفًا رَحِيمًا ۚ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَتَقَدَّرُ

سَآئِلُهُمْ ۚ قَالُوا إِنَّا نُرِيدُ اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ ۚ لَعَنُوا

مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۚ وَرَفَعْنَا قَوْمَهُمُ الطُّورَ بِمِثَابِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَنَاتِ

عُتُوبًا وَأَقْلَبْنَا قُلُوبَهُمْ لَئِن تَدْعُوهُمْ إِلَى السَّبْتِ وَآخِذْنَا مِنْهُم مِثَابًا غَلِيظًا ۚ فِيمَا نَقُضُهُمْ

مِثَابَهُمْ وَكُفِّرُهُمْ يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَقِيلَ لَهُمُ الْإِنْيَاءُ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ

يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَقِيلَ لَهُمُ الْإِنْيَاءُ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ

Handwritten marginal notes in Persian script, including a large 'ع' at the bottom.

بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قِلِيلًا ه وَكَفُرِهِمْ وَقَوْهِمْ عَلَىٰ مَرْمَرٍ
بگویند که پشت خدا بر آنها سب گزشتان پس همان می آورند که ندکی و سب گزشتان و گفتنشان بر مريم
 يَا هَيَّا نَا عَظِيمًا ه وَقَوْهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ
ایستی بزرگ و گفتنشان چه راستی که کشته را عیسی بن مريم رسول خدا و کشتند او را و
 مَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ
نه بر دار کردند او را و گمان شد برایشان و بد رستگاری آنکه اختلاف کردند در آن بر آنند بود در شک از او بود مرایشان را و
 مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ه بَلْ رَضِيَ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ
سج علمی که پس روی گمان و نشسته در از روی همین بلکه بلند کرده اند او را خدا بسویش و باشد خدا
 عَزِيزًا حَكِيمًا ه وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْأَلْيَوْمِينَ بِهِ فَبَلَّ مَوْتَهُ وَبِئْسَ الْقِيَامَ
غزیز حکیم و نیست از اهل کتاب مگر آنکه به آینه می آورند باو پیش از مرگش و روز قیامت
 يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا فَيُظَلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاحْرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ
می باشد برایشان شاهد پس سب ظلمی از آنکه بود شدند حرام گردانیدیم برایشان آنکه حلال کرده شد و طایفه
 وَيَصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ه وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَأَفَدَّهُمْ مَوَاعِنَهُ وَآكَلُوا مِمَّا آوَلَتْ
سبب از ایشان از راه خدا سببار و گرفتارشان ربا را و صحبتی که سب کرده شدند از او و خوردنشان اموال
 النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ه لَكِنَّ الزَّاسِقُونَ فِي أَعْمَلِ
مردم را با حق و آماده کردیم برای کاسه نمان از ایشان عذابی پرورد گنیم استان در علم
 مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ ه وَالْمُؤْمِنِينَ الصَّالِحِينَ
از ایشان و مؤمنان ایمان می آرند آنچه فرود ستاده شد بود و آنچه فرود ستاده شد پیش از تو و برایی دارند گمان نما ترا
 وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هَ أُولَٰئِكَ سَتُؤْتِيهِمُ اللَّهُ أُجْرًا عَظِيمًا ه
و دهنگان و زکات را و ایمان آورندگان بخدا و روز آخر است آنها بزودی سبدهم ایشان را اجر عظیم
 إِذْنَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ه وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
بر رستگاری ما می فرستادیم بسوی تو همچنانکه می فرستادیم بسوی نوح و پیغمبران از بعد سن و وحی فرستادیم بسوی ابراهیم و
 إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ ه وَآلِ إِبْرَاهِيمَ ه وَآلِ إِبْرَاهِيمَ ه وَآلِ إِبْرَاهِيمَ ه وَآلِ إِبْرَاهِيمَ ه
اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و عیسی و ایوب و یونس و هارون و
 سُلَيْمَانَ ه وَآيِنَا دَاوُدَ زَبُورًا وَرُسُلًا فَذُفَّضْنَا هُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
سلمان و دادیم او را داود را زبور و رسولانیک خوانیم حکایتش را بر تو از پیش و رسولانیک
 نَقَضْنَا هُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكَلِيمًا ه رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِيُثَبِّتَ
خواندیم حکایتش را بر تو سخن کرد خدا با موسی سخن کردنی پیغمبری شهادت دهنده و ترساننده تا
 يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ه لَكِنَّ اللَّهَ
جووه باشد مردم را بر خدا حجتی بعد از ان رسولان و باشد خدا عزیز حکیم گن خدا
 يُشْهِدُ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ الْمَكِينُ ه تُشْهِدُونَ وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِدًا ه إِنَّ
گواهی سبده آنچه فرود ستاده تو فرود ستاده از اطلبش و طایفه گواهی سبدهند و سبب است خدا شاهد بد رستگاری

ع

ع

الَّذِينَ آمَنُوا ذَكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ مُّسْرِطُونَ يَسْبُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ قَالَتْ

انگیزان که ایمان آوردند یاد کنید نعمت خدا را بر شما هر گاه میگردیدید که دستها را بر او بسازید

أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ه وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

دستها را از شما و بر هر چه از خدا و بر خدا پس هر آنچه را که بخواهید بکنید و مؤمنان و هر آنچه بخواهید گرفت خدا پیمان

بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَهْلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَقَالَ اللَّهُ أَنْتُمْ لَنَا أَوْلِيَاءُ

از بنی اسرائیل و بفرستیم از ایشان را و در او صد بار و گفت خدا بدرستی که من باشم امیر شما و شما را دوست دارم

وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا لَّا يَكْفُرُ

و دادید زکوة را و ایمان آوردید بر رسولان من و بزرگوار گردیدید ایشان را و قرض دادید خدا را قرضی خوب هر آنچه در سینه را بچسبید

عَنْكُمْ سَيِّئًا تَكْفُرُونَ وَلَا دَخَلْنَاكُمْ بَجَنَاتٍ يَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا لَأَنْتُمْ كَافِرُونَ بَعْدَ

از شما گناهنا سازیم و هر گاه درمی آوریم شمارا در هشتاد ساله هر دو از زیرشان نهد پس ستمگره کار شد بعد از

ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ه فِيمَا نَفَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ

ان از شما پس چنانچه گم کردید سبیل را هر چه در سینه بکشید از ایشان پیمان را لعنت رحمت رحمت ایشان را کردیم و نهادیم در

قَاسِيَةً يُخْرِقُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ

سخت میگردانند سخن را از جایهاش و فراموش کردند نصیبی را از آنچه یاد داده شد بدان و همیشه تو مطلع هستی

عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ لَّا فَلَاحَ لَهُمْ فَاغْفِرْ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ه وَ

بر خائنی از ایشان که ظلم از ایشان پس بخون از ایشان و در گذر ان بدرستی که خدا دوست میدارد و شکر کاران را و

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ

از آنانکه گفتند بدرستی که ما نصارییم چنان از ایشان پس فراموش کردند نصیبی را از آنچه یاد داده شد بدان و نهادیم در میان

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ه يَا

دشمنان دشمنی و بدادت را تا روز قیامت و زود که خبر دهد ایشان را خدا آنچه بودند که میکردند ای

أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ

اهل کتاب بجهت آنکه شمارا رسول ما بیان میکند برای شما بسیاری از آنچه پنهان میدادید از کتاب

وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ه يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

و عفو میکند از بسیاری بجهت آنکه شمارا از خدا نور می و کتابی روشن کننده هدایت میکند بان خدا کسی که ببرد پیروی میکند

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى

رضایش را بر راههای سلامتی و بیرون می آید ایشانرا از تاریکی به روشنی باذنش و هدایت میکند ایشان را به

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ه لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

راهی راست بجهت آنکه گواهندند آنانکه گفتند بدرستی که خدا اوست مسیح بن مریم بگو پس کیست که مصلحت کند

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَتَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ه

از خدا چه چیز را بخواست که هلاک کند مسیح بن مریم و مادرش را و آهلش که در زمین باشند کلی

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ه

در خداست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست می آفریند آنچه را بخواهد و خدا بر همه چیز تواناست

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ فَذَجِّبُوا كُرْسِيِّ الرَّسُولِ
 لَكُمْ عَلَىٰ فِتْنَةٍ مِنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ
 بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أذكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا
 مِنَ الْعَالَمِينَ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كُتِبَ لَكُمْ وَلَا
 تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ هَذَا قَوْلُ يَامُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَارِينَ
 وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ هَذَا
 رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا
 دَخَلْتُمُوهُ فَآتِكُمْ خَالِيبُونَ هَذَا قَوْلُ اللَّهِ فَوَكَّلُوا رَبَّكُمْ مَوْمِنِينَ هَذَا قَوْلُ يَامُوسَىٰ
 لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَفَارِثًا لِنَاهُمْ فَأَعَدُّوا
 قَالَتْ رَبِّ انِّي لَا أَمْلِكُ الْإِنْفِي وَآخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ هَذَا
 فَانْهَاهُمْ عَنْ حُرْمَةِ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ هَذَا قَوْلُ اللَّهِ وَانْتِظِرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ يَتَّبِعُونَ
 وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخِرِ قَالُوا لَقَتَلْنَاكَ قَالَ إِصْرًا تَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ هَذَا

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ فَذَجِّبُوا كُرْسِيِّ الرَّسُولِ
 لَكُمْ عَلَىٰ فِتْنَةٍ مِنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ
 بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أذكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا
 مِنَ الْعَالَمِينَ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كُتِبَ لَكُمْ وَلَا
 تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ هَذَا قَوْلُ يَامُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَارِينَ
 وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ هَذَا
 رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا
 دَخَلْتُمُوهُ فَآتِكُمْ خَالِيبُونَ هَذَا قَوْلُ اللَّهِ فَوَكَّلُوا رَبَّكُمْ مَوْمِنِينَ هَذَا قَوْلُ يَامُوسَىٰ
 لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَفَارِثًا لِنَاهُمْ فَأَعَدُّوا
 قَالَتْ رَبِّ انِّي لَا أَمْلِكُ الْإِنْفِي وَآخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ هَذَا
 فَانْهَاهُمْ عَنْ حُرْمَةِ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ هَذَا قَوْلُ اللَّهِ وَانْتِظِرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ يَتَّبِعُونَ
 وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخِرِ قَالُوا لَقَتَلْنَاكَ قَالَ إِصْرًا تَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ هَذَا

بصورت

المائدة

بَسَطْنَا لِيَدِكَ لِتَقْبَلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيْ إِلَيْكَ لِأَفْئُتَكَ اتِّنِي أَخَافُ اللَّهَ

میکشایی بسوی من دستت که بگنجی مرا بسیم من گشاسته دستم بسوی تو که بگنجم ترا بدرستیکه من میترسم از خدا

رَبِّ الْعَالَمِينَ هَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُوءَ بِآيَاتِي وَآتِيكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَ

گرورد و کار عالمیست بدرستیکه من میخواهم که با کردی تو بگناه من و گناه خودت پس بشوی از مصلحتش و

ذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ هَ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الخَاسِرِينَ

ان جزای ظالمانست پس اسان کرد اندر برای او نفسش گشفت برادرش را پس کشت او را پس گردید از زمان کاران

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سِوَاهُ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى

پس بر او فرستاد خدا غرابی که در زمین بگردد و در زمین که بنماید او را که چگونه سوخته شد برادرش را کشت و ای بر من

أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سِوَاهُ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

ای عاجزادم از آنکه باشم مانند این غراب پس سوختم جسد برادرم را پس گردید از نادمان

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي

از برای ان نوشتیم بر بنی اسرائیل آنکه نیکه کشت کسی را بغير نفسی یا فسادى در

الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَجَاهَا فَكَأَنَّمَا آخَى النَّاسَ جَمِيعًا

زمین پس گویا که کشت مردم را همه و کسکه زنده کرد اندر اسرا پس گویا که زنده کرد اندر مردم را همه

وَلَقَدْ جَاءَنَّهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ رَسُولًا بِالْبَيِّنَاتِ لِيُذَكِّرَهُمْ بِمَا كَانُوا فِي الْأَرْضِ

و بجهت آنکه آمدستار از رسولان ما باینستنها پس بدرستیکه بسیاری از ایشان بعد از ان شدند در زمین هرگز نماندند

لَسِرْفُونَ هَ إِنَّمَا جَرَأُوا الَّذِينَ يُجَارُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

اسراف کنندگان جز این نیست که برای انان که حرب میکنند با خدا و رسولش و بیکوتند در زمین از راه فساد

أَنْ يُفْتَلُوا أَوْ يَصْلَبُوا أَوْ يَنْقَطِعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ

ایکله کشته شوند یا بر او در شده شوند یا قطع کرده شود دستهاشان و پاهاشان از خلاف یا راند و شوند از زمین

ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي دُنْيَاهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ هَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

ان برای ایشانست خیزی در دنیا و برای ایشانست در آخرت عذاب عظیم مگر آنکه توبه کردند

ع

جزاء بما كسبناك لا من الله والله عز وجل حكيمه فمن تاب من بعد ظلمه و
 اصْلَحْ فَارَآلَهُ يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيْمٌ ه اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مَلَكٌ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَعِذُّ بِرِشَآءِ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيْرٌ ه يَا اَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَخْرُجُكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْا
 اٰمَنَّا بِقَوْلِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ فُلُوْا بِهِمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا سَمَاعُوْنَ لِلْكَذِبِ
 سَمَاعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخِرِيْنَ ه لَمْ يَأْتُوْكَ يُخَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُوْلُوْنَ اِنْ
 اٰوَيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْا وَاِنْ اَنْتُمْ تُؤْتُوْهُ فَاِجْزَاوْا مِنْ يُّرِيْدُ اللّٰهُ فِتْنَةً فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ
 اللّٰهِ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرْ فُلُوْبَهُمْ لَمْ يَكُنْ فِيْ الدُّنْيَا خَيْرِيًّا وَ
 طَمَّ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ه سَمَاعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكَا لُوْنَ لِلْحَقِّ فَاَنْ جَاوَزَكَ
 فَاَحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرَضْ عَنْهُمْ وَاِنْ نَعْرَضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَاِنْ حَكَمْتَ
 فَاَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ه وَكَيْفَ يَحْكُمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ
 فِيْهَا حُكْمٌ اَللّٰهُمَّ يُؤْمِنُوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ه اِنَّا اَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ
 فِيْهَا هُدًى وَنُوْرٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَاَلَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ وَ
 الْاَحْبَابُ مَا اسْتَحْفَظُوْا مِنْ كِتَابِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شٰهِدًا فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَ
 الْكَافِرُوْنَ ه وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ

ع

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

ملائک

بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنِ بِالْأَذْنِ وَاللسِّنَ بِاللسِّنِ وَالْجُرُوحِ فِصَاصٌ مَن تَصَدَّقَ

بیبینی و گوشش و گوشش و دندان و دندان و جراحتها را میسازد فصاص بر کسی که تصدق کند

بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ وَمَن لَّمْ يَجْمَعْهُمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُم الظَّالِمُونَ وَفَقِينَا

مان برسان کفار است مراد او سبک حکم نمکند آنچه فرو فرستاده است خدایمانا انا ظالمان و از بی او بریم

عَلَى آثَارِهِمْ بَعِثْنَا بَنِي مَرْيَمَ مَصِدًّا قَالِیْمَیْنِ یَدِیْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَاتَّبِیْنَاهُ الْإِنجِیلَ

بر اثرهای ایشان ببعثتیم بنی مریم را تصدق کننده مرا آنچه را باشد میان دو دستش از تورتیه و داویم او را انجیل

فِیْهِ هُدًی وَنُورٌ وَمَصِدًّا قَالِیْمَیْنِ یَدِیْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًی وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِیْنَ

در آنست هدایت و نور و تصدق کننده مرا آنچه را باشد میان دو دستش از تورتیه و هدایت و پند است برای پرهیزگاران

وَلِیَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِیلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِیْهِ وَمَن لَّمْ یَجْمَعْهُمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

و ای که حکم کنند اهل انجیل بچیز که فرو فرستاده خدا در آن و کسی که علم نکند با آنچه فرو فرستاده خدا بر انا اذینا

الْفَاسِقُونَ وَآنزَلْنَا لَیْلَ الْکِتَابِ بِالْحَمْلِ مَصِدًّا قَالِیْمَیْنِ یَدِیْهِ مِنَ الْکِتَابِ وَمَهْمِنَا

فاسقان و فرو فرستادیم به تو کتاب را بجهت تصدق کننده مرا آنچه را باشد میان دو دستش از کتاب و محبت است

عَلِیْهِ فَاحْكُم بِنَهْمِیْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَلْنَا مِنْکُمْ شَرِیْفٌ

بر آن پسر سگ برسانان آنچه فرو فرستاده خدا و هر دو یکان خواهشهای ایشان از آنچه آمد ترا از حق برای هر یک که روانند بر ایشان شریفی

وَمِنْهَا جَاوِلُوشَاءَ اللَّهِ لِحُكْمِهِمْ أَمَةٌ وَآحَدٌ وَلَکِن لَّیْسَ لَکُمْ فِیْهَا التَّکْمُ فَاسْتَبِقُوا الْخَیْرَاتِ

در راه روشنی و از هر چه است بود خدا هر یک را که اندوخته بود هم از حق و لیکن برای آنست که بجا از شما در آنچه او شمارا پس پیشتر میسیرید خوبیارا

إِلَى اللَّهِ مِنْ حُكْمِ جَمِیعًا فِیْئْتِکُمْ بِمَا کُنْتُمْ فِیْهِ تَخْلِیْفُونَ هَ وَإِن أَحْكَمُ بَنَیْمِیْ مَا أَنزَلَ

بسوی خداست بازگشت شما همه پس هر یک در شمار آنچه بود که در آن اختلاف میکردید و اینکه حکم میان ایشان با آنچه فرو فرستاده

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرُهُمْ أَن یَغِیْبُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَیْلَ الْکِتَابِ فَاَن

خدا و هر دو یکان خواهشهای ایشان از آنچه خدا در آن میسازد و از آنرا از بعضی آنچه فرو فرستاده خدا بنویس بر آن

تَوَوُّوا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا یُرِیدُ اللَّهُ أَن یصِیْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ کَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ

برگردند پس بدان در سبب جز این نیست میخواهد که مصیبت سازد ایشان را بسبب بعضی گناهایشان و در سبب بسیاری از مردم

لَفَاسِقُونَ هَ أَحْكُمُ الْجَاهِلِیَّةِ یَبْغُونَ وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ یُوقِنُونَ ه

پراکنده فاسقند ایس حکم جاهلیت را میخواهند و کسب بهتر از خدا در حکم برای گروهی که حقین میکنند

ع

تشریح

ع

ع

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَعَنَكُمْ
و سگویند آنانکه ایمان آوردند ایما آنها سنجید که قسم خوردند بخدا سخت ترین سوگند ایشان که ایشان را لعنت کردیم

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَائِسِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ زَيَّدَ مِنْكُمْ
باطل شد عملهاشان پس بگردند زبان کاران ای ای کسانی که ایمان آوردید بیکدیگر پشت از شما

عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّونَهُ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَافُ
از دینش پس زود باشد که بیارد خدا گروهی را که دوست دارد ایشان را و دوست دارند آنها را و فروشان بر مومنان تسلط

عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ
در این راه فدا کنند در راه خدا و ترسند طاعت طاعت کنند و آنکه

فَضَّلَ اللَّهُ يُونُسَ مِنْ نِسَاءٍ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ
فضل خداست مبدی پس کسی را که بخواند و خدا واسع دانست جز این نیست که ولی شما خداست و رسولش و انانکه

آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝ وَمَنْ يَتُوكَ
ایمان آوردند آنانکه برای خدا نماز را و می دهند زکوة را و میگیرند زکوة را و رکوع کنند مانند و کعبه ولی بسود

اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
خدا را و رسولش را و انانکه ایمان آوردند پس بدرستی که لشکر خدا آنهاست غالبانند ای ای ای کسانی که

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِمَّنْ آمَنُوا تَوَلَّوْا الْكُفْرَ
ایمان آوردند بکعبه انانرا که گرفتند دین شما را استهزا و بازی از انانکه داد و شدند کفار را

مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارُ أَوْلِيَاءُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِذَا نَادَيْتُمْ
از پیش شما نه کافر انرا دوستان و برادران خدا اگر میستند مومنان و چون ندا میکنند

إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ
بیمار میکنند انرا استهزا و بازی ان نیست که ایشان گروهی اند که در دنیا تید بعقل بگو ای اهل

الْكِتَابِ هَلْ يُنْفِقُونَ مِمَّا آتَاكُمْ مِنَ الْمَالِ مَا تَرْضَوْنَ وَمَا آتَاكُمْ مِنْهُ وَمَا آتَاكُمْ مِنْهُ
کتاب انانخرش میدارد انرا که انانکه ایمان آوردند بخدا آنچه فرو فرستاده باشد و آنچه فرو فرستاده شد از

قَبْلِ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ ۝ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ شُرْبِ عِنْدَ اللَّهِ
پیش و بدرستی که شر شما فاسقانند بگو ای جسم و هم شمارا بدر از ان در جسد نزد خدا

مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ
کسی که لعنت کرد او را خدا و غضب کرد بر او و گردانید از ایشان بوزنها و حوکما و پرستیدند طاغوت را

أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ وَإِذَا جَاءُوكُمْ فَالُوا أَلْمَا وَقَدْ
ایمان بر نماز و جای و کم کنند نزد از میان راه و چون آیند شمارا گویند ایمان آوردیم و چون

دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْمُونَ ۝ وَتَرَى كَثِيرًا
داخل شدند بکفر و ایشان بجهنم بیرون رفتند بان و خدا انرا لعنت با حق میستند که بنیان میدارند و بی بساری

مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْأَلْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشَّعْثَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝
از ایشانرا که شتاب میکنند در گناه و ستم و خوردن نشان حرام را هر آنکه دست آنچه میستند که میکنند

وَاللَّهُ

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ اللَّاتِمُ وَأَكْلِهِمُ السَّخْفَ لَبِئْسَ مَا
چرا نمی بکنند ایشانرا خداپرستان و دانایانین در از گفتشان در ا و خود نشان سرام را بر اینده است آنچه
كَانُوا يَصْنَعُونَ ه وَقَالَ الْيَهُودُ يَدُلُّ اللَّهُ مَغْلُوبَةً غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَ لِعَوَا
بستند که میکنند و گفتند بود دست خدا بسته است بشما و دستهای ما بلند کرده شد
بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ
بر آنچه گفتند که دو دستش گشوده است اتفاق میکند چنانکه بخواهد و بر آید که بیشتر از ایشانرا از خود فرستد
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِيَابَةُ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ
تو از پروردگارت سرگشی و کنه و انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز
الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْفَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَاها اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
قیامت هرگاه بر آوردند آتش را برای کارزار خاموش گردانید آنرا خدا و پستجا شد در زمین برای شاه کردن
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ه وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا الْكُفْرَانَ
و خدا دوست ندارد مفسدین را و اگر آنکه اهل کتاب ایمان آورده بودند و پرستش کرده بودند پرستش میکردانند
عَنهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا ذَلَّلْنَا هُمْ جَنَابَ النِّعَمِ ه وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَ
از ایشان گناه نشناختند و بر آید و عمل میکردند آنرا در پیشتهای برینست و اگر آنکه ایشان بر آید بسته بودند توری را
الْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
انجیل را و آنچه فرودستند شده میانشان از پروردگارشان بر آید پیروزند از بالای ایشان و در زیر پاهایشان
مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ه يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا
از ایشان جمعی هستند سبانه و بسیاری از ایشان است آنچه بر آید ای رسول برسان آنچه را
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ
فرودستاده شد تو از پروردگارت و اگر نکرده باشی پس رساننده خواهی بود رسالت او را خدا نگاه میدارد تو را از
النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ه فُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ
مردم در بستگی خدا جایت میکنند کرده کافرانرا که ای اهل کتاب نیستند بر چیزی
حَتَّى تُفِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلِيُذِكرَ كَثِيرًا
تا آنکه بر آید توری را و انجیل را و آنچه فرودستند شد بشما از پروردگارش و بر آید که بسیاری
مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ه
از ایشان آنچه فرودستاده شد از پروردگارت سرگشی و کنه پس شده خود بر کرده کافران
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالتَّصَارِيُّ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ
درستی آنانکه ایمان آورده و آنانکه یهود شدند و صابیان و نصاری و کلمه ایمان آورد بخدا
الْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ه لَقَدْ أَخَذْنَا
روز پایتین و کرد خوب را پس است نسی بر ایشان و خدا ایشان اندوختن میشود تحقیق که مینم
مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
میان بنی اسرائیل را و فرستادیم ایشان را پیغمبران هرگاه آمد ایشانرا پیغمبری با آنچه میخواهند

قرآن
تورات
انجیل
کتاب
پیغمبران
کافران
صابیان
نصاری
کلمه ایمان
آورد
بخدا
اندر
خدا
میان
بنی
اسرائیل
را
و
فرستادیم
ایشان
را
پیغمبران
هرگاه
آمد
ایشانرا
پیغمبری
با
آنچه
میخواهند

انفسهم ففريقا كذبا و فريقا يقولون ه و حسبوا الا تكون قنينة فموا و صموا

خفاشان باره را بکذب کردند و باره را بگفتند و پنداشتند که نیشاشد بلای پس گوشه در گوشه

ثم تاب الله عليهم ثم عموا و صموا و كثر منهم و الله بصير عما يعملون ه لقد كفر

پس بر عتق خدا بر ایشان ایس گوشه در گوشه بسیاری از ایشان او خدا بنات باجه بگفتند بجهت کافر شدند

الذين قالوا ان الله هو المسيح ابن مريم و قال المسيح يا بني اسرائيل اعبدوا

آنکه گفتند در شک خداست مسیح پسر مریم و گفت مسیح ای بنی اسرائیل پرستید

الله ربّي و ربكم انه من يشرك بالله فقد حرم الله عليه الجنة و ما اوردنا

خدا را پروردگار صریح پروردگار شماست مدعی کسی که شرک می آورد بخدا پس چنین حرام میگردد خدا برای او بهشت را و آنکه کافر باشد از بهشت

و ما للظالمين من نصاره لقد كفر الذين قالوا ان الله ثالث ثلاثة و ما من

و بهشت مرد ظالمانرا از یاری کنندگان بجهت کافر شدند آنکه گفتند در سبب خدا ثالث ثالث است و نیست پنج

اله الا اله واحد و ان لم ينهوا عما يقولون ليمسن الذين كفروا منهم عذاب

آنگاه که خدای واحد و اگر باز نایستند از آنچه میگویند بر این مس خوار و البته آنرا که کافر شدند از ایشان عذاب

اليم ه ا فلا ينجون الى الله و ليس يغفروا له و الله غفور رحيم ه ما المسيح ابن مريم

پروردگار این نداشت بگفتند بخدا و امرش بخداست از او خدا امر زده و همت است مسیح پسر مریم

الارسل فدخلت من قبله الرسل و امه صدقة كانا باكلان الطعام

که پیشتر بگفتند از پیش از او رسولان و امرش بسیار است که بود پروردگار بخوردند طعام

انظر كيف نبين لهم الايات ثم انظر اني يؤفكون قل انعدون من دون

ببین که چگونه چنان بگویم برای ایشان آیتها را پس بین که چگونه برگردانند ایشان بگو ای پرستید از پیشتر

الله ما لا يملك لكم ضرا و لا نفعا و الله هو السميع العليم ه قل يا اهل الكتاب

خدا آنچه مالک نیستد برای شما ضرر و نه نفع و خدا است شنوای دانای بگو ای اهل کتاب

لا تغلوا في دينكم غير الحق و لا تتبعوا أهواء قوم قد ضلوا من قبل و اضلوا

غلو نکنید در دینتان باحق و پیروی نکنید خواهشهای کرده بجهت کافر شدند از پیش و گمراه کردند

كثيرا و ضلوا عن سواء السبيل ه لعن الذين كفروا من بني اسرائيل على

بسیار و گمراه گشتند از سبیل ه لعن کرده شد آنکه کافر شدند از بنی اسرائیل

لسان داود و عيسى بن مريم ذلك بما عصوا و كانوا يعبدون ه كانوا

زبان داود و عیسی پسر مریم آن بسبب از ایشان و بودند که عتدی میکردند و بودند

لا يئنا هون عن منكبر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون ه ربي كثير انهم

که باز نمی آید از منگوبی پس بگردند بر این بد است آنچه بودند که میکردند بجهت بسیاری از ایشان

يولون الذين كفروا لبئس ما قدمت لهم انفسهم ان سخط الله عليهم

که دوست بگردند آنکه کافر شدند بر این بد است آنچه پیش دستاد برای ایشان نفسشان اینکه عصب کند خدا بر ایشان

و في العذاب هم خالدون ه ولو كانوا يؤمنون بالله و النبي و ما انزل

در عذاب ایشان خواهند ماند و اما آنکه و اگر بودند که ایمان می آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه فرود نازل

البر

الْبَيْرُ وَيَصِدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ۚ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 تبار و بازدارد شمارا از یاد خدا و از نماز پس ای شایسته باریتادگان و اطاعت کنید خدا را
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلُوا أَلْمَاعِ عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 و اطاعت کنید پیغمبر را و حذر کنید پس اگر اعراس کنید پس بداند که نیست بر رسول ما رسانیدن آشکار
لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا
 نیست بر ایمان آورده و کردند کارهای شایسته را گناهی در آنچه خوردند چونی پرستید کار شدند و ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَاحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 و کردند کارهای شایسته را پس پرستید کار شدند و بخوفی کردند و خدا دوست میدارد بیکدیگر که از ای ایگانه ای که
آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ
 ایمان آورده برایشه که از شکار خدا بچیزی از شکار که برسد به دستهای شما و ریمه تا بداند خدا
مَن يَخْفَاهُ بِالْغَيْبِ فَيَرَأِ عَذَابِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 از که خفیه سزاوار در سنان پس که مکتفی کرد بعد از این پس مراد است عذاب پرورد ای ایگانه ای که
آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ
 ایمان آورده و محبت شکار را و شما باشد حرام و کسکوت آنرا از شما عدا پس جزایش مثل آنچه کت
مِنَ النَّعِيمِ يُحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هُدًى بِالْبَلِغِ الْكَبِيرِ أَوْ كَانَ طَعَامٌ
 از جاری شدن حکم کنند با حق و صاحب عدالت از شما شده بانی رسیدن حجبه یا کفار بیت طعام
مَسَاكِينَ أَوْ عَدَلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ
 مسکینان یا برابر است روزه یا حجبه بی عاقبت کاستن عذکره خدا از آنچه گذشت
وَمَن عَادَ فَيَنْتَعِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۚ أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَهَذَا
 و کسی که برگشت کریم اشامه خواهد کشید خدا از او و خدا عزیز صاحب انتقامت حال کرده شد برای شکار دریا و
طَعَامُهُ مَنَاعًا لَّكُمْ وَاللَّيْتَانِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدًا لِّبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا
 طعامش مانعش برای شما و برای سیر کننده و حرام شده بر شما شکار حرامی باشد آنرا در هر روز
اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۚ جَعَلَ اللَّهُ الْكَبْشَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ فَيَا مَعْشَرُ
 از خدا که بسوی او محشر میشود گرانند خدا که بر آن نماز مسلمان چه فرام مردم
وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْمَهْدِيِّ وَالْقَلَامِدِ ذَلِكَ لِيُعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 و شهر حرام و قریانی و قلاد ۱۰ آن برای نیست که بداند هر بسبکه خدا میداند آنچه در آسمانها
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَكِلُ شَيْءٌ عَلِيمٌ ۚ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ
 و آنچه در زمین است و در بسبکه خدا همه چیز را دانست بداند که خدا سخت عقوبت
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 و در بسبکه خدا آمرزنده رحمت نیست بر رسول که رسانیدن و خدا میداند آنچه را آشکار میکند
وَمَا نَكْمُونُ ۚ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْجَنَّةُ وَالطَّيْبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ
 و آنچه را پنهان میدارید که برابر نیست بید و پاک و اگر چه بگفت آورده باشد تمپاری امید

فَاتَّقُوا اللَّهَ

فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ه يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْاِسْتَوْ

پس بترسید از خدا ای صاحبان باشد که شما را استکار شوید ای آنکسانی که ایمان آورده باشید

عَنْ أَشْيَاءٍ أَنْ تَبَدَّلَ لَكُمْ نِسْوَةً لَكُمْ وَإِنْ تَسْتَأْذِنُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّلُ

از چیزهایی که اگر اظهار شود برای شما یا دشمنان و اگر پرسید از آنها بگنجد منور فرستاده میشود و ستر آن اظهار شود

لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ه فَذَسْتَلُّهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْحَبُوا بِهَا

برای شما عفو کرد خدا از آن و خدا آمرزنده مهربان است تحقیق که پرسیدند از آنها در پی از پیش شما پس کردند سبب است

كَافِرِينَ ه مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحْرٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَا كِنٍ

کافرین کردید خدا از بحیر و سائیس و نه وصیل و نه حام و کین

الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُفْرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ه وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

آنکه کافر شدند می فرودند بر خدا دروغ و استهسان در عیب و عیب گشود

تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا احْسَبْنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

مرا ایشان را که بیاید بیوی آنچه فرودستاد خدا و بیوی رسول گویند بس است ما را آنچه یافتیم که بر آن بودند

الْبِائِسَاتِ أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ه يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پدران ما آیا و اگر چه باشند پدرانشان که ندانسته باشد چه چیزها و هدایت نیافته باشند ای آنکه ایمان آورده

عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مِنْ ضَلِّ إِذَا هَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

بر شماست نفسها من هر چه سازد شمارا ای که گمراه شد چون هدایت یابد سوی خداست و برگشت شما

فِي نَفْسِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ه يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ جَدُّكُمْ

پس بترسید دشمنان آنچه بود که می کردید ای آنکسانی که ایمان آورده گزای میاتان چون حاضر شوید بچهار

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُو عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ صَرِيحُونَ

مرگ هنگام وصیت کردن دو کس صاحب عدالت از شما یا دو تنی دیگر از غیر شما اگر شما صریح

فِي الْأَرْضِ فَاصْبِرْ لَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ

در زمین پس صبر سازد شما صفت مرگ باز دارید آن دو را از بعد نماز پس سوگند بخورند

بِاللَّهِ إِنْ رُبِنْتُمْ لَأَنْتَرِي بِهِ ثَمًّا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَلَا تَنْكُرُوا لَهُ اللَّهُ إِنَّهَا

بگردد اگر شکلی برساند و بشد که شایم بان بهای و اگر چه باشد صاحب قرابت و نزدیک شدیم گزای خود در پیشگاه

لَنْ الْأَيْمِينِ ه فَإِنْ عَصَى عَلَىٰ أَنْتُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَوْمَئِذٍ مَنَاقِبَهُمَا مِنَ الَّذِينَ

پرانند از بکاران ایتم پس که اطلاع یافته شد بر آن دو استحق شدند بپرایس و نای دیگر برستند بجای آن دو از آن که

اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا عَدَّتُنَا

استحق برسانند بر ایشان دو اولی پس قسم بخورند بخدا که پرایس گزای ما سزاوارتر است از گزای آن دو و نگردد ایم تعدی

إِنَّا إِذَا لِنَ الظَّالِمِينَ ه ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا

بر پیشگاه ما درین هنگام پرایس از ظالمان ایتم آن نزدیجتر است تا که بیاورند بر وجهش یا ترسند

بما فی نفسی ولا أعلم ما فی نفسک انک انت علام الغیوب

آنچه را در نفس من است و مندانم آنچه در ذات است بدینکه تویی تویی و انی پنهانها

بما فی نفسی

بما فی نفسی ولا أعلم ما فی نفسک انک انت علام الغیوب ه ما فلت لهم الاما

آنچه را در نفس من است و مندانم آنچه در ذات است بدینکه تویی تویی و انی پنهانها

امرئی به ان اعبدوا الله ربی ورتبکم وکنت علیهم شهیداه مادمت

امر کرده می مرا بانی اگر چه هستن خدا را پروردگاری و پروردگاری و پروردگاری برایشان شاید داد یک بودیم

فهم فلما توفیننی کنت انت الرقیب علیهم وانت علی کل شیء شهید ه ان

در ایشان پس چون برداشتی مرا بودی تو تو بحسنان برایشان و تو بر همه چیز شاهدی اگر

لعدبهم فانهم عبادک وان تغفر لهم فانک انت الغریز الحکیم ه قال

خدا بیکه ایشان را پس بدستشان زندگان تواند کرد اگر می آمرزی مرا ایشان را پس بدینکه تویی تو عسرت عظیم گفت

الله هذا يوم نبتغ الصادقین صدقهم لهم جنات تجري من تحتها الانهار

خدا این روز است که سود میدهد و استخوانها را است گفتن برای ایشان است مشتاق بود از زمین

خالدين فيها ابد ارضوا الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم ه نزل

ماود ایشان در آن همیشه خوشنودند خدا از ایشان و خوشنودند از آن است که بسیار عظم از قدرت

السموات والارض وما فیهن وهو علی کل شیء قدیر ه

آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیز تواناست

سورة الانعام مکیه ١٦٥

بسم الله الرحمن الرحیم ه

الحمد لله الذی خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذین

ستایش کردند پروردگاریست که استخدا و آسمانها و زمین را و پدید آورد تاریکیها را و روشنیا پس آنکه

کفروا برینهم یعدلون ه هو الذی خلقکم من طین ثم قضی اجل و اجل

کاستندند بر پروردگاریشان شرک می آرند او است که استخدا شمارا از کل پس گفت بر کرده امرا و اعلیاست

بما فی نفسی

آنچه را در نفس من است و مندانم آنچه در ذات است بدینکه تویی تویی و انی پنهانها

بما فی نفسی

ع

الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَانَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ

آنکه دادیم ایشانرا کتاب پیشانسانرا بچنانکه بنیاد پسر ایشانرا آنکه زیان کردند نفسانشان

ع

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

پس ایشان نمی آورند ایمان و کیست ظالمتر از کسیکه بت خدا دروغ یا کذب کرد آیات او را و کسیکه رسالتش را

الظَّالِمُونَ ۚ وَبِئْسَ خَشْرَهُمْ جَمِيعًا ۖ يَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ

ظالمان در روز که خستند ایشانرا همه پس بگویم برانرا که شرورند کجاست شرکشان آنکه

كُنْتُمْ تُزْعَمُونَ ۚ لَقَدْ كُنْتُمْ فَنَاءً لِأَن قَالُوا أَوْ آتَىٰ اللَّهُ رَبِّي مَا كُنَّا سُرَكِينًا ۚ

بودید که گمان میکردید پس نبوده باشد فنند ایشانرا که آنکه گویند بخدا که بودیم و شرک آورندگان

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْزَرُونَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ

پس چگونه دروغ بستند بر خود ایشانرا و گشتند از ایشان آنچه بودند که فراموش گشتند و از ایشان کسی است که گوش میدهد

لَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْكَ

سوی تو و کرده اندیم بر ایشانرا که سنا که چنانچه از او دور گوشه اشان کزانی و اگر هستند بر

آيَةً لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَإِنِ اجْتَارَكَ لِتُجَادِلَ الَّذِينَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا

علامتی را ایمان که آورده ایم چون هستند ترا بجاد و گفته با تو گویند آنکه کاشند میت این که

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۚ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ

افسانهای پیشین و ایشانرا باز میدارند از آن دور می میکنند از آن و منیب زند طالع که خودشان

وَمَا يَشْعُرُونَ ۚ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُفِعُوا عَلَى النَّارِ لَمَا رَأَوْا إِلَّاءَ الْيَتِيمَ النَّارِيَّةَ

و چه حس نمی کنند و اگر تری پس کسی که از دستند بر آتش پس گویند کاشش ما بر کرده اند و میشدیم و تکدی میکردیم

وَأَنَّ كَذِبَ بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَكْفُرْ أَجْرُهُ عَلَىٰ رَبِّكَ وَسَاءَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ وَمِنْهُمْ

و آنکه کذب است بر بینه های آشکار و بدتر است که ایشانرا از دستند و طوفانند و گفتند میت آن که زندگان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنِ اجْتَارَكَ لِتُجَادِلَ الَّذِينَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا

و آنکه کذب است بر بینه های آشکار و بدتر است که ایشانرا از دستند و طوفانند و گفتند میت آن که زندگان

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۚ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ

افسانهای پیشین و ایشانرا باز میدارند از آن دور می میکنند از آن و منیب زند طالع که خودشان

وَمَا يَشْعُرُونَ ۚ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُفِعُوا عَلَى النَّارِ لَمَا رَأَوْا إِلَّاءَ الْيَتِيمَ النَّارِيَّةَ

و چه حس نمی کنند و اگر تری پس کسی که از دستند بر آتش پس گویند کاشش ما بر کرده اند و میشدیم و تکدی میکردیم

وَأَنَّ كَذِبَ بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَكْفُرْ أَجْرُهُ عَلَىٰ رَبِّكَ وَسَاءَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ وَمِنْهُمْ

و آنکه کذب است بر بینه های آشکار و بدتر است که ایشانرا از دستند و طوفانند و گفتند میت آن که زندگان

ع

نصف الخلق

فانما انزلنا من السماء ماء فاحيا به ما يشاء من الحيوانين وانا انزل من السماء ماء فاحيا به ما يشاء من الحيوانين وانا انزل من السماء ماء فاحيا به ما يشاء من الحيوانين

فانما انزلنا من السماء ماء فاحيا به ما يشاء من الحيوانين وانا انزل من السماء ماء فاحيا به ما يشاء من الحيوانين وانا انزل من السماء ماء فاحيا به ما يشاء من الحيوانين

لَآئِهٖ يُخْزِنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ

بدرستی که اندوختنک میسازد ترا آنچه میگویند پس درستی که ایشان میگویند بیکدیگر ترا و لکن ظالمین آیات خدا

يَجْدُونَ. وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرًا وَعَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَأَوْذُوا حَتَّىٰ

یابدند و حقیقت میگویند که رسولا نیز بودند پیش از تو پس صبر کردند بر آنچه که میکردند و اذیت شدند تا

آتاهم نصرًا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَ لَنَا مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ

آید ایشانرا نصرت و دینت تبدیل کند و کلمات خدا را و حقیقت که آید ترا از پیغمبر مرسلان

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ وَ

و اگر چه بزرگ است بر تو اعراض ایشان پس اگر توانی اگر چه بیستی در زمین

سُلْكًا فِي السَّمَاءِ فَأَيُّهَا يَا أَيُّهُمُ اللَّهُ يُجْعِلُهُمْ عَلَى الْمَدْيِ فَلَا تَكُونُ مِنَ

سزدانی در آسمان پس چاره ایشانرا عارضی و اگر چه هست خدا هر آنچه بخواهد بگرداند ایشانرا بر چاهت پس مابش است از

الجاهِلِينَ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ تَرْتَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ

بجاهلان جز این نیست که اجابت میکنند آنها که میشنوند و مردگان بر وی میفرستد ایشان خدا پس سومی و بر گرداند ایشان

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِن

و گفتند چرا نازل نماند بر او علامتی از پروردگارش بگو درستی که خدا تواناست بر اینکه ذراتش را نازل کند و لکن

أَكْرَهُمُ لَا يَعْلَمُونَ وَمِمَّا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا

اگر ایشان نمیدانند و دینت از جنین در زمین و در پرند که میبرد و در بالش

أَمْ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ تُرَىٰ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُخْشَوْنَ وَالَّذِينَ

اگر استی که جدا شدیم شما عزیزتر کردیم در کتاب از چیزی که میبینید که پروردگارشان محترم خواهند شد و آنانکه

كَذَّبُوا يَا أَيُّهَا النَّاصِحُونَ فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ نِشَاءِ اللَّهِ يُضِلُّهُ وَمَنْ نِشَاءِ جَمَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ

بگرددند آیاتهای در انشاء و نکات در تاریکیها که بخواهد خدا اضلال بکند او را و کسی که بخواهد بگرداند او را بر صراط

مُسْتَقِيمٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْزَلْنَا عَذَابَ اللَّهِ فِي السَّاعَةِ أَغَيْرُ اللَّهِ نَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ

برست برست چه بترسید که اگر آمد عذاب خدا و آنساعت قیامت ایضا خدا را بخوانید اگر بترسید

صَادِقِينَ هَبْ إِيَّاهُ نَدْعُونَ فَيَكْسِفُ مَا نَدْعُونَ إِلَيْهِ إِزْشَاءً وَنَسْتُونَ مَا تَشْرِكُونَ ه

برست کردن که او را خواهد خواند پس بر او از شما آنچه را بخوانید این اگر خواسته باشد و فراموش میکند آنچه را شریک نمائید

لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبِاسِ وَأَلْضَرُّوا لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ه فَلَوْلَا

حقیقت فرستادیم ایشانرا پیش از تو پس گرفتیم ایشانرا سختی در بجزای باشد که ایشانرا تضرع نمایند پس چرا

ذُجَّانَهُمْ بِأَسْنَانٍ ضَرَعُوا وَلَكِنْ قَسَبَ فُلُوحِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ه فَلَمَّا

بگرددند ایشانرا ستمی و تضرع کردند و لکن ستم شد در ایشان آواز ایشان کرد در ایشان شیطان آنچه را بودند میگردند پس چون

سَمُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَخَنَّا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرَجُوا عَنْهَا أَوْ تَرَأَوْا أَحَدًا مِنْهُمْ

فرمودند که آنچه را تذکره شده بود بر ایشان در هر امری بر ایشان در هر امری شایسته آنچه را آمدند که غیر ایشانرا

بَعَثَ فَإِذَا هُمْ مَبْهُوسُونَ ه قَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ه

نماند پس در این مقام ایشانرا زده ان پس بریده شد و نماند که در هر یک

ظلم کردند و ستمی کردند از پروردگاری که عالمیست

أَنْظِرُوا إِلَىٰ يَوْمِئِذٍ إِذَا أُنزِلَتِ السَّمَوَاتُ بِسُحُوبٍ مِّنْ قَبْرِ عَذَابٍ مُّهِينٍ
 بگردانند چون فرمی آورد و درسدش بدشتگردان هرانه آسمانست برای کرده که مسکوند و گردانند
 لِلَّهِ شُرَكَاءُ الْجِنُّ وَخَلَقْنَاهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 برای خدا شریکان از جن و انس را در تراشیدند برای او پسوان و دختران بدون علمی دانم ناک بودش و در تراشیدند
 بِصِفْوْنَ هـ بِدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ صَاحِبَةَ مَخْلُوقٍ
 وصف میکنند عفت آفریننده آسمانها و زمین کجا باشد بر او را فرزند و نماند او را زنی و انس بد
 كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هـ ذَلِكَ لِكُلِّ رَبٍّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 همه چیز را و او همه چیز دانست است خدا پروردگار است الهی که او آفریننده همه چیز
 فَاعْبُدْهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ هـ لَّا تَدْرِكُهُ الْبِصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبِصَرُ وَهُوَ
 پس برستند از او و همه چیز دانست در نیاید او را دیده و او همه چیز دیده و او را
 هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ قَدْ جَاءَكُمْ بَصُرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا
 لطف آگاه تحقیق دشمنان نشانها را از پروردگارتان پس لیکه نباشد پس باشد برای خودش کسی که گوشه پس بر او است
 عَلَيْكُمْ حَفِظَاهُ وَكَذَلِكَ نَضْرُفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا أَدْرَسَتْ وَلَيْسِنَّهُ لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ هـ
 من بر شما نگاهدارم و همین سیکر دانم است را و تا بگویند درس خوردی و برای آنچه بیان کردیم برای همه که میدهند
 اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ هـ وَلَوْ شَاءَ
 پروردگارت آنچه وحی کرده شود تو از پروردگار نوشت الهی که او و روی گردان از شرکان و اگر خواست
 اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ هـ وَلَا تَسْتَوُوا
 بود خدا شرک می آورد و نگردانیم ترا برایشان نگاهدارم و نیستی تو برایشان وکیل و دشمن همه
 الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ آتَمَةٍ
 انانریه بخوانند از غیر خدا پس دشنام دهند خدا را از روی نفی بدون علمی همچنین آرایش دادیم برای هر انسانی
 عَمَلِهِمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ هـ وَأَسْمُوا بِاللَّهِ حَمْدًا
 عملشان را پس بسوی پروردگارشان بازگردانند ایشانست پس خبر دهد ایشانرا آنچه بودند که میکردند و سوا کند خوردند خدا سختترین
 أَنبَاءَهُمْ لِيَن جَانَّتَهُمْ آيَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ بِهَا قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ إِلَّا الْآيَاتِ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
 سوا کند که هر انانریه از انانریه ایشانرا آیهی برایشان مسکوند بان کجوز این منت ایشانرا نزد خدا و منت و در نگاه
 أَنهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ هـ وَقَلْبُهُمْ بَاطِنٌ غَافِلٌ لِّمَا هُم بِأَعْيُنِهِمْ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْفَاسِقِينَ
 گردانند تا که چون آمد ایشانرا ایمان می آرند و مسکوندانم در ایشانرا و چشمهاشانرا همین که ایمان نیارند و ندان اول
 مَرَّةً وَتَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ هـ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُم
 بار دو کذرا ایشانرا در زاده رویشان در عصیان و اگر آنچه ما فرودستاده بودیم ایشانرا ملائکه را سخن کرده بود
 الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا يَلُومُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ
 ایشان برده و جمع آورده بودیم برایشان هر چیزی را کرده بودند که ایمان آورند بلکه خواست خدا و لیکن
 أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ
 اکثرشان نادان میباشد و همین گردانیم برای هر نبی دشمنی شیطانهای انس و جن

نورانی
 لا تدرک البصائر
 هو اللطيف الخبير
 ما ربي يتوب اليه
 و يغيب وجهه
 كره و ان
 كره يخاف ان يبين
 و يعلم

و من
 انظر لانا

و لحي

وَمَا يَشْعُرُونَ إِذْ يَأْتِيهِمُ الرِّجْسُ أَذًى وَرِجْسٌ مِّنْ عِندِ رَبِّهِمْ لِيَمْلِكُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۚ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا إِنَّا نُوْمِنُ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا

أُوْتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۗ

صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ فَمَنْ يَرُدَّ اللَّهُ ۗ أَنْ يَهْدِيَهُ

لِيُشْرَحَ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يَرُدَّ ۗ أَنْ يَضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانِمًا

يَقَعْدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَهَذَا صِرَاطٌ

رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۖ فَذُكِّرْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ۚ لَمْ يَدَارُ السَّلَامُ عِنْدَكُمْ

وَهُوَ وَلِيَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ

مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْمَعْ بِغَضَبِنَا يُعِضُّ وَابْعَثْنَا

أَجَلْنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا قَالُوا الثَّارُ مِثْلُكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ

رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۚ وَكَذَلِكَ نُؤْتِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ يَا

مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتَّبِعُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُذِّقُونَكُمْ

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا أَشْهَدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ لِحُجُومِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ

أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۚ ذَٰلِكَ إِنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرِيِّ يَظْلَمُونَ

أَهْلَهَا غَافِلُونَ ۚ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ بِمَا عَمِلُوا أَوْ مَارَبُّكَ يُعَاقِلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ ۚ

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْخَفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ

كَمَا أَنْتُمْ مِنَ الذُّرِّيَّةِ قَوْمٍ آخِرِينَ ۚ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ

بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۚ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا إِنَّا نُوْمِنُ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا

أُوْتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۗ

صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ فَمَنْ يَرُدَّ اللَّهُ ۗ أَنْ يَهْدِيَهُ

لِيُشْرَحَ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يَرُدَّ ۗ أَنْ يَضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانِمًا

قُلْ

أَمَا أَشْمَلْتُمْ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْأَنْثِيِّنَ نَبِيُّنِي يَعْلِمُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَمِنَ

ما آنچه را شستند بر آن رحمتی دو ماده خبر دهید مرا از دو اگر مستند راست گویند و از

الْأَبْلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمَا أَشْمَلْتُمْ

شتر دو و از گاو دو بگو آیا آن دو نر را حرام کردانید یا آن دو ماده را یا آنچه را شستند

عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْأَنْثِيِّنَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ بِهَذَا قُلْ أَظَلُّمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ

بر آن رحمتی دو ماده آیا بودید حاضران هنگامیکه وصیت کرد شما را خدا این پس کیست ظالم از آن قبلیست

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا

بر خدا دروغ را تا گمراه کند مردم را بدون علم بدرستی خدا هدایت میکند کرده ظالمانرا بگوئی

أَجِدُ فِيهَا أَوْحَىٰ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِمَّنْ جَاءَ

یا هم در آنچه وحی فرستاده شد بر من حرام شده بخوردند که بخورند از آنکه آمده است مردار یا خون ریخته

أَوْ كَمَ خَيْرٍ فَلَنْزَعُ رَجُلًا مِّنْ أَوْسَقٍ أَهْلًا لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا

یا گوشت آنرا که بر سبک آن پیدا است قسم که نماند زده شد برای غیر خدا آن پس کیست مضر شد غیر باغی و نه عادی

رَبِّكَ غُفُورٌ رَّحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَ

پس بر سبک برورده و نوازشده رحمت است در آنکه بود شده حرام گردانیدیم بر صاحب ناخن را و از گاو و

الغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ

گوسفند حرام گردانیدیم بر ایشان چربیها را که بر پشت برداشت پشنتاشان یا در دود یا آنچه با چسبند باشد

بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَعْضِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ نَكْتُمُ ذُفَا

با استخوان آن چسب دادیم ایشانرا بسبب فتنان و بد رفتاری که با ما راست گویند پس اگر تکذیب کنند ترا پس بگویم بر او دگر کارها

رَحْمَةً وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَابْرَأْنَاهُ لِلَّذِينَ لَمْ نُؤْتُوا نَسَبًا مِّنْ أُمَّةٍ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ

رحمت رحمت وسیع است و بزرگ داشته میشود عذابش بزرگه کند کاران برودی بسکونید آنرا که شرک آورده اند که

شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن

خواست بود خدا شرک نمی آید و نه پدران ما و نه حرام کردیم هیچ چیزی را از همین تکذیب نکردند آنرا که بودند

فَلَيْسَ حَتَّىٰ ذَا قَوْمٍ أَبْأَسْنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

پس از ایشان تا آنکه چشیدند عذاب ما را بگو ای صفت نزد شما هیچ علمی پس بیرون آید از برای ما اگر بروی میکنند

وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ قُلْ

کارنا و سینه شما که آنرا حکم میکنند بگو پس رخصدار است محبت بالغ پس اگر خواسته بود خدا ما را هدایت کرده بود

هَلَمْ شَهِدْنَاكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَازْشَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُوا مَعَهُ

شما را اهل بگو بیاید شما و ایشانرا آنرا که می بیند مهند که خدا حرام گردانید اینرا پس اگر شهادت دادند پس گواهی بده ایشانرا

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْكَبُ

و پیروی کن خواهشهای آنرا که تکذیب کردند آیاتهای ما را و آنرا که ایمان ندارند با آخرت و آنها پیروی کرده اند

يَعْدِلُونَ قُلْ لَعَلَّوَأَنْتُمْ لَمَّا حَرَّمَ رَبِّي كُفْرًا بِآيَاتِنَا سَيُنَادِ الْمُؤْمِنُونَ سُيُنَادُوا

برابر میکنند بگو بیاید که بخوانیم آنچه را حرام گردانید بر او دگر کارها بر شما بر شما اینکه شرک بدانید با او چسبند بر او

وَالَّذِينَ

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ مَحْنُ نَزْرُفِكُمْ وَإِنَّهُمْ وَ

و بوالدین نوحی کردن و نباید کشتند فرزندان را از ترس افلاس باروزی میدهمشمارا و ایضا نژاد

لَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ

بیرامون مکرود کارهای بد را ایجه ظاهر باشد از آن و ایجه باطن باشد و کشتن نفس را که حرام گردید خدا

إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْفَلُونَ ه وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا

مگر بحق آن وصیت شمارا بان باشد که شمارا باید تعقل و بیرامون مکرود مال یتیم را مگر

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْفُرْ

بآنچه آن بهتر است تا برسد بهوش و تمام دو سید یمانه و ترازورا بعد الت کلف میگویند

نَفْسًا لَّا أَوْسَعَهَا وَإِذْ قُلْتُمْ فَأَعِدُوا أَوْ كُنَّا كَانِ ذَا فُرْبَىٰ وَيَعْبُدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ

یعنی مگر حاضرش را و چون بگوئید پس عدالت کنید و اگر چه باشد صاحب قرابت و بعد جدا و فالید است که

وَصَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ه وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

وصیت کرد شمارا بان باشد که شاید کسی بد و در سبک انراست مست راست پس بروی مسد انراست

السَّبِيلَ فَفَرَّقَ بَيْنَكُمْ عَنِ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ه ثُمَّ آتَيْنَا

تکبیر را بهار پس جدا کرد و ایضا شمارا از راهین ایست که وصیت کرد شمارا بان باشد که شایسته کار شود پس دادیم

مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

موسی را کتاب برای تمام بر کسی که نوحی کرد و برای تفصیل هر چه جز را و برای هدایت و رحمت

لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءُ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ه وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوا وَاتَّقُوا

باشد که ایشان بقای پروردگار ایشان ایمان آرند و این کتاب است که فرودستادیم انرا مبرکت پس بروی مسد انراست

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ه أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ

باشد که شمارا رحمت کرده شود ایجه مسا و ایجه که فرودستاده شد کتاب بر دو طایفه پیشتر از

مَبَلِّغِينَ وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسِهِمْ لَعَاغِبِينَ ه أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

ما و در سبک مستم از خودت ان ایجه زمان ما بگوئید اگر که فرودستاده شده بود بر ما کتاب

لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ

برای ما بودیم هدایت یافته از ایشان پس حقیق اد شمارا بیست از پروردگار شما و هدایت و رحمت پس کتب نازل

مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتٍ لِلَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَجِرَى الَّذِي يَصِدُّ فَوْنٌ عَنْ

از آنکه تمذیب کرد اینهای خدا را و اعراض کرد از آنها زودی جز سایه هم انرا که اعراض میگردند از

إِيَّانَا سَوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصِدُّونَ ه هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ

از تنهای ما بد عذابی بسبب بودشان که اعراض میگردند با نظریه میسیرند مگر آنچه بیاید ایشانرا

الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا

آینهای پروردگار تو نفع ندهد به نفسی را ایمان آوردنش که نموده که ایمان آورده باشد از پیش با کس کرده باشد در ایمان

خَيْرًا قُلْ أَنْظِرْ فَإِنَّا مُنْظِرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ فَتَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَالًا سَأَلْتُمُ

خیری بگو مستظر باشید که ما مستظرانیم درستی که آنان که متفرق ساختند دینشان را و بودند گروه بیستی
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ مَنْ جَاءَ

ارایشان در چیزی جز این نیست که ایشان ما خداست پس خبر میدهد ایشان را آنچه کرده اند که میکردند سید آورد
بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرَ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا

بیکبار پس بر او راست دو برابران و یکبار آورد بدی را پس جزا داده میشود و اگر بجهالتش و ایشان
يُظَلَمُونَ ۚ فَلِإِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قِيَمًا مِثْلَهُ آبَرَاهِيمَ

ظهور کرده میشود بگو درستی که من به راستی کرده بودم و کارم بر او راست است دینی درست گنیش آبراهیم
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ فَلِإِن صَلَوَتِي وَسُكُنِي وَنَحْيَايَ وَمَا نِيَّتِي

حق گرای و نبود از شرک آورندگان بگو درستی نماز و عبادتم و زندگیم و در دهم خدا را
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۚ فَلِأَعْتَبِرْ

که پروردگار عا میباید نیست اینها را بر او و باین ماور شدیم و من اول مسلمانانم بگو ای خیر
اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِدُ الرَّحْمَنُ

خدا را بگویم پروردگار و دوست پروردگارم هر چه جزو کس میکند همه نصی کر بر او و بر عیب آورد بر او
وَزْرًا خَرَى تُهَدَىٰ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَجِيئًا ۚ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۚ وَهُوَ

بارگناه و دیگری را پس بسوی پروردگار شما بازگشت شماست پس خبر میدهد شمارا آنچه بودید که در آن اختلاف میکردید و او
الَّذِي جَعَلَ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ

انگه گردانید شما را بطرف او در زمین و برتری داد بعضی را مالای بعضی در مراتب
لِيَبْلُوَكُمْ فِيمَا أُنْتُمْ بِهِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَأَنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ

تا ببارزد به شمارا و آنچه از شما پرسد و در کار تو زود عقوبت است و بدستگیر او ارزنده هر بایست

سُوْرَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ مِنْ ثَلَاثِ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۚ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ فِي صَدْرِكَ حَرَجَ مِنْهُ لِنَذْرِيهِ ۚ وَ

ذِكْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ إِنبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيًّا ۚ

فَلْيَا مَا تَذَكَّرُونَ ۚ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا وَأَمَّا

فَالَّذِينَ كَفَرُوا فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۚ

ظالمان

تو را که
و مولای تو را
و کسی که
مطمانی
نوب
سید
عبد
حضرت رسول علیه السلام
در مورد پرس سوره
بجود حق تعالی بیان و
علیوس ووری افکنده
قیامت آدم و ادرعش
که و کرت ما بخود
عذاب خرت پس شود
و برود و در وقت
و عهد و رسالت
بزرگ آن که
و حق و فضل
قال ایسی
و سلمن و
مع
سزوه
سود
تو را که
و کسی که
مطمانی
نوب
سید
عبد

فَلْيَا مَا تَذَكَّرُونَ

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَفِ
بسم الله الرحمن الرحيم درخت طهرت برایشان عورتهاشان و سرخ نمود بچسباندند برآمد و از برکت

الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّا
بمست و ندا کرد ایشانرا هر دو در گشتن که ای اینی نکردم شمارا از این درخت و بگفتم بر شمارا که

الشَّيْطَانُ لَكَافٍ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۚ فَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
شیطان بر شمارا دشمن است آشکار گفتند بروردگار ما ظلم کردیم بفرمانها ما ترا و اگر نه امز می ما را و بخشنی ما را

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۚ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
بر این با ستم از زبان گارت گفتند و شود بعضی بان بعضی یا دشمن و شما را است در زمین

مَسْفَرًا وَمَنَاعَ إِلَىٰ حِينٍ ۚ قَالَ فِيهَا تُجَمَّونَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَفِيهَا تُخْرَجُونَ ۚ
جای فرار و مایه تعیش تا وقتی گفت در آن زمانه ای مکنید و در آن می میرید و از آن بیرون آورده میشوید

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَاتِكُمْ وَرُءْيَا وَلِبَاسَ التَّقْوَىٰ
ای سران آدم مخصوص فرود فرستادیم بر شما پوششی که بپوشد خوار نمایی شمارا و سستی بر چشمه های

ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكُمْ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذَكَّرُونَ ۚ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
آن است از این آیه های خداست باشد که شیطان بپوشد ای سران آدم ساعد که بپوشد شمارا شیطان

كَمَا أَخْرَجَ آبُوبَكْرٍ مِنَ الْجَنَّةِ يُزْعِ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا أَنَّهُ
بسیار بخیر بیرون کرد و از این شمارا زینت برینند از ایشان رخساران تا نمازید ایشانرا عورتها شمارا بدیدند

يُرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِمَّنْ جِئْتُمْ لِأَنْزَلْتُمْهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
را دمی بسید شمارا او فرزندانش از جا بیدار می بسید شمارا برستی که ما کردیم شیطانرا دشمنان بری کسانی ایمان

يُؤْمِنُونَ ۚ وَإِذْ أَعْلَوْا فَاحْشَهُ فَالَوْ أَوْجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمْرًا بِهَا قَلِيلٌ
می آمد و چون گشتند کار بدی را گویند یا فستردیم بران بد را ما ترا و خدا امر کرد ما را بران بگو

إِنَّا لِلَّهِ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ أَمْرٌ رَبِّي بِالْقِسْطِ
بدرستی که خدا امر میکند بدی با سبک گویند بر خدا آنچه را نمیدانید بگو امر کرد بروردگار برین

وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَبَدًا لَّكُمْ
بهدل و راست روی و بیست نمازرا نزد هر مسجدی و بخوانید او را خالص دارندگان برایشان بر این است که بگفتند

تَعُودُونَ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
آفرید شمارا خود خواسته کرد و روی را هدایت کرد و گروهی را جان کرد که ثابت کرد بر ایشان که امری را بد رستی که ایشان کردند شیطانان

أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ۚ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ
دشمنان از غیر خدا دیدند شد که ایشان هدایت یافتند ای سران آدم بردارید زینتتان را

عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۚ قُلْ مِمَّنْ حَرَّمَ
نزد هر مسجدی و بخورید و بیاشامید و اسراف مکنید بد رستید او دوست کنید و اسراف کنندگان را بگو که حرام

زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتُ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي
کردارانه زینت خدا را که بر آورده است برای بندگانش و پاکیزه را از روزی بخوان برای کسی باشد که ایمان آورده

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَذَلِكَ آيَاتُ اللَّهِ لِقَوْمٍ يُدْعُونَ
و این است آیه های خدا را برای گروهی که خوانند

بسم الله الرحمن الرحيم

فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا الْإِقَاءَ يَوْمَهُمْ هَذَا وَمَا كَانُوا يَأْتِيَانِي يَسْجُدُونَ ه وَ

پس امروز منسوف میگردانم ایشان را همچنانکه او سرش کردند ملاقات روز شان از این بودد. باجمعی مگر انکار میورزیدند

لَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَضَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ه هَلْ

تجشوق دادیم ایشانرا کتابی که بر او فرستادیم از علم هدایت و رحمت بر گروهی ارا که میسر کردند

يَنْظُرُونَ إِلَّا نَاوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي نَاوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ سُورَهُ مِنْ قَبْلُ فَدَحَاكٌ

انتظار میکنند مگر ناویش را روزی که بیاید تا و میس خواهند گفت آنکه فرمودش کردند از پیش تجشوق آمدند

رَسُولٌ رِيئًا بِالْحَيِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ فَيَسْأَلُونَكَ أَلَا نُزِدُ فَعْمَلٌ غَيْرَ الَّذِي

سولان پروردگار ما بحیثیست ایما شد بر ما از بیسج از سفیان پس شفاعت کنند ما را یا بر گردانید شویم پس نمیخیزد آنچه بودیم که

كَانَ نَعْمَلُ فِدْ خَيْرًا وَأَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْرُونَ ه إِنَّ رَبَّهُمُ اللَّهُ

میسر دیم تجشوق بیان کردند در فضیلتشان و کم ش از ایشان آنچه بودند که دروغ میسند بدستیکر پروردگار شما خدا

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ه

انکه استمد سماوات و زمین را در شش روز پس استوال شد بر عرش

يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْخَرَاتٌ بِأَمْرِهِ

سپوشانند پرده شب روز را که سپید از اشکاب گمان واقاب را و ماه او نجوم را مسخر شد با امرش

الْأَلَهُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ه ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُضُوعًا

انگاه باشد که اوراست خلق و امر بزرگست حمد پروردگار عالمان تجواید پروردگار تا از از راه صحت و شفا

وَأَنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ه وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا

درستند او دوست مدار از حد که در آنرا و فساد کنند در زمین بعد از اصلاحش و تجواید در ارض

وَطَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ه وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ كَثِيرًا

و امید بدرستیکر رحمت خدا نزدیک است بر سیکو کاران داوست انکه میفرستد بادها را بنا بر است

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَتْ سَحَابًا نَقَلْنَا لَكَ سَفْنَاهُ لِيَكْدِي مَيْتًا فَانزِلْنَاهُ

درمندان میان دو دست تجشوق تا چون بر دارد ابر کران باد را بر ابر برای هدای برده پس فرود میسند

الْمَاءَ فَآخِرُ جَنَابِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

بان آب را پس سپردن از هر جان از هر ثمره پس چون می آید بر او برده ما با باشد که شما سید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاثَةً بِأَذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَجَسًا

و بلد پاکیزه بیرون می آید نباتش باذن پروردگارش و آنچه بلبه نباشد می آید بیرون مگر اندک نجس

كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُشْكُرُونَ ه لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

همچنین میگردانیم ایما را برای گروهی که شکر میکنند تجشوق فرستادیم نوح را بسوی قوس

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

پس گفت ای قوم پرستند خدا را نیست بر شما را هیچ خدائی جز خدا و بدستیکر من بستم بر شما از عذاب

يَوْمٍ عَظِيمٍ ه قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ه قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ

روز بزرگ گفتند جمعی از قوس بدرستیکر ما می بینیم ترا در گمراهی آشکار گفت ای قوم نیست

انکه استمد سماوات و زمین را در شش روز پس استوال شد بر عرش
سپوشانند پرده شب روز را که سپید از اشکاب گمان واقاب را و ماه او نجوم را مسخر شد با امرش
انگاه باشد که اوراست خلق و امر بزرگست حمد پروردگار عالمان تجواید پروردگار تا از از راه صحت و شفا
درمندان میان دو دست تجشوق تا چون بر دارد ابر کران باد را بر ابر برای هدای برده پس فرود میسند
بان آب را پس سپردن از هر جان از هر ثمره پس چون می آید بر او برده ما با باشد که شما سید
و بلد پاکیزه بیرون می آید نباتش باذن پروردگارش و آنچه بلبه نباشد می آید بیرون مگر اندک نجس
همچنین میگردانیم ایما را برای گروهی که شکر میکنند تجشوق فرستادیم نوح را بسوی قوس
پس گفت ای قوم پرستند خدا را نیست بر شما را هیچ خدائی جز خدا و بدستیکر من بستم بر شما از عذاب
روز بزرگ گفتند جمعی از قوس بدرستیکر ما می بینیم ترا در گمراهی آشکار گفت ای قوم نیست

تو را که استمد سماوات و زمین را در شش روز پس استوال شد بر عرش
سپوشانند پرده شب روز را که سپید از اشکاب گمان واقاب را و ماه او نجوم را مسخر شد با امرش
انگاه باشد که اوراست خلق و امر بزرگست حمد پروردگار عالمان تجواید پروردگار تا از از راه صحت و شفا
درمندان میان دو دست تجشوق تا چون بر دارد ابر کران باد را بر ابر برای هدای برده پس فرود میسند
بان آب را پس سپردن از هر جان از هر ثمره پس چون می آید بر او برده ما با باشد که شما سید
و بلد پاکیزه بیرون می آید نباتش باذن پروردگارش و آنچه بلبه نباشد می آید بیرون مگر اندک نجس
همچنین میگردانیم ایما را برای گروهی که شکر میکنند تجشوق فرستادیم نوح را بسوی قوس
پس گفت ای قوم پرستند خدا را نیست بر شما را هیچ خدائی جز خدا و بدستیکر من بستم بر شما از عذاب
روز بزرگ گفتند جمعی از قوس بدرستیکر ما می بینیم ترا در گمراهی آشکار گفت ای قوم نیست

بِذَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أَلْبِغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي

بسم الله الرحمن الرحيم ای ای که ای و لیکن من رسول از پروردگار عالمیان بیاورم رسالتی پروردگارم

وَأَنْصَحُكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَوْعِجِبْمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ

و نصیحت میکنم و میدانم از خدا آنچه را نمیدانید ای عجب و استعجاب که آمد شمارا ذکری از پروردگارتان

عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَبْنَاهُ

بر روی از شما تا برساند شمارا تا بترسید و باشد که شمارا رحمت کرده شود پس تکذیب کردندش پس نجات دادیم او را و انرا که بود با او دشمنی و عجز کردید همه انرا که تکذیب کردند ایشان را و بر سبیل انهارا بودند گروه

وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا

و دیگران را و انرا که بودند در کشتی و عجز کردید همه انرا که تکذیب کردند ایشان را و بر سبیل انهارا بودند گروه

عَمِينَ ۚ وَالْيَاقَانَ إِذِ احْتَمَىٰ بِوَجْهِهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَخَاهُ هُوْدٌ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ

گوران و بعد از او در کشتی بود گفت ای قوم بترسید خدا را نیست مر شمارا هیچ خدای

غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۚ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُوكَ فِي

بجز او ای بس ترسید گفتند این گروه که کافر بودند از قومی بدتر است که ما می بینیم ترا در

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۚ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ

گمراهی و بدتر است که من سیرم ترا از دور و غولیان گفت ای قوم نیست با من گمراهی و

لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أَلْبِغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ مِنْ

لیکن رسول از پروردگار عالمیان بیاورم رسالتی پروردگارم و منم ترا ناصح از پروردگارم

أَوْعِجِبْمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا أَنْجَلَكَ

ای عجب و استعجاب که آمد شمارا ذکری از پروردگارتان بر روی از شما تا بترسید و یاد کنید منم ترا و انرا که

خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ

خلفه از بعد قوم نوح و انرا و شمارا در خلق زیادتی پس یاد کنید نعمت های خدا

هزین

الأرض بعد إصلاحها ذلکم خیر لکم إن کنتم مؤمنین . ولا تغدوا

زمین بعد اصلاحش ان بهتر است برای شما زمیند و متشبهه

بكل صراط توعدون . وصدون عن سبیل الله من امن به وبتغونها عوجا

بهر راهیکه سقیم و معیبه بازواریه از راه خدا کسی را که ایمان آورد و با عوج و کجی راه

و اذکروا اذکنتم قلیلا فکثرکم وانظروا کیف کان عاقبة المفسدین . و

و یادکنید مسیحی بیکه بودید اندک پس بسیار گردانید شما را پس پسندید که چگونه باشد عاقبت مفسدان و

ان کان طائفة منکم ائمنوا بالذی ارسلت به و طائفة لم تؤمنوا فاصبروا

اگر باشد طایفه ای رسما که ایمان آورد و باشد باقی فرستاده شد ممان و طایفه که ایمان نیاورد و باشد پس

حتى يحکم الله بیننا و هو خیر الحاکمین . قال الملاء الذین استکبروا من قری

تا حکم کند خدا میان ما و او است بهترین حکمکنندگان کعبه ان جمعی که سرکش گردیدند از قریه

لخرجتک یا شعیب و الذین امنوا معک من قریبتنا اولعودت فی ملتنا قال

برایند بیرون کنی شعیب و ایمان آوردند با تو از قریه ما با کلمه بازگردید در کیش ما گفت

اولو کما کارهین . فدا فریتنا علی الله کذبا ان عدنا فی ملتکم بعد اذ جئنا

در آنچه دوست داریم ما خوش دارند که ما جفتیم به شما چشم رست در وضع اگر برگردیم در در کیش شما بعد از آنکه جئت

الله منها و ما یکون لنا ان نعود فیها الا ان یشاء الله ربنا و سیر ربنا کل

را خود ما را از آن و نباشد ما را که برگردیم در آن مگر آنکه خواهد خدا برود و کار ما را خواهد کرد

شیء علی الله نؤکلنا ربنا افح بیننا و بین قومنا بالحق و انت خیر الفاحین

برود و کار ما هر چیزی را از راه علم بر خدا توکل کردیم برورد کار ما علم بین ما و میان قوم ما سخن در حق است بهترین حکمکنندگان

و قال الملاء الذین کفروا من قومیه لئن اتبعم شعیبا انکم اذا الخاسرون

و گفتند آن جمعی که کافر بودند از قریه شعیب را دیدیم که شما در این هنگام زیان

فاخذتمم الرجفة فاصبحوا فی دارهم جاہلین . الذیر کذبوا شعیبا کاذبا

کار اندیش گرفت ایشان را از وی سبب پس گشتند در خانه کاذب و کاذب کذب کردند شعیب را کاذبا

لم یغنیوا فیها الذین کذبوا شعیبا كانوا هم الخاسرین . فقولی عنهم و قال

نموند در آنجا آنکه کذب کردند شعیب را بودند ایشان از زبان کاران پس روی گردانید از ایشان گفت

یا قوم لقد ابلغتکم رسالای ربی و صحت کلمتکم فکیف اسی علی قوم

ای قوم جفتین رسیده و شمارا رسالتی است برورد کار ما را و صحت کردم در شمارا پس چگونه اندوه خوردم بر گروه

کافرین . و ما ارسلنا فی فریة من نبی الا اخذنا اهلها بالباساء و الضراء

کافران و نفرستادم در فریة هیچ نبی را مگر آنکه گرفتیم اهل آن را بد و سختی در بخوری

لعلهم یضرعون . فربذ لنا مکان التیة الحنة حتى عفاوا و اذ اقدست

باشد که ایشان نضرع کنند پس بدیدیم جای بدی را بخوبی تا بسیار شدند و عشتند جفتین سر کرد

الابناء الضراء و التراء فاخذناهم بقره و هم لا یسعون . ولو ان اهل

بدران ما را در بخوری و راحت پس گرفتشان آشکاره و ایشان بنداستند و اگر آنکه اهل

الفرقان

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ هَ وَقَالُوا مَهْمَا نَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنُحَرِّقَهَا بِمَا نَحْنُ لَكَ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ هَ وَقَالُوا مَهْمَا نَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنُحَرِّقَهَا بِمَا نَحْنُ لَكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ هَ وَقَالُوا مَهْمَا نَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنُحَرِّقَهَا بِمَا نَحْنُ لَكَ

بِمُؤْمِنِينَ هَ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ

بِمُؤْمِنِينَ هَ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ
بِمُؤْمِنِينَ هَ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ

آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا بِحُجُومِينَ هَ وَلَمَّا وَضَعَتْ عَلَيْهِمُ الرِّجْزَ

آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا بِحُجُومِينَ هَ وَلَمَّا وَضَعَتْ عَلَيْهِمُ الرِّجْزَ
آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا بِحُجُومِينَ هَ وَلَمَّا وَضَعَتْ عَلَيْهِمُ الرِّجْزَ

فَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَتَكُنَّ مِنْ عَنَّا الرِّجْزَ مُؤْتَمِنَةً

فَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَتَكُنَّ مِنْ عَنَّا الرِّجْزَ مُؤْتَمِنَةً
فَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَتَكُنَّ مِنْ عَنَّا الرِّجْزَ مُؤْتَمِنَةً

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ نَبِيًّا سَرِيًّا هَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى آجَلٍ هَمَّ

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ نَبِيًّا سَرِيًّا هَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى آجَلٍ هَمَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ نَبِيًّا سَرِيًّا هَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى آجَلٍ هَمَّ

بِالْغُفْرِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ هَ فَانفَعْنَا مِنْهُمُ فَغْرَفْنَا لَهُمْ فِي آيَاتِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

بِالْغُفْرِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ هَ فَانفَعْنَا مِنْهُمُ فَغْرَفْنَا لَهُمْ فِي آيَاتِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
بِالْغُفْرِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ هَ فَانفَعْنَا مِنْهُمُ فَغْرَفْنَا لَهُمْ فِي آيَاتِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ هَ وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْضَعُفُونَ مُشَارِفًا

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ هَ وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْضَعُفُونَ مُشَارِفًا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ هَ وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْضَعُفُونَ مُشَارِفًا

الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَأَمَّتْ كُلُّهَا رِبِّكَ الْحَسَنَى عَلَى بَنِي

الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَأَمَّتْ كُلُّهَا رِبِّكَ الْحَسَنَى عَلَى بَنِي
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَأَمَّتْ كُلُّهَا رِبِّكَ الْحَسَنَى عَلَى بَنِي

إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا

إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا
إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا

رجع

تَبِعَ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۚ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ انرني نظر

تبع سبیل مفسدین و لما جاء موسی لمیقاتنا و کلمه ربه قال رب انرني نظر

النَّيْكَ قَالَ لَنْ نُرَانِي وَلَكِن نُنظِرُكَ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَفْزَرَ مَكَانَهُ فَسَوْفَ

النیک قال لن نرانی و لیکن انظر الی الجبل فان استفزر مکانه سوف

نُرَانِي فَلَمَّا نَجَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعْفًا فَلَمَّا آفَاك

نرانی فلما نجی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صعفا فلما آفاک

سُبْحَانَكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى

سبحانک ثبنت الیک و انا اول المؤمنین قال یا موسی انی اصطفیتک علی

النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ۚ وَكُنْتُمْ

الناس برسالتی و بکلامی فخذ ما اتیتک و کن من الشاکرین و کنتم

لَهُ فِي الْأَوْجِاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَنَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ

له فی الواجه من کل شیء موعظة و تفصیلا لکل شیء فخذها بقوة و أمر

قَوْمَكَ بِأَخْذِهَا وَبِإِحْسَانِهَا سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِيفِينَ ۚ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ

قومک باخذها و باحسانها ساوریکم دار الفاسیفین ساصرف عن آیاتی

الَّذِينَ يَنْكَبُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كَلِمَةَ إِلَهِ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن

الذین ینکبون فی الارض بغیر الحق و ان یروا کلمة اله لا یؤمنوا بها و ان

سَبِيلَ الرَّسَدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيْبِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ

سبیل الرسد لا یخذوه سبیلا و ان یروا سبیل الغیب یخذوه سبیلا

بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۚ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

بانهم کذبوا بآیاتنا و کانوا عنها غافلین و الذین کذبوا بآیاتنا و لقاء الآخره

جِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن

جطت اعمالهم هل یحزون الا ما کانوا یعملون و اتخذ قوم موسی من

و کلامه

لوق

وَكَاذِبًا وَيَقْتُلُونَ فَمَا لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ حِسَابٌ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
ما از تو بگردد و کاذب بود پس حساب بر او نیست و مرا در رحمت کن که با کافران مرا با کافران

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَا تَجْعَلْ لِي قَلْبًا مَدِينًا وَلَا تَجْعَلْ لِي قَلْبًا مَدِينًا وَلَا تَجْعَلْ لِي قَلْبًا مَدِينًا
گفت پروردگارا مرا در رحمت کن و نوری رحمت کن که در رحمت کن که در رحمت کن که در رحمت کن

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ
بدینند آنکه گرفتند کوسال را بزودی برسد آن بسیار عجل از روزه ایشان و عواری در نزد کسی

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْسِدِينَ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
و همچنین جزا میدهم فاسقان را و آنکه کردند بدیها پس توبه کردند از بعد آنها و

آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ
گرفتند پس سبک برد و در کت از بعد آن از زنده و فریادش و بدون ساکت از موسی غضب

أَخَذَ الْأَلْوَاحَ فِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَهْتَدُونَ
گرفت لوحها و در نوته آنها بود هدایت و رحمت برای آنکه از او راه و کارشان سبک شد

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا أَلِيمًا قَلْبًا أَخَذَ نَهُمُ الرَّجْعَةَ قَالَ
و برگزید موسی از قبیله هفده نفر را برای برقراری مابین چون گرفت ایشان را صاعقه گفت

رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَآيَاتِي أَهْلَكْتَهُمْ أَفَعَلَ السُّفَهَاءُ أَمْثَلَانِ
پروردگارا اگر خواهی از پیش از آیههای من از بین ببری آنها را و مرا هم از بین ببری و آنکه از بین ببری و آنکه از بین ببری

هِيَ الْأَمْنِيَّتُكُ نُضِلُّ بِهَا مَنْ نَشَاءُ وَنَهْدِي مَنْ نَشَاءُ أَنْتَ وَلِيَّتَا غَفِرْ
این لوحهای تو اضلال میکند یا هدایت میکند از راهی و هدایت میکند از راهی و هدایت میکند از راهی

لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَكَتَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَرَبِّ
ما را و رحمت کن ما را و توبی بهترین آمرزندگان است و توبی بهترین آمرزندگان است و توبی بهترین آمرزندگان است

الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا نَالِكُ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
آخرت و در سبک ما باز گشت کردم هر که خواهم عذابم بر هر کس از آنکه میخواهم و رحمت من گنجایش دارد

كُلِّ شَيْءٍ فَسَا كُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا
همه چیز را پس بر روی منوسیم از برای آنکه بر سر کاری میکنند و میدهند زکوة را و آنکه ایشان با نشانیها

يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
یگروند آنکه پیروی میکنند از رسولی در آنکه سبقت است از آنکه سبقت است از آنکه سبقت است

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
زود ایشان در تورات و انجیل از سبقت ایشان از یعقوب و نهی میکند از سبقت و

يَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْجَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ
حلال میکند برایشان پاکیزه را و حرام میکند برایشان بدمد بارها و فرو میگذاورد برایشان بارها را از او عملی که

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوا وَنَصَرُوا وَاتَّبَعُوا التَّوْرَةَ الَّتِي
بود برایشان پس آنکه ایمان آوردند با او و عظیم کردند او را و یاری کردند او را و پیروی کردند از او را

ع

انزل معه اولئك هم المفلون ه قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم
 جميعا الذي له ملك السموات والارض لا اله الا هو يحيي ويميت فآمنوا
 بالله ورسوله النبي الامي الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم
 تهتدون ه ومن قوم موسى امه يهدون بالبحر وبه يعدلون ه و
 قطعناهم اثني عشره اسباطا امما ووحينا الى موسى اذا استفسه قومه
 ان اضرب بعصاك الحجر فانجست منه اثنتا عشره عينا فذعلم كل
 اناس مشربهم وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن والسوى كلوا
 من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون ه واذ قيل
 لهم اسكنوا هذه القرية واكلوا منها حيث شئتم وفولوا حظا وادخلوا
 الباب سجدا نغفر لكم خطيئكم سنزيد المحسنين ه فبدل الذين ظلموا
 منهم قولا غير الذي قيل لهم فارسلنا عليهم رجلا من السماء وبها كانوا يظلمون
 وسئلهم عن القرية التي كانت حاضرة الحجر اذ يعدون في السبت اذ انهم
 جيتانهم يوم سبئهم شرعا ويوم لا يسبون لا تأتهم كذلك نبأهم ما كانوا
 يفسقون ه واذ قالت امه منهم لم تعظون قوما الله مهلكهم او معذبهم
 عذابا شديدا فالوا معدن الى ربكم وعلهم يتقون ه فلما نسوا ما ذكروا
 به انجنا الذين ينهون عن سوء واخذنا الذين ظلموا بعذاب بئس بما

كانوا

كَانُوا يُفْسِقُونَ ۚ فَلَمَّا عَوَّعْنَا عَنْ مَا يُرَوِّجُونَ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

و نشان که فاسق میگردند پس چون سرگشته گردیدند از آنچه میروند از آن لغو میروند تا آنکه بشودند فاسقین

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْفَيْمَةِ ۚ مِنْ لَيْسُوا بِمَنْ سَاءَ الْعَذَابِ

و هنگامیکه اعلام نمودی بر روزگار است که بر این جمعی بفرستد در آستانه کار روز قیامت کسی را که بد است از آنجا که بد است

رَبِّكَ لَسَرِيعَ الْعِقَابِ ۚ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ وَقَطَعْنَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَمَاطًا

بر روزگار تو هر چه از خود عطا هست و بدستگیر او هر چه از خود هر است جدا جدا را جدا جدا میماند و زمین

مِنْهُمْ الصَّالِحِينَ ۚ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَا لَهُمُ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ

بعضی را باشند صالحان و بعضی را غیر از آن و از سزاواران ایشان را خوب و بدیها مانند ایشان

يَرْجِعُونَ ۚ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا

بازگشت کنند پس مانند آن بعد ایشان ما خلف از آن میراث گرفته اند که برای سبکند

الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفِرُ لَنَا وَإِنَّا بِئْسَ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُونَ ۚ أَلَمْ يَأْخُذُوا

ادنی و میگویند بزرگوار میماند ما را و اگر ما را ایشانرا مشایخ میمانند میگردند آیا گرفتند

عَلَيْهِمْ مِثْلَ الْكِتَابِ ۚ إِن لَّا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْهَيْبَةُ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالَّذِينَ

بر ایشان همان کتاب که گویند بر خدا که هر که از آن خوانده اند آنچه در آنست و سزاوار

الْآخِرِينَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ وَالَّذِينَ يُسَكِّنُونَ بِالْكِتَابِ وَ

آخرت بهتر است برای آنکه میترسند از ما پس در حق ما باید تعقل و آنکه کتاب میخوانند

أَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّا لَنَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۚ وَإِذْ نُنْفِئُ الْجَبَلِ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ

بر پای داشتند نماز را بدستگیر ما ضایع شد اجرم بر مصلحان را و هنگامیکه بلند کردیم کوه را بالای ایشان گویا کوهان سبک

وَضَوْأٌ أَنَّهُ وَارِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ

و در کوهان بردند کوه فرو دادیم است ما نشان بگردانید و دادیم شش بار بقوت و ما گفتند بخوار است با شد که کتاب بر زمین کاروان

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۚ

و هنگامیکه گرفت بر روزگار تو از بنی آدم از پشت نشان فرزندان ایشان و گواه گرفت ایشان را بر خود ایشان

السُّبْحَ بِرَيْبِكُمْ ۚ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن نَقُولُوا إِنَّمَا أَتَيْنَاكُم بِقَوْلٍ مِّنْ لَّدُنكَ فَانفِرْ

که ای ما میترسیم بر روزگار شما گفتند اری گواه شدیم بسوا و بگویند و در تمامت بدستگیر ما بودیم از این عاقلان

أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ الْبَاطِنُ مِن قَبْلُ وَكَانَ ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَهْلِكُمَا

یا بگویند جز این نیست که شرک آوردند بدان ما از پیشین و بودیم با فرزندان از بعد ایشان ای پس هلاک میکردانی

فَعَلِ الْمُظْلِمُونَ ۚ وَكَذَلِكَ نَفْضِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۚ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ

با آنچه کردیم سزاواران و همچنین تفصیل میدهم ایشانرا و باشد که ایشان بازگشت کنند و بخوان بر ایشان

نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَخَفَّ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ۚ

چند کسی که دادیم او را آیات ما را پس بیرون می آمد از آنها از بی رفت او را شیطان پس شد از گمراهان

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَا بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ

و اگرخواستیم بودیم هر آنچه برتری میدادیم او را ولیکن او اقامت کرد زمین و پیروی کرد خواهشش پس مثلش چون مثل

الكلب ان يحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين

مک است که از کتف بکین را در میان بر او نهاده و او بکین از پس این بر او نهاده آن مثل قوم است که

كذبوا باياننا فافض الفص لعلمهم يتفكرون ه ساء مثل القوم الذين

مک است که با ما کذب کردند و ما را با کذب از علم خود محروم کردند و بداند که این قوم است که

كذبوا باياننا وانفسهم كانوا يظنون ه من يهدي الله فهو المهتدون

مک است که با ما کذب کردند و خودشان را راه را می بینند کسی که هدایت کند او را هدایت می کند

يضلل فاولئك هم الخاسرون ه ولقد ذرانا لجهنم كثيرا من الجن والانس

کسی که گمراهان کرد پس ایمانه آنها را بیان کردیم و ما را از جهنم بسیار از جن و انس

هم قلوب لا يفقهون بها وهم اعين لا يبصرون بها وهم اذان لا يسمعون بها

که مرا از نوازش آسمانی که می شنیدند ما را در ایشان است چه کسی شنید ما را که گوشه ای سود ما

اولئك كالانعام بل هم اضل واولئك هم الغافلون ه ولله الاسماء الحسنى فادعوه

عنه چون چهار زبان بگردد ایمان که راه نماند ایمانه آنها را خواندن در خداوند است و باقی می شود پس بخوان

بها وذرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي اسْمَائِهِ سِجْرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ه وَاَمَّا جَلْفُنَا فَمَنْ

باید و آنچه را که در پیش از آنکه سبب باطل بگردد در نامهای او برود می خواند و در آنکه او را می خواند

يَهْدُونَ بِالْحَيِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ه وَالَّذِينَ كَذَّبُوا باياننا سنسندهن جهنم من حيث

گمراهان را هدایت می کند و با حق است و با ما کذب کردند و ما را از جهنم از راه ما

لا يعلمون ه وَاَمَلِيْ لَهُمْ اَنْ كِيْدِيْ مَبِيْنٍ ه اَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوْا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حَيْثُ

نمی دانند و امالی آنهاست که در جهنم است و با ما کذب کردند که مبین صاحب ما را از جهنم

اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مَبِيْنٍ ه اَوْلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللهُ

است او که می بیند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

مِنْ شَيْءٍ وَاَنْ عَسٰى اَنْ يَكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاِيْ حَدِيْثِ بَعْدِ بُوْمِيْنُوْنَ

نمی دانند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

مَنْ يَضِلُّ اللهُ فَاِهَادِيْ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طَعْيَانِمَا هُمْ يَعْمَلُوْنَ ه يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ

کسی که گمراه شود پس هدایت کن او را و بگذر از آنچه می کنند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

السَّاعَةِ اَتَايَنْ مَرْسَمًا فَلَ اِنَّمَا عَلِمَ عِنْدَ رَبِّيْ لَا يُحِطُّهَا لَوْ قَهَرُهَا لَ اَهُوَ ثَقُلَتْ

بیانست بودی خود و در وقت است و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا تَأْتِيْكُمْ اِلَّا بَعْثَةٌ يَسْئَلُوْنَكَ كَاَنْتَ حَتِيْ عَنْهَا فَلَ

در آسمانها و در زمین می آید شما را که با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

اِنَّمَا عَلِمَ عِنْدَ اللهِ وَاَلَيْكُنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ه قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا

بیانست علمان که در خداوند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاءَ اللهُ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا اسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا

در ضری که می کند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

يَسْتَكْبِرُونَ ه وَاَمَّا جَلْفُنَا فَمَنْ يَهْدِيَ اللهُ فَمِنْ اَمَلِيْ لَهُمْ اَنْ كِيْدِيْ مَبِيْنٍ ه اَوْلَمْ يَنْظُرُوْا

نمی دانند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللهُ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مَبِيْنٍ ه اَوْلَمْ يَنْظُرُوْا

است او که می بیند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

مِنْ شَيْءٍ وَاَنْ عَسٰى اَنْ يَكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاِيْ حَدِيْثِ بَعْدِ بُوْمِيْنُوْنَ

نمی دانند و با ما کذب کردند که مبین است و با ما کذب کردند که مبین است

مَنْ يَضِلُّ اللهُ فَاِهَادِيْ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طَعْيَانِمَا هُمْ يَعْمَلُوْنَ ه يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ

مبني

از نماز

اِنَّ يُمِذُكُمْ بِالْفِئَةِ مِنَ الْمَلَكَةِ مُرَدِّفِينَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ اللهُ لِكُلِّ بَشْرٍ لِّظَهْرٍ

رشته را که من دو گشته ام بهاری از ملائکه از پی هم آیند و نگردانند از اینها که باریت و برای المومنین

بِهِ فُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللهِ اِنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ اِذْ نَسِيَكُمْ التَّعَابِ

شود بان و ایشان و بیست مرت که از نزد خدا بدستی که خدا عزیر حکیم است همگامیکه ریش از زمین سار

اَمْنَهُ مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ بِهِ وِيَذْهَبَ عَنْكُمْ رِجْسَ

برای این از او و فرود میگرداند بر شما از آسمان این تا پاک سازد و شما را بان و برود از شما و روست

الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۝ اِذْ يُوحِي رَبُّكَ اِلَى الْمَلَكَةِ

شیطان و تا به بندد بر دلهای شما و ثابت بر داند بان و ما را را همگامیکه وحی میفرماید و برود و کار تو بر

اِنَّ مَعَكُمْ قُتَيْبُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ

ملائکه که من با شما هم پس استوری و پیمانان از ایمان او و نذر بودی اندازم در دلهای ایشان که کافر شدند ترس

فَاَضْرِبُوا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاَضْرِبُوا مِنْهُمُ كُلَّ بَانٍ ۝ ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُوا اللهَ

پس بزنند فون که در غم و بزنند از ایشان همه انحنای این بسبب آنکه ایشان مخالفت کردند

وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِرِ اللهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَلِكُمْ فَذَوْقُوا

نند او رسوش را و کسی که مخالفت کند خدا و رسولش را پس بدستیکه خدا سخت عقوبت است پس بچشد از

وَاَزَلِيكَافِرِيْنَ عَذَابِ النَّارِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و بدستی که برای کافر است عذاب آتش ای ایمان که ایمان آوردند چون طاقان استند آنرا که کافر

رَحْمًا فَلَا تُولُوهُمْ الْاَدْبَارَ ۝ وَمَنْ يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ فَاِنَّهُ اِمْتَحَنٌ قَلْبًا اَوْ

شدند آنهم پس که از انداز ایشان رشتنا و کلمه که و انداز ایشان در آن روز پیشتر را که کرده برای جگ

مُخَيَّرًا اِلَى الْفِتْنَةِ فَعَدَابُ اللهِ وَمَا وَهَّجَهُمْ وَيَسُّ الْمَصِيرَةَ فَلَمْ تَفْقَهُوا

رونده بسوی که روی پس محقق بر گشت بسطی از خدا و جایگاهش جهنم است و بدست جای باز گشت پس بچشد

وَلَكِنَّ اللهَ قَلْبَهُمْ وَمَا رَمَيْتُ اِذْ رَمَيْتُ وَلَكِنَّ اللهَ رَمَى وَاَلَيْسَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ

ایشان را و لیکن خدا گشت ایشان را و انداختی تو و متیکه انداختی و لیکن خدا انداخت و تا غفلت دهد بوسه ترا از

بَلَاءٍ حَسَنَاتٍ اِنَّ اللهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ذَلِكُمْ وَاَنَّ اللهَ مُوَهِّبُ كَيْدِ الْكَافِرِيْنَ ۝

نعمتی خوب بدستی که خدا ایشان را داناست اینست و بدستیکه خدا است که زاننده که کافر است

اِنْ تَسْتَفِيحُوا فَعَدَابُكُمْ الْفَتْخُ وَاِنْ تَنْهَوْا فَاْخِيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَعُوْذُوا نَعُوْذُ وَاَنْتُمْ

اگر فتح میخواستید پس استحقاق شما را فتح و اگر باز ایستد پس او بهتر است برای شما و اگر باز گشت بگنید بگشت

لَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَاَنْتُمْ اَعْمٰی ۝ اِنَّ اللهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و کفایت نمیکند از شما جانخشان چه بر آید و اگر چه بسیار باشد و بدستیکه خدا با شما است ای ایمان که

و در بعضی از این سوره ها
حکیم پس این سوره است
بگردد در روز قیامت
چشمه از رضای آنرا
نیان گشت پس این
فانم را با خود نگاه دارد
همه شادمان و خوشدل
بدرستان نظریه
بگردد

لَا يَعْقِلُونَ هَلْ وَعَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّا سَمِعَهُمْ وَلَا أَسْمَعَهُمْ لَوْلَا أَوْهَامُ مَعْزَمِهِمْ

یازین بجهت و در آنجا بود در ایشان چیزی بر این شنوا دیده بود ایشانرا و اگر شنوا آید بود ایشانرا هر آنکه روی کرده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْجِبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ

بودند و ایشانرا هر آنکه شنوا بود ای احسان را مان آوردند احسان را مانا و رسول را چون بخواند ستارا بر او کرده میکند شمارا و با صدیق

اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَفَلْبِهِ وَانَّهُ إِلَهُ خَشْرُونَ ه وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُضِيقُ الَّذِينَ

حق مایل میشدند و اول او بدستیا دوست که سوسش مشهور میشود و بر او سوزند از فتنه که ترسد البته با آنکه

ظَلُّوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ه وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ

ظلم کرده از شما حق و بد اینست که در سبب حد سخت عقوبت است و با دل کنید منگامیکه شما بودید کم

مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تُخَافُونَ أَنْ يَخْتَفِكُمْ النَّاسُ فَأَوَّاكُمْ وَأْتَدَّكُمْ بِنَصْرِهِ

مستضعفان در زمین بر شما سیدید که بر باید شما مردمان پس حای داد شمارا و تقویت کرد شمارا

وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ه يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْنُوا لِلَّهِ

روزی و دشمارا را بسند استدر شما سگله روی کنید ای احسان که ایمان آوردند خجاست بکنید ما خدا

وَالرَّسُولَ وَتَحْنُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ه وَاعْلَمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ

و بسوس و خجاست بکنید اما شمارا استعما میداد و بد اینست که خرابین نیست که امران را و اولادان

فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَ أَجْرٍ عَظِيمٍ ه يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ

ماست بدستیکه حد روش بر عظیم است ای احسان که ایمان آوردند که هر چیز از خدا سبب کند و ندری شما

فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ه وَادْعُ

ترسی و بسبب زد شما کما ایشان را و بی امر دشمارا و حد صاحب فضل عظیم است و بکنید

بِمَكْرِبِكِ الَّذِينَ يَكْفُرُوا بِالْبَيْتِ الْكَرِيمِ أَوْ يَفْئَلُونَ أَوْ يَمْجُرُونَ وَيَمْكُرُونَ وَمَكْرُ

مکربید با او نیکو کاف تند که صر کند ترا با بسند ترا یا خراج کند ترا و هر سبب کند و بکنید

الزلف

عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَاءِ وَنُصْدِيهٖ فذُرُّوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ إِنَّ

نزد ایستگاه مکر سفید و دست زدن پس بچسبید عذاب را بسبب و آنان که گفته می شود به سبب

الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُفْقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَبِقُوا لَهَا أَنْ تَكُونَ

آنانکه کافر شده اند صرف میکنند اموالشان را تا مانع گشتند از راه خدا پس بزودی صرف خواهند کرد و آنرا که

عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ أَنْ يَمُوتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ هَلْ لِيَمِيرَ اللَّهُ

خدا بود در ایشان حسرت پس مملو میشوند و آنانکه کافر شدند بسوی جهنم محشور میشوند تا جدا سازد خدا

الْحَيْثُ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلُ الْحَيْثُ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ

نایاب را از پاک و مکرر داند نایاب را بعضیش بر بعضی و بر سر همه بگذرد و همه را بر سر

فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ هَلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَنْهَوْا غَيْرَهُمْ

اوراد جهنم آنها اند از این کاران بگو هر آنرا که کافر شدند اگر باز ایستند می آید در ایشان

مَا فَدَّ سَلَفٌ وَأَنْ يَكُونُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْآخِرِينَ هَلْ يُؤْمِنُونَ أَنْ يَكُونُوا

آنچه جمعیت گذشت و اگر برگردند پس بجهنم گذشت طریق پریشانی و بگنجد ایشان از آفات غنم

فَتَنَةٌ وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ بِصِيرَةٍ وَإِنْ

فتنه باشد و دین همه اش برای خدا پس اگر باز ایستند پس در سبب خدا آنچه میکنند بی ناست و اگر

تَوَلَّوْا فَاغْلِبُوا أَنْتَ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَأَعْلُوا أُمَّتَكُمْ

عواصم کنید پس بدانند در سبب خدا مولا می شما خوب مولا میست و خوب ناصر میست و بدانند در سبب آنچه

مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَرَبِّ

عظمت گرفت از چیزی پس در سبب برای خداست پنج کیش و برای رسول و برای صاحب قرابت و یتیمان و در ماندگان بستانان

السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْبَعْثِ

سبیل اگر هستید که ایمان آورده اید خدا و آنچه فرود فرستاد بر بندگان روز مقصد روزی که همه سینه

الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّيَارِ وَهُمْ بِالْعُدُوِّ

دو جماعت و خدا بر همه چیز تواناست همسایگان شما در گران نزدیکی ایشان بودند در گران

الْقُصُوفِ وَالرِّكْبِ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا اخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعَادِ وَلَكِنْ

دور تر و سواران قافل با پیش تر بودند از شما و اگر وعده کرده بودید بر این خلاف میکردید و وعده و سبب

لِيَقْضِيَ اللَّهُ أُمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ

تا بگذرد و خدا امر را که بود کرده شده برای آنکه هلاک شود کسی که هلاک شد از بینه و زنده شود کسی که زنده شد

بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ هَلْ يَكْفُرُ اللَّهُ فِي مَنَامِكُمْ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَادَكُمْ

از بینه و در سبب خدا هر آنچه سبب می دانست همسایگان خود ترا ایشان ترا خدا در خواب آنرا که اگر نموده بود ایشان

كثِيرًا لَفَسَلْتُمْ وَلِنَنْزِعَكُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

بسیار بر این حسرتی کرده بودید و نزاع کرده بودند در آن امر و بس که خدا سلامت داشت در سبب دانست بذات سینه

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذَا التَّفِيقُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّبُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ

و در سبب سبب نمود ایشان را چون هم رسیده اند در چشمهای شما آنرا که کرد و اینده شمار آنرا که در چشمهای ایشان تا جفا آورد خدا

و بشنوا
الزلف

أَمْ كَانَ مَفْعُولًا وَلَوْلَا اللَّهُ لَرُجِعَ الْأُمُورُ بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَمْ يَمُوتُوا

امیر که بود کرده شده و بسوی خدا برگردانند و مشهور است ای کسانی که ایمان آورده اند چون ملاقات کند نوبی با

فَاتَّبِعُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

پس با بسید و یا بسید بعد را بسار باشد که شمارت شود و اطاعت کنید خدا و سوس را و شرع نکنند

مَنْفَسَلُوا وَنَذِبْ رِيحَكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

پس سستی خواهید کرد و خواهد رفت باد شما و سوسید بدستی که خدا با صابر است و می باشد چون

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِطَرَأٍ وَرَبَاءِ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ

آنجا که بیرون آمدند از دیارشان بشادی تمام و انزاد برودان و سبب میگردند از راه حسد و حسد

يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا وَأُذِّنْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لِأَغَالِبَ لَكُمْ

آنچه میکنند محیط است و دستگیر بار است برای ایشان شیطان کردار ایشان را و گفت نیست غالب شما را

الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ آيَةَ الْفِتْنَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ

امروز از مردم و بدتر است که من نیاه دهنده ام شمارا پس چون نمودارشند و فرج برکت بر دو باشد و گفت

إِنِّي بَرِيٌّ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرُونَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

بدتر است که من از شما بدتر است که من می بینم بدتر است که من می بینم از خدا و خدا سخت عقوبت

أَذِيْقُوا الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَوْلًا دِينَهُمْ وَمَنْ يُؤْكَلْ

است که یکدیگر میبلند منافقان و آنانی که بودند در دلهایشان ریش میزد و گردانید ایشان را و ایشان را و سبب توکل میکند

عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ رَحِيمٌ وَلَوْ تَرَى إِذِ يُوَفِّي الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ

بدتر است پس بدتر است که خدا غنی است و اگر می دیدی هنگامیکه قفس میگردند آنانی که فرستند ملائکه

يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَنْبَاءَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ

ضربند بر رویهایشان و بشمارهایشان او بچند عذاب سوزان این بسبب آنچه است که پیش

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

فرستاده استهای شما و بدتر است که خدا نیست بیدار کننده مریدان را چون شیوه آل فرعون و آنانی که بودند پیش از ایشان

كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَاحْذَرُوهُمْ اللَّهُ يَذُّنُ لَكُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ إِتْرَ اللَّهِ قَوْمِي شَدِيدًا لِّلْعِقَابِ هَكَذَا

کافر شدند با آیات خدا پس گرفت ایشان را خدا بچنان ایشان بدتر است که خدا قوی سخت عقوبت

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا لِّتَغْيِرَ أَنْفُسُهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُعَيِّرُوا أَمَا بَانَ لَهُمْ وَأَنَّ

این است که خدا نباشد تغییر دهنده نفسی را که انعام گردانید بر قومی تا آنکه تغییر دهند آنچه را که باشد در دلهایشان

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

و بدتر است که نیکو آید است چون شیوه آل فرعون و آنانی که بودند پیش از ایشان تکذیب کردند با آیات پروردگاریشان

فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَعْرَفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَانُوا ظَالِمِينَ إِنَّ شَرَّ

پس هلاک گردانیدیم ایشان را بچنان ایشان و خرق گردانیدیم آل فرعون را و همه بودند ستمگران بدتر است بدترین

الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِمَّنْ

جستند نزد خدا آنانی که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آورند آنانی که بیان کردی از ایشان

فَسَبِّحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلَمُوا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ اللَّهُ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْرَجِي

پس سبب کنید در زمین چهار ماه و بدانید بر سببک شما مخرجی خواهد کرد خداوند و اینکه خداوند سبب کننده

الْكَافِرِينَ هَ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ

کافران است و اعلام است از خدا و رسول او به مردم روز حج بزرگتر اینکه خدا

بِرَبِّي مِنَ الْمُشْرِكِينَ هَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلُوا أَنَّكُمْ

بیزاری است از مشرکان و رسولش پس اگر توبه کردید پس این بهتر است برای شما و اگر اعراض کردید پس بدانید سبب

غَيْرُ مُخْرَجِي اللَّهِ وَبَشِيرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ آيَاتِهِ هَ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ

شما غیر مخرج کننده خداوند و بشارت ده انرا که کافر شدند بعد از آیات پروردگار مگر آنکه پیمان بستند

مِنَ الْمُشْرِكِينَ هَ لَمْ يَنْفُصُواكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ

از مشرکان پس نقصان نرسانیدند شما را چیزی و در پشت نشاندند بر شما احدی را پس تمام کردند ایشان را

عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ هَ فَإِذَا أَنْتَلَخْتُمُ الْأَشْهُرَ الْحَرَامَ

پیمان است انرا تا مدتشان در سبب خدا دوست پیدا کردید بر بزرگان انرا پس چون منقضی شود شهرت حرام

فَاتَّقُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُوا لَهُمْ وَاقْتَدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ

پس بشوید مشرکان را هر جا که بیابید ایشان را و بگیرید ایشان را و حساب کنید حساب و بشوید برای ایشان در هر راهی

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس اگر توبه کردند و برای خدا باشند نماز و دادند زکوة را پس بگذارید راه ایشان را در سبب خدا مرنده و مهربان

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ

و اگر احدی از مشرکین پناه دهد به تو پناه ده تا بشنود کلام خدا را پس رسان او را به امن است

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ هَ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ

این است که ایشان را پیمان نماند که نمیدانند چگونه باشد مشرکان را عهدی نزد خدا و نزد

رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَفْتُمُواكُمْ فَاسْتَفْتُوا

رسولش مگر آنکه پیمان بستند آنرا در مسجد الحرام پس با او استفتاء و رزقند برای شما پس استفتاء

لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ هَ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْفُقُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا يَمْنَهُ

و رزقند برای ایشان در سبب که خدا دوست میدارد بر بزرگان را تا چگونه و اگر غالب شوند بر شما نمیکند پیمان دارند در سبب سواد و سبب

بِرِضْوَانِكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَأَبْأَيْ قُلُوبِهِمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ هَ اسْتَرْوَا يَا أَيُّهَا اللَّهُ

بشود و عیبها را به شما با دهانهاشان و ابا دارد همانان و اکثرشان استفتا کنند عمن گرفتند با پنهانی خدا

مُتَّافِلِينَ أَفْضَدُوا عَنْ سَبِيلِهِ لِيَتَمَّ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ هَ لَا يَرْفُقُونَ فِيكُمْ

بهای کم پس باز داشتند از راه او بدستی که ایشان است افتاد میکنند سبب از آنکه در سبب

الْأَوْلَادِ ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ هَ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا

سواد و پنهانی حفظا بستند انها تعدی کنندگان پس اگر توبه کردند و پیمان بستند سببها را و دادند

الزَّكَاةَ فَاجْزَأْنَاكُمْ فِي الدِّينِ وَنَفَضْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ هَ وَإِنْ نَكَثُوا

زکوة را پس برادران شما را در دین و نفضیل میدهم ایشان را برای گروهی که میداند و اکثر کنند

ع

ایمانهم من بعد عهدهم و طعنوا فی دینکم فقاتلوا ائمة الکفر اهل ایمان

سولده ایشان از بعد پیمانشان و طعن کردند در دینشان پس کارزار کردند با ایشان کفر در سلب ایشان بر رسول

لهم لعنهم ینهون الایقان یلون قوما نکتوا ایمانهم وهو یاخراج الرسول

برای ایشان باشد که ایشان با ایشان ایمنی کشیدند و کسی را که شکستند سولده ایشان و نیت بستند بر رسول آوردن رسول

وهم بدو کز اول مرؤ اتخشونهم فالله احق ان تخشوه ان کنتم مؤمنین

و ایشان پیشتر گفتند بر شما اول بار ایمنی بستند بر شما پس خدا شزاوارتر است که ترسیده از او اگر هستید مؤمنان

قاتلوهم بعد بهم الله باید یکو و یخزهم و ینصرکم علیه و یثیف صد

کارزار کنند با مشرکان که خدا را بکشند ایشان خدا بدستهای شما و رسول را بکشد ایشان و یاری بسد دشمنان را ایشان و شفا بسد دشمنان

قوم مؤمنین و یدهب غیظ قلوبهم و ینوب الله علی من یشاء و الله علیم

جموعه مؤمنان ترا و میبرد خشم و عداوت ترا و توبه می پذیرد خدا بر از آنچه میخواهد و خدا دانای

حکیم ام حسینم ان تتركوا و لکن یعلم الله الذین جاهدوا منکم و لم

خبر است یا بد استیغنه که او گذاشته است بدو انداخته نمود بر خدا انانرا که جفا کردند بر شما

یتخذوا من دوز الله و لا رسوله و لا المؤمنین ولیه و الله خیر بما تعملون

گرفتند از عیب خدا و غیر رسولش و غیر مؤمنان دوست هم از وی و خدا است با آنچه میکنند

ما کان للسرکین ان یعمروا مساجد الله شاهدین علی انفسهم بالکفر

نیاست بر مشرکان ترا که عمارت کنند مسجد های خدا را گواهی دهند کان بر خود ایشان بکفر

اولئک حطت اعمالهم و فی النار هم خالدون اما یعمروا مساجد الله

این است ساقط شد کرد پیمانشان و در آتشند آنها جاودانیان جز این نیست که عمارت میکنند مسجد های

من من بالله و الیوم الاخیر و اقام الصلوة و اتی الزکوة و لم یخش الا الله

آنند ایمان آوردند خدا و روز بازبین و بر باری داشت نماز را و داد زکوة را و ترسیدند مگر از خدا

فسی اولئک ان یکنوا من المهدیین اجعلکم سقایة الحاج و عمارة

ایستاد این است که باشند از هدایت باقیان ای اگر داندید اب وادن حاج و عمارت

المسجد الحرام من امن بالله و الیوم الاخیر و جاهد فی سبیل الله لا یستون

مسجد الحرام را چون کسی که ایمان آوردند و روز بازبین و جفا کرد در راه خدا ایسکان نباشند

عند الله و الله لا یهدی القوم الظالمین الذین امنوا و هاجروا و جاهدوا

بر خدا و خدا هدایت میکند گروه ستمکارانرا انانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جفا کردند

فی سبیل الله یا مؤالهم و انفسهم اعظم درجه عند الله و اولئک هم

در راه خدا با همایشان و نفسهایشان اعظم از او در مرتبه نزد خدا و انانکه

الفاشرون و یبشرهم ربهم برحمة منه و رضوان و جنات لهم فیها نعیم

کامیابان شارت میدهد به ایشان پروردگارشان بر رحمتی از او و خوشنودی و بهشتی برای ایشان که در آن است

مقیمه خالدین فیها ابدان ان الله غنی عظیم یا ایها الذین امنوا لا

تغنی دانای جاودانیان در آنجا همیشه بدستی که خدا از دستش اجر عظیم است ای آنانکه ایمان آوردند

تغنی

الکون

تَّخَذُوا آبَاءَكُمْ وَأَوْلِيَاءَ إِنَّ اسْتِغْبَاءَ الْكُفْرِ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ

بگیرند پدرانشان و برادرانشان و دوستان اگر گزینید کفر را بر ایمان کسیکه

يَتَّخِذْكُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ هَلْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَنِسَاءُكُمْ

دوست گیرد از شما پس اعم از آنها مخالفان بگو اگر باشد پدرانشان و برادرانشان و سران و زنان

وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ

و حقیقتان و خویشایان و اموالی که کسب کردید و تجارتی که میترسید از کسادس و مسکنهای

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ آلِهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى

موسخودید راهها و دست تراست از خدا و جهاد کردن در راه حق پس چشم در راه باشد تا

يَأْتِيَنَّ اللَّهُ بِمِرَّةٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هَلْ نَصَرَ كُمْ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ

بیتار و حق از زمین را جدا ۴ بیت میکند کرده ناقص ترا بجزق باری کرد دشمنان خدا در جاهای

وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أُنْجِبَكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ

در روز حنین همگامی که شکست آورد شمار بسیارشان پس غایت خود از شما چه برآید و تنگ شد بر شما زمین

بِمَا رَحِبَتْ لَكُمْ وَوَلَيْتُمْ مُدْبِرِينَ هَلْ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

از تنگی پس برکتی آید بر گردن کسان پس خود فرستاد خدا را امش را بر رسولش و بر مؤمنان

وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ هَلْ تَتُوبُ

در روز سواد لشکرهای زبیب و عذاب کرد انانرا که کافر شدند و آنست جزای کافران پس توبه

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

توبه خدا او بعد از آن از کسی که بخواهد و خدا از زنده هر باشد ای آن کسان که ایمان آوردید

إِنَّمَا الشِّرْكُ كُونٌ بَخْسٌ فَلَا تَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ مَا هَمَّ بِهَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ

جز این نیست که مشرکان پسندید پس نباید که روی شوند بسجد الحرام بعد از سالتن این و اگر ترسید

عِمَلَهُ فَنُوفَ يُعْظِمُكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ فَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از او و بیستی پس رود باشد که نمی برد اند شما خدا از هفتاد اگر خواسته باشد پس در سبب خدا انانی حکم است کار از این

ع

ع

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ إِلَٰهَ الْأَلَمِينَ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و نه برودند تا آنکه بپرستند الهی واحد را که نیست الهی مگر او و آنچه بپرستند را از آنچه شرک می آورند

وَيُرِيدُونَ أَن يُطْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَهُ الْإِنِّ أَن يَتِمَّ نُورٌ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۗ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ

بجوابی که فرودناستند نور خدا را بدینسانان و اما دارد خدا مگر آنکه تمام کرده اند نورش را و اگر

عَلَى الدِّبْرِ جُلُوسُهُمْ وَلُؤْلُؤَهُ الشَّرْكَوْنَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرٌ مِّنَ

دین هم پیش و اگر خدا خوش داشتند شرکان ای آنکه ایمان آورده اند در سبب بسیاری از

الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَا كَلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن

دنیایان و زاهدان براینه بچورند اموال مردم را باطل و باز سد از

سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ

راه خدا و آنکه می پند بگفته زر و نسیم را و طاق میکنند بانها در راه

اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۗ يَوْمَ يُخْفَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَمَكْوَىٰ بِهَا

خدا پس بترسانه ایشان عذاب پر درد روزیکه فروخته شود برانها در آتش جهنم پس داغ کرده شود

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا نَفْسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ

پشتان و پهلو استن و پشتان اینست آنچه دیدید بگفته برای خودتان پس بگفته آنچه را بودید

تَكْتُمُونَ ۗ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنِ عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ

که نماند بگفته بیستیک شمار ماهها نزد خدا دوازده ماه است در کتاب خدا روزیکه

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ۗ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمَ فَلَا تَظْلَمُوا

فرید آسمانها و زمین را زانها چهار حرام است اینست دین درست پس ظلم نکنید

فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَفَالُوا الْمُشْرِكِينَ كَمَا فِي أَنْفُسِكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

در آنها نفسها را و کارزار کنند مشرکان همگی همچون کارزار میکنند با شما یکی و بدانید بدستی که خدا

مَعَ الْمُتَّقِينَ ۗ إِنَّمَا الْبَشِيرُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِجْرُلُونَهُ

با پرانکار است جز این نیست که بشیر افزوست در کفر انجمنال کرده بشوند بان آنکه کافر بشوند حلال میکردند

عَامًا وَيَجْرُمُونَهُ عَامًا لِيُؤْطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَجْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَبَشِّرْهُم

از آسانی و حرام میکردند از آسانی تا موافقت نمایند شمارا آنچه حرام کرده اند خدا پس حلال میکنند آنچه حرام کرده اند خدا از آسانی

سَوْءَ أَنفُسِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا

شد برای ایشان بدستی کرد ایشان و خدا هدایت میکند کرده کافر از ای آنکه ایمان آورده نیست

لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَأْتُوا مَدِيْنَةً قَدْ فَتَرْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِتَابَكُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَنْضَيْتُمْ بِالْأَيْدِي

بر شما و اگر بگویند بگفته به شما که بیرون روید در راه خدا سکن بشوید زمین ای را می شد بیرون آمدن

الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ لَا تَنْفَرُوا

دنیا از آخرت پس نیست با حین زندگی دنیا در آخرت مگر اندک که بیرون بیرون

آیة صفا

وَأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوْءَ مَا يُحْكُمُونَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوْءَ مَا يُحْكُمُونَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوْءَ مَا يُحْكُمُونَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوْءَ مَا يُحْكُمُونَ ۗ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والمؤمنين

يَعِدُّ بِكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّكُمْ شَيْئًا وَاللَّهُ

عذاب خواهد کرد شما را عذابی دردناک و بدل شما بجهنم کرده و عیب شما را و مژگزین سازد و خدا را چیزی و خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَّا تَتَضَرَّوْا فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

بر همه چیز قوی تواناست اگر یاری نکنند او را پس حقیقت یاری کردش خدا هنگامیکه بیرون کردند او را آنکه کافر شدند و او را

ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ

دوم و هفتاد که آن دو بودند در غار هنگامیکه گفت بر همتش را اندوختن که ساش بر سرشک خدا با ما است پس فرود

اللَّهُ سَكِينَةً عَلَيْهِ وَيَأْتِيهِ الْجُودُ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْهَىٰ

فرستاد خدا را سکن را بر او و تقویت کردش بسخاوتی که سینه بیفتد آنها را و گردانید کلمه آنها را که کافران شدند با این

وَكَالِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ إِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا

و کلمه خدا است بالا و خدا غرور حکیم است بیرون روید سبک و کران و جهاد کنید

بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَوْ كَانَ

بمالها آن و نفسها آن در راه خدا آن بهتر است برای شما اگر باشد که بدانید اگر بودی

عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْغُوكُمْ وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمْ وَمَيَّكُمُ

ساخت نزدیک و سفری آسان هر ایند پیروی کرده بودند ترا و لیکن دور شد برایشان سافت و مردی هم چو

بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

خورد و اگر توانست بودیم بر ایند بیرون آمده بودیم با شما ممالک میگردانستند نفسها شما را و خدا میداند که ایشان ابراهیم دروغ گویند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَبْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبُ

عفو کرد خدا از تو چرا عفت دادی برایشان تا ظاهر می شود مرترا آنکه راست گفتند و میدانی دروغ گو

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

دستوری نخواهند از تو آنکه ایمان می آرند با خدا و روز باز پسین اگر جهاد کنند بمالهاشان او

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

نفسهاشان و خدا داناست بر همت کاران جز این نیست که دستوری نخواهند از تو آنکه ایمان می آرند بخدا و روز

الْآخِرِ وَآزَابَتْ قُلُوبَهُمْ فَهَمُّوا فِي رَيْبِهِمْ يَرْدُدُونَ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ

باز پسین و شک کرد و مالهاشان پس ایشان در شکشان در تردید میباشند و اگر اراده کرده بودند بیرون رفتن را

لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ ابْنِائِهِمْ تَبَطُّهُمْ وَقِيلَ أَعَدُّوا مَعَ الْقَوْمِ

بر ایند آماده نموده بودند مارد و اساز درک و لیکن نخواست داشت بر بچها نبد نشان پس باز داشت ایشانرا و گفته شد که بتینید با ایشان

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبْرًا لَّوْ لَأَوْضَعُوا خِلَافَ لَكُمْ وَيَبْغُوكُمْ أَلْفَ نَفْسٍ

اگر بیرون آمده بودند در شما را با همسگر و دشمنان کفر فساد و هر ایند مشتاق بودند شما را که بچیند برای شما

وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

و باشد در شما سخن چینیان برایشانرا و خدا داناست بظالمان بچینید چسند فتنه از پیشین

وَقَبِلُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ وَفِيهِمْ

و برگردانید نه برای تو امر را تا آنکه آمد حق و ظاهر شد امر خدا و آنها بودند ناخوش از آنرا و در ایشان

و اگر چه در این آیه
فقط از یک طرف
توضیح شده است
یعنی از آنکه
خداوند قادر
است بر هر چیزی
و این را در آیه
اولی این سوره
توضیح داده است
یعنی خداوند
قادر است بر هر
چیزی و این را
در آیه اولی
توضیح داده است

مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَنْفِنِي الْاِثْمَ فِي الْفِتْنَةِ سَفَطُوا وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِيْنَ

کسی که بگوید ای من را بگذار و من را از گناه دور نگذار و اگر کافر را در آتش جهنم محاط کردی است

اِنْ نَّصِبْكَ حَسَنَةً نَّشَوْهُمْ وَاِنْ نَّصِبْكَ مُصِيبَةً يَقُولُوْا اَقْدًا اَخَذْنَا اَمْرًا مِنْ

اگر بر تو نیکویی بکنند ما بدی بکشیم و اگر بر تو بدی بکنند ما نیکویی بکشیم

قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ فِرْحُوْنَ ؕ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ اللهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا

پیش از آنکه بر تو نیکویی بکنند و ما بدی بکشیم و آنرا دوست ما حساب می‌کنیم

وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ؕ قُلْ هَلْ نُرَبِّجُونَ بِنَا اِلَّا اِحْدَى الْحُسَيْنِيْنَ

و بر خداست پس توکل بکنند مؤمنان بگو آیا ما را پرورش دادند مگر یکی از دو فرزند حسین

نَحْنُ نُرَبِّجُكُمْ اِنْ يُصِيبْكُمْ اللهُ بَعْدَ اِيْتِنَا مِنْ عِنْدِنا اَوْ يَأْتِ بِنَا فَرَبِّجُوا اِنَّا

ما را پرورش می‌دهیم شما را اگر بر شما نیکویی بکند خدا بعد از آنکه ما را پرورش داد یا ما را بیاورد

مَعَكُمْ مَّنْ رَبِّجُونَ ؕ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُقْبَلَ مِنْكُمْ اَتُمْ كُنْتُمْ

با شما مستظر اینم بگو ایفاق کنید خواه با ناله خواه بخواه چون کرده نشود از شما در سبک شما

فَوَمَا فَاسِقِيْنَ ؕ وَمَا نَعْمَ اِنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقًا اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ

پسیدگرویی فاسقان و منیع بخرد ایشان را که قبول کرده شود از ایشان نفقاتشان مگر این که ایشان کافرند

وَبِرَسُوْلِهِ وَلَا يَأْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَّهُمْ كَسَالٰى وَلَا يَنْفِقُوْنَ اِلَّا وَّهُمْ كَارِهُونَ

و بر سوسش و نمی‌آیند نماز می‌کنند و ایفاق میکنند مگر و ایشان تنگ کاران

فَلَا تَحْبِبَّكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الْحَيٰوةِ

پس بگفت نیارد ترا اموالشان و نه اولادشان جز این است که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را با آنها در زندگی

الدُّنْيَا وَنَزَهُنَّ اَنْفُسُهُمْ وَّهُمْ كٰفِرُونَ ؕ وَيَجْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَلَهُمْ

دنیا و دهاک شود نفسشان و ایشان باشند کافران و سوزند بخورند خدا که ایشان بر اینند از شما اندوختن

مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرُقُوْنَ ؕ لَوْ يَحْجِدُوْنَ مَجْآءًا اَوْ مَعَارِثًا اَوْ مَدْخَلًا لَّوَلٰى

ایشان از شما ولیکن ایشان گروهی اند که می‌ترسند اگر می‌آیند یا غارها یا معاریث یا سوراخ در غریبی بر اینند

اِلَيْهِ وَّهُمْ يَجْحَدُوْنَ ؕ وَفِيْهِمْ مَنْ يَلْزُكَ فِى الصَّدَقٰتِ فَاِنْ اَعْطُوْا مِنْهَا رِضْوَانًا

عادل کرده بودند بان و ایشان بشتاب می‌رفتند و از ایشان کسی هست که عیب میکند ترا در صدقات پس اگر داد شدند از آنها خوشتر

وَاِنْ لَمْ يَعْطُوْا مِنْهَا اِذْ اَلَّهُمْ يَسْحَطُوْنَ ؕ وَلَوْ اَنَّكُمْ رَضُوا مَا اَتَمَّ اللهُ وَرَسُوْلَهُ

و اگر داد نشدند زبان در این هنگام آنها ختم میکنند و اگر آنکه ایشان را رضی شده بودند با آنچه اولادشان خدا و رسولش

وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللهُ سَيُؤْتِنَا اللهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُوْلَهُ اِنَّا اِلَى اللهِ رٰغِبُونَ

و گفته بودند پس است ما را خدا بزودی خواهد داد ما را خدا از فضلش در رسول او بدست می‌آید خدا را غیبی

لَا تَمَّا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرٰآءِ وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُوَلَّفَةِ فَلُوْا مِنْكُمْ

جز این نیست که صدقات برای درویشانست و در مانده گان و کارکنان بر آنها و آنکه بدست آورده شد از آنها

وَفِى الرِّقَابِ وَالْغَارِمِيْنَ وَفِى سَبِيْلِ اللهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ فَرِيْضَةٌ مِّنَ اللهِ

در رقاب و غریبان مجلس و در راه خدا و ابن سبیل فریضه است از خدا

وَاللّٰهُ

ع

ع

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ

و خدا دانای عظیم است و از ایشان کسی اند که بر او بخاند کسی را و میگویند او گوش است تا گوش

خَيْرٌ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ

بتر است بر شما را قسمی میدهد از خدا و قسمی میکند در روز جزا و رحمت است برای آنکه ایمان آورند از شما و آنکه

يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَ

بر بخاند تا رسول خدا را بر آنست که ایستاد است سوگند بخورد خدا را ایستاد است سوگند بخورد خدا را و خدا

رَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُخَادِعُ اللَّهَ

رَسُولش سزاوارتر است که خوشتر و سازندش اگر راست بود همان ایستاد است ایستاد است کسی که بخاند است کسی که بخاند

وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ يَجْزِي النَّافِقُونَ

و رسولش پس بدتر است که برای او آتش جهنم است جاودانی بر آن است رسول است بزرگ است سزاوارتر است

أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْمِعُوا إِنْ اللَّهُ يُخْرِجُ

که فرود آید بر شما سوره که خواند ایشان را آنچه در قلوبهم است که استماع است که استماع است

مَا تَحْذَرُونَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِ اللَّهِ

که استماع است آنچه استماع است و اگر پرسید از ایشان هر چه میگویند بر این است که سخن میباشیم و بازی میکردیم که ایستاد

وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ

و آیاتش و رسولش بودید که استعجاب میکردید تا زمانی که کافر شده بعد از ایمان آنرا عفو کنیم

عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبُ طَائِفَةٌ بِآيَاتِهِمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ أَلَمْ نَقْفُوزَ وَالْمُنَافِقُونَ

از پاره از شما عذاب خواهیم کرد پاره را اینکه ایشان باشد که کاران در آن منافق و در آن منافق

بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ

بعضی شان از بعضی آنها میکنند منکر و نمی میکنند از معروف و بهم می آرند دستهایشان

نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَ

فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد آنها را بدتر است که منافقان ایشانند فاسقان و عداوت خدا در آن منافق

الْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارِ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّهُ وَ

زنان منافق را و کافر از آتش جهنم جاودانیان در آن است ایشانرا لعنت کرد ایشان خدا و برای ایشان

عَذَابٌ مُهِيمٌ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَرَّ أَمْوَالَهُمْ

عذاب دایمی است چون آنها که پیش از شما بودند سخت تر از شما در قوت و بیشتر در اموال و اولاد

فَأَسْتَمِعُوا فَخَلُّوا فَمَا سَمِعُوا فَخَلُّوا فَمَا سَمِعُوا فَخَلُّوا كَمَا اسْتَمَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ فَخَلُّوا

پس کام جفت بر نصیبان پس کام جفت بر نصیبان همچنانکه کام جفت آنها بود پیش از شما نصیب شان

وَحَضَمُ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ

و صحبت داشتند همچنانکه صحبت داشتند این ساقط شد کرد ایشان در دنیا و آخرت و

أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَ

ایشانند آنها ذیان کاران اینها بد ایشانرا چنانکه بود پیش از ایشان قوم نوح و عاد و

تائمه

ع

تَوَدُّ وَقَوْمِ اِبْرَاهِيمَ وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ اِنَّهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

تود و قوم ابراهیم را و اصحاب مدین و دهیای زبور و بر شده اند ایشان را رسولا نشان بینه

فَاِذَا كَانَ لِلّٰهِ لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلُوْنَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

پس بود خدا که ظلم کند ایشان را و لیکن بودند که بر خود ایشان ظلم میکردند و مردان با ایمان و زنان با ایمان

بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يٰمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ

بعضشان دوستانند بعضی را امر میکنند معروف و نهی میکنند از منکر و برای میسر دارند

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيَطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ سِرْحَمَهُمُ اللّٰهُ

نماز را و میدهند زکوة را و طاعت میکنند خدا و رسوله را آنها برودی رحمت میکندشان خدا

اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ وَعَدَّ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

بدرستی خدا عزیز حکیم است و عده کرد خدا مردان با ایمان و زنان با ایمان را بهشتی که میسر و در از زیرشان

الْاَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسَاكِرَ طَيِّبَةً فِيْ جَنٰتٍ عَدْنٍ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ

نهر ها حلو و آبیان در آنها و مسکنهای پاکیزه در بهشتها که قامت دائمی و خوشنودی از خدا

اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكٰفِرَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ

عظیم است انت آن کامیابی عظیم ای نبی جاد کن با کافران و منافقان

وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا وَمَا جَهَنَّمَ وَّيَسُّ الْمَصِيْرَةَ يَخْلَفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا وَاَلْقَدَّ

و سخت گیر بر ایشان و جایگاهش در جهنم و بد است آن بازگشت سوگند میخورند خدا که میکنند و جفت

قَالُوْا اَكَلَةُ الْكٰفِرِ وَّكُفْرًا وَّبَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهُمْ اِيْمَانًا لِّمَنَّا لَوْ اَوْمَأْنَفَمُوْا

که گفتند کفر کفر را و کافر شدند بعد از اسلامشان و خواهرش کردند ما بچه نرسیدند و کینه نوزیدند

اِلَّا اَنْ اَغْنَمْنَاهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَاِنْ يَتُوبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَاِنْ

مگر از اینک غنی بود اندیشان خدا و رسول او از فضلش پس اگر توبه کنند خواهد بود بهتر از برای ایشان و اگر

يَتُوبُوْا يَعْدِبْهُمْ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِي الدُّنْيَا وَاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ

اگر توبه کنند عذاب خواهد ایشان را خدا عذابی برود در دنیا و آخرت و نباشد در اینها نژاد زمین

مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَضِيْرَةَ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَنْ اٰتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ

بیچ دوستی و بیچ ناری و بیچند و از ایشان است که پیمان کرد با خدا که اگر بدی با از فضلش بر این صدقه بدهیم

وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ فَاَتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَاَهُمْ مَعْرُضُونَ

و در این باشیم از صالحان پس چون دادشان از فضلش بخیلی کردند آن و روی گردانند و ایشان بودند

فَاَغْنَمْنَاهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ يَلْفُوْنَهُ يٰمَا اَخْلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدْتُمْ وَّيٰمَا

غرض کنندگان این بی او در انکار انفاق در دنیا و نشان ما روزیکه بیا پیدا ترا بسبب خلاف کردشان با خدا آنچه را وعده کرده اند از بسبب

كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ اَلَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰمٌ

بود نشان که دروغ میکنند ای آنکه استند که خدا میداند همه انکارها و رازشان را و بدتر میکند خدا سخنهای

الغِيُوْبِ الَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوْعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا

بهاست آنکه حیب میکنند افزون دهند کارها از مؤمنان در صدقهها و کسی را نمی

ع

تجدید

القرآن

يَجِدُونَ الْجَاهِدَ مُمْسِكِينَ فَسَيَخْرُجُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ اسْتَغْفِرُوا
يا بنده مکر طاعتان پس استغنا میکنند از ایشان استغنا کرد خدا از ایشان و برای ایشان عذاب پروردگاری بر ایشان

لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَعَهُ قُوَّةٌ يَوْمَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا اللَّهُ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ لَوْلَا إِذْ يَبْعَثُ
خدا را برای ایشان و خواهی امروزش بخواند برای ایشان اگر امروزش بخواند برای ایشان بخواند و بارش بخواند بخواند خدا را از ایشان

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ه فَرِحَ
بسبب آنست که کافر شدند بخدا و رسولش و خدا و اوست بگفتند کرده فاسقان را شاد شده با

ع

الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِمْ خِلَافِ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْ
که از ایشان بگشتنشان از بعد رسول خدا و ناخوش داشتند که بجاد کنند مالهاشان و

أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
نفسهاشان در راه خدا و گفتند مرود در گرما بگوئش جهنم سخت تر است از آتش

لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ه
اگر باشند که بفاهند پس باید که بخندند اندک و بگرینند بسیار جزا دادنی بسبب آنچه بودند که کسب میکردند

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ يَخْرُجُوا
پس اگر بازگرداند شما خدا بسوی پاره از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای هر روز برش پس بگو هر روز بخوانند

مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْفُجُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَافْعَدُوا
هرگز با من هرگز و کارزار نخواهید کرد در کنار من و دشمنی را بدرستی که شما را منی شداید بشنید اول بار پس بشنید

مَعَ الْخَالِفِينَ وَلَا يُصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ
با زمانه گان و ساز گذار بر احدی از ایشان که مرد است که و مایست بر گورش بدرستی

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ه وَلَا تَعْجَبْ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ
ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان بودند فاسقان و نیار و بگشتن از امواتان و اولادشان

لَتَمَّارِينَ يَدُ اللَّهِ إِنَّ بَعْضَهُمْ هَانِي الدُّنْيَا وَتَرَهُمْ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ه وَإِنَّا
این نیست که بخواند خدا که عذاب کند آنها را در دنیا و هلاک شود نفسهاشان و ایشان باشند کافران و چون

أَنْزَلْنَا سُورَةَ الْاٰمُوٰنِ بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنُوكَ اَوْلَا الطَّوْقِ
فرستاده شود سوره که ایمان آرید بخدا و جاد کنند ما رسولش دستوری خواهند صاحبان دوست

مِنْهُمْ وَقَالُوا اذْذَنَّا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ه رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ
از ایشان و گویند بگذار ما را که باشیم با لشکران راضی شدند با اینکه باشند با زمانه گان و مردند

عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ه لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا
بر دلهاشان پس ایشان می فهمند لیکن رسول و آنانکه ایمان آورده با او جاد کردند

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ه أَعَدَّ اللَّهُ
مالهاشان و نفسهاشان و آنها از برای ایشان خوب است و آنها اندر رستگاران آماده کرده

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ه
خدا برای ایشان بهشتها که میرود از زیرشان هر جا جاد و ایمان در آنها است که بسیار عظیم

اللَّهُ فِي رَحْمِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ وَالسَّابِقُونَ الْأَوْلَىٰ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهَاجِرُونَ وَ

ند در رحمت درستی که خدا ارزنده هر باشت و سقت دارون مخفیان از مهاجرین و

الْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ

انصار و آنانکه پیرو می نمودند ایشانرا باحسان خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او داماده گزری

جَنَّاتٍ نَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَبِمَنِّ

شان جنات بهشتانکه پیرو ایشان نرسد؛ حاد ایشان در آنها بهشته این است کایابی عظیم و از انانکه

حَوْكَمٍ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ لَيْفَانٍ لَا يَخْلَعُونَ

پیرامون بهمانند از اعراب بادیه مسافرانند و از اهل مدینه استند بر نفاق میدان ایشانرا

مَنْ نَعَلَهُمْ سِنِينَ مَرْتَبِينَ ثُمَّ تَدُونُ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ وَالْآخِرُونَ أَهْلُ

آنکه سیدانیم بزودی غلب خواهد کرد آنها را و بار پس برگردانیده میشوند بسوی عذاب عظیم و دیگران استراری

بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرًا سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ

بخا ایشان استخیر کردار سبکو و دیگر بد شاید خدا که ببخیرد از ایشان بدستی که خدا

عَفُورٌ رَحِيمٌ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ

ارزنده هر باشت بجز از مالشان صدقه که پاک سازای و پاکیزه کردانی ایشانرا با نود و دعا کن بر ایشان

صَلَوَاتِكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ

بدرستی که دعای تو نماید آرام است ایشانرا و خشنود ای و آماست ایانند استند که خدا دوست گری پذیرد توبه

عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِرَّ

از بندگانش و سبکو صدقه بار و بدستی که خدا دوست توبه پذیر هر مال و بگو بکنند بسوی

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسِرُّدُونِ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ

بسنده عمل شما و رسولش و مؤمنان و بزودی برگردانیده میشود بسوی دناهای پنهان و آشکار پس بپند

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَالْآخِرُونَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ

شمارا آنچه بودید که میکردید و دیگران موقوف باشند بر امر خدا را یا عذاب میکند ایشانرا و توبه می پذیرد

عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ

از ایشان و خدا دانای حکیم است و آنانکه گرفتند مسجدی برای ضرر رسانیدن و کفر و جدلی افکندن میان

الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا لِأَنْ

مؤمنان و انتظار بر کسی را که حرب کرد با خدا و رسولش از پیش و هر چه سوگند خواهیم خورد که اراده

الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَىٰ التَّوْحَىٰ

که خوب است و خدا گواهی میدهد که ایشان براینه دروغ گویند نیست در آن مرکز بر اینه مسجدی که بنا نهاده شده بر برین کاری

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْسِنُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

از اول روز سزاوار است که ایستاده شوی در آن باشند در آن مردانیکه دوست میدارند که پاک شوند و خدا دوست دارد پاک

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَىٰ تَوْحَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَىٰ شَيْءٍ

شوند کارا ایس که ایس اساس نهاده باشد بنیان بر برین کاری از خدا و خوشنودی بهتر است آن کسی که اساس نهاده باشد بنیان بر برین کاری

جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارِيهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ لَا يَزَالُ
 زير حرفی که شده و شکست خورد پس فرو داد و اورش چشم و خدا و اوست بگفت کرده ظالمانرا همیشه باشد

بَنِيَانَهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيْبَةً فِي قُلُوبِهِمْ اِلَّا اَنْ تَقَطَّ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 بنایشان که ساخته شده است در دلهایشان که آنجا پاره پاره شود دلهاشان و خدا دانای حکیم است

اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُوْنَ فِي
 بدستی که خدا خرید از مؤمنان نفسهاشان و اموالهاشان آنجا باشد مرا ایضا از بهشت کارزار میکنند در

سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَاَلْاِنْجِيلِ وَا
 راه خدا پس میکنند و کشته میشوند و عده دادلی بران حق در توری و انجیل و

الْقُرْآنِ وَمَنْ اَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَشْرُوا بِعَيْتِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ
 استدان و کسی که وفا کرد بعد است از خدا این شده بود بسیار بسبب فروختنشان که بایعت کرده ایمان است

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ الثَّابِتُونَ الْعَايِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّاجِدُونَ الرَّاكِعُونَ
 او کسب است بزرگ ان ثواب کنندگان ان پرستندگان ان ستایش کنندگان ان روزه داران ان رکوع و رندگان

السَّاجِدُونَ الْاٰمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ
 ان سجده کنندگان ان امر کنندگان معروف و نهی کنندگان از منکر و نگاه دارندگان حد های

اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ يَسْتَغْفِرُوْا لِلشُّرْكِ كَيْفَ وَا
 خدا را و بزرگ بده بوسه نماز باشد بر ستم را و آنکه ایمان آورده که از شرش خواهند برای شرکان و

لَوْ كَانُوا اَوْلِيَٰ قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ اَصْحَابُ الْحَجِيْمِ وَمَا كَانَ
 اگر چه باشند صاحب قرابت از بعد ظاهر شدن را ایشانرا که انانند اصل جنم و نبود

اَسْتَغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِابْنِهِ الْاَعْرَابِ عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا اٰيَةً فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ اَنَّهُ عَدُوٌّ
 از شرش خواستن ابراهیم برای بدش گمرازه عده شده که عده داده بود او را پس چون ظاهر شد بر او بدستی که از شرش

لِلّٰهِ بَرَّ اَمْنُهُ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَوَّاهٌ حَلِيْمٌ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اَدْبَابِهِمْ
 در خدا را از برای جست از او بدستی که ابراهیم برانند بود بار و مانعند بر دبار و نباشد خدا که اضلال کند جمعی را بجهت از انکه

حَتّٰى يَبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
 که ایشانرا ایمان کند برای ایشان آنچه را بر ستم کنند در شکی که خدا بهر چیز داناست بدستی که خدا را راست بادشاهی اسما

وَالْاَرْضِ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وٰلِيٍّ وَا لَا نُضِيْرُهُ لَقَدْ نَابَ
 در زمین زنده میکند و میمیراند و نباشد از غیر خدا هیچ ولی و دوز بصری بجهت که توبه

اللّٰهُ عَلٰى النَّبِيِّ وَاَلْمُهٰجِرِيْنَ وَاَلنَّضَارِ الَّذِيْنَ اَتَّبَعُوْهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرِ وَا
 پذیرفت طهارت ستم و مهاجران و انصار آنکه پیرو شد خدا و در زمان دشواری

مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبَ فِرْعَوْنَ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ اِنَّهٗ بِهِمْ رَؤُفٌ رَّحِيْمٌ وَا
 از بعد آنکه نزدیک بود که بگردد دلهای پاره از ایشان پس پذیرفت توبه از ایشان که او بایشان مدبان رحیم است و

عَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِيْنَ خَلَعُوْا حَتّٰى اِذَا ضَاقتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ
 بر آن سه که گذاشته شده تا چون تنگ شد بر ایشان زمین ان سه را همی تنگ آمد

عظیم

التوبة

عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُوا أَنَّ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ

بر ایشان نفسشان و چنین کردند که نیست پناهی از خدا جز بسوی او پس توبه پذیرفت از ایشان تا ثابت بر توبه

اللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

بدستی که خدا اوست توبه پذیرنده مهربان ای ای کسانی که ایمان آوردند بپرستید خدا و باشدید با راست گویان

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَفُوا عَن رَسُولِ اللَّهِ وَ

نیست بر اهل مدینه را و کسی بر امون ایشان باشند از اجواب بود که بازماند از رسول خدا و

لَا يُرْعَوُوا يَا نَفْسُهُمُ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخَصَةٌ

نه آنکه بگذرد بسبب اعضایشان از نفس او این بسبب است که آنها نرسدشان تشنگی و نه سستی و نه که سختی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطُونُ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيلًا

در راه خدا و نه نوردند کاسه که بچشم آورد کافران را و نیابند از دشمنی یا فتن

إِلَّا كَتَبَ لَهُمُ بِهِمْ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسِنِينَ وَلَا يُلْفِقُونَ نَفَقَةً

مگر آنکه نوشته شد بر ایشان بسبب آن کار خوبی بدستی که خدا صنایع میکند اجر سبکی کاران را و اتفاق نمیکند نفقه

صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيَآلَا كَتَبَ لَهُمْ لِيُحْرِمَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا

سعی و نه بسیاری و قطع نمیکند وادی را که نوشته شد بر ایشان تا جزا دهد ایشان را خدا خوب تر از آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ

بودند که میگردند و نیابند همگانه که بروند بجای پس چرا نرفت از همه گروهی از ایشان

طَائِفَةٌ لِّيَفْقَهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

برای گروه تا دانش آموزند در دین و تا بیم دهند قویشان را چون باز گردند بسوی ایشان تا که ایشان بترسند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً

ای ای کسانی که ایمان آوردند کارزار کنید با آنرا که نزدیک شما از کافران و تا بیابند در شما سختی

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ

و بدانند بدستیک خدا با پرستید کار راست و چون فرو فرستاده شد سوره پس از ایشان کسی است که میگوید ای ای شما که است

هذه إيماننا فاما الذين آمنوا فزادتهم إيماننا واهم يستبشرون واما الذين في

این ایمان پس اما آنکه ایمان آوردند پس است و ایشان را ایمان و ایشان شاد میشوند بسیار و اما آنکه در

قلوبهم مرض فزادتهم رجسا الى رجسهم واما تو اوهم كافرون واولا يرون

دشیشان مرض است پس افزود ایشان را بدی بدی آوردند ایشان کاسه اند ای ای بسینه که

انتم يفتنون في كل عام مرة او مرتين ثم لا يتوبون واهم يدكرونها واذ

ایشان از سوره میشود در هر سال یکبار یا دو بار پس میکنند توبه و از ایشان بند میگردند و چون

ما انزلت سورة نظر بعضهم الى بعض هل يرونكم من احد ثم انصرفوا صرف الله

فرو فرستاده شد سوره نگاه میکنند بعضشان بعضی ای ای بسینه شما را هیچ احدی پس برنگردند که دانند خدا

قلوبهم يا هم قوم لا يفقهون لقد جاءكم رسول من انفسكم غير عليه

از دلشان بسبب ای که ایشان بعضی از گنمی فهمند تحقیق آمد شمارا رسولی از خودتان که سخت است بر او

توبه
فان تولوا الى قوله لعظمكم
کسی از عالم نموده است
در بحث حمد این آیه است
باز بخواند و در هر چه بخواند
آنست حسنی یا رب
یا رب حسنی علی غلام
ابن فلا تاعطف قلبه
حدیثی آن حال را بر او
همان کرد و اندر کردی
از سنهای قبل این را بر تو
آه زور و ما خود بخواند
و بخواند این آیه توبه
تا بدست و خطای خدا
باشد مقول است که اگر
تقد حکم رسول را بخواند
برگردد و کسب آنند که
و سایر درنده محفوظ ماند

وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ هـ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً
واحدةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بِبَنِيهِمْ مِمَّا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْعَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَيَّ
مَعَكُمْ مِنَ الْمُظْهِرِينَ هـ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَمِمْ إِيذَاهُمْ
مَكَرُوا فِي آيَاتِنَا قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَمْكُرُونَ هُوَ
الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَّتْ بِكُمْ فِي الْبَحْرِ
طَبِيبَةٌ وَفِرْحُوا بِهَا جَاهْتُمْ رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَنُرَاجِعَنَّهُمْ مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
مِرَالِشِكْرِينَ هـ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنَّمَا بُنِيتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا رُجُوعٌ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هـ إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَلِمَةٌ تَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ
نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُوقَهَا
وَأَزَيْتَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرٌ نَالِيًّا فَرَجَعْنَاهَا
حَيْدًا كَانَ لَمَنْ نَعْنَبَ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ هـ
وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ هـ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ
سَيُجْزَوْنَ أَجْرًا كَثِيرًا بِمَا كَانُوا فِي السَّلَامِ

و نه در زمین دائم پاکیزش را و برتر است از آنچه شریک میدارند و نبودند مردم کرامت
واحد پس اختلاف نمودند و اگر نه کلمه که پیش گرفت بود از پروردگار تو هرآنکه حکم و سائنات در آن اختلاف میکردند
و میگویند لولا انزل علیه آیه من ربه فقل انما العيب لله فانظروا اليّ
و سگویند چرا و فرستاده نشد بر او ایسی از پروردگارش پس بگو چرا این نیست که عیب خدا است پس منتظر باشید بر شریک
معکم من المظهرين هـ و اذا اذقنا الناس رحمة من بعد ضراء مستهم ايداهم
من باشمام از مستظران و چون چشام مردم را رحمتی از بعد سختی که رس کرده ایشانرا نگاهدار
مکرونی ایاینا قل الله اسرع مکرا ان رسلنا یکتبون ما نمکرون هو
ایشانراست گری در آیتهای ما بگو خدا زودتر است در کردار رسی که رسولان ما می نویسد آنچه که میکنند اوست آنچه
الذی یسیرکم فی البر و البحر حتی اذا کنتم فی الفلک و جرّت بکم فی البحر
سیکروانه شمارا در بر و بحر تا چون باشند در کشتیا و جاری شوده ایشان سیکی باقی
طیبه و فرحوا بها جاتهم ریح عاصف و جاءهم الموج من کل مکان و
با کمره و شاد شوند بانها بیایدانها روی سخت و بیاید ایشانرا موج از هر جا
ظنوا انهم احیط بهم دعوا لله مخلصین له الدین لنر اجننا من هذه لنکونن
یعنی گنند که ایشان احاط کرده شده بانها خوانند خدا را خالص گردانند کان برایش دین را که اگر سخت دادی ما را از این برانیم
میرالشکرین هـ فلما انجاهم اذا هم یبعون فی الارض بغیر الحق یا ایها الناس
از شکر گذاران پس چون نجات داد ایشانرا نگاهدار ایشانرا علم میکنند در زمین تا سختی ای مردم
انما بنیتکم علی انفسکم متاع الحیوة الدنیا ثم الینا رجعکم فممن ینکفرون
چرا اینست علم شما بر خود همانست در مایه عیش و اندکالی دنیا پس بسوی ماست بازگشت شما پس آگاه گردانیم شمارا
کنتم تعملون هـ انما مثل الحیوة الدنیا کلمة تنزلناه من السماء فاختلط به
با آنچه بودید اگر سیکر بودید چرا اینست که مثل زنده کالی دنیا چون آبست که فرو فرستادیم او را از آسمان پس آب سخت بان
نبات الارض مما یاکل الناس و الانعام حتی اذا اخذت الارض زخروقها
رستی زمین از آنچه بخورند مردم و شتر و گاو و کوهنند تا چون گرفت زمین بر اینرا شتر را
و ازینت و ظن اهلهما انهم قادرون علیها اتاهامرنا لیللا و نهار فجعلنا
وزینت یافت و کان برودند امش که ایشان قدرت دارند بر آن اما انرا امر ما شبی یاروزی پس گردانیم
حیدا کان لمن نعناب الامس كذلك نفضل الایات لقوم یتفکرون هـ
اورا در دیده گویا نرسند بود در زمان پیش همین تفصیل میدهم ایشانرا برای کسی که فکر میکنند
والله یدعو الی دار السلام و یدهی من یشاء الی صراط مستقیم هـ
دعوه امیرانه بسوی دار سلام و هدایت بکند انرا که میخواهد بر او راست
للذین احسنوا الحسنى و زیادة و لا یرهن و وجههم مقتر و لا ذلة اولئک
از برای انانکه حسنی کردند بحسبیت و زیادتی و نبوشد رویها شمارا کردی و نه خواری انانکه

اصحاب

بقره

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ

اهل بهشتند ایشانند دران جاودانیان و انانکه کسب کردند بدیها را جزای بدی

بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَمْثَلِ مَا عَشِيتُ وَجُوهُهُمْ

بمثل السئ و فرد میگردد ایشانرا خوارسی نباشد در ایشانرا از خدا هیچ نکا دارنده که با او شایسته شد و در میانشان

قَطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

بسیاره از شب سینه انهار اهل ایشانند انانکه دران جاودانیان در روز که محسوسند

بِجَمِيعَاتِهِمْ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَرَزَقْنَا بِهِمْ

ایشانرا هم پس میگوئیم را انانکه شرک آوردند باشد بر جانان شما و شریکان شما پس جدائی می نوازیم میانشان و

قَالَ شُرَكَاءُؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ آيَاتِنَا تَعْبُدُونَ فَكُفُّوا بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ

خواهند گفت شرکشان نبودید که ما را میستیدید پس و پس است خدا شاهد میان ما و میان شما که بود

كُنَّا عَنْ عِبَادِكُمْ كُفَّارًا فَلَئِنْ هُنَالِكَ بُلُّوْا أَكْلَ نَفْسِ مَا اسْلَفْتُمْ وَرُدُّوْا

بودیم از پرستیدن شما بر اینده میزان انجا بیاید همه نفسی ایچو را پیش فرستاده و بازگردانند

إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْرُقُونَ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

شوند بسوی خدا صاحب اختیارشان که حق است و کفر شد از ایشان ایچو بودند که با روح می بستند بگوئید روزی میدهد چه شمار از آسمان

وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

وزمین یا که مالک میباشند که شن و دید هارا که بیرون می آورد زنده از مرده و بیرون می آورد

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَدْبُرُ الْأُمُورَ سَيَقُولُونَ اللَّهُ فَعَلْ فَلَا تَتَّقُونَ قَدْ لَكُمْ اللَّهُ

از زنده و که تدبیر میکند کارها پس برودی میگوید خدا پس بگو ای پس چرا نمی ترسید پس ان خدا

رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْتُمْ تُصِرُّونَ كَذَلِكَ حَتَّىٰ كَلِمَةٌ

پروردگار شماست که حق است پس چیست بعد از حق که گواهی پس ایچو برگردانیده میشود همچنین کتابت شد کلمه

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنْتُمْ لَا يُؤْمِنُونَ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا

پروردگار تو بر انانکه فسق ورزیدند بدستی که ایشان می ارند ایمان بگو ای انانکه شرکچان شمارا کیست که آفریند

الْخَلْقَ لَمْ يُعِيدْ قُلْ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ يُعِيدُهُ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ قُلْ هَلْ مِنْ

اول خلق را پس از می آرد انرا بگو خدا می آفریند تحت خلق را پس باز میگرداند انرا پس ایچو برگردانیده میشود بگو ای ان

شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَنْ يَهْدِيَ إِلَى الْحَقِّ

شرکچان شما کیست که هدایت میکند بسوی حق بگو خدا هدایت میکند مرضی انانکه کسی که هدایت میکند ر حق خدا

أَحَقُّ أَنْ يَتَّبِعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ قُلْ كَيْفَ نَحْكُمُونَ وَمَا يَتَّبِعُ

مرا و انرا است که پیروی کرده شود یا کسی که هدایت نمی باید که انچه هدایت کرده شود پس چیست شمارا چگونه حکم میکند و میکند پیروی

أَكْثَرُهُمْ إِلَّا الظَّنَّ لَا يَعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

اکثرشان مگر گمان بدستند که گمان هدایت میکند از حق چیزی را بدستند خدا داناست ایچو میکند

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْسرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ نَضْرِبُ لِلَّذِي بَيْنَ

و نباشد این قرآن که بدرون گفته شود از غیر خدا ولیکن نضربیم برای آنکه بین

بقره
این آیه در بیان اینست که هر که شرک کند یا بتها را بخشد یا کسی را شریک در عبادت خدا بداند خدا او را جزای بدی میدهد و در روز قیامت او را در آتش انداخته و در آنجا با او شریکانش را حساب میکند و هر یک را جزای بدی میدهد و این آیه در بیان اینست که هر که شرک کند یا بتها را بخشد یا کسی را شریک در عبادت خدا بداند خدا او را جزای بدی میدهد و در روز قیامت او را در آتش انداخته و در آنجا با او شریکانش را حساب میکند و هر یک را جزای بدی میدهد

تور

ع

بِهِ لَسْتَجْلُونَ هُ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا اذْهَبُوا عَذَابَ الْاٰلِ الْاُولٰٓئِیْنَ هَلْ يَجْزُونَ

که از ایشان بخوانند پس گفته خواهد شد اما نراک ظلم کرده بکنند عذاب جاودان ای با حسنه داده میشود

الَاٰیَاتُ كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ هُ وَاٰیَاتُنَا لَآیَاتٌ لِّقَوْمٍ یَعْقِلُونَ هُ وَیَسْتَنْبِیْطُونَكَ اٰیَاتُنَا هُوَ قَوْلُ اٰیِی وَرَبِّی اِنَّهُ لَحَقٌّ وَّمَا

که ای آیات شماست که آنگاه که استنباط میکنند از آیات ما حق است او بخوانی به پروردگارت بر سر کسی که آن حق است

اَنْتُمْ تَمْحَرِبُونَ هُ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَ مَا فِی الْاَرْضِ لَا اَقْدَتْ

میسند شما عاجز کنید آن و اگر اینکه برای هر نفسی که ظلم کرده میسرود آنچه در زمین است بر آن بر دادی

بِهِ وَاَسْرًا وَاَلْتَدَامَةُ لَمَّا رَاوَا الْعَذَابَ وَفِضْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا

آن و پوشیده داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را و ظلم کرده میانشان بعد از ایشان ظلم

یُظَلُّونَ هُ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ

گروه میشوند آگاه باشید که رضای است آنچه در آسمانها و زمین است آگاه باشید که وعده خدا حق است و

لٰكِنَّ الْاَكْثَرَهُمْ لَا یَعْلَمُونَ هُ هُوَ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَاِلَیْهِ تُرْجَعُونَ هُ یَا اٰیُّهَا النَّاسُ

لیکن اکثر ایشان نمیدانند اوست که زنده میکند و میمیراند و بسوی او بر گردانیده میشود ای مردمان

قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِی الصُّدُوْرِ وَرَهْمَةٌ

تعمیر آید شما را پندی از پروردگارتان و شفا برای آنچه در سینه است و پاداشی و رحمتی

لِلْمُؤْمِنِیْنَ هُ قُلْ یَفْضِلُ اللّٰهُ وَرَحْمَتَهُ فَبِذٰلِكَ فَلَیْفِرْحُوْا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا یَجْمَعُونَ هُ

برای مؤمنان بگو بچندین نعمت خدا و رحمتش پس بان امید که شاد شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند

قُلْ اَرٰیكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْنٰهُ حَرٰمًا وَّحَلٰلًا قُلْ اللّٰهُ اٰذِنٌ

بگو خبر دهید آنچه را فرود فرستاد خدا برای شما از رزقی پس گردانید از آن حرامی و حلالی بگو ای خدا دوستی

لَكُمْ اَمْ عَلٰی اللّٰهِ تَفْتَرُونَ هُ وَمَا ظَنُّ الَّذِیْنَ یَفْتَرُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ الْكُذِبِ یَوْمَ

داد بر شما ای ابراهیم و دعوی می کنند و حقیقت همان است که دروغ می بگویند بر خدا در روز روزه

تور
ای آیات شماست که آنگاه که استنباط میکنند از آیات ما حق است او بخوانی به پروردگارت بر سر کسی که آن حق است
میسند شما عاجز کنید آن و اگر اینکه برای هر نفسی که ظلم کرده میسرود آنچه در زمین است بر آن بر دادی
آن و پوشیده داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را و ظلم کرده میانشان بعد از ایشان ظلم
گروه میشوند آگاه باشید که رضای است آنچه در آسمانها و زمین است آگاه باشید که وعده خدا حق است و
لیکن اکثر ایشان نمیدانند اوست که زنده میکند و میمیراند و بسوی او بر گردانیده میشود ای مردمان
تعمیر آید شما را پندی از پروردگارتان و شفا برای آنچه در سینه است و پاداشی و رحمتی
برای مؤمنان بگو بچندین نعمت خدا و رحمتش پس بان امید که شاد شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند
بگو خبر دهید آنچه را فرود فرستاد خدا برای شما از رزقی پس گردانید از آن حرامی و حلالی بگو ای خدا دوستی
داد بر شما ای ابراهیم و دعوی می کنند و حقیقت همان است که دروغ می بگویند بر خدا در روز روزه
تعمیر آید شما را پندی از پروردگارتان و شفا برای آنچه در سینه است و پاداشی و رحمتی
برای مؤمنان بگو بچندین نعمت خدا و رحمتش پس بان امید که شاد شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند
بگو خبر دهید آنچه را فرود فرستاد خدا برای شما از رزقی پس گردانید از آن حرامی و حلالی بگو ای خدا دوستی
داد بر شما ای ابراهیم و دعوی می کنند و حقیقت همان است که دروغ می بگویند بر خدا در روز روزه

وَعَدُوا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو

وعدای تا چون دریا فصل غرق گفت ایمان آوردم که نیست خدای مگر آنکه ایمان آوردند و بی

إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۚ الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۚ

اسرائیل و من از مسلمانانم الحال و تحقیق تا آنکه برای کسی پیشتر بودی از خداوند گناه

فَالْيَوْمَ نَجْعَلُ بِيَدَيْكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ

پس امروز می اندازیم بر تو وضع کند تا بدین برانگیزی از برای کسانی که بعد از تو می آیند و بدست کسی که بسیاری از مردم از

إِيَابِنَا نَعْلَمُونَ ۚ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَٰئِمْ وَأَصْدِقَ وَرِزْقًا لَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

آبهای و محبتی اند و تحقیق قسم دادیم به بنی اسرائیل را در منزلی خوب و روزی دادیم ایشان را از پاکیزگی

فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ

پس اختلاف کردند تا آنکه آمد ایشانرا علم بدستگردد و در روز قیامت خواهد کرد میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن

يَخْتَلِفُونَ ۚ فَا رَبُّكَ فِي شَيْءٍ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْئَلِ الَّذِينَ يُفْرُونَ

و اختلاف میکردند پس اگر باشی در شکی از آنچه فرودستادیم بر تو پس پرس از آنانکه میجوایند

الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۚ وَلَا

کتاب را پیش از تو تحقیق آمد ترا حق از پروردگارتو پس مباشش البته از کتب گمراهگان و ممتدیان

تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ فَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ نَحْنُ عَلَيْهِمْ كَلِمَةٌ

الته این آنگاه تکذیب کردند آیاتهای خدا را پس خواهی بود از زیان کاران بدستگردد تا آنکه نجات شد بر ایشان

رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَلَوْ لَا كَانَتْ

کل پروردگارتو ایمان نمی آورند و اگر آمد باشد ایشانرا هر آینه آنگاه رحمتی عذاب بر در در آید پس چرا ایستادند

قَرْيَةً آمَنْتُ فَأَفْعَمَ اللَّهُ أَسْمَاعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ

در شهری که ایمان آورده باشند پس لغزش برده باشد آوازش بر مردم و پس چون ایمان آوردند رفع کردم از ایشان عذاب سوالی را

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَعَنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ الْمَدْيَنَ وَالْأَرْضَ كُلَّ

در زندگی دنیا و بر خود در ایام آوارگی و اگر خواست پروردگارتو هر آینه ایمان آورده بودند آنجا و مدینه را

جَمِيعًا إِنَّمَا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا

بودند همه شان تا هر باب از تو بگردد تا میشوند مومنان و نباشد هر نفسی را که ایمان آورد مگر

بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ قُلْ أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ

باذن خدا و سبب اندازد بایلی را تا آنکه می آید بعضی کفر سببند که نیست در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالْتَذَرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ

و زمین و هدایت میکنند ایشان و بیم دهندگان از همه که ایمان نیاورند پس آیا انتظار میکنند

الْآمِثِلَ أَيَّامَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنظِرِينَ ۚ

کمر مثل روزهای آنگاه که گشته پس از ایشان آنچه پیش دستم باشد در استیکار من با شما پس از سطران

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا بِنِعْمِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ قُلْ يَا أَيُّهَا

پس نجات میدویم و سوزانرا و آنگاه ایمان آورده بودند پس همین است ثابت بودی بر آنکه نجات دهم مومنانرا بخواسی

ع

ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مؤذنه

النَّاسُ اِرْكُنْتُمْ فِي شَكِّ مِنْ دِينِي فَلَا اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

اللهِ وَلَكِنْ اَعْبُدُ اللهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَاُمْرًا اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُوْمِنِيْنَ ۝ وَاَنْ

اَقْرِبَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللهِ مَا

لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَاِنْ فَتَكَ فَاِنَّكَ اِذَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ ۝ وَاَنْ تَمَسَّكَ اللهُ

بِضُرِّهِ فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَاَنْ يَرْدُكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ قُلْ يَا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ

مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اِهْتَدَىٰ فَاْتِمَّا يَهْتَدِ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاْتِمَّا يَضِلْ عَلَيْهَا

وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۝ وَاَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللهُ وَهُوَ خَيْرُ

الْحَاكِمِيْنَ ۝ مَكِّيَّةٌ ۝ وَاَنْ تَكُنَّ عَشْرًا ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الرَّهْ كِتَابٌ اَحْكَمَتْ اَيَاتُهُ لَوْ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيْمٍ خَيْرٍ اَلَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا

اللهَ اِنْتِيْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِيْرٌ وَبَشِيْرٌ ۝ وَاَنْ اَسْتَغْفِرُكُمْ وَاَنْ تَتَوَالِيَهُ مَتَّعَكُمْ

مَتَاعًا حَسَنًا اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُوْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ

اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۝ اِلَىٰ اللهُ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

اَلَا اِنَّكُمْ يَنْتَوْنَ صُدُوْرَهُمْ لَيْسَتْخَوْا مِنْهُ اِلَّا جِنٌ لَّيْسَتْخَوْنَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ

مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِهِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِى الْاَرْضِ

اَوْ فِى السَّمَآءِ اِلَّا عِنْدَنَا مِزَانٌ ۝ وَاَنْ تَكُنَّ عَشْرًا ۝

وَاَنْ تَكُنَّ عَشْرًا ۝

وَاَنْ تَكُنَّ عَشْرًا ۝

وَاَنْ تَكُنَّ عَشْرًا ۝

سوره بقره
و اما في فضلها وصحتها
عن النبي صلى الله عليه وسلم
من قرأ سورة بقره خرج
من الدنيا كما خرج يحيى بن
عمر بن الخطاب فانه يطول
اوله من سنة قطوعه
بهم بها ويؤمن في الجنة
بشيء غيره السلام وله
كل يوم ثواب يوم الجمعة
ختم

قوله تعالى
الذين آمنوا
بما نزلنا
من الكتاب
وقرأوا
الحق
من كتابنا
وقرأوا
الحق
من كتابنا
وقرأوا
الحق
من كتابنا

سوره بقره
و اما في فضلها
عن النبي صلى الله عليه وسلم
من قرأ سورة بقره
خرج من الدنيا
كما خرج يحيى بن
عمر بن الخطاب
فانه يطول اوله
من سنة قطوعه
بهم بها ويؤمن
في الجنة بشيء
غيره السلام وله
كل يوم ثواب
يوم الجمعة
ختم

الجزء

مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِّنَ الْأَحْزَابِ فَآلَثَارُ

موسی بهیوا و رحمت آنها ایمان می آرند بان و کسی که کافر بشود بان از ان گروه های پنهان است

مَوْعِدٌ فَلَا نَكُ فِي مَرِيئَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِن كَثُرَ النَّاسُ لَا يُؤْمِنُونَ

و عده گاه اوست پس بهایش در شک از ان بدستی که ان حق است از پروردگارتو و لیکن اکثریت مردم ایمان نمی آرند

وَمَن أَظْلَمُ لِمَن أَفْرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ

و کسست ظالمتر از آنکه بست بر خدا دروغ سخن اعراض کرده میشوند بر پروردگارشان و میگویند

الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ هَٰ الَّذِينَ

که ایمان که ارسا برینا اند آنها که دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت خداست بر ظالمان آنها که

يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ هَ

باز دارندشتند از راه خدا و بخواهند انرا بچ و ایشانرا باختر ایشان کافران

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُجْرِبِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِن

انها نباشند عاجز کنندگان در زمین و نباشد ایشانرا از زمین خدا هیچ

أَوْلِيَاءٍ يَضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

دوستان مضاعف میشود برایشان عذاب بستند که بچ و توانستند شنیدن و بینند که بستند

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْرُونَ هَ لَاجِرًا هَ أَفَم

ایمانان آنها که زبان کردند در لغزششان و گم شدند از نشانها ایچ بودند که بدروغ می بستند ایچا راست بدستند

فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ هَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبُوا

ایشان در آخرت ایشان زبان کارانند و بستند انان ایمان آوردند و کردند کارهای خوب را و گفتند حق را

إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ هَ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْآخِ

پروردگارشان ایشانند اهل بهشت ایشانند اوان با و دانیان مثل ان دو گروه چون کور

وَالْأَصْحَمِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ لَيْسُوا بِإِن مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ هَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

دو و بینا و شنواست ایچان میباشد مثلا پس ایچا پس چه ایند بیکدیگر تحقیق فرستادیم

نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَأَتَّبِعُكَ وَإِلَّا اللَّهُ إِنِّي أَخَافُ

نوح را بقومش بدستند من در شمار ایچم دهنده انکارم که بچید بستند حسنه خدا را بدستند من بچیدم

عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ آيَاتِنَا فَتَالِ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا تَرَكُوا إِلَّا

در شمار از عذاب روز پروردگار پس گفتند انهمی که کافر شدند از قومش یعنی بچیدم ترا کور

بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا تَرَكُوا تَبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَن يُبَادُوا مِنَّا وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ

انسانی مثل ما و بچیدم ترا که پروردگاری گفتند جز انانکه ایشانند حسنه و ما چکان ما در بعد اندیشه و بچیدم شمارا

عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ هَ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِيَّكُمْ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

بر خود بچیدم بیادستند بلکه انان بچیدم شمارا دروغ گوین گفت ایچوم من بچیدم که کرده با بچیدم بر منخه از پروردگار

وَإِنِّي رَحِيمٌ مِّنْ عِنْدِي فَهِيَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَزْمَكُوهَا وَأَنْتُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهَا كَارِهُونَ هَ وَيَا قَوْمِ

و داده باشم مرا رحمتی از پروردگار من پس بچیدم باشد بر شما ایچم بچیدم شمارا بان و شما باشد مرا از ان خوش دارنده کان و ایچوم

ع

فِي مَعْزِلٍ يَا بَنِي آدَمَ لَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ قَالَ سَاوِي لِي الْجِبَلُ

در کوشه ای پسران من سوار شو با ما و میباش با ما کاشان گفت برود می جای بکنیم بجوی

يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا

کنگاه میدارند از آب گفت نکند دارند نیست امروز از امر خدا مگر آنکه را رحم کرد و قابل شد بیا نشان

الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ هُ وَيَقِيلُ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَائِكَ وَيَا سَمَاءُ اقْلَعِي

ان موج پس شد از غرق شدگان و گفته شد ای زمین تند بر آبت را و ای آسمان بر کرد و

ربیع

بِغَيْضِ الْمَاءِ وَقَضَى الْأَمْرَ وَأَسْنُوثَ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

گم شد آب و گذارده شد امر و تارکوت بر جودی و گفته شد بلال باد مر کرده ظالم را

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِ بَيْتِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ

و نداد کرد نوح پروردگارش را پس گفت پروردگارش بر سینه بود پس من از اهلیم و در سینه و عده و حجت و تو حاکم ترین

الْحَاكِمِينَ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ

حاکم کنی گفت ای نوح درستی او نیست از اهل بیت در سینه او کار غیر شایسته است پس نخواه از من آنچه نیست

لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطَيْتُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَسْأَلُكَ

سرزبان علمی در سینه من پدیدم ترا از آنکه باشی از نادانان گفت پروردگارش بر سینه پناه سپرم ترا از آنکه خواهی از من

مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَلَا تَغْزِبْ بِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ هُ وَيَقِيلُ يَا نُوحُ

آنچه را نباشد برای من آن علم و اگر بیامیزی مرا در حجت بکنی مرا از سینه از زیاده کاران گفته شد ای نوح

أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ مِمَّا فِي الصُّبُورِ وَأَمَّا سَفْعُ مُمْسِكٍ مِمَّا عَدَا

فرود ای سلاسی از ما و بر کنش بر تو و بر استغای آنکه بود با تو و استغای آنکه بود با تو و استغای آنکه بود با تو

الْبَيْمِ هُ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ

پرورد این از اخبار غیب است که وحی بفرستم ترا بنودی تو که بدانی آنرا تو و قومت تو

مِن قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ هُ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ هُ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ لَكُمْ

پیش ازین پس صبر کن که عاقبت پرهیزکاران است و بسوی عاد برادرشانرا آورد گفت ای قوم

فأقول يا قوم
أرأيتكم لکم
ما تَعْمَلُونَ
فأقول يا قوم
أرأيتكم لکم
ما تَعْمَلُونَ

نصف
الجزء

جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سَحَابٍ مِّنْ مَّوَدَّةٍ مِّنْ عِندِ

گردانیدیم بالایاها را و بارانیدیم بران و بارانیدیم بران سسکهای از کل سحبه برهم نهاده شده نشان کرده شده نزد

رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدَةٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا

پروردگارتو و بشتان از ظالمان دور و بسوی مدین برادرشان اشعب گفت ای قوم بپرستید

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْفُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيدُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي

خدا را نیست مر شمار آنچه الهی حسرت او و کم کنید چنانچه و ترا دورا بدرستیکه من می ختم شمارا با چیزی و بدرستیکه من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٌ بِهِ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا

ترسسم بر شما عذاب روزی که حاطه کند دست دای قوم تمام درسد بیانه و ترا دورا بعدل و

تَخْشَوْا النَّاسَ أَسْخِيَاءَ هُمْ وَلَا تَخْشَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ هَ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن

کم کمیند از مردان چسرا نشانرا و تهاهی کنند در زمین افسادکنان ای کذشت خدا بهتر است شمارا از

كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ هَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ هَ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلُوْنَاكَ نَامُرُكَ أَنْ نَنْزِلَكَ

هستید گروهی که ان و بیشتر من بر شما نگهبان گفتند ای شعیب ای ما نه ای تو سر مودترا که ترس

مَا يَبْعُدُ آبَاؤُنَا وَإِن نَّفَعَلْ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّسِيدُ هَ

آنچه - ای شعیب نه پدران ما با آنکه کنیم در اموالمان آنچه خواهیم بدرستیکه تو بر آینه لوی بردار هدایت یافته

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِّنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُبَدِلُ

گفت ای قوم حسرت رسید از روده بایتم بر بختی از پروردگار خود روزی که در ازان رودی خوب و بجز انام

أَنْ أَخَالَفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا

که عطف کنم شمارا و آنچه می میکنم شمارا از ان بجز انام مگر شایسته گردانیدن بقدر آنچه توانم و نیست

تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ هَ وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ

توفیق من مگر بخدا بر او توکل کرده ام و با او بازگشت میکنم و ای قوم بران ندارد شمارا مخالفت با من که

يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ

برسد شمارا دهند آنچه رسید قوم نوح در ای قوم هود در ای قوم صالح را و باشد قوم لوط از شما

بَعِيدٌ هَ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ وَأُتَوَّابُونَ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي رَحِيمٌ وَدَّودٌ هَ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا

دور و از من خواهید از پروردگارتان پس بازگشت باو بدرستیکه پروردگار من ابرار و دودوست گفتند ای شعیب

نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا نَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ

بسیارم بسیاری از آنچه میگوی و بدرستیکه ای پیغمتر از میان خود ضعیفان و اگر نبود جماعت تو ترا سسکار میکردیم و بیستی ترا

عَلَيْنَا بَعِزٌّ نَزِيرٌ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهَيْطِي أَعَزَّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا

بر ما غالب گفت ای قوم ای جماعت من عزیزترند بر شما از خدا و درشتدورا از شما ان پس بشت افتاده

إِنَّ رَبِّي يَمَا تَعْمَلُونَ مُّحِيطٌ هَ وَيَا قَوْمِ أَعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ نَعْلَمُ

بدرستیکه پروردگار من با آنچه میکنید محیط است و ای قوم ببینید بر زمانه ای تان بدرستیکه من کند نام زد و باشد که دانید

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُعْزِبُهُ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ هَ وَلَمَّا جَاءَ

کس که می آید عذاب رسوا کند او را و کس است آنکه دروغ گوید و چشم در راه باشد که من ترا بشمارم چشم در راهم و چون آید

انظر

هو

أَمْزِنَا بِنَجْمِنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّخْرَةَ

امرا بخت دادیم شعیب را و آنرا که ایمان آوردند با او بر رحمتی از ما گرفت آنرا که ظلم کردند ستم بود ملک

فَأَصْحَابُ فِي دِيَارِهِمْ جَاهِشِينَ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْهَا إِلَّا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ تَمُودُ

پس گردیدند در خانه‌هایشان بر جای ماندگان گویا که اقامت در آنها نداشتند در آنجا که باشد ملک بود مدین را همچنانکه ملک شد تمود

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرًا

و یقین فرستادیم موسی را آیاتهای ما و مجتبی روشن بسوی فرعون و جماعتش پس پیروی کردند

فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ يَقْدَمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْعِيمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَ

فرعون را و امیرت امر فرعون درست پیش رو میشود قومی را روز قیامت پس واردشان آورد آتش و

بِئْسَ الْيَوْمُ الرَّزْوُودُ هَ وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْعِيمَةِ يُلَاقِي الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ه

بست است اجتنای ورود که ورود یافته شده و از پی کرده شدند در این لعنت را در روز قیامت دست آن عطیه که عطا کرده شده

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْفُرْقَىٰ نَفْضُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ه وَمَا ظَلَمْنَا هُمْ وَ

این از آيات ستم‌هاست که میخواهیم بر تو از آنها بر آید و درود شده و ظلم نکردیم ایشان را و

لَكِن ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ لَّمَّا

لکن ظلم کردند بر خودشان پس کفایت نکرد از ایشان الیهاتش که میخوانند از عین خدا از هیچ چیز

جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ عِزًّا نَسِيبٌ ه وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ

آمد امر پروردگارت و پیروزد ایشان را ستم بر آید و همچنین است که من پروردگارتو چون میکرد ستم‌ها را

وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِذَا أَخَذَتْهُمُ الشَّدِيدُ ه إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ

و آنها ظالم اند در ستمگر گشتن پرورد و سخت است در ستمگران استیت مرا تا که برشید از عذاب

الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ه وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجْلِ

آخرت آن روز است که جمع کرده است در آن مردمان و از روز است حاضر گردانیده شده تا چشمی از آنرا بگذرد و

مَعْدُودٍ ه يَوْمَ يَأْتِ لَأَنكَ لِنَفْسِ الْبَازِيَةِ فِيهِمْ شَفِيٌّ وَسَعِيدٌ ه فَأَمَّا الَّذِينَ

میدین روز که باید سخن بگفتند صفتی که باذن او پس از ایشان شد رحمت و رحمت پس با آنها که

شَقُوا فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيْقٌ ه خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

بخت شود پس باشند در آتش مرگنا در آن ستمنا سخت و ناله زار جاودانان در آن تا ما فی باشد آسمانها و زمین

إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ نَقَالٌ لِّمَا يَرِيدُ ه وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ

که آنچه خواسته باشد پروردگارتو در ستمگر پروردگارتو کند است آنچه را خواهد و اما آنانکه نیک شدند پس در بهشت باشند

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُودٍ

جاودان در آن ما و ای که باشد آسمانها و زمین که آنچه خواهد پروردگارتو هستی عین ستمگر

فَلَأَن تَقِي مَرِبَةً يَوْمًا يُعْبَدُ هُوَ إِلَّا مَا يُعْبَدُونَ إِلَّا كَمَا يُعْبَدُ آبَاؤُهُمْ مِن قَبْلُ

پس ستمش در ستم از آنچه پیوسته است آنها که پرستند که چنانکه پرستند در ایشان از پیش

وَأَنَّا لَوْ قَوْمٌ نَّصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنفُوضٍ ه لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ

و در ستمگر بر آید تمام و اینها را عین ستمنا را که دست گردانیده شده عین دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد

تورگنا
در کتاب خدا که بگفتند
الهی چه میگویند این را
بفکر از یک ستمگر
نویسند و در عالم
چنان کند است شرار
با دراج شود

فِيهِ وَلَوْ لَأَكَلَهُ سِبْغٌ مِّن رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَأَنْتُمْ لَنُفْسِكُمْ مِنْهُ مُرْسَبَةٌ وَإِنَّ

در آن و اگر نبود کلمه که پیشی داشت از پروردگارت بر آنست مگر کرده شده بود ایشان در پیشگاهشان بر اینست و مثل ایشان بدان کار است و در آن

كُلًّا لَّمَّا يُوَفِّيهِمْ رَبُّكَ أَغْمَاسَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ

همه را جمعا بر آنست تمام خواهد داد ایشان را پروردگارت اعمالشان را در سنجک او بجا میسند اما است پس ثابت باش چنانکه مأمور شده

وَمِن تَابٍ مَّعَكَ وَلَا تُطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا

و کلمه تو برگرد باز و از سه گذرد در سنجک او بجا میسند چنانست و میل کنید بسوی آنانکه ظلم کردند پس از آن

النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۚ وَاقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْبَيْتِ

آتش و نباشد در شمار از عین خدا پنج دوستان پس یاری کرده شوند و بر پا دار من از را در طرف روز

وَذَلِّفْنَا مِنَ اللَّيْلِ أَرْبَابَ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلَّذِينَ كَانُوا

در ساعتی از شب در سنجک خیرها که میسند بدیها را آن نهد است مگر در کارها و

أَصْفَاكَ اللَّهُ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ ۚ فَلَوْ لَأَكَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكَ كَلِمَةٌ

سختی پس در سنجک خدا ضایع نکند و از مزد سنجک کارها را پس حیران بودند از شدت نهای از پیش شما صاحبان

بِقَبَائِهِمْ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَخْتِئِمُّهُمْ وَأَتَّبَعِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

اصل که سعی کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنانکه سعادت دادیم از ایشان و پیرو شدند آنانکه ظلم کردند

مَا تُرْفِقُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرْمَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

آنچه رست میگردانند در آن و در آن بودند گناهکاران و نباشد پروردگارت که ظلم کند در آنست و اهل آنها

مُضِلُّونَ ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۚ وَلَا

مصلحان باشند و اگر خواسته بود پروردگارت تو را همه را کرده بود و در آن است واحد همیشه باشند اختلاف کنندگان که

مِّن رَّحْمَةِ رَبِّكَ وَلِذَلِكَ خَلَفَهُمُ وَوَمَثَّ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

کسرا که هم پروردگارت تو در بری آن آتش در سنجک ایشان را تمام شد مگر پروردگارت که بر اینست و جهم را از جن و

النَّاسِ جَمْعِينَ ۚ وَكَأَنفُصُ عَلَيْكَ مِّنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَسِيتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجِئْنَاكَ

این جمیع و هر را بجا میسند بر تو از اخبار پیشینان آنچه است بجز آنچه در آنست و داد ترا

فِي هَذِهِ الْحَقِّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا

در این حق و نصیحت و پند برای مؤمنان و بگو برای آنانکه ایمان نمی آورند بچند

مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ۚ وَانظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ ۚ وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

قوانتتان در سنجک ما کنند و ایم و منظر باشد در سنجک ما منظریم و در خدایت بهمان آسمانها و زمین

وَالْيَهُ يَرْجِعُ الْأُمْرَ كُلَّهُ فاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۚ

و بسوی او برگرداند و بشود امر همه است پس پرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگارت که بجزیر از آنچه میکند

سَوِّقُوا سَفِيهُوا إِلَيْهِ يَكْتُبُهَا وَاحِدًا عَشْرًا يَكْتُبُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

مَتَاعِنَا فَكُلْهُ الذَّرْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۚ وَجَاءَ أَعْلَىٰ قَيْصَهُ

سپهتمان پس خرد او را کرک و پیش تو ضدت کند و مراد از کرب و پیغمبر است که یاران آوردند بر جامه اسن

يَدِي كَذِبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْ أَفْضَرُ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ

خون دروغی گفت بگه حزب و اموده مر شمارا غشناهای شما کار بر این شکستایی خوبی و خدا یاری خواسته شده است بر آنچه وصف میکنند

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَةٌ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَذَا غَلَامٌ وَأَسْرَفٌ

و آمد راه گذاران پس دستاود آب اورش از آب پس سرور کرد و لوش را گفت ای بشری این پرست و بنامه مشهور

بِضَاعَةٍ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۗ وَشَرَفًا بَيْنَ بَخْسٍ دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ

رای نایب کثرت و خدا دانای بود بر آنچه میکردند و در خدمت او راهبهای کمی دراهم معدود و بودند در آن

مِنَ الرَّاهِدِينَ ۗ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا أُرِيهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ

از بیخستان و گفت آنکه خریدی از مصر مرزش را که گرامی دار مجلس را شاید که

يُنْفِئَنَا أَوْ نَحْنُ وَلَدًا ۗ وَكَذَلِكَ مَكَانُ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنَعْلَمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ

که نفع رساند یا بخرمیش سرزند و همچنین شهرار مبین دادیم مر یوسف را در زمین و تا اینکه تمام او را از تاول حدتها

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۗ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ

و خدا غالب بر امرش و لکن اکثر مردمان نمیدانند و چون سید بحال نوحش دادیم او را

حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذَلِكَ نُجَزِي الْمُحْسِنِينَ ۗ وَرَأَوْدَتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۗ

حکم و علم و همچنین جزا میدهم بیکو کار از او و آنچه مجوسد غریب او را که او بود در خانه اسن از نفس او د

غَلَقَتْ لِأَبْوَابٍ ۗ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا

بست در او را و گفت یا میاست بر ای تو گفت معاذ الله بد رستیکه او صاحبست و خوب گردانید محل برادرستیکه

يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۗ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأبْرَهَانَ رَبِّهٖ كَذَلِكَ لَنَصْرَفَ

رستیکه رشتنند ظالمان و همچنین که متوجه شده بود و متوجه شد آن که زمان بود که در بر آن برور کارش را همچنین تا ببرد آنچه

عَنْهُ الشُّوْءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۗ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَهُ

از او بدی و رشتیکه او از شدگان راست که فالص شده است و پیشی جوی شدند در او دیاره کرد بر پیش او

مِنْ دُبُرٍ ۗ وَالْفَاسِقَةُ إِذْ لَمَسَتْهُ الْبَابُ قَالَتْ مَا جِئْتُ مِنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا

از پس و استندیدش را نزدیک در گفت حیت برای کیکه خواست بآهت بریرا که

أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۗ قَالَ هِيَ رَأُوْدَتِي عَنْ نَفْسِي ۗ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا

که برندان سودنا عذابی برورد گفت او که مجوسد غریب مرا از نفس من و گواهی داد گواهی از این

أَنَّ كَانَ قَيْصَهُ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۗ وَإِنْ كَانَ قَيْصَهُ قَدَمِنِ

که اگر باشد بر پیش پاره شده از پیش برست گفته داوست از دروغ گویان و اگر باشد بر پیش پاره شده از

دُبُرٍ فَكَذِبٌ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۗ فَلَمَّا رَأَىٰ قَيْصَهُ قَدَمِنِ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكِ

پس دروغ گفته داوست از راستگوان پس چون دید بر پیش را پاره شده از پس گفت بد رستیکه از کوشش او است

الزُّبَيْدِ كُنْ عَظِيمٌ ۗ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ

و گشت از زمان بدولت ای یوسف اعراض کن از این و اعراض جواه گناهت را بد رستیکه از کوشی

مجلس

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

مِنَ الْخَاطِئِينَ ؕ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ

از خطا کاران و گفتند بمعی زنان در شهر که زن عسری کام بچو بد نوب غلامش را از عسری او

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ؕ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِنَّ

بجین حال کرده ام از دوستی بدستیکه ای بچم در کراهی استکار پس چون شنید که ایشانرا فرستاد بسوی ایشان

وَأَعَدَّتْ لَهُنَّ مَتَكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا

و آماده کرد برای ایشان متکانی دودا بر کب از ایشانرا کردی و گفت بسرون ای برایشان پس چون

رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ

دیدند او از بزرگ داشتند و بریدند دستهاشانرا و گفتند حاش لله نیست این انسان نیست این کردشته

كِرِيمٌ ؕ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ لَمَنِعْنِي فِيهِ وَلِفَدْرٍ وَأُذُنُهُ عُرْفُ نَفْسِهِ فَاَسْتَعَصِمَ وَ

کرامی گفت این است که لاست کردیم مرادان و تحقیق کا بچو شدم او را بفریب از عسریش پس کا بچاری کرد او

لَنْ لَّنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أُمِرُ لَيْسَجِنَ وَ لِيَكُونَا مِنَ الصَّاعِرِينَ ؕ قَالَ رَبِّ السَّجِنُ أَحِبُّ

اگر گفت آنچه فرماییش هر آنچه بزرگان خواهد شد و خواهد بود از ذلیلان گفت پروردگار من زندان دوستیست

إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَ نَبِيَّ إِلَيْهِ وَلَا تُصْرَفُ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنُ مِنَ الْجَاهِلِينَ

بر من از آنچه بخواهند مرا بان و اگر کردانی از من فریب ایشانرا میل خواهیم کرد بسوی ایشان و سخن بچو بود از نادانان

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ؕ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ

پس اجابت کرد مراد او پروردگار من پس کرد ایند از او فریشتانرا بدستیکه است شنوا می دانای پس بچا طریسدا آنها را از بعد

مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجِنَهُ حَتَّىٰ جِئَهُ وَوَدَّخَلَ مَعَهُ السَّجِنَ فَمَيَّانَ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي

آنچه دیدند آنجا که بزرگان گفتندش تا وقتی و داخل شد با او در زندان دو جوان گفت یکی از آن دو بدستیکه

أَرَانِي أَعْرِضُ خَرًّا وَقَالَ الْآخَرَانِي أَرَانِي أَجِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّرْفَيْنِ

می بینم که میبخشارم خمر را و گفت دیگری بدستیکه من تا بچم خود ما که بر میدارم بر سرم تا آنرا که بخورد مرغ از آن

نَهْنَيْنَا وَيَأْتِيهِ إِذَا نَزَلَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ؕ قَالَ لَا يَأْتِيكَ طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَاتٌ تَكَا

چرده مارا از پیشتر بدستیکه ما می بچم را از سبکو کاران گفت نمی آید شمارا از طعامکه روزی دود و شوبریان که آنکه چه دادم شمارا

يَأْتِيهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيكَ ذَلِكَ مِمَّا عَلَيْنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

بچهر سخن پیش از آنکه باید شمارا این آداب بچریت که اموت مرا پروردگار بدستیکه من که بچم کیش جمیع ایمان می آرد بخدا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ؕ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا

و ایشانند بچرت آنها کاستند و پیروی کردم کیش پدرم را ابراهیم اداحقن و یعقوب

كَانَ لَنَا إِنْ لَيْسَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكُ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ

باشد مراد که شریک سازیم بخدا پنج و بچر برا این از فضل عدت بر ما و بر مردمان و کس

أَكْرَأ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ؕ يَا صَاحِبِي السَّجِنُ ؕ أَرَبَابٌ مُنْفَرِقُونَ سَيَرَا اللَّهُ الْوَاحِدُ

بچتر مردم شکو بچسکتند ای دو بچر زندان ای صاحبهای سخن بهترین است ادا ای واحد

الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا

عالم می بچسند از چسند او که اها می که داشتند اها را شما او پدرتان را و فرستاد خدا بان

مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ

بیشتر مردمان سبند اند ای دورستی زندان اما بخیان پس خواهد داد ما پیش از آنکه در است و گن

أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَا صَاحِبِي النَّجَى أَمَا أَحَدُكُمْ فَيَسْهَىٰ فِيهِ ذَمْرًا وَمَا الْآخِرُ

فِيصَلْبٍ مَّا كُلُّ الطَّيْرِ مِنْ رَأْسِهِ قُصِيَ الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفِيانُ وَقَالَ لِلَّذِي

که طعنا هست که او ستمت باینده است از آنکه و یاد کن مرا نزد پروردگارت پس یاد بردار شیطان یاد کردن صاحبش پس ماند

النَّجَى بَضْعَ سَبْعِينَ هُوَ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ

زندان چند سال و گفت پادشاه در سبکدستی بیستم هفت گاو سبیه که بخورد آنها هفت گاو

وَسَبْعُ سَبُلَاتٍ خَضِرٍ آخِرٍ يَا بَسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤْفُوْنِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ

و هفت خزه سبزه و هفت دیگر شکل ای بجمت بیان حکم کنید در خوابم اگر سبند

لِلرُّؤْيَا يَنْعَبِرُونَ قَالُوا أَصْنَعُ أَحْلَامَ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ وَقَالَ

که خواب را آنچه میبینند گفتند دستها فرایم آورده خواهیم دست و سبیم با چشم خوابها و گاه

الَّذِي نَجَّاهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ مَتَى أَنَا أَنْتُمْ بُنَاوِيلَهُ فَارْسَلُونَهُ يَوْسُفُ أَيُّهَا

انکه گاه یافت از آن دو و سواد آورد بعد از مدتی من جز سبیم شمار تا و پس پس بر سبند را یوسف ای

الصِّدِّيقِ أَفْنِيَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعُ سَبُلَاتٍ خَضِرٍ

راست که بیان حکم کن را در هفت گاو سبیه که بخورد آنها هفت گاو و هفت خزه سبزه

وَآخِرٍ يَا بَسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ قَالَ تَزْعُمُونَ سَبْعَ سَبِينِ أُمَّةٍ

و هفت دیگر حکما باشد که من برگردم بسوی مردمان باشد که آنها بدینند گفت یکبارده هفت سال بر عادت سبزه

فَمَا حَصَدْتُمْ فَذُرُّهُ فِي سَبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ هُوَ نُفْسَانِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ تَسْمِعُ

بچه را آوردید پس و گذارید آنرا در خوشه اش که اندکی از آنچه میخورد پس نباید از بعد این هفت سال

شَدَادُ مَا كُنْ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتُونَ هُوَ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ

سخت که بخورد آنچه را پیش از دستند برای آنها که اندکی از آنچه نگاه میدارید پس نباید از بعد آن سالیکه

فِيهِ يُفَاثُ النَّاسُ فِيهِ يَعْصِرُونَ هُوَ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُوتَنِي بِهِ فَكُنَّ جَانَهُ الرَّسُولِ قَالُوا

در آن فرمود سبده شود مردم و در آن سبجات بیسایند و گفت پادشاه بیارید نزد من او را پس چون آمد او را سب شده گفت

أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالُ النُّسُوقِ الَّذِي قَطَعْنَا آيِدِيَهُنَّ إِنْ رَبِّي بِكَيْدِهِمْ عَلِيمٌ

بازگرد بسوی صاحبش پس پرسش از او که چه بود حال آن زنان که بریدند دستهاش را در سبیل پروردگار من بکار آمد اما سب

قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْتَنِي يَوْسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ

گفت چه بود حالان بکار یکدیگر چه شد در بزرگ یوسف را از سببش گفتند حاش لله در سبیم براد بیچ بدی

قَالَتْ مِرْيَاةُ الْعِزِّيَّةِ الْآنَ حَصَصَ الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ هُوَ

گفت زن سبزه ای زمان است شد حق من کسین گاه بخوشد ام او را از نفس و بد سبیکه او بر آید از سبیل است

ع

ش

تفسیر

الحجرات

ذَلِكَ لَعَلَّمَنِي لَوَ أَخِي بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِضِينَ. وَمَا أُوتِيَ
 نَفْسِي إِلَّا النَّفْسَ لَأَمَّارَةً بِالْسُوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ. وَقَالَ الْمَلِكُ
 لَمَّا رَأَى الْمُرْسَلَةَ خَالِدَةً عَلَيْهِ يَوَاسِعًا كَمَا يَعْتَادُ الْمَلَائِكَةُ مَعَ رُؤُوسِهِمْ يَوْمَ السُّعْيِ
 أَسْئُوفِي بِهِ اسْتَخْلَصَهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدِينَا مَكِينٌ آمِينَ. قَالَ اجْعَلْنِي
 عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ. وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ
 حَيْثُ يَشَاءُ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مِنْ نَشَأٍ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. وَلَا جُرْأِخُوه خَيْرٌ لِلَّذِينَ
 آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ. وَجَاءَ أَخُوهُ يُوسُفَ فَدَخَلَ عَلَيْهِ فَمَرَّهُمْ لَهُمْ مَكْرُونٌ
 وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَسْئُوفِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ أَنِّي أَوْفَى
 الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ. فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونَهُ قَالُوا
 سَرَّ أَوْدَعْنَاهُ وَابْنَاهُ وَاتَّالْفَاعِلُونَ. وَقَالَ لِنَفْسَانِي إِذَا جِئْتَهُنَّ فَمِنْ رِحَابِهِمْ
 لَعَلَّه يَعْرفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهمْ يَرْجِعُونَ. فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ
 قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَنَا الْكَيْلَ فَارْسِلْ مَعَنَا نَحْنُ وَبَنَاتُنَا وَنَحْفُظُكَ. قَالَهُمْ
 أَمَنَّا عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْسَكْتُمْ عَلَى آخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 وَلَمَّا فَخَّرُوا مُتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي مِنْكَ نَحْنُ
 رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ أَخَانَا وَزَادَ كَيْلَ بَعِيرِ ذَلِكَ كَيْلَ لَيْسِيرَةٍ قَالَ
 لَن أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لِنَأْتِيَنِي بِهِ لَآ أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ
 مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ. وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ
 وَجَاءَتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَكَلَّمَتْهُمْ وَأَخْلَسُوا مِنْهَا صَافِيَتَيْنِ وَقَالُوا يَا بَنِيَّ أَقْبِلُوا
 بِمَنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الْمَضَالِمِ وَأَقْرِبُوا إِلَيْهَا فَهِيَ كَالَّذِي تَرْجُوْنَ مِنَ الْبَحْرِ مَسْجُودًا
 وَأَقْبَلُوا بِمَنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الْمَضَالِمِ وَأَقْرِبُوا إِلَيْهَا فَهِيَ كَالَّذِي تَرْجُوْنَ مِنَ الْبَحْرِ مَسْجُودًا

تفسیر
 این برائی آنکه مرا از کس چنان بخودم آرد و سپهانی و در سینه خدا بدایت میکند که چنان گفتند کارها در بری میدارم
 نفسی ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربي ان ربي غفور رحيم و قال الملك
 لما رأى المرسله خالده عليه يواسع كما يعتاد الملائكة مع رؤوسهم يوم السعي
 اسئوفي به استخلصه لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا مكين امين قال اجعلني
 على خزائن الارض اني حفيظ عليم و كذلك مكنا ليوسف في الارض يتبعون
 حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشأ ولا نضيع اجر المحسنين ولا جوراخوه خير للذين
 امنوا وكانوا يتقون وجاء اخوه يوسف فدخل عليه فمرهم لهم مكرون
 ولما جهزهم بهجارتهم قال اسئوفي باخ لكم من ابيكم الا ترون اني اوفى
 الكيل وانا خير المنزلين فان لم تأتوني به فلا كيل لكم عندي ولا تقربونه قالوا
 سر اودعناه و ابنه و اتالفاعلون و قال لنفسي اذا جيتهم من رحابهم
 لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون فلما رجعوا الى ابيهم
 قالوا يا ابا نانا منعنا الكيل ف ارسل معنا نحن و بناتنا و نحفظك قال لهم
 امنا عليه الا كما امسكتم على آخيه من قبل فالله خير حافظا و هو ارحم الراحمين
 ولما فخرهم متاعهم وجدوا بضاعتهم ردت اليهم قالوا يا ابا نانا ما نبغي منك
 نحن و بناتنا و نحمي اهلنا و نحفظ اخانا و زاد كيل بعير ذلك كيل ليسيره قال
 لن ارسله معكم حتى تؤتوا موثقا من الله لناتي بي به لان يحاط بكم فلما اتوه
 موثقهم قال الله على ما نقول وكيل و قال يا بني لا تدخلوا من باب واحد
 و جاءتهم الملائكة و كلمتهم و اخلسوا منها صافيتين و قالوا يا بني اقبلوا
 بامن ترضون من المضالم و اقربوا اليها فهي كالذي ترون من البحر مسجودا
 و اقبلوا بامن ترضون من المضالم و اقربوا اليها فهي كالذي ترون من البحر مسجودا

و از آنجا که او را در میان برادرش
از آنجا که او را در میان برادرش
از آنجا که او را در میان برادرش
از آنجا که او را در میان برادرش

وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُنْقَرِفَةٍ وَمَا اعْنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلاَّ لِلَّهِ عَلَيْهِ
داخل شوید از درهای جداگانه و گفایت میکنم از شما از خدا هیچ چیز نمیتواند شما را از او دور کند

تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ . وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
توکل کردم و بر او پس توکل میکنند و کل کنندگان و چون داخل شدند از جایی که فرموده بود آنها را در شایسته گفایت کند از ایشان

مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلاَّ حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهُ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
از خدا هیچ چیز جز حاجتی در نفس یعقوب که بسا آورد او را و در پیشگاه او بر آید حاجت طلبست مرا خدای تعالی و او را در میان برادرش

النَّاسِ لا يَعْلَمُونَ . وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ وَآلِ يَاقَانَ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا
برودان پسندانند و چون در آمدند بر یوسف جای داده بسوی خود برادر خود را گفت در سینه من بر او تو ام پس

تَبَيَّنَسْ بَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ . فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
مخزون مباحش را بچیز بود که میسر کند پس چون نشانی ایشان را از او را داد بنهاد ششم خوزرا در میان برادرش

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْهَا الْعِيرَ انْتَمَسَارِ فُون . قَالُوا وَأَمَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا نَفْعِدُونَ قَالُوا
نمکرند نذا کنند و که ای کاروان ایشان در سینه که در او است گفتند برادرش حال کرده و در او بوده بر سینه آنچه میسر کند

صَوَاعِ الْمَلِكِ وَلَنْ جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ قَالُوا أَتَاكَ اللَّهُ لَفَدَّ عَلِيمٌ مَا جِئْنَا
مشرب بود شاورا و بری هر که بسا و از آنجا که سز طعاست دهن و را ما ستم گفتند سجد اسو کند همین میداند نماند و ایچ

لِنَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ . قَالُوا فَمَا جَزَاءُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ . قَالُوا أَجْرَاقُ
آیند و دینم در زمین و بودیم در دین گفتند پس بیست نری و کر بسید شد در دین گویان گفتند سزای اوست

مَنْ وَجَدَ فِي رِجْلِهِ فهُوَ جَزَاقٌ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ . فَبَدَأَ بِأَوْعِينَهُمْ قَبْلَ وَعَاءِ
گفت که بد شد ششم در دین پس آن برای اوست همچنین سزای همه طالبان را بین آید اگر در دین نامی ایشان پس از برودان

أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي كَبْرِهِ
برادرش پس پسرون آورد از آن برودان برادرش همچنین جاره کردیم برای یوسف نبود که بچسود برادرش را در

دِينِ الْمَلِكِ إِلاَّ أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
دین بادند که اگر خواهد جدا که بر دین مرتبای هر که را خواهیم و بر هر خداوند دانش داد

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَسُدِّسْ لَهُ مِنْ قَبْلِ فَاسْتَرَاهُ يُوسُفَ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا
گفتند اگر در دین پس همین دزدی کرد برادرش که بود پیش از او پس پنهان است یوسف در نفس خودش و اطوار کرد او را

لَهُمْ قَالُوا أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا نَصِفُونَ . قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا
برای ایشان گفت شما شر در منزلت و خدا دانان است که وصف میکنند گفتند ای سزای بر سینه برادرش بود

كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مِمَّا مَكَانَهُ إِنَّا نَأْتِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ . قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنْ نَأْخُذَ إِلاَّ مَنْ
برودان پس بچیز یکی از آنرا بجهانی او بر سینه که میسر ترا از سینه که کاران گفت معاذ الله که بچسودم جز کسی را که

وَجَدْنَا مُنْأَعِنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا الظَّالِمُونَ . فَلَمَّا اسْتِيسَاؤُا مِنْهُ خَلَصُوا بِحَيْثُ قَالَ كَبِيرٌ
باقیمه شما نمازنا نزدش بر سینه که این حکام بر آید باقیم طالبان پس چون همه شدند از او شناسند در آنگویان گفت بزرگشان

الْمُتَعَلِّمُونَ أَنَّهُ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلَ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ
ای پسندانید بر سینه که بر ایشان بچیت گرفت بر شما چنانی از خدا و از پیش آنچه نصیر کردیم در یوسف

بع

الْقَدِيمِ فَلَمَّا انْجَاءَ الْبَشِيرُ الْفُؤَادَ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَاَرْتَدَّ بِصِرَاطٍ قَالِ الْمَاقِلُ لَكُمْ اِنِّي

سابق بود پس چون امد اورا بشارت دهنده انداخت بر رویش پس گشت برینا گفت ای حکیم در شمارا بدستگاری

اَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ قَالُوا يَا اَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا اِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ قَالَ

من میدانم از خدا آنچه را که شما نمیدانید گفتند ای در ما از سرش خواه برای ما گناگان ما را بدرستی ما را بسم و خطا کاران لغت

سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰی يُوسُفَ وَوَجَدُوهُ

زود باشد که از سرش طلبم برای شما از پروردگارم بدرستی دست ارزنده همان پس چون داخل شدند بر یوسف گشته بسوی خود

اَبُوهُ قَالَ دَخَلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللَّهُ اَمِينٌ هُوَ وَرَفَعَ اَبُوهُ عَلٰی الْعَرْشِ وَخَرُّوا

والدینش و گفت داخل شوید در مصر اگر خواست باشد خدا امینان و بالا برد و الدینش را بر تخت و بروا افتاد

لَهُ سَجْدًا وَقَالَ يَا اَبَتُ هَذَا تَاوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ

را اورا سجده کنان و گفت ای پدر من این است تعبیر خواب من از پیشین تحقیق گرداندا از پروردگار من حق و در حق

اَحْسَنُ بِي اِذَا خَرَجْتِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ

کرد با من هنگامی که بیرون آوردم از زندان و آورد شمارا از بادیه از بعد آنکه فدا کرد شیطان

بَنِي وَبَيْنَ اِخْوَتِي اِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ هُوَ رَبُّ قَدْ

میان من و میان برادریم بدرستی که پروردگارم لطف کننده است بر آنرا که بخواهد و او است دانای حکیم پروردگار من بهترین

اَتَشْفِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَيْتِي مِنْ تَاوِيلِ الْاَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ

داوی مرا از پادشاهی و او شفی را از تاویل حدیث پدیداننده آسمانها و زمین و تو ای

رَبِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ نُوَفِّي سُلٰمًا وَالْحَقُّقِي بِالصّٰلِحِيْنَ هٰذَا الَّذِي نَبَأَ الْغَيْبِ

یاورم در دنیا و آخرت بران براسلمان و محققان صلحان این از احبار عرب است

نُوحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتُ لَدَيْهِمْ اِذَا جَمَعُوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ هُوَ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ

که وحی میفرستیم بسوی تو و نبودم نزد ایشان هنگامیکه اتفاق کردند در کار ایشان و ایشان مکر کردند و نباشند اکثر مردم

وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ هُوَ مَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ هُوَ

و اگر چه حرص ورزیدی بر مؤمنان و بخواهی از ایشان بران هیچ مزدی نیست ان گزیندی برای عالمیان

وَكَايِنُ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمْشُوْنَ عَلَيْهِا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ هُوَ وَمَا

و بس از آیتی در آسمانها و زمین که بجهل دارند بر آنها و ایشان از ان اعراض گشته کاند و این

يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُوْنَ هُوَ اَقَامِنُوْا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ

حق دارند اکثرشان بخدا الا واکه باشند مشرک آورند گنا ایستند از انکه بیاید ایشانرا فروگسند از عذاب خدا

اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ هُوَ قُلْ هٰذِهِ سَبِيْلِيْ اَدْعُوْا اِلَى اللَّهِ عَلٰی

یا بیاید ایشانرا بوقت ناگاه و ایشان ندانند بخوانند اینست طریق من که میخوانم بسوی خدا بر

بصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنْ اَتَّبَعَنِيْ وَسُبْحٰنَ اللَّهِ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ هُوَ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

بصیرت من و کسکه پیروی کرد مرا و دانم پاک بودن خدا را و پیوسته من از مشرکان آورند گنا و نفرستادیم پیش از تو

لِلرَّجَالِ اِلَّا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ مِنْ اٰهْلِ الْاَرْضِ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ

کمره و دانم که و میفرستادیم ایشانرا از اهل سرزمینها ایستند در زمین پس ببینند چگونه

ع

گان

انزل من السماء ماء فسالك اودية يفدريها فاخل السيل زبداراييا واما

يوقدون عليه في النار ابغاء حليه او مناع زبد مثله كذلك يضرب الله الحق

والباطل فاما الزبد فيذهب جفاء واما ما ينفع الناس فيمكث في الارض

كذلك يضرب الله الامثال للذين استجابوا لقرانهم الحسنى والذين لم يستجيبوا

له لو ان لهم ما في الارض جميعا ومثله معه لا افندوا به اولئك لهم سوء

الحساب وما وهم جهنم وبئس المهادة اهن يعلم انما انزل اليك من ربك

الحق لمن هو اعنى التمايت ذكرا ولو الالباب الذين يوفون بعهد الله ولا

ينقضون اليمينات والذين يصلون ما امر الله به ان يوصل ويحشون بهما

حقوق سوء الحساب والذين صبروا ابغاء وجهه وهم واقفوا الصلوة و

انفقوا ايمانهم سيرا وعلاية ويدرون بالحسنة السيئة اولئك لهم

عقوب النار جهنم عدن يدخلونها ومن صلح من ابائهم وازواجهم وذرياتهم

والملائكة يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فعمد

الدائرة والذين ينقضون عهدا لله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به

ان يوصل ويفسدون في الارض اولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدارة الله

ينسط الرزق لمن يشاء ويفدر وفرحوا بالجو الدنيا وما الحي الدنيا في الا

لا امتاعه ويقول الذين كفروا لولا انزل عليه آية من ربه قل ان الله يضل

كم مستاعى ويكفون انكم كالمه شدة جرافة وسماه لشد براهينى از پروردگار بشيوكه خدا اضل

نصف
انزل من السماء ماء فسالك اودية يفدريها فاخل السيل زبداراييا واما يوقدون عليه في النار ابغاء حليه او مناع زبد مثله كذلك يضرب الله الحق والباطل فاما الزبد فيذهب جفاء واما ما ينفع الناس فيمكث في الارض كذلك يضرب الله الامثال للذين استجابوا لقرانهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو ان لهم ما في الارض جميعا ومثله معه لا افندوا به اولئك لهم سوء الحساب وما وهم جهنم وبئس المهادة اهن يعلم انما انزل اليك من ربك الحق لمن هو اعنى التمايت ذكرا ولو الالباب الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون اليمينات والذين يصلون ما امر الله به ان يوصل ويحشون بهما حقوق سوء الحساب والذين صبروا ابغاء وجهه وهم واقفوا الصلوة و انفقوا ايمانهم سيرا وعلاية ويدرون بالحسنة السيئة اولئك لهم عقوب النار جهنم عدن يدخلونها ومن صلح من ابائهم وازواجهم وذرياتهم والملائكة يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فعمد الدائرة والذين ينقضون عهدا لله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون في الارض اولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدارة الله ينسط الرزق لمن يشاء ويفدر وفرحوا بالجو الدنيا وما الحي الدنيا في الا لا امتاعه ويقول الذين كفروا لولا انزل عليه آية من ربه قل ان الله يضلكم مستاعى ويكفون انكم كالمه شدة جرافة وسماه لشد براهينى از پروردگار بشيوكه خدا اضل

مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنَابِ. الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
 بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ. الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسَنُ
 مَا بِهِمْ. كَذَلِكَ رَسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِنَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الذِّكْرَ
 وَأُحِينَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ فُلْهُوَ رَجِيٌّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَإِلَيْهِ مَتَابٌ. وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ وَكَلِمَةٌ
 بِهِيَ جَمْعٌ وَتَأْتِي بِشَرِّ مَا كَانُوا يُحْسِنُونَ. فَالَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَمْ يَتَسَاءَلُوا أَن لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا أُصِيبُوا بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَيْسًا مِنْ دَائِهِمْ
 حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ. وَلَقَدْ أَسْرَفْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
 فَامْلَيْتَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثَمَرًا خَيْرًا مِنْهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ. أَفَمَنْ هُوَ أَقْرَبُ عَلَى كُلِّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ فَلِئْسَ هُمْ بِمُتَّبِعِيهِ. أَلَمْ يَلْعَلُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتٍ
 أَنْ تَقْبَلُوا مِنْ بَعْدِ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ. فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
 الْجَنَّاتِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا النَّاسُ وَلَا الْحَيَوانُ وَلَا يَدْخُلُهَا السَّمُومُ. وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّاتِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا النَّاسُ وَلَا الْحَيَوانُ وَلَا يَدْخُلُهَا السَّمُومُ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ. فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّاتِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا النَّاسُ
 وَلَا الْحَيَوانُ وَلَا يَدْخُلُهَا السَّمُومُ. وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ. فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّاتِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا النَّاسُ وَلَا الْحَيَوانُ وَلَا يَدْخُلُهَا السَّمُومُ. وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُتَّقُونَ. فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّاتِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا
 النَّاسُ وَلَا الْحَيَوانُ وَلَا يَدْخُلُهَا السَّمُومُ. وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ. فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّاتِ الَّتِي لَا يَدْخُلُهَا النَّاسُ وَلَا الْحَيَوانُ وَلَا يَدْخُلُهَا السَّمُومُ.

کس که بخواند و هدایت میکند بسوی خود کسی را بازگشت نمود انانکه ایمان آوردند و می اراده و لها شان بزرگ خدا اکاه
 بیدکر الله تطمئن القلوب. الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسَنُ
 ما بهی که بزرگ خدا می اراده و لها شان بزرگ خدا اکاه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب را خوشی را ایشان است و نیکی
 ما بهی که بزرگ خدا می اراده و لها شان بزرگ خدا اکاه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب را خوشی را ایشان است و نیکی
 اوحینا الیک وهم یکفرون بالرحمن فل هو رچی لا اله الا هو علیه توکلت و
 وحی فرستادیم بنو و ایشان کافره میشوند بر من . کوه اوست پروردگار من نیست الهی مگر او . بر او توکل کردم و
 الیه متاب. و لو ان قرآن سیرت به الجبال او قطعت به الارض و کلمه به
 بسوی اوست بازگشت و اگر کلمه ای بود که در او آورده باشد بان کوهی یا باره باره کرده شده باشد بان زمین یا سخن در آورد
 المونی بل لله الامر جمیعاً افلم ینس الذین امنوا ان لو یشاء الله هدی الناس
 باشد بان مردگان بلکه در خدا راست از مملی ای پس نه هستند انانکه ایمان آوردند ایست که حق است خدا هر این هدایت کرده بود
 جمیعاً و لا یزال الذین کفروا ینصیبهم بما صنعوا قارعة او تحل قیساً من دایهم
 همه و همیشه انانکه کافر شدند هر خدا ایشانرا بسبب بکر کرد تا همیشه سخت یا فرود می آید نزدیک شما سختی
 حتی یاتی وعدا لله ان الله لا یخلف المیعاد و لقد اسرفتم برسل من قبلک
 ایشان را بیاید و عده خدا بر کسی که خدا خلاف میکند و عده را و تحقیق است که کرده شده بر سولانی پیش از تو
 فاملیت للذین کفروا ثم اخذتهم فکیف کان عقاب. افمن هو اقرب علی کل
 پس نیست و آدم به انانکه کافر شدند پس گرفت ایشانرا پس چگونه است عقوبت کردند ای پس کسی که او نگهبان است بر هر
 نفس بما کسبت و جعلوا لله شرکاء فل سئوهم ام یتنبون به بما لا یعلم فی الارض ام
 سئو بچه کسب کرد و گردانیدند برای خدا شرکان کونام بر بدنامانرا بلکه خیریم چه او را با بچه نیست اند در زمین بلکه
 بظاهیر من القول بل زین للذین کفروا مکرهم و صدوا عن السبیل و من یضلل
 بظاهیر است از گفتار بلکه آراسته شده برای انانکه کافر شدند چیدشان باز داشته شدند از راه و کسب اضلال کرد
 الله فماله من هادیه لهم عذاب فی الجحیم و الدنیا و لعذاب الاخره اشد و ما لهم
 خدا پس نباشد او را هیچ هدایت کننده هر ایشانرا است عذاب در زندگی دنیا و هر این عذاب احسن است سخت تر است و دنیا
 من الله من و ان مثل الجنة الی و وعدا للمؤمن تجری من تحمها الا انها اکلها
 را انانکه از خدا هیچ هدایت و ارنده مثل بسوی که وعده داده شده به مؤمنان بسود و از زیرش نهرها میوه است
 دائم و ظلها انک عقی الذین اتقوا و عقی الکافرین النار و الذین اتیناهم
 و اعلت و سایه اشراپین عاقبت کسان است که بر منبر کار شدند و عاقبت کافران است و انانکه او ایشان
 الکتاب یفرجون بما ازل الیک و من الاحزاب من ینکری بینه فل انما امر بان
 کتاب شاد میشوند با آنچه فرود فرستاده شده بنو و از عا مهمایی و دشمنی است که انکار میکنند بعضی از انانکه با کوه این نیست که او
 اعبد الله و لا اشرك به الیه ادعوا الیه ما بهی و کذالک ان کننا حکم عیبنا
 شده ام که برستم هداها و شرک نشا و مردم بسوی او میخوانم و بسوی اوست بازگشت و همچنین فرود فرستادیم حکمی خوب

وَلَمَّا اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَتْكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۚ وَلَقَدْ

ارسلنا رسلا من قبلك وجعلناهم ازواجاً وذرية و ما كان رسول ان ياتي

بآية الا باذن الله لكل اجل كتاب ۚ يوحى الله ما يشاء ويثبت وعده انما لكته

واما نزييتك بعض الذي بعدهم اوتو قيتك فاما عليك لبلاغ وعلينا الحسنا

اولم يروا اننا اناني الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه و

هو سريع الحساب ۚ وقد مكر الذين من قبلهم فليله المكر جميعا يعلم ما تكسب

كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقى الداره ويقول الذين كفروا لست مرسل

قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ۚ سموا بالظلمات لا تسموا بالله و من عند الكتاب

وهي آياتنا ۚ بسم الله الرحمن الرحيم ۚ وحسبنا

الآء كتاب انزلناه اليك لنخرج الناس من الظلمات الى النور يا دين بهم الى

صراط العزيز الحميد ۚ الله الذي له ما في السموات وما في الارض وويل للكافرين

من عذاب شديد ۚ الذين يسهبون الحيق الدنيا على الاخرى و يصدون

عن سبيل الله ويبغونها عوجا اولئك في ضلال بعيد ۚ وما ارسلنا من رسول

الا بلسان قوميه ليبين لهم فضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو العزيز

الحكيم ۚ ولقد ارسلنا موسى باياتنا ان اخرج قومك من الظلمات الى النور

وذكرهم بايات الله ان في ذلك لآيات لكل صبار شكوره واذا قال موسى لقوم

يا قوم اني اراكم في شاك منكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم

فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم

فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم

فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم فارجعوا اليكم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
من قرء سورة ابراهيم
كان في حبه ربيع عليه
السلام ولشرب ثوب
ابراهيم ولعل اي قوما
مثل ذاك يحيى سلام
الله
ختم سورة مدكو وفتيا
تجواند حبه ششودى ضم
و دوغ دشمن

حضرت
سید الشهدا
عجل الله فرجه
و اولاد الطيبين
الطاهرين
السلامة
عليهم
السلام
و اولاد
الطاهرين
السلامة
عليهم
السلام
و اولاد
الطاهرين
السلامة
عليهم
السلام

تورگه
الراکبات از کاه
قره عسره را بر این
بیر بر قدحی نوسیده
آب خالص شویب و
آب زاج حاصل در بران آ
تواند و در آن شویب
تعلم علوم بر کس آسان
شود و اگر این را در کاه
نوسه و در آب آید
خزانی بشود و بخندد
بجو روشک و عقاد
باز از ازل شود

بسم الله الرحمن الرحيم

غَلِيظُهُ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَرْبَهُمْ أَعْمَاهُمْ كَمَا دَرَسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ

عاصِفٍ لَا يَفِيدُونَ تَمَا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَيِّ انْ يُشَابِدُ هِبَكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ

عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ

تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ

سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُنَا أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنَ مَحْصِنٍ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ

إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا آتَاكُمْ صِرْحَكُمْ وَمَا

أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَادْخُلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حُلَّةٌ

فِيهَا بَازِينٌ يَوْمَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ هَذَا تَرْكِيْفٌ ضَرْبٌ لِلَّهِ مَثَلٌ كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْثَرًا كُلَّ حِينٍ بَادِرٌ رِبِّهَا

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خبيثَةٍ كَشَجَرَةٍ

خبيثَةٍ اجْتُمَتْ مِنْ قَوْفِ الْأَرْضِ مَالِهَا مِنْ فَرَادٍ يُثْبِتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِ

لِقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ

مَا يَشَاءُ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا أَيْمَنَهُمُ اللَّهُ كَفَرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ

التي يحلونها الماندي في المالك بعد بل کردن لعنت خدا را بجزر و کشته و آوردند قوشانرا بسرای بلاد

بداست که ریشه کن شده باشد از بالای زمین نباشد بر آنرا هیچ قوامی ثابت بیکر و اندر خدا را تا که ایمان آورند چه

کفر ثابت در زمین است و در آخرت و اضلال بکن خدا ظالمانرا و بیعت خدا

بداست که ریشه کن شده باشد از بالای زمین نباشد بر آنرا هیچ قوامی ثابت بیکر و اندر خدا را تا که ایمان آورند چه

و این است که در این آیه میفرماید و ما ذلک علی الله بعزيز و ببرزوا لله جميعا فقال الضعفاء للذین استکبروا اننا کنا لکم تبعاً فهل انتم معتدون عنا من عذاب الله من شیء قالوا لو هدانا الله لهدینکم سواء علینا اجرنا ام صبرنا ما لنا من محصین و قال الشیطان لما قضی الامر ان الله وعدکم و وعد الحقی و وعدتکم ف اخلفتکم و ما کان لی علیکم من سلطان الا ان دعوتکم فاستجبتم لی فلا تلومونی و لولا انفسکم ما اتاکم صرحکم و ما انتم بمصرحی انی کفرت بما اشركتمون من قبل ان الظالمین لهم عذاب الیم و ادخل الذین امنوا و عملوا الصالحات جنات تجری من تحتها الانهار حلة فیها بازین و هم فیها سلام هذا ترکیف ضرب لله مثل کلمة طيبة ک شجرة طيبة اصلها ثابت و فرعها فی السماء تؤتی اکثر کل حین بادر ربها و یضرب الله الامثال للناس لعلهم یتذکرون و مثل کلمة خبیثة ک شجرة خبیثة اجتمت من قوف الارض مالها من فراد یتبیت الله الذین امنوا ب ل قول الثابت فی الحیاة الدنیا و فی الآخرة و یضل الله الظالمین و یفعل الله ما یشاء ا لم تر الی الذین بدلوا ائمنهم الله کفرا و احلوا قومهم دار البوار

لَا تَأْخُذُكُمْ تِلْكَ الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَخَافِظُونَ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ

بدرستگ ما و فرستادیم قرآنرا و ما در او هر اینها را پادارند گاییم و تحقیق نوستادیم پیش از تو در کرد و همان

الْأَوَّلِينَ ۚ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۚ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي

پیشینان و بی ادبش از هیچ رسوله که ای می بودند که بان استهزا میکردند و مستعین در می آید از آن در

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۚ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۚ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

در لهای کجا بکاران ایمان می آید بان و تحقیق گذشته است این پیشینان و اگر میکشادیم بر ایشان

بَابَا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۚ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

در می از آسمان پس سپردند همه روزه که در آن بیالامرتبه باشند هر اینها بیگفتند جز این نیست که سته شده چشمهای ما بگذر گاییم که وی

مَسْجُورُونَ ۚ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۚ وَخِطَّاهَا

سحر کرده شدگان و تحقیق کرد ایندهیم در آسمان بر جا و آرزوستیم از برای نظر کنندگان و نگه داشتیم از آن

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۚ إِلَّا مِنْ اسْتَرْقَى السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مَبِينٌ ۚ وَالرُّجْمُ

از هر شیطان رنده شده که ای استراق سمع کرد پس از بی رفت او را شهابی روشن و زمین

مَدَدْنَاهَا ۚ وَالْقِنَاءُ فِيهَا رَوَاسِي ۚ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۚ وَجَعَلْنَا

وسعت دادیم ترا و اهلندیم در آن کوههای استوار و رویمانیم در آن از هر چینی سخی و ساختیم

لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۚ وَمَنْ لَسَمُ لَهُ بُرُوزِينَ ۚ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا

برای شما در آن مایه های نقش و کسی که نشسته بر او را روزی دهند کان و نیست هیچ چیز مگر آنکه نزد ماست خزینها بس و جزو

نُنزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۚ وَرَسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَافِحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً قَاسِقًا يُكْوِ

نیز سیم او را که با نازه معلوم و فرستادیم بادها را بار بار قشما و فرستادیم از آسمان ابی پس از ستم

وَمَا أَنْتُمْ لَهُ مُخَازِنِينَ ۚ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۚ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

شمارا و ستم شما را از خزانه داران بدرستگ ما هر اینها زنده میکنیم و میرانیم و ما هم وارثان و تحقیق دانستیم

الْمُسْتَفْذِمِينَ مِنْكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْجِرِينَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ

پیش رهگرا از شما و تحقیق دانستیم و پادارنده کارها و بدرستگ ما هر روز در کار اوست که حشر میکند ایشان را بدرستگ

عَلِيمٌ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ ۚ وَالْجَارِ خَلَقْنَا

او حکم علم است و تحقیق کرد ایندهیم انسانرا از گل خشک شده از لای ریخته شده و جان استندیم

مِنْ قَبْلِ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۚ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ

او را از پیش از آتش سوم و هنگامیکه گفت پروردگار تو را ملاکه را بدرستی که من آفریننده ام انسانرا از گل خشک

مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ ۚ فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

از لای ریخته شده پس چون راست کردم او را و دانهدم در آن از روح بس با بداهاد را و در سجده کنندگان

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۚ إِلَّا إِبْلِيسَ ابِي أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۚ قَالَ

پس سجده کردند ملاکه کلشان همه که شیطان ابالد که باشد با سجده کنندگان گفت

يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۚ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ

ای شیطان چیست ترا که نیسانی با سجده کنندگان گفت بستم که سجده کنم بر انسانیکه آفریدی او را

ع

مِنْ خَلْقِكَ

مِنْ صَلَواتٍ مَرَجَمَاءِ مَسْنُونٍ ۚ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَانَكَ رَجِيمٌ ۚ وَارْزُقْ عَلَيْكَ

از صلوات شده از لای بخت شده گفت پس بیرون رو از آن پس بدستگاری زنده شده و در دستگیر بود

اللَعْنَةُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۚ قَالَ رَبِّ فَانظُرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۚ قَالَ فَانَكَ مِنَ

لعنت تا روز جزا گفت پروردگاری من صلت ده مرا تا روزی که برانگیخته میوند گفت پس بدستگاری از

النُّظَرِينَ ۚ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۚ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

صلت ده شده تا روز وقت معلوم گفت پروردگاری من اینکه اغوا کردی مرا بر این راه است بگویم ایشان در زمین

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۚ لَا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ۚ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ

و بر این راه بازگردم بران ایشان یکی مگر بندگان تو از ایشان که مخلصند گفت این راهیست من راست

إِنَّ عِبَادِي لَشَرِكٌ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ

بدستگاریندگان من ناسد ترا بر ایشان تسلط مگر آنکه پیروشد ترا از گمراگان و بدستگاری جهم

لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۚ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جِزَاءٌ مَقْسُومَةٌ ۚ إِنَّ الْيَقِينَ

بر این وعده گاه ایشانست یکی از راست بخت هر چه درمی راست از ایشان پاره قسمت کرده شده بدستگاریندگان

فِي جَنَاتٍ وَعَجُونٌ ۚ أَذْخَلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ۚ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ

باشند در بهشتها و عجبها داخل شوید آنها را بسلاسی ایشان و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه ایشان از

غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۚ لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا نِصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ۚ

گسزد برادران بر سر بر روی بهم درازمکان مس میکنند ایشان را در آنجا نیستی و نباشند ایشان از آنها بیرون آمدگان

بِئْسَ عِبَادِي نِتَانِي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۚ وَإِنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۚ وَنَبِّئِهِمْ

خبرده بندگامرا بدستگاری من هم از زنده جهمیان و بدستگاری عذاب من است عذاب هر درد و خبرده ایشان

عَنْ ضَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ ۚ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ۚ

از همانان ابراهیم هنگامیکه داخل شدند بر او پس گفتند سلاما گفت بدستگاری ما هم از شما ترسندگان

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۚ قَالَ ابَشِّرْهُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَمِمَّ

گفتند مترس بدستگاری بشارت میدهم ترا پسری و اما گفت ای بشارت دادید مرا با آنکه مس کرد مرا پیری هم

تُبَشِّرُونَ ۚ قَالُوا ابَشِّرْنَاكَ يَا حَيُّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ۚ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ حُدَّةِ

بشارت میدهم ترا گفتند بشارت دادیم ترا برستی پس مباشش از ناله میدان گفت و کیست که تو امید شود از رحمت

رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ۚ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۚ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ

پروردگاری من مگر گمراگان گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان گفتند بدستگاری ما فرستاده شدیم بگویم

مُجْرِمِينَ ۚ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمْ أَجْمَعِينَ ۚ إِلَّا أُمَّرَأَةً قَدَرْنَا لَهَا مِنْ الْغَاوِينَ ۚ

گسزد کاران مگر آل لوطا بدستگاری ما بجات و فرستادگان آنها هم یکی مگر زنیست که تقدیر بخودیم که او بر این راه باشد از ماندگان

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۚ قَالُوا بَلْ

پس چون آمدند آل لوطا فرستادگان گفت بدستگاری شما که و مدنا شناخته ناسناخته گفتند بلکه ایم

جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۚ وَآيَتُنَاكَ بِالْحَيِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۚ فَاسِرْ يَا هَلْكَ

مرا با آنچه بودید در آن شک میکردید و آوردیم ترا حق و بدستگاری ما از راست گویایم پس بیرون بر این راه

بَمَا يَفْعَلُونَ فَمَنْ يَسْبَحُ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَقَّ بَابِكَ

بما یعنی بس که بندگی است و سبوح یعنی بزرگوار و ساجدین یعنی سجدگاران و عبادت را با حق تعالی

سُؤَالُ الْخَلْقِ لِكَيْفَ هِيَ الْيَقِينُ مَا تَذَكَّرْنَاكَ عَشْرًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْبَحُونُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ

من امیرم علی من یشاء من عبادہ ان اندر او آنه لا اله الا انا فاتقون خلق

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا

هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا إِنَّا كَوْنُهُ وَلَكُمْ

فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تُسْرَحُونَ ۝ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بِلَدِكُمْ فَكُونُوا

بِالْبَيْتِ الْأَيْشِيِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ ۝ وَالْجَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ

لَتَرْكَبُنَّهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَىٰ لِلَّهِ فَضْلُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَكَافِرٌ

شَاءَ لَهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ

شَجَرٌ فِيهِ تِسْمِينٌ ۝ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ

كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ

ذَرَّالْكَرْمَ فِي الْأَرْضِ مُخْلِيفًا لَّوَأَنَّهُ لَأَنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَهُوَ

الَّذِي سَخَّرَ لَنَا الْبَحْرَ لِنَأْكُلَ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَنَسَخَّرْنَا مِنْهُ جَلْبَةً نَلْبَسُوهَا وَهُوَ الَّذِي

سَخَّرَ لَنَا الْبَحْرَ لِنَأْكُلَ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَنَسَخَّرْنَا مِنْهُ جَلْبَةً نَلْبَسُوهَا وَهُوَ الَّذِي

سَخَّرَ لَنَا الْبَحْرَ لِنَأْكُلَ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَنَسَخَّرْنَا مِنْهُ جَلْبَةً نَلْبَسُوهَا وَهُوَ الَّذِي

سَخَّرَ لَنَا الْبَحْرَ لِنَأْكُلَ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَنَسَخَّرْنَا مِنْهُ جَلْبَةً نَلْبَسُوهَا وَهُوَ الَّذِي

بما یعنی بس که بندگی است و سبوح یعنی بزرگوار و ساجدین یعنی سجدگاران و عبادت را با حق تعالی

بما یعنی بس که بندگی است و سبوح یعنی بزرگوار و ساجدین یعنی سجدگاران و عبادت را با حق تعالی

بما یعنی بس که بندگی است و سبوح یعنی بزرگوار و ساجدین یعنی سجدگاران و عبادت را با حق تعالی

بما یعنی بس که بندگی است و سبوح یعنی بزرگوار و ساجدین یعنی سجدگاران و عبادت را با حق تعالی

الْفُلْكَ مَوْجِ خَرْفِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَالْفِئَاءُ فِي الْأَرْضِ
 کشتیبارا بشکافه های آب در آن و تا بچویند از فضلش و باشد که شما شکر کنید و آنقدر در زمین
 رَوَّاسِيٍّ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَعَلَامَاتٌ بِاللَّيْلِ
 کوههای استوار مباد که سبیل باشد و نهرها در آنها باشد که شما به استیلا بید و علامتها و ستاره
 هُمْ يَهْتَدُونَ ۝ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَإِنْ نَعُدْ وَأِنَّمَا
 ایشان را راه میسباید ایس ایس که می فرزند چون نیست که نمی فرزند ایس مگر می گنجد و اگر بشمارید نعمت
 اللَّهُ لَا تُخْصَوها إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُعْمَلُونَ ۝
 خدا را بشمارید بر تو انبیا آوردن بدرستی که خدا هرگز از نند و فراموشت و خدا میداند آنچه را پنهان میسباید و آنچه را آشکار میکند
 وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ أَمْوَاتٌ غَيْرُ
 و آنانی میخوانند از غیر خدا نمی آفرینند چیزی را و ایشان را نمیرسد که بشوند مردگانند
 أَحْيَاءٌ وَمَا يُشْعُرُونَ ۝ آيَاتٌ يَتَّبِعُونَ ۝ الْحُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ ۝ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 زندهگان و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند ایشان را بجای است پس آنچه ایمان نمی آرند
 بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ لَاجِرْمَانِ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُبْئِرُونَ وَمَا
 با حسرت و لماشان انباشت است و ایشان سه گشته تا چار بدرستی که خدا میداند آنچه را پنهان میسباید و آنچه
 يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْبُطَيْنِ
 آنچه میسبند بدرستی که دوست نمیدانند سه گشته و چون گفته شود در ایشان را که چه چیز بود فرستاد برورد که شما گویند افشانها
 الْأَوَّلِينَ ۝ لِيَجْزُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ
 پس ایشان را بر داند بارهای گناهانشان را تمام روز قیامت و از بارهای گناه آنچه گناه میکنند در اینها
 بغير علم الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ ۝ قَدِمَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ
 بدون علم آگاه است که بد است آنچه بر میدارند بجهت مکر کردند انانکه بودند پیش از ایشان پس آمد خدا بناهاشان را از
 السَّمَوَاتِ فَنزَلَ عَلَيْهِمُ السَّقْفَ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝
 قاعه را پس آمد بر ایشان بام از بالاشان و آمد ایشانرا عذاب از جایی که نمیدانستند
 ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ آيِنِ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالِ
 پس روز قیامت خوار میکند ایشانرا و میگوید ای کسانی که با من بودید که مخالفت میسوزیدید در اینها گفتند
 الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ الَّذِينَ تَتَوَقَّعُهُ
 انانچه داده شده علم را بدرستی که رسوا می آروز و بدی بر کافران است انانچه بعضی روح میسبند
 الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا السَّلْمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 ملائکه که میسبند گناه بر خودگان پس در آنجا خسته میسوزید که بگویم هیچ بدی اری بدرستی که خدا دانای است
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَوْجِي الشُّكْرِينَ ۝
 بودید که میسبید پس داخل شوید در درهای جهنم جاودا بنیان در آن پس بد است و اوی نمیرسند گناه
 وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ ۝ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
 و گفته شد ای کسانی که تقوا دارید چه چیز فرستاد برورد که شما گفتند خیر از برای انانکه میسبند گناه در این دنیا

تکلیف

حَسَنَةٌ وَلِدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ه جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَبُونَ

بسیکونیت و هر آنکه سب ای اخوت بر است و هر آنکه خیر است برای بر سیر کاران . بر ششای آفت دایم داخل مشوید در آنها برود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ه الَّذِينَ

از زیر آنها مشوید و برایشان از است در آنها آنچه میخواهند و همچنین جزا میدهد خدا بر سیر کاران را

تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ه يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فهم روح میکنند آنها ملائکه پاکیزه بگویند سلام بر شما داخل شوید در بهشت آنچه بودید که میکردید

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ

آیا نگاه میکنند جز آنکه بیاورند ملائکه یا بیاورند امری از پروردگار . بگویند که در آنجا

مَنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ه فَاصَابَهُمُ سَيِّئَاتٌ

بر پیش از ایشان و ظلم کرده برایشان خدا و لکن بودند که بر خودشان ظلم میکردند پس رسید ایشان بدست

مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ه وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ

آنچه کردند و حاق گردید با ایشان آنچه بودند که بان استهزا میکردند و گفتند آنانکه مشرک بودند اگر میخواستند

مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ

عبادت میکردیم از عصبه او هیچ چیز را ما و نه آبا و اجداد ما و حرام نبودند از عبادت هیچ چیز را

فَعَلَ الَّذِينَ مِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ه وَلَقَدْ بعثنا في

کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس دانند بر رسولان که رسانیدند اخبار و همچنین بر مبعوثان در

كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا لِنَعْبُدُ اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فِيهِمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ فَبِهِمْ هَدَى اللَّهُ وَفِيهِمْ

هر امتی رسولی که برستد خدا را و دور شوند از طاغوت برایشان پس است که هدایت برود خدا و از ایشان

مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْفِرِينَ

کسی است که ثابت بر او گمراهی پس بر سیر کنید در زمین پس بر سیر کنید چگونه عاقبت نکو گمراهان

إِنْ تَحْرَصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يَضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ

اگر حسد مس و دزدی بر هدایت ایشان مس بر سیر کنید باینکه هدایت کسی را که ضلال میکند و مانند مرآت تراویح باری کند

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَعْيُنِهِمْ لَا يُبْعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ بَلَى وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَ

و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندشان که بر نمی آید خدا کسی را که سیر کرد اری وعده داد و نیت بر او حق

لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ه لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْلِفُون فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

لیکن اکثر مردمان بیستند آنچه ما بیان کند برای ایشان آنچه اختلاف بکنند در آن و مانند آنانکه

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ه إِمَّا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ

کافر شدند آنکه ایشان بودند دروغ گوینان جز این نیست که گفتن با هر چیزی را چون خواستیم از آنکه بگوئیم بر او که بشود

فَيَكُونُ ه وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنْوِتَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

پس میشود و آنانکه هجرت کردند در خدا از بعد آنکه ظلم کرده شدند بر اینها جای میدهد هم آنها در دنیا

وَلَا جُرْأِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ه الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ه

خوب و هر آنکه اجازت عظم است اگر باشند که بدانند آنانکه سیر کردند و بر پروردگار ایشان توکل میکنند

ع

نصف

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا لَانُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ۚ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لُبِّيْنًا لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۚ أَفَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۚ أَوْ يَأْخُذْهُمْ أَنْفَالٌ مَغْلُوبَةٌ

مِغْجِبِينَ ۚ أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَىٰ تَخْوَفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

لَهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفِيهِ ظِلَالَهُ عَنِ الِئْمِينِ وَالشَّمَاثِلِ بَعْدَ اللَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ ۚ وَلِلَّهِ

يُسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۚ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا الِئْمِينَ

أَشْيَيْنَ إِمَّا هُوَ أَلَهُ وَاحِدًا فَيَأْتِيهِمْ فَارْهَبُونَ ۚ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَهُ

الْدِّينُ وَأَصْبَحَ اللَّهُ تَعَالَى ۚ وَمَا يَكُفُّ عَنْهُ قَوْلُ اللَّهِ إِذَا مَسَّكُمْ الضَّرَفَالِيهِ

تَحَارُونَ ۚ ثُمَّ إِذَا كُفِّ الضَّرَعَنْكُمْ إِذَا فَرِقْتُمْ مِنْكُمْ بِرَبِّكُمْ لَشْرِكُونَ ۚ لِكُفْرَانِهِمْ فَمَنْعُوا

فَوْقَ تَعْلَمُونَ ۚ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَأَلَّفُ لَشْرِكِينَ

عَمَّا كُنْتُمْ تَفَرِّقُونَ ۚ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَهُمْ مَا يَشْهَرُونَ ۚ وَإِذَا

بَشَّرْنَا أَحَدَهُمْ بِالْأُنثَىٰ أَظَلَّ وَجْهَهُ سَوْدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ۚ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ

مَا بُشِّرَ بِهِ أُمَسَّكَهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۚ وَلِلَّهِ

الْأَيُّمُونَ بِالْآخِرَةِ مِثْلُ التَّوَّةِ وَبِهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ وَلَوْ

كُنَّا نَعْلَمُونَ الْغَيْبَ لَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا ۚ وَلَئِن نَزَّلْنَا غَمَامًا يُغْشَىٰ

سجده
ع

الضَّرَفَالِيهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُواخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

مواخذ میسر خدا مردمان را بطورشان نمکذاشته بود بران هیچ جنبنده و لیکن باز پس داشت ایشانرا تا وقت نامشروع

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ وَيَجْلُونَ لِلَّهِ مَا

پس چون آمد اجلشان باز پس نمی مانند ساعتی و پیش نمی افتند و مسر دانند رای خدا انجورا

يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنُهُمُ الْكُذْبَانَ لَهُمُ الْحَسْفُ لَأَجْرِمَ أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنْتُمْ

ناخوشش میدارند و وصف میکند زبانهاشان در دوزخ را بدستیک برای ایشان خولی ناچار بدستیک برای ایشانست لغز و بدستی

مُفْرَطُونَ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ إِمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ

ارایشانند پیش فرستادگان بخدا که بجهت فرستادیم با مستی پیش از تو پس اراست برای ایشان سفطان کردار ایشانرا بسیر و

وَيَلِيهِمُ الْيَوْمَ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا بُرْهَانَ لِلَّذِينَ هُمْ لَهُمُ الَّذِي

دوست ایشان امروزه برای ایشانست عذاب بود در دوزخ و فرستادیم بر تو کتاب را که برای اکیان حق برای ایشان است این

اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

اختلاف کردند در آن و هدایت و رحمت برای شمع که ایمان می آرند و خدا فرو فرستاد از آسمان آب

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْمُونَ وَإِنَّ لَكُمْ فِي

پس زنده کرد آن زمین را بعد از مرگش بدستیک در آن هر ایند اینست مرکز وی را که میشود و بدستیک مشاهدات

الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِيُتَّقِيَهُمْ تَمَا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا أَتَعَالَىٰ تَعَالَىٰ

در شتر و گاو که سفینه بر لبه جریست می ایشانرا از این در شکلهای آنهاست از زمانه سرسبز و چون شیر می بچرخن گو ارا مرشانند

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ

و از ثمره درختان خسر ما و انگور را سیکریه ازان سکر و وزی خوب را درستی که در آن بر آینه

لَايَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنْ أَمْجَالِ بُعُوتِهِمْ

ایستیت برای همی که می باید بچسل و وحی فرستاد بر درود کار تو بسوی زبور که بچسب از که بها جانها و از

الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُكًا يَجْرَحُ

درخت و از این بنامشند از خوب پس بخور از همه ثمره و بر و راههای پروردگار ترازام شدگان پس

مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ

می اید از شکلهای آنها آشامیدنی که مختلف است رنگهایش در آن شفایست برای مردمان بد دستیک در آن هر ایند ایستیت بر همه

يَتَفَكَّرُونَ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَقَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يردُّ إِلَىٰ أَعْمَالِهِ كَمَا

که فکر میکنند و خدا آفرید شما را پس بسیر اند شما را و از شما کسی هست که رورده میشود بسوی فسق و ما بر تر عمر تا نماند

يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ

بعد از دانشن پس بر بد دستیک خدا دانای تواناست و خدا اختیرونی داد بعضی از شما را بر بعضی در روزی

فَمَا الَّذِينَ فَضَّلْنَا مِنْكُمْ عَلَىٰ رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَمَلِهِمْ

پس بنا شد آنکه اختیرونی داده شد بر گردانندگان روزی شان بر این مالک شد دستهاشان پس ایشانند در آن کسان ایستیت

اللَّهُ يَجْعَلُ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ زَوْجِكُمْ خِيَرًا لِقَوْمٍ

خدا انکار میکند و خدا کرد ایشاند برای شما از خود با مان بجهت و کرد ایشاند برای شما از جفتانان پس ان

تو که ما را
در روزی که
باز پس داشت
ایشانرا تا
وقت نامشروع
پس چون آمد
اجلشان باز
پس نمی مانند
ساعتی و پیش
نمی افتند و
مسر دانند
رای خدا انجورا
ناخوشش
میدارند و
وصف میکند
زبانهاشان
در دوزخ را
بدستیک برای
ایشان خولی
ناچار بدستیک
برای ایشانست
لغز و بدستی
ارایشانند
پیش فرستادگان
بخدا که بجهت
فرستادیم
با مستی پیش
از تو پس
اراست برای
ایشان سفطان
کردار ایشانرا
بسیر و بدستی
دوست ایشان
امروزه برای
ایشانست
عذاب بود
در دوزخ و
فرستادیم
بر تو کتاب
را که برای
اکیان حق
برای ایشان
است این

وَحَدَّهُ دَرَزَفَكُمْ مِنْ الطَّيِّبَاتِ اَفِيَا لِبَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِعَبْتِ لَلَّهِ هُم يَكْفُرُونَ

و نوادگان و روزی داد ستارا از با کزوا الهی بیاطل ایمان می آرند و بیعت خدا ایشان کفران میورزند

و یَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْئًا و یرستند از عین خدا آنچه مالک نیستند برای ایشان روزی دادن از آسمانها و زمین چیزی بر او

لَا يَسْتَطِيعُونَ فَلَا تَضِرُّوْا بِاللّٰهِ الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ه ضرب توانائی ندارند پس مسهلتید برای خدا شما در سبیل خدا میداننا و شما ایند انید

اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰی شَيْءٍ وَّمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا رَزَقْنَاهُ حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

نند بسته بند ه صاحبی کرده شد که قادر نشد بر چیزی و کسی که روزی دادیم او را از خود روزی خوب پس او اتفای میکند

مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ لِيَسْتَوِيَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ه و ضرب الله مثلا

رَجُلَيْنِ اَحَدُهُمَا اَبْكُمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰی شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰی مَوْلَاهُ اٰنْتَمَا بُوْحَجَّهٖ لَا يَابِتُ بَخْرٌ هَلْ

دو مرد که یکی از آن دو کفالت کرد قادر نیست بر چیزی و او کلفت بر صاحبش بر جاله شو جگر او ایستد بر او در هیچ چیزی آید

لِيَسْتَوِيَ هُوَ مِنْ يَّامِرٍ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ه وَبِاللّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ و

ساویست او و کسی که بیفراید بعدالت و اوست بر راه راست و در خدا راست غیب آسمانها و

الْاَرْضِ وَّمَا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلِمَةٍ الْبَصِرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی اَكْلِ شَيْءٍ قَدِيرٌ ه

چیزی و نشا شد بر قیامت که چون نظر انداختن چشمه ایمان نزدیکتر است در سبیل خدا بر همه چیز تواناست

وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَاَلْبصَارَ و

و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای مادران ایمان نیستند چیزی بر او کرده اند برای شما گوش و چشمها

الْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ه اَلْمُدْرُوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسْتَحْرَبٌ فِیْ جَوِّ السَّمٰوٰتِ مَا يَمْسِكُهُنَّ

دوها باشد که شمشیر کینه آید بیاید بسوی بر نند و سخنشده کان در میان آسمانها که نگاه میسازد

اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ه وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا

بنار که خدا بد سبیل در آن هر آینه اینست برای همی که ایمان می آرند و خدا کرده اند برای شما از خانه هایمان آرامگاه

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُوْذِ الْاَتْعَامِ بُيُوتًا يَتَّخِفُونَ بِهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَاَيُّومٍ اَقَامِكُمْ و مَرْت

و کرده اند برای شما از پوستهای شتر و گاو و گوسفند خانه ها که سبک میدانند آنها را روز کوجان و روز ماندنشان و از

اصوافها و اوبارها و اشعارها اَنَاثًا و مَنَاعًا اِلَى حِيْنٍ ه وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ

بشتهای آنها و در ایشان و موایشان پوشش و فرش و بار تجارت را تا وقتی و خدا کرده اند برای شما از آنچه آفرید

ظَلًا لَّا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَفِيْكُمْ وَاَحْسُوْا سَرَابِيلَ تَفِيْكُمْ

سایبانها و کرده اند برای شما از کوهها جایهای میان و کرده اند برای شما پیراهین که کج دارد شما را از گرما و پیراهنهای کج دارد

بِاسْمِكُمْ كَذٰلِكَ يُنِمْ نِعْمَةً عَلٰیكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ه فَان تَوَلَّوْا فَاَمَّا عَلٰیكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ

از اسب نام مسخین نام میگذرد بهتر است بر شما باشد که شما اسلام آید پس اگر برگردانند پس دست بر تو مگر رسانیدن

بِعِرْفَانٍ نِعْمًا لِّلّٰهِ تُشِيْكُرُوْنَ ه وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ه وَاَيُّومٍ نَبَعْتُ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ شَهِيْدًا

میشناسند نعمت خدا را پس اعجاز میکنند شما را و اکثرشان کافر اند و روزی که بر آنچه از هر امری شاهدی

و نزل

القدر

لَمْ يَأْتُوا بِالْحُجَّةِ كَمَا كَانُوا يَدْعُونَ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَكَانُوا يَدْعُونَ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ
 فَلَا يَخَفُوا مِنْهُمْ وَلَا يَنْظُرُونَ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرِكًا لَهُمْ قُلُوبًا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَكَانُوا يَدْعُونَ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ
 رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ
 بِرُؤُوسِهِمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ
 لَكَابِئُونَ هَ وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ لَسَمَّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْزَرُونَ هَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَاصْطَوْا مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِينَةً لِنَفْسِهِمْ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا
 كَانُوا يَدْعُونَ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا
 يُفْسِدُونَ هَ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
 كَرِيمًا هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا
 عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى
 لِلْمُسْلِمِينَ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا
 الْفُحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ هَ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا
 عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْإِيمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ هَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَفَضُوا غَرْبَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ أَنْكَاثًا فَخَدَعُوا
 الْإِيمَانَ أَنْ دَخَلُوا فِيكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ رَبِّي مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَسْأَلُكُمْ اللَّهُ بِهِيَ لِيُثَبِّرَنَّ
 لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ هَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
 لَكِنْ يَضِلُّ مِنْ شِئَاءٍ وَيُهْدِي مِنْ شِئَاءٍ وَلِنَسُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَ وَلَا
 تَتَّخِذُوا الْإِيمَانَ دَخْلًا بَيْنَكُمْ قَتْلَ قَدَمٍ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذْوِ السُّوءِ مَا صَدَّقْتُمْ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ هَ وَلَا تَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عَدَدُ
 رَاهِ قَدَمٍ هَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا

ثلثه
۱۴

اللَّهُ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ مَا عِنْدَ كُنُفِدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقِيٌ وَلِخَيْرِينَ
 الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرُهُمْ بِأَحْسِنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَه
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلْيُخَيِّبْنَهُ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلِخَيْرِنِهِمْ أَجْرُهُمْ بِأَحْسِنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ
 فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۚ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ
 عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
 هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ۚ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ ۚ قَالُوا إِنَّمَا هِيَ
 قَوْلٌ مَن مَّكْرَهُمْ لَا يُعْلَمُونَ ۚ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۚ وَلَقَدْ نَعَلِمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ
 بَشَرٌ لِّلسَانِ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَىٰ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمْ اللَّهُ وَهُمْ وَعَذَابُ الْإِيمِ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكُذِبَ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۚ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ ۚ وَقَلْبُهُ مَطمِنٌ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مِنْ شَرَحٍ بِالْكَفْرِ صَدْرًا
 ضَلِيمٌ ۚ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ وَعَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَوةَ الدُّنْيَا
 عَلَى الْآخِرَةِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۚ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
 عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۚ لِأَجْرِ مَا أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ۚ تُوْرَانِ رَبِّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا

۸۲

بسم الله الرحمن الرحيم

التخل

ع

إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا الْغَفُورُ رَحِيمٌ ۝ يَوْمَ يَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَادِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَ

تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَاعَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً

مَطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا غَدًّا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَانُهَا لَللَّهِ

لِبَاسٌ أَلْجُوعٌ وَالْخَوْفُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلٌ مِنْهُمْ فكَذَّبُوهُ

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ إِذْ كَانَ ثَمَرُ اللَّهِ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا

بِعَمَلِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ يُعْبُدُونَهُ ۝ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَحُمَ الْخَنزِيرِ

وَمَا أَهْلَ الْغَيْرِ لِلَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَازِلَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَا

تَقُولُوا لِلْمَيْتَةِ الْكُذِبُ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَفْسِنَا وَعَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ

إِنَّ الَّذِينَ يَفِرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا فَصَّنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا الْغَفُورُ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ

حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ شَاكِرًا لِنِعْمَةِ رَبِّهِ إِجْتِنِبَهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَإِتْبَاهُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ ثُمَّ أَوحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ

أَتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ

أَخْلَقْنَا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ادْعُ إِلَى

ع

حُكْمِ اللَّهِ وَادْعُ إِلَى تَقْوَى اللَّهِ وَادْعُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً وَأَجْعَلْ لِي قَلْبًا سَلِيمًا

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

وَيُسِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَهْرًا كَبِيرًا وَأَنَّ الَّذِينَ لَا

و بشارت میدهد آن مؤمنان را که عمل صالحند که برای خود بدستگیرند بشارت است و بسم الله الرحمن الرحيم

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَبَدَعَ الْإِنْسَانَ بِالْقَفْرِ دَعَاءَهُ بِالْخَيْرِ

ایمان نمی آورند بآخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذاب آلی بر او بدو در خواست بگفت انسان شر را پیش از خواست روشن چشم را

وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَحَسْبُ آيَةٌ لِلَّذِينَ جَعَلْنَا

و باشد انسان عجل است و گردانیدیم شب و روز را آیات و اینست پس بخورد بگفته شب را و گردانیدیم

آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُرَةً لِّبَلِّغُوا أَفْضَلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجْهًا

آیت روز را نور دیده است و چشم ناچیز است از پروردگاران و نام است آسمان و زمین و حساب را و چه

شَيْءٍ فَضَلْنَا نَفَضِلًا وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلَمَتْهُ فِي غَيْبِهِ وَنُجِرَ لَهُ يَوْمَ

چیز را نفضله دادیم نفضیل دادست و هر استانی لازم کرد ذات هم عیش را در کردش بیرون می آید بر آتش بود

الْقِيَامَةِ كَيْفًا يَا بَلِغُهُ مَشُورًا أَفْرَأَيْكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا مِنْ

قیامت نامه که خواهد آفرید از آنست که خواند نامرات را پس است لغت او روز بر تو حساب گشته است

أَهْدَىٰ فَاتَّمَّ يَهْدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

دایت یافت بر جان نیست که آید تا بهت بر آبی خودش و آنکه گم شد پس جز این نیست که گمراه شود بر خودش و بر ندارد باره باره

اٰخَرِيٍّ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا

دیگر را و ناسخ کردیم آن را تا آنکه بفرستیم رسولی و چون خواهیم که هلاک کنیم و نیز را مصلحت

مَنْ فِيهَا فَضَمْنَا فِيهَا حَتَّىٰ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَا هَانًا مُبِينًا وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ

نماند و همت آنها را بر نماند تا زمانی بگفته دان پس ثابت میشود بر آن حکم پس هلاک میکردیم از آن هلاک کرداند بر از وقتها

مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعَاجِلَةَ

از بعد نوح و پس باشد پروردگار تو که باشد بخواند بنا کاشن آگاه است پس که باشد که بخواند آن شتاب

عَجَلًا لَهَا فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَنْ ذَمَّ مَوَاطِنَ ذُنُوبِهِ

نداره عجل بگردد برای او دان آنچه خواهیم برای کسی که اراده میکند پس بسگردانیدیم برای او و عجز را اگر در خود دان آنچه پیش کرده شده رانده گشته

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

و کسی خواست آخرت را و کوشش نمود که شستن آنرا و او مؤمن است پس است عیب است عیب است

كُلًّا نُمِدُّ هُوَلًا وَهُوَ لَاعْتِظَاؤُكَ وَمَا كَانَ عَطَاؤُكَ مَحْظُورًا

و هر یک را دادیم بگفته عسارا و اینست از بگشش پروردگار تو و نباشد بگشش پروردگار تو باز گشته شده

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ وَدَرَجَاتٍ ذِكْرًا فَضِيلًا

ببین چگونه آفریدی و در پروردگارت را و اینست و هر چند آخرت عظمت از جهت است و عظم است از جهت آفریدی و دان

ع

مگردان با خدا الهی دیگر پس می بینی که گشته شده سواد دانسته شده و حکم کرد پروردگارت که بگردد

تَقُلُّ لَهَا أَقْرَابًا وَلَا تَنْهَرُهَا وَقُلْ لَهَا قَوْلًا لَئِيمًا ۝ وَاحْضُرْ لَهَا جَنَاحَ الذُّلِّ

کمر بستگی و محبت کن و مکرر از او بگو و بر او در حقش خوب و بد و آزار برساند و تا بال و پایی

مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ۝ رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۝

از محبت و مکرر در کار کن رحمت کن آن دو را همانکه تربیت کرده اند و در خوردی برود و کار نما و انانیت با خود در نفسهای ساست

إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ۝ وَإِنَّ ذَالِ الْأُفْجَىٰ لَحَشِي ۝

اگر راستی بگو کاران پس بدستی داشته باشد بر ایشان استندگاری از زنده و بد و صاحب قنات را حش

الْيَسْكِينِ وَإِنَّ السَّبِيلَ وَالْأَبْدَانُ بِذُرِّيَّتِهِمْ لَأَنَّ الْمُبْتَدِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ

سبیه و این سبیل را و سانس با شدنی با سبیل بد سبیل با شدگان باشد را و این شیطان

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝ وَإِنَّمَا يُعْرَضُ بِكُمْ أَنَّكُمْ كُفُورًا مِنْ رَبِّكُمْ لِيُرِيَكُمْ

و باشد شیطان بر پروردگار کافر است و اگر اعراض کنی از ایشان برای طلب رحمتی از پروردگارت که است

فَقُلْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مَسْئُورًا ۝ وَلَا يَجْعَلُ لَكُمْ مَغْلُوبَةً إِلَىٰ غَفْكَ وَلَا تَسْبِطُهَا كَلِمَةً

ایستادگی بگو که نیست بر شما و مگردان دست او بر سر تو بخردت و کلماتش بگلی

الْبَسِطِ فَمَنْعَدٌ مَلُومًا مَحْضُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْطِئُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَسْرِعُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

کشان سبیبی مانع کرده است و محموم در سبیل پروردگار تو است و مگردان روزی را برای آنکه میخواهد و سبیل مانع کننده

بِعِبَادِهِ خَيْرٌ بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ مَنَ تَزْرُقْنَهُمْ وَأَبَاءَكُمْ

با عبادت پروردگار او سبیبی و مگردان اولاد خود را ترس از فقر و از پدران خود را که

إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَاهُ اللَّهُ سُبُلًا

در سبیل کشتن است گناه بزرگ و بر او ممنوع مگردان زنا را در سبیل و باشد کاری رشت و بدست از حجت راه

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَذُكِّرْنَا لَوْلِيهِ

و مکتب نفس را که حرام گردانیده است مگر بحق و کسی که کشته شد مظلوم پس گردانیم برای او و از سرش

سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالْيَقِينِ

سلطه پس نباید که اسراف کند در قتل بدستگاری او باشد بری کرده شد و بر او ممنوع مگردان مال یتیم را مگر با یقین

وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ

از عهدت است تا رسید کمال قولش و وفا کنید به پیمان بدستگاری پیمان باشد بر رسیده شوند و تمام به پیمان

إِذَا كَلِمَةٌ وُزِنَتْ بِالْقِسْطِ ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

چون کلمه ای با کسب و وزن کشد در ادبی درست است آن متر است و بگو تراست بحسب عاقبت و بر و مشو ایچ

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ يُخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

و راه در زمین از کبر و ناز در سبیل تو رخ نمیکنی که بهرگز زمین را و تنگالی رسید بر کوهها در درازی

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ زَيْنَةً لِّعِندِ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ

همه آن : شد بدین نزد پروردگار تو خوش به شد شده آن زبان چسبیدت که وحی در سبیل تو بود و در کارت از

ارسلناك عليهم وكيلاه ورتبك اعلم بمن في السموات والارض لقد فضلنا
 فرستادیم ترا بر ایشان وکیل و در روز کار تو در آنراست با که در اسماحت و بیست و حقیق است و حق
 بعض النبيين على بعض وايناد اوود ز بوراه قل ادعوا الذين زعمتم من دوني
 دادیم بعضی از ایشان را بر بعضی و دادیم او در روز زبور و بگو بخوانید آنرا که دعوی کرد از عهده او
 فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا تحويلاه اولئك الذين يدعون يبتغون الي
 پس مالک نباشند رفع ضرر را ایشان و نه بختی را آنهارا که میخواهند بچینند بسوی
 ربهم الوسيلة ايتهم اقرب ويرجون رحمته ويخافون عذابه ان عذاب ربك
 پروردگار ایشان وسیله ایست که از او بترسند و بترسند از عذاب او و بترسند از عذاب او و بترسند از عذاب او
 كان محزوا واه وان من فريبه الا نحن مهلكوها قبل يوم القيمة او معذبوها
 باشد محزون شده و نیست هیچ فریبی مگر آنکه ما بخواهیم بکشد پیش از روز قیامت یا عذاب کند پیش
 عذابا شديدا كان ذلك في الكتاب مسطوراه وما منعنا ان نزيلا الا يا
 فدای سخت باشد آن در کتاب نوشته شده و باز نداشتیم ما را که نرسیم آنرا
 الا ان كذب بها الاولون وايناشمود الثاقه مبصره فظلموا بها وما نرسل
 جز آنکه کذب کردند آنها پیشینان و دادیم مژده را تا آنکه بینا کنند پس ظلم کردند بآن و بی فرستادیم
 بالايات الا تخيفاه واذ قلنا لك ان ربك احاط بالثاس وما جعلنا الزوا
 ایست بر ای بر روی خود دادن و آنرا که گفتی بر ترا بدستگیر پروردگار تو احاط کرده بر دان و نیز کردانیدیم آن خوابی را
 التي آرتناك الاقمنه للناس والشجره الملعونه في القران ونحوهم فمابين
 آنرا که آموختیم ترا که استقامت بر روی مردمان و آن درخت لعنت کرده شده و در قرآن و بجهت ایشان از این
 الاطعنا تا كبراه واذ قلنا للثكله اسجدوا لادم فبجدوا الا ابليس قال
 ایشانرا که اطاعت کرده روی منی و چون گفتیم بر حالک را که اسجد بر آدم فبجدوا الا ابليس قال
 اسجد لئن خلف طيباه قال آرائك هذا الذي كرمت على لئن آخرن الى يوم
 اسجده که بر کسی را که استقامت بر روی منی گفت جسمه مرا که اسجد گفتند بر او پس اسجد کردند مگر شیطان گفت
 الفيمه لا حنكن ذرتبه الا قليلاه قال اذهب فمن تبعك منهم فان جهنم
 تبعی است بر این دنیا بر اندازم و زنده باش را که اندک گفت برو پس کسی که پیرو شود ترا از ایشان پس بدستگیر جهنم
 جزاؤكم جزاء مؤفورا و استغفر من استطعت منهم بصونك واجلب عليهم
 جزای شماست جزای نام و بر از جای کسی را که توانستی از ایشان باوازت و بران بر ایشان
 بخيلك ورجلك وشاركهم في الاموال والاولاد و وعدهم وما بعدهم
 باسواراست و بیاد است و شریک شوایترا در اموال و اولاد و وعده ایشانرا و بعد از آن
 الشيطان الاغوراه ان عبادي ليس لك عليهم سلطان وكفى بربك
 شیطان بل فریب بدستگیر بندگان من نیست و کفایت بر ایشان سلطان و پس باشد پروردگار تو
 وكيلاه ربكم الذي يرحي لكم الفلك في البحر ليبتغوا من فضله انه كان بكم
 وکیل پروردگار شماست که بر آید برای شما کشتی را در دریا تا بچیند از فضلش بدستگیر و باشد ایشانرا

ع

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

رَجْمَاهُ وَلَا ذَامْتُمْ الضَّرْفِي الْبَحْرِي ضَلَّ مَنْ نَدَعُونَ إِلَّا نِيَاهُ فَلَنَنْجِمَكُمْ إِلَى الْبَرِّ

هرمان و چون سس که شمارا ضرر در دریا کم شود از آنکه بجزا است جز او پس چون نجات داد شمارا بسوی بر

أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْشِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ

روی گردان کند بدو باشد انسان ناسپاس ای پس این شایه گرفته و بر باد شما طرف بر او بفرستند

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجِدُ وَالْكَافِرُ وَكَيْلًا أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ كَرْمِيهِ تَارَةً أُخْرَى

بر شما باران سنگ باران نیاید برای خود و کس ای پس سدی که باران کرده شمارا در آن بار دیگر

فِي رُسُلٍ عَلَيْكُمْ قَاصِمًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقُكُمْ مِمَّا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُ وَالْكَافِرُ عَلَيْكُمْ نِيَابَهُ

پس بفرستد بر شما درم شکسته از باد پس عرق که شمارا با کله کافرتان بفرستد پس نیاید برای خود بر ما آن نیا

تَبِيعًا وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ رِزْقًا لَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

آینده و تحقیق که می کردیم بپس آدم را و بر دستیم ایشانرا در بر و جسد و در روی دادیم ایشانرا از الطیبات

وَفَضَّلْنَا هُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا هُوَ نَدَعُوا كُلُّ نَاسٍ بِأَمْرِهِمْ

و استروئی دادیم ایشانرا بر بسیاری از آنکه استروید افزون دادی روزی که بخواهیم هر مردمانی را با ما نشان

فَمَنْ أُوْبِي كِتَابَهُ بِمِثْلِهِ فَأُولَئِكَ يَفْرَقُونَ كَمَا هُمْ وَلَا يَطْلُونَ فَبِئْسَ مَا كَانُوا

پس آنکه داده شد کتابش بدست در پیشش پس آنها بفرستند کتابشانرا و طاهر کرده بشوند پس

كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوا

باشد در این دنیا کور پس دست در آیدت کور و گمراه تراست در راه و بدستیک نزدیک بود که اضلال کنند

عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْزِي عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا اتَّخَذُوكَ خَلِيلًا وَ

از اینجور می فرستادیم تو تا از غیر کنی بر ما غیر از او نگاه برایشه بگیرند ترا دوست و

لَوْ لَا أَنْ تَبْتَنَّاكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِذَا الْأَذْفَانُكَ ضَعْفَ

اگر نه آن بود که ما بتو کردیم تو بفرستی نزدیک بودی که بسپاری کنی با ایشان چیزی اندک نگاه برایشه بچنانچه هم ترا خدا

الْجَوْفِ وَضِعْفًا لِمَا تُمْ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِقُونَكَ

زندگی و خدا برک پس می یافتی برای خود بر ما واری کنند و بدستیک نزدیک بودند که برکنند و گمراه

مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا سُنَّةٌ مِنْ قَدَمِ

از آن زمین تا بیرون کنند ترا از آن و نگاه درنگ بس کنند پس از تو که اندک بدستور آنکه تحقیق

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا يَجِدُ لِسْتِنَا حَوْلِيَاءَ أَفِرَّ الصَّلَاقُ لِدَوْلِكَ الشَّمْسِ

فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیایی مردستور ما را بفرستی برای دارمانانرا از روز و حال شمس

إِلَى عَسَقِ اللَّيْلِ وَفَرَانَ الْعَجْرِانِ فَرَانَ الْعَجْرِانِ كَانُ مَشْهُودًا وَمِنَ اللَّيْلِ فَجِذْ

تا تاریکی شب و خواندن سبوح و در سبوح خواندن صبح باشد مشهود و از شب پس سبوح برشود

بِهِ نَافِلَةٌ لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا وَقُلْ رَبِّ دَخَلْنِي مَخْلُ

زیادتی بر ترا شایه که جای دهد بر ترا پروردگارت ب مقام پسندیده و بگو پروردگارسن و جنتل گردان مرا و پس

صِدْفٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْفٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَقُلْ

گردانستنی رهبری و بیرون آور بر ایرون آوردن رهبری و گردان برای من از نزدت سلطان بیاور و بگو

بسم الله الرحمن الرحيم
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا لِنَشْرِبَ بِهِ الشَّجَرَ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْهَا لَبَنٌ حَلِيبٌ وَزَيْتٌ مُّبَارَكٌ وَخَمِيرٌ مَّوَسَّعٌ

ع

جَاءَ الْحَىُّ وَزَهْمٌ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُوَ
 شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
 أَعْرَضَ وَنَأَمَّنَ بِنهٖ وَإِذَامَسَهُ الشَّرْكَانَ يُونُسًا قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلِهٖ
 فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ هَادِي سَبِيلًا وَنَسْتَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا وَلَقَدْ نَسْنَا لَنذَهَبِنَ بِالَّذِي وَحِينَا
 إِلَيْكَ لَمْ نَجِدْ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ
 كَبِيرًا قُلْ لَنْ أَجْمَعَنَّ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
 بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِرَ بِكَ حَتَّىٰ تَقْرَأَ لَنَا
 الْأَرْضَ يَنْبُوعًا أَوْ نَكُونَ لَكَ جَنَّةً مِنْ نَجِيلٍ وَعَيْبٌ فَفُجِّرْنَا لَا نَهَارَ خَلْقًا فَخَفِيرًا
 أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَازِعْمَةٍ عَلَيْنَا كَيْفًا أَوْ نَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةَ قَبِيلًا أَوْ نَكُونَ
 لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُفُوقِكَ حَتَّىٰ نُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا
 نَفْرُقُ فُلْ سِيحَانِ رَبِّي هَلْ كُنْتَ إِلَّا بُشْرًا رَسُولًا وَمَا نَعِ النَّاسُ أَنْ يُؤْمِنُوا
 إِذِ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشْرًا رَسُولًا قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ
 مَلَائِكَةٌ يُمَسِّحُونَ مِطْبَعِينَ لَنُزِّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
 بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ أَنَّهُ كَانَ بَعِيدًا خَبِيرًا بَصِيرًا وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَمْ يَهْدِ لَهُ
 سَبِيلًا وَمَنْ يَشَاءِ اللَّهُ فَمَا يُلَاقِهِ إِلَّا خَسِيرًا

يَضِلُّ

بسم الله الرحمن الرحيم

يُضِلُّ فَلَئِنْ جِدْتَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحَرْتَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ
 عُمُقًا وَوَجَعْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ كَمَا خَبَرْنَا نَارَهُمْ سَعِيرًا ذَلِكَ جزاؤهم بما كُفَرُوا
 كَفَرُوا وَإِنَّا وَقَالُوا إِنَّا نَحْنُ الْغَالِبُونَ خَلَقْنَا جَدِيدًا أَوْلَادًا
 بِرِوَاءِ أَنْ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ جَدِيدًا
 لَهُمْ أَجَلٌ يُرِيدُ فِيهِ فَا بِي الظَّالِمُونَ الْكَافِرُونَ فَلَوْ أَنَّهُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ
 رَبِّي إِذْ الْأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَوْرًا وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
 تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّىٰ نَبِيَّ إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَلَاتِهِ
 وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَحْجُورًا فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ
 مَعَهُ جَمِيعًا وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ
 جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مَبَشِّرًا وَنَذِيرًا
 وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةَ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا فَلِأَمْوَانِهِمْ
 نُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذْ آتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ لِيُحْذَرُوا لِيَذْقُوا بَسْمًا
 وَيَقُولُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَيُخَيَّرُونَ لِمَا لَذَقُوا إِنْ يَكُونُ
 وَيُزِيدُهُمْ خُشُوعًا قُلْ دَعُوا اللَّهَ أَدْعُوا وَالرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلْوَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا وَقُلْ
 لِلَّهِ عِزُّهُ وَلِلَّهِ الْمَصِيرُ

موسیٰ

ع

الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي

سنا بس در خدا را که گرفت نرسد زدی و نبوده را اورا شریکی در پادشاهی و نبوده را اورا پادری
من لذیذ و کبیره سورة الکهف و بی مائت عشر ایک نکبیراه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي انزل على عبدك الكتاب ولم يجعل له عوجا ه

سنا بس در خدا را که فرود فرستاد بر بنده پیش کتاب و نکرانید اورا کجی راست در دست نایمید
بأنا شديد من لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم

بغذالی سخت از نزد او و داده و چه مومن ترا انانکه میکنند کارهای خوب بدرستی انانکه
اجر احسانا ما كئين فيه ابدا ويؤيدوا الذين فالوا اتخذ الله ولدا ما لهم بهم من

بردی نیکوست کس کنندگان دران چشمه و چه دهند انانکه گفتند گرفت خدا پس از ان و نانشان از انانکه
علم ولا لا بائهم كبرت كلمة تخرج من افواههم ان يقولون الا كذبا فلعلك

علمی در پدراش را عظیم است انکه که بیرون می آید از دهستانان انکه بسکویه که دروغ پس باشد
باجمع نفسك على اثارهم ان لم يؤمنوا بهذا الحديث اسفا ه

که تو را که اندوه باشی بمن خودت را بر اثر اشیای انانکه انانکه می آید از راه اندوه بسیار بدرستی که درانچه
الأرض زينة لها لينلوهم آياتهم احسن عملا ه

بر زمین است زیبای از انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه
جزاه امر حيث از اصحاب الكهف والرفيق كانوا من اياتنا عجبا ه

ساده بلکه نیک استی که بدرستی اصحاب غار و رفیق بودند از ایتهای ما عجیب
الفية الى الكهف فقالوا ربنا اننا من لدنك رحمة وهي لنا من امرنا

رفیق انانکه بسوی آفتاب پس گفتند پروردگار ما چه ما از نودت رحمتی و میانگین از برای ما از کارمان
رشداه فصرنا على اذانهم في الكهف سنين عددا ه

چو بیت از راه رفتن بچو پس زدیم بر گوشه شان در آفتاب سالها بشماره پس بر بختی انانکه انانکه انانکه انانکه
الخزبين احصى ليا لبوا امداء نحن نفص عليك نباهم باحی انهم فيه امنوا بهم

از دو گروه شماره نگار داشت مرا بچو رنگ کردند از راه راست ما بچو هم بر نو جنبه شان بختی بدرستی انانکه انانکه انانکه انانکه
زدناهم هدى وربطنا على قلوبهم اذا قاموا فقالوا ربنا رب السموات والأرض

بودند پروردگارشان و هدند و در انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه
لن ندعوا من دونه إلهنا لقد قلنا اذا شططاه هو لا قومنا اتخذوا من دونه

بچو انانکه از جنبه او انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه
إلهة لو لا ياتون عليهم بساطين بين من اظلم من امرئ على الله كذبا ه

انگازن چو انانکه آید بر انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه
و من لا ياتون عليهم بساطين بين من اظلم من امرئ على الله كذبا ه

انگازن چو انانکه آید بر انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه انانکه

و من لا ياتون عليهم بساطين بين من اظلم من امرئ على الله كذبا ه

و من لا ياتون عليهم بساطين بين من اظلم من امرئ على الله كذبا ه

سنا بس در خدا را که گرفت نرسد زدی و نبوده را اورا شریکی در پادشاهی و نبوده را اورا پادری

سنا بس در خدا را که فرود فرستاد بر بنده پیش کتاب و نکرانید اورا کجی راست در دست نایمید

سنا بس در خدا را که فرود فرستاد بر بنده پیش کتاب و نکرانید اورا کجی راست در دست نایمید

و من لا ياتون عليهم بساطين بين من اظلم من امرئ على الله كذبا ه

مِنْ هَذَا رَشْدًا وَلَيْتُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا قُلْ اللَّهُ
 اعْلَمُ مَا لَيْبُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَرِيحٍ وَأَسْمَعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِمْ مِنْ
 وَبِئْسَ مَا يَشْرِكُ فِي حِكْمِهِ أَحَدًا وَأَقْلَمُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا يُبَدِّلُ
 لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
 بِالْغَدَاةِ وَالْعَيْشِ يُبَدِّلُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدِ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَلَا يُطْعَمُ مَنْ اغْتَفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطَاةً
 وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَرَشَاءُ فَلَئِمُّنَ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا عِنْدَنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
 أَحَاطَ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ فَهِيَ وَأَنْ يَسْتَعْشِرُوا يُعْشَرُوا وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ عَلَى كُفْرِهِ
 وَسَاءَتْ مَرْفَعًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ
 عَمَلًا أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
 مِزْدَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ
 نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مَرْفَعًا وَاصْرِبْ لَهُمْ مِثْلَ رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
 مِنْ أَعْنَابٍ وَخَصَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا كَلْنَا الْجَنَّتَيْنِ مِنْتَهُنَّ أَكْثَرَ
 وَلَمْ نَنْظِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَافَهُمَا نَهْرًا وَكَانَ لَهُ مُرْقَالٌ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ
 يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ دُنْيَاكَ مَا لَأَوْعَرَ نَفْرًا وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ
 مَا أَظُنُّ أَنْ بَقِيَتْ هَذِهِ أَيْدَاءُ وَمَا ظَنُّ السَّاعَةِ قَائِمَةٌ وَلَنْ رُدُّنِي إِلَى رَبِّي

ثلثه
۱۵

قاریان صاحبان فرمایند
 این حدیث در بیان آنست که
 در روز قیامت هر کس
 در دنیا با کسی دوستی
 کند که در آخرت با او
 دشمنی کند خداوند او را
 در جهنم قرار میدهد
 و اگر کسی با کسی دوستی
 کند که در آخرت با او
 دوستی کند خداوند او را
 در بهشت قرار میدهد

بسم الله الرحمن الرحيم

الکاف

لَا جِدْتَ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلِبًا قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُكَ أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ

بِرَبِّهِمْ بِمَا يَمُرُّ بِهِمْ فِي مَقَالِكَ كَمَا يَمُرُّ بِالَّذِي خَلَقَكَ بِرَبِّهِمْ بِمَا يَمُرُّ بِهِمْ فِي مَقَالِكَ كَمَا يَمُرُّ بِالَّذِي خَلَقَكَ بِرَبِّهِمْ بِمَا يَمُرُّ بِهِمْ فِي مَقَالِكَ

مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفٍ ثُمَّ سَوَّيْتُمْ رِجْلَاهُ لِيَكُنَّ هَوَالِدًا لَكُمْ وَاللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتِكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَأَقْوَمُ إِلَّاهُ بِاللَّهِ إِنْ زُنُّنَا أَنَا أَفْلَسْنَا

مَا لِأَوْلَادِهِ فَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ

السَّمَاءِ فَيُصِيبُ صَعِيدًا زَلَقًا أَوْ يَصِيبُ مَأْوَها غَوْرًا فَلَنْ نَسْطِيعَ لَهُ طَلَبًا وَ

أَحِيطُ بِبَيْتِهِ فَاصْبِرْ لِقَابِهِ عَلَيَّ مَا أَنْفَقْتُ فِيهَا وَمِثْلَ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ

يَا لَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَمْ تَكُنْ لَهُ قُوَّةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ

مُنْصِرًا هُنَالِكَ لَوْلَا بِيَدِ اللَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ

الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَلَطَ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا

تَذْرُؤًا لِلرِّيَاحِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ مُقَدِّرًا أَمْوَالُ الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوَةِ

الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا وَبِئْسَ لِلرَّجُلِ

وَزْرَى الْأَرْضِ بَارِزَةٌ وَحَشْرْنَا هُمْ فَلَمْ نَعَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا وَعَرَضُوا عَلَيَّ نَبَاتًا

لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا وَوَضِعَ

الْكِتَابِ فَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ تَمَافِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ

لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهُ وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ

أَحَدًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ

ع

ع

عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفْتَحِدُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولِيَاءٍ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ مِمَّنْ لِلظَّالِمِينَ

ار امر پروردگارش آماجگردد او را و ذریه نسلش را دوستان از غیر من و ایشان دشمنانند پس از ظالمان با

بِدَلَالِهِ مَا أَشْهَدْتَهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُخْتَدُونَ

بدل کردانندیم حاضر در آفریدن آسمانها و زمین و نه در آفریدن خودشان و نبودیم کسبند و

الْمُضِلِّينَ عَضُدًا وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا

کرا کنندگان مددگار و روزی گوید ملائکه شریکان مرا آنرا که ادعا مینمایند پس ندادند ایشان را پس جواب دادند

لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِقُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا

در یک راه را و گردانیدیم میان ایشان را جایی آلوده را و دیدند که همکاران آتش را پیش آتشگزاران خواهند افتاد و آن را یافتند

عَنْهَا مَصْرَفًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

از آن جایی گشتی و همیشه کردار دریم در آن قرآن از برای مردمان از هر مصلحتی و باشد

الْأَكْثَرُ شَيْئًا جَدَلًا وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَ

انسان بیشتر چیزی از راه جدل و باز نماندند مردمانی که ایمان برند و مسکون ایشان را هدایت و

يَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَّوَلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۗ وَمَا

آمرزش خواهند از پروردگارشان جز آنکه سبب آید از عذاب ایشان یا بیاید ایشان را عذاب روبرو و بفرماند

أُرْسِلَ الْمُرْسَلِينَ بِالْبَيِّنَاتِ وَمِنذُورٍ وَبُحْبُوحٍ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُحْضَرُوا

مسلمانان را که شایسته است و رسالت رسد و دعا در آید آنرا که کافر شدند باطل از برای آوردن

بِهِ الْبَاطِلَ وَيَتَّخِذُوا الْآيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُرُوقًا ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ آيَاتِ رَبِّهِ

آن جن را و گرفتند آیتهای مرا و آنچه بر کرده شدند آیهها و گشت ظالمتر از آنکه بپندارند شده آیههای پروردگارشان

فَاعْرَضَ عَنْهَا وَلَيْسَ مَا قَدَّمْتُ يَدَاهُ لِنَا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

پس روی گردانید از آن و فراموش کرد آنچه را پیش رساند و در پیش بر بستند و گردانیدیم بر دلهاشان پوششها بیاد که بیاید او را

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۗ وَرَبُّكَ

دور گوشهاشان گراستی و در گوشهاشان را هدایت پس هدایت بیاید آنجا هرگز و پروردگار است

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ لَأَجَلٌ لَّهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجْعَلَ

آمرزنده صاحب رحمت اگر مواخذه میکرد شما را آنچه کسب کردید هرگز بجز آنکه بود برای ایشان عذاب را بجز آنکه است وقت و عده گذشت

مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ۗ وَنَالِكَ الْفَرَىٰ أَهْلَكَكُمْ مَا ظَلَمْتُمْ أَجْعَلْنَا لِمَهْلِكِكُمْ مَوْعِدًا

هرگز از غیر او پناهی نیست و این فرسایدی که گردانیدیم ایشان را چون ظلم کردیم و گردانیدیم برای ظالمان وقت و عده

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ لَأَبْرَحُ حَتَّىٰ أَتْلُجَ الْبَحْرَ فَأَمْسَىٰ جَبَا ۗ فَلَمَّا بَلَغَا

و هنگامی گفت موسی بر فراسوی که برسد تا برسد در وقت غروب بر روی دریا بروم روزگار می رازد پس چون رسیدند

مَجْعَ بَيْنَهُمَا نِسْيَانًا حَتَّىٰ إِذَا جَا فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۗ فَلَمَّا جَا وَقَالَ لِقَوْمِهِ

بهمان دو فراموش کردند ایشان را پس در وقت غروب دریا بگذرگامی پس چون که گشتند گفت موسی بر

فانظر

کلمه

فَانْزَيْتِ الْحُوتَ وَمَا اسْتَابِهَ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اذْكُرَهُ وَاَتَّخِذَ سَبِيلَهُ فِي

پس بدستگیر کن خاوش کردم ان همی را و از یاد تو در آن کس شیطان ایگه مذکور سازم از او گرفت رهش را در

الْبَحْرِ عَجْبًا قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ اَثَارِهِمَا قَصَصًا فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ

در یا بحی گفت آنست آنچه بودیم باک جستیر پس برگشتند بر اثر ایشان بی چون پس یافتند بنده را از

عِبَادِنَا اَتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ اتَّبَعَكَ

بندهگان ما که داده بودیم او را رحمتی از نزد ما و آموخته بودیم او را از نزد ما عی گفت او را موسی ای پسر وی ایتم تا بنگله

عَلَىٰ اَنْ تُعَلِّمَ نَمَا عَلَّمَكَ رُشْدًا قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ صَبْرًا

بیا موزی ای از آنچه آموخته شده برای رسیدن بجی گفت بدستی که تو هرگز نتوانستی با من صبر کردن و چگونه صبر میکنی

عَلَىٰ مَا لَمْ يَحْطُ بِهِ جَرَّاهُ قَالَ سَجِدْ لِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِي لَكَ اَمْرًا

بر آنچه ا حاطه نکرده یان از راه او پیش گفت بروی بیای در اگر خواسته باشد خدا صبر کنده و نافرمانی آنچه ترا در کاری

قَالَ فَاِنْ اَتَيْتَنِي فَلَا تَسْتَلْفِنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا فَانْطَلَقَا

گفت اگر بیرویشوی را پس بر سرس را از چیزی ای تا آنچه ابتدا کنم برای تو اذان بیان پس رفتند

حَتَّىٰ اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ اَظَرَقَهَا لِيَعْرِفَ اَهْلُهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اَرْمًا

تا چون سوار شدند در کشتی سوراخ کرد از او گفت ای سوراخ کردی از تا عرق شود ایش جفتی که آوردی چیزی عظمی را

قَالَ اَلَمْ اَفَلْ لَكَ لُتْنٌ لَّنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا اُوْاْخِذُ بِمَا نَسِيتُ وَلَا اَزْكُرُهُ

گفت ای محترم که تو نتوانی صبر کن با من صبر کردن گفت مواخذه کن مرا آنچه فراموش کردم و محلف گم را

مِنْ اَمْرِى عَسْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ اِذَا فِیْهَا غُلَامًا فُقْلًا قَالَ اَقْبَلْتُ نَفْسًا رَّكِيَةً

از کارم دشواری پس رفتند تا چون دیدند پس بر سر کشت او را گفت ای کتلی نفس باگی را

يَغِيْرُ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا قَالَ اَلَمْ اَفَلْ لَكَ اِتْنٌ لَّنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

بغیر نفسی جفتی آوردی چیزی سخته ما گفت ای محترم رزق بدستی که تو نتوانی صبر کن با من صبر کردن

قَالَ اِنْ سَأَلْتكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هٰذَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا

گفت اگر پرسم ترا از چیزی بعد ازان پس مصاحبت کن با من جفتی رسیدی از نزد من عذری پس رفتند

ع

عشیرت

ع

وَكُفْرًا فَارْذَنَّا أَنْ يَبُدِّلَ اللَّهُ مَا تَابَعْتُمْ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا وَلَمَّا أَلْحَقُوا

وَكُفْرًا پس خواستند که بدل دهد آنچه را بر او زکات است و نزدیک تر در عطف و اما دیوار

فَكَانَ لِبَعْضِ الْمَدِينَةِ مَسَدًا وَكَانَ كُنُوزُهُمْ وَأَبْوَاهُ صَالِحًا

پس بود از دویسه که دویستند در مسدود بود در زبانش که از آن دو بودند و الدین ان دو سکه را

فَارَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْرِجَا كُنُوزَهُمَا رِجَّةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا

پس خواست پروردگار تو که برسند همتشان و بیرون آید کفشان از بر من از پروردگار تو و حکوم

فَعَلَنَّهُ عَنَّ امْرِئِي ذَلِكَ نَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا وَيَسْتَلُونَكَ عَنِ

انرا از راسته خود این است بقتل مال آن بختی بران مهر کردن وی پرسند ترا از

ذِي الْقَرْيَنِ فَمَا تَأْتُوا عَلَيْهِمْ مِنْهَا تِلْكَ الْآيَاتُ لِقَوْمٍ أُولِي الْأَبْصَارِ

ذی القریین کجاست نزد وی خواهند بر شا از او بیاشسته بدستگاه ما کن و اویم را او را در زمین و دادین

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِّحًا فَاتَّبَعُوا سَبِيلَهُ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرِبُ فِي

از همه چیزی سبسی پس از سبسی رفت سبسی را تا چون رسید بجای غروب کردن آفتاب یافت انرا که غروب میکند در

عَرِيجٍ حَبْلَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْيَةِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا

چشمه لای داری و یافت نزد آن گروهی را گفتیم ای ذی القریین یا اینکه عذاب میکنی ایشان را و

أَنْتُمْ فِيهَا مُبْتَلَوْنَ أَتَمَنَّا أَنْ أَدْبَرْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَانطَبَقْتُمْ الْأَفْئِدَةَ كَذَّبْتُمْ

اینکه میکنی در ایشان شکونی را گفت ای آنکه نظر کرد پس زود باشد که عذاب کنیم از پس برگردانید و شود سویی پروردگار پس

تُكْرَهُنَّ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جُزْءٌ الْحَسَنُ وَسَنُفَعِلُ لَكَ مِنْ بَرِّئَاتِكَ

کند از آنهایی که بدست و اما آنرا این آورد که در کار خوب پس بر او است حسن ای نیکی و پروردی خواست گفت مراد از انرا انرا ما

لِيُرَاهُ فَمَاتَ سَبِيحًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمُ

آسانی پس بیدار رفت سبسی را تا چون رسید بجای طلوع کردن آفتاب یافت انرا که طلوع میکند بر گروهی که نگردانیده بودند

مِنْ دُونِهَا سِيرًا كَذَلِكَ وَفَدَا حُطْنًا بِمَا لَدَيْهِ جُزْءًا تَتَّبَعُوا سَبِيحًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ

ایشان سبسی را آفتاب بپوششی سبسی و بختی اما داشتیم با خود نزد او از راه آگاهی پس از رفت سبسی تا چون رسید

بَيْنَ السَّادِثِينَ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلَهُ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْيَةِ

میان دو سه یافت از پیش ان دو گروهی که نزدیک نبودند که بفهمند سخن را گفتند ای ذی القریین

إِنَّا بَاجِرٌ وَمَا جِئْنَا بِمُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ

بدستگاه ما جرح و ما جرح نیامانند که در زمین پس ای ما که دانیم برای تو حسرتی بر آنچه سازی

بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ

میان ما و میان ایشان سد ای گفت ای آنکه کرده مراد ان پروردگار من بهتر است پس عاقبت کند مرا عقوبت کند و آنچه میان شما و

بَيْنَهُمْ رَدْمًا أَنُوْنِي زُبْرًا حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفِخُوا حَتَّىٰ

میان ایشان سد می بسیار نزد من بارهای این تا وقتیکه برابر شود میان ان دو گروه گفت بدستگاه ما و گفت

إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَنُوْنِي افْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا

بگردانید او را آتش گفت بسیار نزد من تا بر بزم بران پس گداخته پس تو بپوشد که بالا بر شود انرا و همت برستند

قوله
تعالى قالوا
ذو القريتين ان قوم
جمعنا از اینها پس
بروست که چون
پس بپوشد که
نزد من بنات
پس بپوشد که
از اینها

ببینها

۴۴

وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا لَا يُصْبِحُونَ فِيهَا تَتَوَلَّوْا إِلَّا
 و عده کرد خدا بندگانش را باینکه در سحر او باشد وعدهش بجای آورده شده نمی شنوند در آن لغوی کر
 سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا بَكْرَةٌ وَعَشِيَاءُ ذَلِكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
 سلام در ایشان است روزیشان از آن آباد و شبگاه است آن بهشتی که میراث میدهد از بندگان خود
 مَنْ كَانَ تَقِيًّا وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا
 که باشد پرهیزگار و روزی نمی آید که بامر رب تو برود راست که میان دستهای است و آنچه
 بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
 میان آست و نیاست پروردگار تو فرستد این پروردگار است و زمین و آسمان آن پروردگار است
 وَأَصْطِرُّ لِعِبَادِهِ هَلْ نُعَلِّمُ لَهُ سَمِيًّا وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِنَّمَا مَتَّئِنَّا لِلْغَيْبِ
 و صبر کن مرعدهش را آنگاه سعادتی اگر او هم نامی و بیگانه انسان ای چون مردم زود است
 أَخْرَجَ حَيًّا أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا فَوَرَبِّكَ
 که برود آورده شود زنده آنگاه بکنند انسان که آنستند و او را از پیش بود چیزی پس آورد کار
 لَخَشِيتُهُمْ وَالشَّيَاطِينُ لَخَشِيتُهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حِيتَاءُ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ
 که خرابتر است از شیاطین پس حاضر خواهد ساختند با ما بر مومن جسم آنرا آورده پس برون بکنیم از جسم گروهی
 أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا بَلْ لَخَنَّاعٌ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا وَإِنْ
 که ایشان که سخت ترست بر خدا از راه ما اولی پس نامیم و اما که ایشان از راه راست مان از راه انداختن و اگر
 مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ
 از شما که وارد شوند آن باشد بر پروردگار تو واجب فضا کرده شده پس نجات میدهد آنها را که پرهیزگاری کردند و دیگران را
 الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَاءُ وَإِذْ نُنزِّلُ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّبِئْسَ
 ظالمان را در آن نازل آورده و چون خوانده شود بر ایشان آیهایی که بینه باشد گفت آنها که کافرانند بر ما
 أَمْنًا إِنِّي أَلْفَرِيفِينَ جِرْمًا مَافَمَا وَاحْسِنُ نِدْيَا وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
 که ایمان آوردند که کدام یک از آن دو گروه بهترند از راه ما ای و خوب ترند از راه حق و سار پاک کردان که پیش از ایشان از جمع ایشان
 أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِعْيَاةً فُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
 بیگانه تر بودند دانات و بیانات که سبک باشد در صلوات پس بیک مصلحت دهد او را خدای مصلحت ادنی تا چون
 رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَمَا السَّاعَةُ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُ سَخِرَ مَنَافِعُ
 ببینند آنچه را داده و داده میشود با عذاب و منافعت پس نزدی برانند که نسبت از بندگانش را با جا و
 أَضْعَفُ جُنْدًا وَبَرِيذًا اللَّهُ الَّذِينَ أَهْتَدُوا هُدًى وَكَالْبَاطِلِ الصَّالِحَاتُ
 سست تر از راه شکر و افزون میکند خدا آنها را که هدایت یافتند با حق و آن باقی است
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْبُنَ مَا لَكَ
 بهتر است نزد پروردگار تو از راه ثواب و بهتر است از راه بازگشت آید پس آنها را که کافرانند با آیهایی و گفت داده خواهد شد او را
 وَوَلِيًّا أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
 و فرزند را با اطلاع از غیب با او رفت از نزد خدای بمان نجاتست نزدی بر اسم آنچه میگوید و طولانی

اَمَّا كَيْ تَفْرَعِيهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَمَلْتَ نَفْسًا فَجِئْنَاكَ مِنَ الْعَمِّ وَفَتَاكَ فَوُتْنَاكَ
فادت ناپا یا سیمین ۱۰ و هانک نبات و شقی نفسی این نبات دادیم ترا از هم و از مودم ترا از مودے
 فَلَيْتَ سِنِينَ فِي اَهْلِ مَدْيَنَ تُرْجَبُ عَلَى فِدْرِ يَامُوسَى وَاصْطَنَعَكَ كَفَيْتَ
پس مادی سالها در اهل مدین بر فدر ای موسی و گزین کردم ترا برای خودم
 اِذْهَبْ اَنْتَ وَاخُوكَ بَايَانِي وَلَا تَبْنِيَا فِي ذِكْرِي اِذْهَبَا اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ
برو تو و برادرت باینان و سنی سنان در ذکر من بروید بسوی فرعون بدینکه
 ظَنِي هَفْوَالًا لَقَوْلَا لَيْتَا لَعَلَّهُ يَنْدُكُرُ اَوْ يَجْتَنِي هَفْوَالَا رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ اَنْ
زیاده روی کرد و در عصیان پس گوید که از غمی نرم باشد که او پس بدیدد ما ترسد گفتند پروردگارا بدستی ما پس سیمین که
 يَقْرَطُ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَطْنِي هَفْوَالَا لَانْخَافُ اِنَّنِي مَعَكُمْ اَسْمَعُ وَاَرَى هَفْوَالَا
چش بری کند بر ما با آنکه زیاده روی کند در عصیان گفت فرسید بدینکه من با شما دو ایستادم و می بینم پس از خدا را پرسیدند
 اِنَّا رَسُوْلًا رَّبِّكَ فَارْسِلْ مَعَنَا بَنِي اِسْرَائِيْلَ وَلَا تَعُدْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِاَيَّةٍ مِنْ رَبِّكَ
در سید ما دو فرستاده پروردگار تویم پس بفرست ما بنی اسرائیل را و عذاب کن است از آن خشن که آدم ترا مانی از پروردگارا
 وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ اتَّبَعَ الْهُدٰى اِنَّا قَدْ اَوْجَعْنَا لَكُمُ الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ كَذَّبَ
سلام بر کسی که پیروی کند هدایت را بدینکه وحی فرستاده شد بسوی کسی که عذاب بر کسیست که کذب کرد
 وَتَوَلٰى هَفْوَالًا فَمَنْ رَّبِّكُمْ اَيَا مُوسٰى هَفْوَالَا رَبَّنَا الَّذِي اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
و می رود ایست گفت پس گفت پروردگارا آن موسی گفت پروردگاره ایست که او است همه چیز خلقش
 ثُمَّ هَدٰى هَفْوَالًا فَمَا بِالْاٰمِرُوْنَ الْاَوَّلٰى هَفْوَالًا عَلِمَا عِنْدَ رَبِّيْ فِي كِتَابٍ لَا
پس هدایت کرد گفت پس بیست حال فرمای سابق گفت علما نزد پروردگارت در کتابی است که
 يٰضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْبِي هَفْوَالَا الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا
خط میاید پروردگارت و در موشر سید آنکه کرد ایست برای شما زمین را بسزی و کرد ایست بری ستادان را ای
 وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ اَنْجَامًا مِنْ نَبَاتٍ شَتٰى هَفْوَالَا وَاَزْعَمَ اَنْعَامًا
و دو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آورد گیاهان نسائی از شتی جدا گانه بخورد و بچرا ایست از کوه و کوه
 اَرْبَعًا فِيْ ذٰلِكَ اٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ هَفْوَالَا مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيْهَا نَعْبُدُكُمْ وَفِيْهَا نَحْيٰكُمْ
بدینکه در آن ایست بران صاحبان سرده ایران آمدیم ستار و در آن بار میسر ستار و از آن برودن بران
 تَارَةً اٰخَرٰى هَفْوَالَا وَقَدْ اَرْتَابٰهُ اَيَّا نَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاٰبِي هَفْوَالَا اَجْمَعْنَا لِيَخْرُجَنَا
بار و چشم که نمودیم او را ایستای خود همه ما پس مکذب نمود و با کرد گفت آما آمد که بیرون کنی ترا
 مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى هَفْوَالَا فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِلسِّحْرِ مِثْلَهُ فَاَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
از زمین استحت ای موسی پس بر سحری رسم ترا سحری شلش پس بگردان میان ما و میان خودت
 مَوْعِدًا لَا تَخْلُفُهُ حٰزِنٌ وَلَا اَنْتَ مَكَانًا سَوٰى هَفْوَالَا قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الرِّثِيَةِ وَاَنْ
و عده گاهی که خلاف رسم او را ما و نه تو جای همسرا گفت و عده گاه ستار روز از ایست و ایست
 يَجْمَعُ النَّاسُ ضَحِي هَفْوَالَا فَرِعَوْنَ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اٰتٰى هَفْوَالَا قَالَ لَهُمْ مُوسٰى وَاٰبِيكُمْ
جمع کرده شود برودان چاشنگاه پس بیست فرعون پس در امم آورد گزین ایست آه گفت مرگ ستار موسی و ای ستار

لَقَدْ رَوٰى

الْيَمَّ مَاعِشِهِمْ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَاهَدَىٰ ه يَابْنِي إِسْرَائِيلَ قَدِ اجْتَنَبْتُمْ
 رَدِّهَا أَجْمَعًا وَكَرِهْتُمْ أَدْلَاءَ سَاحَتِ دَرْعَمَانَ فَوَسَّسَ بِهَا دِيَابَتَ كَرْدِ ائِمَّةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَقِبَ سَمَاتِ دَادِ نَبِيَّائِهِ
 مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّهُ
 از دشمنان و وعده دادیم شما را جانب طور ایمن و وعده فرستادیم بر شما من و سلوی را بخوردید
 مِنْ طِبْيَاتٍ مَارِزِقْنَاكُمْ وَلَا نَطْعُو فِيهِ فِعْجَلٍ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَجْلِلْ عَلَيْهِ كَفَا
 از طیبهای ماری که روزی خوردیم شما را و عدهی کسب دانه پس فرود آید بر شما سخط من و اگر فرود آید بران
 غَضَبِي فَقَدْ هَوِيَ ۚ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۚ
 سخط من پس بخشیش مال شد و در سبیل من باز آید از راهی که برگشت کرد تا با ما برود و کرد کار ساینده پس بدست یافت
 وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ۚ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَيَّ أَتْرَىٰ وَعَجَلْتُ لَكَ رَبِّ
 و چه عجله داشتی از قومت ای موسی گفت ای پسر ایسان بر من دشمنانم بسوی تو برود کار
 لِرِضْوَانِي ۚ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۚ فَرَجَعَ مُوسَىٰ
 ناراضی شوی گفت بدرستی که فرود آمدیم قوم ترا از بعد تو و دلخواه ساختن ترا سامری پس باز برگشتی
 إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لَكُمْ عَذَابٌ أَحْسَنُ أظْهَالَ عَلَيْكُمْ
 بسوی قومش حشمتناک و عذابها داده بسیار گفت ای قوم اما وعده فرود آورد کار شما وعده دادی بس که آید بر دست بر شما
 الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۚ قَالُوا مَا
 ازمان با حواسند که فرود آید بر شما سخطی از برود در زمان بر طرف اگر بد وعده مرا گفتند
 أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ تَفَاهَا فَكَذَلِكَ
 طلاف کردیم وعده ترا با حصاران و لیکن با بار کردیم هم احوالی را از بسباریه قوم پس بد حشمت آید بر شما پس
 أَقْرَأَ السَّامِرِيُّ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَدًّا لَهُ خَوَارِقًا قَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ
 اداعت سامری پس بیرون آورد برای ایشان کوساله کالبدی بود در او زیناد کوساله پس گفتند از آن و الهی است
 فَئِسَىٰ أَفْلَايِرُونَ الْأَيُّرُجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَلَقَدْ قَالَ
 پس وای بر شما که آید بر بسند که برگرداند بسوی ایشان سخن را و مالک سینه برای ایشان ضرری نیست سخطی را و تحقیق گفت
 لَهُمْ هَرُونَ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرَ
 در اینجا از بیرون از پیش ای قوم جز این نیست که ملامت بد آن و بدرستی که فرود کار شما چنانچه است پس بیرون بسید بر او طافند
 قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْكَ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ۚ قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ
 گفتند ما بر تو چاه بود بران سخنان تا باز برسد بسوی ما پس گفت ای بیرون چه باز داشت ترا
 إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوْا ۚ أَالَاتِلْعَيْنِ أَمْ صُنِيتَ أَمْرِي ۚ قَالَ يَبْنَؤُكُمْ لَأَنَا خَدِيحِيٌّ وَلَا
 چون دیدی ایشان را که گمراه شدند آیا که ساقبت کنی بر این عصیان و در دیدی امر مرا گفت ای اسرائیل کسب محاسن و
 بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۚ قَالَ فَمَا
 سر بردی بر سبیل من رسیدم که بگوئی جدایی افکندی میان بنی اسرائیل در عاقبت گویی سخن مرا گفت چه بود
 خَطَبْتُ يَا سَامِرِيُّ ۚ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
 کار تو ای سامری گفت دیدم آنرا که ندیدند آن تا پس گرفتم سخطی از اثر او فرستاد

ع

ع

فبند زینا

طه

فَبَدَّنْهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ۚ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ

لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ نَخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ

عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْبِفِيهِ فِي الْيَمِّ تُسْفَاهُ لَتَمَّا إِلْهُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَّحْنَا

مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۚ خَالِدٌ فِيهِ

وَسَاءَ لِمِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۚ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرًّا

يَخَافُونَ بَنِيهِمْ إِنْ لَبِثُمْ إِلَّا عَشْرًا ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ

طَرِيقَةً إِنْ لَبِثُمْ إِلَّا يَوْمًا ۚ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي

نَسْفًا فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۚ لَا تَبْقَى فِيهَا جَبَلًا وَلَا أَمْتًا ۚ يَوْمَئِذٍ

يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۚ يَعْلَمُ مَا

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۚ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ كَمَا ذَكَرْنَا ۚ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ وَلَا تَجْعَلْ بِالْقُرْآنِ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۚ وَلَقَدْ عَهِدْنَا لِلْإِنسَانِ

إِذْ خَلَقَهُ أَنْ يَسْجُدَ وَنَسَى ۚ لَئِنْ رَأَى مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً عَنْهُ وَخَالَصَ مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً

عَنِ الْغَنَى لَئِنْ رَأَى مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً عَنْهُ وَخَالَصَ مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً عَنِ الْغَنَى لَئِنْ رَأَى مِنْكُمْ

إِسْتِغْنَاءً عَنْهُ وَخَالَصَ مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً عَنِ الْغَنَى لَئِنْ رَأَى مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً عَنْهُ

وَخَالَصَ مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً عَنِ الْغَنَى لَئِنْ رَأَى مِنْكُمْ إِسْتِغْنَاءً عَنْهُ وَخَالَصَ مِنْكُمْ

ع

آدم من قبل فني ولم نجد له عرماه واذ قلنا لللككة اسجدوا لادم فبجروا
 آدم از پیش من و اگر نیست و بنا بر او را عرماه و اگر نیست مراد او را سجده کن بر او سجده کرد
 الا ابليس ابى فقلنا يا ادم ان هذا عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما
 که ابليس که سر باز زد پس گفت ای آدم بدترین این دشمن است مرزا و در جنت را پس باید که بیرون کنی و شما را
 من الجنة ففسقني ان لك الا تجوع فيها ولا تفرى و انك لا تطوف فيها ولا
 از جنت بی تو باشی بدترین مرزست که نگرسته شوی در آن و نه برهنه شوی و بدترین تو گشته شوی در آن و
 تضحي فوسوس اليه الشيطان قال يا ادم هل ادلك على شجرة الخلد ومالك
 با شکی در اوقات پس وسوسه کرد مراد او را شیطان گفت ای آدم آیا دلت کمزور است درخت جاودانی و باو شکی
 لا يبلى فاكل منها فبدت لهما سواهما وطيفا يخفان عليهما من
 که گشته شود پس خوردند از آن پس ظاهر شد مراد او را عورتهاشان و شروع نمودند می سپاسند بر دعوت از
 ورن الجنة وعصى ادم ربه فغوى ثم اجنبه ربه فتاب عليه وهدى
 برکت جنت و با فریاد کرد آدم برورد کارش را بر سر شد پس برنگزید او را برورد کارش پس بود بیزرت اذان و هدایت کرد
 قال اهبطا منها جميعا بعضكم لبعض عدو فاما يا ايتمكم مني هدى فمن تبع
 گفت فرود شوید از آن همه بعضی را بعضی را دشمن پس از این است اما ای من پیوسته پس گاه پیوسته
 هداي فلا يضل ولا يفتنى ومن اعرض عن ذكرى فان له معيشة ضنكا
 هدایت مرا پس گاه در دنیا پیوسته و در جنت هدایت و آنکه روی گردانند از ذکر من پس بدترین مراد او را است
 و تحشره يوم القيمة اعني قال رب لم حشرتني اعني و قد كنت بصيرا قال
 و حشر میکنم او را روز قیامت کور گفت برورد کارش را حشر کردی مرا کور و حقیق بودم بسیار گفت
 كذلك اثنك اياثنا فسنينها وكذلك اليوم نثنى وكذلك بحري من آف
 همین امر ترا آیتها می پس و آنکه سنینها و همین امروز و بیکبار هم ترا و همین یاد است بر من از آیتها
 ولم يؤمن بايات ربه ولعذاب الاخرة اشد و ابغى اقله يهدى لهم كم
 و ایمان نیاورد با آیات پروردگارش و در این عذاب آخرت سخت تر و مانده است آتیس هدایت کرد ام آیتها بسیار
 اهلكنا قبلهم من القرون هم مشون في مسالكهم ان في ذلك لايات لاولي
 هلاک کردیم پیش ایشان از قرون که میروند در مسکینان بدترین در آن بر این آیتهاست مصاحف
 التهي و لو لا كلمة سبقت من ربك لكان لزاما و اجل مستي فاصبر
 خردا و اگر نبود که پیش من بود از پروردگار بر این بود لازم و مدتی نام برده شده پس صبر کن
 على ما يقولون و سبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس و قبل غروبها و من اناء
 بر آنچه میگویند و سبحان بسیار پروردگار است پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروبش و از ساعت
 الليل فيصبح و اطراف النهار لعلك ترضى و لا تمد رعينك الي ما منعنا
 شب شبگون و اطراف روز باشد که شنود شود و گشت بخوابی چشمهایت را به آنچه که ما منع کردیم
 به انوا جانهم زهرة الحيوه الدنيا ليقينهم فيه و يرد ربك خير و ابغى
 آن اصناف را از ایشان خوشی زندگانی دنیا نامشروع است از ایشان و روزی پروردگار او بهتر و با شکی ترا

فلا تروا

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۚ لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجُوا إِلَىٰ مَا أُرْفُقُ فِيهِ وَمَسَاكِكُمْ لِعَلَّكُمْ
 اگر ایستادگان از آن میگریزند مگر بزیاد و برگردید با آنچه نعمت پرورده آید بدان و مسکنان باشد که شما
 تُسَلُّونَ ۚ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۚ فَمَا زِلْنَا نَبْذُكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَا
 برسید و شوی گفتند ای وای بر ما بر سبب ما بودیم ظالمان پس بودیمت این ما نشان ما کرد و این نشان
 حَصِيدًا خَامِدِينَ ۚ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَجْنِينَ ۚ لَوْ
 در دیده برکافر دکان و یا سریدیم آسمان و زمین و آنچه میان آنهاست بازی گمان اگر
 أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَهُمْ أَوْلِيَاءَ لَوْلَا آتَاكَ مَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ ۚ إِنَّا لَنَرُّوهُمْ كَمَا نَرُّ الْغَائِبِينَ
 میخواستیم که فراریم لولایا بر سر ما میگردیدیم از نزد ما اگر بودیم کسندگان بلکه میگردیم حتی را
 عَلَىٰ الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۚ وَلَهُ مِنْ فِي
 بر باطل پس کسند از ما پس آگاه او باشد تا چیزی در شمار است و ای از آنچه وصف میکنید و مراد است از کافر
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَ لَا يَسْكَرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَشْفُونَ
 آسمانها و زمین است و از نزد اوست سرگشته میشوند از پرسش او و مانده میشوند
 لَيَسْجُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْرُوتُونَ ۚ أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ
 تسبیح میکنند شب و روز است میشوند بلکه فرار کنند آسمانها از زمین که ایشان را کسند
 لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۚ لَا
 اگر بودی در آن دو آسمان که غیر خدا اند بر آنه فاسد شده بودند پس آن بودن خدای پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند
 يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُكَلِّمُونَ ۚ لَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
 برسید و نشود از آنچه میکنند و ایشان برسید میشوند بلکه فرار کنند از غیر خدا آسمان که ببارید و نبلها را
 هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ
 ایست ذکر که با من است و ذکر که پیش از من است بلکه اکثر ایشان میدانند حتی را پس ایشان روی گردانند
 وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوْحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
 و فرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر وحی فرستادیم با او ایست که هست کسی که من پس برشتر سید را
 وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۚ لَا يُشْفِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَ
 و گفتند و اگر حق خدای بخشنده فرزند دادیم پاک بودش بلکه سب که کند لامی استخوان پیشی کسند از او بطهار و
 هُمْ بِأَمْرِهِ يُعْلَمُونَ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ
 ایشان فرموده او میکنند میداند آنچه باشد میان او و شما نشان و آنچه باشد پیش ایشان و شاعت میکند مگر برای کسی که خود را
 وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفَعُونَ ۚ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكُنَّ
 و ایشان آبا سندان پیشی حاقان و آنکه گوید از ایشان آنکه کسی بجز او پس از آنکه
 جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 دو چیز است پس جزا میدهم ظالمانرا آبا میدیدد آنکه کافر شدند بسبب آسمان و زمین
 كَانَتْ آيَاتِنَا فَضَمْنَا هُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَجَعَلْنَا
 بودند این پس کردیم آسمانرا و کردیم زمینرا از آب هر چه بسرا زنده آید پس چرا ایمان نمی آرند و کردیم

تفسیر
 اگر ایستادگان از آن میگریزند مگر بزیاد و برگردید با آنچه نعمت پرورده آید بدان و مسکنان باشد که شما برسید و شوی گفتند ای وای بر ما بر سبب ما بودیم ظالمان پس بودیمت این ما نشان ما کرد و این نشان در دیده برکافر دکان و یا سریدیم آسمان و زمین و آنچه میان آنهاست بازی گمان اگر میخواستیم که فراریم لولایا بر سر ما میگردیدیم از نزد ما اگر بودیم کسندگان بلکه میگردیم حتی را تسبیح میکنند شب و روز است میشوند بلکه فرار کنند آسمانها از زمین که ایشان را کسند اگر بودی در آن دو آسمان که غیر خدا اند بر آنه فاسد شده بودند پس آن بودن خدای پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند برسید و نشود از آنچه میکنند و ایشان برسید میشوند بلکه فرار کنند از غیر خدا آسمان که ببارید و نبلها را ایست ذکر که با من است و ذکر که پیش از من است بلکه اکثر ایشان میدانند حتی را پس ایشان روی گردانند و فرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر وحی فرستادیم با او ایست که هست کسی که من پس برشتر سید را و گفتند و اگر حق خدای بخشنده فرزند دادیم پاک بودش بلکه سب که کند لامی استخوان پیشی کسند از او بطهار و هُمْ بِأَمْرِهِ يُعْلَمُونَ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ ایشان فرموده او میکنند میداند آنچه باشد میان او و شما نشان و آنچه باشد پیش ایشان و شاعت میکند مگر برای کسی که خود را وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفَعُونَ ۚ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكُنَّ دو چیز است پس جزا میدهم ظالمانرا آبا میدیدد آنکه کافر شدند بسبب آسمان و زمین بودند این پس کردیم آسمانرا و کردیم زمینرا از آب هر چه بسرا زنده آید پس چرا ایمان نمی آرند و کردیم

ع

و کفر

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَنْ كَانَتْ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَنْتَابَهَا وَكَفَىٰ بِنَابِهَا سَبِينًا ۖ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ
و اگر چه باشد مقدار دان از خردل بسیار آنرا و بسم ما حساب کنندگان و همچنین که دادیم موسی
وَهُرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءٌ وَذَكَرَ اللَّهُ الْكُفَّينَ ۗ الَّذِينَ يَجْحَدُونَ بِآيَاتِهِم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ
و هر دو را از سر قان و نور و پستی در هر چیز کار آنرا آنکه میسرند از پروردگارشان در جهانی و ایشان را نشان
السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۗ وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۗ وَلَقَدْ آتَيْنَا
قیامت حاقان و این ذکر است مبارک که فرود ساختیم آنرا ای ایس که شما شنیدید و او را انکار کنندگان و همچنین دادیم
إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَبِلَاءٌ ۗ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ
ایس را از پیشش از پیشش دو دو بود و اما این بس که میگویند بر پدرش را و او فرستاد این تماثیل
الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۗ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ۗ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَ
که شما شنیدید آنرا را میماند پیشش گفتند یافتیم پدرمان را آنرا را پیشش کنندگان گفت همچنین باشد آنرا را
آبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۗ قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ۗ قَالَ بَلْ أَنْتُمْ
پدران شما در گمراهی آشکار گفت ای ایس ما را راستی ما توستی از بازی کنندگان گفت بکار و بازی
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۗ وَنَالَهُ
پروردگار آسمانها و زمین است که آفرید ایشان را و سهم بر آن از ایشان جدا
لَا كَيْدَ لَأَصْنَامِكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۗ فَجَاهَهُمْ جَذَاذًا الْأَكْبَرُ لَهُمْ لَعْلَهُمْ
که هرگز نیرد و خواهی کرد همان شمارا بعد از آنکه برو پدیده است کنندگان پس کرد آید شمارا باره باره که هرگز نمی آید و آنرا را شنید
إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۗ قَالُوا مَنْ فَكَّرَ هَذَا بِالْهِنَاءِ إِنَّهُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۗ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَكُونُ
گواشان و رجوع کنند گفته که کرد این را بالهنگام با درستی که او پندار ظالمان گفتند که شنیدیم که جوانی
يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۗ قَالُوا أَفَأَنْتُمْ عَلَىٰ عَيْنِنَا لَمَّا كُنْتُمْ تُشْهَدُونَ
ذکر می کرد و ایشان را که گفتند بود و او را ایسیم گفتند پس بار پدر او را بر پیششهای مردمان باشد گواشان شدت دهند
قَالُوا يَا أَنْتَ فَكَّرَ هَذَا بِالْهِنَاءِ يَا إِبْرَاهِيمُ ۗ قَالَ بَلْ فَكَّرَ كَيْرُهُمْ هَذَا فَاسْتَلَوْهُمْ
گفتند ای تو کردی این را بالهنگام ای ایسیم گفت فکر کردن را بزرگشان این پس شنید ایشان
إِنْ كَانُوا يَنْظِقُونَ ۗ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۗ ثُمَّ نَكَسُوا
اگر هستند که بپندارند پس رجوع کردند به خودشان پس گفتند درستی که شما شنیدید ظالمان پس نکلان کردند
عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْظِقُونَ ۗ قَالَ أَفَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
بر سرشان همچنین میدانی که باشند ایسایان کنندگان گفت ای ایس می شنید از غیر خدا
مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ أُفٍّ لَكُمْ وَلِئِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
ایس را هیچ نفع نیست و شمارا چیزی و ضرر نیست و شمارا از آنچه می شنید از غیر خدا ای ایس می شنید بطل
قَالُوا اجْرِقْوا وَاغْلُظْوا وَانصُرُوا هِنْدَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۗ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ
گفتند بیوزانندش و باری تندی گواشان را از شنید کنندگان گفتند ای ایس پیش سرد و سلامتی بر
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ إِكْبَادًا فَعَلْنَاهُمْ الْآخِرِينَ ۗ وَجَعَلْنَاهُ وِلْدَانَ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
ایسیم و خواستند با او بانی پس گردانیدیم ایشان را زمان گواشان و حجات دادیم او را و لوط بسوی زبستی کرد

بسم الله الرحمن الرحيم

فِي هَذَا لِبَلَاغِ لِقَوْمٍ عَابِدِينَ . وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ . فَلَا تَتَّبِعُوا

در این براینه کفایت کرده عبادت کنندگان را و نیز ستادیم ترا که رحمتی مرا بپایان ترا بخوانند

إِلَّا أَنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدِ . وَإِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ . وَإِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ . وَإِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ .

وَأَن آدِرِي أَقْرَبُ أَمْ يَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ . إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا

و نیز آنکه ای نزدیک است یا دور آنچه وعده داده میشود بدستش و میداند آشکار از کفایت او میداند آنچه را

تَكْتُمُونَ . وَإِن آدِرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ . قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ

پنهان میدارید و میداند باشد که آن فتنه باشد بر شما و کامیاب است تا وقتی که برود کار من حکم کن

وَرَبِّنَا الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . عَلَىٰ مَا تُصِفُونَ .

و پروردگار ما بخشنده مهربان است بر آنچه وصف میکنند

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ . بَوْمَ ذُنُوبِهِمْ نَدَعُل

ای مردمان بترسید از پروردگارتان در سبک زلزله قامت خمین است عظیم روزی که خواهید دید از آفاق

كُلِّ مَرْصَعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ

در شیب و میندازد از آنچه شیر داده و میگذارد بر صاحب حمل حملها و تری الناس سکار

وَمَا لَهُمْ لِيْسْكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ . وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي

و نمانند ایشان سکار و لیکن عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی هست که مجادله میکند در

اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ . كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَاتَّهُ بِضِلَّةٍ

خدا بدون علم و پیروی میکند هر شیطان سرکش را نوشته شده بر او که کسی تا به او برسد در سبک او مگرد

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ . يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا

میکنش و مینماید بسوی عذاب الش سوزان ای مردمان اگر هستید از شک از بعثت پرسید

خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ثَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مَّرْصَعَةٍ . خَلَقْنَاكُمْ مِنْ غَيْرِ

ما نسیم پدید شما را از خاک پس از نطفه پس از علقه پس از ماریچ گوشت تمام خلقت و غنیمت

مُخَلَّقَةٍ لَّبَنِينَ لَّكُمُ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا

تمام خلقت ما بیان کنیم برای شما و شیر دهیم در رحمها آنچه را میخواهیم تا وقتیکه نامبرده شده پس بیرون می آوریم شما را کودک

ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَن يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْضِ الْعُرَىٰ كَيْلًا

پس تا برسند بچگانه و از شما کسی هست که متوقی میشود و از شما کسی هست که رد کرده میشود و فرود می آید بدت غمناک

يَعْلَمُ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ

از بعثت و بعثت آنچه را و بینی زمین را خشک افتاده پس چون فرود نسیم بران آب را حرکت کند

وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهِجٍ . ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

و اشرف و بیرون برود و برانند از هر نسیمی که خورن است آن بسبب است که خدا است حی و قائم و زنده و میگرداند

۱۲۸

وصف اخلاص است
علیه السلام و غیره
که هر که سوره را بخواند
حق تعالی او را ثواب
بسیار بکند و غیره
و گفته اند که هر که
کرامت فرماید و از این
عقله و است و غیره
این سوره را در روز یکشنبه
تلاوت کند آن را
نیاید که زیارت است
شرف کرد و در بعضی
نمودن حق تعالی
غنیتر است و از این
عقله و است

ع

وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّا آتِيَةٌ لَّآرِبٍ فِيهَا وَآنَ اللَّهُ مَبِثٌ مِّن

واینگاه او بر همه چیز تواناست و آنچه قیامت آید است منت شکل در آن واسطه خدا بری بگشاید

فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ

آنرا که باشند در قبرها و از مردمان کس هست که مجادله میکند در خدا بدون علم و هدایت و کتابی

مُنِيرٌ ثَانِي عَطْفُهُ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي لَدُنِيَ آخِرِي وَنَذِيْقُهُ يَوْمَ

نور و هدایت معترف سازد که پیش را تمام کرده اند از راه خدا را و راست در دنیا و آخرت و ذائقه چشاند بر روز

الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْخَيْرِ بِقِيَامَتِكَ يَا قَدِيمٌ إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ

قیامت عذاب است سوزنده را این سبب است که پیش فرستاد دستهایت و آنچه قیامت است ستمکار بر بندگانت

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْبَدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ

و از مردمان کس هست که عبادت میکند خدا را بر کناری پس اگر رسید او را خیر می آرامد و اگر رسید او را

فِتْنَةٌ انْفَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهَا خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

بگشاید برکت بر رویش زبان کرده دنیا و آخرت است آن زبان است

يَدْعُوا مِمَّن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نُنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْعَبِيدُ

بخوانند از غیر خدا آنچه ضرر نرساند و نفع ندهد پس است آن که است

يَدْعُوا لِمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِّن نَّفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ

بخوانند برای کسی را که ضررش نزدیکتر است از نفعش بر اینند و خداوند است و چه اینند بد معاشرت بد است که خدا داخل

الذِّينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ

میکردند آنرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در پیشتهای میر و از زبان خدا

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ مَن كَانَ يَظُنُّ أَنَّ لَن يَبْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ

آنچه را میخواهد کسی باشد که گمان برد که نمیکند باری او را خدا در دنیا و آخرت پس باید

لِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعُ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغْتَضُّهُ وَكَذَلِكَ

در کند بگشاید به سبب پس قطع کند پس نظر کند که آیا ببرد و جدایش آنچه را جفتی کرد

أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَيِّنَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَن يُرِيدُ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ

فرستادیم او را آیههای روشن و بدستیکه خدا هدایت میکند آنرا که میخواهد بدستیکه آنرا که ایمان آوردند و آنرا که بودند

وَالصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالصَّالِحِينَ

و صابران و صادقان و مؤمنان و مؤمنات و صالحان و صالحات و صابران و صادقان و مؤمنان و مؤمنات و صالحان و صالحات

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي

روز قیامت بدستیکه خدا بر همه چیز شهادت است آیا ندیدی که خدا سجده میکند او را آنکه در و او

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سجده

سجده

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُشَاءُ. هَذَا خَصْمَانِ اخْتَصِمُوا فِي رَهْمِكُمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا

بدرستی که خدا میکند آنچه میخواهد این دو خصم خصومت کردند در بروردگارشان پس آنکه کافر شدند قطع گندم ثیاب من ناریصبت من فوق رؤسهم الحیمه یصهر به ما فی بطونهم بریده میشود برای ایشان جامهها از آتش ریخته میشود از بالای سر ایشان آب گرم آید که داغ است شود پس آن که کافر شدند

وَالْجُلُودُ وَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ. كُلُّا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ

و بوسه ایشان و برای ایشان است کلمه از این هرگاه اراده کنند که بیرون روند از آن آزار دلی برگردانیده شوند در آن اعیاد و ایفها و ذوق عذاب الحزنی. ان الله یدخل الذین امنوا و عملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الأنهار یجولون فیها من آساور من

در روزهای شایسته در بهشتها میگردد از زیر آن نهرها برآید کرده میشوند در آن آساورها از دستها آساور

ذَهَبٍ وَ لَوْ لَوْ أَوْلِيَاءَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَ هُدًى إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَ هُدًى

نور و مراد و لباسشان در آن حریر و هدایت کرده شدند بسوی پاکیزه از گفتار و هدایت یافتن

إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ. إِنَّ الذِّكْرَ وَ أَوْبَدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمَجْدِ

ب راه خدا ای سزاوار است این بدرستی که آنکه کافر شدند و مشرک شدند از راه خدا و سب و

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفِ فِيهِ وَ الْبَادِ وَ مَنْ يُرِدْ فِيهَا كُنْزًا

الحرام که گردانیدیم از برای مردم که یکسان باشد معنی در آن و وارد از خارج و کسی که اراده کند در آن کُنْزًا

يُظْلَمُ نَذْفَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ. وَ أَذْبُوا أَنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي

افزودن چیزی بخدا از عذاب پروردگار و شکایتی که همین کردیم برای ابراهیم جای آن خانه که شریک کرد آن پس

شَيْئًا وَ طَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَ الْقَائِمِينَ وَ الرَّكْعِ السُّجُودِ وَ أَذِنَ فِي النَّاسِ

چیزی را و پاک کرد آن خانه را برای طواف کنندهگان و ایستادگان و رکنان و ساجدین و نذر کرده در مردمان

بِالْحَيْحِ يَأْتُونَكَ رِجَالًا وَ عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ

بجای پاینده بر پاگان و بر هر ضمیری که آید از هر راه دور تا حاضر شوند منافع که برای

لَهُمْ وَ يَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ

ع

ع

فَحَفِظْهُ الصَّيْرُ أَوْ نَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ هَذَا مِنْ عِظَمِ شَعَائِرِ

اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ هَذَا لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجْلِ مَسْقُوتِ شَمِّ مَحَلِّهَا

إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ هَذَا لِأَنَّهَا جَعَلْنَا مِنْكُمْ لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ

مِنْ مَهْمَةٍ الْأَنْعَامِ فَاطْلُوكُمُ إِلَهَ وَاحِدًا فَلَهُ أَسْلُوا وَبِشْرِ الْمُحْسِنِينَ الَّذِينَ إِذَا

ذَكَرُوا اللَّهَ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْقِيَمَى الصَّالِحِينَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُقْفُونَ هَذَا وَالْبَدَنُ جَعَلْنَا هَذَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اللَّهَ

عَلَيْهَا صَوَاتٍ فَإِذَا وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكَلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمَعْرُكَ ذَلِكَ

سَخَرْنَا هَذَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ هَذَا لَنْ يَبَالَ اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَا دِمَائِهَا وَلَكِنْ

يَبَالَهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَرْنَا لَكُمْ لِتَكْبِرُوا وَاللَّهُ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَبِشْرِ

الْمُحْسِنِينَ هَذَا لَنْ يَبَالَ اللَّهُ بِدِفَاعٍ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ هَذَا

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظُلْمًا أَوْ أَوَارَ اللَّهُ عَلَى نَفْسِهِمْ لَقَدِيرٌ مِنَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا

مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقِّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاللَّهُ عَاطِفٌ

رَحِيمٌ هَذَا مِنْ بَيْنِ مَنْ بَدَأَ اللَّهُ فِي الْبَرِّ وَالْبَرِّ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ

وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ

وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ

وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ

وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ

ع

ثلث

وَقَوْلُهُ

بسم الله الرحمن الرحيم

الْفِرْدَوْسِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ه وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ
 ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ه ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
 مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ آتَيْنَاهُ خُلُقًا آخَرًا فَجَاءَكَ
 اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ه ثُمَّ آتَاكُمْ بُعْدَ ذَلِكَ لَيْتُونُ ه ثُمَّ آتَاكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بُعُوثًا
 وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ه وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً بَقْدَرًا فَنَسَّكَاهُ فِي الْأَرْضِ وَأَنْزَلْنَا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ ه فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ
 جِبَاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ه وَشَجَرَةً تُخْرَجُ
 مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِللَّاكِلِينَ ه وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً
 نُسِيقُكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ه وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 الْفَلَائِكِ تَحْمَلُونَ ه وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ه فَقَالَ الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
 مِثْلَكُمْ بِرِيدٍ أَنْ يُفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي
 الْأَشْيَاءِ الْأُولَى ه إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ كَذِبٌ ه فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِ لَا يَخْلُقُ لَكَ مِنْ آيَاتِنَا
 شَيْئًا ه فَذَرْنُوهُمْ ه إِنَّهُمْ لَكَافِرُونَ ه فَجَاءَ نُوحٌ بِقَوْمِهِ ه فَجَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْيُسْرَى ه
 وَأَنزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ بِالْحَقِّ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِلْعَالَمِينَ ه وَأَنزَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا
 الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَمَتَّبَعْنَاهَا نَسَبًا وَتَرَاتُيبًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ه وَأَنزَلْنَا
 فِي الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَمَتَّبَعْنَاهَا نَسَبًا وَتَرَاتُيبًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ه
 وَأَنزَلْنَا فِي الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَمَتَّبَعْنَاهَا نَسَبًا وَتَرَاتُيبًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ه
 وَأَنزَلْنَا فِي الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَمَتَّبَعْنَاهَا نَسَبًا وَتَرَاتُيبًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ه
 وَأَنزَلْنَا فِي الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَمَتَّبَعْنَاهَا نَسَبًا وَتَرَاتُيبًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ه
 وَأَنزَلْنَا فِي الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَمَتَّبَعْنَاهَا نَسَبًا وَتَرَاتُيبًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ه

هر کس این سوره را در روز پنجشنبه بخواند در روز قیامت در بهشت باشد

و در این سوره خداوند تعالی فرموده است که هر کس این سوره را در روز پنجشنبه بخواند در روز قیامت در بهشت باشد و در این سوره خداوند تعالی فرموده است که هر کس این سوره را در روز پنجشنبه بخواند در روز قیامت در بهشت باشد و در این سوره خداوند تعالی فرموده است که هر کس این سوره را در روز پنجشنبه بخواند در روز قیامت در بهشت باشد

بسم الله الرحمن الرحيم

ابن مریم و امه آیه و اویناها الی ربوبه ذات قرار و معین ه یا ایها الرسل
 کلا امر الطیبات و اعلموا صالحا انی بما تعملون علیم ه وان هذیه امکم امة
 واحده و انار بکم فانفون ه فقطعوا امرهم بنهم ذر اکل حرب بما لد بهم
 فرحون ه قدرهم فی عمرهم حتی حین ه ایحسبون انما نمدهم به من مال و
 بنین ه نثارع لهم فی الخیرات بل لا یشرکون ه ان الذین هم مرخصه
 مشفقون ه والذین هم بایات ربهم یؤمنون ه والذین هم برهم لا یشکون ه
 والذین یؤتون ما اتوا و قلوبهم و حیلہ انهم الی ربهم راجعون ه اولئک
 یسارعون فی الخیرات و هم لها سابعون ه ولا تکلف نفسا الا وسعها و لدنیا
 کما بیطون بالبحی و هم لا یظنون ه بل فلو هم فی غمره من هذا و هم اعمال
 من دون ذلک هم لها عاملون ه حتی اذا اخذنا من فیهم بالعذاب اذاهم
 یجارون ه لا تجاروا الیوم انکم منا لا تنصرون ه قد کانت ایاتی ثلی علیکم
 اف جاتهم ما لزیایا بانهم الاولین ه افر یعرفوا رسو لهم فهم له منکرون ه
 افر یقولون به جنة بل جاءهم بالبحی و اکثرهم للبحی کارهون ه و لو ابع الح
 اهو انهم لفسدت السموات و الارض و من فیهن بل ایتناهم بذكرهم فهم
 عن ذکرهم معرضون ه افر لستلهم خزجا فخرج ربک خیر و هو خیر الرازقین ه

ع

والتن

رسولان ای رسولان
 صاحب قرار و معین ای صاحب قرار و معین
 ذر اکل حرب ای ذر اکل حرب
 فرحون ای فرحون
 بنین ای بنین
 مشفقون ای مشفقون
 اولئک ای اولئک
 یسارعون ای یسارعون
 کما بیطون ای کما بیطون
 من دون ذلک ای من دون ذلک
 یجارون ای یجارون
 اف جاتهم ای اف جاتهم
 افر یقولون ای افر یقولون
 اهو انهم ای اهو انهم
 عن ذکرهم ای عن ذکرهم

وَأَنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ

ویدرستی که تو هرگز اینها را از صراطی که راه راست و درستی است از آنجا که ایمان نیاوردند باخترت از راه

لِنَا كُونَ هَ وَ لَوْ رَجَعْنَا لَهُمْ وَ كَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ لَكِنَّا فِي طُعْنَانِهِمْ يَعْهَدُونَ ه

بیرون رود که گشتند و اگر رجعت از ایشان کردیم و دروغ کنیم آنچه بر ایشان است از سزای هر آنکه با ما کینه داشتند از راهی در عیان کردن آنرا

وَلَقَدْ أَخَذْنَا لَهُمْ بِالْعُقَابِ فَمَا اسْتَكَفُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ ه حَتَّى إِذَا فَخَخْنَا

و محقق گرفتیمشان آ . عقاب . پس دلیل شدند بر پروردگارشان از آزاری نمودند تا چون کشیدیم

عَلِيمَهُمْ بَأْبَآذِ الْعُقَابِ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ه وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ السَّمْعَ

بر ایشان در می صاحب عقاب سخت انگاه ایشان بود در آن نامهربان و دوست آنجا اندید برای شما گوش

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ه وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ

و چشمها و دلهای کم شکر میکنند و دوست آنجا اندید شما را در زمین بسوی او

مُخْرَجُونَ ه وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

مخرج کرده میشود و دوست آنجا زنده میکند و میمیراند و مراد است اختلاف شب و روز ایها که ایمان نیاورند

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَقْلُونَ ه قَالُوا أَإِذَا مَاتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنَّا لَنَبْعَثُ

بل گفتند مانند آنچه گفتند پیشین گفتند ای چون بپوشیم خاک و استخوانها ایما هم بر آنجا مبعوث

وَلَقَدْ وَعَدْنَا لَكُنَّا بِهَذَا مِنَ قَبْلُ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ه قُلْ

محقق وعده کرده شدیم ما در آن مابین از پیش نیست این مگر افسانهای پیشین است

لَنْ يَأْتِيَنَّكَ مِنَ الْأَرْضِ بِشَيْءٍ وَرَبُّكَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ه سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ه قُلْ

برود که از آسمانهای هنگام برود که از گوش عظیم برود می خواهد گفت مر خدا است بخوابی از زمین برود

لِلَّهِ قُلْ فَاقْنِي تَسْحُرُونَ ه بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ه مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ

مر خدا است بخوابی از کجای فریب داده میشود بلکه وادیم ایشان را حق و درستی ایشان بر ندهد دروغ گو باشند فرا گرفت خدا هیچ فرزندی

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا ذُكِرَ كُلُّ إِلَهٍ مَخْلُوقٌ وَكُلًّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

و نباشد با او هیچ الهی آنجا هر آنکه بر او بود هر الهی آنجا را اندید و هر آنکه بر او بود و بعضی بر بعضی

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ه عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَعَالِي عَمَّا يُشْرِكُونَ ه قُلْ رَبِّ

دانه پاک بودن خدا را از آنچه وصف میکنند و انای سبحان و اشکوار است پس برتر اند از آنچه شکر می آورند بجز پروردگاران

و محقق گرفتیمشان آ

ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة انزلناها و فرضاها و انزلنا فيها ايات بينات لعلكم تذكرون الزانية

و الزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلدة و لا تأخذكم بهما رافة في

دين الله ان كنتم تؤمنون بالله و اليوم الآخر و ليسعد عذابهما طائفة من

المؤمنين الزاني لا ينكح الزانية او مشركه و الزانية لا ينكحها الا اذ

او مشرك و حرمت ذلك على المؤمنين و الذين يرمون المحصنات ثم لم ياتوا

باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة و لا تقبلوا لهم شهادة ابدا و اولئك

هم الفاسقون الا الذين تابوا من بعد ذلك و اصلحوا فان الله غفور رحيم

و الذين يرمون ازواجهم و لم يكن لهم شهداء الا انفسهم فشهاده احدهم

اربع شهادت با لله انه لمن الصادقين و الخامسة ان لعنة الله عليه ان كان

من الكاذبين و يدرونها العذاب ان تشهد اربع شهادت با لله انه لمن

الكاذبين و الخامسة ان غضب الله عليها ان كان من الصادقين و لو اضل

الله عليكم و رحمته و ان الله تواب حكيم ان الذين جاؤا بالايفك عصبة

منكم لا تحسبوه شرا لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم

و الذم تولى كبره منهم له عذاب عظيم و لو لا اذ سمعتموه ظن المؤمنون و

المؤمنات بانفسهم خيرا و قالوا هذا لك مبين و لو لا جاؤا عليه باربعة شهداء فاما

الذين يرمون

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the page.

لَمَّا تَوَابَ الشَّهَادَةُ فَأُولَئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

نمودند که او توبه کرد پس آنها هستند نزد خدا ایشان اگر نبود فضل خدا بر شما

وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَّا أَضْمَمْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَإِذْ نَقَعْتُمُ

در حقش در دنیا و آخرت برای شما که در خود و شما را در آنچه که در آن عذاب عظیم و یاد کنید که

بِالسِّنِّينَ وَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ

باز ایشان و سخنند بر زبانان آنچه بود در شمار زبانان و آن بود که

اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا

عظیم و چرا و بگویم شنیدیم آنرا که بگفتند ما را که سخن کنیم این دعا هم پاک بودت را این

بُهْتَانٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ إِنْ تَعُدُّوا مِثْلَهُ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَبَيْنَ

تهمتی است بزرگ ای پند میدهند شما خدا را که عود کنید استند آن بزرگ اگر هستید آسمان و چنان بگویند

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يَجْحَدُونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي

خدا برای شما آیات و خدا دانای حکیم است درستی آنکه دوست میدارند که فاحش شود است رشک آری

الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

آنکه میان آوردند برای آنها است عذاب پروردگار در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش و این است که در میان رحمت است ای آنکه

آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ

ایمان روی پیروی کنید که گمراهی شیطان را و بگردید که گمراهی شیطان را پس بر شما که امر بکنند فحشاء و

الزُّنُوفُ
نَضْفُهَا
۱۸

ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْخَيْثَاتِ وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّزُونَ بِمَا يَقُولُونَ
 برای ایشانت آمرزش و رزق خوب ای آنکه ایمان آورید و امن شوید در خانه که همیشه خانه است تا آنکه
 لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى
 برای ایشانست آمرزش و رزق خوب ای آنکه ایمان آورید و امن شوید در خانه که همیشه خانه است تا آنکه
 تَسْأَلُوا أَوْلِيَاءَهُمْ أَعْلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۚ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا
 دستوری طلبید و سلام کنید بر اهلش آن بهتر است برایشان باشد که شما بسند کنید پس اگر نیافتند در خانه
 أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ فارجعوا فارجعوا هُوَ أَكْرَمُ
 احدی پس اعلیٰ شوید ، دستوری داده شود در شمار و اگر گفته شود مرشدا که برگردید پس برگردید اگر آنجا که بگردد
 لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 برای شما و خدا آنچه میکنید دانست باشد بر شما گناهی اگر داخل شوید خانه ای غیر مسکون
 فِيهَا مَنَعُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۚ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضٌ مِنْ أَبْصَارِهِمْ
 که در آنها مانعیت و خدا میداند آنچه انکار میکنید و آنچه لا ینکار میکنند بگو مومنان را که ستر کنید دیداشان را
 وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذَلِكَ أَرْكَانُ الْإِيمَانِ ۚ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۚ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
 و نگاهدارند ستر جانشان آن بجزیره تر است برای ایشان بجز ستر خدا اکرامت آنچه میکنند و بگو مومنان مومنان را
 يَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
 که ستر کنند چشم جانشان و نگاهدارند ستر جانشان و ظاهر سازند پس برایشان را که آنچه آشکارا
 مِنْهَا وَيُضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُوهِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ وَأَبَائِهِنَّ
 از آنها و از ستر زن از ستر جانشان بر گناه جانشان و ظاهر سازند پس برایشان را که برای ستر جانشان
 وَأَبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ وَأَبْنَاؤَهُنَّ وَبُعُولَتَهُنَّ وَأَخْوَاهَهُنَّ وَأَخِيَّاتَهُنَّ وَأَوْيَاتَهُنَّ وَرِجَالَهُنَّ
 پدران شوهرانشان پسران ایشان پسران شوهرانشان برادرانشان پسران برادرانشان پسران خواهرانشان
 نِسَاءَهُنَّ وَمَمْلَكَتِ يَمَانِهِنَّ أَوِ الثَّابِعِينَ غَيْرَ أُولَىٰ لِأَرْبَابِهِ مِنَ الرِّجَالِ وَالطِّفْلِ الَّذِينَ
 زنان ایشان یا آنچه مالک شد بیست و سه حاجت از مردان یا کودکان که
 لَا يَظْهَرُ وَأَعْلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يُضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُكُونُوا
 اطلاع نیافت بر عورت های زنان و باید که نرسند پس ایشان تا در ستر شود آنچه پنهان میدارند بر سر ایشان و در پشت پنهان
 اللَّهُ جَمِيعًا يَا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۚ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
 خدا بگم ای مومنان باشد که شمار ستمکار شوید و تزویج نماید چهار را از شما عیال که ان از ستمکاران را
 إِمَّا تُمْ كُمْ إِنْ يَكُونُوا فَرَأَىٰ يُعْهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۚ وَلْيَسْتَغْفِرُوا
 بجز گناهان اگر استغفید در ایشان عمن میبازد ایشان را خدا از فطرت و خدا واسع علیمت و باید که غفلت در زند
 الَّذِينَ لَا يُحَدِّثُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُعْهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْغُونَ الْكِتَابَ
 آنکه بپسینانند کسی عمن کرد ایشان را خدا از فطرت و آنکه طلب میکنند کتاب را
 ثَمَامًا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنْ عَلِمَ فِيهِمْ خَيْرٌ وَأَنْتُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي
 از آنکه مالک شد دستشان پس گناهی کنید ایشان را که در ستمکاران خیری و بدیداشان را از مال خدا

ع

اتكرو ولا تكثر هو انما انكم على البغاء ان اردن نخسنا لبغوا عرض الجوه الدنيا

و دوشماره و بزور زور حاربه سينه با نازا بر نوا اگر اراده داشته باشد عفت را تا بچوید شایع ننگه ای بجا

ومن بکره ههتن فان الله من بعدا اگر ههتن غفور رحیمه و لقد ازلنا اليكم اياتنا

و سبکه از راه نمایی تا این بر سبکه خدا از بعد اگره نمودن آیتها را مرزده کشاید و سبک و درستی و در دست اویم بنا آیتها

مبينات ومثلا من الذين خلوا من قبلكم وموعظة للثقين ه الله نور السموات

و صح گفته است و ستمی از آنکه گذشته است پیش از شما و پندی هر چه سبک کار از او خدا نور آسمانها

والارض مثل نور كمشكوه فيها مصباح المصباح في رجاها الرجاء

و در زمین است مثل نور پس چون مشکواست در آن چراغی است چراغ است در رجبتی کوان آینه

كانها كوكب دري يوقد من شجرة مباركة زيتونه لا شرقية ولا غربية يكا

نور شده ستاره درختان که بر سرش زده شود از درخت بابرکت زیتونیک در شرقیت و در غربیت نزدیک باشد

زيتها بضيء ولو لم تمسه نار نور على نور يهدي الله لنور من يشاء و

و روشن کرد و شتابانی بخشد و اگر چه من بخورد و شد او را سستی نوریت بر نور برایت میکند خدا سبب نورش از آنکه می خواهد و

يضرب الله الامثال للناس والله بكل شئ عليم ه في بيوت اذن الله ان

تیراند خدا مثلا برای مردمان و خدا همه چیز را دانست و در خانه ها بیلد اول داد خدا که

ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو والاصال رجال لا الهيمهم

شماره برده شود و ذکر کرده شود در آن نامش تسبیح میکنند او را در آنها بیدون و شبانه نگاه مردانگی با زمین را در وقت

تجارة ولا يبيع عن ذكر الله و افا الصلوة و ايتاء الزكوة يخافون يوما تتقلب

تجارتی در وقت و ستمی از خدا و بیدون شستن نماز دادن زکوة بچم دارند روزی که سبک کرد

فيه القلوب و الابصار ليجزهمم الله احسن ما عملوا و يزيدهم من فضله

در آن درها و درها و درها در آن ترا خدا احسنتر از آنچه کرده و در دیده و در آیتها از فضلش

والله يزرق من يشاء بغير حساب ه و الذين كفروا اعمالهم كسراب

و خدا روزی سبک از آنکه بجز حساب و بیدون کاره شایان چون سرایت

بقية يحسبه الظمان ماء حتى اذا جاءه لم يجد شيئا و وجد الله عنده

بقیه بجزای می پسندد او را از آنکه آب چون آمد از آنکه نیافت چیزی پسندید و بی یافت خدا را نزدش

فوقه حساب ه و الله سريع الحساب ه و ظلمات في بحر عجي نيشه موج

پس تمام داد او را حسابش و خدا هست زود حساب و چون تاریکهای در دریای عمیق که سبک و بیدون از بوی

من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج يدك

از بالای تو موجی از بالای ابروی تاریکهاست جبینان بالای بعضی چون برودن آرد و ستمی را

يكذيرها و من لم يجعل الله له نورا فما له من نوره الم تر ان الله يسبح

تو یک نیست که پسندش و سبک بخود پسند خدا برایش نوری پس نباشد برایش هیچ نوری ای نوری که خدا سبک میکند

له من في السموات و الارض و الظلم صافات كل فد علم صلاته و تسبیح

او را از آنکه در آسمانها و در زمین است و پرند و بال کشادگان در هوا همه چیز است و دستها آسمان را در سبک را

والله

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ
 و خدا داناست آنچه میکند و خدا هست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خداست جای بازگشت

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ بِمَا يَكُونُونَ خَبِيرٌ
 ای کسانی که ایمان آورده اند به خدا و فرستاده او و خدا بداند آنچه می کنید

يَخْرُجُ مِنْ خَلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ
 که ببردون می آید از منفذ این و نازل میکند از آسمان از کوههایی که ببرد و در آن از تهرک پس می رسد باین از کوه

يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكادُ سَنَابِرُهُ بِذَهَبٍ وَالْأَبْصَارُ بِقَلْبٍ
 می خواهد و میگرداند از کسی که می خواهد نزدیک است که تابش برقی بسود چشمها میگرداند

اللَّهُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ
 خدا است روز را بر شب و در آن هر آیه عبرتت بر صاحبان دیدار و خدا استخبرید

ذَاتٍ مِنْ مَاءٍ فِيهِمْ مَنْ شَمِئَ عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ شَمِئَ عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ
 چشمنده را از آب پس زانهاست که میسود بر شمش و از آنهاست که میسود بر دو پا و از آنهاست

مَنْ شَمِئَ عَلَى أَرْبَعٍ نَجَّلَهُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَقَدْ أَنْزَلْنَا
 که میسود بر چهار پا می آید خدا آنچه را می خواهد در سینه خدا بر همه چیز تواناست تحقیق که در هر سلام

آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَيَقُولُونَ مَتَى
 آیتهای واضح کننده و خدا هدایت میکند آنرا که می خواهد برای راست و میگویند ایمان آوریم

بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
 خدا و رسول و اطاعت کردیم پس بر میگردند باره از ایشان از بعد آن و نمانند آنها

بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ
 مومنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میان ایشان انکار باشد باره از ایشان اعراض کنند

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحُكْمُ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ ۝ أُنْفِئْ قُلُوبَهُمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ
 و اگر باشد برایشان حکم می آیند بسوی خدا برادران ای باشند در دلها نیشان مرض یا شک کرده اند یا

يَخَافُونَ أَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ أَوْلَىٰ تَكْفِيرًا ۝ وَالَّذِينَ هُمْ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا كَانَ
 میسند که چرکند خدا بر ایشان و رسولش کفر آنهاست آنهاست ستمکاران جز این نباشد

قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
 سخن مومنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میان ایشان که گویند شنیدیم و اطاعت کردیم

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ بَطَعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَأَجْشَىٰ لِلَّهِ وَنِفَىٰ ۝ وَأُولَئِكَ
 و اینها اند آنهاست ستمکاران و آنکه اطاعت خدا کند در رسولش را و بسته سد از خدا و پیر سینه از او پس نماند

هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ تُعْزِبَنَّا ۝ إِنَّهُمْ لَكَافِرُونَ
 آنها بجز در ستمکاران سوگند یاد کردند سجدا سخت ترین سوگند ایشان که اگر ستم کرده بود ایشان را از این پندون سیر فسد بگویند

طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 طاعتت معروف بر ستمکاران خدا اکابر است آنچه میکند بجز اطاعت نماید خدا و اطاعت کند رسول را

تلفظ

ع

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيَّ مَا حِمْلٌ وَعَلَيْكُمْ مَا حِمْلٌ وَإِنْ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا
پس اگر روی گردانید پس حسرت بر این نیست بر او آنچه بار کرده میشود بر شما آنچه بار کرده میشود بر او اگر اطاعت کنید او را هدایت میرسد و نیست
 عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَعَدَاةُ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
پس رسول مگر رسانیدن آن است و عداوت کرد خدا آنرا که ایمان آوردند از شما و کردند کارهای شایسته
 لَيْسَتْ خَلِيفَتُهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي
هر آینه خلیفه خواهد کرد ایشان را در زمین چنانچه خلیفه گردانید آنرا پیش از ایشان او هر آینه ممکن گردانید ایشان را و نشان آنرا که
 ارَضُوا لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أُمَّتًا يُعْبُدُونَ لِيُكْرَهُنَّ لِي شَيْئًا
بند است برای ایشان و هر آینه تبدیل خواهد کرد ایشان را از بعد ترسشان ایمنی برستند مرا شریک سازید بن پسندیدم
 وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
و آنکه کافر شد از بعد آن پس آنها اند آنها فاسقان و برای ای دارید نماز را و بدهید زکوات را
 وَاطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ فِي الْأَرْضِ
و اطاعت کنید رسول را باشد که شما رحمت کرده شود پسندار البته آنرا که کافر شدند عاجز شدند کان در زمین
 وَمَا مِنْهُمْ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ أَمْرُ الَّذِينَ مَلَكَتْ
و جایگاهشان آتش است و بد است انجامی بازگشت ای آنکه ایمان آوردید باید که دستور خواهد از شما آنکه مالک شد
 أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ
بیمبایمان و آنکه رسیدند بعد از خلام از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتی
 نَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمَنْ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَمْ يَلِيسَ
که می بیند جامه هاتان از میان روز و از بعد نماز هفتن سه عورتست مرثا است
 عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ
بر شما و نه بر ایشان کتابی بعد از آنها کرده کان باشد بر شما بعضشان بر بعضی باجمین
 بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا
پس بیکند خدا برای شما آیات و خدا دانای حکمت و چون رسید کودکان از شما با حلام پس باید دستور
 كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
چنانچه دستور می خوانند آنکه بودند پیش از ایشان همچنین پس بیکند خدا برای شما آیات و خدا دانای
 حَكِيمٌ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّائِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ
حکمت و دستگیر کنند آن زنانیکه امید ندارند ازدیگر پس نیست بر آنها کتابی که
 يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَإِنْ لَيْسَ عَفْصٌ خَيْرُ لهنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
نهند جامه شانرا عیند ظاهر سازند کان زینتی را و آنکه عفت جویند بهتر است برای شانرا و خدا شنوای داناست
 لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرْضِي حَرَجٌ وَلَا عَلَى
نیست بر کور کتابی و نه بر فلک کتابی و نه بر بیمار کتابی و نه
 أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
خودتان که بخورید از خانه هایان یا خانه های پدرانشان یا خانه های مادرانشان یا خانه های برادرانشان

و این است

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِمَنْ هَذَا إِلَّا أَفْكٌ مَّفْرُوعٌ وَاعْتَانَاهُ عَلَيْهِ فَوْمٌ آخِرُونَ فَفَدَحُوا

وگفتند آنکه کاسه شدند بخت این که دروغی بزرگ است از او باری و او نماند بر آن همی دیگر پس همین آمدند

ظُلْمًا وَزُورًا هَ وَقَالُوا سَاطِرُ الْأَوَّلِينَ كَتَبَهَا فِي مِثْقَالٍ عَرِيضٍ وَاصْبِلَاءَ

سستی و باطلها و گفتند افشای پشیمانانت که نویسیست از آن پس آن خوانده میشود و او را داد و شما نگاه

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا هَ وَقَالُوا

بگو دستاورد آنکه میداند شناختا در سماعت و زمین بدستگاه او باشد امر زنده مسلمان و گفتند

مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكًا

حیث این رسول را که بخورد خوردن در راه مسعود در بازار چرا فرو دستاورد نشد بر او فرشته

فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا هَ أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا هَ وَقَالَ

پس نشد با او بچم دستاورد یا سپردند آنچه میشود بر او همی یا باشد مراد او راستانی که بخورد باشد از آن و گفتند

الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا

ظالمان که پیروی میکنند که مردی مسخر کرده شده بین چگونه زودند برای تو مثلها پس گمراه شدند

فَلَا يَسْتَبِيعُونَ سَبِيلًا هَ بَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ

پس بیشتر انداخت راهی بسترون آمد آنکه اگر خواهد کرداند برای تو بهتر از آن

جَنَاتٍ جُرِّيَتْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُضُوزًا بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ هَ وَ

باغها نیکه مسعود از زیر آن همرا و میازد برای تو صندرا که نگذیب نمودند قیامت راه

أَعْتَدْنَا لِنَكْتَبَ كَذِبَ السَّاعَةِ سَعِيرًا هَ إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهُمْ

آوده ساجتم برای آنکه نگذیب کرد قیامت را آتش سوزان چون بپند ایشان از جای دور بشنوند مرا هزارا

أَنْغِيظًا وَزَفِيرًا هَ وَإِذَا الْقَوَامُ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَبِينَ دَعَا هُنَا لِكَ ثُبُورًا هَ لَا

جوشش و خشم و زورش کنند و چون در بختند و شوند از آن در جای تنگ زمین کرده بپند شدگان میخوانند در اینجا برای تو پاک را

تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا هَ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ حَبَّةُ الْخَلْدِ

میخوانند امروز پاک واحد را و میخوانند پاک بسیار را بگو ایما شد این بهتر یا بدست جاودانی

إِلَى وَعِدِ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَصِيرًا هَ لَمْ يَفْهَمُوا مَا لِيَ آوُنَ خَالِدِينَ

که وعده کرده شد بر استبرگان از ما باشد بر ایشان با او آس و بازگشت برایشان است در آن آنچه میخوانند جاودانیان

كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مُسْتَوْلاً هَ وَنَوْمٌ يَجْرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

باشد بر پروردگارت وعده خواسته شد و روزی که حشر کند ایشان را آنچه می پرستید عیسر از خدا

فَقِيْلُوا أَنَّمَا أَضَلَّكُمْ عِبَادِي هَ هُوَ لَأَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ هَ قَالُوا سُبْحَانَكَ

پس بگو ایما گمراه کردید آنچه گمان مرا ایشان یا ایشان که کردند راه را گفتند و ایچم پاک پروردت را

مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَمِي

چون ستوار مراد که بچیریم از عیسر از دوستان و گمان کامیاب کرد ایشان را از پدرانشان آن

لِسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا هَ فَفَدَحُوا كَذِبَكُمْ هَ مَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صِرَافًا

در امرش کردند و گمراه و بودند کرده ای شما پس همین نگذیب نمودند آنچه میگویند پس نتوانستند کرد آنچه

لَا تَصْرُفُ

۴

لا تصرف

لَكُم مِّنْ يَّظْمُ مِنْكُمْ يُذِقُهُ عَذَابًا كَبِيرًا. وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الرُّسُلِ
 إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَأْكُلُوا مِنَ الطَّعَامِ وَهُمْ مُنْشَوْنَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
 فِتْنَةً أَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا. وَقَالَ الَّذِينَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا
 أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نُرَىٰ رَبُّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَوَّأُوا
 عَوًّا كَبِيرًا. يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْحَمِيمِينَ وَيَقُولُونَ
 حِجْرًا مَّحْجُورًا. وَفَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِن عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ نَبْءًا مُّثَوِّرًا أَضْحَابَ
 الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا. وَيَوْمَ نَسْفِقُ السَّمَاءَ بِالْغَمَامِ
 نِزْلًا الْمَلَائِكَةُ تُنزِلُ الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ الْكَافِرِينَ
 عَسِيرًا. وَيَوْمَ يَغْضُظُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ
 سَبِيلًا. يَا بَلِيَّ لَيْتَنِي لَمَّا أَخَذْتُ فَلَانَا خَلِيلًا. لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ
 جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا. وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
 اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا. وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْجِنِّ
 وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا. وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ
 جُلَّةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَلْنَاهُ تَرْتِيلًا مَّوَلَا يَا تُونَكِمْ
 الْأَجْنَاكُ بِالْحَيِّ وَأَحْسَنُ نَفْسِيرًا. الَّذِينَ يَحْشُرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ
 جَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَرْمَكَانَا وَأَضَلُّ سَبِيلًا. وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَ

۱۱

ادی کردی و دیگر طرکها از شما بجایین عذاب بزرگ و هر سعادتمین پیش از تو رسولان
 الا انهم لیاکلون الطعام وهم منشون فی الأسواق و جعلنا بعضکم لبعض
 کما اینکه ایشان بر این میوزند طعام در راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعضیها را برای بعضی
 فتنه انصبرون و کان ربک بصیرا و قال الذین الذین لا یرجون لقاانا لولا
 ما از این ای صبر میکنند و بود پروردگارتو بسیار و گفتند انانکه ایسیدمیدارند طاقات ادا ایسرا
 انزل علینا الملائکه اونی نری ربنا لقد استکبروا فی انفسهم و عوا
 مرد در سواد شدند تا که ای سچیم پروردگارتو را ما را همین زیاد طلب کردند در عیننا شانرا و تو کردی
 عوا کبیرا یوم یرون الملائکه لا بشری یومئذ للحمیمین و یقولون
 مرد کردی بزرگ روزی که مینند تا که را جنت شانرا روز چنین مرگناه کارانرا و میگوید
 حیرا محجوزا و فدمنا الی ما عملوا من عمل فجعلناه نبئا مثورا اذحاب
 حالای شمع شده و سوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیم او را دوره در هوا برکنده لعل
 الجنة یومئذ خیر مستقرا و احسن مقیلا و یوم نسفق السماء بالغمام
 بهشت روز چنین سیرد از راه عالی شعرا و خورشید از جهت های آسایش در روزی که شگاف آسمان
 نزل الملائکه تنزلا الملائکة یومئذ الحق للرحمن و کان یوما علی الکفرین
 روز سچیم تا که را فردا سعادتی نیاورد روز چنین جنت مرعده ای غشاید و او باشد روزی بر کافران
 عسیرا و یوم یغضظ الظالم علی یدیه یقول یا لیتنی اتخذت مع الرسول
 دشوار روزی که بدان بجزد عالم پروردگارتش میگوید ای کاش سزاکو بودم با رسول
 سبیلا یا بلی لیتنی لما اخذت فلانا خلیلا لقد اضلنی عن الذکر بعد اذ
 راه را ای دای کاشس من سزاکو بودم ظاررا دوست چنین کم کرد ایندرا از ذکر بعد از آنکه
 جاءنی و کان الشیطان للإنسان خذولا و قال الرسول یا رب ان قومی
 آید مرا و باشد شیطان مرا سارا سزاکو نازیده و گفت رسول ای پروردگارتو در سچیکو موم
 اتخذوا هذا القران مهجورا و كذلك جعلنا لكل نبي عدوا من الجن
 کردند این سزاکرا سزوک کردانیدیم برای هر چه سچری دشمن را از کن بگادان
 و کفی ربک هادیا و نصیرا و قال الذین کفروا لولا نزل علیه القران
 و بس باشد پروردگارت حاجت گفته و باری دینده و گفتند انانکه کاشس شدند چرا خود سزاده نشد براو سزاق
 جلة واحدة كذلك لنتب به فؤادك و رتلناه ترسیلا مولا یا تونکیم
 جمل واحد به چنین است ایست کردانیدیم این دل مرا و بلا کردی و سزادیم از برای دردی و سزادنی خاورده ترا سزول
 الاجیناک بالحق و احسن نفسیرا الذین یحشرون علی و جوههم الی
 کراوردیم ترا حق و خورشید از راه جان انانکه حشرون میشوند در هوا شان سچما
 جهنم اولئک سرمکانا و اضل سبیلا و لقد آتینا موسی الکتاب و

جَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَرُونَ وَزَيْرًا فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا

گروانیدیم با او برادرش را هرون و زیر سین برودید بسوی آن گروه آنکه تکذیب کردند

مَا يَأْتِيَانَا فَمُرَّانَا فَهُمَا وَيَقُولُوا لِمَا كَذَبُوا الرَّسُولَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

آنچه می آید ما را پس بگذران ما را و بگویند آنچه را که دروغ گفتند برای رسول لعنت خدا بر آن کسان است که کفر کردند

لِلنَّاسِ آيَةٌ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا وَعَادًا وَثُمُودًا وَأَحْطَابَ الرَّسْمِ

برای مردمان این است و آماده ساختیم برای ظالمان عذاب آلوده و عاد و ثمود و آحاب رس را

وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا وَكَلَّا لَضَرِبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكَلَّا لَنَرَنَّا تَتَّبِعُونَ

و گروه ها میان آنرا بسیار و بجزا زودیم برای آن مثلها و بجزا راست کردیم نسبت کرده اند و بگویند

أَفَوَاعِلَى الْغُرُبَةِ إِنِّي أُمِيطْرُ مَطَرِ السَّوَاءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتْلُونَ

آنگاه که غروب شد بگویم که باران برودند که ایستادند که بگویند آنرا که بودند که ایستادند

نُورًا وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَخْذُونَكَ الْأَمْثَالَ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

نور و چون ببینند تو را بگیرندت که استند ایستادند آنکه بر آنجست خدا رسول را

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْئَةِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ

نزدیک بود که گمراه کنیم از ایستادگان اگر نه آن بود که صبر کردیم بر آنها و زود باشد که ببینند و بگویند

الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ

عذاب را که گمراه کند سبیل در راه ایستاد بسوی او اگر خواهی آنکه گرفت الهی را خواهی معنی ایستاد بسوی او

عَذَابُ فُرَاتٍ وَهَذَا مِلْحٌ اجْتَا حُجْرًا وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجَعَلَ مَجْرًا مَحْجُورًا وَهُوَ الَّذِي
تیرینت پستل پیرین دان شوریت حیار حرمه کرداند ساشان عالی دانسی صاحب بیخ وادست آنگ

خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا وَيَعْبُدُونَ
الستریه از آب انسانی پس کردانید اورانزادی وپوختی وایشند پروکارتره قانای وی برستند

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا
از سینه خدا آنچه سست سیده اشانرا دمررگیرساند اشانرا وایشند کاستران بر پرودوکارشان هم سست

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَمِنْتُ
دقت سنادیم ترا کرسادت دهنده وپمکنند کجی بیخچ بیسم ازشا براد بیخج نزدی کجی آنگی خوست

أَنْ يَخْذَلَ لِي رِبِّي سَبِيلًا وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى
کستبر کرد سیدی پرودوکارش راهان دوقول کن برضای زنده کجی سیدد بیخج کن کجی همش دین باشد

بِهِ يَذُوبُ عِبَادُهُ خَيْرًا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا قُلْ
مخاندان نهکاستن آنگه استبره استاها دوا بین را دینسان آن دوستاور

سِتَّةَ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَبِّحْ لَهُ خَيْرًا وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
ست روز طین استولی شد بر عرش خدای بخشاید دین بران اکابررا وچون گفته شود برایشان

اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَا سَأَلْنَا لِمَ نَسْجُدُ لِمَا نَحْنُهُمْ وَنَسُوا مَا بَارَكَ اللَّهُ
که سجد کند بر خدای بخشاید در گویند و سست رحمن ای سجد کنن بر کجی سبیرانی و نسنه وایشانرا نعت استبره و نسنه

جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
کردند در آسمان برجها کردید در آن جسمهای دهنی کردیدند وادست آنگه کردانند

اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةَ لَيْلِ أَرَادَ أَنْ يَنْزِلَ فَاذْأُرَادَ شُكُورًا وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ
سست در روز را خدای هم آید برای سست کسند کرد یا خوست سست کسند کردانند خندان خدای بخشاید

الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا وَ
آنگه سستند بر زمین یا نام وچون خطاب کنند ایشانرا نادانان کسند سستی و

الَّذِينَ يَبْتَغُونَ لِرَبِّهِمْ سُبْحًا وَقِيَامًا وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
آنگه سست بر روزی ازخبر برانکه پرودوکارشان سجده و برانکه ایشانرا کان و آنگه سستند پرودوکارها بچندان ازیا خذاب

جَهَنَّمَ إِنْ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا وَالَّذِينَ إِذَا
جهنمرا در سستند عذابش باشد ستم بد سستک من سست است ازراه سستار و مقام و آنگه چون

أَنفَعُوا لِرَبِّهِمْ قَوْلًا لَمْ يَنْفَعُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوْمًا وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مَعَ
نفاق کرده استبره بخشاید رنگ عیسند وایشند بیان دان اعتدالی و آنگه بخشاید خدا ای

اللَّهُ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ
خدا بگوشد و بیزد و سستند نفسی را که حرام کردانند خدا که سست و زنا نکندد و کسند

ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا إِنْ أَمِنَ
آنگه سست ایو مخلوقت را سست سست سست مراده - عذاب سست سست عباد و جاهد دران عملی که آنگ

منه سجد

إِلَى هَارُونَ. وَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُون. قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا يَا بَنِي آدَمَ

سوی هارون و وهم علی ذنب پس بترسم که بکشند مرا گفت نه چنین است پس بروید ای پسران آدم

مَعَكُمْ مُتَمَعُونَ. فَرْتَابَا فِرْعَوْنُ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ. أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا

ایشان متعودان پس آمدند فرعون را پس گفتند بدرستی که ایم رسول پروردگار عالمان که فرست با ما

بَنِي إِسْرَائِيلَ. قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ. وَ

بنی اسرائیل را گفت ای پسرودیم ترا در میان کودک و ماندی در میان ما از عمرت سالها و

فَعَلْتَ فَعَلْنَاكَ الْإِنِّي فَعَلْتُ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ. قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

کردی کردوات را که کردی و توئی ازنا ساسان گفت کردم انرا آنگاه و قسم از گمان

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خَفَكُمُ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ.

پس فرختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید مرا پروردگار حکم و کرد همیشه مرا از مرسلان

وَأَنَّكَ نِعْمَةٌ مِّنَّا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ. قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

و این عظمت که هست می نمی از این که بسند و کردانیدی بنی اسرائیل را گفت فرعون و عظمت پروردگار عالمان

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ. قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن برده است اگر هستید یقین کنندگان گفت مرا از کجا پرورش داد

الْأَلْسِنَةَ يُعْمَلُونَ. قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ. قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي

ایمانی سخنوی گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما که بشیعیانند گفت بدرستی که رسول شما که

أَرْسِلَ إِلَيْكُمْ لِيُخَوِّنَكُمْ. قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

فرستاده شد سوی شما بر اینه دیوانه است گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان دو آست اگر هستید که باید تعقل

قَالَ لَنْ آتِيَنَّكَ مِنَ الْغَيْبِ لَأَجْعَلََنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ. قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتِكَ بِبَنِي عَمِّي

گفت اگر نشتر از غیب ای کسی هر آنه خواهد کردانند از زندان کرده شدگان گفت یا اگر جیادم ترا بیاوردی پس

قَالَ فَاتَّبِعْ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ. فَالْفِي عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ. وَ

گفت پس پیاورد اگر هستی از راستگویان پس از پشت عصایش را پس آنگاه آن بود اثر دای آشکار و

نَزَعُ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِقِينَ. قَالَ لِلدَّاءِ حَوْلَهُ إِنْ هَذَا سَاحِرٌ عَلِيمٌ. يُرِيدُ

بر آورد دستش پس آنگاه آن نمود سفید برای گاه کنندگان گفت مرا بگفت با که بودند پرورش بدرستی که این عاود گریست دانای بخواب

أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ. فَأَلْوَ أَرْجَاهُ وَآخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ

که بیرون کرد شما از زمینان بسحرش پس چه میفرمایید گفتند باز در او راه برداشتن و فرست در شهرها

حَاشِيَتَيْنِ. يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلَيْهِ. فَجَمَعَ السِّحْرَةَ لِيُبْقِيَ يَوْمَ مَعْلُومَةٍ. وَقِيلَ

جمع آورندگان که پیاورد ترا هر ساسدی دانای پس جمع کرد آمدند ساحران برای وعده گاه روزی معلوم و گفته شد

لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مَجْتَمِعُونَ. لَعَلَّنَا نَبْعِ السِّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ. فَلَمَّا جَاءَ

مردانرا که آیا شما همیشه با جماع کنندگان باشد که بپروری کنی ساحرانرا اگر باشند ایشان عالمان پس چون آمدند

السِّحْرَةَ قَالُوا الْفِرْعَوْنُ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ. قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

ساحران گفتند فرعون را آیا باشد ما را مزدی اگر باشیم ما عالمان گفت ای و بدرستی که شما باید آید

اِذْ اٰتٰنَا الْمُرْسَلِيْنَ ۗ قَالَ لَهُمُ مُوسٰى الْقَوْمَا اَنْتُمْ مُلْقَوْنَ ۗ فَالْقَوَا جِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ

چرا این مفران گفت مرا ای موسی بپسند از چه میباشید اندازند پس انداختند ریسمانشان از عصا ایشانرا

وَالْوَابِعِزَّةَ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَخُنُّ الْعَالِيُوْنَ ۗ فَالْقَى مُوسٰى عَصَاهُ فَادَاهِى تَلْفُفٌ مَا

والتفد عزت فرعون در پیشگاه او بود و این عالین پس انداخت موسی عصایش را پس آنجا میر بود ایچورا

يَا فِكُوْنَ ۗ فَالْقَى السَّحْرَةَ مَا جِدْبِنَ ۗ فَالْقَى اَمْتَابِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۗ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُوْنَ

بپسوند پس در آنچه شد سحره سحره کنان گفتند ایمان آوردیم هر دو کار عالین پروردگار موسی و هارون

قَالَ اَمْتُمْ لَهُ فَبَلَّ اَنْ اَذِنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيْرٌ كَمَا الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسُوْفُ تَعْلُوْنَ ۗ

گفت ای ایمان آورد در هر دو پیش از آنکه رحمت و هم شمارا دستگیر او بر این بزرگ نشانت که او سخت شمارا سحر پس در دستگیر است

لَا قَطْعِيْنَ اَبْدِيْكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ۗ وَلَا صَلِيْبَتَكُمْ اَجْعَبِيْنَ ۗ فَالْوَا لَاضِرًا اِنَّا

هر آنچه قطع خواهیم کرد دستها از پاها از از خلاف و اینها در خواهیم کرد شمارا پس گفتند سبت باکی در پیشگاه

اِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۗ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبَّنَا خَطَايَا نَا اِنْ كُنَّا اَقْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ

بوسی پروردگار ما انبارگشت گفتند که ما در پیشگاه میگردیم که ما در راه پروردگار ما گناهان ما را که باسیم اول برمان

وَ اَوْحِنَا اِلَى مُوسٰى اَنْ اَسْرِ بِعِيَادِيْ اِنْتُمْ مُسَبِّحُوْنَ ۗ فَارْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدِيْنِ

و وحی کردیم بوسی موسی که شب بیدار کن از در پیشگاه شما از بی درنگانید پس دستار فرعون در شهرها

حٰشِرِيْنَ وَاِنْ هُوَ اِلَّا شِرْذِمَةٌ فٰلِيُوْنَ ۗ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغٰثَطُوْنَ ۗ وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ

بجمع گفتار در پیشگاه پندارنده اند از آنکه و در پیشگاه ایشان باشد مریضه او در کان و در پیشگاه ما

حٰذِرُوْنَ ۗ فَارْجِنَاهُمْ مِنْ جَنَابٍ وَعِوَانٍ ۗ وَكُوْزٍ وَمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۗ كَذٰلِكَ وَ

آواره گایم پس پسند کردیم ایشان از برستانند و چشمها و گنجها و جای خوب باچین و

اَوْرَثْنَا هٰبِيْ اِسْرٰئِيْلَ ۗ فَاتَّبَعُوْهُمْ مُّشْرِفِيْنَ ۗ فَلَمَّا تَرٰءَا الْجَمْعَانَ قَالَ اَصْحٰبُ

بیرث دادیم از این پس از بی درنگان پس از بی رفتند ایشانرا طلوع در ایشان پس چون بیند همسرا گفت اصحاب

مُوسٰى اِنَّا لَمُدْرِكُوْنَ ۗ قَالَ كَلَّا اِنْ مَعِيَ رَبِّيْ سَبَّحْدُوْنَ ۗ فَوَحِنَا اِلَى مُوسٰى

موسی در پیشگاه او در حکاتم گفت نه چنین است در پیشگاه این است پروردگار من پروردگاری را میباید پس وحی دستار بوسی موسی

اِنْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلِقْ فَاَنْ كُلُّ فِرْفٍ كَالطُّودِ الْعَظِيْمِ ۗ وَاَنْ لَّفَنَّا

که برن عصاات در بارا پس شکافت خورد پس بود بارا چون کوهی بر کل و جمع کردیم

ثَمَّ الْاٰخِرِيْنَ ۗ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهٗ اَجْمَعِيْنَ ۗ ثُمَّ اغْرَقْنَا الْاٰخِرِيْنَ ۗ وَاِنْ فِيْ

پس و دیگرانرا و سخات دادیم موسی را و آنکه با او بود پس پس عرق کردیم و دیگرانرا در پیشگاه در

ذٰلِكَ لَايَةٌ وَّمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۗ وَاِنْ رَبُّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۗ وَ

این بر این است و باشد اکثرشان مومنان و در پیشگاه پروردگارت بر این است عزت رحیم و

اَنْلُ عَلَيْهِمْ نَبَا اَرْحَمِيْمٍ ۗ اِذْ قَالَ لِاٰبِيْهِ وِقَوْمِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ ۗ فَالْوَا نَعْبُدُ اَصْنَامًا

چون بر ایشان حسد را ایم چون گفت مرد سخن را و قوس را چه بپسند گفتند ما پرستیم بتها را

فَتَطَّلَّمَا غٰكِفِيْنَ ۗ فَالْهَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ اَوْ يَنْفَعُوْكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ۗ

پس بگریه مرانرا تمام روز میان چنین گفت ای می شنوند از شما هنگامیکه دعا میکنید یا وقتی میبند شمارا و هر بر سا طه

فَالْقَا

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۚ قَالَ أَفَأنتُمْ ما كنتم تعبدون ۚ أنتم و آبائكم
 گفتند بلكه يا حنين پد امانا بحنين سبكونه گفت ابايں پد امانا اكي سبتند اكي پد سبتند شما و ابايں تا
 الاقدمون ۚ فانيه عدو لي الارب العالمين ۚ الذي خلفني فهو بهديني ۚ و
 كه پيشياند پس در سبلكه انما و سبند مرا حسنه پروردگار عالمان اكنه است پد مرا پس او پد ايت ميخند مرا و
 الذي هو بطعني و يبيقني ۚ و اذ امرضت فهو لشفيني ۚ و الذي هميتني ثم يحينني ۚ
 اكنه او ميخورد مرا و اكي اسامه مرا و چون پمار شوم پس او شاميد پد مرا و اكنه پيسه اند مرا پس او ديگر دانند
 و الذي اطعم ان يغفر لي خطيئتي يوم الدين ۚ رب هب لي حكما و احنفني
 اكنه اطعم ميديارم كه پامرد مرا كاسم را روز حسنه پروردگار من عطاي مرا كلمه د مخي كردان مرا
 بالصالحين ۚ و اجعل لي لسان صدوق في الاخرين ۚ و اجعلني من ورثة جنة النعيم
 بصالحان و بگردان براي من زبان راستي در استه ان و بگردان مرا از اوردان هشت با نزهت
 و اغفر لابي انه كان من الصالحين ۚ و لا تخزني يوم يبعثون ۚ يوم لا ينفع مال ولا
 و پامرد مديارم پد سبلكه او پد از كرا ان در سوا كردان مرا روز كه بر تخي ميشود روز كه شمع ميند مال و
 بنون ۚ الا من اتى الله بقلب سليم ۚ و ازلقت الجنة للنفقين ۚ و يبرز اليهم
 پيران كه سبلكه خدا را بدل درست و زوك كرده شد هشت براي پسر كاران و طاه كرده شد حسنه
 للغاوين ۚ و قيل لهم انما كنتم تعبدون ۚ من دون الله هل ينصرونكم او ينصرون
 براي كرايان و گفته شد مرا نشانرا كه كجاست انچه بود اكي پد سبتند از عبيد خدا ابا ياري ميخند شمارا ابا ياري سبند
 فكذلك بوا فيها هم و الغاوين ۚ و جنود ابليس اجعون ۚ قالوا وهم فيها يخضمون
 پس بزودي و ارقاه شدند در ان نشان و كرايان و لشكر ابي شيطان همه گفتند و نشان در ان حضرت كردند
 نالاه ان كافي ضلال مبين ۚ اذ نسوا يوم رب العالمين ۚ و ما اضلنا الا البحر مون
 كه امانه بوديم هر اين در كراي اشكار كه ايكه بر اريكه شمارا پروردگار عالمان و كراه بخورند ارا كه كراي كاران
 فما لنا من شافعين ۚ و لا صديق حميم ۚ فلوان لنا كره فكون من المؤمنين ۚ ان في
 پس باشد ارا بچ شفاعت كندگان و نه دوستي نزديك پس كاش بودي ارا ارا ز كسي پس ميشدیم از مومنان در سبلكه در
 ذلك لاية و ما كان اكثرهم مؤميين ۚ و ان ربك هو العزيز الرحيم ۚ كذبت
 اين هر ايشه ابي است و نشاند اكثر نشان مومنان و در سبلكه پروردگار تر امانه است عزيز رحيم كذب كردند
 قوم نوح المرسلين ۚ اذ قال لهم اخوهم نوح الاسقون ما نبي لكم رسول امين ۚ
 قوم نوح مرسلان چون گفت مرا نشانرا ابراد نشان نوح كه امانه پيسند در سبلكه من مرسلان رسول ام امين
 فاتقوا الله و اطعوني ۚ و ما اسئلكم عليه من اجر ان اجرى الاعلى رب العالين
 پس پد پيسر اذ خدا و اطاعت كند و ميخواهم از شما بران بچ خودي نيت مردم كه بر پروردگار عالمان
 فاتقوا الله و اطعوني ۚ قالوا انؤمن لك و اتبعك الازدلون ۚ قال و ما اعلى بما
 پس پد پيسر اذ خدا و اطاعت كند گفتند ابا امان ارم مرزا و پيسه دي كود ترا استه و ايمان گفت نيت علم من انچه
 كانوا يعملون ۚ ان حسابهم الاعلى ربى لو تشعرون ۚ و ما انا بطارد المؤمنين
 پيسند كه ميكنند نيت حسابان كه بر پروردگار مني اكر وسد و نيت من امانه مومنان

در سبلكه انما و سبند مرا حسنه پروردگار عالمان اكنه است پد مرا پس او پد ايت ميخند مرا و
 اكي سبتند اكي پد سبتند شما و ابايں تا
 اكي سبتند اكي پد سبتند شما و ابايں تا
 اكي سبتند اكي پد سبتند شما و ابايں تا

دع

ان انا الانذير مبين . فالوالئن لم ينه يا نوح لنكونن من المرجومين . قال

تا من کریم است و انکار گفتند اگر باز آید ای نوح پر اینده خواهی بود از ستمکاران گفت پروردگاری

ان قومی کذبون . فافضح بيني وبينهم فحوا و يخني و من معي من المؤمنين . هـ

پرستگار قوم من کذب نمودند مرا پس افشای کن میان من و ایشان فحوا و مخنی و من مع من المؤمنین از ستمکاران

فانجينا ه و من معه في الفلک المشحون . ثم اغرقتنا بعد الباقين . ان في ذلك

پس نجات دادیم او را و او را بود با او در کشتی پس غرق کردیم بعد از بقیه کافران پس ستمکاران

لاية و ما كان اكثرهم مؤمنين . وان ربك هو العزيز الرحيم . كذبت عاد

پس آیه ایست و ما کان اکثرهم مؤمنین و ان ربک هو العزیز الرحیم کذبت عاد

المرسلين . اذ قال لهم اخوهم هوذا لا تبقون . اني لكم رسول امين . فاتقوا

مرسلان را چون کسی گفت مرا از برادرشان بود ای شما که در ستمکاران من رسول امینم پس ستمکاران

الله و اطعوه . و ما استلکم علیه من اجر ان اجری الاعلی رب العالمين . هـ

از خدا و اطاعت کنید مرا و آنچه از شما بر من است از اجر است از پروردگار عالمیان

انبون بكل ربيع اية تعثون . و يتخذون مصانع لعلکم تخلدون . و اذ ابستم

ان بویسمند هر یک از ریح آیه تعثون و میگیرند مصانع لعلکم تخلدون و اذ ابستم

بطشم جبارين . فاتقوا الله و اطعوه . و اتقوا الذي امدکم بما تعملون . هـ

بشتم جباران پس ستمکاران خدا را و اطاعت کنید مرا و آنچه از شما بر من است از امری که شما را میدادیم

امدکم بانعام و بنين . و جناب و عيون . اني اخاف علیکم عذاب يوم عظيم

دادم از شما بجانها و بچه ها و جنابها و چشمها من میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

فالوا سوءا علينا او عطف املم تکن من الواعطين . ان هذا الاخلق الاوکر

گفتند بد است بر ما یا عطف املم تکن من الواعطين این که عادت است از ستمکاران

و ما نحن بمعذبين . فکذبوه فاهلکنا هم ان في ذلك لآية و ما كان اكثرهم

و ما نحن بمعذبین فکذبوه فاهلکنا هم ان في ذلك لآیه و ما کان اکثرهم

مؤمنين . وان ربك هو العزيز الرحيم . کذبت ثمود المرسلين . اذ قال لهم

مؤمنان و ان ربک هو العزیز الرحیم کذبت ثمود المرسلین اذ قال لهم

اخوهم صالح الانتقون . اني لكم رسول امين . فاتقوا الله و اطعوه . و ما

برادرشان صالح ای شما که در ستمکاران من رسول امینم پس ستمکاران

استلکم علیه من اجر ان اجری الاعلی رب العالمين . هـ

تا من کریم است از شما بر من است از اجر است از پروردگار عالمیان

امين . و في جناب و عيون . و ذر و ع و نخل طلعا هضيم . و يخون من الجبال

امین و در برستانها و چشمها و ذرعها و نخل طلعا هضیم و میخون من الجبال

يؤنفا رهين . فاتقوا الله و اطعوه . و لا تطعوا امر المسرفين . الذين يفسدوا

بخوانند از رهین پس ستمکاران خدا را و اطاعت کنید مرا و اطاعت کنید امر ستمکاران را که فاسد میکنند

الامر . هـ

امر ستمکاران را که فاسد میکنند

ع

دع

فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلِّحُونَ. فَأَلَوْ إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ. مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأَنْبِئْ

در بیان اصلاح میکنند گفتند پس این نیست که توئی از سوی خدا آمدی که بیتی تو که انسانی است پس چه

بِأَيِّ آيَةٍ أَنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ. قَالَ هَذِهِ نَافَةٌ طَاشِرٌ وَلَكَمْ شَرِبُ يَوْمَ مَعْلُومَةٍ

ای آیه ای که است از راست گویان گفت اینست نامة در است از بگوش و در شمار است از بگوش روزی است

وَلَا تَسْوَاهَا لِسُوءِ فَمَا خَذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ. فَعَقَرُوا هَهَا فَاصْبِرْ مَا دَمِينُ ه

و در سبب نیست پس بجز در شمار عذاب روز بزرگ پس بیاید که در او را پس خود کند بیجان

فَاخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو

پس گرفت ایشان را عذاب در سبب که در آن هر گز نیست و باشد از ایشان در شمار است و در شمار است و در شمار است

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ. كَذَبَتْ قَوْمٌ لَوْطَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لَوْطُ الْأَنْثَقُونَ ه

عزیز رحیم کذب نمود قوم لوط در سبب که گفت برایشان برادرشان لوط ای ای که است

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ

در سبب که در شمار است ای من پس بجز در شمار است که در شمار است و در شمار است و در شمار است

أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَنَا تَوَكَّلُ الذِّكْرَانِ مِنَ الْعَالَمِينَ وَتَذَرُونَ مَا

مردی که بر پروردگار عالمیان ای ای که است چه از از عالمیان و در سبب که

خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ. فَأَلَوْ لَنْ لَمْ يَنْسَهُ بِاللَّوْطِ لَنْكُورٍ

است بر ای شمار و در شمار از حجتان که شاید ای قومی که در شمار است گفتند که برادر است ای لوط و در شمار است

مِنَ الْخُرَجِينَ. قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْغَالِبِينَ رَبِّ بِنَحْيٍ وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ه

ای سرور آن گروه در شمار است که در شمار است و در شمار است و در شمار است و در شمار است

فَجِئْنَا هُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ إِلَّا جُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ه ثُمَّ دَسَّرْنَا الْأَخْرَبِينَ ه وَأَمْطَرْنَا

پس جات دادیم و در شمار است که در شمار است و در شمار است و در شمار است و در شمار است

عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ه إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بر ایشان بارانی پس بد بود از آن هم گروه در شمار است در سبب که در شمار است و در شمار است و در شمار است

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ. كَذَبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعْبٌ

و در سبب که در شمار است عزیز رحیم کذب کردند اصحاب ایکه در شمار است چون گفت برایشان شیب

الْأَنْثَقُونَ ه إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

ای ای که است در شمار است رسول ای من پس بجز در شمار است که در شمار است و در شمار است و در شمار است

مِنَ اجْرَانِ اجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ه أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ه

مردی نیست که در شمار است که بر پروردگار عالمیان تمام دهید به اندازه و سبب که در شمار است انذار در شمار است

وَرِئُوا بِالْفِطْطِ الْمُسْتَقِيمِ ه وَلَا يَخْشَوُ النَّاسَ أَسْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتَوِي الْأَرْضَ

دور کنید تر از وی و در سبب که در شمار است و در شمار است و در شمار است و در شمار است و در شمار است

مُفْسِدِينَ ه وَأَنْفِقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَأَلْحَمِلَةَ الْأُولِينَ ه فَأَلَوْ إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

انذار در شمار است و در شمار است که در شمار است و در شمار است و در شمار است و در شمار است

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّقَكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ هـ فَاسْقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
 اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ هـ قَالَ رَبِّي اعْلَمُ بِمَا نَعْمَلُونَ هـ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
 يَوْمَ الظُّلُمَةِ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ هـ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ
 وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ هـ وَاِنَّهٗ لَنَزْلٌ لِّرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ هـ نَزَلَ بِهٖ الرُّوْحُ
 الْاَمِيْنُ هـ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنذِرِيْنَ هـ بِلِسٰنٍ عَرَبِيٍّ مُّبِيْنٍ هـ وَاِنَّهٗ لَهٗٔ
 زُبْرٌ اَوَّلِيْنَ هـ اَوْلَمَّا يَكُنْ طٰمَ اَيَةٌ اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓءُ بَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ هـ وَلَوْ نَزَّلْنٰهٗ
 عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِيْنَ هـ فَقَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوْا بِهٖ مُّؤْمِنِيْنَ هـ كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهٗ
 فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ هـ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ هـ فَيٰۤاَيُّهَا
 بَغِيْةٌ وَهَمْ لَا يَشْعُرُوْنَ هـ وَيَقُوْلُوْا اَهْلٌ مِّنْ مَّنْظُرُوْنَ هـ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ هـ
 اَفَرٰٓءَيْتَ اِنْ مَّعْنٰهَمْ سِنِيْنَ هـ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوْا يُوعَدُوْنَ هـ مَا اغْنٰى عَنْهُمْ
 مَا كَانُوْا يَمْتَعُوْنَ هـ وَمَا اَهْلَكْنٰمِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا مَا مُنذِرُوْنَ هـ ذِكْرًا وَمَا
 كُنَّا ظٰلِمِيْنَ هـ وَمَا نُرَكِّبْهٖ الشَّيَاطِيْنَ هـ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطْبِعُوْنَ
 اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُوْلُوْنَ هـ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذِّبِيْنَ
 وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَفْرَیْقِيْنَ هـ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ هـ
 فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنَّيْٓ اِنِّيْٓ اِنِّيْٓ رَبِّيْٓ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ هـ وَتَوَكَّلْ عَلٰى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ الَّذِيْ
 يَرْبُّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ هٗ وَتَقْلِبْكَ فِی السَّجٰدِيْنَ هٗ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِيْمُ هٗ هَلْ اَنْبِئُكُمْ
 بِشَيْءٍ مِّنْ دُوْنِ الَّذِيْ تَدْعُوْنَ اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّقَكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ هـ فَاسْقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
 اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ هـ قَالَ رَبِّي اعْلَمُ بِمَا نَعْمَلُونَ هـ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
 يَوْمَ الظُّلُمَةِ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ هـ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ
 وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ هـ وَاِنَّهٗ لَنَزْلٌ لِّرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ هـ نَزَلَ بِهٖ الرُّوْحُ
 الْاَمِيْنُ هـ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنذِرِيْنَ هـ بِلِسٰنٍ عَرَبِيٍّ مُّبِيْنٍ هـ وَا�هٗ لَهٗٔ
 زُبْرٌ اَوَّلِيْنَ هـ اَوْلَمَّا يَكُنْ طٰمَ اَيَةٌ اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓءُ بَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ هـ وَلَوْ نَزَّلْنٰهٗ
 عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِيْنَ هـ فَقَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوْا بِهٖ مُّؤْمِنِيْنَ هـ كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهٗ
 فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ هـ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ هـ فَيٰۤاَيُّهَا
 بَغِيْةٌ وَهَمْ لَا يَشْعُرُوْنَ هـ وَيَقُوْلُوْا اَهْلٌ مِّنْ مَّنْظُرُوْنَ هـ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ هـ
 اَفَرٰٓءَيْتَ اِنْ مَّعْنٰهَمْ سِنِيْنَ هـ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوْا يُوعَدُوْنَ هـ مَا اغْنٰى عَنْهُمْ
 مَا كَانُوْا يَمْتَعُوْنَ هـ وَمَا اَهْلَكْنٰمِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا مَا مُنذِرُوْنَ هـ ذِكْرًا وَمَا
 كُنَّا ظٰلِمِيْنَ هـ وَمَا نُرَكِّبْهٖ الشَّيَاطِيْنَ هـ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطْبِعُوْنَ
 اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُوْلُوْنَ هـ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذِّبِيْنَ
 وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَفْرَیْقِيْنَ هـ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ هـ
 فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنَّيْٓ اِنِّيْٓ اِنِّيْٓ رَبِّيْٓ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ هـ وَتَوَكَّلْ عَلٰى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ الَّذِيْ
 يَرْبُّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ هٗ وَتَقْلِبْكَ فِی السَّجٰدِيْنَ هٗ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِيْمُ هٗ هَلْ اَنْبِئُكُمْ
 بِشَيْءٍ مِّنْ دُوْنِ الَّذِيْ تَدْعُوْنَ اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ اَنْ تَدْعُوْا اِلٰی مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوْنَ

عَلَى

عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينَ ۖ نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۚ يَقْتُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ۖ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۚ

بر کسکه نازل میشود براف شیاطین نازل میشود بر هر کذاب کفرکار که ایمان ندارد کوشش و پستی ایشان دروغگو یابند و شاعران پیروی میکنند ایشانرا که گمان ایان دروغ و کرده وادی سرشته بیرون و

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۗ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۗ

بگمان ایشان میکنند آنچه را که نمیکنند مگر آنکه ایمان درود و کرده که بدین شایسته و از کرده خدا بسیار و استقامت کنند از بعد آنکه ظلم کرده شد بر روی خویش و پشت از آنکه تنگ کرده که کلام حای از پشت بر میگردد

سُورَةُ التَّمِيمِ مَكِّيَّةٌ مَثَوِيَّةٌ ثَلَاثٌ وَسِعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَس ۗ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ۗ هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۗ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۗ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ ۗ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ ۗ وَأَنكَ لَشَلْفَى الْقُرْآنِ مِن لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۗ

بیت آیتانی ستران و کتاب آشکارا هدیت و بشارت برای مؤمنان آنکه برای میزند نماز را و میدهند زکوات را و ایشانرا باخترشان بین میدهند بدینکه آنکه می آموزد

وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ ۗ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ ۗ وَأَنكَ لَشَلْفَى الْقُرْآنِ مِن لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۗ

عذاب و ایشانند در آخرت ایشان را کجا کاران و در شکی تو بود و او بهترین ستر از او حکیم دانند بجا میگذرد سوس مراد است را که سوس و ایم برودن می ارم شمار از آن جز می یا

أَنبِئْكُمْ لِيُشَاقِبَ فِي سِلِّ لَعَلَّكُمْ تَضَلُّونَ ۗ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَن فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۗ وَاللَّهُ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ وَلِي مُدِيرًا ۗ وَإِنِّي مُبْعَثٌ قَبْلَ مَوْسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۗ إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا

می ارم شمار سلطه کراننده باشد که کرم شایه پس چون آمد آنرا ندانند و شد که برکت دادند و انوار باشد در آفتاب و اگر بدست پیرامون و دانم یک بود خدا پروردگار عالمیان است ای موسی که منم خدایان

وَاللَّهُ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ وَلِي مُدِيرًا ۗ وَإِنِّي مُبْعَثٌ قَبْلَ مَوْسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۗ إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا

بَعْدَ سَوْءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ بَيْنِ يَدَيْكَ ۗ فَادْخُلْهَا بِغَيْرِ حَذَرٍ ۗ ثُمَّ خُذْ مِنَ الْأَرْضِ مِثْمَارًا طَرًّا ۗ فَسِرْ إِلَىٰ آلِ يَسْرِبِيلَ فَادْخُلْهَا مِنْ عَيْنِ السَّكَنِ ۗ فَمَنْ جَاءَكَ فَبَشِّرْهُ بِبَرَكَاتٍ ذَاتِ طَرٍّ ۗ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِ مِثْمَارًا طَرًّا ۗ

خبر عجم بپنداز عصای را پس چون دید آنرا حرکت میکند گویا آن برکت بارک بدست ازین دهنه در جیب بود ای موسی سرس بدینکه میزند زمین مرسلانرا که آنرا طررا پس بیل آورد حلی

بَعْدَ سَوْءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ بَيْنِ يَدَيْكَ ۗ فَادْخُلْهَا بِغَيْرِ حَذَرٍ ۗ ثُمَّ خُذْ مِنَ الْأَرْضِ مِثْمَارًا طَرًّا ۗ فَمَنْ جَاءَكَ فَبَشِّرْهُ بِبَرَكَاتٍ ذَاتِ طَرٍّ ۗ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِ مِثْمَارًا طَرًّا ۗ

Handwritten marginal notes in Persian script, likely providing commentary or additional verses related to the main text.

غَيْرِ سَوْءٍ فِي لَيْسَ اَيَاتٍ اِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

غیر سوءی در شکایت آنها پس ایات را به فرعون و قومش برستگاریشان بود کردی فاسقان

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ اَيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَجحدُوا بِهَا وَ

پس چون آیات ما را بر آنها آشکارا نمودیم گفتند این سحر آشکار است و جادوی آشکار است و کار کرده اند

اسْتَيْقَنُهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَ

آنها را یقین دادند که ظلم و برتری است پس بنگر که چگونه شد عاقبت مفسدان

لَقَدْ اتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عَلِمَاءُ وَاَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلٰى

ما را یقین دادیم که داور و سلیمان را دانستیم که بزرگوارند و گفتند که ما را حمد و ستایش بر خداوندی که ما را بر دیگران برگزید

كَبِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا اٰهْلَهَا

بزرگتری از عبادتگاران من است و سلیمان داور را وارث شد و گفت ای اهل آن

النَّاسُ عَلِمْنَا مِنْتُمْ اَلطَّيْرَ وَاَوْثِقْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنْ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْبَيْنِ

مردمان ما را از شما دانستیم که پرنده را و از هر چیزی که این است برتری است این برتری است

وَحِثْرَ لِسُلَيْمَانَ جُودَهُ مِنْ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهَمْ يَبْزِعُونَ وَحٰى

و حذر سلیمان از جود او از جن و انس و پرنده و حذر از بزرگواری او

اِذَا اَنْوَعَالِي وَاِذِ التَّمَلُّ فَاَلْتَمَلَّ يَا اٰهْلَ التَّمَلُّ اَدْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ

اگر انواع را و اگر تململ را فالتململ ای اهل تململ داخل مساکن خود

لَا يَخِطُّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُودَهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَتَبَسَّمُوا ضَا حِكًا مِنْ قَوْلِهَا

سلیمان از جود او و شما را خط نمیخورد و شما را نمیبیند پس خندیدید از سخنان او

وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِي اِنْ اَشْكُرْتُ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلٰى وَعَلٰى وَالِدِي

و گفت پروردگارا مرا از این شکر نعمت تو که انعام کردی بر من و بر والد من

وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا يَرْضَاهُ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

و آنکه مرا بکار صالحی در راه تو درآوردی و مرا در رحمت خود در میان عبادتگاران صالح قرار ده

اعمال

أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ. أَلَا يَتَذَكَّرُ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي

کردارشانرا پس از دشت ایشانرا از راه پس ایشان بدایت بسیارند چرا سجد میکنند خدا را که

يُخْرِجُ الْحَيَاةَ مِنَ الْمَمَاتِ وَالَّذِينَ يَخْشَوْنَ اللَّهَ عَالِمِينَ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ

پروان آورد جهان را در آنها نما و در بین و سید اند آنچه بوسیدند و مدارند و آنچه انکار میکنند خدا

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. قَالَ سَتُنظرُ أصدقَ أم كنتَ مِنَ

سنت الهی که او پروردگار عرش بزرگ گفت بزودی نظر خواهم کرد آیا راست گفتم یا نهی از

الكَاذِبِينَ. أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْفَهُ بِهَيْمٍ ثُمَّ قَوْلَ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَا

دروغ گویان کتب را این پس میدار بر ایشان پس در بخردان از ایشان پس همین که چه

ذَا بَرِحْتُمْ. قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أُنِي الْغَيْبِ الْكِتَابُ كَرِيمٌ. أَنَّهُ مِنْ سَلِيمٍ

جواب بگویند گفت ای جماعت در سبک من بکنند و شدم بوسی نام کرامی در سبک دشت از سیمان

وَأَنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ. قَالَتْ يَا

داوست نام خدای بخشننده و دربان که رحمت بچوید بر من و باید هر سعاد این گفت ای

أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفَوْنِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ فَاطِئَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونَ. قَالُوا

جماعت سستی دیدم مراد کارم ستم عزم جرم گفته کار براتما حاضر نشوید مرا گفته

نَحْنُ أَوْلُو قُوَّةٍ وَأُولُو أَسْبَابٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ لِلَّهِ فَانظُرْ مَاذَا تَأْمُرُ

ایم صاحبان قوت و صاحبان کارزار سخت و کار باشت پس نظر کن که چه سیرا می

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً

گفت در سبک پادشاهان چون داخل شدند سدی را تبه میازند آنرا و بیکردند عزیزان اهل را ذلیلان

وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ. وَأُنِي مُرْسِلَةٌ إِلَيْكُمْ بِهَدْيٍ فَأَنْظُرْ بِرُجُوعِ الرِّسَالِ

و همچنین بکنند و در سبک من در سبک نام ایشان بدید پس نظر بکنند و بچوید برگردان

سجده

مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ

از فضل پروردگارش تا سازد او را کما ایشکر یا کما ایشکر و کما ایشکر پس چه ایشکر که بخندد بر خودش

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ؕ قَالَ نَكَرُوا هَاعُرْشَاهُمْ أَنْتُمْ هُنْدِي أَمْ

و کما ناسا سحر کرد پس در شکر پروردگارش بی نیاز گریخت گفت ناسا سحر کرد برای آن عرس را عرس ای ایسیا سحر است یا

تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ؕ فَلَمَّا جَاءَتْ قَبْلَهُمْ آيَاتُنَا كَذَّبُوا هِيَ فَاتَتْ

آیت از آنجا ایسیا سحر است پس چون آیت کشید که ای چنین است تحت تر گفت

كَاثِرَةً هِيَ وَأَنْتُمْ لَا عِلْمَ لَهُ بِشَيْءٍ وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ ؕ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ

بانت دوده شدیم علم را از پیش آن و دریم سلسلان و باز دوشسته بود آنچه بود

تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَتَىٰهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ؕ فَبَلَغُوا آيَاتِنَا فَالضَّرْحُ

از پرستند از غیر خدا در شکر آورد از کرده کاسندان کشید مراد را دال شود در سخن

فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْهَا فِئَتٌ مِّن قَوْمٍ فَأُوتِيَ

پس چون دید او را حسیستش آب سیر و برزد از دو ساحتی گفت در شکر او حضرت ساده از آینه ا

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ؕ وَلَقَدْ

گفت پروردگار در شکر علم کردم بر خودم و اسلام آوردم با سلمان مراد ای پروردگار عالمان را و چنین

أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَن تَتَّخِذُوا مِن صَوَاكِبِكُمْ لِحِمْمِهِم فَذَاهِبُوا فَمِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

درستایم بسوی ثمود برادرشان صلح را که پیش کشید خدا را پس آگاه ایشان در سوره شکر که از آیه میگوید

قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَتَّخِذُونَ لِلَّهِ لَعَلَّكُمْ

گفت ای قوم چرا عجلان بخوابید بیایا پیش از خرابی چرا از زرش میخواستید از خدا باشد که شما

تَرْحَمُونَ ؕ فَاذْكُرُوا أَنبَاءَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكُنَّا لَكُمْ فِي هَٰذِهِ قُرْآنًا مَّا تَعْلَمُونَ ؕ فَانظُرْ

رحمت کرده شود کشید شوم که بیم تر و بیکجا بایست گفت من شانزده تا نزد خداست که شما کرده بودید که بیا بیاید

وَكَانَ فِي الْمَدْيَنَةِ ثَمُودَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ ؕ فَانظُرْ

بوده در شهر نامی که افسا میگوید در زمین در اصلاح میگوید گفته

نَفْسًا سَمُوا بِاللَّهِ لِنُبَيِّنَهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَن مَّهْلِكَ أَهْلَهُ وَإِنَّا

سوگند خوریم خدا که برای تبیین بر تویم او را پس ای سگرم مردیش را که حاضر بودیم در جای پاک اهل او و دستگیرا

لَصَادِقُونَ ؕ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ؕ فَانظُرْ

راستاییم و مکر کردند مکر کردنی و مکر کردیم مکر کردنی ایشان نمیدانستند پس چنین

كَيْفَ كَانَ عَافِيَةَ مَكْرِهِمْ إِنَّا ذُرِّيَّتُهُمْ وَوَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسُدَّ كَفَّهُمْ

چگونه آید مانت مکرشان در شکر حال گردانیدم ایشان را و مشتازا پس نیست تا نشان

خَاوِبَةً بِمَا ظَلَمُوا إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ؕ وَإِن جُنَّبْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا

سند و نیت بس که علم کردند در شکر در آن بر این نیت مرده را که میدانند و بجات و آدم آرزو که ایمان آورده بود

يَقْتُونَ ؕ وَلَوْ طَآءَرْنَا لَقَوْمِهِمُ إِنَّا نُونُ الْفَاحِشَةِ وَأَنْتُمْ بَصِيرُونَ ؕ أَلَيْسَ لَكُم

بهر کاران و لو که گفت روشن را که ای ای ای ای ان کار رفت و شما می بینید آمد در شکر

لَقَدْ

عمل

الحق
المتقين

الجزء

لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُتَجَهِّلُونَ ۚ فَمَا كَانَ
 جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ أَنْتُمْ أَنْتُمْ بَطَّحُوا
 فَانجِبْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ فَذَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۖ وَامْطُرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا
 نَسَاءً مَطْرًا مُنْذِرِينَ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
 اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ ۚ أَمْ خَلِقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُبْنُوا شَجَرًا وَلَهُ مَعَ اللَّهِ
 بَلْ هُمْ قَوْمٌ مُبْعِدُونَ ۚ أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلْ خِلَافَهَا أَنْهَارًا
 وَجَعَلْ طَارِدًا وَابِيَّ وَجَعَلْ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ أَلَمْ يَخْلُقْنَاكُمْ وَأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ
 يَلْعُونَهُ ۚ أَمْ نَجْعَلُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ ۖ وَجَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي
 الْأَرْضِ ۚ أَلَمْ يَخْلُقْنَاكُمْ وَأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ يَلْعُونَهُ ۚ أَلَمْ يَخْلُقْنَاكُمْ وَأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ
 مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ أَلَمْ يَخْلُقْنَاكُمْ وَأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ
 بُشْرًا كُونَ ۚ أَمْ نَجْعَلُ الْخَلْقَ مُعْبِدَهُ وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 ۚ أَلَمْ يَخْلُقْنَاكُمْ وَأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ يَلْعُونَهُ ۚ أَلَمْ يَخْلُقْنَاكُمْ وَأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ بَلْ أَدْرَكَ
 عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ فِيهَا عَمُونَ ۚ وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا أَأَنْزَلْنَاكُمْ رِجَالًا وَابْنَاؤُنَا أَنْتُمْ خُرُوجًا ۚ لَقَدْ وَعَدْنَا مَا كُنْتُمْ
 كَفَرُونَ ۚ لَقَدْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ ۚ لَقَدْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ ۚ لَقَدْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ ۚ

کامیاد مردان از راه شهوت از همین زنان که شایسته کرده جان پس بود

جواب قومیه الا ان قالوا اخرجوا آل لوط من قریه کتم انتم انتم اناس بطحون

جواب قوم که اینک گفتند پس چون کند اهل لوط را از شهر بر آن در سینه ایشان مردانی اند که پاک جاست

فانجبناه واهله الا امراته فذرناها من الغابرين و امطرنا عليهم مطرا

پس نجات دادیم او را و اهلش را مگر زنی که سرور استیم او را از بازمانگان و باریم بر ایشان بارانی

نساء مطرا منذرين قیل الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی

پس باران پرم داده شدگان پس سپاس بر خدا و سلام بر بندگانش که برگزیده اند

اللہ خیر مما یشرکون ام خلق السموات والارض وانزل لكم من السماء

خدا بهتر است از آنچه شریک میدانند ام که آسمانها و زمین را و فرود آید بر شما از آسمان

ماء فانبتنا به حدائق ذات بهجه ما کان لکم ان تبثوا شجرها و اله مع الله

آبی پس رو بیاورد بان باغهای صاحب رحمت نشاند بر شما که بر داشت درخت آنها را ای الهی ما با خداست

بل هم قوم مبعدون ام ن جعل الارض قرا و جعل خلائها انهارا

بلکه ایشانند گروهی که عدول میکنند ای آنکه کردین زمین را سفر و کردین میان سیاق

و جعل طاردا و ابی و جعل بین البحرین حاجزا و اله مع الله بل اکثرهم لا

و کردین طاردا و ابی و کردین میان دو دریا عالی ای الهی ما حدیث که ایشان

یعلونهم ام ننجب المضطر اذا دعاه و یکشف السوء و جعلکم خلفاء فی

میدانند ای آنکه اجات میکند مضطرا چون خوانش و دفع میکند بر او و میگرداند شمارا جانشینان در

الارض و اله مع الله فلیلا ما نذکرون و ام نهدکم فی ظلمات الیوم

در زمین ای الهیت با قدر اندکی سید میکنند ای آنکه راه میباید شمارا در تاریکهای

من یرسل الیابح بشر بین یدی رحیمه و اله مع الله تعالی الله عما

آنکه میفرستد بادها را شارت میان دو دست رحمت ای الهی ما حدیث بر آید خدا از آنچه

بشر کون و ام نیدو الخلق ثم یعبده و من یرزقکم من السماء والارض

بشرک میدانند ای آنکه سخت است بین اعدای یکدیگر و آنکه روزی میدید شمارا از آسمان و زمین

و اله مع الله قل هاتوا برهانکم ان کنتم صادقیین و قل لا یعلم من فی

ای الهی ما حدیث که یارید و لیکن آنکه اگر بکنند بر حقوبان بر میسند آنکه در

السموات والارض الغیب الا الله و ما یشعرون ایان یبعثون و بل ادرك

آسمانها و زمین غیب را که خدا و میدانند که کی برانگیخته میشوند که حال رسید

عليهم فی الآخرة بل هم فی شک منها بل هم فيها عمون و قال الذین

عشان در آخرت که ایشان در شکند از آن که ایشانند از آن که دران که گفتند آنکه

کفروا انما کنتم ابا و ابائنا انما نخرجون و لقد وعدنا هذا نحن و ابائنا

که کافر شدند و اولاد و اولاد شمایم حال و در زمان آنکه رسیدیم تا بیرون شدگان همین وعده داده شدیم که این را

کفروا انما کنتم ابا و ابائنا انما نخرجون و لقد وعدنا هذا نحن و ابائنا

که کافر شدند و اولاد و اولاد شمایم حال و در زمان آنکه رسیدیم تا بیرون شدگان همین وعده داده شدیم که این را

کفروا انما کنتم ابا و ابائنا انما نخرجون و لقد وعدنا هذا نحن و ابائنا

که کافر شدند و اولاد و اولاد شمایم حال و در زمان آنکه رسیدیم تا بیرون شدگان همین وعده داده شدیم که این را

کفروا انما کنتم ابا و ابائنا انما نخرجون و لقد وعدنا هذا نحن و ابائنا

که کافر شدند و اولاد و اولاد شمایم حال و در زمان آنکه رسیدیم تا بیرون شدگان همین وعده داده شدیم که این را

کفروا انما کنتم ابا و ابائنا انما نخرجون و لقد وعدنا هذا نحن و ابائنا

مِنْ قَبْلِ أَنْ هَذَا إِلَّا اسَاطِرُ الْأَوَّلِينَ . قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا

از پیش نیست این که اساطیرهای پیشینان بخیر سیر کنید در زمین پس سیر کنید

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ . وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

که چگونه بود انجام کارهای گناهکاران و اندوهش نشو برایشان و بس در غم از آنچه میسر میکنند

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ . قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ

و میگویند کی باشد این وعده اگر راست گویان بخیر شاید که باشد مرشد

لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

در شمار بعضی از آنچه بشناسید و در استیکار و در کار تو صاحب فضلست بر مردمان و لکن اکثرشان

لَا يَشْكُرُونَ . وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ . وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ

شکر میکنند و در استیکار و در کار تو هر آنچه پنهان میداند آنچه پنهان میدارند ایشان و آنچه آشکار میکنند و نیست هیچ غایبی

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مبین . إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي

در آسمان و زمین مگر در کتاب آشکار و در استیکار این سوره آن بخواند بر بنی

إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ . وَإِنَّهُ لَهْدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ .

اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میدارند و در استیکار برایشان هدایت و رحمتست بر مومنان

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ . فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى

در استیکار و در کار تو علم میکند میانشان حکمت و دوست عزیز دانای پس توکل کن بر خدا در استیکار تو بر

الْحَى الْمُبِينِ . إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَكَلَّمْتَهُنَّ

حی آشکار در استیکار و در استیکار که مرگواران و ناشنوا را از آنجا خواندن چون بر کردند پشت کنندگان

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُيُوبِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ لَسْمِعِ الْأَمْنِ يَوْمَئِذٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

و نیست تو هادیت کننده گویان از گناہشان پیشانی که اگر ایمان آورد با شما میسر ایشان

مُسْلِمُونَ . وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ

مسلمانان و چون بر لوح رسد گفتار برایشان پس در روزی آوردیم برای ایشان حشر شده از زمین سخن گویند ایشان

أَنَّ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ يُفَوِّقُونَ . وَبِئْسَ خَشْرٌ مِّنْ كُلِّ آتَةٍ فُوجَاةٍ مِّنْ بَکْذِبِ

در استیکار مردمان بودند آتیهها مینگرددند و در روزی خشم بیکدیگر آن هر آتیه که بر آید از آنکه تکذیب کردند

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ الْوَعْدُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ . وَبِئْسَ خَشْرٌ مِّنْ كُلِّ آتَةٍ فُوجَاةٍ

اینهاها پس ایشان از داشته میشوند تا چون آیند که بسند با تکذیب کردند آتیهها را و احاطه نکردید بان دانش ایشان

ذَٰكُم مِّنْكُمْ . وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ فَهَلْ يَنْظُرُونَ . هَلْ يُرَوِّا

بودید که یکدیگر بودید و وقوع آمد گفتار برایشان بلکه علم کردند پس ایشان سخن میکنند ای ناپدیدند

أَنَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَ كَوَافِيَهُ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّهَؤُلَاءِ

که ما کردیم شب را تا آرام کند در آن روز را پیش چشمیدیم در استیکار در آن هر آنچه اتهامست بر گویان

يَوْمِئِذٍ . وَبِئْسَ مَن فِي الصُّورِ فَيُفْرِعُ مَرْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

که ایمان کی آید و در روزی دمده شود در صور پس بر آسمان شود آنکه در آسمانها دانای در زمین است

و کج
از آنکه این سوره را در روز قیامت بخوانند
و در استیکار و در کار تو هر آنچه پنهان میداند آنچه پنهان میدارند ایشان
و آنچه آشکار میکنند و نیست هیچ غایبی

جاءوا من المرسلين. فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا

وگروه شدند او را از مرسلان پس برخواستند او را کسان فرعون تا باشد برایشان دشمنی و دشمنی و اندوختند

ان فرعون وهامان وجودهمما كانوا خاطئين. وقالت امرات

فرعون قرة عين لي و لك لا تقبلوه عسي ان ينفعنا او ينخذله و كذا و

هم لا يشعرون. واصبح فواد ام موسى فارغا ان كادت لتبدي به

لو لا ان ربطنا على قلبها لتكون من المؤمنين. وقالت لاخته قصبة فصر

به عن جنب وهم لا يشعرون. وحرمنا عليه المراضع من قبل فقالت

هل ادلكم على اهل بيت يكفلونه لكم وهم له ناصحون. فردناه

الى امه كي نقر عينها ولا تحزن و لنعلم ان وعد الله حق ولكن اكثرهم

لا يعلمون. ولما بلغ اشده واسنوي ايناه حكما و علما و كذلك نجى

المحسين. و دخل المدينة على حيز غفله من اهلها فوجد فيها رجلا

يقبلان هذا من شيعته و هذا من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته

على الذي من عدوه فوكره موسى فقضى عليه قال هذا من عمل الشيطان

انه عدو و مضل مبين. قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له انه

هو الغفور الرحيم. قال رب بما انعمت علي فلن اكون ظهيرا للذين هم

فاصبح في المدينة خائفا يترقب فاذا الذي استنصره بالامس يسبحه

قال موسى انك لغوي مبين. فلما ان اراد ان يبسط بالذي هو عدو

فوجد موسى انك لغوي مبين. فلما ان اراد ان يبسط بالذي هو عدو

فوجد موسى انك لغوي مبين. فلما ان اراد ان يبسط بالذي هو عدو

بج

ها

إِنِّي أَنسَأُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

خبر دهم : من باشد که یارم از آن چیزی دیگرانند از آتش باشد که شما که صلیب

فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ

پس چون آنرا انداخته شد از کناران وادی که جانب راست بود در قطعه زمینی برکت داده شده از آن درخت

أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ

وگویی ای موسی برستی که خدا پروردگار عالمان و آنچه بین عصایت پس چون آنرا حرکت میکرد

كَأَنَّهُ جَانٌّ وَلِي مُذِبرٌ أَوْ لَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ

گویی چون آنرا دیدی برکت بود پس رو در وجه خود ای موسی ای ایمن در پیشگاه من ای ایمنان

أَسَلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمْتَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ

در آور دستت را در گریبات که پس از آن سینه خود را از دست بردی و ضم ایمن خود را به دست راست

مِنَ الرَّهْبِ فَمَا أَتَاكَ مِنْ هَانَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا

از ترس پس ایمن دوتا و لذت از پروردگارت ای فرعون و جماعتی در پیشگاهت ای ایمنان

فَاسْقِينِ ۚ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۚ وَأَخِي هَارُونَ

و اسقین گفت پروردگارا پرستی که ستم از ایشان خیر پس منترسم که بکشد مرا برادرم هارون

هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۚ

درست خیرتر از من زبان پس فرست در دست من را که تصدیق نماید بر من که کذب کنند

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلْنَا لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا

گفت پروردگاری سخت گردم از دست شما هر دو را و گردیم برای شما سلطان پس نخواهند رسید شما سبب آیتهای ما

أَن تَمُوتُوا مِنْ أَسْبَابٍ ۚ فَاتَّبَعَكُمُ الْغَالِبُونَ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا

که بپروردگارت و آیتها ما پس چون آیتها را موسی با آیتهای ما که پروردگارت بفرستد ای ایمنان

الْأَسْحَرُ يَقْرَأُ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۚ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ

که سحر بر آورده شده و شنیدیم این را از پدران ما پس سزاوارند و گفت موسی پروردگارا برای آیتها

بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ ۚ وَمَنْ تَكُنْ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بشکستند ای ایمنان از آن که هدایت از او شد و کسی که از او عاقبت آن سرای برستی که سزاوارند ای ایمنان

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ

و گفت فرعون ای جماعت پیدایم بر شما هیچ الهی نیستد من پس بر سر پروردگاری ای ایمنان

عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَخْتَهُ

بر گل ای ایمنان برای من که سبکی باشد که اطلاع یابم بر اله موسی و در پیشگاه من ای ایمنان

مِنَ الْكَاذِبِينَ ۚ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُودَهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَضَوَّاهُمْ

از کذب و کفر ای ایمنان و سرکش بود و لشکر ایمن در زمین بی حق و گمان کرده که ایشان

إِلَيْنَا لَأَرْجِعُونَ ۚ فَاخَذْنَا هُوَ وَجُودَهُ فَسَدَدْنَا فِيهِمُ الْبَابَ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ

سوی ما بازگشتند پس گریه آورد و لشکر ایمن را پس اندام ایشان را در ما پس بین که چگونه بود

عاقبت

الفصل

غَافِبَةُ الظَّالِمِينَ . وَجَعَلْنَا هُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا
انعام گور ستمکاران و کردار بد ایشان چو ایشان که بخوانند سوی آتش در روز قیامت
يَنْصُرُونَ . وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ . وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ . وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ .
بازی کرده میشوند و از پی گویم ایشان در این دنیا لعنت در روز قیامت ایشان از دست کرده و شده ان
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصِيرًا
و چنین دادیم موسی کتاب از بعد آنکه پاک کردیم سه نسل پیشینان را پیش بصیرت
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ . وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ
مردمان را و هدایت در سمت باشد که ایشان چند گزیدند و بودی تو بجانب غربی
إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ . وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا
چونکامیکند رسول اویم موسی امر را و بودی تو از حاضران و گویی یا از زمین
فِرْعَوْنَ نَاقِطًا وَلَعَلَّهُمُ الْعُرُومَ وَمَا كُنْتَ تَأْوِي فِي أَهْلِ مَدْيَنَ سَأَلُوا
ستمکاران پس در ایشان حد زندگانی و بودی تو سیم در اهل مدین که بر آن
عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ . وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ أَنشَأْنَا
بر ایشان آیاتی ما دلگن ما بودیم و مستندگان و بودی تو بجانب طور چونکامیکند از مردم
وَلَكِن رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنهَضُ مِنْ نَذِيرٍ مِن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
دلگن رحمت است از پروردگار تو تا بیداری کرده اند که باید ایشان را بیخ بوم دهند و پیش از تو باشد که ایشان
يَتَذَكَّرُونَ . وَلَوْ أَن تَصِيبَهُمْ مَّصِيبَةٌ مِّمَّا فَدَمْتَ أَيَدِيَهُمْ فَيَقُولُوا
چونکامیکند و اگر نه آنکه برسد ایشان را چینی سبب بود پیش فرستاد دستشان پس چگونه
رَبَّنَا لَوْلَا أَوْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ .
پروردگارا چرا نفرستادی رسولی پس بپرستی که بگویم آیات تو را و ایمان از سرمان
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوْنِي مِثْلَ مَا أُوْنِي مُوسَىٰ أَوْ
پس چون آمد ایشانرا حق از خدا گفتند چرا دادی او را مثل آنچه دادی موسی را
يَكْفُرُوا بِمَا أُوْنِي مِنْ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ فَا لَوْ سِحْرَانِ نَّظَاهِرَا وَفَا لَوْ آتَيْنَا
گفته نشدند آنچه دادی موسی از پیش گفتند او سحر که هم پشت شد و گفت در سحرها
بِكُلِّ كَافِرٍ مِنْ قَبْلِ فَتَوَابِكُنَّابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ
همه گانسته ایم چه پیش چارید کتابی از خدا که او هدایت کند و تراشد از آن دو که بودی از او
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ . فَإِن لَّمْ يَسْجُدْ يُوْالِكَ فَاعْلَمَّا تَمَّا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَ
اگر هستید راست گویان پس اگر سجده نکردند مرزا پس بدان چنان است که بر وی میخندد خواهشاشانرا و گوی
أَصْلُ يَمِينٍ اتَّبَعُ هُوَ بِهِ يُغَيِّرُ هُدًى مِنْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
گردد از آنکه سجده خواهد بود پس از خدا در سحر خدا هدایت میکند کرده ستمکارانرا
وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ . الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
و چنین پیوستگی دادیم برای ایشان که کار را باشد که ایشان چند گزیدند و دادیم ایشانرا کتاب

نصف

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصِيرًا
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ . وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ
إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ . وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا
فِرْعَوْنَ نَاقِطًا وَلَعَلَّهُمُ الْعُرُومَ وَمَا كُنْتَ تَأْوِي فِي أَهْلِ مَدْيَنَ سَأَلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ . وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ أَنشَأْنَا
وَلَكِن رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنهَضُ مِنْ نَذِيرٍ مِن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ . وَلَوْ أَن تَصِيبَهُمْ مَّصِيبَةٌ مِّمَّا فَدَمْتَ أَيَدِيَهُمْ فَيَقُولُوا
رَبَّنَا لَوْلَا أَوْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ .
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوْنِي مِثْلَ مَا أُوْنِي مُوسَىٰ أَوْ
يَكْفُرُوا بِمَا أُوْنِي مِنْ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ فَا لَوْ سِحْرَانِ نَّظَاهِرَا وَفَا لَوْ آتَيْنَا
بِكُلِّ كَافِرٍ مِنْ قَبْلِ فَتَوَابِكُنَّابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ . فَإِن لَّمْ يَسْجُدْ يُوْالِكَ فَاعْلَمَّا تَمَّا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَ
أَصْلُ يَمِينٍ اتَّبَعُ هُوَ بِهِ يُغَيِّرُ هُدًى مِنْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ . الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

الْحَقُّ
صِفَاتُ
۲۰

ع

مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ . وَإِذْ ابْتَلَىٰ عَلَيْهِمُ فَاوَاكِبَهُ إِنَّهُ عَلَىٰ الْحَقِّ مِنْ

پیش از آن ایشان این آزمون را کردند و چون خواند و مشق برایشان گفتند ایمان آوردیم بان در سبیل او رحمت از

رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ . وَأُولَٰئِكَ يَوْمَئِذٍ أَجْرُهُمْ مَبْرُورًا

پروردگار ما را پیشگام آوردیم از پیش مسلمان آنها داده میشوند اجبه ایشان دو بار آنچه سبب کرده

وَيَدْرُؤْنَ بِالْحَسَنَةِ الَّتِي وَجَّارُوا فَمَا هُمْ بِمُفِقُونَ . وَإِذْ أَسْمَعُوا لِلْغَوَا

و دفع کردند بخوبی و از آنچه روزی کردیم ایشانرا انفاق میکنند و چون شنیدند لغوا

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْعَثُ

اعراض مانند از آن و گفتند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما سلام بر شما میفرستیم

الْجَاهِلِينَ . إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ

جاهل را در سبیل تو هدایت نمیکند کسی که دوست بیداری و گن خدا هدایت میکند کسی که خواهد او

أَعْلَمُ بِالْهُتْدَىٰ . وَقَالُوا إِن نَّبِيعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُخْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ

و از دست هدایت بماند و گفتند اگر سبب روی کنیم هدایت را با تو بوده شویم از زمین آن ایا

يُمْكِنُ لَهُمْ حَرَمًا مِمَّا يُحِبُّ إِلَيْهِ ثُمَّ آتَىٰ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

ن می تواند مرا ایشانرا سبب می آید او میباید پس چه چیز روزی باوی از رزق و گن اکثر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ . وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ بَطْرًا مَعِيشَةً بِأَيْدِيكَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ

نمیدانند و چنانکه جان کرده است پیش از تو که جز آن انجامید عیشتم بر اینست سخنشان که اکنون نند

مِنْ بَعْدِهِمُ الْإِفْلَاقَ وَكَانَ خَنْ الْوَارِثِينَ . وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ

از بعد ایشان که از گوی و سیستم و ایشان و نباشد پروردگارترا پاک کننده شهرها

حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهِمْ رَسُولًا لِيَلْزَمُوا عَلَيْهِمُ يَا أَيُّهَا مَاهِلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا

تا در چنگ بر چرخند در مصلحت رسولی که بخواند برایشان آید ایها و سیستم و چو که ما خوانده شد ما که

وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ . وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَاعِ الْجُودِ وَالذُّبَابُ وَزِينَتُهَا وَمَا

و اهل آنست ظالمانند و آنچه داده شد از چو سبب زینت زینت کالی و نباشت و پروردگارترا

عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْلَمُونَ . أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَا يَأْتِيهِ

از خداست بهتر و پاینده تر است ایها پس بیایند فعل آید پس چگونه وعده دادیم او را وعده نیکو پس بیایند است

كُنْ مَعْنَاهُ مَاعِ الْجُودِ وَالذُّبَابُ ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ . وَيَوْمَ نَبِّئُهُمْ

چون نیست که و آدم او را پیش زینت کالی و نباشد و است روز و است از حاضر کرده شدگان و روزی که نماند ایشانرا

فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَدْعُونَ . قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا

پس گوید که ایها شترگان من ایها که بود که مان بودند گفتند آنکه لازم شد برایشان گفتار پروردگارا

هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نَبِّئْنَا عَمَّا نَدْعُو بِهِمْ كَمَا نَدْعُو بِأَنَّا إِلَٰهَاتُنَا يَعْبُدُونَ

ایها پیرا که گواه کردیم گواه کردیم ایشانرا چنانچه گواه شدیم پس سراری نمودند بر سبب بودی او بود که ما را پرستند

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَذَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ

و گفته شد بخوانید ایشانرا شترگان ایشانرا پس خوانند ایشانرا این جواب دادند مرا ایشانرا و دیدند مرده را را اگر ایشان

کافران

كَأَوْأَيْهِنْدُونَ . وَبَوْمِئِيَادِهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا اجْتُمَمُ الرُّسُلِينَ ه فَمَيِّتْ

بودند که بابت بیجا آمدن در روزی که خداوند ایشان را بر سر کوهی برآورد و در آن روز ایشان را در میان کوهها فرود آورد و در آن روز ایشان را در میان کوهها فرود آورد

عَلَيْهِمُ الْآبَاءُ بَوْمِئِيَادِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ ه فَمَا مِنْ تَابٍ وَآمِنٍ وَعَمِلٍ

بر ایشان حسرت روزی که ایشان سزاوار گشته اند و در آن روز ایشان را در میان کوهها فرود آورد و در آن روز ایشان را در میان کوهها فرود آورد

صَالِحًا فَصَبِيَّ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ه وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا

شاید در این شاید که بوده باشد از رستگاران و پروردگاری است که آنچه را بخواهد و بخواهد بخواهد

كَانَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ه وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا

باشد برایشان خیر است و از هر چه که خداوند بخواهد و بخواهد بخواهد

يَكُنْ صَدُورَهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ ه وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخِمْدُ فِي

چنان بیدار و سینه اشان و آن چیز است که خداوند بخواهد و بخواهد بخواهد

الْأُولَى وَالْآخِرَةُ وَهُوَ الْحَكْمُ وَالْبَرُّ رُجْعُونَ ه قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ

وینا و آخرت حکم و برتری او بر کردار ایشان و بخواهد و بخواهد بخواهد

عَلَيْكُمْ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْفَيْتَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَا بَنِيكُمْ بَضِيَاءٌ أَفَلَا

بر شما شب را بپسندید تا روز قیامت که است خداوند بخواهد و بخواهد بخواهد

تَسْمَعُونَ ه قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْفَيْتَةِ مِنْ

بشنوید که بخواهد و بخواهد بخواهد

إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَا بَنِيكُمْ بَلِيلٌ تَسْكُونَ فِيهِ أَفَلَا بَصُرُونَ ه وَمِنْ رَحْمَةِ جَعَلَ

ای الهی عیب خدا که بپسندید و آن ایامی است که بپسندید و بخواهد و بخواهد بخواهد

در این روز که خداوند ایشان را بر سر کوهی برآورد و در آن روز ایشان را در میان کوهها فرود آورد و در آن روز ایشان را در میان کوهها فرود آورد

ع

يُحِبُّ الْمُسْلِمِينَ . قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي . أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ فَد
دوست ندارد خدا کند لکن گفت جز این نیست که او را شنیدیم بر دلیلی که نزد است ای خداوند بخت بدیست که خدا بخشد

أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْفُرُونَ مِنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْرَجَمًا
که او را که از پیش از او از دست رفت از او از راه دور در بیشتر بود از راه نیت و پرسید و میگوید

وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْجَحِيمُونَ . فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ
در پرسید و میگوید از کجا ایشان کجا بکاران این سپیدان آمد بر قوسش در زمین گفتند آنانکه

يَرُدُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ فَارُودُنَ إِيَّاهُ لَذُو حَظٍّ
بهر آینه زندگی دنیا ای کاش بودی برای ما مثل آنچه او داشت فارودن هر یک از او هر آنچه صاحب نیت

عَظِيمٍ . وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
بزرگتر است آنکه گفته اند و این را دوستی پیش از او خدا بهتر است برای آنکه میان او و او در کارها بیشتر است

وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ . فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِيهِ
و داده می شود آنرا که صابران پس نرسد و هم او را و خانه پیش را بر زمین پس نبود هر او را هیچ گروهی

يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ . وَأَصْحَابُ الَّذِينَ تَمَوَّكُنَا لَهُمْ
که برای گفتند او از عیسای و جنود از حضرت ای کسان و با او در کسب آنانکه از او که در خدمت او است را

بِالْأَيْمِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْطِطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَسْتَدِرُّ
در روز بخت ایستدنی که خدا بکشد روزی برای آنکه بخواهد از خدا نماند و شک می کردند

لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَ تَلَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ . يَلِكُ الدَّارُ
اگر نه آن بود که است نماند خدا بر ما مریسته و پروردگوار او را بماند ای که در شمار می شود کاشان است سرای

الْآخِرَةُ يُجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فسادًا وَالْعَاقِبَةُ
آخرت بیکر دایم آنرا برای آنکه بخوانند غزالی دور زمین و نه فساد و انجام

لِلْبَاقِينَ . مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ
برای هر که کار است آنکه آورد جز حسد را پس هر چه است بهتر از آن و آنکه آورد بر او پس حسد او و میگوید آنانکه

عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ . وَإِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
کردند بر او که او بپسند که بگفتند هر یک از او و هر چه است بر او است از او

لَرَأَدْنَاكَ إِلَىٰ مَعَادِ قَلْبِ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
هر آینه باز کرده است تمام از کشت که پروردگار من دانای تر است آنکه آورد و است را و آنکه درست در گمراهی است

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقِيَ إِلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهيرًا
در جزوی تو که امید داشته باشی که آنرا کرده شود تو کتاب را که رحمتی از پروردگار تو پس باش البته معین

لِلْكَافِرِينَ . وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالَّذِي أُنزِلَ
هر که حسد از او دارد از آیات خدا بعد از آنکه فرود شده است تو بخوان پس

رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ . وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِلَّا إِلَهُ الْأَهْوَىٰ كُلِّ
پروردگارت و هم آن از شرک آورده کسان و خواند خدا الهی دیگر نیست الهی که او پر

ع

وَلِيَجْلِسَ آتْفَالَهُمْ وَأَتْفَالَهُمْ وَلِيَسْتَلْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا

وهر آنکه بر سر آمدند بر آنجا که آتفالان داشتند و در روز قیامت برای آنکه آتفالان را ببینند و در روز قیامت

يَفْرُونَ . وَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ

افزای شدند و حقیقت درستیست از ح را بسوی قومش پس ماند در ایشان هزار سال مگر پانجاه سال

عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ . فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا

سال پس گرفت ایشان را طوفان و ایشان بودند ستمکاران پس نجات دادیم او را و صحابه کشتی را و گردانیدیم آنرا

آيَةً لِلْعَالَمِينَ . وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

ایاتی برای عالمین و ابراهیم چون گفت مرزومش را که پرستید خدا را و بپرستید خدا را آن بهتر است برای شما

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ . إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا .

پرستید که بدانید خدایان نیست که پرستید از غیر خدا تا آنجا که می بینید دروغ بر آورید

إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ

درستی آنکه پرستید خدا را مالک نیستند برای شما روزی را پس بگردید نزد خدا

الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ . وَإِنْ تَكْذِبُوا فَعُدَّ كَذِبَ

روزی را و پرستید او را و شکر کنید بر او روزی بر گردید پیش او و اگر تکذب کنید پس همین تکذب کردد

أُمَّمٍ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ . أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ

استیلا از پیش ایشان و نیست بر رسول مگر رساندن آشکارا باینکه بدید که چگونه

يُبْدِي اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ . قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

پرستید خدا خلق را پس بخارده بگردانید و در ستمکاران بر خدا آسانست بگردید پرستید در زمین

فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

پس ببینید که چگونه بدید خلق را پس خدا بدید می آورد و بدید از زمین را در ستمکاران خدا را

مَدْبُورٌ . يَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ . وَمَا أَنْتُمْ

نواخت عذاب بکنید از آنکه بخواهد و رحمت بکند از آنکه بخواهد و بسوی او بر گردیدند و پیشند و بسند شما

بِمُعْجَزَاتِنَا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا

عاجزکنندگان در زمین و در آسمان و نیست بر شما از غیر خدا هیچ باوری نیست

نَصِيرَةٍ . وَالَّذِينَ كَفَرُوا بآيَاتِ اللَّهِ وَرِيسَالِهِ أُولَٰئِكَ يَسْأَلُونَ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ

برای زمین و آنگاه که پرستید ملت خدا و طاقان آنها زبید شدند از رحمت من و آنها باشند

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ . فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ وَحَرِّقُوهُ

برای ایشان عذاب دردناک پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را

فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ . وَقَالَ إِنَّمَا

پس نجات داد او را خدا از آتش و گفت در آن بر آید اثبات برای گردید که ایمان می آید و کلت جز این نیست

اتَّخَذَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَنِي آدَمَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

گردانید از غیر خدا بنا کرد دوستی بیاتان در زندگی دنیا پس روز قیامت

بِكُفْرِهِ

ع

يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ

اگر خوارند و زید بعضستان بعضی و لعنت خوانند کرد بعضیان بر بعضی و جایگاهشان آتش است و میت برایشان

ثَابِتِينَ هَ فَا مَن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

یاری کننده پس گروهی را اورا لوط و گفت بر تنگ من بگریز که نگرده ام بسوی پروردگارم بدو تنگ اوست عزیز

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَإِنَّا

و عطا کردیم مرادرا اسحق و یعقوب و کردیم در ذریه او نبوت و کتاب و دادیم او را

أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ هَ وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

اجرتش را در دنیا و بدو رشید دست در آخرت هر چند در میان و لوط را بچهار کسی گفت مردوس را

لَأَنكُمْ لَأَتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ هَ اسْتَكْمَرُوا

در تنگ شما برانده می آیند کارش را پیش بیز و شمار این پنج احدی از عالمین آیه رشید شماست

لِنَاتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَنَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ

بر آینه می آیند مردان را قطع میکنند راهها و می آیند در ایستگاه ناسخ را پس نمود

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا نَبِيعُ عَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ هَ قَالَ

جواب قومش کرد که گفتند بیایم عذاب خدا را اگر راستی از راست گویند گفت

رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ هَ وَمَا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِيْرَهُمْ بِالْبَشْرِ

پروردگار من بیری دور بر کرده نشاند که نگران و چون آمدند رسولان ما ابراهیم را بشدت

فَالَوْ أَنَا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنْ أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ هَ قَالُوا إِنْ فِيهَا

گفتند بتم بگردد که نگران اهل این شهر بدو تنگ من بودند سخنان گفتند بدو تنگ

لُوطًا فَا لَوْ أَنَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنَجِّنَهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا هَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

لوط گفتند ما را اگر می دانستیم که در آنست که نجات خواهیم داد او را و پس هر زن دورا بود از زمانه کان

وَمَا إِنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا بَشِيرًا بِهَمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا هَ قَالُوا أَلَا

و چون آمدند رسولان ما لوط بخون شد با ایشان و تنگ شد با ایشان در طاقت و گفتند

تَخَفَ وَلَا تَحْزَنَ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا هَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ هَ

ترس و اندوه من مباش در تنگ ما نجات دهمد کایم ترا و اهلت را که نجات را که باشد از زمانه کان

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْرًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ هَ

در تنگ ما فرود آورده ایم بر اهل این شهر عذابی از آسمان بسبب آنکه هستند تاه کاری میکنند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْمَلُونَ هَ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ

و چینی که دادیم از آن علامتی آشکار برای گروهی که بی عمل و بسوی مدین برادرشان شعیب گفت

يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْوُوا فِي الْأَرْضِ فَسَادَتْ

ای گروه پرستند خدا را و در روز بیدار روز باز پسین را و کاری نکنند در زمین افتاد که نگران

فَكَذَّبُوهُ فَاحْتَدَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَاصْبِرُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ هَ وَعَادًا وَثَمُودَ

پس بگفت کرد و او را پس فرود آمد ایشان را زلزله پس کردند در خانه شان بر عادیان کان و عاد و ثمود

وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مَسَاجِدَهُمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ

و تحقیق ظاهر شد بر شما از مساجدشان آوار است برای ایشان شیطان کردار ایشان پس باز داشت ایشان را

السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ وَفَارُوقَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ

راه بودند از پستلگان و فاروق و فرعون و هامان و تحقیق

جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

آمد ایشان موسی با بینات پس سرکشی کردند در زمین و بودند از پیش در روندگان

فَكَلَّا أَخَذْنَا بِنَبِيٍّ مِنْهُمْ مِنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنِ

پس همه گرفتیم نجاشی پس از آنها کسی بود فرستادیم بر او تند باد سحرآمیز و از ایشان کسی بود زین

الصَّخِصَةَ وَمِنْهُمْ مَنِ احْتَفَبْنَا فِي الْأَرْضِ وَمِنْهُمْ مَنِ اغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ

زیند صخسک و از ایشان کسی بود زیند در زمین و از ایشان کسی بود که غرق گردانیدیم و نبود

لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ هَمَثُ الذِّبْنَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ

که سرگردانان و سر بودند که بر خود ایشان عمل میکردند مثل الذبن اتخذوا من دون

اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنكَبُوتِ

خدا بود آن چون مثل عنکبوت است که سرش میکرد خانه را و در پیشگشترت ترین خانهها بر ایند خانه عنکبوت است

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ

اگر بودند که میدانستند بر سر خدا میدادند آنچه میخواهند از چیزی و از چیزی و دوست عزیز

الْحَكِيمُ ه وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ه

حکیم و این مثلها میزنیم آنها را برای مردمان و میفهمند عقل کرد و عالمیان

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ه أَنْزَلْنَا

آفریند خدا آسمانها و زمین را با حق پس در این آیه است برای مؤمنین

أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِيمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ

وحی کرده است تو را از کتاب و بر پا دار نماز را هر چه نماز کند از فحاشی است

الْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ه وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ

نابیند و بر آیه ذکر خدا بزرگست و خدا میداند آنچه میکنید و مجادله کنید با ایشان کتاب

إِلَّا بِالْبَيِّنَاتِ هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا

مگر آنچه آن است که بهترین است مگر آنکه نظر کرده از ایشان و بگویند ایمان آوردیم آنچه فرود فرستاده شد بر ما

وَإِنزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهُنَاءِ وَالْحُكْمِ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ه وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

و فرود فرستاده شد بر شما را الهام و در شما حکمت و ما هم سرانما استقامان و بگویند فرود فرستادیم بر

الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ

کتاب پس آنکه نظر داد بر ایشان کتاب ایمان می آورند بان و از آنها کسی است که ایمان می آورد بان

مَا يَنْجِدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا الْكَافِرُونَ ه وَمَا كُنْتُمْ تَنلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا

چیزی در روزهای شما می نجات می دهد مگر کافران و نبود چیزی که میجوئید با حق پیش از آن از کتاب و

الْحَقُّ
ع

تفصلاً

والتور

تَخْتَهُ بِمِثْلِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ۚ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ

مؤمنان است که آن حکام بر اینند که بگفتند باطل ایشان که آن آیه است ظاهر در سینه ای

الَّذِينَ آوَوْا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُوا بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ

آنکه داده شد بر علم را و انکار میورزند آیات ما که ستمکاران و گفتند چرا فرود نماند بر او

آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۚ أَوَلَمْ يَكْفُرْ

آیهها از پروردگارش بگو چنین نیست که آن نزد خدایت و چنین نیست که من هم دهنده انکار آیات او بودم

أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بُنَىٰ عَلَيْهِمْ أَنْ فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِقَوْمٍ

ایستاد و دستم بر کتاب که خوانده میشود بر ایشان در شکی در این رحمت و دیدی مرگ و پیر

يُؤْمِنُونَ ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيْنًا وَسُحُورًا ۚ وَبَيْنَكُمْ شُهَدَاءُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ

که ایمان می آید بگو بس باشد خدا بیانه امن و میان شما که داد سپید اندر آنچه در آسمانها و

الْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

زین است و آنکه ایمان آوردند با باطل و کافر شدند خدا آنها را زیانکاران

وَيَسْجَلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ

و میجوهند کتاب از تو عذاب را و اگر بودی و نمی نام برده شد برایشان بود ایشان عذاب و آنچه خواهد آمد از

بَغْيُهُ وَهَمًّا لَا يَشْعُرُونَ ۚ يَسْجَلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنْ جِئْتَهُمْ لِحِطَّةٍ

آنگاه و ایشان که حسد میجوهند کتاب عذاب را و در شکی جنم برایشان عذاب که گفته است

بِالْكَافِرِينَ ۚ يَوْمَ نَغْشَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

بگشاید آن روز که گشاید عذاب از آفتابان و از زیر پا ایشان

وَيَقُولُ ذُوهُمَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ

و گویند مجید آنچه را بود که میکردید ای بندگان من که ایمان آوردید در سینه من است و است

فَايَأِي فاعْبُدُونِ ۚ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ لِيُنْزِلَنَّ ۚ وَالَّذِينَ

پس ایای سینه هر نفسی چشیده است پس بسوی ما بازگشت میکند و آنکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمُ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برایشان جای میدهد ایشان از بهشت غرفه که برود از زیر آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۚ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

نزد جاودانیان در آن بهشت بادش عمل کنندگان آنکه صبر نمودند بر پروردگارشان

يُؤْتَوْنَ هُوَ كَلِمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لِيَحْمِلَ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ

توکل میکند و آنکه از جسد که برسد روزی را خدا روزی میدهد آنرا و شما و است

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ وَلَنْ نَسْأَلَنَّهُمْ مِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

شنوای و آنکه برسی از ایشان که شنیده آسمانها و زمین را و مستحق کرد آفتاب

ع

وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ أَرَادَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمَهُ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
و مقدر میگردد و خدا بر هر چیزی که خواهد دانست و اگر پرسشی از ایشان که فرودشاد از آسمان آید

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلُوبَ الْحَمْدِ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
پس زنده کرد و زمین را از بعد مرگش برانید که خدا بگو ستایش بر خدا را بلکه از ایشان

يَعْقِلُونَ. وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
بسیارند و نیست این زندگی دنیا که بزل و بازی و درستی سرای است

لِأَهْلِ الْآخِرَةِ لَأَبْهَرُ شَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ
برای اینست زندگی اگر باشد که بدانند پس چون سوار شوند در کشتی خواهند خدا را از روی اطاعت

لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ. لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَنَّوْا
برای آیدین را پس چون نجات دادیم ایشان را از آب است که ایشان شرک می آورند تا گمراهی درزند با آنچه دادیم ایشان را تا آنها گمراه شوند

سَوْفَ يَعْلَمُونَ. أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَأْمُونًا وَمَا تَخْطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ
پس بزودی خواهند دانست آنکه دیده که ما کردیم حرامی را امن و برود همیشه مردم از بیرونشان

أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِغَمَّةٍ اللَّهُ يَكْفُرُونَ. وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى
اینها باطل میکنند و بیعتند خدا گمراهی پیروزند و کسیت طاعت از او کسیت

اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ. وَاللَّذِينَ
خدا دروغ را یا کذب کرد سخن چون آمد از آیه است در جهنم جای آفات مراست از آنرا و آنکه

جَاهِدُوا فِيْنَا لِنَهْدِيَهُمْ سَبِيلَنَا وَإِن لِّلَّهِ لَمَعَ الْحَسْبُ
جهد کرده در راه ما بر این است و ایت میکند ایشان را راههای خود را و درستی خدا بر اینست باشد با اینکه کاران

سورة الرعد مكية اربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
خدا ای بخشنده مهربان

الْمُهْلِ غَلِبَتِ الرُّومُ. وَفِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ
غلب شد روم در نزد بجزی زمین و ایشان از بعد مغلوب شدند ایشان بزودی غالب میشوند

فِي بَضْعِ سِنِينَ. لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ. وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ
در اندک سال بر خدا راست امر از پیش و از بعد و روز پنج چنین شاد میشوند مومنان

بِئْسَ اللَّهُ يَبْعَثُ مِنْ لِيَاءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ. وَعَدَّ اللَّهُ لِأَخْيَافِ اللَّهِ ه
بویاری خدا باری میکند امر که بخواهد و دوست عزیز مهربان و عدده کرد خدا خلاف میکند خدا

وَعَدَهُ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ. يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
و عدده است را و کس اکثر مردمان میدانند پنهانند ظاهرها از زندگی دنیا و ایشان

عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ. أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
از آخرت ایشان غافلان ای تفکر میکنند در خود ایشان که نیاستند خدا است اما

توضیحات
 سائلان علی الله جل و علا
 و سلم برودیت که در کسوم
 و کسوم از آنکه خداوند
 از او اده که در هر روز
 بفرستد که در هر روز
 بفرستد و در میان از زمین
 از آن که بر علی کند که در هر روز
 دست صاحب ساخته باشد
 حتی بر طاعت که در روز
 شب کرده باشد حتی هر
 طاعت که در روز و در وقت
 در آن باشد و علی در آن
 بفرستد بر صاحب جز آن
 و طاعت است اما حق است
 که در دست که در یاد و نوبت
 در میان مردم و طاعت است
 آنچه خدا از آن بفرستد است
 و طاعت

الذین

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْإِبْرَاهِيمَ وَاجِلَ مَسْحِيٍّ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ النَّاسِ بَلْقَاءُ

و الذین در زمین و آنچه میان آسمانست که برین مدعی نام برده شده و در پیشگاه بسیاری از مردم ملاقات

رَبِّهِمْ كَافِرُونَ هَ أَوْلَمَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

پروردگارشان ناکرده اند آیا سیر نکردند در زمین پس بنگرید که چگونه بود عاقبت

الذِّينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ

آنکه پیش از ایشان بودند سخت تر از ایشان از راه زور و آثار زمین و آبادان کردند بسیار

مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ

از آنچه آبادان کردند و آمد ایشان رسولهانشان با بینها پس نبود خدا که ظلم کند ایشان را و لکن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ هَ لَمْ كَانَ عَاقِبَةُ الذِّينَ اسَاءُوا السُّوئِ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ

بودند که بر خود ایشان ستم میکردند پس باشد عاقبت آنکه بد کردند بدتر که تکذیب کردند بآیههای

اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ هَ اللَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُهِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هَ

خدا و بودند بان استهزا میکنند خدا می آفریند خلق را پس عبادت میکندش پس سوی او بر گردانند و میشوند

وَبَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةِ يُبْلِسُ الْجِرْمُونَ هَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ سَفْعَاءُ وَ

در روزی که قائم میشود قیامت از زمین میشوند گنجهکاران و باشد مرایشان از شرکایشان سفیعان و

كَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ هَ وَبَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةِ بَوْمٌ مُتَقَدَّرٌ قَدْ

باشند بشرکایشان انکار و روزان در روزی که قائم میشود قیامت روزی تعیین شده است

فَأَمَّا الذِّينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضٍ يُحْبَرُونَ هَ وَأَمَّا

پس آنکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس ایشانند در باستانیکه کس در دریا باشد و آن

الذِّينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ

آنکه کافر شدند و تکذیب کردند آیات ما را و ملاقات آخرت را پس آنها اند در عذاب حاضر کرده شده اند

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ هَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ

پس بگفت خدا بگنجیگاه شما بگنجید و بگنجیگاه خدا بگنجید و در او دست شایسته در آسمانها و

الْأَرْضِ وَعِشَاءً وَحِينَ تُظْهِرُونَ هَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ

زمین و عشا و هنگامی که ظهر میکند پس زنده می آرد زنده از مرده و میسودن می آرد مرده از

الْحَيِّ وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ هَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ

زنده و زنده میگرداند زمین را بعد مردنش و همچنین پس زنده آرد مرده و از آیههای او آنکه آفرید شما

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ نَشْرُونَ هَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

از خاک پس آنکه شما را آفرید که با او میشوید و از آیههای او آنکه آفرید برای شما از خودتان حتما

لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

تا آرام گردند با شما و کرد ایند میانتان دوستی و مهربانی در میان شما در آن برانند استیانت برای کرده و بگنجید

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَانِكُمْ إِنَّ فِي

و از آیههای او آفریدن آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما و رنگهای شما در پیشگاه

ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ . وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ

در این آیات برای عالمان و از آفات خواب شماست و در روز و شب شماست

مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْمُونَ . وَمِنْ آيَاتِهِ بَرْقُ الْبَرْقِ

نصیب در شب و در این آیات برای قومی که میگردند و از آفات برق است و شما را برق

خَوْفًا وَطَعْمًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي

ترس و امید و در میفرستد از آسمان آب را پس نه میخیزد زمین را بعد از مرگ آن در شب و در

ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْمِلُونَ . وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِهِ

شماست برای گروهی که عمل میکنند و از آفات آنکه بر ما باشد آسمان و زمین با امرش

ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذْ أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ . وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

پس خواند شما خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون می آید و او در آسمانها

وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ فَانِيُونَ . وَهُوَ الَّذِي بَدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ

و از زمین است همه در او را سست میکند و او است آنکه خلق را پس اعاده میکند او را و آسان تر است

عَلَيْهِ . وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بر او و او در است وصف برتر در آسمانها و زمین و او است عزیز و حکیم

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا

زد برای شما مثالی از خودتان ای مردم است از آنچه که ملک شد و شما را از شرکانان این دنیا

رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

و از می کردیم شما را پس شما در آن یکسان که چه در آن باشد از ایشان مثل می دهیم و ایشان از خودتان همچنین تفصیل میدهد آیات را

لِّقَوْمٍ يَعْمِلُونَ . بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ بَعْضِهِمْ غَيْرِ عِلْمٍ فَمِنْ بَعْدِي مَنْ

برای گروهی که عمل میکنند بلی که پیروی کردند از آهنگ خود را بدون علم پس گروهی است بعد از من که

أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ . فَاقِمِ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ

مضلل کرد خدا و نیست برایشان هیچ یاری کند پس درست گردان رویت برای دین حق گرای از پیش خدا را

الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

را سست کرد مردم را بر آن دین قییم را است پیش خدا دین است حق و دین درست است و اکثر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ . مُنْبِئِينَ بِالْيَوْمِ الْقِيَامِ وَأَنْتُمْ أَهْلُوا الصَّلَاةِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ

مردمان نمیدانند بازگشت کنندگان بپای او و پیوسته فراز او در پایداری دارید نماز را و باشد از

الشُّرَكَاءِ . مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا بَيْنَهُمْ وَكَانُوا شِعْكَاءَ كُلِّ حَزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

شرکان آورندگان از آنانی که باره باره کرده و دشمنان را بود کرده هر گروهی آنچه نزد ایشانست

فَرِحُونَ . وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ

شادمانند و چون مس کند ایشان ضرری بخواهند برود کار ایشان بازگشت کنندگان پس او را میخوانند ایشان را

مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ . لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمْتَعُوا

زاد و شادی آنگاه باره از ایشان برود کار ایشان شکر می آورند تا کلامین پس دادیم ایشان را پس کارهای آنند

منفع

فوق

تک

سَوْفَ تَعْلَمُونَ . اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ تَكْمُلُ بِمَا كَانُوْا يَشْكُرُوْنَ ه

پس بروی خواهند داشت با فرستادیم بر ایشان رحمتی پس او تکمیل آنچه بود که آن شرک می آوردند

وَ اِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا وَاِنْ نُّصِبْهُمْ سَيِّئَةً يَّمَّا فَدَمَتْ اَيْدِيَهُمْ

و چون چشایند آنرا رحمتی پس شاد شوند بان و اگر برسد ایشانرا مری بسبب آنچه پیش و سواد دشمنان

اِذَا هُمْ يَفْظَوْنَ ه اَوْ لَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ اِنَّ فِي

اگاه ایشان تا امید میوند آیا ندیدند که خدا گشاده میکند روزی را برای کسی بخواهد و تنگ میکند روزی را

ذٰلِكَ لَا يَابِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ه فَاِنَّ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَاَلْمَسْكِيْنَ وَاَبْنَ السَّبِيْلِ

آن بر ایشانست برای گروهی که ایمان می روند پس بدو صاحب قرابت را حقست و درانگاه را و ابن سبیل را

ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَرْتَدُوْنَ وِجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمَفْلُوْحُوْنَ ه وَاٰتِيْتُمْ مِّنْ

آن بر پشت برای امام که برنگردد و بر خدا را و آنست که از ایشان است و آنچه میدهد از

رِیَالٍ لَّيْ يُوْفٰى اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرٰنَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاٰتِيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تَرْتَدُوْنَ

ز یاد می نماند در اموال مردمان پس افزون میشوند نزد خدا و آنچه دادید از زکوة که خواهد

وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ه اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ

و بر خدا پس آنست که از ایشان است افزون کند آنرا خدا است که آفرید شما را پس روزی او شمارد پس میمیراند شما را پس

يُحْيِيْكُمْ هَلْ مِنْ شَرِكٰكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِّنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

زنده میکند شما را آیا از شرکان است که بکنند از آن هیچ چیزی و او را با خودش و برتر است از آنچه شما را میسازند

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَاَلْبَحْرِ يٰۤاَكْسَبُ اَيْدِي النَّاسِ لِيْذِيْبَهُمْ بَعْضُ الَّذِي

ظاهر شد فساد در بر و بحر پس آنچه بکسب کرد دشمنای مردمان تا بچسبند ایشانرا بعضی از آنچه

عَمِلُوْا الْعٰلَمُ بِرَجُوْنٍ ه قُلْ سَبِّحُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ

کردند باسد که ایشانرا بر کردند بخوبی سب کنید در زمین پس ببینید که عاقبت بود عاقبت

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِيْنَ ه فَاَقِمْ وِجْهَكَ لِلدِّيْنِ الْقِيْمِ مِنْ قَبْلِ

آنکه بود از پیش بود اکثرشان شرک آورندگان پس راست رویت را برای دین راست درست از پیش

اَنْ يَّاتِيْ يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهٗ مِنْ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُوْنَ ه مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَاَنْ

آنکه آید روزی که نیست بازگرداندن مرورا از خدا روزی که جدا میشوند آنکه کافر پس بر دست کفرش و

مَنْ عَمِلْ صٰلِحًا فَلَا نَفْسِيْهِمْ يَهْتَدُوْنَ ه لِيْجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

آنکه کرد صالحند پس برای خود ایشانرا آماده میکند تا جزا دهد آنکه ایمان آوردند و کردند کارهای صالحند

مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ه وَاَمِنْ اٰيٰتِهٖ اَنْ يُّرْسِلَ الرِّیَّاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَاَنْ

از فضلش بدو دوست بندارد که آوازا و از آیتش آنکه بفرستد بادها را بشارت دهنده و

لِيَذِيْقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَاَلِيْجْزِيَ الْفَلَکَ بِاَمْرِهٖ وَلِيَتَّبِعُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَاَعْلٰكُمْ

تا بچسبند شما را از رحمتش و تا بجزا دهد که در آسمان و تا بفرستد بادها را تا

تَشْكُرُوْنَ ه وَاَقْدَارُ سُلٰمٍ مِّنْ قِبَلِكُمْ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَاَوْهَمُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

تو شکستند و بچسبند و سعادتمندیم پس از تو رسولان بسوی قومشان پس آید ایشانرا با بینهها

سورة لقمان مكيه

لا يوفون

وهي ثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

المه تلك آيات الكتاب الحكيم هدى ورحمة للحين الذين

يعمرون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوفون اولئك

على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ومن الناس من يشري

لهوا الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم

عذاب مهين واذا نزلت عليه آياتناولى مستكبرا كان لم يسمعها كان

في اذنيه وقرا فبشره بعذاب اليم ان الذين امنوا وعملوا الصالحين

لهم جنات النعيم خالدين فيها وعد الله حقا وهو العزيز الحكيم

خلق السموات بغير عمد ترونها والفي في الارض رواسي ان تمديكم

وبت فيها من كل دابة وانزلنا من السماء ماء فانبتنا فيها من كل زوج

كثيره هذا خلق الله فاروئي ماذا خلق الذين من دونه بل الظالمون

في ضلال مبين ولقد اتينا لقمان الحكمة ان اشكر لله ومن يشكر

فانما يشكر لنفسه ومن كفر فان الله غني حميد واذا قال لقمان لابنه

وهو يعظه يا بني لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم ووصينا الانسان

بالديه حلة امه وهما على وهن وفضاله في عامين ان اشكرني و

از حضرت رسول ص
از حضرت امیرالمؤمنین ع
از حضرت علی ع
از حضرت زین العابدین ع
از حضرت باقر ع
از حضرت سید الشهدا ع
از حضرت امام جواد ع
از حضرت امام رضا ع
از حضرت امام محمد باقر ع
از حضرت امام حسن ع
از حضرت امام حسین ع
از حضرت امام زین العابدین ع
از حضرت امام جواد ع
از حضرت امام رضا ع
از حضرت امام محمد باقر ع
از حضرت امام حسن ع
از حضرت امام حسین ع

ع

وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصْرَةِ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ

وهر والدینت را بسوی مکتب بکش و اگر بخوشش جاسد بآید او را بر اینکه شریک گردانی پس اگر بکشت بر سر آن

عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبِ مَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَى

علمی پس طاعت کن مران دورا و همراهی کن آن دورا در دنیا خوشی و بیرون آن راه اگر بازگشت کرد پس

تُرَاتِي مَرْجِعَكُمْ فَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّ نَسْرًا لَمُنْقَلَبًا مِنْ

پس بگشت بازگشت شما پس هر چه کرد او سارا با آنچه بودید که میکردید ای پسران آدم بر سر آن اگر گراشت مقدار دان از

خَرْدِلٍ فَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَا أَيُّهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ

خردل پس بگشت در کوه سنگی یا در آسمانها یا در زمین هر چه از آنجا جدا بر سبب خدا لطیف

خَبِيرٌ يَا بَنِي آدَمَ اتَّقُوا اللَّهَ وَأْمُرُوا بِالصَّلَاةِ وَأَتُوا بِالزَّكَاةِ وَأَقِمْ وَصَايَا اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

خبر است ای پسران بر بالای دارت سارا و امر کن بپروان و همی کن از منکر و صبر کن بر آنچه

أَصَابَكَ إِنْ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي

رسید ترا در سنگ آن از عزم امور است و گردان بخرد و بگشت را برای مردمان و راه برو در

الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْظُرْ

زین از روی صحرای بر سبب خدا دوست میدارد هر منکر جزا شده نازش از زنده را و سانه کردن در رفتار و نگاه

مِنْ صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي

از آوازت بر سبب آنچه در آن آوازها بر آید آواز خراست تا نماندید که خدا سوار دادند برای آنچه در

السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ

آسمانها و آنچه در زمین است و تمام کرد آنچه بر شما نمایان ظاهر و باطنی و از مردمان

مَنْ يُجَادِلْ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ وَإِذْ أُنزِلَتْ سُورَةُ

کس است که مناظره میکند در خدا بدون علم و هدایت و کتابی روشن کننده و چون آمد سوره سارا بر سبب

مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَلْوَابِلٌ يَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاثًا أَوَلَوْ كَانَ الشُّبْحَانُ بِدَعْوِهِمْ

آنچه را فرو فرستاد خدا لعنتند علیه بر سبب آنچه را یافتیم بر آن در آیه سارا آیا و اگر بود باشد شیطان که سارا

إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

بسوی عذاب سوزان و کسی که با ظاهر سارا درود و پیش بسوی خدا دوست بسکوار پس همین جهت در زد

بِالْعِزَّةِ وَالْوَفَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنُكَ كُفْرُ الْيَتِيمِ

بسکوار محرم و بسوی خدمت یافت کارا و کسی که کفر کرد پس بر او لعنت بسیار در کفر بسوی است

مَنْ جَاءَهُمْ فَتْيُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنْ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَمَنْ جَاءَهُمْ فَتْيُهُمْ

بازگشتشان پس هر چه بر او آید سارا آنچه کردند بر سبب خدا در آن است بذات سببها که میاید بسکوار بر سبب سارا

نَضَّرَهُمْ إِلَى عَذَابِ غَلِيظٍ وَلَنْ سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَيْفَ هُمْ

بهر سارا بر سبب بسوی عذاب سخت و اگر بر سبب سارا که که آمدید آسمانها و زمین را بر سبب خدا

اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ

لغت از خدا بسبب سببها بر خدا را بگفته اکثرین نمیدانند هر چه در آسمانها و زمین است بر سبب خدا

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

لعل که بگردد

ع

الزُّمَرُ
ضَعْفٌ

۲۱

هُوَ الْعَفْيُ الْحَمِيدُ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ مَهْدٌ مِنْ

بَعْدَهُ سَبْعَةُ أَمْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَا خَلَقَكُمْ وَ

لَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفْسًا وَاحِدَةً إِنْ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ الْقُرْآنُ اللَّهُ يُوحِي اللَّيْلُ

فِي النَّهَارِ وَيُوحِي النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ

مَعْتَدٍ وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْقُرْآنُ الْفَلَكُ تَجَدَّدِي فِي

الْبَحْرِ يَبْعَثُ اللَّهُ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى

الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مَقْتَدُونَ وَمَا يُجَادِبُنَا إِلَّا كَلٌّ خَسِرٌ كَفُورٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَأَخْشَوْهُمْ مَا لَا يَجْزِي وَالِدُكُمْ وَلَدُهُمْ وَلَا مَوْلُودُهُمْ جَازِعِينَ

وَالِدِهِمْ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْرِبْكُمْ أَمْجُوهُ الدُّنْيَا وَلَا يَغْرِبْكُمْ بِاللَّهِ

الضَّرُورَةُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ

وَمَا نَدْرِي نَفْسٌ مِمَّا ذُكِّرَتْ بِهَا وَلَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا نَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ

اللَّهَ عَلِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ لَا رَبَّ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

Handwritten marginal notes in Persian script, including the word 'الرحمن' at the top and various commentary on the verses.

بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مِمَّا أَنْتَ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ

يَهْتَدُونَ . اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ

آيَاتٍ مِمَّا اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا

تَتَذَكَّرُونَ . يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي

يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ . ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ . الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ

طِينٍ . ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ . ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ

رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ فَلْيَاثْكُرُوا

وَقَالُوا إِنَّا ضَالُّونَ فِي الْأَرْضِ إِنَّا نَحْنُ خَلْقُ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ

كَافِرُونَ . قُلْ يَوْمَ تَكُونُ الْمَوْتُ الْأَذَى الَّذِي وَكَّلَ بِكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ

تَرْجِعُونَ . وَلَوْ زُرِّي إِذِ الْخَيْرُ مَوْنٌ نَاكِبُونَ وَسِمْ يَوْمَ تَرْجِعُونَ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا

وَسَمِعْنَا وَأَنْجَعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُؤْمِنُونَ . وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ

هُدًى وَلكِنْ قَوْلُ مَنِي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ .

فَذُوقُوا عَذَابَنَا نَسِيمٌ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ . إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ . تَخَافُ فِي جُوبِهِمْ عَنِ الْمُضَاجِعِ يَدْعُونَ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحْمِلُكَ الْعِزَّةَ اللَّهُمَّ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الْقُرْآنَ آيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ .

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الْقُرْآنَ آيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحْمِلُكَ الْعِزَّةَ اللَّهُمَّ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .

بجاریه

رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيَأْتِيهِمْ رِقْمًا رَقِيمًا هُمْ يَفْقَهُونَ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِمَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ هَ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ

پرده کارشان از راه نیم و پسند از آنچه روی دادیم ایشان را همان چنانند پس میسند از سستی آنچه میان کرده شمر ایشان از استاین چشمها پاد این سبب آنچه بودند میگردند ایمن آنکه باشد مومن چون کسی است که باشد فاسق

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا

بجایان باشند اما آنکه ایمان آورند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشانست بهشت جای اقامت نزلی

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ هَ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَا لَهُمْ نَارُ كِلَانَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا

بنا آنچه بودند میگردند و اما آنکه فسق کردند پس جایگاه ایشان آتش است هرگاه خواهند که بیرون آید

مِنْهَا أَعْبُدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ

از آنجکه بر کرده اند و پیشوند آن و گفته شد مرا در آن عذاب آن آتش را که بودید بدان تحریف میکردید

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلْوَنِ الَّذِي كَانُوا يَكْفُرُونَ هَ وَمَن

و سختیم ایشان از عذاب نرود چنانچه عذاب عظیمتر باشد که ایشان بازگشت کنند و کسیت

أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْجَحِيمِ مُنْتَفِعُونَ هَ

ظلمتر از آنکه میداد و شد آیات پروردگارش پس روی کرد از آن بدینکه ایمان از کفر آن انتقام کشدگان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى

و تحقیق دادیم موسی کتاب پس ساسش در شکی از لقائش و شد راه وادیم راه راست

لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا

برای بنی اسرائیل و کرد ایندیم از ایشان پیروی آن که هدایت کنند بر ما چون صبر کردند و بودند

بِآيَاتِنَا يُؤْفِقُونَ هَ إِن رَّبَّكَ هُوَ بِفِعْلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ هَ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَ مِمَّن قَبْلِهِم مِّنَ الْفَرُوقِ يَمشُونَ فِي

سخنشان در سستی و آن برای هدایت ایشان است ایمن چرا میسند ایانند وید که اسیر ایمان آید

سوره الاحقاف

تثنية

بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين ان الله كان عليما حكما
وابيع ما يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا
و توكل على الله وكفى بالله وكيل
ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما جعل ازواجكم اللائي تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعيائكم ابنائكم ذلكم قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل
ادعواهم لبايهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا ابائهم فافخوانكم في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما اخطاتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله غفورا رحاما
النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم وازواجه امهاتهم واولو الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا كان ذلك في الكتاب مسطورا
واذا اخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك ومن نوح وابراهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا منهم ميثاقهم فاغلبناهم لئلا يصيبك عذابنا
اليماء يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاءكم جنودهم فارسلنا عليهم رجلا وجنودا لقتلهم وهاؤنا وكان الله بما تعملون بصيرا
اذ جاءكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذا راعى الابصار وبلغت القلوب

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين ان الله كان عليما حكما
وابيع ما يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا
و توكل على الله وكفى بالله وكيل
ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما جعل ازواجكم اللائي تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعيائكم ابنائكم ذلكم قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل
ادعواهم لبايهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا ابائهم فافخوانكم في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما اخطاتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله غفورا رحاما
النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم وازواجه امهاتهم واولو الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا كان ذلك في الكتاب مسطورا
واذا اخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك ومن نوح وابراهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا منهم ميثاقهم فاغلبناهم لئلا يصيبك عذابنا
اليماء يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاءكم جنودهم فارسلنا عليهم رجلا وجنودا لقتلهم وهاؤنا وكان الله بما تعملون بصيرا
اذ جاءكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذا راعى الابصار وبلغت القلوب

ع

المنافق

الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَاءَ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا

شکری و کان بیهوشی و کما کما کما ایما ایمان کرده شدند مؤمنان و لرزاننده شدند لرزیدی

شَدِيدًا وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ

بِخَيْرٍ وَهُمْ كَاذِبُونَ و بیگانه میگویند منافقان و آنکه بود در دلهایشان مرض و وعده نکردند ما را

وَرَسُولُهُ الْأَعْرَابُ رَأَىٰ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ

فَارْجِعُوا وَيَسْأَلُونَ فَرِحُوا مِنْهُمْ النَّبِيُّ يَقُولُونَ إِنْ يَشَاءُ عَوْدَةٌ وَمَا هِيَ

بِشَيْءٍ بَارِئٍ دُوَسْرِي يُجَاسِدُونَ بَارَةَ الْأَيْثَانَ أَرَبِيٌّ يَجْتَنِبُ بَدْرَ سَبِيلِكُمْ طَائِفَتَانِ يَا أَسْتَوْدَعُكُمْ اللَّهُ

بِعَوْدَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ الْأَفْرَارَ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ آقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا

بِاسْتِوَاءٍ يُجَاسِدُونَ مَكْرَهُنَّ أَرَا و اگر در آمده شده بود برای ایشان از اطرافش پس خواسته شده بود

الْفِتْنَةَ لَا تَوْهَا وَمَا نَلْتَوِيهَا إِلَّا يَبْرَأَ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا وَاللَّهُ مِنْ قَبْلُ

لَأَبُولُونِ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا فَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ

كَمْ كَوْنًا وَبَشَائِرًا وَبِأَنَّ عَهْدَ خَدَا بِرَسُولِهِمْ كَمْ كَوْنًا بِرَسُولِهِمْ كَمْ كَوْنًا

إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذْ الْأُمْتَعُونَ الْأَقْلِيَاءَ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي

يَعِصُّكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

مَنْ يَنْصُرُهُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

قرآنی
در دستمال و قبا
چون که کس بکار
این را بنویسد و در
خود کند...

الحق
الثانی
العزیز

اللَّهُ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا وَنَارًا
 خدایا آئینه نیکو است برای هر کس که تو را بخشد و روز آخرت را بداند و یاد تو را بسیار کند و چون دیدند
 الْمُؤْمِنُونَ الْآخِرَابَ فَأُولَٰئِكَ نَبَا وَعَدْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَّصَدَقَ اللَّهُ وَ
 مؤمنان آن طایفه های دشمن هستند که با ما عهد دادیم خدا و رسولش راست گفت خدا و
 رَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۚ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا
 رسولش و بفرود ایشان جز ایمان و تسلیم از مؤمنان مردانی هستند که راست کردند
 مَا عَاهَدُوا وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ قَضِيٍّ حَبِيبٍ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا
 آنچه با ما عهد کردند بر او پس از ایشان کس نیست که بر او در حقش را و از ایشان سب است که انتظار میکنند و بعضی
 بَدَلُوا بَدَلًا ۚ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ
 ندادند تعویب دادنی تا با او عهد است از راستان و عذوبت کند منافقان
 إِن شَاءَ ۗ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنِ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۗ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 اگر خواهد یا در حق خود توبه از ایشان در سزای خدا باشد از زنده مردمان و برگرداند خدا انان را که کافر شدند
 بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْتُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
 با خشم خود ایشان که نیامند چیزی و کفایت کرد خدا بر منافقان کارزار و باشد خدا قوی
 عَزِيزًا ۗ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِبِهِمْ وَقَذَفَ
 عسکر و فرود آورد انان را که پیوسته بودند ایشان را از اهل کتاب از حصار ایشان و انداخت
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَنَأْسٍ وَنَافِرًا وَرِجَالًا مَّرْمُومًا
 در دلهاشان بر آس باره باره میکنید و آس میفودید باره باره ددا و بارش شما را زمین شان
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ يَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا
 و سرایان و اموالشان و زمینهای که نپوشیده بودند را آورد خدا بر همه چیز توانا
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَإِذَا رَأَيْتُمُ الْمُشْرِكِينَ يَتَّبِعُونَكُمْ وَيَحْمِلُونَ أَسْفَارَكُمْ يَافِئُكُمْ
 ای نبی بگو برای آنکه اگر میبینید که مشرکین را می بینید و بارانهایشان را
 فَتَعَالَىٰ أُمْتِكُمْ وَأَسْرَجُكُمْ سَرَّاحًا جَبَلًا ۗ وَإِن كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 پس بسیارند سرها و دین شما را و بارانهای شما را کردی بیگانه و اگر میباید که بخواهید خدا و رسولش را
 وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْخَائِبِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۗ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 و سرای باز پسین پس در سزای خدا آماده کرده برای سگواران از شما اجر عظیم ای زمان انجی
 مَنْ بَاتٍ مِنْكُمْ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ
 اورد از شما کارید آشکارا و فروده میشود مراد از عذاب دو چندان و باشد
 ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۗ وَمَنْ يَفْسُقْ مِنْكُمْ لِيُؤْمَرْ بِتُوبَةٍ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُؤْتِيهَا
 آن بر خدا آسان و آنکه اطاعت و زود از شما مراد از رسولش را و کند کار شایسته بعد بر آورد
 أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْدَتْ لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۗ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتَ كَآخِذٍ مِنَ
 اجرش دو باره و آماده کرده ایم برایش روزی نیکو ای زمان بیست و بیست و چون احدی از

الذی

و

النِّسَاءُ إِنْ اتَّقَيْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَمَنْ

زنان اگر بر همسر گاری بکنند پس زنی کند بخشاک بر سرش کند کبک در دلش بر سر است و کبک

قَوْلًا مَعْرُوفًا وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ

گفتی پسندیده و دستار کبریه در خانه‌ها و ظاهر بر سر از بد مردان بجا نماند ظاهر ساجن جاهلیت پیشین و بر پای

الصَّلَاةَ وَالْأَيْمَنَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ

دارید نماز را و ایمن زکوة را و فرمان بر به خدا و رسولش را بخواب نیست که بخواهد خدا که برود از شما

الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَاذْكُرْنَ مَا يُبَلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ

بدی را اهل بیت و پال کرد آنده شمارا پاک کرد ایمنی و یاد کند آنچه خوانده میشود در خانه‌های شما از

آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنْ اللَّهُ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَال

آیهای خدا و حکمت بدستیکه خدا باشد صاحب لطف آگاه بدستیکه مردان مسلمان و زنان مسلمان و

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْفَانِسِينَ وَالْفَانِسَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ

مردان با ایمان و زنان با ایمان و مردان راستکار و زنان راستکار و مردان راستکار و زنان راستکار

وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَ

مردان با شکیبا و زنان با شکیبا و مردان با خضوع و زنان با خضوع و مردان صدق دهنده و

الْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ

زنان صدق دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگاهدارنده حرورت آنود و زنان نگاهدارنده

وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

و مردان ذکر کنند خدا را بسیار و زنان ذکر کنند آمده که خدا برای ایشان اجرش و اجری عظیم

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ

و نباشد مرد با ایمان و نیز زن با ایمان را چون گذارش داد خدا و رسولش امری را انجام باشد امری را

الْخَيْرَةَ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

اختیاری از امرشان و کس که نافرمانی کند خدا و رسولش را پس تحقیق گناه شده گناه شدنی است

وَإِذْ نَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ

و چون بگفتی مرا کسی را که احسان کرد خدا بر او و احسان کردی تو بر او نگاهدار خود و جنسیت را

وَاتَّقِ اللَّهَ وَتَحْفَتِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَحْفَتِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

و بر سر از خدا و بهمان میدانی در جنسیت آنچه را خدا ظاهر کند او بود و می دانستی از مردمان و خدا استوار تر است

تَخَشُّهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرَ زَوْجَنَا لَكَ كَيْدًا لِيَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

کتر کسی از او پس چون گذار زید از او حاجت را تو و هیچ کردیم تو نمانده باشد بر مؤمنان

حَرَجٌ فِي زَوَاجِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

کما حقے در جنسیت را بر خواهی آستان چون گذارید از آنها حاجت را و باشد امر خدا کرده شده

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فَمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ

و نباشد بر نبی هیچ کما حقے در آنچه مقرر داشت خدا و او را دستور خدا در آنکه گذارنده این

۲۸۴

قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا. الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَ
 وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا. مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ
 رِّجَالِكُمْ وَلٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا.
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا. وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا. هُوَ
 الَّذِي يُصَلِّيٰ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا. وَيَسِّرْ لَهُمُ الْيُسْرَىٰ وَأَعِدْ لَهُمُ أَجْرًا كَرِيمًا. يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا. وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَ
 سِرًّا مُّبِينًا. وَيَسِّرْ لَهُمُ الْيُسْرَىٰ وَأَعِدْ لَهُمُ أَجْرًا كَرِيمًا. وَلَا تَطْعَم
 الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا.
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمْسُوهُنَّ
 فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمِنْ غَيْرِهَا وَسَبَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا. يَا
 أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِيَّاتِ أَيَّ جُورِهِنَّ وَمَا مَلَكَتْ
 يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَوَدَّعْتَنَّ
 بَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِيَّاتِ هُنَّ مِثْرُكَ وَأَمْرًاؤُكَ وَأَمْرًاؤُكَ وَأَمْرًاؤُكَ وَأَمْرًاؤُكَ
 نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

ع

وَرَدَّهَا
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
 شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
 وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ
 وَسِرًّا مُّبِينًا
 وَيَسِّرْ لَهُمُ الْيُسْرَىٰ
 وَأَعِدْ لَهُمُ أَجْرًا كَرِيمًا
 وَلَا تَطْعَم الْكَافِرِينَ
 وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْيَهُمْ
 وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ
 بِاللَّهِ وَكِيلًا
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
 نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
 طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ
 مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
 فَمِنْ غَيْرِهَا وَسَبِّحُوهُنَّ
 سَرَاحًا جَمِيلًا
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
 أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
 اللَّاتِيَّاتِ أَيَّ جُورِهِنَّ
 وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ
 مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ
 وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ
 عَمَّاتِكَ وَوَدَّعْتَنَّ
 بَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِيَّاتِ
 هُنَّ مِثْرُكَ وَأَمْرًاؤُكَ
 وَأَمْرًاؤُكَ وَأَمْرًاؤُكَ
 وَأَمْرًاؤُكَ نَفْسَهَا
 لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ
 النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
 خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا
 مَا فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ
 فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا
 مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

بِكَلْبَةٍ

لِكَلَّا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا تَرْجِي مِنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَ
 تُوَوِّي إِلَيْكَ مِنْ تَشَاءُ وَمِنْ ابْتِغَاءٍ مِّنْ عَزْلِكَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
 إِذَا نِيَّ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَجْرُنْ وَبِرِضَيْنِ بِنِهَايَتِهِمْ كُلِّمْنِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا لَا يَحِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ
 تَبْدُلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ عَجِبْتَ مِنْهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
 يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاءَهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ
 فَانْقُضُوا وَلَا مَسْئَلِينَ كَذِبٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْخَرُ
 مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْخَرُ مِنَ الْيَقِينِ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ
 حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَابِكُمْ وَقُلُوبِكُمْ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ
 اللَّهِ وَلَا أَنْ يَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُمْ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا
 إِنْ بُدِئُوا بِشَيْءًا أَوْ تُحْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي
 الْبَاتِنِ وَلَا الْبَنَاتِ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخْوَانِهِمْ
 وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ شَهِيدًا إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا
 عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا عَظِيمًا

تا بزود باشد بر تو کنایه باشد خدا ارزنده هرمان باز پس مسماری از آنکه بخوای از

ایشان و جای میدی بسوی خود از آنکه میخواهی و از آنکه خواهی از آنکه عزل کردی پس صحبت کنایه بر تو ان

نزدیکتر است باینکه آرام کرد چشمهاشان و نشوند مکلین و خشود کردند با آنچه دادی ایشان را بکیشان و خدایند

آنچه در دلهای شماست و باشد خدا دانای حلیم حلال میشود در ترا زمان از بعد و نه اینکه

بدل کنی ایشان را به جفتنای و اگر چه خوش آمده باشد ترا حششان که آنکه مالک شد بيمين تو و باشد

خدا بر همه چیز نظیران ای انا که ایمان آوردید و داخل شوید در خانههای منی که آنکه

دستوری از چشم شما بسوی طعامی چشم انتظار کشند کان رسیدن و لیکن چون خوانده شود پس در اندیشه چون خوردید

پس بر آنکه شود و نه اشش چونید کان حکمایست بدرستی که باشد که اندای ده بسته را پس شد میباید

از شما و خدا شرم میکند از حق و چون خواهد از ایشان تا سه پس بخواهد از پشت

برده این بکیزه تراست ردلای شمارا و دلای ایشان تراوند باشد در شمارا که بر بخاند رسول

خدا و نه اینکه نکاح کند جفتنای را از بعد او هرگز بدرستی که این باشد نزد خدا عظیم

اگر اشکار کند و چیزها یا بنیان دارد از این پس بدرستی که خدا باشد بهم حسنه و انانیت کنایه بر ایشان در

بدر ایشان و نه بر ایشان و نه برادر ایشان و نه بر این برادر ایشان و بر این خواهر ایشان

و نه زنان ایشان و نه آنچه مالک شد بيمينهاشان و بر بيمينزید از خدا بدرستی که خدا باشد بر همه چیز

چیز گواه بدرستی که خدا و ملائکه اش صلوات میفرستند بر منی ای انجما اینکه ایمان آوردید

صلوات فرستید بر او و سلام کنید سلام کردند بدرستی که انا که بر بخاند خدا و رسولش را لعنت کرد ایشان را خدا در دنیا

۸

أَسْفَنَ مِنْهَا وَجَمَلَهَا الْأُنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

در سینه ایشان و در او است انسان در سینه بود ستمگر نادان عذاب کند خدا منافقان

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و زمان صاحب تقاضا را و مردان مشرک و زنانه و در بزرگ تو بهر خدا بر مؤمنان و زمان ایمان

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و باشد خدا غفور رحیم امر زنده بر ستم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الأرض وله الحمد في الآخرة وهو

ستایش بر خداوند که مراد است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مراد است حمد در آخرت و او است

الحكيم الخبير يعلم ما يلج في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من السماء

حکیم آگاه خبر دهنده آنچه داخل میشود در زمین و آنچه بیرون می آید از آسمان و آنچه فرو می آید از آسمان

وما يعرج فيها وهو الرحيم الغفور وقال الذين كفروا لآياتنا الساعة

و آنچه عروج میکند در آن و او است رحیم آمرزنده و گفتند آنکه کافر شدند می آید ما را ساعت

فلبي وربى لآياتكم عالم الغيب لا يعزب عنه مثقال ذرة في السموات

بگو ای منم ووردگار من که بر همه عالمها و دنیا که در عالم غیب است سوره نیست از او مقدار ذره در آسمانها

ولا في الأرض ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب مبين

و نه در زمین و نه خوردن از آن و نه بزرگتر از آن که باشد در کتاب واضح

لنجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك لهم مغفرة ورزق كريم

و جزا ده آنرا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیک آنهایی برای ایشانست آمرزش در روزی خوب

والذين سعوا في آياتنا معاجزين اولئك لهم عذاب من رجز اليم وبئس

و آنکه شتافتند در آیات ما عاجز گردانیدن آنها برای ایشانست عذاب از عذبت بر دره و بیست

الذين اوتوا العلم الذي انزل اليك من ربك هو الحق ويهدي الى صراط

آنکه داده شد نزد علم را آنچه فرو فرستاده شد به تو از پروردگارت که او است حق و هدایت میکند به راه

العزيز الحميد وقال الذين كفروا هل ندلكم على رجل يبئكم اذا ميزتم

خداوند باعز است سوده شده و گفتند آنکه کافر شدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که جز در شمار چون پاره پاره است

كل ممزق انكم لفي خلق جديد افترى على الله كذبا اميه जिذب

هر پاره پاره کرده شده در سینه شما می آید در آفرینش تازه ایست بر خدا در فرع یا با او است چون بگو

الذين لا يؤمنون بالآخرة في العذاب والضلال البعيد افلم يروا الى ما بين ايديهم وما خلفهم من السماء والأرض ان نشاء نخيفهم

آنکه ایمان نمی آرند آخرت با شتند در عذاب و گمراهی دور ایست بر ستمگر

بسم

این کلمات را در هر روز بخواند هر که در راه حق است و در راه حق است و در راه حق است

الْأَرْضِ أَوْ نُقِطَ عَلَيْهِمْ كَيْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ

برین بارون برایشان باره از آسمان بر سبیل در آن هر چه بخت بر هر بنده

مُنِيبٍ. وَلَقَدْ أَنْبَأْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوْنِي مَعَهُ وَالطُّرُوقَ وَالنَّالَةَ

بارگشته بودیم و چنین دادیم داود را از خود بر سبب ای کوهها بسجود کنید باد و طغر و ناله

الْحَدِيدِ إِنْ أَجَلَ سَابِغَابٍ وَقَدَّرْنَا فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

او آهن را که بسازد زره ای رسا و اندازه کار دارد در باطن و بکشید کار سبک بر سبک بر سبک

بَصِيرَةٌ. وَلَيْسَ لِمَنْ أَلْرِيحُ عَذْوَهَا شَهْرًا وَرِاحَهَا شَهْرًا وَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْفُطْرِ

ببینام در سبک باد که ببادش ای بود در سبک بادش ای و جاری کرده بودیم برای چشم سبک

وَمِنَ الْجِبْنِ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ بَدْيِهِ بَاذِنَ رَبِّهِ وَمَنْ يَبْرَغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِ نَانِدُهُ

و از جن کسی بود که کار بر کرد میان دو دستش باذن پروردگارش سبک سری بچید از ایشان از فرمان ما چشم او را

مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَابِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ

از عذاب آتش سوزان بساختند برای او آنچه بخواست از عواما فطر و تماثیل و جفان

كَالْجَوَابِ وَقَدَّرُوا سِيَابَ إِيحُوآلِ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِي

هم چون جواب و در بجا بر قرار بکشید آل داود شکر و اندکی از بندگان من

الشُّكْرُ. فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّمْ عَلَىٰ مَوْنِهِ إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ

شکر کرد پس چون گذارش دادیم بر او مرگ دلالت نکرد بر مردش مگر دابره ارض که بجود

مِنْ سَنَاتِهِ فَلَمَّا خَرَّ بَيْنَ أُجْنُنٍ إِنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعِيبَ مَا لِيُوَافِي الْعَذَابَ

صاحبش ای پس بر روی در فماد ظاهر شد جن را ای که اگر بودند که پیدا کنند عیب را نمی مانند در عذاب

الْمُهَيَّبِينَ. لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِئِهِمْ آيَةٌ جِئَانِ عَن مِّمْنٍ وَشِمَالِ كَلْوَامٍ

حواشند و همین که بود در سبب در سکنایشان آیه ای در بوستان از راست و چپ بخورد از

رِزْقٍ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَهُ طَيِّبَةً وَرَبِّ عَفُورٍ. فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم

رزق پروردگاران و شکر کنید بر او را بدی پاکیزه و پروردگاری آمرزنده پس روی کرد ایندند پس و ستادیم بر ایشان

سَبِيلَ الْعَرْمِ وَأَبْدَلْنَا لَهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أَكْلِ خِطِّ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ

سبیل باران سخت و چیل دادیم ایشان را از دو باغ صحنان شری و شوره که در چری از

سِدْرٍ قَلِيلٍ. ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجَازِي إِلَّا الْكُفُورُ. وَجَعَلْنَا

کنار اندکی آن جز دادیم ایشان را بسبب آنچه کفران در زیدند و با جزا میدهم که با سبب اس و کردارند

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ

میان ایشان و میان شهرهای که برکت دادیم در آن در سبب ظاهره و در سبب در میان ایشان و نظر کردند

سَبْرًا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ. فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا

بر سبب در آن شهرها و روزها ایمنان پس گفتند پروردگارا دوری کن میان سفرهای و ظلم کردند

أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَذْقِنٍ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٌ لِّكُلِّ

بر خود ایشان پس کردارند بر ایشان را حکایات و پراکنده ساختیم ایشان را هر پراکنده ساختیم بر سبب در آن هر چه بخت است برای هر

و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است
و جفا منتهی است

صبر

صَبَّارٍ شَكُورٍ. وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

شکل گذارند و همچنین که راست گردانند بر ایشان ابلیس که از او جدا گردید و از او جدا گردید

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَنَّ مِنَ الْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي

وجود و او را بر ایشان هیچ سطلتی نبود و ما برای آنچه بدانیم از آن ایمان آورد باختر از آنکه او از آنست در

شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ. قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا

شک و پروردگار تو بر همه چیز نگاهبانست بخوایند آنرا که گمان بر آورده از عبید خدا مالک

يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْرٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكِ

بیمباشند مقدار ذره در آسمانها و نه در زمین و نباشند برایشان از ارباب و در آنچه

وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا يَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا

شکلی و نباشند بر او از ایشان هیچ مددکاری و سودمند به شفاعت نرود او مگر برای آنکه دستور می داد بر او

فَرِيعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ فَأَلْوَ أَمْ آذَانَ الْقُرْآنِ وَاللَّعْنُ الْكَبِيرُ. قُلِ

چون برود شسته از دهانشان گویند چه گفت پروردگار شما گویند حق و راست برتر بزرگ سخن

مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْأْيَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ

گویی که در روی میدهد به شمار از آسمانها و زمین بخود او در سبک ما و شما بر اینه بر به استیم یا

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ. قُلِ لَأَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

در گمراهی آشکار سخن پرسیده بخوبی از آنچه بد کردیم و پرسیده بشویم از آنچه میکنید

قُلْ يَجْعَلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَبَازِحًا مِمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُوَ الْقَاسِحُ الْعَلِيمُ. قُلِ ارْوَيْتَنِي

سخن چوین میکند میان ما و پروردگار ما پس علم میکند میان ما بختی و راست مگر گفته دانای سخن بیاورد مرا

الَّذِينَ احْكَمْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّابٍ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا

آنرا که رسیده بود ایشان از چنین است بطور است عدلی غنی از علم و نظر ستادیم ترا

كَاثِرَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ. وَيَقُولُونَ مَتَىٰ

جام پروردگارا بشارت دهنده و بیم کننده و دین کردن مردمان کنند اندک و میگویند که باشد

هَذَا الْوَعْدَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ. قُلْ لَكُمْ مَبْعَادٌ يَوْمَ لَا نَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

این وعده اگر مستحق راست گویان سخن بر ستار است وعده روزی که باز پس نمی مانیم از اسامی

وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ. وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي

در پیش می افتند و گفتند آنرا که گفته شده بینگرددیم باین قرآن و نه با آنچه باشد

بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ نَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ

میان و در پیش و اگر بر بسوی استگامی که استکاران باز داشته شد گمانند نزد پروردگارشان بر سبک دارند بعضی ایشان

الْقَوْلِ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

بعضی سخن را میگویند آنانکه ضعیف گفته شد بر آنرا که بزرگ گفته اند اگر نه شما بودید هر اینه بودیم مؤمنان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ

گفتند آنرا که بزرگ گفته شد بر آنرا که ضعیف گفته شد تا ایما ما بودیم شما را از هدایت پس

الجزء
نصف

ع

اذْجَانَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مَجْرُمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ

از انجا که شما را بگناه گناه کاران و گنجه اند انانچه ضعیف گرفته شدند مرا انانچه بزرگتر کی حقیقت بگناه

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ نَأْمُرُوْنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاَبِيهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَاَسْرُوْا النَّدَامَةَ

شب و روز همسنگی میکنید بودید باره که کافه شویم بخواب و بگردیم بر او اوستای و پنهان داشتند شب بامبار

لَمَّا رَاوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يَجْرُونَ

چون دیدند عذاب را و گردانیدیم آنها را در گردنهای انانچه کافه شدند اما جزا داده شد

الْاِمَّا كَاَوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالُ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِنَا

که آنچه بودند مسکرونه و نفرستادیم در شهرت هیچ یکم و پنداره که گنجهند نعمت بروردان

اُرْسِلْنَا بِهٖمْ كَاِفِرُوْنَ ۝ وَقَالُوْا اِنَّا نَحْنُ الْاَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَاَمَّا نَحْنُ مُعْتَدِّينَ ۝ فَلَ

درستی که ما بچه فرستاده شدیم مان کافه و گنجهند ما بیشتریم در اموال و اولاد و ناسخیم ما کرده شدگان

اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ الْاَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا

در سبک تر و در کار من گشاده میکند روزی برای آنچه میخواهد و تنگ میکند و اندک لیکن اکثر مردمان متداند و نیست

اَمْوَالِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ بِالَّذِيْ يُّقَدِّرُكُمْ عِندَنَا زُلْفَى الْاَمْنِ مِنْ وَعَمِلْ صَالِحًا

اموال شما و اولاد شما بچیزی که نزدیک کرد اند شما را نزد ما نزدیک کرد اند فی که انکه ایمان ورده و کرد کار شایسته

فَاُولٰٓئِكَ لَمْ يَجْرَأُوْا الضَّعِيفَ بِمَا عَمِلُوْا وَهَمَّ فِي الْغُرَابِ اِمْنُوْنَ ۝ وَالَّذِينَ لِيَسْعُوْنَ

در آنها برای رشاکنت جزای استغوثی بسا بچیز و انشان باشند در عرفان انشان و انانچه شناسند

فِيْ اَيَاتِنَا مُعَاجِرِينَ ۝ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَصَّرُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

در ایتهای ما عا انان عاجز گردانند انانچه باشند در عذاب احضار کرده شدگان بچیز و سبک تر و در کار من سبک تر

لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ خَلْفُهُ وَهُوَ خَبِرُ

رزق را برای آنچه میخواهد از سبک کاران و تنگ میکند را بسا و آنچه نفاق کردید از چیزی بسا و عجز من سبک تر و از او دست برین

الرِّزْقِ فِيْ يَوْمٍ يَّجْتَمِعُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلَّذِيْكَ اَهْوَلَاءُ اِبَّاكُمْ كَاَوْا يَعْبُدُوْا

روزی در پندگان و روزی که جتم میکنند انانچه از اهل بسا میگویند هر سبک را ایا اینها شما را بودند که می پرسند

فَاَلَوْ اَسْجَانُكُمْ اَنْتَ وَاَنْتَ مِنْ دُوْنِهِمْ بَلْ كَاَوْا يَعْبُدُوْنَ اِلٰهًا اَكْثَرُ مِنْهُمْ

گنجهند و اینهم بگال بودن ترا و توئی صاحب ما از غیر انشان بگال بودند که می پرسند و گنجهند انانچه را انانچه انانچه بودند با آنها

مُؤْمِنُوْنَ ۝ قَالُوْا لِمَلِكٍ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَاَضْرَآ وَنْقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

گروه گان بسا امروز مالک من است بعضی از بعضی را نفع و ضروری و بسا میگویند انانچه انانچه استم کرده

ذُوْ قُوَاعِ عَذَابِ النَّارِ اَلَّذِيْ كُنْتُمْ يَهْتَكِرُوْنَ ۝ وَاِذَا سَأَلْتُمْ عَنْهُمْ اَيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ

بخشید عذاب ان انان را که بودید که انانچه بسا میگویند و چون خوانده شود بر انشان ایتهای ما که

فَاَلَوْ اَمَا هَذَا الْاَرَجْلُ يَوْمَئِذٍ اَنْ يُّصَدَّكُمْ عَنْمَا كَانْتُمْ بَعْدًا بَا وَاَقُوْا فَاَلَوْ اَمَا هَذَا

روشنی است که بند نیست این که مردی بچیز اید که باز وارد شمار از انچه بودند که می پرسید منبندید بدان شما و گنجهند نیست

الْاِفْكُ مُفْتَرِيٌّ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوْا لَلْحَيِّ لَمَّا جَاءَهُمْ اِنْ هَذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

این که دروغ انانچه کرده شده و گنجهند انانچه کافه شدند هر چی ما چون آمد انانچه از انانچه استم کرده انانچه

ع

اللّٰهُ يَرُزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِ تَوْفُكُونَ. وَإِنْ تَكْفُرُوا

فَعَدُوٌّ كَذِبٌ رُسُلٌ مِنْ قِبَلِكُمْ وَإِلَى اللَّهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ

اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تُغْنِيَنَّكُمْ أَحْيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغْنِيَنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُورُ إِنَّ الشَّيْطَانَ

لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا وَإِنَّمَا يَدْعُو خِرْبَةً لِيَكُونَ تَوَامِنَ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا

يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُبْرِجُ السَّحَابَ بِأَفْسَافِهِ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَجَبَّنَا

بِهَا الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الشُّورَةُ مِنْ كَانِ يَرِيدُ الْغُرَةَ فَلْيَبِئِزَّ الْعُرَةَ جَمِيعًا

الْيَوْمَ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ

السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُسْوَرُهُ وَاللَّهُ خَلْقَكُمْ مِنْ

تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ نُزُلًا وَمَا تَحِلُّ مِنْ أَنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ الْأَبْعَالُ وَ

مَا يَعْزَمُ مِنْ مَعِيرٍ وَلَا يَنْفَعُ مِنْ عَمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

يَسِيرٌ وَمَا يَسْئُرُ الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ قَرِيبٌ سَائِعٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ

أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ نَاقِلٍ مَا يَطْرَبُ وَتَسْخِرُ جُوزَ حَلِيبَةٍ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ

فِيهِ مَوَازِيرَ لِيُنْفِغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. يُؤَيِّجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَ

الْبُحْرَانُ فِي الْبَحْرِ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ

وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ

وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ وَتَسْخِرُ الْجِبَالُ

بُحْرَانُ

المائدة

يُوحِي النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّعَيَّنٍ ذَكَرَ اللَّهُ رَبَّكُمْ

و در هر روز روز را در شب و سحر کرد و اینها را تمام و با هر یک سر و وقت نام برده شده است خدا پروردگار

لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْعِهِ أَنْ تَدْعُوهُمْ

شما را و راست پادشاهی و آنرا که بخوانند از معبودان بجز او مالک نیستند از پوست ایشان خدای آنرا بخوانند شما

لَا يَمْعُودُ عَاثِكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ

تلقون ندای شما را و اگر شنیدند اجابت نکردند در شمارا و روز قیامت انکار می آرند بشارت شما

وَلَا يَنْبِتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ

و جسمه را مانند آگاه ای مردمان شما بندگان بختا و خدا دوست بی نیاز

الْحَمِيدُ إِنْ يَشَاءُ يُغَيِّبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِزٌّ

ستوده اگر خواهد برود شمارا و بیارد خلقی را نو و نیست آن بر عجز او ستوار

وَلَا تَزِدُ زَادَهُمْ وَذُرًّا أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِوَاهِرٍ لَّيْسَ فِيهَا

و بر ندارد و در آید به بارگناه و بجزیرا و اگر بخواهد اگر آنرا که دانیده شده بر دستش بر آید و در آید از آن چیزی

لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَفَامُوا الصَّلَاةَ وَ

اگر بود باشد صاحب قربایت جز این نیست که بیم میبندد آنرا که میترسند از پروردگارشان و در بارش پنهان و بر باری داشته نماز را

مَنْ يَرْكَبْ فَإِنَّمَا يَنْزِكُنِي لِنَفْسِيهِ وَإِلَىٰ اللَّهِ الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

کسی که با کوزه شدیم جز این نیست که با کوزه میشود برای خودش و بسوی خداست بازگشت و نیست باشد بیکسان نابینا و بینا

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا الْحَرُودُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ

و نه تاریکیها و نه روشناییها و نه تاریکیها و نه سوز و نه سوز و نیست باشد بیکسان زنده

وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنْ اللَّهُ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ فِي الْقُبُورِ إِنْ

و نه مردگان در هر سینه خدا شنیدند آن کسی را که بخواهد و نیستی و شنیدند آن کسی را که بخواهد

أَنْتَ إِلَّا تَنْذِرُ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا

تو که بیم دهنده و نه سحر کننده ما را و سحر کننده ما را و سحر کننده ما را و سحر کننده ما را

فِيهَا نَذِيرٌ وَإِنْ يَكْفُرْ بِكَ فَكُذِّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

از پیش و آن ترساننده و آن کذب کننده ترا پس بگفتند که کذب کردند آنرا از پیش از ایشان ای پادشاهان رسولان

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ

با بیستیا و با صحت و با کتاب نورانی که روشن کننده پس که روشن کننده پس که روشن کننده پس که روشن کننده

نَكْبَرِهِ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجْنَا بِهِ شَجَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا

من ای پادشاهان خدا فرو فرستاد از آسمان آبی بیرون آوردیم آن را تا آنکه مختلف است رنگهاشان

وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ وَمِنَ النَّاسِ

و از کوهها راه راست سفید و سه خاک مختلف است رنگهاشان و سیاهی بسیار سیاه و از مردمان

وَالدَّابَّاتِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ

و جنسها و شترها و گاوها و گوسفندها مختلف است رنگهاشان بجز این نیست که میترسند از خداوند کاملان و انبیا

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ إِنَّ الَّذِينَ يَنْتَوِنُ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَعُوا

بهر کسی که خداست عزیز آفرنده بدستگیر انانکه میخوانند کتاب خدا را در برای او شنیده نماز را و انفاق کردند

تِمَارَ زَفْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ يَبُورَهُ لِيُؤْتِيَهُمَ اجْرُسَهُمْ وَ

از آنچه روزی که در این است از پنهان و آشکارا امید میسر آید بکار تجار که نگاه شود همه آن نامم بود و ایشان را اجرت نماز و

يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ

بیشتر آید ایشان را از احسان بدستگیر او آفرنده شاکر است و آنچه را وحی کردیم بنویس از کتاب است

أَلْحَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ تَوَارَثْنَا الْكِتَابَ

حق تصدیق کننده بر آنچه باشد میان دودستگیر بدستگیر کننده کائنات بر این آگاه است پس بر این کتاب است

الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فِيهِمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ

کسی که بدستگیر از بین کسان خود پس بعضی نشان ظلم کنندگانند بر نفسشان و بعضی نشان میانه را و بعضی نشان

بِالْخَيْرَاتِ يَا ذَنْبَ اللَّهِ ذَلِكَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلُونَ

کانه بخیر است باذن خدا اینست آن فضل عظیم بهشتی جای آقامت دائمی و محل میشوند در آنها پس

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

شود در آنها از استخوانهای از طلا و مروارید و پوستشان در آنها حریر است و گفته ستایش را در

أَذْهَبَ عَنَّا الْخُرْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن

برد از ما اندوه را بدستگیر پروردگار ما بر این آفرنده شکر کننده است الحمد در او و ما را بهر ای آقامت از

فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارٌ

احسان پس میگویند ما را در آن یعنی دس بگردد ما در آن شکنج و انانکه کافر شدند برای ایشان

جَهَنَّمَ لَا يَفْضِي عَلَيْهِمْ فَيَمْوتُوا وَلَا يَخْفَفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ

انسان دوری بدستگیر کرده میشود بر ایشان پس ببرد و بدستگیر داده میشود از ایشان بیخ خدا پس بدستگیر بدستگیر

كُفُورِهِ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذَا عَمَلِ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

استماگر را و ایشان شنیدند میگردد در آن پروردگار ما را از ما بدستگیر کار نایستد غیر آنچه بودیم که بدستگیر

أَوْ لَمْ نَعْمَلْ كَمَا بَدَأْتَنَّا بِهِ مِنْ نَدْرٍ وَجَاءتْكُمْ الذِّكْرُ فَرَدُّ وَقَوَانِمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

اما و عسر نماید شما را انقدر که بدستگیر در آن یک بدستگیرت و او شما را بدستگیر بدستگیر پس بدستگیر بدستگیر

نَصِيرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

دور می بدستگیر خداست دانای غیب آسمانها و زمین بدستگیر او داناست بذات سینه

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ

اوست انکه گردانید شما را خلفه در زمین پس بدستگیر بدستگیر پس بدستگیر بدستگیر

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْنًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

کافرانه انرا کفرشان نرود پروردگارشان کردیم و نمی افزاید کافرانه انرا کفرشان جز زیان کاری

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِن

بگو ای بدیدید شتر بگفتند انانکه میخوانند از غیر خدا بنمایند را که چه چیز آفرینند

در کتاب
ان الذين انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا
بسرور و انفقوا

الاول

الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ

زمین یا آسمانهاست شریک در آسمانها یا دویم ایشانرا آنگاه که در ایشانند بر بینه از آن بلی

إِنْ بَعْدَ الظَّالِمُونَ بَعْضًا الْآخِرُونَ إِنَّ اللَّهَ بِمَسِيكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ

وعدده نمیدهند ظالمان بعضشان بعضی را جزو نیست بدینکه خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را

نَزُولًا وَلَنْ زَالًا إِنَّ أَمْسِكُمْ مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

بها و از ازل شوند و بر آن اکر زایل شوند نیست نگاهدارنده آن دو تا مسیح احدی از بعدش بدینکه او باشد صاحب علم

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَكِنَّا نَكُونُ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدٍ الْأَمْ

از زنده و سوگند خوردند خدا سخت برین سوگند ایشان که بر این راه را آمد ایشانرا ایم بر اینند باشند و است بافته تر از هر کس از امت

فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا تَفُورًا مَهْلِكًا سَنَكْبَرُ فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا

پس چون آمد ایشانرا بیم دهند و تفرود ایشانرا جزو نرفت از راه سرگشتی در زمین و اندیشیدن بدی و

يَحِيحُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَنَةَ الْأُولَئِينَ فَلَنْ تَجِدَ

اعاطی نمیکند اندیشیدن بدی که با ایشان پس ایضا انتظار نمیبینند جز دستور بدستشان پس نیایی هرگز

لِسَنَةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسَنَةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا أَوَلَمْ نَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُوا

در دستور خدا را تبدیلی و نیایی هر دستور خدا را تغییر می ایضا سیر کردند در زمین پس سیر کردیم

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكأَنَّا اشْدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ لِلَّهِ

بملکونه بود عاقبت آنانکه بودند از پیش از ایشان و بودند سخت تر از ایشان در توانایی و نباشد خدا

لِيُجْزِيَهِ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا وَلَوْ يُؤَاخِذُ

که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها و نه در زمین بدینکه او باشد دانای توانا و اگر مواضع کرد

اللَّهُ النَّاسَ مِمَّا كَسَبُوا مَا نَزَّلَ عَلَيَّ فِي ظُهُورِهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

خدا هر دانه را بسیار آنچه که در دانه است بر پشت زمین هیچ جنسند و لیکن بارش بسیار در ایشانرا تا آمدند

مَسِيٍّ فَاذْجَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

نام برده شده پس چون آمد اجلشان پس بدستی کرد خدا باشد بر بندگانش بسیار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةُ صَالِحٍ مَكِّيَّةٌ مَبْدُوءَاتُهَا فِي الْقُرْآنِ الْعَلِيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْ . وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ . إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِينَ . عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ نَزَّلَ

بسم بران حکیم بدینکه تو ای بر اینند از رسولان بر راه راست فرودشان

الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ . لَسُدَّرَ قَوْمًا مَّا أَنْذَرْنَا بَأْسَهُمْ فَمَنْ غَافِلُونَ . لَفَدَحُوا الْفَوْلَ عَلَىٰ

خدا می عزیز رحیم تا بجم دمی که روی را چنانکه بیم داده شده بدینکه ایشانرا از ایشانرا جمعیت ثابت شده سخن بر

الْأَكْثَرِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ . إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا لَّا يَفْقَهُوْنَ إِلَّا الْآذَانَ فَنِ هُمْ

الترشان بر ایشان ایمان نمی آرند بدینکه ما کردیم در گردنهایشان غلها پس آن تا و فتنات بر ایشان

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 296.

مُخَوَّنَ . وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ

لَا يُبْصِرُونَ . وَسَاءَ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَنْ نُنْذِرَهُمْ أَنْ يَأْتِيَهُمْ آيَاتُنَا

مِنْ آتِئَاتِ الذِّكْرِ وَخِىَ الرَّحْمَنُ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ . إِنَّا نَحْنُ

بِحُجِيِّ الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ . إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ

الرُّسُلَ فَكذبوهُمَا فَغَزَيْنَا بَثِيبَ مَا نَاثِلُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُنْقَلِبُونَ . قَالُوا مَا آتَانَا

إِلَّا بَشِيرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ سَمَاءٍ إِلَّا نَارٌ كَذِبَةٌ . قَالُوا إِنَّمَا آتَانَا

إِلَّا الْيَقِينُ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ . قَالُوا إِنَّا نَظَرْنَا بِكُمْ لَم نَنفَعُوا

لَكُمْ مِنْكُمْ وَلِمَسَّكُمْ مِنْ آعَابِ أَيْمُنِهِمْ . قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَلَنْ يُدْرِكَ الْبَاقِ

أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ . وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَأْتِيكُمُ الْجُرُؤُا وَهُمْ مُهْتَدُونَ . وَمَالِيَ إِلَّا أَعْمَدُ الَّذِي فُطِرْتُ

إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ . أَسْتَحْذِرُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يَرُدُّنَ الرَّحْمَنُ بِصُرَّةٍ لَعْنَتِي سَفَّاحًا

سَفِينًا وَلَا يَفْعِدُونَ . وَإِنِّي إِذْ أَلْفَى ضَلَالٍ مُبِينٍ . إِنِّي أَمْسْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ .

فَبَلَّ أَدْخُلِي الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ . بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ

الْمُكْرَمِينَ . وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُودِ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مِنْ لَدُنْ

إِلَهِكَ كَانَتْ الْأَجْحَمُ وَاحِدَةً فَلذَّاهُمْ خَامِدُونَ . يَا حُرَّةَ أَعْلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the number 23.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

مِنْ رَسُولِ الْاِكَا نُوبِهِ لِيَسْتَهْزِؤُنَ . الْمُرُوا كَمَا هَلَكَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْفُرُوقِ .

وَمِنْ رَسُولِ الْاِكَا نُوبِهِ لِيَسْتَهْزِؤُنَ . الْمُرُوا كَمَا هَلَكَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْفُرُوقِ .

اِنَّهُمْ لِيَوْمَ لَارْجِعُونَ . وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ . وَاٰيَةُ لَهُمُ الْاَرْضُ

الْمِيْنَةُ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا مَتَاعًا يَكُوْنُ . وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَابٍ مِّنْ جَبَلٍ

وَاَعْنَابٍ وَفَجْرًا فِيهَا مِنْ الْعَبْوَنِ لِیَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ

سُبْحَانَ الَّذِیْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا يَمَّا تَبِیْتُ الْاَرْضَ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا

یَعْلَمُوْنَ . وَاٰیَةُ لَهُمُ اللَّیْلُ نَسَخَ مِنْهَا النُّجُومَ فَیَاْذَاهُمْ مُظْلَمُونَ . وَالشَّمْسُ تَحْرِي

لِسْتَفْرِطَا ذَلِكْ تَقْدِیْرُ الْعَزِیْزِ الْعَلِیْمِ . وَالْقَمَرُ قَدَرْنَا مِنْ اَنْزَالٍ حَتّٰی عَادَا كَالْحُرُو

الْقَدِیْمِ . لَا الشَّمْسُ بِنِعْمِیْ لَهَا اَنْ تَدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّیْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ

فِی فَلَکٍ یَسْبَحُوْنَ . وَاٰیَةُ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِی الْفَلَکِ الْمَشْحُوْنِ وَخَلَقْنَا

لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا یَرْكَبُوْنَ . وَاِنْ لَشَاغِرٌهُمْ فَلَا یَصْرُخُ لَهُمْ وَاَلَمْ یُعْذَرُوْنَ

الْاَرْحَمَةَ مَنَا وَمَنَا عَالِی الْجِنِّ . وَاِذْ اَقْبَلُ لَهُمْ اَنْفِقُوا مَا بَیْنَ اَيْدِیْكُمْ وَ

مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ . وَمَا نَا بَهُمْ مِنْ اٰیَةٍ مِنْ اٰیَاتِ رَبِّهِمْ الْاِكَا نُوبِ

عَنَّا مَعْرِضِیْنَ . وَاِذْ اَقْبَلُ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ اَللّٰهُ فَالِ الذِّیْنَ كَفَرُوا الَّذِیْنَ

اٰمَنُوا اَنْظِمْنَا مِنْ لَوْ شِئَا اللّٰهُ اَطْعَمَهُ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ . وَیَقُولُوْنَ

مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ . مَا یَنْظُرُوْنَ اِلَّا صِحَّةً وَّاجِدَةً مَا خَدَمُوْا

وَهُمْ یُحْجِبُوْنَ . فَلَا یَسْتَعْجِلُوْنَ تَوْصِیَةً وَلَا اِلٰی اٰهْلِیْمُ یَرْجِعُوْنَ . وَیَقُو

نَ اٰیَاتِیْنَ حَقِیْقَةً لِّیَكُوْنَ لَهُمْ حِسَابٌ

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا' and 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا'.

Table with 4 columns: Verse number, Verse number, Verse number, Verse number. Rows contain numbers 133, 134, 135, 136, 137, 138.

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا' and 'وَالَّذِينَ آمَنُوا'.

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 298 and various religious or scholarly comments.

فِي الصُّورِ فَاذْهَبْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلَى رَبِّهِمْ يَسْئَلُونَ . فَاَلْوَا يَا وَايَلَنَا مِنْ بَعَثَا

در صور پس نگاه ایشان از مشهور بود که در کتب ایشان مشاهده کنند ای وای بر ما که بر این جهت بار

مِنْ مَرَفَدٍ نَاهِدًا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ . اِنْ كَانَتْ اِلَاصْحَهٗ

از خوابگاهان نیست آنچه وعده کرده خداوند بخشایند و درست گفتند مرسلان بنا شد جز سندی

وَاحِدَةً فَاذْهَبْ جَمِيعًا لَدُنَّا مَحْضُونَ . فَاَلْوَمَّا لَا نَظْمُ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُجْزَوْنَ اِلَّا

در احد پس نگاه ایشان همه نزد ما حاضر کرده شده که اند پس از نظم کرده و نفسی چیزی را و جدا داده نشود که

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ . اِنْ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغُلٍ فَاِكْبُورُ . هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ

اینچنین بودند اگر مسکونند در پیشگاه اهل بهشت اند در امروز در کارشادگی کنندگان ایشان و جهنتاشان

فِي ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَائِكِ مُتَكُونَ . هُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ فِيهَا يَدْعُونَ . سَلَامٌ

در سایهها بر سرها بختند زده که اند در ایشان بهشت در آن سوی در ایشان بهشت آنچه حوائش میکنند سلام

قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ . وَاَمَّا زُوالُ الْيَوْمِ اَتَمَّ الْجُمُوعِ . اَلْمَا عَهْدًا اِلَيْكُمْ يَا بَنِي

گفتن از هر روز کار رحیم جدا شود امروز ای کتابداران ایمان نداشتند و هم سوی شما ای فرزندان

اَدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُ الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ . وَاَنْ اَعْبُدُوْنِي هَذَا صِرَاطٌ

ادم آنکه نپرستند شیطان در پیشگاه او هر چه است و دشمن آشکار و آنکه پرستند مرا نیست راه

مُسْتَقِيمٌ . وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا اَلَمْ تَكُونُوْا تَعْقِلُوْنَ . هَذِهِ جَهَنَّمُ

راست و مستقیم که راه کرد از شما خطم بسیار ای ایس بودید که در یاد نداشتند اینست جهنم

الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ . اِصْلُوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ . الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى اَفْوَاهِهِمْ

که بودید که وعده داده شدید بجهنم حرات امروز سب که بودید که لایس بودید امروز هر سب که بودید بر دهنشان

وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيَهُمْ وَاَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ . وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى

و سخن میکنند با دستهایشان و گواهی میدهند با ایشان آنچه بودید که کسب میکردید و اگر میخواهیم رزم میچیندیم

اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ فَاقِي بَصُرُونَ . وَلَوْ نَشَاءُ لَمُخَنَّاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا

چشمتان پس پیشی گرفته بودید و راه پس نگاه میدیدند و اگر میخواهیم هر آنچه میخواستیم کرده بودیم ایشان را بر ایشان ایس

اسْتَطَاعُوا مُضًا وَلَا يَرْجِعُونَ . وَمَنْ نَعْبُرُهُ نَكِيهًا فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ .

نخواستند رفتن و باز نمیگردند و یکدیگر عذر و از حق میجویم چون میگردانیم در خلق ایس مسامحه

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ . لِيُنذِرَ مَنْ كَارَ

و ما سوختیم او را شعر و نخواستیم او را چیزی بگوییم و نخواستیم او را چیزی بگوییم و نخواستیم او را چیزی بگوییم

حَيًّا وَيَجِيءُ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ . وَاَنْفِرُوْا اَنَا خَلَقْنَاهُمْ ثُمَّ عَلَّمْنَاهُمْ اَيْدِيَنَا

زنده و حیات شد گفتار بر کافران آنچه میخواستیم که ما آفریدیم و ما آفریدیم و ما آفریدیم

اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُونَ . وَذَلَّلْنَاهَا ثُمَّ فَبَّهَارَ كَوْمِهِمْ وَمِنْهَا يٰكُلُوْنَ . وَهُمْ

حیوانات پس ایشان را رام کردیم و رام کردیم و رام کردیم پس از آنهاست سوارشان و از آنها سخن راند در ایشان بهشت

فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ . وَاَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِلٰهَةً لَّعَلَّهُمْ

در آن منفعتها . آنچه میدهند ایس شکر میکنند و گرفتند از غیر خدا الهی باشد که ایشان

Handwritten marginal notes on the right side of the page, providing commentary on the text.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, providing commentary on the text.

دریغ

الاولين . فل نعم وانتم داخرون . فلنما هي زجرة واحدة فاذا هم ينظرون

کوششاند بگو اری و شاید خواران پس نیست این که زجر می واحد پس انگاه ایشان می بخرد

قالوا ايا ويلنا هذا يوم الدين . هذا يوم الفصل الذي كنتم به تكذبون اخروا

گفتند ای وای بر ما اینست روز قیامت اینست روز نیستند که بودید ما بان تکذب میکردید جمع کنند

الذين ظلموا وازواجهم وما كانوا يعبدون . من دون الله فاهدوهم الى صراط

انرا که ظلم کردند و اصنافشانرا و آنچه بودند که می پرستیدند از غیر خدا پس دلالت کند ایشانرا بر راه

البحر . و ففوقهم انهم مسؤلون . ما لكم لا تناصرون . بل هم اليوم مستسلمون

چنین و باز دارندشان در دستک ایشانند برسد شدگان بیست مرشدا که یاری میکردند میکنند گواشان از روز برسد و سوزگانشند

واقبل بعضهم على بعض يتسائلون . قالوا انكم كنتم تاتوننا عن اليمين . قالوا بل

رومی از بعضیشان بر بعضی میرسند از یکدیگر گفتند در دستک شما بود که آمدید ما را از راست گفتند که نه

تكنون مؤمنين . وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم قومًا طاغين . فحق علمهم

بودید که روزگان و خود برابر بر شما از هیچ تسلطی که بودید کرده زیاد بودان پس ثابت شد که

قول ربنا انا لذائقون . فاغوبنا كما اغابنا . فانهم يومئذ في العذاب

تغابره بود و ما در دستک مایم حشدهگان پس گواه کردیم شمارا در دستک بودیم گرانان پس در دستک ایشان روز چنین در عذاب

متركون . انا كذلك نفعل بالجرمين . انهم كانوا اذا قبل لهم الا اله الا الله

شما بکنند در دستک چنین میکنیم بی بکاران در دستک ایشان روز چون گفتند شما را از دست الهی که خدا

يتكبرون . ويقولون انا لئاركو الهينا لشاء مجنون . بل جاء بالحق وصدا

سرخشها میکنند و سخنند باز که کنند و هم انرا برای شایع که در دست که آمد حق و صدق تو بود

المرسلين . انكم لذائقوا العذاب الاليوم ما تجزون الا ما كنتم تعملون . الاعباد

در عذاب بر دستک شماست چندان عذاب برود و حسرت داده میشوند که آنچه بودند میکردند کردندگان

الله الخالصين . اولئك لهم رزق معلوم فواكه وهم مكرمون . في جنات

خدا و نصرت کرده شدگان اندر آسمان است نوری سلطه سینه عدهها از گناه ایشان در آسمانی

النعم . على سرر متقابلين . يطاف عليهم بياض من معين . بضاء لذة الشربين

باز و نازک بر سبها روی بروی که یکدیگر بخورد و در او در دستک ایشان چنانچه او شراب جاری سینه که لذت در ایشان

لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون . وعندهم فاصرات الطرف عين . كما يشن

نزد است صدای و زشتی از آن است میشود و زود است زبان و در دستک چشم فراس حد که ایشان

بيض مكنون . فاقبل بعضهم على بعض يتسائلون . قال فائل منهم ابي كان لي

سفینای در سایه که دیده اند پس روی آورده بعضیشان بر بعضی میرسند از یکدیگر گفت که دیده از ایشان که مراد

قرين . بقول انتك لمن المصدقين . انذامننا وكنار ابا و عظاما انما لمدبون

هم پیشی که بگفت ای قرینی بر این از صدق گفتگان آنچه چون بپریم و بشویم خاک و سخنان آیماییم جدا داده شده

قال هل انتم مطلعون . فاطلع قرأه في سواء البحر . قال نال الله ان كذب لرددين

گفت ای شما دیدم که کان پس از هر صفت پس دیدار در میان چشم گفت بگذا که نزدیک بود که باک کرد ای مرا

و كذا

القرآن

الْآخِرِينَ . وَإِنَّكُمْ لَمَمْرُؤُنَ عَلَيْهِمْ مٌصِحِّينَ . وَإِلَّيْلَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ . وَإِنَّ بُرْسُ

دیگر از آنجا که در سبک شاهی بر ایشان ابداد کنان و سبب ایس نیست باید قبل و در سبک بوس

لِیْنَ الرُّسُلِیْنَ . إِذْ أَبَى إِلَى الْفَلَکِ الشُّعْرُونَ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِیْنَ فَالْفَقْهَ

بود از مرسلان همگام که سخت بوسی گشت بر کرده شده پس بر عدد را ندیش شد از اذاخته شد کان پس از در

الْحَوْتُ وَهُوَ مِیْلَمٌ . فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمَسْجِیْنِ . لَلَبْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى یَوْمِ یَعْتُونَ

بسی و او بود لاست کننده پس گشته بود از سبب گنده ان بر این میماند در شکلش تا روزی که بگوشد

فَبَدَّنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِیْمٌ . وَأَبْنَانَا عَلَيْهِ شَجْرَةٌ مِنْ بَقَطِیْنِ . وَارْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ

پس بد آنرا در جاهای بیابان و او بود بیمار و رویانیدیم بر او در حق از کرد و فرستادیم او را لصد

أَلْفٍ أَوْ یَزِیدُونَ . فَا مَنُوا مَعَنَا هُمُ إِلَى حَیْنٍ . فَاسْتَفْهِمِ الرِّبَّکَ الْبِنَاتُ وَهَلُمُّ

پس بر این زیاد می آمدند پس بیان آورد پس کاران کردیم شایسته تا وقتی پس طلب بیان کن از ایشان تا برود که دست دختران برانند

الْبُنُونَ . أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِکَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ . أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ آفِکُمْ لَیَقُولُونَ

بچران بیستیدیم لا کورا زمان و ایشان بود در حاضران الا که باش که ایشان از در وقتان بر آنه خواست

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ . اصْطَفَى الْبِنَاتُ عَلَى الْبَنِیْنِ . مَا لَكُمْ کَيْفَ تَحْکُمُونَ

سزاد او در خدا و در سبک ایشانند بر این در عوالم ای بر کزای و دختران بر بچران چیست در شمار که کون علم میکند

أَفَلَا تَذْکُرُونَ . أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِیْنٌ . فَأَوْابِكُمْ بَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ . وَجَعَلُوا

ایس فکر میکنید یا در شایسته حق رویش پس یا در وقت تبارا اگر نیستید را شکوین و کرده

بَیْنَهُ وَبَیْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجِنَّةَ إِتْمَمَ لِحَضْرُوتِهِمْ . سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا یَصِفُونَ

میازاد و بیان بن بسبی و عیقت دست جن که ایشانند بر اینند حاضر کرده شد کان بکست خدا را چه وصف میکنند

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِیْنَ . فَآئِکُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ . مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاعِلِیْنَ . الْإِیْمَنُ هُوَ

که بنده کون خدا که خالص کرده شدند پس در سبک گشته و آنچه برست سببندش بر او تیره کنند کان کون که در وقت

صَالِ الْجَحْمِ . وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ . وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّاقِقُونَ . وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْجِرُونَ

در این در در سبب ا و وقت از آنجا که در وقت معانی معنی و در سبک هم بر آنه از صف شده شد کان در سبب و غیره است

وَإِنْ کَانُوا لَیَقُولُونَ لَوْ أَنَّا عِندَنَا ذِکْرٌ مِنَ الْأَوَّلِیْنَ . لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِیْنَ فَکَفَرُوا بِهِ

و اگر بودند که بر اینند شک میکنند که اگر انیک بود نزد ما ذکر می از پیشینان بر این بود که بکند کان خدا که خالص کرده شده که خدا را

فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ . وَلَقَدْ سَبَقَتْ کَلِمَاتُنَا لِعِبَادِنَا الرُّسُلِیْنَ . إِنَّهُمْ ظُلُمٌ مُنْصُورُونَ . وَإِنْ جُنَدًا لَمْ

شده بیان پس زود خواهد دانست و عیقت سبب گرفت کلمه ما بر مذکان مار که مرسلانند . در سبک ایشانند مرا ایشان باوی کرده شد کان و در سبک ایشان

الْغَالِبُونَ . فَوَلَّ عَنْهُمْ حَقَّ حَیْنٍ . وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ یَبْصُرُونَ . أَفَعِذْنَا بِمَا یَسْجُرُونَ

غالبان پس می بگردان از ایشان با و حق و بین ایشانرا ایس دو باشد که سببند ایس خدا ما را آنچه سببند

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِیْنَ . وَقَوْلٌ عَنْهُمْ حَقَّ حَیْنٍ . وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ

پس چون زود آمد بفضای ایشان پس بدست صباح پم داده شد کان و روی بگردان از ایشان تا و حق و بین پس بود

یَبْصُرُونَ . سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ . وَسَلَامٌ عَلَى الرُّسُلِیْنَ . وَالْحَمْدُ

خوبند و بد است و برورد کار که صاحب عیقت از آنچه که وصف میکنند و سلام بر مرسلان و شکر

نصف ۲۳

بِیْرَبِّ

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ وَتَمَّتْ اَنْزَالُهَا

الْعَالَمِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ص وَالْفُرَّانِ ذِي الذِّكْرِ بَلِ الذِّكْرِ الْكُفْرَانِ كَمَا هَلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ

مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَاوَلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ وَبِحَيْوَانٍ جَاءَتْهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكُفْرَانِ

هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ أَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ الْاِلٰهًا وَاِحِدًا اِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ وَاَنْطَلِقْ

الْمَلَأْمِيْهُمُ اِنْ اَمْشَوْا وَاَصْبِرْ وَاَعْلَى الْاَلْحَتِكُمْ اِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ بَرَّادٌ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمَلَايِكَةِ

الْاٰخِرَةِ اِنَّ هَذَا لَ الْاِخْتِلَافُ وَاَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ

مِنْ ذِكْرِيْ بَلْ لَمَّا يَذُوْا وَقُوْعَ اَعْدَابٍ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَتِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ

اَمْ لَهُمْ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ جُنْدًا مَا هُنَّكَ

مَهْرُومِيْنَ الْاَحْزَابِ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْنَادِ وَ

ثَمُوْدُ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ اِنْ كُلُّ الْاِلٰهِ كَذَّابٌ الرَّسُوْلُ حَقٌّ

عِقَابٌ وَّمَا يَنْظُرُ هُوَ اِلَّا الصَّحْحَةَ وَاِحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ وَّقَالُوْا رَبَّنَا اجْعَلْ لَنَا

قِيٰمًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ اِصْبِرْ عَلٰی مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ عِبْدَنَا دَاوُدَ الَّذِيْ اٰتَيْنَاهُ

اَوْبًا اِنَّا سَخَرْنَا الْاِيْمَالَ مَعَهُ يَسْتَجِيْبُ بِالْعُسِيِّ وَالْاَشْرَافِ وَاَطْرُقَ مَشْوَرَةٌ كُلُّهَا

اَوْبًا وَّشَدَدْنَا مَلِكَةً وَاَبْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْخَطَابِ وَاَهْلَ اَسْتَكْتَبُوْا الْخَصْمِ اِذْ

لَسُوْرًا وَاَلْحَرَابِ اِذْ دَخَلُوْا عَلٰی دَاوُدَ فَنَزَعَ مِنْهُمْ قَالُوْا لَأَنْخِفَنَّ خَصْمَانِ بَعْضُهُمَا

Handwritten marginal notes in Arabic script, providing commentary and explanations for the verses.

بعضاً

تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ. وَالشَّيَاطِينُ كُلٌّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ. وَالْحَزَنُ

مَقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ. هَذَا عَطَاؤُنَا فَمَنْ أَوْامِسُكَ بغير حساب. وَإِنَّ لَهُ

عِنْدَنَا زُلْفَى وَحَسَنَ مَأْبٍ. وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي

الشَّيْطَانُ يُصِيبُ وَعَذَابٌ. أَزْكُضُ بِرَجُلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ. وَ

خُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فاضرب به وَلَا تُحِثُّ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعِبَادُ أَنَّهُمْ

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَأِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ

بِحَالِصَةِ ذِكْرَى الدَّارِ. وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ. وَاذْكُرْ إِبْرَاهِيمَ

وَالْيَسَعَ وَذَا الْكَلْبِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ. هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلتَّقِيينَ حَسَنَ

مَأْبٍ. جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَفْعَةٌ لَمْ يَدْخُلُ فِيهَا الْكُفْرُ. وَكَانَ فِيهَا مِنْ قَبْلُ

كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ. وَعِنْدَهُمْ فَاكِهَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ. هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِمَنْ

أَحْسَبَ. إِنَّ هَذَا الرِّزْقُ مَا لَهُ مِنْ نِقَادٍ. هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَأْبٍ.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسَّ الْمِهَادُ. هَذَا قَلْبُ وَفَوْهُ جِيمٌ وَعَتَاقٌ. وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ

أَزْوَاجٌ. هَذَا فَوْجٌ مَقْتَحٌ مَعَكُمْ لَامْرَجًا بِهِمْ. إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارَ. فَالْوَالِ الْأَنْبِيَاءُ كَلِمَةٌ

مَدَّ مَمُوهٌ لَنَا فَيَسَّ الْفَرَارُ. فَالْوَارِثِينَ مِنْ قَدَمِنَا هَذَا فِرْدُ عَذَابًا ضِعْفَانِي هـ

النَّارِ. وَفَالْوَالِ الْأَنْبِيَاءُ رَجَالًا كُنَّا نَعْتَدُهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ. أَخَذْنَا مِنْهُمُ

Handwritten marginal notes in smaller script, providing commentary and explanations for the main text.

وَأَوْحَيْنَا

ثلثه

الدِّينِ وَامْرُتُ لَانَ اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ . قُلْ اِنِّي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي

دین و سروده شده نام با نیک باستم اول مسلمانان بگو در شکلی من بیزم اگر ناسد نالی کم کرده و نام

عَذَابٍ يَوْمَ عَظِيمٍ . قُلْ لَهِ اَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي فَاَعْبُدُوا مَا سِئِمْتُمْ مِنْ دُونِهِ

عذاب روز بزرگ بگو خدا را بیزم خالص درنده بر این دیگر را پس پرستند آنچه را عبادت از بجز او

قُلْ اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَلَا ذَلِكُمْ هُوَ الْخَسِرَانُ

بگوید شکست زیاکاران آنگاه که زیان کرده بر نفسانشان و کسانشان روز قیامت در سخته باشد که است زمان

الْمُتَّبِعِينَ . لَكُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ بِهِ

آنگاه را متابعت از بلندیشان سایانها از آتش و از زیرشان سایانها آن بزم بدید خدا بان

عِبَادَهُ يَاعِبَادِ فَاتَّقُونِ . وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَّعْبُدُوهَا وَاَنَا بُوَا

بندگان را ای بندگان من بیزم بیزم و آنکه احتساب کرده اند از طاغوت که پرستندش و بازگشت نمودند

اِلَى اللّٰهِ هُمْ الْبَشَرُ فَبِشْرِ عِبَادِي الَّذِينَ يَمْعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ احْسَنَهُ

بسی خدا را شایسته شود کالی پس خدوده بندگان مرا مرا آنرا که می شنوند سخن را پس بگویند و بجز من را

اُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ وَاُولَئِكَ هُمُ الْاُولَآءِ الْبَابِ . اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كِتَابٌ

آنها آنگاه که هدایت کرد ایشانرا خدا و آنها اند آنها صاحبان حسد را ای پس بگو لازم است بر او

العَذَابِ اَفَاَنْتَ تَبْعِدُ مَنْ فِي النَّارِ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا لَهُمْ لَهْمُ غُرْفٍ مِّنْ فَوْقِهَا

عذاب ای پس و سعادت میدی از آن باشد در آتش کس آنکه ترسیدند از پروردگارتان برای آنها غرفه است بالای

غُرْفٍ مَّبْنِيَّةٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَعَدَّ اللّٰهُ لَا يَخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيعَادَ . اَلَمْ نُرِ

غرفهای بنا شده که پروردگارتان را خدا و عدو دادن خدا خلاف میکند خدا و عدو را ای می بینی

اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا

در شکله خداوند از آسمان آبی پس روان کرد آنرا در زمین پس بیرون آورد و آن گشت را که مختلف است

اَلْوَانَهُ ثُمَّ يُهْبِجُ فَرِيحًا مُّصَفَّرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرًا لِذٰلِكَ اُولٰٓئِكَ

او پس پس خشک میشود پس می بوی دور از او پس میگردد آنرا در شکله در باره در سبیل در آن هر آینه بندیت بر صاحبان

الْاَلْبَابِ . اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلسَّلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَآئِمِينَ

عقل را ای پس بگو که گشاده کرد خدا سینه اش را برای اسلام پس او است بر نور از پروردگارش پس وای بر ای که هستند

قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ اُولَئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ . اَللّٰهُ نَزَلَ اَحْسَنَ الْحَدِيثِ

دلهاشان از یاد خدا آنها اند در گمراهی آنکار خداوند فرستاد بهترین سخن را

كَمَا بَا مُنشَاهُمْ اَمْثَالِي نَقَشَ عَلَيْهِ جُلُوْدُ الَّذِينَ يَخْتَوْنَ رَهْمًا ثُمَّ يَلْبَسُوْنَ جُلُوْدَهُمْ

کمانی مشابه کمانی که میگذرد از آن پرستشای آنکه بیزمند از پروردگارشان پس نوم میشود پوستهاشان

وَقُلُوْبُهُمْ اِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ ذَلِكُمْ هُدًى اللّٰهُ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَاءُ وَمَنْ يَضِلُّ اللّٰهُ

دولهاشان بگو خدا آن هدایت هدایت هدایت میکند بان که بخواهد و کسی که گمراه میکند خدا

فَاَلَمْ يَنْهَ عَنْهُ اَفَمَنْ يَّبغِيْ بُوْجْهَهُ سُوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقَبِلَ لِلظَّالِمِيْنَ

پس نیت مرا در آنچه هدایت ای پس که بخواهد ای کند بر او بدی عذاب روز قیامت و بگفته شد مرگالامرا

ع

الحق
الذائق
الغفران
۲۴

دُو قَوْمًا كَانُوا كَاذِبِينَ ۚ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
کذب یعنی دروغ گوئی و کذب کردن است و کذب کردن در حق خداوند و رسول او و کذب کردن در حق خداوند و رسول او و کذب کردن در حق خداوند و رسول او
 لَا يَشْعُرُونَ ۚ فَإِذَا فَمَّ اللَّهُ الْخُرُوبَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَكْبَرُ
فم یعنی کشته شدن و فم شدن یعنی کشته شدن است و فم شدن در دنیا و فم شدن در آخرت
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ
ضرب یعنی کوبیدن و ضرب کردن است و ضرب کردن در حق خداوند و رسول او و ضرب کردن در حق خداوند و رسول او
 يَذْكُرُونَ ۚ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۚ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا
عوج یعنی کجی و عوج داشتن یعنی کجی داشتن است و عوج داشتن در حق خداوند و رسول او و عوج داشتن در حق خداوند و رسول او
 فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
شُرَكَاءُ یعنی شریکان و متشاکسون یعنی شریکانی که در حدیث خود با هم شریکانند
 أَكْرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ۚ ثُمَّ أَتَاكُمْ نَوْمٌ الْفَيْمَةُ عِنْدَ رَبِّكُمْ
فیمه یعنی خواب و فیمه شدن یعنی خوابیدن است و فیمه شدن در حق خداوند و رسول او و فیمه شدن در حق خداوند و رسول او
 مَخْضُومُونَ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي حَقِّهِمْ
مخضوم یعنی کشته شده و مخضوم شدن یعنی کشته شدن است و مخضوم شدن در حق خداوند و رسول او و مخضوم شدن در حق خداوند و رسول او
 مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۚ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۚ هُمْ
مثوی یعنی جایگاه و مثوی شدن یعنی جایگاه شدن است و مثوی شدن در حق خداوند و رسول او و مثوی شدن در حق خداوند و رسول او
 مَا يَشَاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جِزَاءُ الْحَسَنِينَ ۚ لِيَكْفِرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا
جَزَاءُ یعنی پاداش و جزاء شدن یعنی پاداش شدن است و جزاء شدن در حق خداوند و رسول او و جزاء شدن در حق خداوند و رسول او
 وَبِجَزَائِهِمْ أَجْرُهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَ
أجْر یعنی پاداش و اجْر شدن یعنی پاداش شدن است و اجْر شدن در حق خداوند و رسول او و اجْر شدن در حق خداوند و رسول او
 بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ وَمَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
يُضِلِلُ یعنی گمراه می کند و یضلیل شدن یعنی گمراه شدن است و یضلیل شدن در حق خداوند و رسول او و یضلیل شدن در حق خداوند و رسول او
 مُضِلٍّ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۚ وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
عَزِيزٌ یعنی قوی و عزیز شدن یعنی قوی شدن است و عزیز شدن در حق خداوند و رسول او و عزیز شدن در حق خداوند و رسول او
 لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ
دَعْوَةٌ یعنی دعا و دعوت کردن است و دعوت کردن در حق خداوند و رسول او و دعوت کردن در حق خداوند و رسول او
 كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ
مُمْسِكَاتُ یعنی نگه دارنده و مُمْسِكَات شدن یعنی نگه دارنده شدن است و مُمْسِكَات شدن در حق خداوند و رسول او و مُمْسِكَات شدن در حق خداوند و رسول او
 عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۚ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ سَوْفَ
مَكَانَةٌ یعنی جایگاه و مکان شدن یعنی جایگاه شدن است و مکان شدن در حق خداوند و رسول او و مکان شدن در حق خداوند و رسول او
 تَعْمَلُونَ ۚ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
مُقِيمٌ یعنی برقرار کننده و مقیم شدن یعنی برقرار کننده شدن است و مقیم شدن در حق خداوند و رسول او و مقیم شدن در حق خداوند و رسول او

الناس

ک

لِلنَّاسِ بِالْحَيِّ فَمَنْ أِهْدَى فَلَيْفِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاتِّمَّا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

برای مردمان بخت پس کیست برایت یافته پس باشد برای خودش و کسی که گم شد پس بجز این نیست که همراه شود بر آن و کسی که گم شد پس برایشان

ع

بِوَكِيلٍ . اللَّهُ يَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي

نگهشان خدا بعضی بچند روز چهار رات و بعضی در وقت مرده است در خواب پس نگاه میدارد آنچه

قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

کذا را و او بر آن مرگ را و در رسیده دیگر را و در حق نام برده شده در پیشگاه در آن هر اینها است مرگ هر کس را

يَتَفَكَّرُونَ . أَمْ آتخذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۗ أَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا

کنند بچند یا گزینند از غیر خدا شفیعان بخوان اگر چه باشند که مالک نباشند چیزی را و بچند

يَعْمَلُونَ . قُلْ لِلَّهِ الشُّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بچند بگو خدا در است شفاعت همه را در است پادشاهی آسمانها و زمین پس بسوی او برگردانند و بچند

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ

و چون ذکر کرد خدا تنها در هم شود دلهای آنها ایمان نمی آورند بچند و چون ذکر کرد خدا

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ . قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمٌ

آنانکه از بزرگوارند نگاه ایشان شاد میشود بگو خدا فایده آفرنده آسمانها و زمین دانای

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ . وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ

غیب و شهادت تو حکم میکنی میان عبادت خدا در آنچه بودند در آنچه اختلاف میکنند و اگر بودی برای آنکه

ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فِدْوَانٌ بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ

سهم کرده آنچه در زمین است همه و مثلش با او برانند فدایند او را از بدی عذاب روز

الْقِيَامَةِ وَبَدَّلَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ . وَبَدَّلَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا

قیامت و ظاهر شد مرا ایشانرا از خدا بزدند که گمان برند و ظاهر شد مرا ایشانرا از بدیهای آنچه کسب کردند

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ . فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَاهُ

و احاط کرد با ایشان آنچه بودند گمان استهزا میکنند پس چون مس کند انسان ضرری بخواند ما را پس چون اویم از آن

نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلِ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ . فَذَلِكُمَا

نعمتی از خود که بد جایز نیست که داده شدیم بعلی بگو آن بلا نیست و گمان اکثرشان نیستند آن نعمتی که گفتند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا اغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ . فَاصْبِرْ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا

آنچه بودند پیش از ایشان پس کفایت نکرد از ایشان آنچه را بزرگ کسب کردند پس رسید با ایشان بدیها آنچه را بزرگ کردند

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ . أَوَلَمْ

و آنانکه ظلم کردند از اینها بر روی برسد مرا ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند و رسیدنشان عاجز کننده ای

يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

ندانند که خدا انبساط میکند روزی را برای کس بخواهد و تنگ میکند در آن برایشان است مرگ هر کس را که ایمان ندارد

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ

بگو ای بندگان آنانکه اسراف کردند بر خودشان را رسیدن بسوی او رحمت خدا در تنگ خدا می آورد

ع

الذُّبُوبِ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ . وَأَنِبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْأَلُوهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ

کتاب از او ببرد بر شما که دوست ایزد است و از او بپرسید و از او بخواهید که از او بپرسید

الْعَذَابِ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ . وَأَنِبُوا الْحَسْرَةَ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ

عذاب پس باز بپرسید که بپرسید و از او بخواهید که از او بپرسید و از او بخواهید که از او بپرسید

بَعَثْنَا وَإِنَّكُمْ لَا تَشْعُرُونَ . أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِنَفْسِي

بفرستیم و شما ندانستید که بفرستیم و از او بخواهید که از او بپرسید و از او بخواهید که از او بپرسید

السَّاحِرِينَ . أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ . أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ

ساحرین را و از او بخواهید که از او بپرسید و از او بخواهید که از او بپرسید

لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَكُلَّنَّ مِنَ الْخَسْبِ . بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ

اگر ای کاش من بخواهم که از او بپرسید و از او بخواهید که از او بپرسید

مِنَ الْكٰفِرِينَ . وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوعَلَىٰ اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مَسْوُودَةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ

در روز قیامت می بینی که از او بپرسید و از او بپرسید

مَسْجِدٌ لِلشَّكِرِينَ . وَيُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ نَفَقُوا أَيْمَانَهُمْ لِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

مسجد برای شکرگزاران و ندا می دهد خدا آنرا که بر سر کرده بودید و از او بپرسید و از او بپرسید

كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ . لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَالَّذِينَ

هر چیزی است بر او و او است بر هر چیزی و از او بپرسید و از او بپرسید

كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ . قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ مَا رَوَيْتُمْ أَعْبَادًا بِهَا

کافر شدند آیات خدا و از او بپرسید و از او بپرسید

الْبِطَاطُونَ . وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَ يُعْبَدُ

باطون و از او بپرسید و از او بپرسید

عَمَّاكَ وَلِتُكُونَ مِنَ الْخٰسِرِينَ . بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْهُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ . وَمَا فَدَّرَا

عزت و از او بپرسید و از او بپرسید

اللَّهُ حَقٌّ فَذَرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا بِقَضَاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوٰوٰتٌ بِيَمِينِهِ

خدا حقیق است و از او بپرسید و از او بپرسید

سَجَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ . وَنَفَخْنَا فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي

سجانه و از او بپرسید و از او بپرسید

الْأَرْضِ الْأَمِنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخْنَا فِيهِ أُخْرَىٰ فَذَاهِبُوا قِيَامًا يَنْظُرُونَ . وَأَشْرَكَ الْأَرْضُ

از زمین بود که از او بپرسید و از او بپرسید

بِنُورِ رَبِّهَا وَوَضَعَ الْكِتَابَ وَجِيًّا بِالْبَيِّنَاتِ وَالشَّهَادَةِ وَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ

نور پروردگارش و نهاد در کتاب و از او بپرسید و از او بپرسید

لَا يَظْلُمُونَ . وَوَقَيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَاعَمَلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ . وَسَبَّحُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ظلم نمی کنند و از او بپرسید و از او بپرسید

وَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَ يُعْبَدُ عَمَّاكَ وَلِتُكُونَ مِنَ الْخٰسِرِينَ

اللَّهِ

كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ كَانَتْ تَابِيهِمْ وَسَلَّمٌ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا

ایشانرا از خدا هیچ نیکو نکرده این بائست که بودند می آمدند رسولات ان باینست

فَاخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ . وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ

پس گرفت ایشانرا خدا بدستیکه اوست توانای سخت عقوبت و تحقیق فرستادیم موسی را باینست ما و محمد

مُبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَفَارُونَ فَمَا لَوْ اسْحَرَ كَذَابٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ

واصح . موسی فرعون و هامان و فارون پس گفتند جاودگریست دروغ که پس چون آمد ایشانرا حق

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْجُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَذَلِكَ الْكَافِرِينَ

از نزد ما گفتند بگفتند پس اینان ایمان آوردند با او و زنده گذارید زناات ترا و نیست جمله کافران

الْإِنْفِي ضَلَالٍ . وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبِّي إِنِّي أَخَافُ

مگر در کراسه و گفت فرعون بگذازید مرا که بکشم موسی را و باید که بخواند پروردگارش را بدستیکه

أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ . وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي

من نیستیم که تغییر دهیم دین شما را یا اینکه بظهور آورد در زمین تباهی را و گفت موسی بدستیکه من نیایدیم

وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مَسْجِدٍ يَوْمَ يُحْصَى الْوُجُوهُ . وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ

پروردگارم در پروردگارش از هر مسجدی که ایمان نیاورد بر روز حساب و گفت مردی مومن از آل فرعون

يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَمَدَّ جُنُوحَهُ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّهِ وَإِنْ

که پنهان میداشت ایمانش را را بپوشید مردی را که سبکو بد پروردگارش خداست و تحقیق آمد شمارا ما سینه از پروردگارش

بَلْ كَذِبًا عَلَيهِ كَذِبَهُ وَإِنْ يَكَادُ يُبَسِّبُكُمْ بَعْضَ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ

و اگر باشد در و عکس بر اوست دروغش و اگر باشد راستگوار است شمارا بعضی از آنچه وعده میدهد شمارا

لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مَسْرُوفٌ كَذَابٌ . يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرٌ فِي الْأَرْضِ

هدایت میکند از اگر اوست اصراف کننده در و عکس ای جماعت مر شمارا است بادشاهی امروز عالمان در زمین

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَ

پس نیست که یاری دهد ما را از عذاب خدا اگر آید ما و گفت فرعون که نمی یابم گمراستی که می بینم و

مَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ . وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

هدایت میکنم شمارا جز راه راست و گفت ایمن آورد ای قوم بدستیکه من نیستیم

مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ . مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ . وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ

مانند روز طایفه های دشمن است شبیه قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بودند از بعد

وَمَا اللَّهُ بِرَبِّدٍ ظَلَمَ لِلْعِبَادِ . وَأَيُّ قَوْمٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ . يَوْمَ تَوَلَّوْنَ

ایشان و نیست خدا که بخواهدستم کردن مرندگارا و ای جماعت بد دستیکه من بر شمارا روز نداد بیکدیگر که دراز و بیکدیگر

مَذِيبِينَ . مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ . وَلَقَدْ

گردانیده شوند و ایس روندگان با ستم مر شمارا از خدا هیچ کار ندارند و کسی را که اضلال میکند خدا پس نیست مر و را هیچ

جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا

گننده و غیرت آمد شمارا یوسف از پیشین ! پس شما بر کوه موسی بودید و شک از آنچه آمد شمارا ان تا چون

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ بَعْضًا فَمَنْ تَتَّبَعُوا فَإِنَّ إِلَهَكُمْ بَعْضٌ أَلَمْ تَكُنْ مِن قَبْلِهِ أَعْمَى فَكُنْ بَصِيرًا
درستی که بودیم بر شما در میان بعضی از شماست که گفتند که آن از ما بود از آنکه بودیم از آنکه بودیم

إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ وَفَالَّذِينَ ظَلَمُوا فِي النَّارِ يَخْتَضِعُونَ
درستی که ما همه در آنجا هستیم خدا تحقیق حکم کرده است بین کسان و کلمه انانچه در آتش در زمان

ع

جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ قَالُوا أَوْ لَمْ نَكُ نَأْتِيكُم بِرُسُلِكُمْ
جهنم را که بخوانید پروردگارتان را که تخفیف دهد از عذاب روزی از عذاب گفتند آیا نبود که می آمدند شما را رسولان شما

بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى فَاذْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ إِنَّا
با بیستیا گفتند ای گفتند پس بخوانید و میت خواندن کافران چیست در کس است درستی

لَنَنْصُرَنَّ رَسُولَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ يَوْمَ لَا يُفْعَلُ
ما برانند ما را بکنیم رسولان ما را و آنکه ایمان آوردند در زندگی دنیا و روزی که ایستاده میشوند تا بدان روزی که سوره

الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِهِ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى
ظالمان را عذرشان و عذرتان است لعنت و عذرتان بدی است ای و تحقیق که دادیم موسی را هدایت

وَإِذْ نَادَىٰ إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ فَاصْبِرْ
و عذرتان دادیم بنی اسرائیل را کتاب هدایتی و عذرتی در صحاح حسنه در باب اول سوره

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَسْتَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّ تَابَ إِلَهُكَ فَاعْبُدْهُ وَاسْتَجِبْ لَدُنِّي وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ إِنَّ
درستی که وعده خدا حقی است و آمرزش خواهد کرد که می خواهد از هر کس که می خواهد تا او توبه کند و سبوح است پروردگارت شبانه و با صبح

الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ فِي صُدُورِهِمْ الْكَبِيرِ مَا هُمْ
آنکه مجادل میکنند در آیات خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشان را از منیت در سینه ایشان که بزرگی است

بِأَلْبَابِهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ
ایشان را بکنند که استعین با خدا است شنوای است و بینای است از زمین و آسمان و زمین و آسمان است

مِن خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
از آفرینیدن مردمان و لیکن اکثر مردم نمیدانند و نیست یکسان کور و بینا و

ع

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُنَىٰ فَلْيَلْمِزْنَاذَنبُونَ وَإِنَّ السَّاعَةَ
آنکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته اند که بکنند پروردگارتان را که اجابت میکنند

لَا إِلَهَ إِلَّا رَبُّهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَوْمِنُونَ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ
پروردگارتان است و لیکن اکثر مردمان ایمان نمی آورند و کلمه پروردگارتان را بخوانید مرا که اجابت میکنم

لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَبِّحُوا جَهَنَّمَ دَائِرِينَ إِنَّ اللَّهَ لَوَّيٌّ
در شما را درستی که انانچه ستمگانی کردند از عبادت من بزدوی و سبب شوند جهنم را و لیکن خداست که

جَلَّ لِكُمْ اللَّيْلُ لِيَسْكَوُنَّ فِيهِ وَالتَّهَارُ مَبْصُرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ
برای شما شب را تا بیاورد در آن روز را بجهنم بخشید پروردگارتان را حاجت بکنند فضل است در مردمان و

لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا
لیکن اکثر مردمان شکر میکنند است خدا پروردگارتان را آفریننده همه چیز است الهی که آرد

هُوَ فَا تَنُفَكُونَ كَذَلِكَ بُرُوفُكَ الَّذِينَ كَانُوا يَأْتُونَ اللَّهَ بِحُجُودٍ وَهُوَ اللَّهُ الَّذِي

او پس بنگار بر کرد دانسته و بشوید همچون برگه در اینده بشوند آنرا بودند با پستیهای خدا الحار بر روز بدیدند خداست آنچه

جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

گردانید برای شما زمین را آرامگاه و آسمانرا بنائست و بیکرد از شما را پس خوب ساخت و بیکرد از شما را روزی دادند

مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَبَارِكُوا اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ

از پاکیزه است خدا پروردگار شما پس ازینون اند خدا که پروردگار جهاناست اوست زنده و بیست لای

إِلَٰهٌ هُوَ قَادِعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ

جستار پس بخوانند و را حالش کرد دست بکان را پیش و در راستایش بر خدا را که پروردگار عالمیاست بگوید برستگاری از هر

أَعْبُدَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَإِمْرٌ أَنْ

تعد که برستم آنرا که میخواهند از غیر خدا چون اند را بیستما از پروردگارم و ما مورثم که

أَسْلَمَ رَبِّي الْعَالَمِينَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ ثُمَّ مَن نُّظْفَةٍ ثُمَّ مَن عِلْفَةٍ ثُمَّ

انقاد پروردگار عالمیان را اوست آنچه آفرید شما را از خاک پس از نطفه پس از آن جوان بستیم

بِحُرُوجِكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِنَكُونُوا شُبُهًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَهْتَدِي مِنْ قَبْلِ

برون می آید شمارا که در کمال تویشان پس بشوید پس بدان و از شما کسی هست که متوجهی میشود از پیشین

وَلِنَبْلُغُوا أَجْلًا مَعْنَى وَلِعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هُوَ الَّذِي يَخْتِ وَيَمِيتُ فَا إِذْ أَقْضَى أَمْرًا

و تا رسد بوقت نامرده شده و باشد شما را بعد عقل اوست آنکه زنده میکند و میمیراند پس چون قرار

فَتَمَّا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ هُوَ الَّذِي يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يَبْصُرُونَ

شدن داد امر برای پس حسن این نیست که میگوید مرا و را بشوید میشود و با ندیدی سویی آنرا که میگرداند و در استیهای خدا که بگرداند

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذَا الْأَغْلَالُ فِي

میشوند آنرا که تکذیب کردند کتاب و آنچه فرستادیم بران رسولان را پس زود خواهند دانست هنگامی که غلها

ع

من

ثلثه

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَمْ اَجْرُ غَيْرُهُمْ مَّنْ هُمْ . فَلَ اِنَّكُمْ لَنَكْفُرُوْنَ بِالَّذِيْ خَلَقَ
 ايمان آورند و کردند کارهای شایسته برای ایشانست مگر آنچه مطوع بخواهید یا نماند کافر بشود بانه افرید
 الْاَرْضِ فِيْ يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهُ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ . وَجَعَلَ فِيْهَا رِوٰسِيَّ
 زمین را در دو روز و میسازند برایش همگانی اینست برورد کار عالمیان و گردانید در آن کوهها
 مِنْ قَوْمِهَا وَبَارَكَ فِيْهَا وَقَدَّرَ فِيْهَا اَقْوَامًا فِيْ اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ سَوَآءٍ لِّلسَّآئِلِيْنَ هٗ مُرَّ
 است از ملامتان و برکت داد در آن و تقدیر کرد در آن خرد و نهایی از او در چهار روز مساوی برای سوال کنندگان پس
 اسْتَوٰى اِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَا
 برخواست به آسمان و آن دو دودست پس گفت مرا و در زمین با بیاض خواه و ناخواه گفتند
 اٰتَيْنَا طَآئِبٰتَيْنِ . فَفَضَّلْنٰ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ فِيْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِيْ كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرًا
 ایچیم فدایان بر در آن پس فرار داد و انبار آهفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی کار از او
 وَزَيْنًا السَّمَآءِ الدُّنْيَا عَصٰىجٍ وَحِطَّ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ . فَاَنْ اَعْرَضُوْا
 و از ایشان دادیم آسمان دنیا را بچراغها و محاطی اینست ستاره داد و خدای عزیز عظیم پس گردوی گردانید
 فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتَمُوْدَ . اِذْ جَاؤَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ
 پس بگو بچم دادیم شمارا بصاعقه مانند صاعقه عاد و تمود هنگامیکه آمد ایشانرا رسولان از میان
 اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا يَعْْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ فَاَلُوْا الْوَشٰىءَ رَبَّنَا لِاَنْزَلْ مَلٰٓئِكَةً
 دستهاشان و از پشت سرشان که برسند مگر خدای را گفتند که خواسته بود برورد کار ما هر آنکه فرود ستاده بود
 فَاِيَّا مَا ارْسَلْنٰمُ بِهِ كٰفِرُوْنَ . فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَقَالُوْا
 بلکه ایس بدستک ما آنچه فرستاده شد بدان تا گردند کان پس ما عا دس سر کشی کردند در زمین با حق و گفتند
 مِنْ اَسَدٍ مُّثَاقِفَةٌ اَوْ لَمِيْرًا وَاَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَسَدٌ مِنْهُمْ قُوَّةٌ وَكَانُوْا
 گشت سخت تر از عا د از قوا لایمانند بدستک خدا افرید ایشانرا اوست سخت تر از ایشان در توانا و بودند
 يَا اَيُّهَا يٰمُجِدُوْنَ . فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْ اَيَّامٍ نَّحْسٰبٍ لِنَذِيْبِهِمْ عَذَابَ
 که با سختی با انکار میوزد پند پس فرستادیم برایشان بادی بسیار سرد در روزهای شوم تا بچشایم ایشانرا عقوبت
 الْخٰزِرِيْ فِي الْجُوْفِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْاٰخِرَةِ اٰخِرٰى وَّهُمْ لَا يَنْصُرُوْنَ هٗ وَاَمَّا تَمُوْدُ
 خدای در زندگی دنیا و هر آنکه عقوبت آخرت خواهد کنند و تراست و ایشان باری کرده میشوند و اما تمود
 فَهَدَيْنٰهُمْ فَاَسْتَجَبُوْا لِعٰنِيْ عَلٰى الْهُدٰى فَاَخَذْنٰهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا
 پس هدایت کردیم ایشانرا پس اجتناب کردند که بر برابر هدایت پس گرفت گرفت ایشانرا صاعقه عقوبت خدای و بسبب
 كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ . وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ هٗ وَفِيْ نَجْرِ اَعْدَاءِ اللّٰهِ اِلَى
 انهم بودند که گسب می کردند و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند بودند بهر کاران و در دیگر حشر کرده بودند و دشمنان خدا
 النَّارِ فَمَنْ يُّزْعَوْنَ . حَتّٰى اِذَا مَا جَاؤَهَا شَهِدْ عَلَيْهِمْ سَمْعَهُمْ وَاَبْصَرَهُمْ وَجَلُوْا لَهُمْ
 بسوی ایشان را طمان باز داشته میشوند تا چون آمدند انرا که ای داد برایشان که شششان و چشمهاشان و پوستهاشان
 بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ . وَقَالُوْا اَلَيْلُوزُهُمْ لَمْ شَهِدْهُمْ عَلَيْنَا فَاَلَوْ اَنْطَقْنَا اللّٰهُ الَّذِيْ
 با آنچه بودند که میکردند و گفتند بر پوستهاشانرا چرا که ای داد بر ما گفتند سخن آورد ما را خدا انچه

ع

انظروا

أَنْطِقُ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلْقُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَاللَّهِ تَرْجُونَ. وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَعِينُونَ. أَنْ يَشْهَدَ

علیکم نعمکم ولا ابصارکم ولا جلودکم و لکن ظنتم ان الله لا یعلم کثیرا مما تعملون

و ذلکم ظنکم الذی ظنتم بربکم اذ بکم فاصبحتم من الخاسرین

مَوْتَى لَمْ يَرْوَا عَنْهُمْ مِنَ الْمَعْتَبِينَ. وَقِيضَتْ لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ

وَمَا خَلَقْنَا مِنْهُمْ وَحَى عَلَيْهِمُ الْفُؤَادُ فِي آيَمٍ فَدَخَلَتْ مِنْ فَلْيَمٍ مِنَ الْجَنِّ وَالْأُنْسِ أَنْهَمُ

كَافِرًا خَاسِرِينَ. وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَاقِبِ لَعَلَّكُمْ

تَعْلَمُونَ. فَلَنْذُرَنَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعْدَاءُ بَدَأُوا وَخَجَرْتَهُمْ سَاءَ الَّذِي كَانُوا

يَعْمَلُونَ. ذَلِكَ جَزَاءُ عَدَاةِ اللَّهِ النَّارُ لَمْ يَهَادِ إِلَّا الْخَلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَأْتُونَ

بِجَدْوَنَ. وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضِلْنَا مِنْ الْجَنِّ وَالْأُنْسِ لِنَجْعَلَهُمَا

تَحْتَ أَفْدَانِنَا لِيَكُونَ مِنَ الْأَسْفَلِينَ. إِنَّ الَّذِينَ قَالَوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَاوا لِيُنزَّلَ

عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ الْأَخْفَاءُ وَلَا تَخْفَوْا وَابْتَهِرُوا بِأَيْحَتِهِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوَعِّدُونَ. نَحْنُ

أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا

مَنْ تَدْعُونَ. نَزَلْنَا مِنْ غَافِرٍ رَجِيمٍ. وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ

صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي

هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ. وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا

الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو خُوٍّ عَظِيمٌ. وَإِنَّمَا يَرْتَعَنُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ

كَمَا تَنْسَخُ مِمَّا سَبَقَ وَادَّاهُ وَتَوَلَّى جَسَدًا مِمَّا يَرَى مِنْ غُفُلٍ لَئِيْلٍ مُسْتَعْتَبٍ

وَأَن تَقُولَ لَوْ أَنَّ كَرِيمًا فَخَرَّ سَاجِدًا فَسَجَدَ لِغُلَامٍ مُسْتَعْتَبٍ وَتَقُولُ أَتَى اللَّهُ الْبَشَرَ

بِحَبْلِ الْغَيْتِ أَتَى اللَّهُ الْبَشَرَ بَحْبُلِ الْغَيْتِ وَتَقُولُ لَوْ أَنَّ كَرِيمًا فَخَرَّ سَاجِدًا فَسَجَدَ لِغُلَامٍ مُسْتَعْتَبٍ

ع

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

سجده واجبہ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

بسم پناه بر خدا بدستگیر اوست شنوای دانا و از آیتش شب و روز است و آفتاب و ماه

وَالْقَمَرَ لَا تَجِدُ وَالشَّمْسَ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ وَاقْبُدْ وَاللَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ آيَاهُ

و ماه سجده نمکنید آفتاب و ماه را و سجده کنید بر خدا ای که آفرید آنها را اگر هستید اگر اوست

تَعْبُدُونَ فَإِن استكبروا فالذين عند ربك يسبحون له بالليل والنهار وهم لا

تعبیر میکنند پس اگر استکبر کنند پس آنها که نزد پروردگارتانند تسبیح میکنند مرا و را شب و روز و ایشان

يسامون. ومن آياته إنك ترى الأرض خاشعة فإذا أنزلنا عليها الماء اهتزت و

تغول میکنند و از آیههایش اینکه تو می بینی زمین را خاشعه شده است پس چون فرستیم بر آن آب را حرکت کند

وبن إن الذي أحياها لمحيي الموتى إنه على كل شيء قدير. إن الذين يحدون في

و افزونی پذیرد بدستگیر انا که زنده کرد آنشد لذت بر ابراهیم زنده میگرداند مردگان را بدستگیر او در همه چیز قادر است بدستگیر انا که

آياتنا لا يحفون علينا فمن يلقى في التاريخ من ياتي أمينا يوما القيمة أعمالا

در آیات ما پوشیده نمائند بر ما پس کسی که آید از خدا شود در آتش بهتر است بدستگیر ما بدین روز قیامت بخندد

مايتم إنه مما تعملون بصيرة إن الذين كفروا بالذکر لما جاءهم وإنه لكتاب

بخبر خواستند در سستی او با آنچه میکند بر ما است بدستگیر انا که کافر شدند بانه که چون آیات ترا بدستگیر او

عزیزه لا ياتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد ما يقال

بر آیه که است که آید او را باطل از پیش و در پشت و از پشت سرش فرو فرستاد و است از حکیم حمید نازل شده که

للك الأما قد قبل للرسل من قبلك إن ربك لذو مغفرة وذو عقاب أليم ولو

بر ترا که آنچه تحقیق گفتند سرسوزان از پیش از تو بدستگیر پروردگارتو هرگز صاحب مغفرت پروردگارت

حسنا قرأنا عجيبا لقلوا لولا فضل آياته أعجى وعري قل هو للذين آمنوا هدى

و اگر میگردانیدم انرا از آیه عجیب است هر آینه بگفتند چرا بیان کرده شد آیتش اعجیب است و عری بخوان برای انا که ایمان آورد

وشفاء والذين لا يؤمنون في آذانهم وقرء وهو عليهم عى أولئك ينادون من مكان

و است و شفاست و انا که ایمان نیاوردند در گوشهانشان گواهیست و او را ایشان گواهیست آنها را ندانند کرده میشوند از جایی

بعيد. ولقد آتينا موسى الكتاب فأخلف فيه ولولا كيلة سبقت من ربك

دور و تحقیق دادیم موسی را کتاب پس او را خلف کرده شد در آن و اگر بود کله که پیش رفتند تو از پروردگارت

لفضي بينهم وأهم لفي شك منه مرتب من عمل صالحا فليفسه ومن أساء

برین عمل کرده شده بود میان ایشان و بدستگیر ایشان بر آینه در شک اندازان که بجان اندازنده است کسی که کرد کار شایسته را

فعلها وما ربك بظالم للعبيد اليورد علم الساعة وما تخرج من ثراب من

پس برای خودش است و کسی که بد کرد پس بر اوست و نیست پروردگارتو استیکار بر بندگات را بسوی او کردار نینده میشود از قیامت

أكمائها وما يحل من انثى ولا تضع الأبيله ويومئذ يهيم ابن شركا في قالوا

و آنچه برودن می آید از میوه از غلاتش و با آنچه بخورد و بیخ سوختی دهند جز به آتش او و در سبک بداند اشارت را که همانند شرکانان

أذناك ما مننا من شهد وصل عنهم ما كانوا يدعون من قبل وظنوا ما لهم

که نزد علامت نزدیم را که مشت از ما بسوی گواهی و گشتند از ایشان آنچه بودند که بجا است از پیش و چنین کردند که

من

الذوق
الحياتي
الخير
٢٥

وَلَا تَنْصُرِهِ امْرَأَتُكَ وَآمِنٌ دُونَهُ اَوْلِيَاءُ فَاِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِي وَهُوَ
 عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَمَا اَخْلَقْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُوْا اِلَيْهِ اِنَّكُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ
 تَوَكَّلْ وَاِلَيْهِ اُنْبِءُ فَاِطْرَ السَّمٰوٰتِ وَاِلَاَرْضِ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
 وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَدْرُوْنَ كُمْ فِيْهِمْ كَيْسًا شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ اَلَمْ تَقْرَأْ
 اِنَّ السَّمٰوٰتِ وَاِلَاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ
 لَكُمْ مِنَ الدِّيْنِ مَا وُصِيَ بِهِ فَوْحًا وَاَلَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا وُصَيْنَا بِهِ اَنْزَلْنَاهُمْ
 وَمَوْحِيًّا وَغَيْبِيْ اَنْ اَيُّهَا الَّذِيْنَ لَا يَتَّقُوْنَ اَيْدِيَّ كٰبِرٍ عَلٰى الْمُشْرِكِيْنَ مَا نَدْعُوهُمْ
 اِلَيْهِ اِنَّهُمْ لَيُكْفَرُوْنَ بِهٖ مِنْ لَدُنِّهِ وَيَهْدِيْ اِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَا تَقْرٰوْا اِلَّا مِنْ عِنْدِ
 مَا جَاءْتُمْ بِالْعِلْمِ بَعِيْبَيْنَهُمْ وَلَوْ اَلَكُمُ سَبْعُ مِثْقٰلِ اِلَاجِلِ مَسِيْحٍ لَفَضِيْهِ
 فَاَدْعُ وَاَسْتَعِيْمْ كَمَا اَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاؤَهُمْ وَقُلْ اَمَّا اَنْزَلَ اَللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ
 وَاَمَرْتُ لَاعْدِلْ بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَاَعْمَالُكُمْ
 لَاجِهٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ وَاَلَّذِيْنَ يَجْحَدُوْنَ بِاٰيٰتِ
 اَللّٰهِ الَّذِيْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَاَلْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبَةٌ
 لَسَجَّلَ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا وَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَجَّلُوْنَ بِهَا وَاَلَّذِيْنَ
 اٰمَنُوْا سَجَّلُوْنَ بِهَا وَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَجَّلُوْنَ بِهَا وَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَجَّلُوْنَ بِهَا

مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَ خَلَقْتُمَنِ الْغَيْرُ الْعَلِيمُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

الأرض مهتداً وجعل لكم فيها سبلاً لعلكم تهتدون. والذبي نزل من السماء

ماءً يقدر فالتشرايه ببلده مينا كذلك تخرجون. والذبي خلق الأزواج

كلها وجعل لكم من الفلك والأنعام ما تركبون. لتسبوا على ظهوره ثم

تذكروا نعمة ربكم إذ استأنستم عليه وتقولوا سبحان الذي سخر لنا هذا

وما كنا له مقرنين. وإنا إلى ربنا لنقلبون. وجعلوا له من عباده جبرئيل الأتينا

لكفور مبين. أما تخذ مما يخلق بناتٍ وأصفاكم بالبين. وإذا بشر أحدكم

بما ضرب للرحمن مثلاً ظل وجهه مسوداً وهو كظيم. أو من بشو في الحلبه وهو

في الخصام غير مبين. وجعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن إناثاً شهدوا

خلفهم متكبين شهدتهم ويسألون. وقالوا الوشاء الرحمن ما عبدناهم ما

لهم بذلك من علم إن هم إلا بخرصون. أما اتيناهم كما بامن قبله فمهم يستمكون

بل قالوا إنا وجدنا آباءنا على آمة وإنا على آثارهم مهتدون. وكذلك ما

أرسلنا من قبلك في قريه من نذير إلا قال مزفوها إنا وجدنا آباءنا على آمة

وإنا على آثارهم مقتدون. قال أولو جبنكم بأهدى مما وجدتم عليه آباءكم

قالوا إنا بما أرسلتم به كافرون. فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين

وإذ قال إبراهيم لأبيه وقومه أئني براء مما تعبدون إلا الذي فطرنى فإنه

مستجاب لهم دعواتهم واتواهم فاستجابوا لهم فاعبدواهم سواي ولا يعبدهونني

فانظر كيف كان عاقبة الكافرين. فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين

سبحان

ع

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ إِذْ هُمْ فِيهَا يَخْتَكُونَ. وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ كَبَرٌ مِنْهُنَّ أَخْفَى

وَإِذْ نَادَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ. وَقَالُوا يَا آيَةُ السَّحَابِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

عَهْدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْذُونَ. فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذْ هُمْ يُسْكُونَ. وَنَادَى

فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي

أَفَلَا تَبْصُرُونَ. أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ. وَلَا يَكَادِبِينَ. فَلَوْلَا

الَّذِي عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ آوَجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبِينَ. فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ

فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ. فَلَمَّا اسْفُوتْنَا أَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَغَرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

فَجَعَلْنَاهُمْ سَكَنًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ. وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذْ أَقَامَتْ مِثْلَهُ

بِصَدْقَةٍ. وَقَالُوا يَا آيَةُ السَّحَابِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ كَبَرٌ مِنْهُنَّ أَخْفَى

إِنَّ هُوَ إِلَّا عِبَادٌ اتَّعَبْنَا عَلَيْهِمْ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ. وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَا

مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ. وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمُرُّنَّ بِهَا وَتَبْعُونَ هَذَا

صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ. وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ. وَلَمَّا جَاءَ عَيْنِي

بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ فذِجْنَكُمْ بِأَحْكَمِهِ وَلَا يَبِينُ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْلُقُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَاطِيعُونَ. إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ. فَاخْلَفُوا

الْأَحْزَابَ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلًا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ إِلِيمٍ. هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّمَاءَ

أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْضَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ. الْإِخْلَافُ يَوْمَئِذٍ لِبَعْضِهِمْ عَذَابٌ وَاللَّذِينَ ظَلَمُوا

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ. أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ. وَلَا يَكَادِبِينَ. فَلَوْلَا

بِأَعْيُنِنَا

وَلَقَدْ أَخْرَجْنَا نَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَيَّ الْعَالَمِينَ ۖ وَاتَّيْنَاهُمْ مِنَ الْأَيَّاتِ مَا فِيهِ بَلََاءٌ مُّبِينٌ ۚ

و تحقیق احیستار کرده ایم ایشان را بر آیتی بر بنایان و دادیم ایشانرا از آیتها آنچه در آن بود بای کس آشکار

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۖ إِن هِيَ إِلَّا أَمْوَاتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا حُنَّ مُنْشَرِينَ ۚ فَاتُوا بآبَاءَنَا

بدیشک اینها برآیند میگویند نیست آن که مردگان است و بناییم ما زنده کرده شدگان پس یارید پدرانمان

إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ أَهْمُ حَرَامٍ مَّقْرُومٍ بَيْعٍ وَالذِّبْنِ مِنْ قِبَلِهِمْ أَهْلَكَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

اگر راستند در شکایان ای ایشان چه سزا اند یا قوم بیع و آنکه بودند پیش از ایشان طاک کرده اند هم آیتها را بدیشک ایشان بودند

مُجْرِمِينَ ۚ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا عِبْنَهُ ۚ مَا خَلَقْنَا هُنَّ

کتابکاران و نه آسندیم آسمانها و زمین را و آنچه میان اینها است از آسندیم از آسندیم این دورا

إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْعِبِينَ ۚ يَوْمَ

نم بر راستی و لکن بیشتر ایشان میدانند بدیشک روز قیامت و عده که ایشان یکی روزی

لَا يَغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ۚ وَالْأَمْنُ رَحِمَ اللَّهِ أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

کفایت نمیکند دوستی از دوستی چیزی را و نه ایشان یاری کرده میشوند که از آن که رحمت کرد خدا بدیشک دوست عزیز

الرَّحِيمُ ۚ إِنَّ سَجْرَةَ الرَّقُومِ طَعَامُ الْإِيْمِ ۚ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۚ كَغَلِيِّ الْجَهَنَّمَ

رحیم بدیشک رحمت ز دوست خوراک کتابکاران چون فلز که اخته میشود در شکمها چون جوشیدن سیم

تَمَّصُّوهُ فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْجَهَنَّمَ ۚ ذُو نَارٍ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ إِنَّ هَذَا مَا

پس ریزند بالای سرش از عذاب آتش جحیم بدیشک توی تو عزیز رحیم بدیشک است ای

كُنْتُمْ بِهِ تَمْرُونَ ۚ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۚ فِي جَنَّاتٍ وَعُجُونٍ ۚ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ

بودید آن شک می آورید بدیشک سبز گاو در جای امن در هشتها در هشتها می پوشید از دیای نازک

أَسْبَرٍ فِي مَقَابِلِينَ ۚ كَذَلِكَ وَرَوْحَانَهُمْ يُجُوزِعِينَ ۚ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ

و دیای سست ز روهم آوردگان آسبیر رحمت بگردانم ایشانرا بخوران و آن جحیم میخوانند در آن هر سبزه

أَمِينٍ ۚ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۚ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَهَنَّمَ ۚ

ایمان داران نخبند در آنها هر که هر که نخبند و کجا داشت ایشانرا از عذاب دورا

فَضْلًا مِمَّا رَزَقْتَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْرُ الْعَظِيمُ ۚ فَاتِمَّا تَهَنَّا بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

فضلی از پروردگارت بخت آن کامیاب عظیم پس چرا میخست که همان کردیم او را بخت ترا شد که ایشان سید کرد

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ سَوَاءٌ أَلَمْتَ فِي سَبْعِ نَفْسٍ أَمْ لَا ۚ مَرْيُومَ ه

پس انتظار باش بدیشک ایشانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۚ حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۚ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

بسم الله الرحمن الرحيم از دیای عزیز رحیم بدیشک در آسمانها و زمین هر آینه آسمانست

لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۚ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ

مؤمنانرا دور است برایشان و آنچه بر آید و میخست از جسد و آیه است از هر که بر آید که یقین میکنند و اختلاف است

این آیه در کتاب
سوره بقره
و جماد العارف
و غیر آن
در وقت نماز
و در حال سجده
و در حال قنوت
و در حال رکوع
و در حال ایستادن
و در حال برخاستن
و در حال نشستن
و در حال خواب
و در حال بیداری
و در حال هر حال
و در حال هر وقت
و در حال هر مکان
و در حال هر حال
و در حال هر وقت
و در حال هر مکان

در وقت نماز
و در حال سجده
و در حال قنوت
و در حال رکوع
و در حال ایستادن
و در حال برخاستن
و در حال نشستن
و در حال خواب
و در حال بیداری
و در حال هر حال
و در حال هر وقت
و در حال هر مکان
و در حال هر حال
و در حال هر وقت
و در حال هر مکان

وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَأْكُولٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا يَنفَعُهُمْ أَضْعَافًا أُضْعَافًا وَلَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ هَدَاهَا وَلَا يَنصُرُهُمْ رَبُّهُمْ وَلَا يُجِيبُونَ

وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَاهُ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَنَضْرِبُ الزَّيْجَ اَيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ؕ تِلْكَ اَيَاتُ اللَّهِ تَنزِيلُهَا عَلَيْكَ يَا حَسْبِيَ

فِيَايَ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَايَا يَهُ يُؤْمِنُونَ ؕ وَبَلْ لِكُلِّ اُمَّةٍ لِيَمِيعَ اَيَاتُ اللَّهِ

تَمَثَّلَ عَلَيْهِمْ يَصِرُ مُسْتَكْبِرًا كَانَتْ لِيَمِيعُهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ؕ وَاذْ اَعْلَمَ مِنْ اَبْنَاءِ

شَيْئًا اَلتَّخَذَ هَاضِرًا وَاُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِهْنٌ ؕ مِنْ وِرْثِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَغْنَى

عَنْهُمْ مَا كَسَبُوْا لَمَّا اَلتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللَّهِ اَوْلِيَاءَ وطمع عذاب عظيم ؕ هَذَا هَدَى

وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَيَاتٍ بِهِمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ اَللَّهِ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ

لِيَجْرِيَ اَلْفَلَكَ فِيْهِ يَابِرٌ ؕ وَلِيَتَّقُوا مِنْ فَضْلِهِ وَاَعْلَمُ تَشْكُرُونَ ؕ وَسَخَّرَ لَكُمْ فَا فِي

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ؕ فَلِ

لِلَّذِينَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُ وَاَلَّذِينَ لَا يَرْجُوْنَ اِيَّامَ اَللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا يَمَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ؕ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلْيَنْفِقْ مِنْهُ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ؕ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ الْكِتٰبَ وَاَلْحِكْمَ وَاَلنُّوْرَ وَاَلرِّزْقَ اَمَّا مِمَّنْ اَضَلَّاهُمْ فَضَلَّاهُمْ عَلٰى

اَلْعَالَمِيْنَ ؕ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَمَا اَخْلَفُوْا اَلَا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْعِلْمُ

بِعِيَابِهِمْ اِنَّ رَبَّكَ يَفْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَا كَانُوْا فِيْهَا يَخْتَلِفُونَ ؕ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ

عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاَتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُونَ ؕ اِنَّهُمْ لَنْ يَغُوْلَعُوْا

مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَاِنَّ الظَّالِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاَللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ؕ هَذَا

بقره

بَصَاً لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوفُونَ . پیشین برای مردمان و هدایت و رحمتت مگر و بسیار که عین میکنند ایانند بشتند آنانکه کسب کردند بر ما را

أَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مِّجَاهُكُمْ وَمِمَّا تُمْسَأُونَ مَا يَنْجُكُم که بسازد ایمان ایشان را چون آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته همچنان زمینیشان در دوشان بدست آنچه بکنند

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَمْدِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَكْبَرُ كُلِّ يَوْمٍ يَأْتِيهِمْ فِيهَا كُفْرًا يَلْمِزُونَ و آفرید خدا آسمانها و زمین بر اسمی و تا حسنه داده شود بر لعنتی آنچه کسب کرد و ایشان اطاعت نیندند

أَقْرَبَ مِنْ تَخَذِطِهِ هُوَ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ ایانند بر او که گرفت آتش را خرابی او و اضلال کرد پس خدا بر او سخن و مهر کرد و گوشش و دلش و گوشتش

عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ . بر پیشین پرده پس کسرا که هدایت میکند او را پس از این خدا آنانکه فکر میکنند و گفتند منت این کس

حَيَوُنَا الدُّنْيَا مَوْتًا وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ زندگانی دنیا میسریم و زنده میجویم و حال میکند ما را که دهر و نیست برای ایشان درین پنج دانستی آفرید ایشان

الْأَبْطُورُونَ . وَإِذْ اسْتَأْذَنُوكُم بِالنَّبَاتِ بَيْنَ يَدَيْكُمْ أَنَّ الْبِلَادَ لَكُمْ بَالِغًا مگر همان میسریم و چون خوانده شود بر ایشان ایهای و سپاس است نباشد دلشان مگر آنکه گویند ما را بر چه ما را

لَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ . قُلْ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَآ رَبَّ اگر گویند راستگویند بخود خدا زنده میکند شمار از شما را پس بپسیرد شمار را پس بپسیرد شمار را تا روز قیامت منت است

فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ . وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَوْمَ تَقُومُ در آن دهن بیشتر مردمان میدانند و در خداست پادشاهی آسمانها و زمین و روزی که قائم میشود

السَّاعَةِ يُصَادِقُكُمْ بِالْبَطُولِ . وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةٍ كُلِّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا قیامت امروز بریان میکنند باطل ایشان و پس هر اسمی از اولاد آمده هم اسمی خوانده میشود بجا پس

الْيَوْمَ تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ . هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ نَسْتَكْفِرُونَ آز روز که حسنه داده میشود آنچه بودند کسب کردند اینست کتاب ما سخن میکند شما بر اسمی در شکر ما بودیم میگوئیم آنچه را بودید

تَعْمَلُونَ . فَمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَبُدِّخِلُهُمْ رَبِّي فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ کسب کردند پس آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس اهل میانه را از ایشان پرورده کارشان در رحمت است

هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ . وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِنَا تُلَى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ آن کافران استکار و آنانکه کاسه شدند ایانند بنده آیتهای من که خوانده میشود بر شما پس سرگشته میگردید و بودید

قَوْمًا مُجْرِمِينَ . وَإِذْ أَقْبَلْنَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقَّ وَالسَّاعَةِ لَأَرْبِ فِيهَا فَلَمْ تَأْتِرِي مکرده کما بکاران و چون گفتند که وعده خدا است و در قیامت منت است در آن گویند ندانیم

مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ الْأَظْهَانَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْتَفِئِينَ . وَبَدَّاهُمْ سَحَابًا مَّا عَمَلُوا وَ قیامت قیامت سیریم جز کمالی و سیریم با عین دارند کمان و ظاهر شد ما را از به ما آنچه کردند و

حَاقٌّ بِهَيْمِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ . وَقِيلَ الْيَوْمَ نَسْتَكْفِرُكُمْ كَمَا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ حاطه کرد با ایشان آنچه بودند با آن استکار میگردید و گفته شود امروز که از دریم شما چنانچه بودید که استفتیتم طاقت روزتان است

الْحَقُّ
الْقَبْرُ
۲۴

وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ. ذَلِكَ بِمَا نَبَّأْتُمْ أَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّبْتُمْ

وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ. ذَلِكَ بِمَا نَبَّأْتُمْ أَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّبْتُمْ

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا قَالُوا لَمْ يَلْحَقْنَا مِنْهَا وَلَا نَهْمُ لَهَا نَسْتَعْبُونَ. فَلْيَلِ اللَّهُ الْحَدِيثَ مِنَ السَّمَاءِ

وَدَبَّ الْأَرْضَ رَبُّ الْعَالَمِينَ. وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ تَقْرَأُ الْكِتَابَ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ. مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَتَا أَعْمَاءُ لِيُؤْذِنُوا وَمُعْرِضُونَ. قُلْ أَرَأَيْتُمْ

مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادْنَاهُمْ نَارًا لَنُزِّلْنَاهَا مِنْ سَمَاءٍ مُسْتَقِيمَةٍ كَمَا نَزَّلْنَا الْحَدِيثَ مِنَ السَّمَاءِ

أَوْ نَوْنِي بِكِبَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ نَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ. وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْفِئْمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ. وَإِذَا

حُضِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ. وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّمْ نَلْقَ الْفَلَاكِ الْمُلْتَمِتِينَ لَمَّا جَاءَتْهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ. أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ

أَفْتَرَيْتُهُ مَلَأْتُكُمْ بِهِ مِنْ تَلْحِقُكُمْ بِهِ مِنْ لَدُنِّي أَعْتَابُ إِنَّكُمْ لَعِنَاءُ اللَّهِ وَلِيُؤْذِنُوا وَمُعْرِضُونَ فِيهِ كَفَى بِشَهِيدٍ بَيِّنٍ

بَيِّنَتَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. قُلْ مَا كُنْتُ بِدُعَايِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَ

لَا يَكُنْ إِنْ أَتَيْتُكُمْ إِلَّا مَبْشُورًا نَبِيًّا وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ. قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

وَكُفْرَتُهُ بِهِ وَشَهِيدٌ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَأَمَّا أَسْنُكُ تَزَانِ اللَّهُ لَا

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely providing commentary or additional verses related to the main text.

بِهَدْيِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ هـ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا

به هدیه یکتا می کردند همان گمراهان و گنجه انداخته بگفته اند که ما نیز از ایمان آوردیم اگر بودی همه سبقت می گرفتند

إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَيَقُولُونَ هَذَا افْتَدِينُمْ هـ وَمَنْ فَبِلَهُ كَيْفَ مَوْسَىٰ

به سوی او و چون هدایت یافتند بان پس بر روی خود این گفتند و دروغی گنجه و پیش از آن کتاب موسی

إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَلِيُشْرِيَ

امام و رحمت و این کتاب است تصدیق کننده زبان عربی تا بیم کند آنانرا که ظلم کرده و مژده یابد

لِلْحَسَنِينَ هـ إِنَّ الَّذِينَ فَاوَرِسْنَا اللَّهُ لَهُمْ مَأْوَأَةٌ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

در سیکه کارانرا بدرستی آنانکه گنجهند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند پس نیست بر ایشان و ایشانانند و نگران

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا الْآلِئَةَ

چونند ایشانانند اهل بهشت جاودگانان در آن جنه ای بسبب آنچه بودند که میکردند و وصیت نمودیم ایشانرا

بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَلَلَتْهُمُ اللَّهُ كَرَمًا وَوَضَعْنَا كُرْسِيًّا وَفِصَالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا

به والدین خود بخوبی کردند بر ما داشت او را ما در پیش به شواری و بنا داشت به شواری و مجلس و بر پرده نشانی شیر سماست

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي

تا چون رسید توانا پیش در رسید به چهل سال گفت پروردگار من الهام کن مرا بس که شکر کنم نعمت ترا که

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي

انعام کردی بر من و بر والدین من و ایست که بکار شایسته که بسای از او است شایسته ده مرا در اولاد من

تُبْنِي لَكَ وَأَنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ هـ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبِلُ عُقْرًا حَسَنًا مَّا عَمِلُوا وَتَجَاوَزَ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ

با نیکو بگریز و در سیکه اسم از مسلمانان آنها انعامند که می پذیریم از ایشان بجز آنکه در در سیکه دریم از بدیهای

فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقَاتِ الَّتِي كَانُوا يُوعَدُونَ هـ وَالَّذِي قَالَ لِي وَالِدَيْهِ

در اهل بهشت و عدده را کسی که بودند که داده کرده باشند و کسی که گفت مرد و از ایشان

أَفِّ لَكُمْ أَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْفُرُوزُ مِنْ قَبْلِي وَهِيَ لَيْسَتْ غِيَاثًا لِلَّهِ

اف بر شما راست و توانا آید و عدده میدهد مرا که برون آورده بودم و همچون که شسته و نماز می بینم و ان و توانا استغاثه میکردند بخدا

وَبَلَّكَ آمِنًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقَّ قَوْلِهِ مَا هَذَا إِلَّا اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ هـ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ

وای بر تو ایمان و عدده بسنگی و عدده انداخته پس سبقت بر گرفتار فغانهای پسینان این است

حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ

که بابت شد بر ایشان حق در امثالی که همچون که شسته پیش از ایشان از جن و انس بدر سیکه ایشان بودند

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ تَمَّا عَمِلُوا وَاُولَئِكَ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ هـ وَبِئْسَ بَعْضُ الَّذِينَ

کاران و برای هر یک در بهشت است از آنچه کردند و هر آنچه تمام سبقت بر ایشانرا کردار ایشان و ایشان ظلم کرده و غیورند و در

كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْ طَبَائِكُمْ فِي جَبُونَكَ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرُونَ

کرده پیشند آنانکه کافر شدند برایش بر روی آن زمان در زمانه که دنیا و بختش کردند بان پس امروز جزا داده شود

عَذَابِ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بَغِيًّا لِحَقِّهِمْ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

عذاب خواری را بسبب آنچه بودید که سرکشی میکردید در زمین بجا حق و بسبب آنچه بودید که فسق میکردید

وَاذْكُرْ اٰنَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرْتُوهُمْ بِالْاَحْصَافِ وَفَدَخَلَتِ النَّدْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

وَدُونِ بَرَادِرِ عَادٍ جَمْعًا مِمَّنْ كَفَرُوا فَسَوَّاهُمْ بِسُنَّتِهِمْ يَوْمَ رَجَعْنَا بِالْمَاءِ اِنَّ عَادَ لَكُنَّ عَذَابًا لَّعَنَةً مُّؤَلَّاةً لَّيْسَ لَهُمْ صَاحِدٌ وَلَا عِدَّتُكُمْ وَلَا بَدِيْلٌ

لَكُمْ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ اِنَّمَا اتَّخَذْتُم مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ اَبْرَارًا وَتَبَوَّءْتُم مَّا اَنْزَلْنَا مِنْ سَمَوَاتِكُمْ لِقَوْمٍ يُجْرِمُونَ

وَاَلَيْكُمْ مَا اُرْسِلَتْ بِهِ وَلَكِنِّي اُرْسِلْتُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ فَلَمَّا رَاُوهُ عَارِضًا

مُتَقَابِلًا اَوْدِيْنَهُمْ فَاَلُوْهُ هَذَا عَارِضٌ مِّمَّنْ نَّجْمًا يَّسُجِّرُهُمْ يُسْجِرُهُمْ اِلَى صَعْقَةٍ اِذَا هُمْ فِيهَا

فِي غَمٍّ مُّخْتَلِفٍ اَلَيْسَ لَكُم مَّا اَنْزَلْنَا مِنْ سَمَوَاتِكُمْ لِقَوْمٍ يُجْرِمُونَ اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا نَّجْمًا

وَأَذْكُرْ اٰنَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرْتُوهُمْ بِالْاَحْصَافِ وَفَدَخَلَتِ النَّدْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

وَأَذْكُرْ اٰنَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرْتُوهُمْ بِالْاَحْصَافِ وَفَدَخَلَتِ النَّدْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

ضلال

بسم الله الرحمن الرحيم

وكان من قريته
الذين آمنوا
بما نزلنا
من الآيات
فكانوا
من المؤمنين

ع

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ذَلِكَ
 بَأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
 وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً
 مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ مِنْهَا لَمْ يَصِرْ لَهُمْ فَمَا نَكَرْنَا عَلَى بَيْتِهِ
 مِنْ رِبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ
 الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ غَيْرِ طَعْمٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ
 لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَ
 مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ وَمِنْهُمْ
 أَيْمَانُ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِبَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
 آيَاتِنَا هَادُونَ أُولَئِكَ نَسُخُ آيَاتِنَا عَنْهُمْ وَيَحْنُقُ آيَاتِنَا عَنْهُمْ فَذَرْهُمْ وَاعْبُدْ اللَّهَ
 فَمَا يَذَّكَّرُ لَهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
 فَذَجَاءَ أَشْرَاطُهَا فَنِي لَمْ أَذْجَانَهُمْ ذَكَرْنَاهُمْ فَأَعْلَمْنَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
 اسْتَغْفِرُ لَذَنبِكَ وَاللَّوْمِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُنْقَلَبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ وَ
 يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا أَنْزَلَ سُورَةُ فَإِذَا أَنْزَلَ سُورَةً فَذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالَ
 وَبُيِّنَتْ آيَاتُهَا لِيُؤْمِنُوا بِهَا وَتُؤْمِنُوا بِهَا وَتُؤْمِنُوا بِهَا وَتُؤْمِنُوا بِهَا وَتُؤْمِنُوا بِهَا وَتُؤْمِنُوا بِهَا

مكتوب

رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِقِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَوَلَّى

ببینی انما را که در دلهاشان مرض است که مستکنند سوی تو بخترسین طاری شده هوس بر او از مرگ پس ایستاد

طَهُمَ طَاعَهُ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَأِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

برای ایشان طاعت و گفتار خوب پس چون لازم شد امر پس اگر راست بودند با خدا بر آن بودند و خیرتر بود

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطُّوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ

پس آیا نزدیک شده کردی که فساد کنید در زمین و قطع کنید رحمتها را اولئك الذين

لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَعَمَّتْهُمْ وَعَمِيَ أَبْصَارُهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

که لعن کرد ایشان را پس کور کرد و بینایی آنها را پوشید و در قرآن در قشمان ما را در دلهاست قفلهاشان

إِنَّ الَّذِينَ أَرَادُوا عَلَىٰ آدِبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ

بدرستی که انما بر گشتند بر پشت ایشان از بعد آنکه ظاهر شد مراتب از هدایت شیطان خوب است

لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ذَلِكَ بَأْتِيَهُمْ فَاذًا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ

نمود برای ایشان و طولی آمد و او برای ایشان از آن بسبب ایشان لعنت است مرا انما از آنکه نخواستند و ستم کردند و در بعضی از شما

الْأُمُورِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ فَكَفَىٰ إِذًا تَوَقُّعَهُمُ الْمَلَائِكَةُ بِضُرُوبٍ وَجُوهِهِمْ

در بعضی از امور و خدا میداند در بعضی از ایشان از این بجز آنکه در بعضی از روح لذت نداشتند و با چشم روی می آید ایشان

آدِبَارِهِمْ ذَلِكَ بَأْتِيَهُمْ أَيْعُوا مَا اسْتَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاجْتَبَاهُ اللَّهُ

بشما ای ایشان را آن بسبب آنکه این بر روی نبودند آنچه خشم بود و خدا را و ناخوش داشتند و دشمنی از چیز کرد و این را از شما

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ وَلَوْ شَاءَ لَأَرْسَلْنَا

بلکه بپنداشتند انما که در دلهاشان مرض است که بیرون نخواهد آورد خدا از کلمات نامی ایشان را و اگر میخواستم بفرستیم

فَلَعَرَفْتُمْهُمُ سِيمَاهُمْ وَلَعَرَفْتُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ وَلَسْنَا نَكْمُحُوا

بفرستیم شما را پس بر آنکه ساخته بودی ایشان را بجهان ایشان و هر آنکه بشناسی ایشان را در هر چه گفتند کار با ایشان و هر آنکه میخواستیم

تَعْلِمَ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبَلُوا خَبَارَكُمْ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ

بدرستی که جهاد کنندگان را از شما و صبر نمایند کارا و می از شما چه می آید شما را بدرستی که انما که گفته شد و ما را

صَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا

داشتمند در راه خدا و مخالفت ورزیدند رسول را از بعد آنکه ظاهر شد مراتب از هدایت منزه بودند

اللَّهُ شَيْئًا وَسَجِطَ أَعْمَالُهُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ

رسایند خدا را چه می و بر روی نایب که دانند کردار ایشان را ای کسانی که ایمان آوردید اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید

وَلَا يَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ تَمَّ مَا نُوَاو

رسول را و باطل نمکنند که در کار با ایشان بدرستی که انما که گفته شد و ما را از راه خدا پس بروید و ایشان را

وَمَنْ كَفَرَ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ طَهُمَ فَلَا تَهَيُّوْا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلُونَ وَاللَّهُ

کافران پس نخواهد آمرزد خدا ایشان را پس سستی نمکنند و نخواستید صلح و شما از ایشان

مَعَكُمْ وَلَنْ يَرْكُمُ أَعْمَالَكُمْ إِنَّمَا الْحُجُوهُ الدُّبَالِيبُ وَهُوَ إِنْ تَوَمَّنُوا وَسَفَّوْا

با شماست و کم نمکند از شما کردار با ایشان را این کرمی که دنیا بازی و مهمل است و اگر ایمان آرید و بر سر

عَظِيمًا هَسَبَقُولَ لَكَ الْخَلْفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا يَقُولُونَ

اورا حری فطیم زود باشد که بگوید مرتزقا که ناستخوان از ما دور نشینان که باز داشت ما را امرالمان و ک ایمان بر سرش خواه بود

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قَلْبٌ فَزَيَّنَّا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا

بِشَيْءٍ يَدْرِي بَأْسَنَا إِنْ أَحْسَبْتَ أَنَّكَ لَمْ تَكُنْ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا فَتَوَلَّى أَعْرَابًا فَلَا تَتَّبِعُهُمْ فِي الْبَغْيِ

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ يَتَعَلَّمُونَ خَيْرًا أَمْ لَكُمْ أَعْيُنٌ عَلَىٰ آلِ السَّمَوَاتِ لَا يَبْصُرُونَ

بِشَيْءٍ يُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ لَعَلَّكُمْ تُعْتَدُونَ

وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَّا لَكَ فِي قُلُوبِهِمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنُّ السَّوِّءِ وَكُنْتُمْ

قَوْمًا بَوْرًا هَ مِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَايَا أَعْدَاءِ الْكَاذِبِينَ سَعِيرًا وَاللَّهُ

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

رَحِيمًا

رَجْمًا هَسَبَقُولَ الْخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِنَاخِذُوا مَا ذُرُونَا نَبْعِكُمْ

يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ فَلَئِنْ يُدْعَوْا أَنْ يُخَالِفُوا بِمَا كَلَّمَ اللَّهُ آلَ مُحَمَّدٍ

وَمَا يَتَّبِعُونَ إِلَّا الْبَغْيَ وَالنَّكَرَ وَالْأَعْرَابِ سَعِيرًا

إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ هَ فَإِنْ تَطَبَعُوا لَكُمْ اللَّهُ أَجْرًا

حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ

وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يَطْعِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ

جَهَنَّمَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ بِعَذَابِ اللَّهِ عَذَابًا أَلِيمًا لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ هَ

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَايَعُواكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا وَغَنَاءً كَثِيرًا بِأَخْذِ وَنَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا هَ وَعَدَكُمْ

اللَّهُ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

شَرًّا لَكُمْ مَغْنَمًا كَثِيرَةً نَأْخُذُ وَنَهَا فَجَلَّ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ

الْحَقُّ
نَصْرًا

آية للْمُؤْمِنِينَ وَبِهِدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَآخِرِي لَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهَا فَاذْهَابًا
 آیه برای مؤمنان و بهایت کند شما را راهی راست و در آخری که قادر نشده اند بر اینها محقق احاطه
 اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا وَلَوْ فَانَّا لَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَالِدًا بَارًا
 بود و خداوند بنا بر خداست بر همه چیز توانا و اگر کارزار کرده بودید انانکه کافر شده اند بهر اندازه و مانند اولاد
 ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا سَنَةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْدِلَ سَنَةَ
 بشمار آریس نمی یابند دوستی و نی با و در سه دستور خداست که محقق گشته است از پیش و نهایی هرگز دست
 اللَّهُ يَهْدِي بِلَاهُ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ
 بهار را هدایت می و حکومت انکه باز داشت و دستهای ایشان را از دستهای شما دور کرد که در آن
 أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَدَّقُوا كَمَا
 انکه فروری داد شما را بر ایشان و ما شد خدا را آنچه میکنند پس ایشان انانکه که کافر شدند و باز داشتند
 عَنِ الْمَجْدِ الْحَرَامِ وَطَهَدِي مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَجَلَهُ وَلَوْ لَرَجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ
 شما را از سجده الحرام و حرمان از باز داشته شده از آنچه برسد جایز و اگر نبودند مردان مؤمن و زنان
 مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّفُمْ فَضَيْبِكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةٌ بغيرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي
 مؤمنان که نمی شناختند ایشان را که با مال می ساختند بخین ایشان را پس پس سید شما را از ایشان عاری بدون علم
 رَحْمَةٍ مِنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّجْنَا الْعَذْبَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ
 تا در تنگ در آن خدا در حق از آنچه از آنجا آمده بود و در بر این عذاب کرده بودیم انانکه کافر شدند از ایشان عدلی برود پس
 كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
 که در ایند انانکه کافر شدند در دلهاشان تعصب تعصب جاهلست پس فرود سنا و خدا را رسالت را بر رسولش و بر
 الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَمُ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحْسَنَ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 بر مؤمنان و لازم کرد این کلمه تقوی و بودند سنا و از زبان و اهلان و ما شد خدا بر همه چیز
 عِلْمًا لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْرُّبُوبًا بِالْحَقِّ لَنَدْخُلَنَّ الْمَجْدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
 دانای محقق راست بود خدا را رسولش را خواب بحق بر ایند و احسن خواهد شد در سجده الحرام از آنچه
 آمِنِينَ مُحَلِّفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ
 با شد خدا ایمان ترا شدگان بر با انانکه که گناه کنندگان که سر سید پس داشته بود انانکه را انداخته بود پس که اولاد از
 ذَلِكَ فَخَاقِبَرِيَاءَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدُّنْيَا
 بهر آن فروری نزدیک اوست انکه فرستاد رسالت را بهدایت و دین حق تا عالم سازد رسولش را بر این
 كُلِّهٖ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
 همه ایشان و کافی باشد خدا شاهد محمد رسول خداست و انانکه با او بند میمانند پس کافران
 رِحْمَاءُ بَيْنَهُمْ مَنْ رَكِبُوا سِجْدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِمْمَا فِي وَجْهِهِ
 رحمانند میان خود سیم از ایشان را از نوع میمانند کان سیم کنندگان که چون سید عیسی از خدا و حقش در ایشان
 مِنْ أَيْرُ الْجُودِ ذَلِكَ مُثَلِّمٌ فِي التُّورَةِ وَمِثْلُهُمْ فِي الْأَنْجِيلِ كَزَيْرٍ أَخْرَجَ سُطَّاهُ
 در رو با شاست از آن سیم داشت صفشان در توری و صفشان در انجیل چون سیم که بر او در سیر و

فانزله

تلاش

بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَمُوا أَنْ لَمْ يَكُنْ الْمُتَّقِينَ هَٰذَا مَا أُعْتَبِرُ بِهِ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بسم آن دو عدل و عدالت کنند بر اینکه خدا دوست میداند عدالت کند کافرانی که این است که مومنان بر او در اندیش اصلاح کنند

بَيْنَ أُمَّمَاتٍ مِّنْ قَوْمٍ عَرَفْتُمُوهَا وَبَيْنَ أُمَّمَاتٍ لَمْ يَعْرِفُوا ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بین برادرستان و برادرهای از خدا باشد که شما هم کرده شنیدید ای انجمنیکه ایمان آوردند برادرهای که استند کند قومی بقره باشد

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمَرُوا بِالْعَدْلِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِغَيْرِ حَرْمٍ ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و آنهایی که ایمان آورده اند از شما و امر کرده اند به عدل و آنهایی که مال خود را بجز حرامی ندهند ای انجمنیکه خود را نرا

سورة القصص

وَعَدُونَ لَصَادِقٍ. وَإِنَّ الدِّينَ لَوَافِعٌ. وَالتَّمَاءُ ذَاتُ الْحُبِّ. إِنَّكَ لَفِي قَوْلٍ

وعدوه کرده میشود هر آنکه راست است و حقیق که خرابی را بر او فرود آید و ناسمان صاحب استیسا بدست است

مُخْتَلِفٍ. بُوُفِكَ عَنْهُ مِنْ أَفْكٍ. قِيلَ الْخُرَاصُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي غَمٍّ سَاهُونَ.

در قول مختلف بر کردار است و میشود از او آنچه بر کردار او شده است شدت شدت در و علویان انانکه ایشانند در غم و غم در غم

يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ. يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يَنْفُثُونَ. ذُو قَوَائِنِكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ

بپرسند که باشد روز حسرتا روز یکبار ایشان را اس عذاب کرده میشود بچند مذاق است از است از است

يَسْتَجِيلُونَ. إِنْ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَابٍ وَعَجُوبٍ. اخْذِينَ مَا آتَاهُمْ مِنْهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

که از استیسا است بدستیکر بر منکر کاران در هر استیسا و هر استیسا خرابی که از او ایشان برود کارشان بدستیکر ایشان بودند

فَبِذَلِكَ يُحْزِنُنَّ. كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجُونَ. وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و پیش از آنان استیکر کاران بودند اندک از است خوب است که در است ایشان را بر است

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ. وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُؤْمِنِينَ. وَفِي أَنْفُسِكُمْ

و بود در امواتان نصیبی برای سوال کنند و محروم و در زمین است است برای عین کنندگان و در خود زمان

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ. وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوَعَّدُونَ. قُورَيْبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

ایا بر استیسا در است روزی شما و آنچه وعده کرده میشود پس برود کار اسمان و زمین که

إِنَّهُ لَحَىٰ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ نَظْفُونَ. هَلْ أَنْتَ حَدِيثٌ ضَيْفٌ إِبْرَاهِيمَ الْمَكْرَمِينَ. إِذْ

ان بر استیسا مثل که ضایف است که در است اما از ترا حکایت فلانان ابراهیم برای است شدگان

دَخَلُوا عَلَيْهِ وَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ. فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَلِّ

چون اهل شد بر او پس گفتند سلاما گفت سلام گروهی ناستان سخنان پس رفت سخنان سوی کسان پس و دیگر

سَمِينٍ. فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ. فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً فَأَلَا تَخَفُونَ

که سگ فریب پس نزدیک ساخت ایشان گفت ایا میخورید پس برداشت نهاد از ایشان ترسی گفتند مترس و بشا را

بِغَلَامٍ عَلَيْهِمْ. فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجْزٌ عَجِيمٌ. فَأَلَا

اورا بر استیسا و اما پس نزدیک کرد برین در صرته باد پس زور برین و گفت سره زن باز آید

كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ. قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ. فَأَلَا تَأْتَانَا

بپرسید گفت برود و کارت بدستیکر او است حکیم و اما گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان گفتند بدستیکر

أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مِثْلِهِمْ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ حَارَّةٌ مِنْ طِينٍ. مَسْجُومَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ

فرستاده شد ای سوی گروهی کجا کاران تا انکه سره و هم بر ایشان استیسا از کل نشان کرده شده زود برود و کار

لِلسُّفْرَيْنِ. فَأَخْرَجْنَا مِنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ. فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ

برای اسراف کنندگان پس بیرون کردیم آنچه بود دران از مومنان پس با هم دران همه خانه از

الْبَيْتِ الْمَقْدِسِ
السَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
۲۷

وَلَسِيْرُ الْجِبَالِ سِرًّا هَ قَوْلُ لِلْمُكْتَبِيْنَ هَ الذِّبْنَمُ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُوْنَ هَ بُوهُ يَدْعُوْنَ

روانی در وان شوند کوهها روان شدی پس دای روز حسین بر کتب کشیدگان ایستادند در کتبی که باری کشید روزی

اَلِيْ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكْتَبُوْنَ هَ اَفْجِرْ هَذَا اَمْ اَنْتُمْ لَا بَصِيْرُوْنَ

بر کسب ادا خوانند در آتش دوزخ انداختی آتشی که بودید که بان کرب میگردید ابابکر خواست این با شما می بسند در

اِصْلُوْهَا فَاصْبِرُوْا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا سِوَاكُمْ اِنَّمَا تَجْرُوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ هَ اِنْ

در آورید در آن پس صبر کنید یا صبر کنید بجاست بر شما جز این نیست که جزا داده میشود یا آنچه بودید که میکردید

الْمُقْتَبِيْنَ فِيْ جَنَاتٍ وَنِعْمَ فَالْكَيْبِنِ بِمَا اَلْتَمُّ رِبْهَمُ وَوَقَّهْمُ رِبْهَمُ عَذَابِ الْجَحِيْمِ

در سینه بر سینه کار آمد در سینههای دشمنی سادی کشیدگان با آنچه داد ایشانرا پروردگارشان و نگاه داشت ایشانرا از عذاب دوزخ

كُلُوْا وَاَشْرَبُوْا هُنَّ اِيْمَانُكُمْ تَعْمَلُوْنَ هَ مُتَّكِبِيْنَ عَلٰى سِرِّ مَصْفُوْفَةٍ وَزَوْجَانِهَمْ حُجُوْرٍ

بخورید و بیاشامید گو آرا با آنچه بودند که میکردید آنچه زدگان بر سر سیرای بیم پیوسته و جهت کرد اندیدم ایشان را بجهان

عَنْ هَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَبْعَثْتُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ اِيْمَانًا لَّادِيْسَانٍ اِيْمَانًا

فرمان چشم و آنگاه ایمان آوردند و پروردگار ایشانرا اولادشان ایمان حق میسازد ایشانرا اولاد ایشانرا و کمر کرد اندیدم

مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ اِمْرٍ اِيْمَانًا كَسْبٍ رَهِيْنٍ هَ وَاَمَدُّ دَنَا هَمْ بِفَاكِهَةٍ وَكَمِيْمًا

ایشانرا از کردارشان از چیزی بر روی با آنچه کرده در گرو است و ریاده عطا میکند ایشانرا آرمیده و گشت از آنچه

لَسِيْهَوْنَ هَ يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاسًا لَّا لَعُوْفِيْهَا وَاَلَا نَأْتِيْهِمْ هَ وَبَطُوْفٌ عَلَيْهِمْ غِلَافَانِ

خوش و دارند میگردانند در آنها جاسی که رفتوی در داشت وند استناد آید کردی و کردش میکند بر ایشان

لَهُمْ كَانْتُمْ لَوْ كُنْتُمْ مَكْنُوْنٍ هَ وَاَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُوْنَ هَ فَاَلَوْ اِنَّا كُنَّا قَبْلُ

ساده بران که در ایشانرا است گو ایشانرا اندر آید در سایه نگاه داشته شده در آورنده بعضی بر بعضی برسد از بزرگ میکند بدست آوردیم

فِيْ اَهْلِ نَا مُشْفِقِيْنَ هَ فَرَّ اللهُ عَلَيْنَا وَاَوْقِنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ هَ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِ نَدْعُوْهُ

بسیار در کسان بر سندگان چست سنا عذاب را دشمن داشت ما را از عذاب آتش نور کشنده بدست آوردیم از پیش که بخوانیم

اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ هَ فَذَكَرْنَا اَنْتَ سِعَةً رِيْكَ بِيْكَ هَمْ وَلَا يَجُوْنُ هَ اَمْ يَقُوْلُوْنَ سَاعٍ

او ما بدست آوردیم از پیش که بخوانیم او را از عذاب آتش نور کشنده بدست آوردیم از پیش که بخوانیم

تَرِيْصٍ بِهَرَبِ الْمُنُوْنِ هَ قُلْ تَرِيْصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُرِيْصِيْنَ هَ اَمْ نَارُهُمْ اَحْلَامُهُمْ

که انتظار بر سیریم ما او جاده روزگار را بر مظهر بندیدیم بر سیریم از سیریم ان با بر میگردانند از خواصها

بِهَذَا اَمْ هَمْ قُوْمٌ طَاغُوْنَ هَ اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَقُوْلُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُوْنَ هَ فَلْيَا تُوْا بِحَدِيْثِ مِثْلِهِ

با این ما ایشانرا کردی ریاده روان میگردانند بر اوقات آنرا که ایمان می آرند پس باید بیازند کلاسی مانند آن

اِنْ كَا فُوْا صَادِقِيْنَ هَ اَمْ خَلِفُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمْ اَلْخَالِفُوْنَ هَ اَمْ خَلَقُوْا السَّمٰوٰتِ وَ

که کشیدند راستگوین یا اندیده شمار از غیر چیزی ما ایشانرا آفرینندگان یا اندیده اسما نهاد

اَلْاَرْضِ بَلْ لَا يُؤْمِنُوْنَ هَ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَا ئِنٌ رَّبِّكَ اَمْ هُمْ الْمَصْبُطُوْنَ هَ اَمْ

در زمین ما بلکه لعین میکنند ما نزد ایشانرا خزانهای پروردگارت یا ایشانرا تسلط دارندگان ما

لَهُمْ سَلْمٌ لِيْسْتَمْعُوْنَ فِيْهِ فَلْيَا تِ مَسْمَعِيْمْ بِيْلَطَانِ مَبِيْنٍ هَ اَمْ لَهٗ الْبِنَاتُ وَاَلَمْ

ایشانرا است نزد ما می که گوش میکنند در آن پس باید که سار داشته باشد ایشانرا سخن واضح ما را و راست و حذر و مهربان

سُلْطَانِ اِنْ يَبْعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا هُوَ اِلَّا نَجْسٌ وَلَقَدْ جَاءتْهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ
 الْهُدَىٰ ۗ اَمْ لَلْاِنْسَانِ مَا كُنَّا ۚ وَلَقَدْ رَاجِعُوْنَ مَا كَانُوْنَ فِيْهَا اَعْمَارًا اِنْ هُوَ اِلَّا
 السَّمَوَاتُ لَا تَغْنِيْ سَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنَ الْاَمْنِ بَعْدَ اَنْ يَّاذِنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَرْضٰى
 اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَيَسْمَعُوْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنثٰى ۗ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
 عِلْمٍ اِنْ يَبْعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۗ فَاَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلٰى
 عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۗ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
 بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ هٰدٰى ۗ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ
 لِحِزْبِ الَّذِيْنَ اَسٰؤْا اٰمِيًا وَعَمِلُوْا سَيِّئًا ۗ وَالَّذِيْنَ اٰحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰى ۗ وَالَّذِيْنَ يَحْتَسِبُوْنَ
 كِبٰرًا اِلٰهِيْمَ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللّٰهَ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسِعَ الْمَغْفِرُ ذُوْ الْعِلْمِ اِذَا نَسَاكَ
 مِنَ الْاَرْضِ وَاِذَا اَنْتُمْ اٰجِنَةٌ فِىْ بَطْنٍ اَمْ هٰنِكُمْ فَلَآ تَرْكُوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اِنْتُمْ
 اَفْرَايْتُ الَّذِيْ تُوَلّٰى ۗ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَاَكْثٰى ۗ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرِى ۗ اَمْ لَمْ
 يُنَبِّاْ بِمَا فِى صُحُفِ مُوسٰى ۗ وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وُقِّيَ الْاَيْزُوْا زُوْرًا وِذْرًا خَرِيًّا ۗ وَاِنَّ
 لَبَسَ لِلْاِنْسَانِ الْاِمٰسِعِي ۗ وَاَنْ سَعِبَهُ سَوْفَ بِرِى ۗ ثُمَّ يَجْزِيْهِ الْجِزَاةَ الْاَوْفٰى ۗ وَاِنَّ
 خَلْقَ الرَّوْجِيْنَ الذِّكْرَ وَالْاُنْثٰى ۗ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا مَتٰى ۗ وَاَنْ عَلَيْهِ
 النَّسَاةُ الْاٰخِرٰى ۗ وَاِنَّهُ هُوَ اَعْنٰى وَاَقْنٰى ۗ وَاِنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرٰى ۗ وَاِنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا

همچو جنتی بیروی بکنند که کارها و بجز راجع است دارد نفسانان و تحقیق اعدا است از آن پروردگاران

بابت با اذن است از آن است از اولی و بسیاری از او شتر در

آسمان است که کفایت میکند شفاعت کردنشان پسندید که از بابت آنکه اذن دهد خدا برای کسی که خواهد بخشید

در سوره انعام ایوان می آید حضرت نام می شنود ملک را نام نهادن نیست و نیست در آن زمان مسیح

علمی بکنند بیروی که کارها و در سوره که ان کفایت میکند از حق و حسن است پس وی کردان از سوره که در آن

از ذکر ما و خواست جسم را بدست دین است منتهای سیدشان از دانش در سوره که پروردگار با او است

بسی که علم کنند از راستی و ادب و انانیت بی که بابت است و بر خدا است آنچه در آسمان و آنچه در زمین است

آنچه از آنرا که بد کردند آنچه کردند و سزا بدهد آنرا که بس کردند و نجات

از کسی که ای گناه و کارهای است که صغیره در سوره که پروردگار بود و صغیر است او داناست بشناسد که بگوید در آن

از زمین و سزا بکنند تا اطفال خود بود و شکای ما دانان بر آن شمارید نفسانان او داناست کسی که بگوید

آیا پس بدی که روی کردان شد و داد اندکی را و اسات نمود آیا بود او است هر غیب پس او می شنود

چگونه است و در آن است و در آن است که تمام دارد اینکه بر ندارد بردارده و در گناه دیگر را و اینکه

بست بر آنسان که آنچه کوشش بود و اینکه عیش برد می دید خواهد شد پس بر او داده میشود جزای نام تر

اینکه بیوی پروردگار است سبب است و اینکه او خندانید و کربانید و اینکه او سبب کنید و زنده گردانید و بجا بود

الغیبی و دوست مذکر و دوست را از لفظ چون دیگر شود و اینکه بر دوست

نساء دیگر و اینکه دوست که نمی آید و باید و صفت بود و اینکه دوست پروردگار است و اینکه او ملک کرد عاد

رُبْع

الاولى و محمود فما ابى و قوم نوح من قبل انهم كانوا هم اظلم و اظعن و المفلكه

خسین و نمود پس ای فلک است دوم نوح از پیش بر سبکواران بودند ایشان سکارا و طاعی تر در روز جزا

اهوى فقتها ما عتق و فباى الاء ربك تمارى هذاند بر من التذرا الاول

شده را و افکند پس او را بگوشاید پس کدام یک از شماست برورد گارت شکست می آوری این همه هذاست از سخن بی و بنده ای چنین

از فدا الازفة لفس طامین دون الله كاشفة افین هذا الحديث تعجون و تحسكون

زودک سد نزدیک توده نیست در از چشم طایر رخ سنده ای بر زبان سخن نمیکند و بچند

ولا تبكون و انتم سامدون الفم كذبت و خسران فاسجدوا لله واعبدوا

دیگری نند و شما نند ماطان پس سجده کنید خدا را و بپرستید

بسم الله الرحمن الرحيم

قربت الساعة و انشق الغمره و ان روا اية يعرضوا و يقولوا سحر مستنزه و كذبوا

زودک شد قیامت و گشاد خورد و اگر بپرستد ای را روی گرداند و گویند سحر است همین که کذب نمود

و اتبعوا هواهم و كل امر مستنزه و لقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدرجه

و پیرو شدند هواهاشان را و هر امری قرار گرفت در همین آیه است از اخبار آنچه در است سرچرخیدن

حكمة بالغة فافزع النذرة قول عنهم يوم يدع الداع الى شئ نكوه خساء

حکمت کالی بس بودند در دادن بسرا از ایشان روزی خواهد خوانند بسوی کسی چون راسته در وقت

ابصارهم يخرجون من الاجداث كأنهم جراد منسیره مهطعين الى الداع يقول

چشمهاشان بیرون می آیند از گورها گویا ایشانند چرخ برالنده چشمها و در همان بسوی آن خواهد خوانند

الكافرون هذا يوم غير كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا عبدنا و قالوا ابحجون و

کافران این روز است دشوار گدازیدند ایشانان قوم نوح پس کذب کردند بسوی ما و گفتند در این است

از دجره فدعاربه ابي مغلوب فانصره ففتحنا ابواب السماء بماء منهيره و فجرنا

از دجره شده پس خوانند برورد کارش را بر سبکواران پس نمودم در آبی آسمان را با بی سخت ریزنده دروان

الارض عبونا فالتقى الماء على امر قد يدرة و حملناه على ذات الواجه و دسره بحجر

از زمین چشمها پس هم بویست بر کار که وارد داده شده بود و برداشتم او را بر صاحب خنجر و همرا کبریت

با عيننا جزاء لمن كان كفيده و لقد تركناها اية فهل من مذكرة فكيف كان عذابي

بچشمهای ما جزا برای کسی که کافر شده و همین که داشتیم او را آبی بر آسمان است پس نرسیده پس چگونه بود عذاب من

نذره و لقد تبينا القرآن للذکر فهل من مذكرة كذبت عاد فكيف كان عذابي

و چه دادم و همین آسان گردانیدم قرآن را برای آنکه پس آسمان است پس نرسیده کذب نمودند عاد پس چگونه بود عذاب من

و نذره انا ارسلنا عليهم رجحا صرنا في يوم نحس مستمره نزع الناس كأنهم

و چه دادم و نرسیدند ما را ستادیم ایشانان را در روز سوئی استوار دارند که سرود مروان گویا بود و عذاب

انجاز نخل منقعه فكيف كان عذابي و نذره و لقد تبينا القرآن للذکر فهل من مذكرة

مخل برکنده از نخل بسوی چگونه بود عذاب من و چه دادم و همین آسان گردانیدم قرآن را برای آنکه پس چگونه بود

و اجده
بسم الله الرحمن الرحيم
قربت الساعة و انشق الغمره و ان روا اية يعرضوا و يقولوا سحر مستنزه و كذبوا
و اتبعوا هواهم و كل امر مستنزه و لقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدرجه
حكمة بالغة فافزع النذرة قول عنهم يوم يدع الداع الى شئ نكوه خساء
ابصارهم يخرجون من الاجداث كأنهم جراد منسیره مهطعين الى الداع يقول
الكافرون هذا يوم غير كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا عبدنا و قالوا ابحجون و
از دجره فدعاربه ابي مغلوب فانصره ففتحنا ابواب السماء بماء منهيره و فجرنا
الارض عبونا فالتقى الماء على امر قد يدرة و حملناه على ذات الواجه و دسره بحجر
با عيننا جزاء لمن كان كفيده و لقد تركناها اية فهل من مذكرة فكيف كان عذابي
نذره و لقد تبينا القرآن للذکر فهل من مذكرة كذبت عاد فكيف كان عذابي
و نذره انا ارسلنا عليهم رجحا صرنا في يوم نحس مستمره نزع الناس كأنهم
انجاز نخل منقعه فكيف كان عذابي و نذره و لقد تبينا القرآن للذکر فهل من مذكرة

بسم الله الرحمن الرحيم
قربت الساعة و انشق الغمره و ان روا اية يعرضوا و يقولوا سحر مستنزه و كذبوا
و اتبعوا هواهم و كل امر مستنزه و لقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدرجه
حكمة بالغة فافزع النذرة قول عنهم يوم يدع الداع الى شئ نكوه خساء
ابصارهم يخرجون من الاجداث كأنهم جراد منسیره مهطعين الى الداع يقول
الكافرون هذا يوم غير كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا عبدنا و قالوا ابحجون و
از دجره فدعاربه ابي مغلوب فانصره ففتحنا ابواب السماء بماء منهيره و فجرنا
الارض عبونا فالتقى الماء على امر قد يدرة و حملناه على ذات الواجه و دسره بحجر
با عيننا جزاء لمن كان كفيده و لقد تركناها اية فهل من مذكرة فكيف كان عذابي
نذره و لقد تبينا القرآن للذکر فهل من مذكرة كذبت عاد فكيف كان عذابي
و نذره انا ارسلنا عليهم رجحا صرنا في يوم نحس مستمره نزع الناس كأنهم
انجاز نخل منقعه فكيف كان عذابي و نذره و لقد تبينا القرآن للذکر فهل من مذكرة

كذب

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ فَقَالُوا أَبِئْسَ مَا أَحَدًا تَتَّبِعُهُ أَتَا إِذِ الْفَى ضَلَالٍ وَسَعَرَ

کذیب نمود نمود بود پس کذبا با انسان که از است یکی بر روی پیش در سبکها اگر کن با شکر در کجا بود و در

وَ الْفَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنَابِلْ هُوَ كَذَابٌ أَيْسُرُ سَبْعَلُونَ عَدَا مِنْ الْكُتَابِ الْأَيْسُرِ

اینا طاموده شد ذکر بر او از میان ما بگردد او دروغ گویند جاه دوست بزودی خواهد گشت فردا اگر گشت دروغ گو بود

لَا مَرْسِلُوا النَّافَةَ فَنَتَهُ لَمْ فَارْتَقِبَهُمْ وَاصْطَرَهُ وَبَنَهُمْ أَنْ الْمَاءَ فِيمَا بَيْنَهُمْ كُلَّ

در سبکها با برود و سنگان و آبشای برایت از پس خود راه ما شکر و صبر کن و آگاه کن است بر اکرام قسمت بیاتان بر

شَرِبَ بِمَحْضَرِهِ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَعَاطَى فَعَفَرَهُ فَكَفَّ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي إِنَّا أَرْسَلْنَا

خدا ابی حاضر کرده شده پس خوانند بار است از پس عمل شد پس بگوید بود عذایم و هم دادیم در سبکها

عَلَيْهِمْ وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَيْمِ الْحَظْرَةِ وَلَقَدْ بَشِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِي كَرِهَ مِنْ مَدْرِكِهِ

بر ایشان فرمودی واحد پس شدند در سبکها حظه و همچنین آن کرد اندیم سزا برای بند پس با است پس بگردد

كَذَّبَتْ قَوْمَ لُوطٍ بِالنُّذُرِ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ لِنَجْمِهِ

کذیب نمودند قوم لوط بیم دهند گنا بر سبکها و سزا در ایشان شد با سبکها پس جز آل لوط که گشت آدم است سزا در سبکها

بِعَمَةٍ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَهُ وَلَقَدْ أَنْذَرْتَهُمْ بَطْشَنَا فَمَا رَوَّا بِالنُّذُرِ

نعمت از نزد ما همچنین بد است سبکها که از سبکها بود همچنین بر سبکها از لغت ما پس محال نمودند در سبکها

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَسَّنَا عَنْهُمْ فذَوْ قُوا عَذَابِي وَنُذُرِي وَلَقَدْ

و همچنین جوابی نام شدند از سبکها پس سبکها پس سبکها عذایم را و هم دادیم را و همچنین

صَلَّوْهُمْ بِنُورِ عَذَابٍ مَسْفُورَةٍ فَذَوْ قُوا عَذَابِي وَنُذُرِي وَلَقَدْ بَشِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِي

آدم داد است سزا در اول روز عذاب بر سر پس سبکها عذایم را و هم دادیم را و همچنین آن کرد اندیم سزا برای بند

فَهَلْ مِنْ مَدْرِكِهِ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا خَتَمْنَا لَهُمْ

پس با است پس بگردد و همچنین آن کرد اندیم سزا برای بند پس سبکها سزا در سبکها

عَذَابِي وَمَقْدِيرِي أَكْفَارًا كُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ أَمْ يَقُولُونَ

بگفتی توان ای کافران تا برانند از ایشان با سبکها است ایان ما در کما سبکها با سبکها

نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ وَبُورُونَ الذُّبُرِ بِلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ

ما همهم اشکام شده زود است که هر یک داده نمودند و بر گردانیده نمودند سبکها که قیامت است و عده لا ایشان و قیامت

أَدْمَى وَأَمْرُهُ إِنْ الْجُرْمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسَعَرَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ

سخت است در زمین که بر روی سبکها که با کاران اند در کما سبکها و آنس روزان روز بگردد بشود در آتش بر روی ایشان

ذَوْ قُوا مَسْفُورَةٍ إِنَّا كَلَّمُوا خَلْقَانَهُ بِعَدْرِهِ وَمَا أَمَرْنَا إِلَّا الْوَاحِدَةَ كَلَّمٌ

بگفتی س کردن دوزخ را در سبکها بر سبکها از او پیش با نزاره و سبکها امرا کر واحدی جو لایب از سبکها

بِالْبَصِيرَةِ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْبَاعًا كَمْ فَهَلْ مِنْ مَدْرِكِهِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

چشم و همچنین کرد اندیم اشکام سبکها سبکها است پس سبکها و بر سبکها کردند او را در کما سبکها

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَظَرٌّ إِنْ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَابٍ وَنَهْرٍ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ

در صغیر و کبیر و سبکها است در سبکها بر سبکها از او پیش با نزاره و سبکها امرا کر واحدی جو لایب از سبکها

قرآن است که در سبکها
این است که در سبکها
عذایم را و هم دادیم را
و همچنین آن کرد اندیم سزا برای بند
پس با است پس بگردد
و همچنین آن کرد اندیم سزا برای بند
پس با است پس بگردد

وَلَا جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

و نه سنی پس تمام یک خمینی برورد کار را تا از آن کذب بکنند آنچه زندهگان بر بالهای سبز کار و عجوی

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

جَانٌّ فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكَانُ كَذِبَانِ ۚ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفِ خَضِرٍ وَعَجْوِي

Handwritten marginal notes in Persian script, likely providing commentary or translation for the adjacent text.

التَّورُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ. وَمَا لَكُمْ أَلْتَفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ

و بدرستی که خدا شما بر آن رحیم است و رحمت بر شما را که اتفاق میکنید در راه خدا و میراث است برای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْوِيَنَّ مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَالُوا أُولَئِكَ

آسمان و زمین برابر نیست از شما آنکه اتفاق کردند پیش از فتح و کارزار نمود آن

أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَالُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَى وَاللَّهُ

اعظم از آنکه اتفاق کردند از بعد و کارزار نموده و همه را وعده داد خدا نوبت و خدا

يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا مِنْ ذَا الَّذِي يُفْرَضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعَفْ لَهُ وَلَهُ

بما میکنید اکامست که است و ام و عهد خدا را و امی میکنید پس زاده کرد انداز از آنکه باشد

أَجْرُكُمْ هَ يَوْمَ تُرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ

را و از آنکه است نورمند روزی که بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که مشتاق نورش از میان دست راستان و چپانستند

بِشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

بشارت میدهد شما را امروز جنتهایی که میروند از زیر پایشان که جاوده است آن است این کار است

الْعَظِيمُ هَ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِمَ مِنْ

عظیم روزی که گویند مردان منافق و زنان منافق بر آنرا که ایمان آورده نظر کنید ما ما اقتسما کنیم

نُورِكُمْ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعُوا وَرَأَيْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَالْمُؤْمِنُونَ يُرْجَعُونَ لَكُمْ فِيهَا مِنْكُمْ وَأُولَئِكَ

از نور شما که قبل از برگردید بفسانان پس بچشم نور می بینند شما را نشان در نواری که بر او است در کمالش

فِيهَا الرَّحْمَةُ وَظَاهِرَةٌ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُوا لَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ فَأَلْوَالِي

در آن رحمت و ظاهر است عذاب ندا کنند ایشانرا که ای خودم با شما که گوید اری و

وَلَكِنَّكُمْ فَتِنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّبْتُمْ الْآمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ

لیکن شما فریبتمند خودتان را و انتظار بردید و شک آوردید و لغفت شمار از روزی که است امر

اللَّهِ وَغَرَّبْتُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورَةَ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

خدا و فریب دادند شما را فریب دهنده پس امروز گرفته نشود ریشها فدای و از آنکه که است

مَا وَوَكَلْنَا النَّارَ هِيَ مَوْلَانَكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ

تا بجا که است ایشان اولویت شما و بد است آن بازگشت ایازرسد وقت مرانرا که ایمان آوردند که نرم شود و

لَذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنْ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ قَطَلُوا

شان برای ذکر خدا و آنچه نازل است از حق و نمانند چون کاتبان داده شدند کتاب را از پیش پس در آن

عَلَيْهِمْ إِلَّا مَدْ فَسَدَ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ. أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ الْآخِرَ

بر ایشان زمان پس سخت شد دلها شان و بسیاری از ایشانند فاسقان بدانند بدرستی که خدا زنده میکند هر

۸

و اقروضوا الله قرضاً حسناً يضاعف لهم ولهم أجر كريم. وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَأَوْا

و دام دادند خدا را و امی میکنید زباده کرده میشود برای ایشان و مرایشانرا است با دانی سودمند و آنکه ایمان آورد

رُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ

رسولانش امانند آنها صدیقانند و شهادت بر روی کارشان برای اثبات آفرینان و نورشان و

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ هَلْ يَعْلَمُونَ إِلَّا الْحُجُوبَ

نورشان و امانت کافر شدند و کذب کردند با آیات ما آنها را این دور است بداند بدستگاری کند

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَطُورٌ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَثِيرًا

دنیا بازیست و کای رسوده و ارایش و تارنسی برتری میانان و لاف بسیاری در اموال و اولاد چون کثرت

غَيْثٍ أَجْبَحِبُ الْكُفَّارِ بِنَانِهِ ثُمَّ يَهَيِّجُ فِرْقَانَهُ مِصْرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ

باران که بگفتند او را کفار را رانست پس خشک شود پس سببی و باز زدند پس شود در بر شکسته بره بره و در آخرت

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحُجُوبُ إِلَّا لِمَنَ الْأَمْتَاعِ الْغُرُورِ

عقوبت سخت و امانت است از او خشنودی و منت زدگی کالی دنیا کفر با کس است

سَابِقُونَ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا عَرْضُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ

پیشتر که رسید بسوی امانت از پروردگارتان و بهشتی که عرضش چون عرض آسمان و زمین است اما در

لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

شده برای انکه ایمان آوردند خدا و رسولانش این فضل خداست مباد از هر کس که بخواهد و خدا صاحب فضل

الْعَظِيمِ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ

عظیم است بر سبب بیتی در زمین و در آسمانها بی شما حسه که بود در کتاب از

قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ لَيْسَ لَكُم بِهِ حَسَابٌ وَلَكِنْ لِيُنذِرَ لِقَوْمٍ يُذَمَّرُونَ

پیش از آنکه برآوردیم بر آید بر شما آن بر خداست آسان تا بگویند بشوید بر آنچه نوبت شد از شما و شما را نوبت

بِمَا أَصَبَكُمْ وَأَنَّ اللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَبِأَمْوَالِ النَّاسِ بِالْجُلُوعِ

با آنچه دادیم و خدا دوست نیست از او دوست نازا از آنچه عمل میورده و امریکند مردمان را

وَمَنْ يُولِّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَانزَلْنَا

و کس را روی کرد اند پس بدست خدا دوست می سازد رسیده بر سبب او هم رسولان را با سببها و فرود فرستادیم

مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ

با ایشان کتاب و سبب از آن تا قیام نماید مردمان بعد از فرود فرستادیم این را در آستان سپیدی سخت

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَلَقَدْ

و منفعتی است برای مردمان و تا بداند خدا کسی که ماری کند او را و رسولانش را بر ایشان بدست توانای عزیزی است

أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فِيهِمْ مُهْتَدُونَ وَكَثِيرٌ

که فرستادیم نوح را و ابراهیم را و کردیم در اولاد ایشان بی بودن و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت یافت

مِنْهُمْ فَاسْمَعُونَ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَابْنِ مَرْيَمَ الْأَخْلَافِ

و بسیاری از ایشان فاسد پس بپایند ما و کردیم بر آثرهای ایشان رسولان ما را و از بی آوردیم عیسی بن مریم را و دادیم او را انجیل

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا

و کردیم در دمای امانت بسو و شدیم در رهبری و در پیامی که برفت ساختند از آن سو شسیم از آن بر ایشان

وَأَنزَلْنَا لَهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ نُورٌ وَهُدًى وَنُورٌ كَرِيمٌ الَّذِي يَهْدِي اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَأَنزَلْنَا لَهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ نُورٌ وَهُدًى وَنُورٌ كَرِيمٌ الَّذِي يَهْدِي اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

عَلَيْهِ

عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَائِهَا فَأَتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ

از ایشان اجرت را و بسیاری از ایشانند فاستان ای ایشان که ایمان آوردند بر سر پند از خدا و ایمان آوردند بر سر

أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسْفُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأْمُرُوا رَسُولَهُ يُؤْتِكُمْ

کفایین من رحمته و يجعل لكم نورا تمشون به و يغفر لكم والله غفور رحيم لئلا

يعلم اهل الكتاب الا يقدرون على شيء من فضل الله وان الفضل بيد الله

يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَسَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْبَغَاذِيِّ فِي زَوْجِهَا وَتَشَكَّى إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ لَسَمِيعٌ خَائِدٌ كَمَا

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ بَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ

أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ

اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ وَالَّذِينَ بَظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا فَعَلُوا فَخَرِيدٌ

رَقِبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكُمْ تُوعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

فَصِيًّا مَشْهُرًا مِنْ مَتَابِعِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَطْعَمْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ نَسِكًا

ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِالْحَدِيثِ الَّذِي نَزَّلْنَا بِهَذَا الْقُرْآنِ وَإِن تَوَلَّوْا

الَّذِينَ بَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ فَأُولَئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا

بِآيَاتِ بَيِّنَاتٍ وَاللَّكَاظِمِينَ عَذَابَ آلِهِمْ إِنَّ

عَمَلُوا أَحْسَنَ اللَّهُ وَنَسُوا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'در بیان اشارت کرد' and 'از جمله معجزات است'. The notes are written vertically along the left edge of the page.

بجز

وَلَيْنَ نَصْرُوهُمْ لَوْلَا اِلَادُ بَارِئًا لَا يَنْصُرُوْنَ ۚ لَا تَنْتَهِبُ اَشْدُرْ هَبَةٌ فِي صُدُورِهِمْ مِنْ

خداوند کرد و بار باره را برای لشکر ایشان بگردانید و بار باره را بر سر ایشان نهادند و بار باره را بر سر ایشان نهادند

اللّٰهُ ذَلِكِ بَاتِمٌ قَوْمًا لَا يَفْقَهُوْنَ ۚ لَا يُقَانِلُوْكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِي مَحْضَةٍ

خداوند این است که ایشان گروهی اند که نمی فهمند کارزار را بکنند با شما

اَوْ مِنْ وَّرَآءِ جُدُرٍ بَايَسِهِمْ يَنْهَضُوْنَ سُدُودًا حَسْبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوْبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكِ بَاتِمٌ

و از پشت دیوارها کارزار ایشان میان خود سخت است می سداری ایشان را با هم و در دماغی ایشان از ایشان است که

قَوْمًا لَا يَعْقِلُوْنَ ۚ كَسَلُ الذِّهْنِ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَا فَاوِا وَّ بِالْاَمْرِ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ایشان گروهی اند که نمی تفکر چون کسلانان بود پیش از ایشان نزدیک چشم بدیدی عاقبت کارشان را و برای ایشان عذاب

اَلِيْمٌ ۚ كَسَلُ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ الْكٰفِرِ فَلَا كُفْرًا لِّاِنِّي بَرِيٌّ مِنْكَ اِنِّي

بمورد کسل شیطان هنگامیکه گفت بر آن کافر که کافر شوی پس چون کافر شد گفت در سینه من بر سر از تو

اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ ۚ فَكَانَ غَافِبَةً مَا اَتَمَّ فِي النَّارِ خَالِدٍ فِيْهَا وَذَلِكِ

من بیمم از خدا پروردگار عالمیان پس گشت ایجا که کاران دنیا را بگردد و تا در آنجا ماند و در آنجا ماند

جَزَاءُ الظَّالِمِيْنَ ۚ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا

جزای ستمکاران ای ای کسانی که ایمان آوردید هر چه از خدا داد که بگردانید و نفسی آنچه پیش از شما برای فردا

اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ مَّا تَعْمَلُوْنَ ۚ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسَاهُمْ اَنْفُسَهُمْ اُولٰٓئِكَ

بر سر خداوند است که خدا را بگردد و ستمکاران چون انانکه فراموش نمودند خدا را پس و فراموش کردند از ایشان خود را

هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۚ لَا يَسُوْى اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ

ایشانها فاسقان بیکان نیستند اهل آتش و اهل بهشت این هستند ایشان

الْفٰرِقُوْنَ ۚ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاٰنَهُ خٰشِعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ

ستمکاران اگر فرود فرستاده بودیم این قرآن را بر روی کوهی بر آنه دیده بودی از فرود آمدن سقاقت خود را از ترس

اللّٰهِ وَبَلَدِكَ الْاَمْثَالُ نَصْرِهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۚ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا

خدا و این مثلها بر زمین برای مردمان است که ایشان فکر کنند دوست خدای که نیست الهی

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ۚ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

مگر او دانای نهان و ستمکار است و دوست خدای بخشنده و مهربان دوست خدا ایلی نیست خدای مگر او

الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا

او شاه و پاک بری از نقصان کرد داننده و بیکان عزیز تسلط دارند و برتر و کار است و آنچه با خود دارد

يُسْمَكُوْنَ ۚ هُوَ اللّٰهُ الْخَلْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

از آنچه شکر می سازد او است خدای آفریننده بدید آورنده صورت بر او است نامهای بسیار بگردد و از آنچه

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۚ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۚ هُوَ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ

در اسماء و در بهشت خدای بخشنده و مهربان

Handwritten marginal notes at the top center, including the number 368 and various religious phrases.

Vertical handwritten marginal notes on the right side of the page, providing commentary on the main text.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عِدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّا لَكَرِيمُونَ تَوَمَّنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَانِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتمُ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ إِن تَشْفَقُوا فَلْيَكْفُرُوا لَكُمْ أَعْدَاءٌ وَبَطُّوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ لَنْ نُنْفَعَكَمُ أَرْحَامَكُمُ وَلَا أَوْلَادَكُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُفْضَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ فَذَكَرْنَا لَكُمْ أُسْوَةً حَسَنَةً فِي آبَائِهِمْ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ إِنَّا بُرَّاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ الْأَقْوَالُ بِرَبِّهِمْ لِأَنَّهُمْ لَا يَسْتَغْفِرُونَ لَكَ وَمَا أَمَلْتَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَإِنَّا لِلَّهِ الْمَصِيرُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ عَنَّا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ فَانِ اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَادَةً مِثْلَهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبْغُوا إِلَيْهِمُ اللَّهُ يَحِبُّ الْمُسْلِمِينَ وَإِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُمْ فَمَوْلَاكُمْ وَهُمُّ مُؤْمِنُونَ وَاللَّهُ يَحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عِدْلَتَكُمْ فَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ فَظَاهَرُوا عِدْلَتَكُمْ فَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ فَظَاهَرُوا عِدْلَتَكُمْ

عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَقُولُوا وَمَنْ يُؤْمِدْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ . يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا رَجُوهنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَمِّنَ جِلْهُنَّ وَلَا هُنَّ يُكَلِّمُنَّ رِجَالًا مِمَّنْ كَفَرُوا فَتَوَهَّمُوا

أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنكِحُوا عَلَيْكُمْ إِن يَبْكِيَنَّ مِنْ إِذَا ابْتِغَوْهُنَّ جُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

الْكُوفَرِ وَأَسْأَلُوا مَا أَنفُسُكُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفُسُكُمْ لَكُمْ حُكْمُ اللَّهِ حُكْمُ بَيْنِكُمْ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ حُكْمًا . وَإِنْ فَانَكُمُ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَمَا يَقْبَلُهُنَّ فَالَّذِينَ زَهَبَتْ عَنْ

مِثْلِ مَا أَنفُسُكُمْ وَأَقْبَلُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ . يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ

يَبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يَشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ

أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهِنَّ يَفْرِئَهُنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْتَصِبَنَّ فِي

مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ . يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فَيَدْأُوهُمْ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا بَسَّ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ

سُورَةِ الصَّفِّ أَرْبَعٌ

عَشْرَاتٌ كَتَبَهُ

الْقُبُورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ . يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ . كَبُرَ مَقْعَدُ اللَّهِ إِنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ . إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَالُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَا كَأَنَّهُمْ بَيِّنَاتٌ مَرْصُوعَةٌ . وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and 'الحمد لله رب العالمين'.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and 'الحمد لله رب العالمين'.

سُبْحَانَ اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ هُوَ الَّذِي

بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وَأَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِقَاءَ الْعَقِيبِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَثَلُ الَّذِينَ حَمَلُوا

الْتَوْرَةَ ثُمَّ كَفَرُوا سَوَاءٌ أَلْجَمُوا بِهَا أَمْ كَانُوا لَهَا شُكْرًا يَسْتَسْمِنُونَ كَذِبًا

بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَغَبْتُمْ

إِلَى اللَّهِ فَمَا بَدَأْتُ إِلَّا لَكُمْ وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ

فَتَدْرِكْهُمُ الرَّحْمَةُ مِنْ رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ لَا يَتُوبُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

إِن تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ فِيكُمْ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

الحجرات

حضرت رسول الله
هر که سوره منافقین را
خواند از نفاق بریزد
یعنی خدای تعالی او را
نفاق محافضت فرماید
از حضرت امام رضا
روایت را این سوره
نجد دفع عوارض
مشت با بخواند که
هر که این سوره را
مستوار بخواند
دو روز از هر که
خونش بریزد
خونش بریزد

وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَقْتَ أَرْسَلَ أَهْلَهُ أَنْ يَبْدِلَهُ إِذَا جَاءَهُمْ بَلَغَ

وکیل اند بعد از آن بچین شایسته و در کارش اگر اطلاق دهد او را چنانچه بخواهد از شما

مُسَلِّمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ فَاِئْتِيَاتٍ نَّاسِيَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارٍ يَا أَيُّهَا

زنانی که با اسلام زانی با ایمان اطاعت مساینده توبه کنند عبادت کنند بهمت کزین ناده نیزه و نادر و غیره

الَّذِينَ آمَنُوا وَالنَّفْسَ نَارًا وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ

الکسان که ایمان آورده و نیکو چاره خود با ناز و کسان از چشمی که همه آتش مردم و سنگهاست . ران است که

عِلَاطٌ يَشُدُّ أَدْلَابَهُمْ اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

در سخت سخت نافرمانی میکنید خدا را ای کفار که ایستاده و میکنند آنچه ما امر میکنیم ای ای که کافر

لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا جُزُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ

عذر نگویید امروز جز این نیست که حسنه داده بشود باینکه بود که سگس دهد ای ای که ایمان آورده و توبه کنید

تَوْبَةً صَوْحًا عَنِ رَبِّكُمْ إِنْ يَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَدْخُلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

بازگشتی نخواستن شایسته برورد که نیکو کند از شما کسان و داخل کند شما را در بهشتهای که میروید در آنجا

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُؤْمَلُ الْبَحْرِيُّ وَاللَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ سَبْعًا مِنْ أَيْدِيهِمْ

است از روزی خوار شود خداست را و آنکه ایمان آورده با او نیست از بهشتها و میان و ستاره

وَيَأْتِيهِمْ يَنْقُرُونَ رَبَّنَا آمِنٌ لَنَا نُورٌ نَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا

و بهشتیان که میروند برورد که تمام کردن برای ما نور ما را و ما را از ما بدرست که تو بر همه چیز توانایی

النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا بِهِمْ مِنْكُمْ وَمَنْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ

نبی . جاهد کن کفر و منافقان و سخت گیر بر ایشان و بجای ایشان دوزخ است و بدست ایشان

ضَرْبَ اللَّهِ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٌ زُورٌ وَامْرَأَتٌ لَوِطٌ كَأَنَّهَا تَحْتَ عَجْدِينَ مِنْ

بازگشت زود حسنه است برای انکه کاسه شده زن زور و زن که حار بود آن دو با سخت و دیده از

عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَحَانَتْهَا فَلَمْ يَغْنَابْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ

بستگان هر دو صحیح پس چنانست که در آن دوزخ دو حسنه را پس کسان کردند از آن دو نافرمانی و گفته شد که داخل شوید

الدَّاخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةٌ فَرِعُونَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي

در پیش با داخل شوند کسان و زود حسنه است برای انکه ایمان آورده زن حسنه عن حسنک میگفت برورد که من با آن

عِنْدَكَ بِنَاتِي الْجَنَّةِ وَبِحَبْنِي مِنْ فَرِعُونَ وَعِلمَهُ وَيَحْتَفِي مِنَ الْيَوْمِ الظَّالِمِينَ

زودت نماز در بهشت و در ای چشم مرا از حسنه عن کارش و سخت و مرا از کرده طالبان

وَمِنْ بِنَاتِ عِمْرَانَ ابْنِي أَحْسَنَ فَرَجَاهُ فَتَمَافِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ

و دریم حسنه عمران که نیکو چاره کرد عورتش را پس دینیم در آن از روح ما و صدق نمود

كَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكَيْهَ سُوْرَ الْمَلِكِ يَوْمَ يُنْفَخُ الْمَلِكُ وَكَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ

سخنان برورد که کارش و کما چایش بود از اطاعت کنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

البحر

بقره

رَزَقَهُ بِلَحْمِ جِجَارٍ عَظِيمٍ وَنُورٍ أَفَنَ عَمِّي مُكَافَأَ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ عَمِّي سَوَاتِرَ

روزی که را طعم کماج کرد و در سه روزی و سه بار زودن ایامی که راه برود سه سخن بر رویش هدایت یافته تراست با کمال دوستی
علی صراط مستقیم. قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ

او را هدایت راست بخوانست ای که الهی در شما را کرد و دانید برای شکرش و چشمها و دلهما
فَلْيَلْمُوا شُكْرُوكُمْ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ

اندر کس شکر میکنند بخوانست ای که برانگیزد و شمارد در زمین و بسوی او محشر میشود و بس که
مَنْ هَذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ فَلَمَّا

کی خواهد بود این وعده اگر هستید راست گویان بگویند ای که برزق او جز این نیست که همی گویند و بکار
رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئًا وَجَوَّاهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَفِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهَذَا تَدْعُونَ قُلْ

پس چون ببیند او را نزدیک بدستور و بهما نشان آنرا که کافران شدند و گفتند که اینست آنچه بودید که از این سخن استند نشان
ارَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يَحْيِي الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ قُلْ

بگو خدایم چه کسی که اگر بکشد مرا یا هر که با من است یا رحمت کند ما را پس کیست که در جفا کرد و کافران از عذاب برادر
هُوَ الرَّحْمَنُ أَمْنِيَّاهُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ ارَأَيْتُمْ

اوست خدای بخشنده ای که با ما و بر او توکل کردیم پس برودیم چه امید داشت که گشت در گمراهی اشتکار بگو خدایم
إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا سِوَا اللَّهِ فَمَا تَدْعُونَ قُلْ فَمَنْ يَمُنُّ بِمَا عِنْدَ

اگر کرد آب آب نشانی و رفته پس کیست که بدو شکر آید روان
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّهِ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ

بیتعلم و آنچه بیند که سستی تو بنعمت پروردگارت در روان و در سنگ تراست بر این
مَمْنُونٍ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ فَسَبِّحْهُ وَبِحَمْدِهِ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ أِنزِلْ

بدون منت و در سنگ تویی بر این بر خلق عظیم پس زود باشد که بر بینی و بر سینه که با نام یک تراست خون بد سنگ بر روی
أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْذِبِينَ فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِبِينَ وَدُّوا لَوْلَاهُمْ

تا او است و انانرا که گم شد از راه حق و اوست دانای بر هدایت با فحکان پس اطاعت مکن تکذیب کنندگان را از روی و درنگ
مُذْهِبُونَ وَلَا تَطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ هَذَا مِثْلُ مَا نَسَخَ اللَّهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ لِكُلِّ فَاجٍ مَعْتَدٍ

کاین جرب و جرمی ای که جرب و جرمی است و اطاعت مکن هر سوگند خورده بدو و جوار جرب کنند و رنده سخن چنین باز دارند از جرب عدوی
عَلَّيْكَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ إِنَّكَ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ إِذْ اتَّخَذَ عَلَيْهِ الْإِنشَاءَ نَالَ سَاطِرًا

کنند و در کار در دست جهانکار بعد از آنکه است صاحب مال و پسران چون خوانده شود بر او ایات تا کند ایات نماید
الْأُولَىٰ هُنَّ سَيِّمَةٌ عَلَىٰ الْخُرُوطِ وَأَيُّهَا الْمُنَافِقُونَ كَمَا بَلَّوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْبَمُوا

پس نشانست زود باشد که نشان پس بر سینه در سنگ تا جمل که در این است از این که است ملاک در اول و ستم ترا چون گشته
لَبِصْرًا مِمَّا مَصَّبَتْهُ لَكُمُ الْمَاءُ فَاتَمَّ بِهَا لَبْسًا لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنشَاءَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ وَلَا يَسْتَنْوُونَ قَطَافَ عَلَيْهَا طَافٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ يَكْمُنُونَ

تا در کند که بر این قطع گشته با ما و کنندگان و اجزای کنند پس باید بران اسبی از پروردگار تو و از ایشان را عیبها

حضرت رسول
فرمود که هر که در قرآن
سخن از خود بگوید
او را ثواب آن سخن است
نیکو خلق کرده است
و از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام
روایت که چون این سوره
بخواندند خداوند صاحب
یاد و دقت آن را بخورد و
شفا یابد و در باره آن
بگو که راست گویان
سوره را در نماز و سجده
بخواند از فقر و بیچارگی
اصحی کرده

فولس

نظام
عبدالله بن علی بن محمد
چون این سوره را خواند
نصیبش از آن است
و فرمود که هر که این
سوره را با ایمان در
لوحی از این سخن
تغش کند
بشکری که است
الزور باشد و وقت
تغش کردن حال آنکه
بزیان از این سخن
دران سخن بگویند
که مطلوب سخن
شود

نصف

لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَلَا يَخْشَى عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حِمْمٌ وَ

لَا طَعَامَ الْآمِنِ غَسَلِينَ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ فَلَا أُقِيمُ بِمَا بَصُرُونَ وَمَا لَا

بَصُرُونَ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ وَلَا يَقُولُ

كَاهِنٌ فَلْيَلَا مَا نَذَرَ لَكُمْ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَوْ يَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأُمَمِ

لَا خِذْنَا مِنْهُ بِالْبَهِيمِ ثُمَّ لَقَطْعًا مِنْهُ الْوَيْبُ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ وَ

إِنَّهُ لَنَذِكُرُ الْمُتَّقِينَ وَنَالِنَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ وَ

إِنَّهُ لَنَحْيِي الْيَقِينَ

سُورَةُ الْمُعَاوِجِ مَكِّيَّةٌ مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِنْ آثَابِي الْعَارِجِ نَجْعٌ

مَلَأَتْكَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ فَأَصْبَرَ صَبْرًا

جَبَلًا لَنْتُمْ بِرُؤْيِهِ بَعِيدًا وَرَبُّهُ قَرِيبٌ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْتَلْ حِمْمٌ حِمْمًا يَبْصُرُونَ مَا يُدْأَى أَلْمُومُ لَوْ يَفْقَدُكَ مِنْ عَذَابِي يَوْمَ

سَيِّئِهِ وَصَاحِبِيهِ وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي نُؤَيِّبُ لَهُ مِنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

نَحْيِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْفَالٌ لَشَّوِيَّةٌ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَحَسْبُ

الْإِنْسَانُ خَلْقًا هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا

الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ دَاعِمُونَ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ

مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ لَا يَتَذَكَّرُونَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَوَلَّوْنَ

عَرَفْنَا كُنْتُمْ كَانُوا يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَمَلَتْ الْإِنْسَانَ الْغَافِلِينَ

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'وَلَوْ يَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأُمَمِ' and 'سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ'.

بَوْمِئذٍ بَاسِرَةٌ تَنْظُرُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاغْرَةٌ. كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَافِيَ. وَقِيلَ مِنْ رَأْفِهِ

وَنظُنُّ آيَةَ الْفِرَاقِ. وَالتَّقَى السَّاقِ بِالسَّاقِ. وَإِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ. فَلَا

صَدَقَ وَلَا صَلَّى. وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى. ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَمُطِّي. وَأُولَى لَكَ

فَأُولَى. ثُمَّ أُولَى لَكَ فَأُولَى. أَحَبُّ الْإِنْسَانِ أَنْ يَبْرُكَ سُدَى. أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِي

يُمِيهِ. ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَنَسَوِي. فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى. أَلَيْسَ ذَلِكَ

بِقُرْآنٍ عَلِيمٍ. بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى. خَمْسُونَ نَبِيًّا

سُورَةُ الذِّكْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَلَأْنِي عَلَى الْإِنْسَانِ جِنٌّ مِنَ الذِّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْبًا مَذْكُورًا. إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا. إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا

كَفُورًا. إِنَّا أَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا. إِنَّ الْأَبْرَارَ لَشَرِيفُونَ

مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا. عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا. يُوفُونَ

بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا. وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَنَكِبَانًا وَ

بَنِيًّا وَأَسِيرًا. إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَنَرْزُقَنَّكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا. إِنَّا نَخَافُ

مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَمُوسًا قَطِيرًا. فَوَقَّهَ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ وَسُرُورًا

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا. مُكَبِّينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَ

لَا زَمْهَرِيرًا. وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَرْجُلُهُمْ مُطَافَةً عَلَيْهِمْ بِأَنْبِيَاءِ

رُسُلِهِمْ. وَسُورَةُ الذِّكْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Handwritten marginal notes in the right margin, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and other religious text.

Handwritten marginal notes in the right margin, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and other religious text.

فَوَكِّرْ سَبْعًا شِدَادَهُ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا

الای شمع هفت استوار کردیم چرخش آن دو دو ستادیم از فشارند ای ریزان

لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًا وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصِيلِ كَانَ مِيقَانًا يَوْمَ نُنْفِخُ فِي

ای روز آن زمان دانه و رستهی دلستانها بهر چیده در سبزه روز نمیزد باشد و صد گاه روز کرد و گریه

الصُّورِ فَنُؤِنُ أَفْوَاجًا وَفُحِّيَ التَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

در غمور پس بایند فوجها و گنوده شود آسمان پس گردد دریا و روان گرداننده شود کوهها پس گردد

سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ مَاءً أَبَاهُ لِأَشْيُنٍ فِيهَا أَحْقَابًا لَا تَذُوقُونَ

سراب بهر سینه دور آید باشد بر گد را که مرزده روان و عصیان است ای آشوبت در گنایند کان در آن روز کارها نمیزد

فِيهَا بَرْدٌ وَلَا شَرَابٌ إِلَّا جِئِمًا وَغَسَقَاقٌ جَزَاءُ وِفَاةٍ أَنَّهُمْ كَانُوا إِلَىٰ أَعْيُنِ عِبَادٍ

در آن خشک و بی شربتی جز آب جوشان و مرکب بر اجسام جسدای سوانی بد رسیده نشان بودند گرامیدند چشمه جانی

وَكَذُوبًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كُلُّ شَيْءٍ حَصْبَاءٌ كَمَا بَآءَ فِذْوُ فَاغْنٍ تَزِيدُكُمْ إِلَّا عَذَابًا

و گدوب گردند با شما ای کذوب کردنی و هر چیز بر نیت کردیم در گنای پس نمیزد پس نیز آید هرگز شما را جز عذاب

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا وَكَاسًا دِهَاقًا لَا يَسْمَعُونَ

در سبزه بهر کار است جای کارهای باغها و انگورها و برانده هستانهای همین و جامی بر شسته

فِيهَا لَعْوًا وَلَا كِذَابًا جَزَاءُ مِمَّنْ زَبَحَ عَطَاءَ حِسَابًا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

در آن لغوی و گدوب کردنی با دوشی از پروردگار و جسی گانه پروردگار است و زمین و آسمان

بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ

بناشان دو است که نمیزد است مالت بس باشند از خطاب کردنی روز که بایستد روح و ملک صف زدند سخن گویند

إِلَّا مَنْ أَدْنَىٰ لَهُ الرُّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمُ الْخَبِيرُ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ

جز آن که دوری او را از خدا می نماید و گنت صوابی است روز سخن پس اگر خواست گرفت سوی پروردگار

مَثَابًا إِنَّا أَنْزَلْنَاكَ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

باز گشتی بد رسیده ایم کردیم شما را از عذوبت نزدیک روز که میسوزد مرد آنچه را پیش فرستاد و دستش و میگوید کافر

يَا لَيْتَنِي سَوَّيْتُ لِنَارِي سَوَّيْتُ كُنْتُ سِتًّا مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ تَرَابًا

ای لایتن ای کاشتر سوزانده ام برای من سوزانده ام کنت بودم ستم از بیتی بیتی ترابا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدای بخشنده مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا وَالسَّابِقَاتِ سَبَاحًا فَالسَّابِقَاتِ سَبَاحًا

بگشتگان گیندی سوزان و بیرون کشیدگان بیرون کشیدنی و نشانندگان نشان کردنی پس بیتی بسندگان بی گشتی

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا يَوْمَ يُرْجَفُ الرَّجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ فُلُوبٌ يَوْمَ يَمْذُوجُهُ

پس بد بسندگان کارها روزی بر لرزه و آید بر لرزه و گینده از لرزه و گینده از لرزه است روز سخن از سر

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ يَقُولُونَ أَسْأَلُكُمْ دُونَ فِى الْخَافِرَةِ أَتَذَكُّنَا عِظَامًا تَحْرَقُ

لرزان چمنهاشان فرورفته میگویند ای ما هم بر سر بر آوریده شدگان بیرون گشت با و گشتی گشت بر استخوانهای پوسیده

التاج

در سبزه بهر کار است جای کارهای باغها و انگورها و برانده هستانهای همین و جامی بر شسته

البحال كيف نصبت. والى الارض كيف سطحت. فذكر انما انت مذكره لست

عليهم وعصيتهم الامن نولي وكفره فبعذبه الله العذاب الاكبر ان البس الباطن

ثم ان علينا سورة الفجر ثلثون آية وسورة الاحقاف ثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والفجر وكبالت عشرين والشفع والوتر. والليلة اذا بصر هل في ذلك قسم لذي

حججه الموكف فعل ربك عباد ارم ذات الجاهد التي لم يخلق مثلها في اليلاد

ومود الذين جاوا الضحى بالوايد. وفرعون ذبي الاوانيد الذين ظفروا في اليلاد

فاكثر وافها الفساد. فصبت عليهم ربك سوط عذاب ان ربك ليا المرصاد

فاما الانسان اذا ما ابتله ربه فاكرمه ونعمه فيقول ربني اكرم من واما اذا ما

ابتنه فقد وعليه وره فيقول ربني اهان. كلا بل لا تكرمون اليتم ولا تحضون

على طعام المسكين. وما كون التراث اكلاما. ويحجون المال حبا جما. كلا اذا

ذكت الارض ذكاد كما. وجاء ربك والملك صفا صفا. وحي يومئذ يحتم يومئذ

يذكر الانسان وانى له الذكوى. يقول يا ليتني قدمت لحيوى. فبومئذ لا بعدن

عذابه اجده ولا يوقن واثقه احده يا ايها النفس المطمئنة ارجعي الى ربك راضية

مرضية. فادخلي في سورة البقرة ثمانون آية وسورة الاحقاف ثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and 'سورة الفجر'.

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لَا أُقِمُّ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ جَلُّ بِهَذَا الْبَلَدِ. وَوَالِدِي وَمَا وَلَدَهُ. لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
 فِي كَبَدٍ. أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يُقَدَّرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لِأَلْبَدَاءِ. أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ
 يَرَهُ أَحَدٌ أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنِينَ. وَلِيَا نَا وَسْفِينِ. وَهَدَيْنَاهُ الْجَنَّةَ نَبِيًّا. فَلَا أَقْبَحَ الْقَبِيحِ
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ. فَكَّرْ رَقَبَةً أَوْ إِطْعَامِي يَوْمَ ذِي مَسْجِنٍ. بِتَمَّازِمْ مَفْرِيَةٍ
 أَوْ مَسْكِينًا ذَا مِرْيَةٍ. ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَّصَّوْا بِالرِّحْمَةِ
 وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمِمْنَةِ. وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ. عَلَيْهِمُ الْبَارُؤَةُ
 سُورَةُ التَّمِيمِ وَخَمْسٌ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالسَّمِيسُ وَضُحَاهَا. وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا. وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا. وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَّسَهَا. وَالسَّمَاءُ
 وَمَا بَيْنَهَا. وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا. وَنَفْسٌ وَمَا سَوَّاهَا. فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا. فَرَدَدْنَا
 أُولَئِكَ مَنَازِلَهُمْ وَإِلَى مَنَازِلِهِمْ نُفِثُ. وَإِلَى مَنَازِلِهِمْ نُفِثُ. وَإِلَى مَنَازِلِهِمْ نُفِثُ. وَإِلَى مَنَازِلِهِمْ نُفِثُ.
 فَالْقَوْمُ لَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ. فَذُوقُوا عَذَابَهَا. فَذُوقُوا عَذَابَهَا. فَذُوقُوا عَذَابَهَا. فَذُوقُوا عَذَابَهَا.
 بِذُنُوبِهِمْ فُتِنُوا. وَلَا تُؤْمِنُ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ. خَافُوا عَذَابَهَا.
 سُورَةُ التَّمِيمِ وَخَمْسٌ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَّسَتْ. وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى. وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى. إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى
 فَامَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى. وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى. فَسَنبَرُهُ لِلْيُسْرَى. وَأَمَّا مَنْ خَلَجَ
 لِمَا اسْتَصْبَحَ عَلَيْهِ عَنَابَهُ. أَلَمَ يَرَهُ كَيْفَ كُنَّا تَصَوَّرُهُ. وَخَلَجَ لِمَا اسْتَصْبَحَ عَلَيْهِ عَنَابَهُ. أَلَمَ يَرَهُ كَيْفَ كُنَّا تَصَوَّرُهُ.

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

در خوشترین راستگویی پس کرد اندیش او را فرودترین نشسته و برین که انانجی ایمان آوردند و کردند کارهای نیک است

فِي احْسِنِ نَقْوَهُ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِينَ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ

فَلَهُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ مِّمَّنْ كَذَبَ بَعْدَ الْاِيْمَانِ اَلَيْسَ اللهُ بِاَكْبَرُ الْحٰكِمِيْنَ

سُوْرَةُ الْعٰلَقِ مَكِّيَّةٌ سِتُّ وَاثِنَاثِ عَشَرَ اٰيٰتًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ الَّذِي

عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ اَشْكُرٌ

اِنَّ اِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجْعُ اَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ عِبْدًا اِذَا صَلَّىٰ اَرَأَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَىٰ

الْهُدٰى اَوْ اَمَرَ بِالْتَّقٰى اَرَأَيْتَ اِنْ كَذَبَ وَوَلٰى اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى كَلَّا

لَنْ نَّبْنِيَّهٖ لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٌ كَارِيَةٌ خَاطِئَةٌ فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ سَنَدْعُ الزَّكٰى

كَلَّا لَا نَطْعُهٗ

وَاَسْمِدُ وَاَقْرَبُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ

سَهْرٍ مِّثْلُ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ فِيهَا يٰذُنُ رِبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلٰمٌ هِيَ حَقٌّ

مَطَّلَعٌ

سُوْرَةُ الْبَيِّنٰتِ مَكِّيَّةٌ سِتُّ وَاثِنَاثِ عَشَرَ اٰيٰتًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ كٰفِرًا مِّنْ اٰمِلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُتَّقِيْنَ حَتّٰى يٰئِيْهِمُ الْبَيِّنَةُ

سُوْرَةُ الْاٰمَةِ مَكِّيَّةٌ اَرْبَعٌ وَاثِنَاثِ عَشَرَ اٰيٰتًا

القدر

حضرت رسول خدا
فرمودند که سوره قدر را
حکایت آن سوره را
رضوان از زوره و
باندوش خود را
کرده هرگز نخواند
سوره را سحر خواند
زود صد و هفتاد بار
وقتی خفته است بخواند
قولش
از حضرت امام جعفر
صادق مرویست که
سوره قدر در سجده
زمانه تو ختم است
بکار بخواند و هر که
هر شب سوره را
بار بخواند حد خود
عاقبت دهد و اسباب
از حصر طاعت کرد و اگر
بعد از نماز صبح
باز ده بار بخواند
هفتاد نظر گرفت
کنند و در نماز
سجده و مساجد و راهها
و جبهه و هر که تشوید و بخواند
هرگز منت تو نباشد
و گرد دست تو
غبار روزی اودسج
شود و اگر از راهین
که لغات طلاق است
مانند انبوره را
و کتاب آن نویسند
و صاحب لغوه دعا
نارنگ در او در
آینه نظر کنند شفا یابد
و اگر این سوره را
مغالین تو نویسد
و انبیا را بخواند
و قدری شکر آن
کنند صاحب درد
جگر آن را بخورد
شفا یابد

این سوره را در سجده و در راه و در مساجد و در جبهه و در هر کجا که تشوید و بخواند هرگز منت تو نباشد و گرد دست تو غبار روزی اودسج شود و اگر از راهین که لغات طلاق است مانند انبوره را و کتاب آن نویسند و صاحب لغوه دعا نارنگ در او در آینه نظر کنند شفا یابد و اگر این سوره را مغالین تو نویسد و انبیا را بخواند و قدری شکر آن کنند صاحب درد جگر آن را بخورد شفا یابد

وَأُولَئِكَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ وَمَا نُزِّلَ فِيهَا وَلَا يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلْ إِنَّمَا نَحْنُ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّا نُنزِّلُ الْوَحْيَ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ

رَسُولٌ مِّنْ أَهْلِ الْبَيْتِ لِيُخْبِرَكُمْ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ بِمَا عَمِلُوا عَلِيمٌ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ

حَقًّا وَبِئْسَمَا لَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ الْأَلْبَابِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ

أَهْلِ الْبَيْتِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ جَزَاءُ مِمَّ عَدْرَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْ ذَلِكَ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَفُوا نَارَها كَمَا سَأَلُوا رَبَّهُمْ فِيهَا عَذَابًا وَرَضُوا وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ

عنه ذلك سورة الزلزال قدوة على الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَها وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَها وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُ أَخْبَارَها إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا

لَهُمْ وَأَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا

سورة العار على من كفر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا فَوَسَطْنَ

بِهِ جَعْلًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ وَإِنَّ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدًا وَإِنَّ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدًا

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ فِي الْقُبُورِ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ

عَلِيمٌ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ وَأَنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيكُمْ أَكْثَرُ فِي الْوَحْيِ

عنه ذلك سورة العار قدوة على الناس

Handwritten marginal notes in Persian script, providing commentary and explanations for the verses of the Quranic text.

سُورَةُ الْفَارِعَةِ

نَجِيرَه

مَكِّيَّةٌ عَشْرٌ آيَاتٌ

در چهلین بر آیه کاه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْفَارِعَةُ مَا الْفَارِعَةُ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْفَارِعَةُ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفُشْرِ

الْمَيْوَةِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأَمَّهُ هَاطِيَةٌ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ نَارٌ

سُورَةُ التَّكْوِينِ وَهِيَ ثَمَانِيَةُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنْتُمْ كَالْتَّكَاثُرِ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ كَلَّا

وَتَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ لَنُزِّنَنَّهُمْ نَجْمًا كَلَّا لَنُزِّنَنَّهُمْ نَجْمًا كَلَّا لَنُزِّنَنَّهُمْ نَجْمًا كَلَّا

سُورَةُ الْعَصْرِ وَهِيَ ثَلَاثٌ آيَاتٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ وَالصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا

سُورَةُ الْحَمْدِ وَهِيَ ثَمَانِيَةُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لُزُومَ الَّذِي جَعَلَ مَا لَأَوْعَدَدَهُ بِحَسَبِ أَنْ مَالَهُ أَخْلَدَهُ كَلَّا

لَنَبْذَنَنَّ فِي الْحُطَمَةِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ نَارُ اللَّهِ الْمَوْجُودَةِ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى

الغفر

Handwritten marginal notes in Persian script, including commentary on the verses and the word 'غفر'.

فَلَا عُدْوَانَ بَيْنَ النَّاسِ ۗ مَلِكِ النَّاسِ ۗ إِلَهِ النَّاسِ ۗ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۗ

۱ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْخَيْرِ وَالنَّاسِ

وَمِمَّا كَلِمَاتُكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لِمَبْدَأِ كَلِمَاتِكَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

يَهْدِي هَذَا الدُّعَاءَ بَعْدَ الْقُرْآنِ

صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَصَدَقَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ

مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا

بِكُلِّ حَرْفٍ مِنَ الْقُرْآنِ حَلَاوَةً وَبِكُلِّ حُرْفٍ جِزَاءً اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا بِالْأَلِفِ

الْفَاءِ وَبِالْيَاءِ بَرَكَاتٍ وَبِالنَّوْءِ تَوْبَةً وَبِالنَّاءِ ثَوَابًا وَبِالْحَيْمِ جَمَالًا وَبِالْحَاءِ

حِكْمَةً وَبِالْخَاءِ خَيْرًا وَبِالدَّالِ دَلِيلًا وَبِالذَّالِ ذُكَاةً وَبِالرَّاءِ رَحْمَةً

وَبِالزَّاءِ زَكَاةً وَبِالسِّينِ سَعَادَةً وَبِالسِّينِ شِفَاءً وَبِالصَّادِ صِدْقًا وَبِالضَّادِ

ضِيَاءً وَبِالظَّاءِ طَرَاوَةً وَبِالظَّاءِ ظَفْرًا وَبِالْعَيْنِ عِلْمًا وَبِالْعَيْنِ غِنًى وَبِالْفَاءِ

فَلَحًا وَبِالْفَاءِ قُرْبَةً وَبِالْكَافِ كَرَامَةً وَبِاللَّامِ لُطْفًا وَبِالْمِيمِ مَوْعِظَةً وَ

بِالنُّونِ نُورًا وَبِالْهَاءِ هِدَايَةً وَبِالْبَاءِ يَفِينَا اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ

ارْزُقْنَا بِالْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنَّا قَرَأَتَنَا وَتَجَاوَزْنَا مَا كَانَ

مِنَّا فِي تَلَاوَةِ الْقُرْآنِ مِنْ خَطَاةٍ أَوْ نِسْيَانٍ أَوْ تَحْرِيفٍ كُلِّهِ عَنِ مَوَاضِعِهَا أَوْ قَبْضٍ

عَلَيْهَا أَوْ تَمَلُّقٍ لَهَا أَوْ تَمَلُّقٍ لَهَا أَوْ تَمَلُّقٍ لَهَا أَوْ تَمَلُّقٍ لَهَا أَوْ تَمَلُّقٍ لَهَا

Handwritten marginal notes in Arabic script, providing commentary and additional prayers related to the main text.

أَوْ تَأْخِيرٍ أَوْ زِيَادَةٍ أَوْ نَقْضَانِ أَوْ تَأْوِيلٍ عَلَى غَيْرِ مَا أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ أَوْ رَبِّهِ أَوْ شَيْءٍ

أَوْ سَهْوٍ أَوْ سَوْءِ الْحَاثِنِ أَوْ تَعْجِيلٍ عِنْدَ بِلَاوِذِ الْقُرْآنِ أَوْ كَسَلٍ أَوْ سُرْعَةٍ أَوْ زَيْجٍ

لِسَانٍ أَوْ وَقْفٍ بَغَيْرِ وَفُوفٍ أَوْ إِدْغَامٍ بَغَيْرِ مُدْغَمٍ أَوْ إِظْهَارٍ بَغَيْرِ بَيِّنٍ أَوْ مَدِّ

أَوْ شَدِيدٍ أَوْ هَمَزَةٍ أَوْ جُزْمٍ أَوْ إِعْرَابٍ بَغَيْرِ مَا أَكْتَبَهُ أَوْ فَلَاقَةٍ رَغْبَةٍ وَرَهْبَةٍ عِنْدَ

آيَاتِ الرَّحْمَةِ وَآيَاتِ الْعَذَابِ فَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا وَآكُتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَصَلَّى اللَّهُ

اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْفِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

وَسَلَّمَ تِلْمَا كَثِيرًا

كَثِيرًا

فَدَفَرَعْتُ مِنْ تَكْوِينِ هَذَا الْكَلَامِ الْمَجِيدِ بِعَوْنِ الْمَلِكِ الْحَمِيدِ فِي ثَلَاثِ أَوَّلِ

شَهْرِ رَجَبِ الثَّانِي مِنْ شَهْرِ سَنَةِ خَمْسِ سَبْعِينَ وَثَمَانِينَ بَعْدَ أَلْفِ مِنْ

الهِجْرَةِ النَّبَوِيِّ عَلَّيْهَا الْفَخْرُ الْخَيْرُ وَأَنَا الْعَبْدُ الْآمِلُ الْجَانِي الْمَحْتَاجُ

لِللَّهِ الْعَنَى أَبُو طَالِبِ بْنِ الرَّحْمَنِ الْمَغْفُورِ وَالْمُتَوَكِّلِ الْمُبْرِكِ الْمُسْتَعْفِرِ فِي

بَيْتِ خَدِّ الْمَلِكِ الْمَنَّانِ الْحَاجِّ مِيرْزَا جَاغْفَرُ لِي عَلَى حَسَبِ سَائِرِ صَوَائِدِ

الْمُعْطَرِ وَقَبْلُ الْمَكْرَمِ عَالِي السَّامِعِ عَلَى بِنْيَا عَمْدَةِ الْأَعَاظِرِ وَالْأَعْيَانِ وَبِزَادِ

الْأَمَانَةِ الْأَقْرَبِ أَوْ مُحَمَّدًا صَاحِبَ الشَّيْبَانِ كَجَلِّ الْمَرْحُومِ الْمَبْرُورِ

الْمُسْتَعْرِفِ فِي نَجَاتِ حَمْدِ اللَّهِ الْمُهَيَّبِ مِنْ أَقَامِيرِ الْمَشْرِقِ وَبَصْرَةِ اللَّهْمَةِ

أَحْسِرْ مَعِ مَنْ تَوَلَّاهُ نَجَى

أَوْلِيَاءِكَ الْقَرِينِ

مكتوب

